

**Những chuyện về
VIỆT NAM**

Huỳnh Ái Tông

866401082020

Mục Lục

Vài lời đầu sách	7
Về Việt Nam năm 2018	9
Về quê thăm mộ	15
Tảo mộ	19
Thăm Thầy	25
Họp mặt Tân Niên 2018	29
Đi du lịch Miền Trung tham quan cố đô Huế	35
Tham quan Động Phong Nha và Động Thiên Đường	45
Qua sông Bến Hải, ghé Cổ Thành, viếng La Vang	59
Tham quan Bà Nà, Hội An	67
Tham quan Sơn Trà, chùa Linh Ứng, Ngũ hành sơn	93
Gặp gỡ nhà thơ Phạm Thiên Thư	107
Chợ hoa ngày giáp Tết	115
Hội Hoa Xuân Mậu Tuất	123

Huỳnh Ái Tông

Mông 3 Tết về Long Xuyên	129
Đi chùa ngày Tết	135
Viếng chùa Vĩnh Tường	139
Họp mặt Tri ân Thầy, Cô THPT Cao Thắng 2018	145
Về dự đám giỗ thân phụ ở quê nhà	157
Đến Sydney	163
Đi tham quan Downtown Sydney	169
Gặp lại bạn ta	175
Đến New Zealand	181
Đi viếng chùa Nam Thiên Tự tại Úc Châu	189
Họp mặt thân mật tại nhà anh Phần ở Sydney	203
Đi tham quan Canberra, Thủ đô nước Úc	211
Đêm sau cùng ở Sydney	219
Trước ngày trở về Mỹ	221
Về Việt Nam tháng 10 năm 2018	229
Viếng mộ học giả Nguyễn Hiến Lê	233
Đi như không	243
Tưởng nhớ tác giả Sài Gòn năm xưa	281
Dự Hiệp kỵ GDPT Miền Vĩnh Nghiêm năm 2018	287
Thử dực lúc tuổi già	299
Tham quan Nam Phương Linh Từ	303
Bạn tôi	319
Đi ăn Buffet Chay, nên học tập nếp sống văn minh	327
Họp mặt những bạn đồng môn	335
Đi đến nơi hẹn	343
Lễ Tri Ân Thầy Cô Trường NTT-PDP năm 2018	349
Dự lễ Ngày Nhà Giáo Việt Nam 20-11-2018	363
Tham quan vườn Bonsai Bình Dương	373
Sông nước miền Tây	383
Trở lại Rừng tràm nguyên sinh Trà Sư	393

Những chuyện về Việt Nam

Tìm về tông tích	399
Họp Mặt Những Người Quen Cũ	407
Trở lại Bù Húc	411
Nghĩa tử	417
Đi ăn cơm chay	423
Đề tránh nhầm lẫn	427
Họp mặt tất niên CHS KT Cao Thắng Kh. 1956-1963	431
Dấu ấn thời gian	435
Những lần họp mặt	439
Chuyến trở về cuối năm 2018	447
Về Việt Nam đầu năm 2019	453
Họp mặt cùng các đồng môn	457
Lên Chùa	461
Đi chiêm bái Phật tích tại Ấn Độ	467
Hạnh phúc ở đâu ?	469
Về thăm nhà	483
Họp mặt nơi quán Sinh tố - Café 88	489
Một chút nhớ về Sài Gòn	493
Họp Mặt cùng các đồng môn KTCT-SPKT	505
Ra Huế viếng thăm Thiền sư Thích Nhất Hạnh	511
Tham quan Thiền viện Trúc Lâm Bạch Mã	521
Ngày rời cố đô Huế	529
Đi thăm bà con	549
Quán Cà phê khu Cầu Trắng	555
Một chút dấu xưa	559
Tình bạn	565
Một chuyến trở về Mỹ	569
Đầu năm 2020 tôi về Việt Nam	577
Vài nét vui buồn	583
Đi tảo mộ	589

Huỳnh Ái Tông

Đi xem Lễ Hội Tết Canh Tý 2020	595
Hoa Đậu Biếc	599
Ngày Đầu Năm Xuân Canh Tý 2020	609
Đi thăm viếng ngày mùng 4 Tết	615
Họp Mặt Mùng 5 Tết Canh Tý 2020	621
Một góc Sài Gòn ngày Mùng 6 Tết Canh Tý 2020	625
Xem trình diễn Âm nhạc TN của Ns Đức Đậu	629
Về quê ngoại Mùng 7 Tết	635
Tri Ân Thầy Cô của CHS THPT CT năm 2020	641
Giáo sư Nguyễn Văn Hai và tôi	647
Bạn của Trần Xuân Minh	653
Ngày ký com thân phụ	657
Họp mặt Tân niên Giáp Tý 2020	661
Mua trà	665
Lại một chuyến về quê	669
Đi thăm Thiện Đạt	677
Về Bến Tre	681
Đi chùa Bà Ở Tây Ninh	693
Viếng tang HT. Thích Quảng Độ	701
Viếng Việt Nam Quốc Tự	713
Đi ăn Nhà hàng Chay Giác Ngộ	719
Sinh nhật của nhà tôi	723
Kết thúc chuyến về Việt Nam 2020	727
Về tới Mỹ	733

Vài lời đầu sách

Trong tập ký này, tôi ghi lại những lần về Việt Nam từ năm 2018 cho đến năm 2020, trong những chuyến về này ngoài việc đi viếng mộ má ông bà, thăm thân nhân, họp mặt Tri ân Thầy Cô, dự Ngày Nhà Giáo Việt Nam, để có dịp gặp lại đồng nghiệp và các Cựu Học Sinh, họp mặt với các đồng môn, đồng nghiệp bên tách cà-phê chia sẻ những vui buồn của tuổi về già.

Trong những lần về Việt Nam này, tôi có dịp đi tham quan những thắng cảnh ở miền Trung, ở miền Tây Bắc, cũng như tham quan cảnh sông nước miền Tây như chợ nổi Cái Răng, rừng tràm nguyên sinh Trà Sư.

Tôi cũng có đi chiêm bái Tứ Động Tâm ở Ấn Độ, ở Nepal nhưng được ghi chép riêng thành tập sách *Chiêm bái Phật tích tại Ấn Độ*. Những tập sách của tôi, hầu hết đều là hình màu, do in thành ra trắng đen, nếu ai có thể lên mạng đọc, sẽ xem được nguyên bản màu đẹp, trung thực hơn.

Huỳnh Ái Tông

Tất cả chỉ là những ghi nhớ, dành để đọc lại khi nhàn rỗi, lúc tuổi già có nhiều thời gian đọc hơn là đi để trải nghiệm.

Có những nơi tôi đã đi rồi, nhưng nếu có dịp vẫn muốn trở lại, bởi vì mỗi lần tham quan, đều có cảm xúc khác nhau, hơn nữa cảnh vật nơi đó cũng thay đổi qua thời gian mười lăm, hai mươi năm. Chẳng hạn như ở Huế có những chùa danh tiếng như Linh Mục, Từ Đàm, Tường Vân, Diệu Đế tôi từng tham quan từ những năm 1964,1965,1966, nhưng nay trở lại, các chùa đó đều khoát bộ mặt mới khác xưa, nhất là Linh Mục và Từ Đàm, còn Diệu Đế cũng đang trùng tu lại.

Cũng còn những điều đáng ghi ra, nhưng nêu vài nét chính như thế tưởng là đã đủ.

Louisville 31-7-2010

Về Việt Nam năm 2018

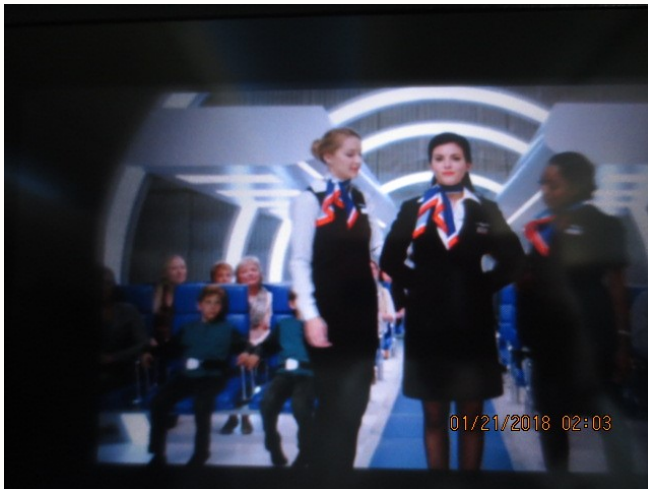
Như thường lệ, hàng năm tôi đều có về Việt Nam để dự lễ kỷ niệm của Mẹ hay Cha tôi, Mẹ tôi vào 25 tháng 10 Âm lịch, còn Cha tôi vào ngày Rằm tháng Giêng, thời gian tôi về Việt Nam khoảng 2 tháng, cho nên nếu tôi về dự kỷ niệm cho Mẹ, tôi kết hợp dự cuộc họp mặt của các em cựu học sinh, nhân Ngày Nhà Giáo Việt Nam, còn nếu dự kỷ niệm Cha thì kết hợp ăn Tết Nguyên Đán. Chưa lần nào về để vừa kỷ niệm cho mẹ vừa để kỷ niệm cho cha, vì cả hai lễ giỗ này cách nhau gần 3 tháng.

Huỳnh Ái Tông

Năm nay tôi về trước Tết 1 tháng và sau Tết 1 tháng, bao giờ cũng vậy, về Việt Nam ở Sài Gòn, một vài ngày sau về quê thăm mồ mà ông bà, chị em và các cháu .

Từ nhà ở tại thành phố Louisville, Kentucky, trước kia về Việt Nam tôi phải bay sang Los Angeles để đi phi cơ Eva hay China Airlines, quá cảnh ở Đài Bắc rồi về Sài Gòn, sau này tôi chọn đi phi cơ United Airlines, từ phi trường nhà bay qua Chicago, quá cảnh ở Hồng Kông rồi bay về Tân Sơn Nhất. Gần đây tôi thích chọn đi máy bay của hãng American Airlines cũng phải đến Dallas hay Chicago rồi bay tới phi trường Narita của Nhật, tại đây chuyển qua phi cơ Japan Airlines bay về Tân Sơn Nhất.

Hình như American Airlines không có đường bay vào Tân Sơn Nhất, nên tôi luôn luôn bị chuyển máy bay đoạn Narita-Tân Sơn Nhất, phải dùng Japan Airlines hay Vietnam Airlines, để vào hay rời khỏi Việt Nam. Nhưng tôi luôn luôn chọn vì rất thích đi hãng Japan Airlines, do tiếp viên của họ rất lễ độ, trước khi làm việc, họ cúi đầu cung kính chào khách ở tại quầy vé cũng như trên phi cơ.

Tiếp viên American Airlines

Những chuyện về Việt Nam

Vì tôi mua vé trước khi đi khoảng 2 tháng và phải trả tiền chọn số ghế, Tôi đã chọn ghế số 20K, nhà tôi số 20L, đây là dải bìa cánh trái có 3 ghế, dải giữa 3 ghế và dải bìa cánh phải cũng 3 ghế, như vậy hàng ngang có 9 ghế theo xếp đặt của hãng AA ở hạng Economic trên phi cơ Boeing 788. Do ghế bên cạnh tôi không có người ngồi, nên chúng tôi được sử dụng thêm 1 ghế, nhà tôi nằm nghỉ gần suốt chuyến bay 13 giờ 15 phút.

Chúng tôi đã đặt trước 2 phần ăn chay, nhưng họ làm thế nào chỉ có 1 phần chay mà thôi. Đây là lần thứ 2, American Airlines đã không đáp ứng tốt yêu cầu của khách hàng, lần trước cách đây 5, 6 năm, tôi đi một mình về Việt Nam cũng bị như thế, tiếp viên đã lấy phần ăn của First Class cho tôi dùng.

Chuyến cảnh tại phi trường Narita, nơi đây có một cô nhân viên Japan Airlines người Nhật làm việc ở quầy vé, đã dùng

Huyền Ái Tông

tiếng Việt để thông báo cho hành khách người Việt trên máy phát âm. Khi cô ta đi giao tiếp với hành khách, tôi hỏi:

Hành khách và tiếp viên Japan Airlines

- Cháu ơi ! Cháu học nói tiếng Việt ở đâu mà cháu nói giỏi vậy?

Cô ta lễ phép đáp:

- Dạ ! Cháu tự học. Chớ không học ở trường, lớp nào cả.

Japan Airlines đã phục vụ chúng tôi với thức ăn chay trông rất đẹp mắt, nhưng không được hợp khẩu vị.

Những chuyện về Việt Nam

Đáp xuống phi trường Tân Sơn Nhất, từ ngoài đường bay, phi cơ chạy vào bên đậu rất xa, vì ban đêm và kính bị đóng sương nên tôi không thấy rõ cảnh vật bên ngoài, chỉ thấy ánh đèn điện mà thôi, tôi có cảm tưởng phi trường có nơi rộng phần nào.

Huỳnh Ái Tông

Bên ngoài, thân nhân đón người nhà khá đông. Cái nóng của Sài Gòn nhắc cho tôi nhớ mình đã về tới Việt Nam sau 30 giờ vừa ngồi trên phi cơ, vừa chờ đợi chuyển chuyến bay.

Tưởng cũng nên nói thêm, Japan Airlines liên kết với American Airlines cũng như Vietnam Airlines. Tôi đã từng đi Japan Airlines từ Chicago về Narita, vé tôi mua của American Airlines và đi máy bay Vietnam Airlines từ Narita về Sài Gòn đúng ra tôi phải đi Japan Airlines, nhờ đó tôi mới biết đường bay Narita-Tân Sơn Nhất Vietnam Airlines và Japan Airlines mỗi hãng bay 1 ngày, mỗi ngày chỉ có 1 chuyến mà thôi.

866425012018

Về quê thăm mộ

Về quê lần này tôi muốn thăm nghĩa trang gia đình, vì mấy tháng trước em rể tôi và các cháu đã chôn cất tro cốt anh tôi được mang về từ Pháp.

Trong năm rồi, khi nghe anh tôi bệnh nặng phải nhập viện, tôi đã lấy phi cơ American Airlines bay qua Pháp thăm anh tôi và đã ở lại Paris trong 10 ngày, anh em đã gặp nhau trong bệnh viện, những ngày đó anh tôi đã căn dặn tôi những việc cần thiết sau khi anh qua đời, nhưng anh và tôi không nói gì về chuyện “hậu sự”.

Khi được tin anh mất, tôi lấy vé máy bay, bay sang Paris nghĩ rằng để tham dự tang lễ của anh, nhưng do thủ tục ngày cử hành tang lễ còn chưa định, nên sau 1 tuần, tôi đã trở về nhà, mặc dù vậy tôi cũng được thăm xác thân anh ở Viện Pháp Y Paris.

Sau khi đã hỏa táng, đem tro cất vào chùa Linh Sơn, chị dâu cho biết anh tôi muốn được chôn cất trong nghĩa trang gia đình,

Huỳnh Ái Tông

nên tôi sắp đặt đón tiếp hủ tro cốt ở sân bay Tân Sơn Nhất rồi đưa về quê chôn cất.

Nhà cha mẹ của tôi ở quê, hiện nay em rể tôi ở với thằng con trai độc thân, còn em gái tôi đã mất vài năm trước, phần đất nghĩa trang gia đình do em rể tôi trông nom, đã chôn cất tro cốt, xây mộ theo ý tôi, mặc dù đã xem hình nhưng tôi muốn thấy tận mắt.

Mộ của anh tôi được đặt nằm giữa người cô và anh rể của tôi, mộ được ốp đá đen, trông cũng đẹp và hài hòa với những ngôi mộ chung quanh, chúng tôi đã chụp một vài tấm ảnh để kỷ niệm.

Những chuyện về Việt Nam

Trong nghĩa trang này, trước tiên chôn cất ông bà nội, về sau chôn cất cha mẹ và chú bác, cô tôi, anh kế tôi, em gái tôi. Lúc em gái tôi còn sống, do mồ mả ông bà cố tôi là con nuôi, nên nằm trong đất ông Phủ, phía sau trường học. Nay trường mở rộng đến phần mộ, nên em tôi đã bốc mộ, cải táng vào nghĩa trang gia đình, nơi đây cũng là phần đất bà cố tôi được chia phần, trong tộc họ Dương của ông Dương Văn Hóa người lập làng Bình Thủy ngày xưa.

Bà cố tôi là Dương Thị Út cháu cố của ông Dương Văn Hóa. Ngày xưa mộ của ông Dương Văn Hóa nằm trong phần đất của bà cố tôi, sau này họ Dương xây cất phủ thờ nằm cạnh đình làng, hậu duệ của ông Dương Văn Hóa đã bốc mộ cải táng về phủ thờ họ Dương.

Tương cũng nên ghi thêm, bà cố tôi là cháu cố ông Dương Văn Hóa, người lập làng, nên được gọi là ông Tiền Hiền, có bài vị thờ trong Đình làng và Phủ thờ họ Dương, còn ông cố tôi là Nguyễn Văn Suốt, con nuôi của ông Phủ Nguyễn Hà Thanh.

Ông nội tôi xưa là Hương Quán, cha tôi cũng làm Hương Quán rồi Hương Sư, chú tôi làm thầy giáo trường làng, rồi trường tỉnh Châu Đốc, chú kế giữ chức Đại Diện Xã thời đệ nhất và đệ nhị VNCH, anh tôi lập nghiệp ở Pháp, nên gia đình tôi thuộc hạng có tiếng mà không có miếng trong làng.

Về quê, vì không có thì giờ để thăm viếng họ hàng, bạn bè thuở ấu thơ, tôi thấp nhang lạy bàn thờ ông bà, nhà tôi thờ ông bà cố, ông bà nội và cha mẹ, đã trở thành ngôi Từ đường, cho nên lần nào về quê tôi cũng lạy ông bà trước khi viếng nghĩa trang.

Huỳnh Ái Tông

Chúng tôi đã thắp nhang khắp các mồ mã, ông bà, chú bác và các anh chị em. Nơi đây, anh tôi đã được chôn cất theo ý nguyện, khi sinh tiền, anh đã bỏ làng đi lập nghiệp ở Sài Gòn, Mimot (Cambodge), Paris. Cuối đời vẫn muốn được trở về quê hương, chôn cất vào lòng đất mẹ, nơi anh đã được chôn nhau cất rốn.

866427012018

Tảo mộ

Nhà tôi gốc gác ở Tầm Vu, Long An hàng năm về Việt Nam, chúng tôi đều có đi Tân An để thăm viếng mộ nhạc mẫu của tôi ở Tầm Vu, ngày xưa chôn cất trong phần đất nhà, những năm tân cư 1945-1950, rồi “người cày có ruộng”, rồi “đổi đời” năm 1975, nay phần mộ nhạc mẫu tôi nằm trong vườn nhà người ta, mỗi lần thăm viếng mộ phải xin phép chủ nhà, đi vào nhà họ rồi mới ra sau vườn thăm viếng mộ.

Nhạc mẫu tôi là con gái của ông Đốc Kính với cô giáo Nên dạy tại trường tỉnh Tân An, đi học ở trường Áo Tím, Sài Gòn. Còn nhạc gia tôi là cháu ngoại của ông giáo ở Tầm Vu, nên được đi học ở Pétrus Ký, Sài Gòn. Những ngày lễ, ngày nghỉ họ đi về quê bằng xe lửa đường Sài Gòn-Mỹ Tho, nên họ đã quen biết nhau, tình yêu nảy nở từ thuở học trò, kết quả tốt đẹp với cuộc hôn nhân. Nhạc mẫu tôi sinh được 2 người con, nhà tôi và cậu em trai, nhưng nhạc mẫu tôi lâm trọng bệnh vào “cuộc cách mạng mùa Thu” nên đã qua đời, tuổi mới ngoài 20, được an táng trong đất nhà gần chợ Tầm Vu, còn đứa em trai chưa đầy thôi nôi cũng mất sau đó, vì thiếu sữa mẹ, bú mớm sữa dê bị “hàn” nên sinh bệnh rồi tử vong trong khi “tân cư”.

Trước khi đến Tầm Vu, chúng tôi ghé nhà bà con ở tại chợ Tân An, để rước người bà con này cũng ở Mỹ về, cùng đi Tầm Vu

Huyền Ái Tông

thăm lại “người xưa cảnh cũ”. Tân An mà tôi biết nay là Long An đường sá mở mang, nhà cửa sửa sang, cất mới, khoát lên bộ mặt tươi trẻ, đầy sức sống, khác hơn trước 1975, bộ mặt già nua cằn cỗi của một thành phố do người Pháp để lại và do chiến tranh gây nên, tạo ra sự bất ổn, không có “an cư lạc nghiệp”.

Mộ của nhạc mẫu tôi là ngôi mộ cải táng trong phần đất nay thuộc chủ quyền người khác, nên xây cất khiêm nhường.

Sau khi viếng mộ ở Tầm Vu, chúng tôi đi Mỹ Tho cho người bà con và nhà tôi thăm người bà con khác ở góc đường Lê Lợi và Ngô Quyền tại Thành phố Mỹ Tho. Gặp ngày cúng cho đứa cháu nội của chủ nhà được 12 tuổi, nên người bà con cầm chân ở lại dùng cơm trưa. Hơn nữa lâu ngày mới gặp lại, nên họ ân cần hỏi thăm về sức khỏe, về gia cảnh của người họ, người kia trong họ hàng, thân tộc.

Những chuyện về Việt Nam

Sau khi dùng cơm xong, chúng tôi quay lại chợ Tân An để đưa người bà con về nhà, rồi chúng tôi đi thẳng lên Nghĩa Trang Vĩnh Nghiêm Học Môn để viếng mộ ông bà nội, thân phụ và kế mẫu của nhà tôi.

Huyền Ái Tông

Do từ thập niên 1950, tôi đi sinh hoạt GDPT Giác Minh, Đại Đức Tm Giác và Thanh Kiểm sau khi du học ở Nhật Bản về, đã có thời gian trú ngụ tại chùa Giác Minh, nên Đại Đức Thanh Kiểm biết tôi, khi ngài xuất bản sách Lịch sử Phật Giáo Ấn Độ và Lịch s Phật Giáo Trung Quốc, ngài đã nhờ tôi tìm người trình bày bìa 2 quyển sách này, khi ngài chủ trương Tạp chí Đức Tuệ, tôi có cộng tác, nên năm 1979 nội tổ của nhà tôi mất, tôi đã mua một phần đất chôn cất nội tổ của nhà tôi hình như giá là 60 đồng, sau đó nhà tôi mua thêm 2 lot huyệt, để chôn cất thân phụ và kế mẫu.

Trong nghĩa trang này, tôi còn mua 2 lots huyệt chôn cất ông bà Bùi Văn Dương, nguyên Thanh tra Tiểu Học tỉnh Bến Tre, ông bà bị cướp giết chết ở khu Cư xá Sĩ Quan Chí Hòa vào thập niên 1980, để lấy tiền vượt biên. Ông Dương là em ruột của nội tổ nhà tôi.

Những chuyện về Việt Nam

Cũng trong nghĩa trang này, mỗi lần đến tôi đều đi viếng mộ phần của ông Nguyễn Đức Lợi, nguyên là Gia Trưởng GDPT Giác Minh, tôi đã cộng tác mật thiết với bác nhiều năm trong các thập niên 1950, 1960, 1970. Bác cũng giúp đỡ tôi khi còn đi học, trong lễ thành hôn.

Huyền Ái Tông

Trong nghĩa trang này, con gái của Bác cũng được chôn cất gần đó.

Bên cạnh nghĩa trang đang xây cất Tu viện Vĩnh Nghiêm bề thế, có lẽ 2 năm nữa mới hoàn thành, nào là Chánh Điện, Đông Lang, Tây Lang, nhà trù, tháp chuông, tam quan mỗi công trình đang xây dựng dở dang, cho thấy sẽ là tu viện lớn. Sau này, người ta sẽ nhớ đến công đức của Hòa Thượng Thích Tâm Giác và Thích Thanh Kiểm đã tạo dựng nên bước đầu.

Đó là một ngày chúng tôi đi thăm viếng và tảo mộ thân nhân của nhà tôi ở Long An, Mỹ Tho cũng như ở Hóc Môn. Người đã mất, nhưng “cây có cội, nước có nguồn”, chúng ta là con cháu phải có bổn phận thăm viếng mộ mà ông bà, người ta thường nói “sống có nhà, thác có mồ”.

866428012017

Thăm Thầy

Sáng nay ngày Chủ nhật 28-1-2018, tôi nghĩ có 1 ngày thong thả, do đó tôi đi cắt tóc ở khu Cư xá Lữ Gia và nhân tiện đi thăm thầy tôi Cù An Hưng ở đó, năm ngoái tôi đã đi thăm thầy nhưng do quên địa chỉ, tìm một lúc không nhận ra nhà nào là nhà thầy nên ra về, lần này trước khi đi, tôi ghi địa chỉ của thầy xuống tờ giấy nhỏ.

Khi đến tiệm hớt tóc, tôi đã nói sơ với anh Dũng, thợ hớt tóc tôi sẽ đi thăm thầy Cù An Hưng, vì chính anh thợ hớt tóc này, 5 hay 6 năm trước đã cho tôi địa chỉ của thầy.

Tôi đến nhà thầy, bấm chuông có một phụ nữ ra mở cửa trạc tuổi 30, tôi hỏi cô ta là con hay cháu ? Cô ta trả lời là con gái của thầy. Cô ta mời tôi vào nhà, mời tôi ngồi, vào trong rót ly nước trà đem ra mời tôi dùng. Tôi phải đợi khá lâu mới thấy thầy Hưng từ nhà trong đi ra, bước đi rất chậm chứng tỏ chân thầy rất yếu.

Tôi chào thầy và xưng danh tánh, nhưng thầy không nhớ, mấy hôm trước điện thoại với thầy Khai, tôi xưng danh tánh, thầy Khai cho biết thầy có nhớ tôi, tôi hơi thắc mắc làm sao thầy nhớ mình, vì tôi không học giỏi, không nghịch ngợm, cho nên gặp lại thầy Vũ Mộng Hà vào năm 2015, hội ngộ CHS KTCT Nam Cali, xưng danh tánh thầy vẫn không nhớ ra tôi, dưới mắt thầy tôi không phải là học sinh đáng nhớ, mặc dù thầy có dạy tôi ở KT Cao Thắng và Ban Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật, nay đã trên 50 năm rồi.

Khi trao đổi với anh thợ hớt tóc, tôi cho anh ta biết tôi nhỏ hơn thầy Hưng 1 tuổi, anh ta cho biết trông thầy Hưng còn khỏe hơn tôi nhiều, nay thấy thầy đi đứng chậm chạp mới biết nhận

Huỳnh Ái Tông

xét của anh Dũng sai, có thể vài năm gần đây thầy không còn hót tóc với anh thợ này.

Tôi thăm hỏi thầy về sức khỏe, thầy cho biết không có bệnh tật chi, chỉ có đôi chân hơi yếu. Mấy năm trước đi thăm, thầy vẫn còn dạy kèm tại nhà, nay hỏi, thầy cho biết đã nghỉ mấy năm nay. Thầy hỏi tôi về sách vở ở Mỹ, về nhà xuất bản Đại Nam, hỏi tôi có đọc sách không ? Tôi cho thầy biết, tôi ở xa Cali, Texas, Virginia nên không có sách đọc, khi nào về đây mới mua sách.

Thầy hỏi tôi có đọc Võ Phiến không ? Có đọc *Tướng về hưu* của Nguyễn Huy Thiệp, tôi trả lời có, nhân tiện giới thiệu với thầy tôi có soạn bộ sách *Văn học Miền Nam* 7 tập, mỗi tập dày chừng 700 trang, bộ sách *Hai mươi năm văn học miền Bắc* gồm 5 tập và bộ *Văn học Việt Nam cận và hiện đại* gồm 7 tập.

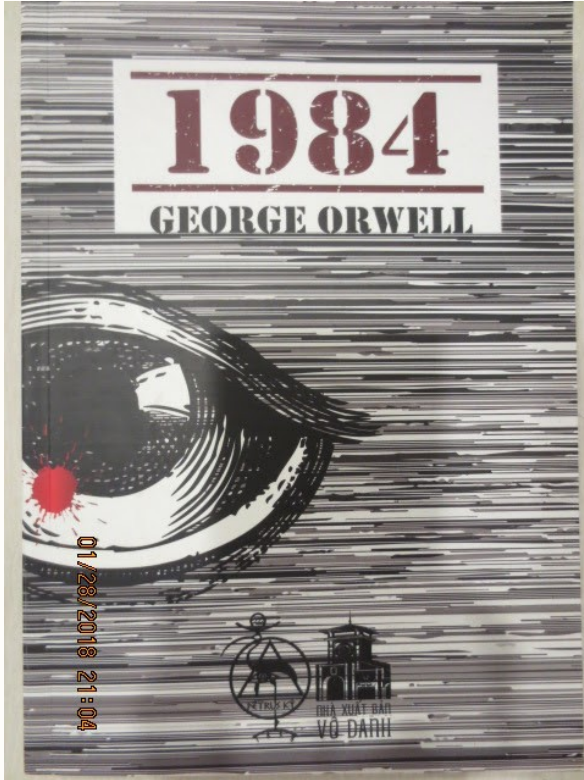
Thầy hỏi tôi có đọc *Trại súc vật* của George Orwell, biết tôi chưa đọc, thầy đi vào trong nhà lấy đem cho tôi tập sách này.

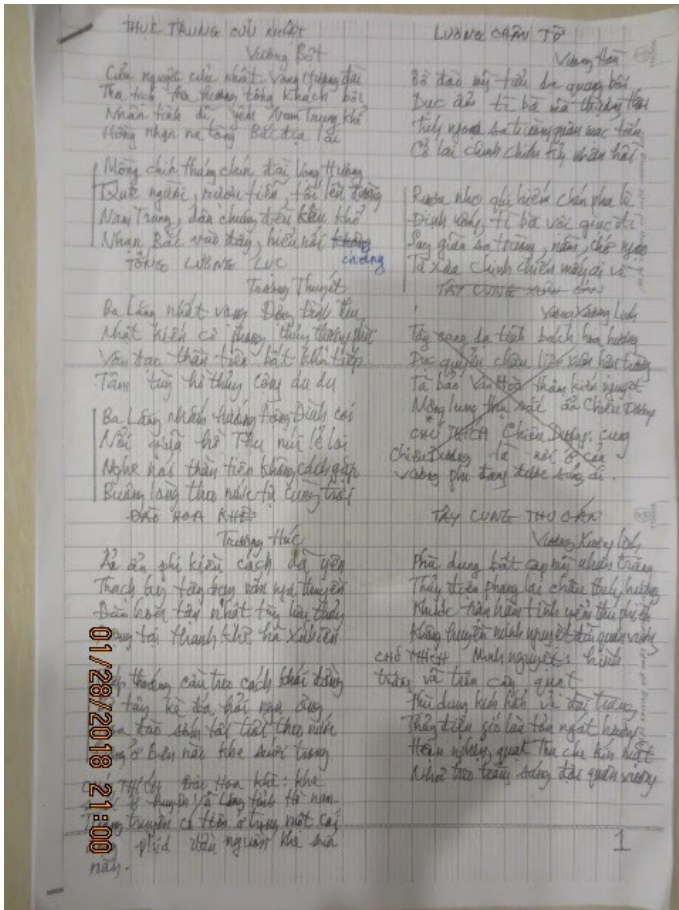
Những chuyện về Việt Nam

Rồi thầy lại lấy tập truyện *1984* cũng của George Orwell đem ra cho tôi.

Thầy hỏi tôi có thích đọc thơ không, tôi trả lời có đọc nhưng không nhiều, thầy cho biết thầy thích đọc thơ hơn văn vì nó xúc tích, cho nên thầy đã dịch nhiều bài Thơ Đường, việc này tôi có biết, có một trang nhà cuanhung.com, trên trang web này, tôi đọc được nhiều bài thơ Đường thầy đã dịch và còn có bản dịch *Chinh phụ ngâm*. Thầy lại vào trong, đem ra một xấp giấy photocopy, thầy đã sao chép thơ Đường của thầy dịch, thầy cho biết công trình dịch thơ của thầy từ năm 1996 cho đến nay, rồi thầy cũng cho tôi bản này, tiếc rằng nó không có chữ Hán.

Huyền Ải Tông

Lần này tôi không có mang máy theo nên không chụp ảnh thầy, tôi có nhớ, nhưng ra về mà vẫn không chụp ảnh thầy cho các đồng môn xem, nên thấy tiếc vì bỏ mất cơ hội.

Đối với tôi, đây là ngày đáng nhớ vì thầy đã cho tôi sách giá trị của nhà văn danh tiếng George Orwell, lại còn cho tôi một bản thảo của những bài thơ Đường, thầy đã bỏ công dịch trong hai mươi năm qua.

866428012018

Họp Mặt Tân Niên 2018

Hôm Thứ Hai đầu tuần, tôi đã gặp Trần Xuân Minh, Tư Trung, Đặng Vĩnh Bửu ở tại Nhà hàng Biển Đông 5 & 6 để chuẩn bị cho ngày họp mặt Tất Niên các đồng môn Kỹ thuật Cao Thắng nhập học khóa 1956-1963 và 1957-1964, đã hẹn sẽ gặp lại trong ngày họp mặt Tân Niên, thiệp mời quý Thầy và các bạn đã gửi xong. Năm nay, thầy Lê Văn Kiệt đã qua đời mấy tháng trước, đã mời được thêm thầy Nguyễn Xuân Khai.

Sau khi chia tay với các bạn, trong trí tôi ghi nhận ngày họp mặt Tân Niên năm nay sẽ là ngày 11-2-2018, cho nên tôi yên chí đi Long Xuyên, Tân An, Mỹ Tho.

Sáng nay nghĩ rằng: Có một ngày thảnh thơi, nên tôi đi hớt tóc và thăm thầy Cù An Hưng ở khu cư xá Lữ Gia. Khi về tới nhà được điện thoại của con gái tôi, báo cho biết: “Chú Bửu ở Cao Thắng gọi cho cha. Cha gọi cho chú ấy ngay”. Tôi nghĩ chắc có chuyện cần, nên Bửu mới gọi. Tôi vội gọi cho Bửu. Bửu được điện thoại của tôi, nói ngay : “Bộ anh quên hôm nay rồi hả ?” Bộ óc tôi làm việc nhanh. Như ấy hôm nay là ngày họp mặt, những năm trước gọi là Tất Niên, nhưng năm nay được gọi là Tân Niên năm 2018. Bửu nói tiếp: “Anh đến ngay đi ! Anh em chưa ăn còn chờ anh đó thôi !”. Tôi biết Bửu nói để thúc giục, nhìn đồng hồ đã hơn 12 giờ, tôi đáp ngay: “Tôi sẽ đến ngay !”

Thế là tôi vội vàng lên đường, thấy chiếc xe Grab, vẫy tay gọi, xe ngừng lại, tài xế hỏi tôi đi đâu ? Tôi đáp: “Ra chợ An Đông”. Tài xế xin lỗi bỏ đi, một chiếc xe ôm dừng lại, tôi đi ngay. Trên đường đi bắt chuyện hỏi anh ta trước kia làm nghề chi, anh ta cho biết là giáo viên Trường Mạc Đĩnh Chi, đi khóa 4/72, học tập cải tạo thiếu mấy ngày đủ 3 năm, do đó xin đi

Huỳnh Ái Tông

HO bị từ chối, năm nay anh ta 67 tuổi, cho nên anh ta chậm chậm chạy, tôi không hỏi vì như vậy được an toàn.

Đến nơi, nhìn thấy chỉ có 3 bàn, có Thầy Cô Lê Văn Thống, Nguyễn Xuân Khai. Vắng thầy cựu Hiệu trưởng Lê Đình Viện, thầy Huấn luyện viên Thể dục Thể thao Phạm Văn Sửu.

Thầy Nguyễn Xuân Khai, Thầy Cô Lê Văn Thống, Đặng Ngọc Trác (đứng phía sau)

Về phía đồng môn có:

Tư Trung, Đặng Vĩnh Biều, Huỳnh Ái Tông, Huỳnh Văn Ni, Nguyễn Tấn Á

Những chuyện về Việt Nam

Huỳnh Ái Tông, Nguyễn Xuân Thới, Đặng Ngọc Lợi, Trần Bình Lượng

*Hàng ngồi: Thới, Lợi, Lượng
Hàng đứng từ trái qua phải: Tỉnh, Tông, Gông, Tường, Phát*

Huyền Ái Tông

Hương, Nhiều, Tông, Hưng, Thoại, Phát

Nguyễn Đức Lộc, Huyền Ái Tông

Những chuyện về Việt Nam

Huyền Ái Tông, Đỗ Thọ Bình

Phó Bảo, Hương, Hưng, Nhiều

Trong ảnh còn thiếu vài anh như Nguyễn Minh Chiêu, Nguyễn Văn Tính, Trần Xuân Minh ...

Huỳnh Ái Tông

Rất nhiều đồng môn đã vắng mặt như Lê Thanh Ánh, Hồ Ngọc Điền, Đặng Ngọc Hữu, Ngô Phước Tường, Lê Tuấn Anh, Lâm Văn Tấn ... và có một số anh em vừa mới xa đồng môn vĩnh viễn như Nguyễn Đắc Thận, Huỳnh Hữu Lộc, Nguyễn Thanh Hoàng, Trần Ngọc Bộ.

Mong rằng năm sau, anh em cố gắng tham dự đông đủ, mang lại cho nhau tình đồng môn ấm áp hơn.

866428012018

Đi du lịch miền Trung

Tham quan cố đô Huế

Năm nay về Việt Nam, tôi chọn một chuyến du lịch miền Trung, gồm có chuyến đi 5 ngày 4 đêm của Công ty du lịch VietTravel. Gồm có tham quan cố đô Huế, ra Quảng Bình tham quan động Phong Nha, động Thiên Đường, trở vào đi ngang qua cầu Hiền Lương, cổ thành Quảng Trị, vịnh Lăng Cô, ở Đà Nẵng tham quan Bà Nà, phố cổ Hội An vào ban đêm, làng đá Non nước, chùa Linh Ứng và tham quan ngọn Thủy Sơn trong Ngũ Hành Sơn của Đà Nẵng.

Sáng sớm, chúng tôi đáp phi cơ hãng VietJet, sau 1 giờ bay, ra đến phi trường Phú Bài hơn 8 giờ sáng. Tại đây có hướng dẫn viên Phan Phước Đức Duy đón và đưa chúng tôi đi vào Thành nội.

Huỳnh Ái Tông

01/31/2018 10:33

Hướng dẫn viên Duy cầm cờ, đưa đoàn đi trong cơn mưa.

Sau khi qua cổng, vào thành trước tiên chúng tôi tham quan 4 khẩu thần công, ngăn cách một bãi đất rộng, bên kia có 5 khẩu, tổng cộng có 9 khẩu.

01/31/2018 10:38

Những chuyến về Việt Nam

Sau đó chúng tôi đi chuyên đến cửa Ngọ Môn còn được gọi là lầu Ngũ Phụng để mua vé vào trong, ngày nay không được lên lầu Ngọ Môn.

Qua khỏi Ngọ môn, chúng tôi đi vào sân châu, là sân gạch ngày xưa các quan từ Đệ nhất đến Đệ Cửu phẩm quý theo thứ tự khi dự họp Đại Triều, trong Điện Thái Hòa chỉ có vua và Tứ Trụ ở trong đó.

Huỳnh Ái Tông

Ở đây không cho chụp ảnh, tôi nhớ đầu năm 1964 tôi đã có chuyến đi Huế 1 tuần, tôi đã được tham quan Điện Thái Hòa này, ngày ấy có anh muốn ngồi lên ngai vua, nhưng người trông nom điện nói với cậu ta:

- Cậu ơi ! Tôi không có quyền cấm cậu ngồi lên ngai vua, tôi chỉ muốn cho cậu biết cách nay không lâu có người ở Đà Nẵng ra, ngồi lên ngai. Sau đó về nhà bệnh nặng, chạy chữa không khỏi, phải vái cúng con heo, sau khi lành bệnh, họ đã mang heo ra đây cúng tạ lễ. Tôi cho cậu biết rồi đó. Bây giờ cậu muốn ngồi hay không là tùy cậu nhé!

Có người còn phụ họa thêm:

- Từ Đà Nẵng ra đây dễ, chớ từ Sài Gòn ra đây, đường xa cách trở đó nghe !

Anh bạn ấy của tôi trong đoàn từ Sài Gòn ra thăm cố đô, không còn muốn ngồi lên ngai vàng và chắc còn vài người khác, cũng từ bỏ ý định ngồi thử lên ngai vua một lần cho biết.

Sau khi tham quan Điện Thái Hòa, chúng tôi đi ra sau Điện có lối đi dẫn tới Thế Tổ Miếu. Tôi ra Huế những năm 1964, 1965 cả thảy là 3 lần, 2 lần đi theo GDPT, một lần đi họp Tổng Hội Sinh Viên Quốc Gia Việt Nam. lần nào cũng có vào Thành nội, có lần lên lầu Ngũ Phụng nằm nghỉ trưa, có lần ăn cơm khách, ngủ đêm ở nhà giáo sư Hà Thúc Hoan tại cửa sập, nhưng chưa lần nào được tham quan Thế Tổ Miếu.

Những chuyện về Việt Nam

Tôi không đọc bảng thông báo nên chụp một tấm ảnh, ngay sau đó có người trông nom đèn nhắc tôi không được chụp ảnh, nên không có ảnh đẹp và quý hiếm ở đây, trước sân Thế Tổ Miếu là cửu đỉnh, có chạm trổ 153 thắng cảnh của đất nước Việt Nam.

Huyền Ái Tông

Sau khi tham quan nơi đây xong, Đoàn chúng tôi đi dùng cơm trưa, rồi tiếp tục đi viếng chùa Linh Mục ở Kim Long. Nơi đây có chung bày chiếc xe Austin của anh Trần Quang Thuận đã chở ngài Quảng Đức đi tuần hành, trong đám rước di ảnh các Thánh tử đạo, với khoảng 800 tầng, nì đi từ chùa Phật Bửu Tự gần Tam Tông Miếu trên đường Cao Thắng đến chùa Xá Lợi, sau đó Ngài đã tự thiêu tại ngã tư Lê Văn Duyệt với Phan Đình Phùng, nay là Cách mạng tháng Tám với Nguyễn Đình Chiểu vào ngày 11-6-1963.

Những chuyện về Việt Nam

Nhờ có anh Trần Quang Thuận xin với Hòa Thượng Thích Đôn Hậu năm 1965 khi ra thăm viếng chùa này, tôi đã được leo lên tận tầng 6 của ngôi tháp Phước Duyên.

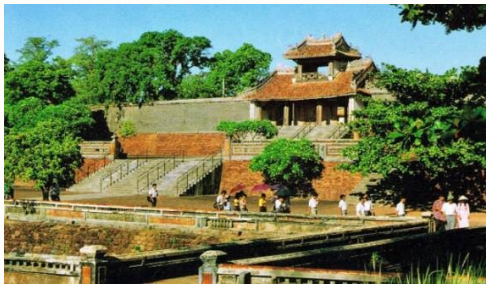
Gặp một vị Sa-di, tôi hỏi:

- Thưa chú, con rùa đá sau chùa còn không ?

Chú ấy hơi ngờ ngờ rồi đáp:

- Vẫn còn đó, nhưng nay cây cỏ mọc um tùm nên khó thấy.

Lần ra Huế năm đó, có vị Tăng đã đưa vài anh em chúng tôi đi ra phía sau vườn chùa, cách vườn chùa chừng 100 thước có con rạch khô cạn, bên bờ rạch có con rùa đá dài chừng 2 thước. Theo sự tích ngày xưa lúc mới xây dựng, chư Tăng phải trồng trọt hoa màu để sống, bị thú rừng đến ăn hoa màu, đến khi thu hoạch chùa chẳng được bao nhiêu. Một đêm trời đổ cơn mưa, rồi một tiếng sét đánh, sáng ra người ta thấy có một con rùa bị sét đánh chết, từ đó hoa màu của chùa không còn bị thú rừng phá hoại, chùa tạo con rùa đá để ghi lại một sự kiện và nhắc nhở mọi người hãy tôn trọng cửa thiền.

Khiêm Lăng – Lăng vua Tự Đức

Đoàn trở lại thành phố dùng cơm, sau đó đi viếng Khiêm Lăng, tức là lăng vua Tự Đức. Vua Tự Đức là một vị vua sính văn

Huỳnh Ái Tông

chương, ông có tâm hồn lãng mạn nên đã xây lăng rất nên thơ. Chúng ta hãy đọc bài thơ *Khóc Bằng phi* của ông, có người cho rằng không phải vua là tác giả, vì các cung phi của vua Tự Đức không có ai là Bằng phi, tuy nhiên lời thơ phù hợp với nhà vua.

Khóc Bằng phi

*Ới Thị Bằng ơi đã mất rồi!
Ới tình, ới nghĩa, ới duyên ôi!
Mưa hè, nắng chái, oanh ăn nói,
Sớm ngõ, trưa sân, liễu đứng ngời.
Đập cô kính ra, tìm lấy bóng,
Xếp tàn y lại, để dành hơi.
Mỗi tình muốn dứt càng thêm bận,
Mãi mãi theo hoài cứ chẳng thôi.*

Tiệc rằng khi tham quan lăng này, mưa nặng hạt, lại thêm lạnh giá, nên mọi người chỉ xem qua loa, có người chằng vào trong Khiêm cung hay nhà Thủy tạ.

Sau khi tham quan xong, đoàn chúng tôi quay về thành phố dùng cơm. Buổi tối xuống thuyền rồng trên sông Hương, thưởng thức ca Huế, thả đèn trên sông Hương. Đây là chương trình riêng, người tham dự phải đóng thêm tiền.

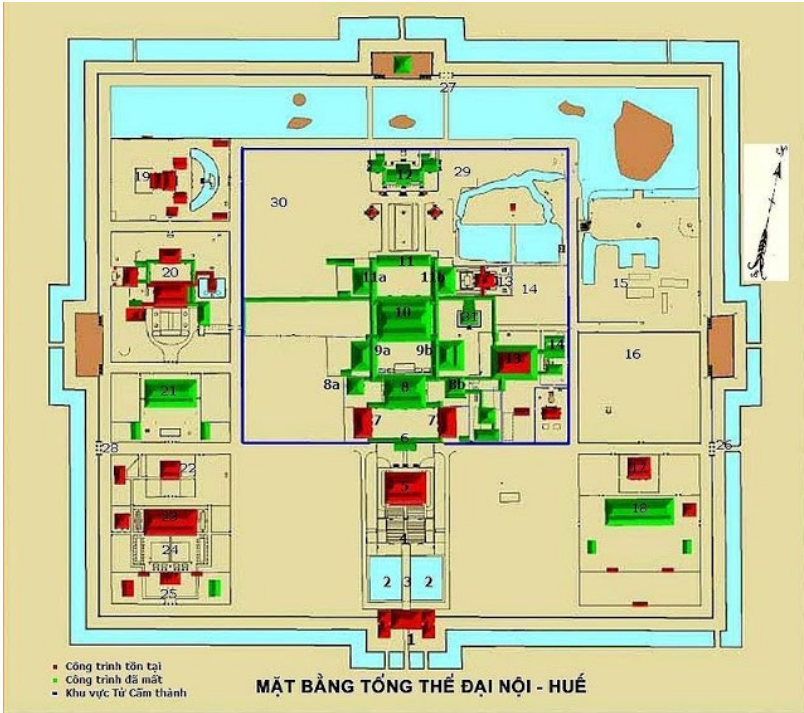

Những chuyện về Việt Nam

Đêm đoàn chúng tôi nghỉ tại khách sạn Mường Thanh trên đường Lê Lợi, bờ Nam sông Hương của thành phố Huế.

Trong suốt ngày, mưa tầm tã trong khi thời tiết lạnh, làm cho việc tham quan không được nhìn thấy mỹ mãn cảnh quan, rất đáng tiếc cho ngày đầu tiên tham quan ở Huế.

Plan of Great Enclosure, Hue, Vietnam. 1. Meridian Gate (*Ngọ Môn*) 2. Thái Dịch Lake (*Hồ Thái Dịch*) 3. Trung Đạo Bridge (*Cầu Trung Đạo*) 4. Esplanade of Great Salutation (*Sân Đại Triều*) 5. Hall of Supreme Harmony (*Điện Thái Hoà*) 6. Main Gate of Forbidden Purple City (*Đại Cung môn*) 7. Left House, Right House (*Tả vu, Hữu vu*) 8. King's Official Working Place (*Điện Càn Chánh*) 8a. (*Điện Võ Hiến*) 8b. (*Điện Văn Minh*) 9a. (*Điện Trinh Minh*) 9b. (*Điện Quang Minh*) 10. King's Residence (*Điện Càn Thành*) 11. Queen's Residence (*Điện Khôn Thái*) 11a. (*Viện Thuận Huy*) 11b. (*Viện Dưỡng Tâm*) 12. Kiến Trung Pavillion (*Lầu Kiến Trung*) 13. Royal Reading

Huyền Ải Tông

Pavillion (*Thái Bình Lâu*) 14. Royal Park (*Vườn Ngự Uyển*) 15. Cơ Hạ Park (*Vườn Cơ Hạ*) 16. Interior Treasury (*Phủ Nội Vụ*) 17. Triệu Temple (*Triệu Miếu*) 18. Thái Temple (*Thái Miếu*) 19. Grand Queen Mother's Residence (*Cung Trường Sanh*) 20. Queen Mother's Residence (*Cung Diên Thọ*) 21. Phụng Tiên Temple (*Điện Phụng Tiên*) 22. Hung Temple (*Hung Miếu*) 23. Thê Temple (*Thê Miếu*) 24. Nine Dynastic Urns (*Cửu Đỉnh*) 25. Hiến Lâm Pavillion (*Hiển Lâm Các*) 26. Hiến Nhon Gate (*Cửa Hiến Nhon*) 27. Hoà Bình Gate (*Cửa Hoà Bình*) 28. Chương Đức Gate (*Cửa Chương Đức*) 29. Royal Office (*Ngự Tiền Văn phòng*) 30. Harem (*Lục Viện*) 31. Minh Thận Temple (*Điện Minh Thận*)

866406012018

Tham quan Động Phong Nha và Động Thiên Đường

Sáng ngày hôm sau, là ngày 1-2-2018, Đoàn chúng tôi rời Thành phố Huế dùng con đường Trường Sơn Đông để đi tham quan động Phong Nha-Kẻ Bàng và động Thiên Đường, vì là đường xuyên rừng, hai bên xa xa lác đác có một vài căn nhà và người ta trồng cây cao-su, phần nhiều là cây bạch đàn, thỉnh thoảng có chỗ trồng dương xỉ, ở thân cây dương xỉ có vạt vỏ bề ngang chừng bàn tay dài theo thân cây chừng 1 thước, tôi đoán chừng họ lấy nhựa cây, nhưng không biết để làm chi. Đường sá rất tốt, nhưng buồn tẻ vì ít xe cộ, nhà cửa, chợ búa.

Đọc đường xe ngừng để viếng Nghĩa trang Liệt sĩ Trường Sơn. Nơi đây chỉ có Hướng dẫn viên Phan Phước Đức Duy và tôi vào, Duy nhờ tôi đặt bó hoa và cắm 3 cây nhang cho những người đã nằm xuống, tôi làm và không muốn cho Duy biết rằng, tôi vốn là Trung Úy Quân lực VNCH, những người nằm đây với tôi là 2 chiến tuyến khác nhau, thôi thì thấp cho họ mấy nén nhang, vì cùng máu đỏ da vàng, tôi bảo vệ cho sự Tự do của miền Nam, còn họ chiến đấu cho Mỹ cút, Ngụy nhào mà Lê Duẩn đã nói: “*Ta đánh là đánh cho Liên xô, Trung quốc và cả phe xã hội chủ nghĩa*”.

Huyền Ái Tông

Rời Nghĩa Trang Liệt Sĩ Trường Sơn, đoàn chúng tôi đến Sơn Trạch, Huyện Bố Trạch, tỉnh Quảng Bình, xuống bến thuyền để đi vào động Phong Nha, mọi người phải mặc áo phao, ngồi trên 3 chiếc đồ máy.

Những chuyên về Việt Nam

Hai bên bờ sông nhà cửa khá nhiều, có nơi san sát nhau, có 1 tầng lầu và có cả nhà thờ, chứng tỏ đời sống người dân nơi đây không phải nghèo khó. Đò chạy hơn một khắc thì đến cửa động, vì là động có nước, nên đò tắt máy, phải chèo tay vào trong, đoạn này chỉ chèo đò chừng vài trăm thước, vào sâu hơn phải dùng ôu thuyền

Động Phong Nha thuộc vùng núi đá vôi **Phong Nha – Kẻ Bàng**. Nằm ở xã Sơn Trạch, huyện Bố Trạch, tỉnh Quảng Bình. Cách thành phố Đồng Hới khoảng 45km về phía Tây Bắc. Động Phong Nha được coi là “Thiên Nam đệ nhất động” của Việt Nam.

Với chiều dài 7.729m, sâu 83m, cao 50m với rất nhiều nhánh hang phụ lớn nhỏ. Bao gồm cả hang Bi Kí, hang Tiên và hang Cung Đình. Đây là loại hình động nước chảy ngầm trong lòng núi với nhiều thạch nhũ. Tương truyền rằng, chính những măng đá rủ xuống ở cửa hang đã góp phần tạo nên cái tên đầy thi vị “Phong Nha”, tức là “Gió luôn qua kẽ răng”.

Huyền Ái Tông

Nhưng ý kiến khác lại cho rằng Phong Nha có nghĩa là tên ngôi làng gần đây chứ không có nghĩa là gió và rừng như vẫn thường được giải thích. Theo Lê Quý Đôn thì Phong Nha là tên một làng miền núi ngày xưa (nay là thôn Phong Nha, xã Sơn Trạch, huyện Bố Trạch). Có ý kiến khác lại cho rằng tên gọi Phong Nha không phải xuất phát từ ý nghĩa rừng và gió, mà từ hình ảnh những ngọn núi nằm thành từng dãy đều đặn như hình ảnh các quan đứng thành hàng trên sân châu hay ở quan thự, người ta đã lấy chữ Phong Nha theo chữ Hán (chữ 峰 *phong* nghĩa là đỉnh núi, 衙 *nha* có nghĩa là quan lại) để đặt tên cho động Phong Nha.

Động Phong Nha còn có tên khác như Động Thầy Tiên, Núi Thầy, Động Tróc, Hang Trùa (Hang Chùa).

Phong Nha nổi tiếng với những khối đá độc đáo được đặt tên theo các hình dạng tự nhiên. Như “Su tử”, “Kỳ lân”, “Vô chầu”, “Cung đình” hay “Tượng Phật”. Bên trong khoảng 1 km là hang Bì Kí, một nhánh phụ nằm sâu trong động Phong Nha cách cửa động khoảng 600m.

Những chuyên về Việt Nam

Các văn tự khắc trên vách đá bằng ngôn ngữ Chăm Pa cổ cho thấy động Phong Nha được người Chăm phát hiện từ thời xa xưa khi vùng đất này còn thuộc Vương quốc Chăm Pa.

Năm 1550, Dương Văn An là người đầu tiên viết về động Phong Nha. Động Phong Nha đã được chạm lên một trong Cửu Đỉnh đặt tại Đại Nội triều đại nhà Nguyễn ở Huế.

Năm 1824, động Phong Nha được vua Minh Mạng sắc phong là "Diệu ứng chi thần". Ngoài ra còn được các vua nhà Nguyễn phong tặng "Thần Hiển Linh".

Cuối thế kỷ 19, ông Léopold Michel Cadière, một linh mục người Pháp, thám hiểm động, khám phá các chữ viết của người Chăm và ông đã suy tôn Phong Nha "Đông Dương đệ nhất động". Tháng 7 năm 1924, nhà thám hiểm người Anh Barton sau khi khảo sát Phong Nha đã đánh giá rằng động Phong Nha có thể sánh ngang với các hang động nổi tiếng trên thế giới như động Padirac (Pháp), động sông Drach (Tây Ban Nha) về vẻ đẹp kỳ vĩ của hang động.

Năm 1935, một người dân địa phương đã tình cờ phát hiện ra một động khô có cửa động nằm cách cửa động Phong Nha 1000 m, trên độ cao 200 m. Động này nằm trong khối núi đá vôi Kẻ Bàng thuộc xã Sơn Trạch, huyện Bố Trạch. Đây là động có cảnh quan kỳ vĩ không kém động Phong Nha nhưng lại không có sông ngầm.

Năm 1937, Phòng du lịch của Khâm sứ Pháp (ở Huế) đã ấn hành một cuốn tập gấp giới thiệu du lịch ở Quảng Bình, trong đó có giới thiệu về động Phong Nha. Địa điểm du lịch này đã được xếp hạng nhì ở Đông Dương thuộc Pháp. Trước năm 1990, đã có nhiều cuộc thám hiểm hang động của các nhà khoa học Việt Nam và nước ngoài nhưng chưa hé lộ nhiều về hệ thống hang động Phong Nha.

Huyền Ái Tông

Năm 1990, lần đầu tiên Đại học Tổng hợp Hà Nội đã cùng với Hiệp hội nghiên cứu hang động Anh (*British Cave Research Association*) đã phối hợp khám phá và nghiên cứu hang động trong khu vực này một cách sâu rộng. Cuộc khám phá hang động lần đầu được tiến hành năm 1990 bởi một nhóm các chuyên gia về hang động của Hiệp hội nghiên cứu hang động Anh và Khoa Địa chất Địa hình của Đại học Tổng hợp Hà Nội, do Howard Limbert chỉ huy. Nhóm thám hiểm này đã hoàn tất nghiên cứu động Vòm.

Năm 1992, một nhóm gồm 12 nhà khoa học Anh và 6 giáo sư của Đại học Tổng hợp Hà Nội tiến hành cuộc thám hiểm thứ hai và đã hoàn tất thám hiểm 7.729 m thuộc động Phong Nha và 13.690 m thuộc động Vòm và các hang động lân cận.

Cuộc thám hiểm thứ 3 vào năm 1994 bao gồm 11 nhà khoa học Anh và 5 nhà khoa học Việt Nam thuộc Đại học Tổng hợp Hà Nội.

Việc thám hiểm các hang động trong khu vực này là một công việc khó khăn và nguy hiểm. Các đoàn thám hiểm đã mất nhiều thời gian với những khó khăn như: hang động sắc nhọn dễ gây thương tích, lòng hang hẹp, các sông suối ngầm có thể dâng lên đột ngột làm bít cửa hang, lượng ô-xy trong nhiều khu hang động có thể không đủ.

Các kết quả thám hiểm, nghiên cứu này đã mang đến một sự hiểu biết toàn diện về hệ thống hang động ở Phong Nha-Kẻ Bàng và đã được làm cơ sở cho bảo vệ, quy hoạch và phát triển du lịch cũng như hoàn thiện hồ sơ để trình lên UNESCO công nhận là di sản thiên nhiên thế giới.

Bên trong nhờ có đèn, nên thấy được thạch nhũ, có nơi thấy được vài giọt nước rơi, những giọt nước ấy, hàng trăm năm tạo nên thạch nhũ.

Những chuyến về Việt Nam

Huyền Ái Tông

Khi đèn quay trở ra gần tới cửa động, có đất đá nên du khách lên bờ đi bộ tham quan và đi ra khỏi cửa hang.

Ra khỏi động lại xuống đèn đi trở về bến, rồi dùng cơm trưa tại Nhà hàng Phong Nha Quán Cô Phượng, đây là vùng quê, nhưng quán này nấu những món ăn chay khá ngon miệng, có chả giò, khoai tây chiên, một đĩa đậu phộng rang, canh rau, gỏi và rau muống luộc.

Sau khi dùng bữa trưa, đoàn chúng tôi đi tham quan động Thiên Đường, do hướng dẫn viên giới thiệu, đường đi lên dốc,

Những chuyện về Việt Nam

quý vị nào tuổi cao hay có vấn đề về tim mạch nên tự lượng sức mình mà đi. Nhà tôi bị dầm mưa trọn ngày qua, bị nhiễm lạnh đã không ăn được từ bữa cơm chiều hôm qua và trưa nay, nên không tham gia, ngồi lại ở xe.

Chúng tôi được đi xe điện 1 đoạn hơn 1 km, sau đó mới bắt đầu cuộc bộ trên con đường ngoằn ngoèo có độ dốc chừng 20-30 độ, tôi phải dừng chân nghỉ đôi lần, đến cửa động có nhà dừng chân, nơi đây có một cô thuyết minh về động cho chúng tôi biết khái quát.

Hang Thiên Đường hay **Động Thiên Đường** là một động tại Vườn quốc gia Phong Nha-Kẻ Bàng, thuộc xã Sơn Trạch, huyện Bố Trạch, tỉnh Quảng Bình, cách Đồng Hới 60 km về phía tây bắc. Hang động này nằm trong phân khu rừng phục hồi sinh thái, thuộc vùng lõi núi đá vôi của vườn quốc gia Phong Nha - Kẻ Bàng.

Động Thiên Đường được phát hiện năm 2005, Hiệp hội hang động Hoàng gia Anh khám phá từ năm 2005-2010 và năm 2010 họ công bố hang này có tổng chiều dài là 31,4 km, hang dài nhất châu Á. Do vẻ đẹp của nhũ đá và măng đá trong hang, họ đã đặt tên hang này là *Thiên Đường*. Theo đánh giá của

Huyền Ải Tông

Hiệp hội Nghiên cứu hang động Anh Quốc, hang động Thiên Đường còn to lớn và đẹp hơn cả động Phong Nha.

Động Thiên Đường là một động khô, không có sông ngầm chảy qua như động Phong Nha. Theo kết quả khảo sát sơ bộ của các nhà khoa học, so với động Phong Nha thì động Thiên Đường có chiều dài và quy mô lớn hơn nhiều. Trong hang động Thiên Đường có nhiều khối thạch nhũ và măng đá kỳ ảo. Phần lớn nền đất trong động này là đất dẻo, khá bằng phẳng nên thuận tiện cho việc tham quan và thám hiểm. Nhiệt độ bên trong hang Thiên Đường luôn chênh lệch so với bên ngoài khoảng 16 °C.

Những chuyên về Việt Nam

Đường bộ đến hang động Thiên Đường từ đường mòn Hồ Chí Minh (nhánh tây) đoạn km 16, đi đến cửa động Thiên Đường dài gần 5 km. Trước khi các cơ sở phục vụ du lịch được xây dựng, muốn đến động phải băng rừng và leo lên ngọn đồi nơi có cửa động. Động Thiên Đường đã được Tập đoàn Trường Thịnh đầu tư đường nối vào cửa động, bậc thang và đường bên trong động với chiều dài 1,1 km và đã đón khách tham quan từ ngày 3 tháng 9 năm 2010.

Sau khi đường đến cửa động được xây dựng và đưa vào khai thác du lịch, khách cần phải xuống xe đi bộ hoặc đi xe golf thêm 1,6 km đường bề mặt bê tông dưới tán rừng thì đến chân đồi để leo 524 bậc thang đá hoặc leo 570 mét đường dốc lên cửa động.

Huyền Ái Tông

Từ cửa động, chúng ta sẽ đi thang gỗ quanh co xuống động có chừng 300 bậc thang, động gần như bằng phẳng, gần cửa hang là một khoảng rất rộng và cao, toàn bộ đường đi trong hang được làm bằng chiếc cầu gỗ, bề ngang rộng gần 2 thước, có lan can, thỉnh thoảng có những chỗ dừng chân lớn, nhỏ không đều, có cái chừng 12 thước vuông, có cái chừng 20 thước vuông, lối đi này dài 1,1 km, chấm dứt bằng một cái sân gỗ rộng chừng 30 thước vuông, nhưng chỗ sân rộng nhất là nơi gần cửa hang, như đã nói nơi đây hang rộng lớn và có vòm cao, diện tích sân này không dưới 100 thước vuông và được xây dựng cao hơn lối đi chừng 1 thước.

Thạch nhũ ở đây có măng và nhũ với những màu trắng hay vàng, hình dáng rất đẹp mắt, trong hang tuy có đèn chiếu vào thạch nhũ, nhưng ánh sáng mờ mờ, ảo ảo trên lối đi.

Những chuyện về Việt Nam

Lúc ra khỏi hang rồi, khi đi xuống tôi đi theo những bậc thang xây đá, một bên có tay vịn cho dễ đi và an toàn.

Đoàn chúng tôi trở về Đồng Hới, dùng cơm tối rồi mới nhận phòng ở khách sạn Mừng Thanh Nhật Lệ. Khách sạn nằm ở ngay bờ biển, nhưng không có hàng quán chi cả.

Huỳnh Ái Tông

Một ngày tham quan hang động, một động nước và một động khô, mỗi động có sắc thái riêng, nhưng động Thiên Đường, theo tôi đẹp hơn động Phong Nha, nhưng tham quan động Phong Nha nhàn nhã hơn, còn động Thiên Đường rất nhọc mệt cho người cao tuổi vì phải cuốc bộ lên dốc và phải dùng thang gần 300 bậc để lên xuống hang.

866407022018

Những chuyến về Việt Nam

+

Qua sông Bến Hải, tham quan cổ thành Quảng Trị, viếng Thánh địa La Vang, ghé vịnh Lăng Cô

Ngày du lịch thứ 3 là ngày 2-2-2018, chúng tôi sớm rời khách sạn 5 sao Mường Thanh Nhật Lệ để xuôi Nam, rời Đồng Hới xe chạy theo Quốc Lộ 1 hay AH1, ngang qua huyện Qung Ninh, Lệ Thủy rồi vào địa phận Quảng Trị, xe chạy qua sông Bến Hải, nhìn thấy bên tay trái là cầu Hiền Lương, năm 1964 tôi đã ra đây, chụp vài tấm ảnh kỷ niệm bên chân cầu, tôi nhớ có cố nhạc sĩ Ngô Mạnh Thu, anh Nguyễn Đình Nam nay định cư ở Austin Texas, Đỗ Ngọc Đắc đã quy y đầu Phật..., tôi cảm thấy buồn và nhớ những người đã cùng tôi đi thăm Huế năm xưa.

Cầu Hiền Lương bờ Bắc sơn xanh, bờ Nam sơn vàng

Huỳnh Ái Tông

Xe chạy đến viếng cổ thành Quảng Trị, ngày xưa xe tôi có chạy cập theo bờ tường thành, nay đi vào thăm, tư'ong thành không còn nguyên vẹn, chỉ còn cổng vào, có lẽ cng đã được phục dựng tái tạo, vì nơi đó vào ngày 1-5-1972, quân đội miền Bắc đã ngang nhiên tung quân đánh chiếm Quảng Trị.

Từ ngày 13-6-1972, quân đội VNCH mở chiến dịch Lam Sơn 72 để tái chiếm Quảng Trị, ngày 14-6-1972 quân đội VNCH bắt đầu phản công và ngày 28-6-1972 đã vượt sông Mỹ Chánh, để tiến về Quảng Trị, quân miền Bắc bị thiệt hại nhiều nơi nhưng cố thủ ở cổ thành, cho đến ngày 16-9-1972, quân đội VNCH tái chiếm cổ thành, sau 81 ngày đêm giao tranh khốc liệt, cho nên sự kiện này báo chí miền Nam gọi là “Mùa Hè đỏ lửa”.

Cổng vào cổ thành Quảng Trị

Những chuyện về Việt Nam

Tôi lên đài tưởng niệm, để tưởng niệm đến những người đã nằm xuống vì lý tưởng của mình hay vì bất cứ điều gì được nhân danh là “chánh nghĩa”, tôi cũng vào nhà lưu niệm để xem những hình ảnh năm xưa, xót thương cho thân phận con người trong thời buổi chiến tranh.

Đài tưởng niệm nơi trung tâm cố thành

Rời khỏi nơi đây, chúng tôi đến La Vang, nơi mà 53 năm trước, tôi đã không thăm viếng, để ra Quảng Trị thăm anh bạn Phan Văn Bưởi, làm Trưởng Ty Điền Địa đó, trong chuyến thăm này, anh cho tôi chiếc máy ảnh Minota16, là máy ảnh chụp với phim 16 ly, trong khi máy thông thường là phim 35 ly.

Huyền Ái Tông

Những chuyện về Việt Nam

Chỉ có tại Thánh địa La Vang mới có tượng đức Mẹ mặc áo dài và đội khăn đóng, hình ảnh Mẹ Việt Nam, thêm một hình ảnh khác nữa là Vương cung thánh đường La Vang đang xây dựng có nhiều mái và có dáng vẻ mái chùa Việt Nam.

Tưởng cũng nên nhắc lại, nhà thờ La Vang tiên khởi được xây dựng sau hòa ước 1862, có thể là nhà nguyện hay nhà thờ nhỏ, đến năm 1885, giám mục Caspar Lộc quyết định cho xây nhà thờ lợp ngói, nhưng cho đến năm 1894 mới khởi công và hoàn thành vào năm 1901 với tước hiệu Đức Bà Phù Hộ Các Giáo Hữu

Do giáo dân ngày càng đông và nhà thờ xuống cấp, nên năm 1924, linh mục Morineau Trung phát lệnh khởi công xây nhà thờ mới, sau 4 năm hoàn thành. Ngày 20-8-1928, giám mục Allys Lý làm lễ khánh thành. Năm 1955, linh mục Giuse Trần Văn Tường trùng tu, thay toàn bộ tuồng gỗ bằng vôi sắt.

Huyện Ái Tông

Ngày 22-8-1961, Giáo hoàng Gioan XXIII, phong đền thờ Đức Mẹ La Vang lên thành Tiểu Vương Cung Thánh Đường.

Nhà thờ đã bị tàn phá trong mùa Hè đỏ lửa năm 1972, ngày nay chỉ còn lại tháp chuông.

Gác chuông xưa

Những chuyện về Việt Nam

Ngày 15-8-2012 đã làm lễ đặt viên đá đầu tiên để xây dựng mới Vương Cung Thánh Đường Đức Mẹ La Vang.

Đoàn về đến thành phố Huế dùng cơm trưa, sau đó đoàn lại tiếp tục vào Đà Nẵng, đoàn có ghé qua một cửa hàng trưng bày ngọc trai của công ty Thái Hòa Viên, họ bán kèm theo những đồ trang sức vàng, bạc và đá quý, tôi có hỏi một chuỗi ngọc trai đặc nhứt là bao nhiêu ? Họ cho biết là 850 triệu, tương đương với 38,600 USD.

Chuỗi ngọc trai ở cửa hàng Thái Hòa Viên

Tôi nhớ năm nào du lịch Phú Quốc, hỏi một cửa hàng nuôi bán ngọc trai, giá chuỗi ngọc trai đặc nhứt, họ cho biết là 1, 3 tỉ.

Trên đường đi có ghé nhà nghỉ dưỡng (khu resort) ở Lăng Cô, có lẽ vào dịp cuối năm, mọi người đều bận rộn, khu nghỉ dưỡng vắng, biển không bóng người.

Vịnh Lăng Cô

Huyền Ái Tông

Sau đó, xe tiếp tục xuôi nam, xuyên qua đường hầm Hải Vân, qua khỏi đường hầm đã nhìn thấy thành phố Đà Nẵng.

Xe vào thành phố, phố đông đúc xe cộ, đường sá rộng, nhà cửa đang xây cất, nói chung thành phố còn đang trên đường phát triển. Sau khi dung com chều xong, xe đưa chúng tôi về trú ngụ ở 2 khách sạn khác nhau, chúng tôi ở khách sạn Minh Toàn Galaxy nằm trên đường 2 tháng 9, thuộc quận Hải Châu thành phố Đà Nẵng.

Đêm nay tự do khám phá thành phố, nhưng do nhà tôi không được khỏe, hơn nữa mấy hôm nay không thể cắm điện để sử dụng computer, tôi xuống phòng lễ tân mượn cái chuỗi đổi chấu cắm điện, họ có nhưng khách đã mượn, tôi ra ngoài đi xe ôm tìm mua cái chuỗi đổi chấu cắm điện. Khi đã có thể sử dụng computer thì không thể sử dụng Wi-Fi của khách sạn, tôi nhờ nhân viên lễ tân họ cũng không thể kết nối mạng, đành chịu không thể xem điện thư của tôi trong mấy ngày qua. Hơn nữa cũng mệt vì đi một mạch từ thành phố Đồng Hới vào thành phố Đà Nẵng, nên tôi đi ngủ, không thể khám phá thành phố này về đêm.

Một ngày tôi đã được tham quan Cầu Hiền Lương, cổ thành Quảng Trị, thánh địa La Vang. Cầu Hiền Lương lịch sử, chứng tích đau thương về sự chia cắt đất nước vào năm 1954, Cổ thành Quảng Trị, khu đất rất nhỏ nhưng đã vùi chôn hàng ngàn chiến sĩ của cả hai miền, phải nói là máu chảy thành sông, xương chất thành núi chỉ vì để bảo vệ tự do và để giải phóng miền Nam, nơi đó chúng ta không thấy mồ, không thấy mã, chỉ thấy cỏ xanh với gò đất của thành xưa, với hào rộng bao quanh.

866407022018

Những chuyện về Việt Nam

+

Tham quan Bà Nà - Hội An

Ngày hôm nay 3-2-2018, sáng đi tham quan Bà Nà, chiều đi Hội An. Rời khỏi thành phố, xe chạy vào con đường dẫn đến Bà Nà, đường sá tốt hai bên trồng phượng vĩ và cây bằng lăng, phượng vĩ vào mùa này chưa có hoa, còn cây bằng lăng thì trĩu lá xác xơ.

Vào đến nhà ga xây cất gần giống như chôn hoàng thành. Nó là phiên bản của Ngọ Môn ?

Huỳnh Ái Tông

Trước khi tham quan khu du lịch Bà Nà, tương cũng cần tìm hiểu qua những tài liệu có trên mạng.

Núi Bà Nà tọa lạc 1 khu vực thuộc về dãy núi Trường Sơn nằm ở xã Hòa Ninh, huyện Hòa Vang, cách Đà Nẵng 25 km về phía Tây Nam. Trung tâm du lịch của Bà Nà nằm trên đỉnh Núi Chúa có độ cao 1489 m so với mực nước biển.

Nguồn gốc tên gọi Bà Nà, có người cho rằng khi người Pháp đặt chân đến vùng này thấy rất nhiều cây chuối nên gọi là núi Banane, lâu dần người Việt đọc chệch thành Bà Nà. Còn nhà văn Nguyễn Ngọc cho rằng chữ Bà Nà là tiếng Người Katu nghĩa là "núi của tôi". Một truyền thuyết khác cho rằng tên núi là tên viết tắt của Bà Ponagar hay bà Thiên Y A Na Thánh Mẫu.

Tiếp nối theo sự khám phá và xây dựng Đà Lạt, vào tháng 2 năm 1900, Toàn quyền Đông Dương Paul Doumer cử đại úy Victor Adrien Debay thuộc Quân đội Pháp thám sát vùng núi lân cận khu vực Đà Nẵng - Huế để tìm kiếm thêm điểm nghỉ mát, dưỡng sức và chữa bệnh. Sau nhiều đợt thăm dò, đến tháng 4 năm 1901, đoàn thám hiểm của Debay đã tìm ra núi Chúa, tức Bà Nà, trên đỉnh địa hình khá bằng phẳng, khí hậu tương tự như Đà Lạt và chỉ cách thành phố Đà Nẵng về phía tây chừng 46 km.

Nhưng mãi đến năm 1912, khi toàn quyền Đông Dương ra nghị định biến Bà Nà thành một khu bảo tồn lâm nghiệp thì việc nghiên cứu rừng núi này mới được đẩy mạnh.

Người Pháp tiến hành quy hoạch khu Bà Nà, có chính sách bảo vệ động thực vật, điều tra và nắm bắt dân cư chung quanh khu vực Bà Nà. Sau Chiến tranh thế giới thứ nhất (1914-1918), người Pháp đẩy mạnh xây dựng khu nghỉ mát Bà Nà, hoàn tất con đường nối Bà Nà với đường thuộc địa số 1 (sau này là

Những chuyện về Việt Nam

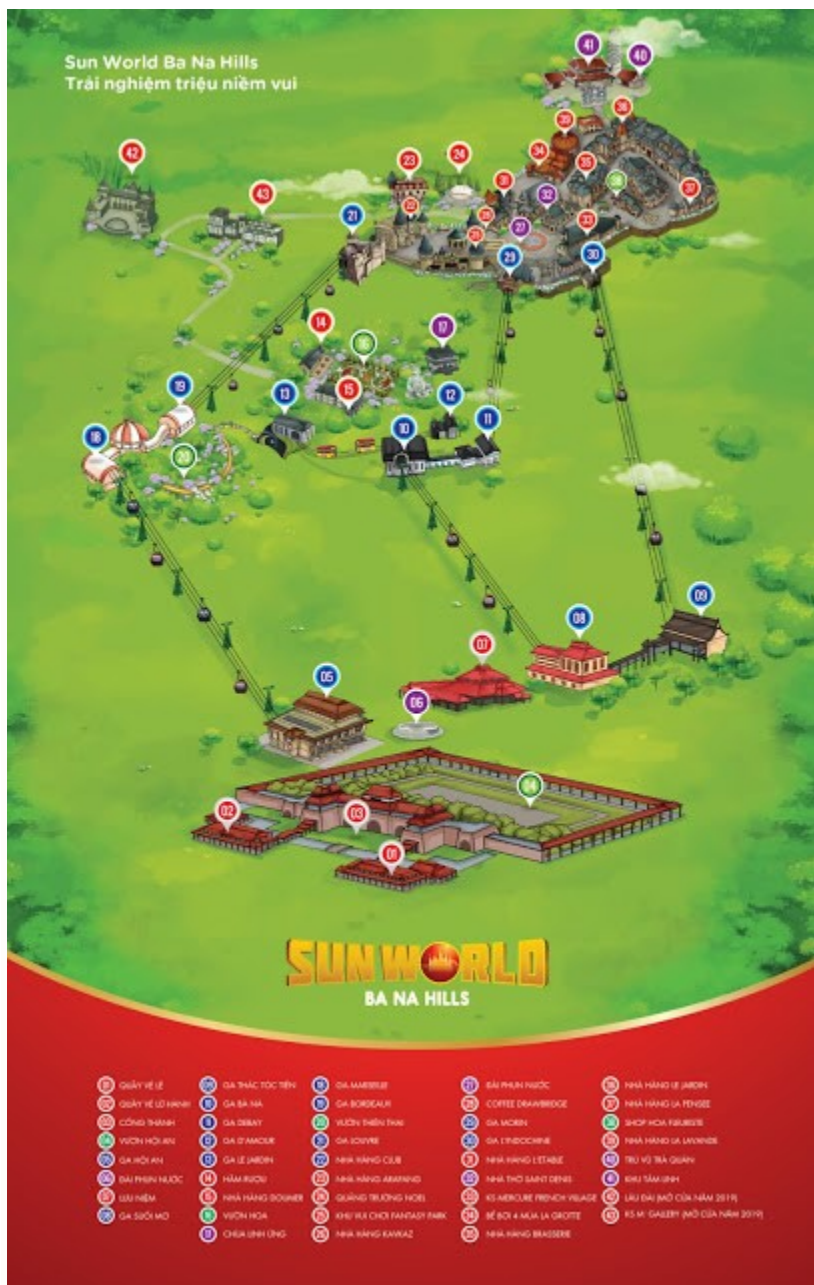
quốc lộ 1) trong năm 1919, tạo điều kiện dễ dàng cho những công sở, quan chức và kiều dân Pháp đầu tư xây dựng khu nghỉ dưỡng, kinh doanh ở Bà Nà. Vào tháng 5 năm 1919, luật sư Beisson trở thành người đầu tiên xây dựng nhà nghỉ ở Bà Nà. Tính đến 23-7-1921, tại Bà Nà đã có 39 lô đất được cấp phép xây dựng của 36 chủ đầu tư, phân bố trải đều theo cụm.

Lúc đầu, xe hơi chạy từ Đà Nẵng đến Bà Nà phải dừng ngang tại cây số 28 ở Phú Thượng; đoạn còn lại đi bằng kiệu ghế hoặc ngựa, mất khoảng 3-4 giờ mới đến khu nghỉ mát. Năm 1928, đoạn đường cuối cùng lên đỉnh Bà Nà hoàn tất, với hơn 15 km đường đất quanh co, uốn lượn. Lượng du khách đến Bà Nà trong thời gian đầu vẫn còn khá ít ỏi.

Đầu năm 1997, UBND thành phố Đà Nẵng quyết định xây dựng lại Bà Nà thành một khu du lịch sinh thái có quy mô lớn với hệ thống nhà nghỉ, nhà hàng, khu bảo tồn... Con đường từ chân núi lên đỉnh Bà Nà dài 15 km đã được rải nhựa, thuận tiện cho giao thông. Sau năm 2000, Bà Nà đã được đánh thức và tái tạo vị thế một thị trấn du lịch và nhanh chóng trở lại ngôi vị của một trong những khu du lịch nổi tiếng nhất của thành phố Đà Nẵng.

Khu vực du lịch Bà Nà có những địa điểm tham quan như Linh Phong Thiên Tự, Chùa Linh Ứng, nhà thờ Saint Denis, khu tượng sáp, khu vui chơi giải trí Fantasy Park, nhà hàng buffet, nhà hàng Club, nhà hàng Doumer, khách sạn M. Gallery, khách sạn Mecury French Village, vườn hoa Le Jardin d' Amour, hầm rượu Debay ...

Huyền Ải Tông

Những chuyên về Việt Nam

Trước tiên đi cáp treo, tưởng cũng nên biết về cáp treo Bà Nà

Công trình xây dựng trên tổng thể 30 ha do Công ty Cổ phần Dịch vụ cáp treo Bà Nà tiến hành xây dựng vào năm 2007 với các hạng mục: nhà ga đi và đến nối từ An Lợi cho đến đỉnh Vọng Nguyệt, khu kỹ thuật, nhà điều hành, và các công trình phụ trợ. Tổng vốn đầu tư hơn 30 tỷ đồng .

Toàn bộ tuyến cáp treo bao gồm 22 trụ, 94 cabin, công suất 1500 khách/giờ, vận tốc trung bình 6m/s

Ngày 25 - 3 - 2009, Cáp treo Bà Nà chính thức được khánh thành, lập 2 kỷ lục Guinness:

Cáp treo 1 dây dài nhất thế giới (Longest non - stop cable car): 5.801 m

Cáp treo có độ cao chênh lệch giữa ga trên và ga dưới lớn nhất thế giới (The highest non - stop cable car): 1.368 m

Huỳnh Ái Tông

Đoàn chúng tôi dùng ga Hội An đi một đoạn đường dài trên 5 km đến ga Marseille, từ đây di chuyển sang nhà ga Bordeaux gần đó để đi cáp treo đoạn kè khoảng 500m để đến ga Louvre, đây là trung tâm chính của chuyến tham quan, nào là khu vui chơi, nhà hàng, nhà thờ, chùa..

Đặc biệt hôm nay sương mù dày đặc, tầm nhìn chỉ khoảng 10 thước. Là Phật tử nên chúng tôi đi lễ Phật, viếng Linh Phong Thiền Tự trước tiên.

Linh Phong Thiền Tự (hay còn gọi với cái tên Chùa Bắc), ngôi chùa tiêu biểu cho kiến trúc chùa ở phía Bắc, được xây dựng hoàn toàn bằng gỗ Lim.

Những chuyến về Việt Nam

Tọa lạc ở hướng Đông Nam, Linh Phong Thiên Tự bao gồm Tiền đường, hậu cung và sân vườn. Trong khuôn viên chùa bài trí các tượng Phật và 18 vị La Hán gồm hai dãy: tả vu và hữu vu.

Đường ở trên Bà Nà lót đá, đường lên chùa gồm có nhiều chặng với những bậc thang cũng lát đá, trên đường đi này có Trú vũ trà quán, Linh Phong bảo tháp, nhà bia, tháp chuông,

Huyền Ái Tông

đền Lĩnh chúa linh tự và dẫn tới chùa chính Linh Phong Thiên Tự.

Trong chùa có nhiều tượng Phật, chư Bồ Tát phết vàng, trên đường đi có phát ra tiếng đọc kệ, như đọc Sám giảng của Phật

Những chuyện về Việt Nam

Giáo Hòa Hảo, vào trong chùa không thấy bóng dáng của vị Tăng, Ni nào cả. Được biết nơi đây có Hòa Thượng Thích Thiện Nguyên trụ trì, nhưng ngài không ở nơi đây.

Bảo tháp rất cao, không rõ bên trong có tôn thờ xá lợi Phật hay tượng Phật hoặc kinh sách.

Tôi không được biết thời tiết bao nhiêu độ, nhưng hai tay tôi bị tê cứng, tôi phải đút tay vào túi áo cho ấm.

Huyền Ái Tông

Rời khỏi chùa, trở lại nơi sân rộng có biểu tượng của Sun World, tôi vào viếng nhà thờ, được biết nhà thờ này không có linh mục trú xứ.

Đặc biệt trong nhà thờ có một cái bàn nhỏ, có dây điện để cho khách tham quan có thể charge điện cho dụng cụ điện tử.

Những chuyện về Việt Nam

Chúng tôi rời nơi đây để đi viếng Linh Ứng Tự, tại đây có nhà ga Morin, nhưng chúng tôi trở lại nhà ga Louvre để đi cáp đến ga Bordeaux, tại ga này chúng tôi đi đến Chùa Linh Ứng để lễ Phật.

Chùa Linh Ứng

Được hoàn thành vào ngày 5 tháng 3 năm 2004, chùa có rất nhiều nét giống với Chùa Tam Thai (Ngũ Hành Sơn), đặc biệt, ngôi chùa có một bức tượng Đức Bồ Tát cao 27m màu trắng. Chùa còn có Vườn Lộc Uyển - nơi đức Phật thuyết giáo lần đầu tiên cho các ông Kiều Trần Như gồm có 5 người.

Chùa Linh Ứng tọa lạc tại khu đất có địa thế đẹp, linh thiêng và thơ mộng ở độ cao gần 1.500m so với mực nước biển. Phía trước chùa có một cây thông rất đặc biệt, thông ba lá, là một giống cây thông quý có tên trong sách đỏ Việt Nam.

Huỳnh Ái Tông

Cùng với Chùa Linh Ứng Ngũ Hành Sơn và Chùa Linh Ứng ở Bãi Bụt Sơn Trà, ba ngôi chùa tạo thành thế chân kiềng vững chắc che chở cho thành phố Đà Nẵng. Câu “Tam linh tứ Núi chín Cầu”, “Tam Linh” ở đây là chỉ ba ngôi chùa Linh Ứng linh thiêng này.

Những chuyện về Việt Nam

Thích Ca Phật đài

Ẩn hiện trong lớp sương khói mờ ảo của Chùa Linh Ứng Bà Nà là tượng Đức Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni cao 27m, thiền định trên tòa sen. Bên dưới là 8 bức phù điêu, tái hiện cuộc đời của Đức Phật Thích ca, người sáng lập ra đạo Phật.

Tượng được chạm khắc tinh tế, vào những ngày nắng ráo từ thành phố Đà Nẵng nhìn lên có thể nhìn thấy Đức Phật sừng sững giữa màu xanh hùng vĩ của những cánh rừng nguyên sinh.

Tượng ở trước sân, giữa chùa và cổng tam quan, do sương mù dày đặc nên chụp ảnh cũng chỉ thấy lò mờ qua màn sương.

Huỳnh Ái Tông

Hầm Rượu Debay

Hầm rượu cổ Debay là công trình độc đáo do người Pháp xây dựng, được đào xuyên sâu trong lòng núi Bà Nà vào năm 1923. Đây là hầm rượu cổ có chiều dài 100m và luôn được giữ nhiệt độ lý tưởng từ 16 độ đến 20 độ C.

Du khách thăm quan sẽ có những trải nghiệm và khám phá mới lạ trong một không gian hầm rượu đậm chất Pháp khi lên tham quan Sun World Ba Na Hills.

Những chuyện về Việt Nam

Chúng tôi ra quầy bar, uống ly rượu chát giá 79,000 đồng, ly rượu có thêm trái cây xắt hạt lựu giá 70,000 đồng, nghe nói đây là rượu chát đỏ của Úc, uống có nồng độ nhẹ hơn rượu chát đỏ trên phi cơ American Airlines hay Japan Airlines.

Sau đó chúng tôi đi xe điện từ ga Debay lên ga Morin, để tập trung với đoàn ở nhà thờ gần quảng trường Sun World

Trở lại thành phố Đà Nẵng, chúng tôi dùng cơm trưa, nghỉ ngơi cho đến 15 giờ mới đi Hội An. Trên đường đi, đoàn ghé tham quan làng đá mỹ nghệ non nước, nơi đây người ta tạc tượng từ đá nguyên khối, có rất nhiều tượng đá từ Phật cho đến Bồ tát, và thú vật như sư tử, ngựa ..., tại đây cũng bán, những trang sức bằng đá quý, nhưng tôi nhận thấy tượng không sắc sảo cho lắm, có tượng Phật Thích Ca ngồi tĩnh tọa, họ tạc cầm chẻ, chắc muốn làm cho giống các cô ngày nay sữa sắc đẹp có cầm chẻ.

Huyền Ái Tông

Vào bên trong, thấy có bảng ghi yêu cầu không chụp ảnh, cẩn thận bề bị đền tiền theo giá, làm cho tôi hết hứng thú đi xem, nên ra ngoài lên xe ngồi chờ khá lâu, vì có người mua sản phẩm tại đây.

Những chuyện về Việt Nam

Sau đó đoàn được đưa đến khu phố cổ Hội An. Khi đến đây, khu vực Hội An đã lên đèn, và đèn lồng giăng đầy đường, đặc trưng của Hội An ban đêm.

Trước đây nói tới Hội An là nói tới phố cổ. Tương cũng cần nên đọc lại tài liệu về phố cổ này:

Phố cổ Hội An là một đô thị cổ nằm ở hạ lưu sông Thu Bồn, thuộc vùng đồng bằng ven biển tỉnh Quảng Nam, Việt Nam, cách thành phố Đà Nẵng khoảng 30 km về phía Nam. Nhờ những yếu tố địa lý và khí hậu thuận lợi, **Hội An** từng là một thương cảng quốc tế sầm uất, nơi gặp gỡ của những thuyền buôn Nhật Bản, Trung Quốc và phương Tây trong suốt thế kỷ 17 và 18. Trước thời kỳ này, nơi đây cũng từng có những dấu tích của thương cảng Chăm Pa hay được nhắc đến cùng con đường tơ lụa trên biển. Thế kỷ 19, do giao thông đường thủy ở đây không còn thuận tiện, cảng thị Hội An dần suy thoái, nhường chỗ cho Đà Nẵng khi đó đang được người Pháp xây

Huyện Ái Tông

dựng. Hội An may mắn không bị tàn phá trong hai cuộc chiến tranh và tránh được quá trình đô thị hóa ở cuối thế kỷ 20. Bắt đầu từ thập niên 1980, những giá trị kiến trúc và văn hóa của phố cổ Hội An dần được giới học giả và cả du khách chú ý, khiến nơi đây trở thành một trong những điểm du lịch hấp dẫn của Việt Nam.

Tên gọi Hội An ngày nay được hình thành từ rất lâu trong lịch sử, nhưng thật khó có thể xác định chính xác thời điểm ra đời của nó. Theo tác giả Dương Văn An trong cuốn sách *Ô Châu cận lục*, vào năm 1553, huyện Điện Bàn có 66 xã, trong đó có các xã Hoài Phố, Cẩm Phố, Lai Nghi, nhưng chưa thấy cái tên *Hội An* được ghi lại. Dưới thời Lê, tấm bản đồ do đại thần Đỗ Bá vẽ in trong *Thiên Nam tứ chí lộ đồ* có ghi lần đầu tiên các địa danh *Hội An phố*, *Hội An đằm*, *Hội An kiều*. Trên tấm bia Phổ Đà Linh Sơn Trung Phật tại động Hoa Nghiêm, Ngũ Hành Sơn ghi tên những người góp tiền xây dựng chùa, tên làng Hội An được nhắc tới ba lần. Thời chúa Nguyễn Phúc Lan, làng Minh Hương được thành lập bên cạnh làng Hội An đã có trước đó. Căn cứ vào văn bản của dinh trấn Quảng Nam thời Minh Mạng gửi trưởng bang Hoa kiều, Hội An phố gồm 6 làng: Hội An, Minh Hương, Cổ Trai, Đông An, Diêm Hộ, Hoa Phố. Nhà nghiên cứu người Pháp Albert Sallet cho rằng làng Hội An là làng quan trọng nhất trong năm làng tạo nên quần cư Hội An cổ, gồm Hội An, Cẩm Phố, Phong Niên, Minh Hương và An Thọ

Người phương Tây xưa kia gọi Hội An bằng cái tên *Faifo*. Xuất xứ của cái tên này ngày nay vẫn tồn tại nhiều giả thuyết. Trong cuốn *Từ điển Việt-Bồ-La* của Alexandre de Rhodes in tại Roma năm 1651, chữ *Hoài phố* được định nghĩa: một làng trong xứ Cochinchine mà người Nhật ở và gọi là *Faifo*. Một giả thuyết phổ biến cho rằng *Faifo* xuất phát từ tên *Hội An phố*, cái tên sử sách và địa chí Trung, Việt đều nhắc tới. Theo một thuyết khác, sông Thu Bồn trước kia có tên là sông Hoài, nên

Những chuyện về Việt Nam

Hội An còn được gọi là Hoài Phố, sau Hoài Phố biến thành Phai Phố, từ đó xuất hiện cái tên *Faifo*. Trong những thư từ, ghi chép của những giáo sĩ, học giả phương Tây, những cái tên *Faifo*, *Faifoo*, *Fayfoo*, *Faiso*, *Facfo*... từng xuất hiện nhiều lần. Alexandre de Rhodes trong bản đồ An Nam gồm Đàng Trong và Đàng Ngoài ấn hành năm 1651 có ghi rõ tên *Haifo*. Về sau, trên bản đồ chính thức của chính quyền Đông Dương, người Pháp đều sử dụng tên *Faifo* để chỉ Hội An.

Với những giá trị nổi bật, tại kỳ họp lần thứ 23 vào ngày 4 tháng 12 năm 1999, Tổ chức Giáo dục, Khoa học và Văn hóa Liên Hiệp Quốc (UNESCO) đã công nhận đô thị cổ Hội An là một di sản văn hóa thế giới, dựa trên hai tiêu chí:

Hội An là biểu hiện vật thể nổi bật của sự kết hợp các nền văn hóa qua các thời kỳ trong một thương cảng quốc tế.

Hội An là điển hình tiêu biểu về một cảng thị châu Á truyền thống được bảo tồn một cách hoàn hảo.

Người dân Hội An nhớ ơn Kiến trúc sư **Kazimierz Kwiatkowski** (1944-1997), sinh ngày mùng 2 tháng 7 năm 1944 tại thị trấn Pachol, huyện Parzewski, tỉnh Lubelszczyzna, Ba Lan. còn được biết tới tại Việt Nam với tên gọi thân mật **kiến trúc sư Kazik** là một kiến trúc sư, nhà bảo tồn người Ba Lan. Ông được biết tới qua những nỗ lực bảo tồn các di tích lịch sử và khảo cổ tại Việt Nam như Hoàng thành Huế, Hội An, Thánh địa Mỹ Sơn. Kiến trúc sư Kazik được coi là người có đóng góp lớn trong việc bảo tồn các di tích lịch sử tại Việt Nam và góp phần đưa các di tích này được ghi danh trong danh sách Di sản thế giới của UNESCO. Ông gắn bó với Việt Nam suốt 17 năm, kiến trúc sư Kazik qua đời ngày 19 tháng 3 năm 1997 trong một khách sạn ở Huế do nhồi máu cơ tim khi vẫn đang tích cực tham gia trùng tu khu vực đại nội Huế. Di hài của ông sau đó được chuyển về Ba Lan. Để ghi

Huỳnh Ái Tông

nhớ ơn ông, người dân Hội An dựng bức tượng của ông trong khu phố cổ.

Chúng tôi được cô Nga làm hướng dẫn viên đi tham quan khu phố cổ, nơi đây được vào trong một căn nhà xưa, cách bày trí bàn ghế như xưa, ngang chừng 4 thước sâu chừng 12 thước được tham quan, sau đó là phần sinh hoạt của gia đình và căn gác không được tham quan.

Những chuyện về Việt Nam

Ngoài trước là một gian, xưa là hiệu thuốc bắc, nay không còn hành nghề, nhưng tủ thuốc với các học tử vẫn còn, vào trong là phòng khách với một cái bàn và 2 ghế trường kỷ, kế là một gian với những chậu kiểng, gian kế là một chiếc giường ngủ, tiếp theo là phần sinh hoạt gia đình và có thang dẫn lên gác.

Kế đó tham quan một cửa hàng trầm hương, nơi đây nhân viên của hàng trình bày sơ về trầm hương.

Trầm hay **trầm hương**, **trầm dó**, **dó bầu**, **dó núi** (danh pháp khoa học: *Aquilaria crassna*) là một loài thực vật thuộc họ Trâm. *Aquilaria crassna* một nguồn cho gỗ trầm hương, một loại gỗ lõi có nhựa, dùng lấy hương và trầm. Chất nhựa tiết ra từ cây để đáp lại việc nhiễm một loài mốc ký sinh thuộc ngành Nấm túi.

Huỳnh Ái Tông

Cây gỗ to, thường xanh, cao đến 15 - 20 m, có khi tới 30 m, đường kính 40 - 50 cm hay hơn. Vỏ màu nâu xám, nứt dọc, dễ bóc. Cành có lông, có màu nâu sẫm với các lỗ khí trên phần già. Chồi ngọn có lông màu vàng nhạt. Tán lá thưa. Lá hình trứng thuôn, bầu dục hay hình giáo dài, cỡ 8 - 9 cm x 3,5 - 5,5 cm, mặt trên màu xanh bóng, mặt dưới màu nhạt hơn và có lông mịn, chóp lá có mũi nhọn, gốc lá nhọn hoặc tù, mép nguyên, gàn dai; gân bên 15 - 18 đôi mảnh, không đều, tận cùng thành mép dày và hơi cuộn lại; gân cấp 3 rất mảnh, rõ; cuống lá dài 4 - 5 mm, có lông nhẹ. Hoa nhỏ, mọc thành cụm hình tán ở nách lá gần đầu cành non, màu vàng nhạt; cuống hoa dài 0,6 - 1 cm, có lông mỏng. Đài hình chuông, nông, 5 thùy, có lông.

Những chuyện về Việt Nam

Vỏ cây có sợi thường dùng buộc, làm nguyên liệu giấy, làm dây. Gỗ nhẹ, có mùi thơm, không bền vì mối mọt, ít được dùng làm đồ gia dụng, nhưng đặc biệt khi cây gỗ bị nhiễm nấm *Cryptosphaerica mangifera* sẽ tạo thành Trâm, có mùi thơm đặc biệt. "Trâm" hay còn gọi là "Trâm hương", "Kỳ Nam" là một sản vật quý, dùng làm hương liệu hay chưng cất tinh dầu. "Trâm hương" còn được dùng làm thuốc an thần, chữa trị một số bệnh như ngộ gió, đau bụng, ỉa chảy, đau dạ dày, nôn mửa, hen suyễn, lao, trị rắn cắn.

Nơi đây cho xem những sản phẩm của trâm hương như hương trâm, những khâu chuỗi đeo sẽ tiết ra mùi thơm ...

Chùa cầu, Chiếu cầu làm bằng gỗ trên những trụ cầu bằng gạch đá, dài khoảng 18m, có mái che, vắt cong qua lạch nước chảy ra sông Thu Bồn giáp ranh giữa hai đường Nguyễn Thị Minh Khai và Trần Phú. Cầu này do người Nhật Bản xây cất, xưa một bên là khu người Nhật, một bên là khu người Hoa.

Huyền Ái Tông

Chùa Cầu là một trong những di tích có kiến trúc khá đặc biệt. Mái chùa lợp ngói âm dương che kín cả cây cầu. Trên cửa chính của Chùa Cầu có một tấm biển lớn chạm nổi 3 chữ Hán là *Lai Viễn Kiều*, có nghĩa là cầu ở phương xa tới cũng có nghĩa là cầu nước ngoài.

Chùa và cầu đều bằng gỗ sơn son chạm trổ rất công phu, mặt chùa quay về phía bờ sông. Hai đầu cầu mỗi bên có 2 tượng thú bằng gỗ đứng chầu, một đầu là tượng chó, một đầu là tượng khỉ, (có lẽ được xuất phát từ nghĩa cây cầu xây từ năm thân, xong năm tuất). Tương truyền đó là những con vật mà người Nhật sùng bái thờ tự từ cổ xưa.

Con khỉ (Thân)

Những chuyện về Việt Nam

Gần cầu có chùa, nên ghép lại gọi là Chùa Cầu. Tuy gọi là chùa nhưng bên trong không có tượng Phật. Phần gian chính giữa (gọi là chùa) thờ một tượng gỗ Bắc Đê Trấn Võ - vị thần bảo hộ xứ sở, ban niềm vui hạnh phúc cho con người, thể hiện khát vọng thiêng liêng mà con người muốn gửi gắm cùng trời đất nhằm cầu mong mọi điều tốt đẹp.

Con chó (Tuất)

Chúng tôi tham quan trên đường Trần Phú, nó là đoạn đường đặc trưng cho Phố cổ Hội An, nó còn giữ được nét cổ kính xưa của Hội An.

Ban đêm vài con đường Hội An người ta treo đèn lồng, còn trong khu phố cổ cũng có khách sạn, có quán cà-phê, bán đồ lưu niệm, quần áo ...

Cũng có trụ sở Hội quán hay nhà Từ đường của họ Phan.

Huỳnh Ái Tông

Sau khi tham quan phố cổ, chúng tôi dùng cơm ở nhà hàng, ăn Cao lầu là món ăn đặc biệt của Hội An, cũng như Mì Quảng là món mì đặc biệt của người Quảng Nam.

Sau khi dùng cơm tối xong, chúng tôi trở lại thành phố Đà Nẵng, nhiều người muốn xem cảnh cầu Rồng phun lửa và nước vào lúc 9 giờ mỗi đêm, và cầu quay vào lúc 12 giờ đêm. Nhà tôi và tôi không muốn khám phá Đà Nẵng vào ban đêm, nhất là nhà tôi vẫn chưa được khỏe, vì một ngày dầm mưa ở Huế.

866408022018

Tham quan bán đảo Sơn Trà – Chùa Linh Ứng và Ngũ hành sơn

Hôm nay là ngày thứ 5, ngày cuối cùng trong chuyến du lịch Huế, Quảng Bình, Đà Nẵng 5 ngày, 4 đêm, mọi người được ngủ dậy trễ đến 9 giờ mới đi tham quan, nhưng khi xe đến đón chúng tôi cũng đã hơn 10 giờ, vì phải đón một nhóm ở khách sạn khác.

Sáng nay khi ăn sáng xong, còn thì giờ, chúng tôi chụp vài tấm ảnh ở khách sạn Minh Toàn trên đường 2/9, một phần đoàn

Huỳnh Ái Tông

chúng tôi đã nghỉ qua 2 đêm tại khách sạn này, họ chưng dọn những chậu hoa lan và mai để chuẩn bị đón Xuân Mậu Tuất.

Trước tiên đoàn đi tham quan chùa Linh Ứng ở bán đảo Sơn Trà, chùa lợp mái ngói trắng men xanh, do người dân đóng góp xây dựng và do ông Nguyễn Bá Thanh hô hào, ủng hộ nên người dân còn gọi là chùa ông Thanh.

Những chuyện về Việt Nam

Cũng như các nơi khác, chúng tôi vào lễ Phật, hôm nay quý Tăng đang tụng kinh cầu siêu hay cầu an cho một gia đình nào đó, buổi lễ tiến hành ở trước chánh điện, nhưng ngay bậc thềm cuối cùng, có người quỳ đội sớ mặt quay về bàn lễ, lưng quay vào chánh điện, có đến 4 vị tăng hành lễ và nhiều Phật tử mặc áo tràng dự lễ.

Sau khi lễ Phật, chúng tôi ra sân chụp ảnh kỷ niệm, ngôi Chùa Linh Ứng này cũng khá lớn.

Huyền Ái Tông

Rồi chúng tôi đi đến tượng đài đức Quán Thế Âm. Tượng Quán Thế Âm được xem là cao nhất Việt Nam 67m. Tượng đứng quay lưng vào núi mặt hướng ra biển, một tay bắt ấn tam muội, tay kia cầm bình nước cam lộ như rưới nước an bình cho những ngư dân đang vươn khơi xa, mang theo bao lời cầu mong về một vụ mùa sóng yên biển lặng và quốc thái dân an.

Công trình hoành tráng này do điêu khắc gia Thụy Lam và điêu khắc gia Châu Việt Thanh thi công. Trên mào tượng Quán Thế Âm có tượng Phật Tổ cao 2m. Có đường kính tòa sen của bộ tượng rộng 35m. Đường kính trong lòng tượng rộng 17m,

Những chuyến về Việt Nam

chiều cao có 17 tầng và mỗi tầng đều có bộ thờ tổng cộng 21 tượng Phật với hình dáng vẻ mặt tư thế khác nhau gọi là "Phật trung hữu Phật". Ngoài các cửa thông gió, tầng 17 trên cùng có cầu thang thông lên đỉnh đầu tượng. Trước kia được đi lên tháp, ngày nay không được nữa.

Chúng tôi ra đây chụp vài tấm ảnh kỷ niệm rồi trở lại bãi đậu xe chụp ảnh ngọn tháp của chùa, tháp cũng cao và đồ sộ, ngang ngửa với ngọn tháp của Việt Nam Quốc Tự ở Sài Gòn. Tôi không rõ có được leo lên tháp tham quan không và bên trong tháp tôn trí những chi.

Huyền Ái Tông

Rời khỏi chùa Linh Ứng, đoàn chúng tôi đi trở lại thành phố, vào một cửa hàng thực phẩm khô và vật lưu niệm để cho đoàn mua vài đặc sản miền Trung và vật kỷ niệm, sau đó dùng cơm trưa ở nhà hàng Phố Biển. Sau khi dùng cơm, đoàn đi tham quan Ngũ Hành Sơn nằm trên tuyến đường Đà Nẵng - Hội An, nay thuộc phường Hòa Hải, quận Ngũ Hành Sơn. Ngũ Hành Sơn là tên chung của một danh lam thắng cảnh, gồm 6 ngọn núi đá vôi nhô lên trên một bãi cát ven biển với diện tích khoảng 2 km², gồm Kim Sơn, Mộc Sơn, Thủy Sơn, Hòa Sơn

Những chuyện về Việt Nam

(có 2 ngọn) và Thổ Sơn. Mỗi ngọn núi có một vẻ đẹp riêng về hình dáng, vị trí, chất liệu đá, về hang động, chùa chiền.

Trong các ngọn núi, Thủy Sơn là hòn lớn nhất. Núi cao 106 m, rộng 7 ha có 3 ngọn ở 3 tầng giống như 3 ngôi sao (Tam Thai). Đây cũng là nơi có nhiều chùa và hang động nhất.

Ngọn cao nhất của Thủy Sơn là 106 m ở phía tây bắc gọi là Thượng Thai, gồm có Vọng Giang Đài, chùa Tam Thai, chùa Tam Tôn, chùa Từ Tâm, khu nhà Hành Cung, động Hoa Nghiêm, động Huyền Không và động Linh Nham. Ngọn thấp hơn một chút ở phía Nam gọi là Trung Thai gồm có Công Trời (Cổng Vân Căn Nguyệt Quật), động Vân Thông, động Thiên Long, động Thiên Phước Địa. Ngọn phía đông thấp nhất gọi là Hạ Thai, gồm có Vọng Hải Đài, chùa Linh Ứng, tháp Xá Lợi và động Tàng Chơn.

Sử sách ghi, Thủy Sơn là ngọn núi được vua Minh Mạng đến viếng cảnh nhiều nhất, vào các năm Minh Mạng thứ 6 (1825), 7 (1827), và 18(1837). Ngay lần đến vãn cảnh đầu tiên, vua đã cho xây dựng hai con đường bậc cấp lên núi, đó là lối lên chùa Tam Thai và lối lên chùa Linh Ứng.

Huyền Ải Tông

Đoàn được đưa đến chỗ có thang máy để cho du khách có thể dùng thang máy đi lên chùa Linh Ứng, tháp Xá Lợi, Vọng hải đài và động Vân thông...

Do không được biết trước, không có xem sơ đồ nên nhà tôi và tôi đi thang máy rồi đi tới Vọng hải đài.

Những chuyến về Việt Nam

Nhưng tôi không hiểu vì sao chúng tôi đi ngang qua Linh Ứng Tự mà lại bỏ qua không vào lễ Phật, chỉ có chụp ảnh trước cổng chùa, thấy có ngọn tháp xá lợi. Thật là hối tiếc.

Sau khi leo mấy chục bậc cấp, nhà tôi cảm thấy mệt nên không muốn đi thêm, do đó ngồi lại bên đường với một cô trong đoàn.

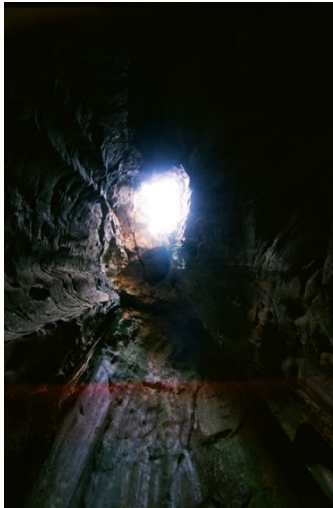
Huyền Ải Tông

Tôi đi tham quan động Vân Thông, đi vào động này phải chui leo qua một cái lỗ nhỏ, cao chừng 2 thước, vách đá rất trơn, tối âm u, có anh Sự dùng điện thoại rọi đèn cho vợ anh leo lên, rồi anh rọi đèn và kéo tôi lên.

Tôi chụp ảnh chị Sự chỉ vào lối đi, trên vách núi có khắc chữ Vân Thông Động, nghĩa là động thông ra mây trời.

Đi được một đoạn bằng phẳng, lại phải leo lên miệng hang, lần này có 2 thanh niên tiếp kéo tôi lên.

Những chuyện về Việt Nam

Ra khỏi đây là đỉnh của ngọn ngọn Trung Thai, anh Sự bảo tôi dơ tay lên làm người chiến thắng lên đến đỉnh Trung Thai, nhiều người cũng làm như vậy.

Tôi chụp một tấm ảnh anh chị Sự làm kỷ niệm, đây là đôi vợ chồng thích chụp ảnh, chắc chắn họ chụp nhiều ảnh nhất cho nên luôn luôn lên xe trễ hơn mọi người, đôi khi làm khách trong đoàn hơi khó chịu vì bắt họ phải ngồi chờ đợi trên xe.

Huyền Ái Tông

Sau đó tôi đi xuống núi theo con đường có những bậc thang cẩn đá và tay vịn, đây cũng là con đường dẫn lên đỉnh Trung Thai dành cho người lớn tuổi.

Động Vân Thông người ta vẫn quen gọi là "Đường lên trời" do động nằm trên vách núi cao, lòng động hình ống, đỉnh động cao hơn miệng động chừng 40m và du khách phải chen người trèo lên, như đã nói có đoạn rất tối, quanh co, gồ ghề và chỉ đủ một người qua lọt, tạo cho du khách cảm giác vất vả và kỳ bí khi lên trời.

Lên đến đỉnh động, du khách sẽ cảm nhận được rằng sự vất vả mệt nhọc đã được đền đáp xứng đáng bởi giống như đã được lên "tới trời" và được hít thở không khí thoáng đãng, mát mẻ và thoải sức ngắm nhìn những cảnh đẹp nên thơ cùng với trời biển bao la bên dưới.

Những chuyện về Việt Nam

Tôi đi xuống tìm nhà tôi ngồi chờ bên lối đi, tôi định vào Linh Ứng Tự lễ Phật, nhưng nhà tôi cho biết một số người đã đi xuống, họ đục nhà tôi đi xuống vì đã trễ, nên chúng tôi vội vàng đi xuống cũng dùng thang máy.

Chúng tôi tìm bãi xe đậu để lên xe, lại chờ đợi vài người tới đi kèm hẹn trễ, cuối cùng mọi người lên xe ra phi trường.

Tôi rất tiếc, lần này không có cơ hội chụp chung 1 tấm ảnh của đoàn tham quan, chúng tôi đa số là Việt kiều Mỹ, Pháp, Úc trong đó lại có thân nhân hay bạn là người Pháp và Úc sau những ngày vui chơi trở nên thân thiết với nhau.

Một ngày tham quan Huế, hai ngày ở Đà Nẵng với tôi chỉ là “cưỡi ngựa xem hoa”, nếu còn sức khỏe chắc phải trở lại Đà Nẵng để khám phá nhiều hơn, còn Huế lần này tôi đến là lần thứ tư, sau hơn 50 năm mới trở lại, nhiều người tôi đã đồng hành với họ, như anh Võ Đình Cường, bác Đỗ Văn Giu, anh Lê

Huyền Ái Tông

Cao Phan, anh Cao Chánh Hựu, anh Ngô Mạnh Thu đã rời xa mọi người thương yêu.

Ở Huế cũng như Đà Nẵng rất đông khách ngoại quốc, ở Huế trong Điện Thái Hòa, Thế Tổ Miếu hay chùa Linh Mục có rất nhiều khách du lịch Âu Châu tham quan, còn ở núi Bà Nà hay ở chùa Linh Ứng ở bán đảo Sơn Trà thì hầu hết khách du lịch là người Trung Quốc, có người cho biết trong đó cũng có người Nam Hàn, trước đây nhiều người cho rằng Đà Nẵng rất đông người Hoa, tôi chưa tin, bây giờ sự thực là vậy.

Lúc đứng tại băng tải chờ nhận hành lý ở phi trường Tân Sơn Nhất, tôi cảm thấy rất buồn, vì nghĩ tới một chút nữa thôi, tôi sẽ xa mọi người, biết có còn duyên gặp lại khi nào ?

866410012018

Gặp gỡ nhà thơ Phạm Thiên Thư

Hôm qua, con rủ tôi đưa đi thăm vài khách hàng, thăm chợ hoa Phú Mỹ Hưng. Năm nay, nói chung nhiều khu bán hoa nhỏ nhỏ bên đường và có nhiều chợ hoa. Cho nên hôm nay, chúng tôi muốn đi xem chợ hoa ở đường Thành Thái, nhân tiện đi xem vài nơi khác. Nhưng sau khi xem chợ hoa ở đường Thành Thái, nhớ tới anh Phan Đình Du, nhà ở khu cư xá Bắc Hải, nên tôi tìm đến thăm.

Mặc dù không nhớ rõ địa chỉ, nhưng tôi nhớ mang máng nhà anh gần khu chợ nhỏ trong xóm và gần nhà thờ, nên tôi tìm thăm được anh ngay.

Anh Du lớn hơn tôi đến 3 tuổi, anh cũng có bệnh của người già như tiểu đường, cho nên đi lại hơi chậm, nhưng theo anh cho biết, mỗi ngày anh vẫn đi bộ khoảng 1 giờ đồng hồ trong khu cư xá, nên anh được khỏe mạnh, ăn ngon, ngủ được.

Anh và chị có con ở nước ngoài, đứa ở Úc, đứa ở Mỹ. Anh không muốn đi, nhưng chị muốn định cư ở nước ngoài, anh để chị đi một thời gian, rồi chị trở về, nhưng do có người chị tuổi

Huyền Ái Tông

già sức yếu, nên anh Du ở nhà, còn vợ sang nhà người chị để chị em có nhau khi “tối lửa, tắt đèn”.

Tôi biết anh họ hàng Phan Đình với Mai Chí Thọ, Bộ Trưởng Bộ Công an, nhưng anh kín tiếng, nên anh Hiệu trưởng người miền Nam tập kết không biết, trù dập anh không nương tay, anh thì “cây ngay chẳng sợ gió lừng”, cho nên chẳng dựa vào “gốc” nào cả.

Nhân tiện, tôi hỏi anh có biết quán cà-phê của Phạm Thiên Thu không ? Anh đã vẽ đường Hồng Lĩnh cho tôi tìm đến, anh cho tôi biết quán ở ngã 3, gần đó có đồn công an, quán ở bên này, thì Phạm Thiên Thu ngồi bên kia đường.

Tôi tìm được đồn công an ở gần ngã 3 và nhờ đó dễ tìm ra quán cà-phê Hoa Vàng, địa chỉ Y1B đường Hồng Lĩnh, Phường 15, Quận 10, Tp. HCM. Đối diện quán cà-phê, tôi thấy có mấy người ngồi ở vỉa hè, trong đó có một cái bàn với hai người ngồi cạnh nhau nhìn ra đường. Tôi nhận 1 trong 2 người

Những chuyện về Việt Nam

đó là Phạm Thiên Thu, tuổi đã cao dễ nhận ra, vì giống với hình ảnh tôi đã từng xem qua trước đây.

Tôi và nhà tôi chọn cái bàn gần với bàn của Phạm Thiên Thu. Sau khi ngồi xây lưng lại Phạm Thiên Thu, quay mặt nhìn vào quán bên kia đường, tôi gọi ly cà-phê đen, nhà tôi gọi cà-phê đá, tôi thích cái cách gọi của người miền Nam trên 50 năm trước rất gọn, giản dị như bánh của người miền Nam, không phải dài lê thê “cà-phê” đen nóng và “cà-phê đen đá”.

Sau khi có cà-phê, trong khi chờ đợi phin cà-phê nhỏ giọt xuống cái tách, tôi đứng lên quay lại phía nhà thơ hỏi:

- Xin lỗi, có phải anh là Phạm Thiên Thu ?

Nhà thơ không ngần ngại trả lời ngay:

- Dạ tôi đây !

- Lâu nay nghe biết anh, nhưng hôm nay mới gặp, tôi xin giới thiệu, trước kia học ở Đại học Vạn Hạnh.

Huỳnh Ái Tông

Nghe qua thế là anh Phạm Thiên Thư lấy một quyển sách, mang sang bàn tôi, kéo ghế ngồi, đưa sách cho tôi, tôi để lên bàn rồi giới thiệu tiếp cho anh để thông cảm hơn.

- Tôi học ngay từ khi Viện Đại Học Vạn Hạnh mở ra, tôi tham gia cùng thầy Chơn Thiện thành lập Tổng Hội Sinh Viên Vạn Hạnh, nhiệm kỳ tiếp theo chị Cao Ngọc Phượng làm Chủ tịch, tôi làm Phó, chị Nhất Chi Mai làm Thủ quỹ.

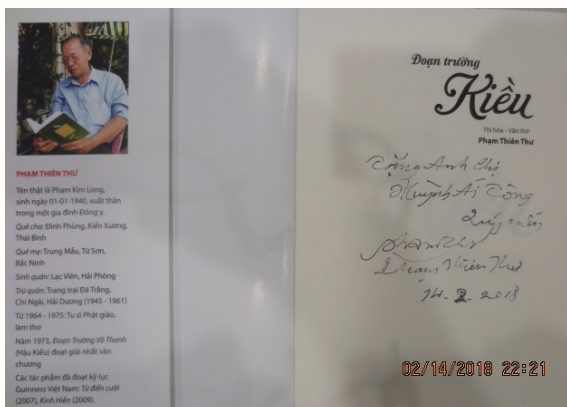
Tôi hỏi anh về thầy Nghị, năm 1970, tôi đi học trở lại, có môn Hán Văn, ban Văn Học và Phật Học học chung, có 3 vị thầy cùng học với chúng tôi, trong đó có thầy Nghị và 2 thầy khác, anh Thư cho biết thầy Nghị đã mất, tên của thầy anh cố nhớ là Lê Nghị, còn 2 thầy kia anh có biết nhưng không nhớ.

Tôi thắc mắc nên cầm lên quyển sách *Đoạn trường Kiều*, hỏi anh:

- Anh đưa quyển sách này cho tôi làm chi ?

- Tặng cho anh đó !

- Vậy thì anh vui lòng, đề tặng cho tôi mấy chữ làm kỷ niệm.

Những chuyện về Việt Nam

Anh Phạm Thiên Thư vói tay lấy bút trong túi xách đen ra, viết mấy chữ đề tặng tôi và ký tên. Sau đó anh lấy thêm quyển *Tân Liêu Trai - Mỹ nhân hồ* tặng cho tôi. Tôi cũng yêu cầu:

- Anh tặng cho tôi, xin anh chịu khó ký tên, khỏi phải viết, vì tôi thấy anh viết hơi khó khăn phải không ?

Anh cười, rồi viết vài chữ và ký tên.

Sau đó, tôi nói với anh về thầy Chơn Thiện, thầy Tuệ Sỹ còn anh nói với tôi về những trùng hợp Nguyễn Du và anh, văn hào Nguyễn Du sinh ngày 1 tháng 1, anh cũng sinh vào ngày tháng đó, Nguyễn Du có 3 bà vợ anh cũng có 3 bà. Trong đó có thi sĩ Tuệ Mai, tôi cho anh biết tôi có biết Tuệ Mai, nhưng chưa từng sinh hoạt chung dưới mái chùa Phước Hòa, Sài Gòn.

Rồi anh nói sang chuyện trị bệnh ung thư, bệnh aid, bệnh tiểu đường, anh đưa cho tôi 1 tập giấy photocopy về những giấy

Huỳnh Ái Tông

Thử nghiệm y khoa của bệnh nhân... Tôi nghĩ đã gặp anh khá lâu, nên xin phép anh ra về, hẹn sẽ gặp lại anh sau. Tôi không quên chụp một tấm ảnh với anh.

Mặc dù trông anh vẫn bình thường, nhưng có hơi khác thường một chút, tôi tự nghĩ hình như anh có chút bệnh. Tìm hiểu thêm, theo Hồ Nam viết về *Phạm Thiên Thư* đăng trên blog <https://ongvove.wordpress.com/2009/07/31/phạm-thiên-thư/>, như sau:

Trong thời gian “tu tại gia” Phạm Thiên Thư “sáng tác” ra phương pháp chữa bệnh bằng nhân điện mệnh danh là “Phathata” [Pháp thân tâm]; ông luyện công chữa bệnh thể nào đến mất trí nhớ luôn, điên điên khùng khùng may nhờ một thầy lang trùng tên họ với ông đó là thầy lang Phạm Kim Long xem mạch hốt thuốc chữa cho ông lành bệnh.

Những chuyện về Việt Nam

Năm 2012, Phạm Văn Hà viết về Phạm Thiên Thư, được đăng lại trên một trang blog như sau:

Nếu tôi nhớ không lầm khoảng năm 1970 dưới thời Tổng thống Thiệu ông được giải thưởng văn học toàn quốc với tác phẩm Đoạn Trường Vô Thanh, tiếp nối Đoạn Trường Tân Thanh của đại thi hào Nguyễn Du. Tác phẩm này dài hơn truyện Kiều của Nguyễn Du 20 câu, ông có vẽ tự hào kể lại. Ông nói cuộc đời ông và cuộc đời của Nguyễn Du có sự trùng hợp kỳ lạ. Nguyễn Du sinh năm Canh Thìn thì ông cũng sinh năm Canh Thìn. Cha của Nguyễn Du chết lúc Nguyễn Du 10 tuổi thì cha ông cũng chết lúc ông 10 tuổi. Nguyễn Du ở Thái Bình 10 năm thì ông cũng ở Thái Bình 10 năm. Nguyễn Du nghiên cứu kinh Kim Cương thì ông phổ thơ kinh Kim Cương, Nguyễn Du viết truyện Kiều thì ông viết Đoạn trường vô thanh v... Ông còn kể nhiều nữa nhưng tôi không nhớ hết. Chắc ý ông muốn nói ông có đủ điều kiện để tái kiếp Nguyễn Du chăng?

Đặc biệt Nguyễn Du có ba bà vợ thì ông cũng có 3 bà vợ. Bà vợ đầu là nữ sĩ Tuệ Mai con gái của nhà văn Á Nam Trần Tuấn Khải. Sau khi hai người chia tay ông cặp với bà Đồ Thị Mai Trinh có với bà này 3 người con. Thập niên '80 hai người lại ly dị. Ông bán căn nhà ở đường Trần Kế Xương, Gia Định (định mở quán cà phê Động hoa vàng) được 40 cây, ông chỉ lấy 10 cây, còn lại để bà lo cho mấy đứa con. Ông lên xã Nha Bích tỉnh Bình Phước mua mấy mẫu rẫy, nhờ người trông coi trong khi ông vẫn ở Saigon dạy điện công Phathata (Pháp - Thân - Tâm). Ông lấy bà ba là bà Trần Thị Như Báu là một nha sĩ. Bà này trông có vẻ nhà quê, không có gì là trí thức, tướng mình dầy, chân dài như người mẫu, tuy đã 62 tuổi (thua ông 10 tuổi). Bà ta có một người con gái riêng là y tá. Khi mua căn nhà hiện ở bây giờ, ông bán mảnh rẫy ở Nha Bích được bốn trăm triệu bỏ vào xây. Xây xong, vợ ông làm giấy tờ cho con gái đứng tên, coi như ông trắng tay, đành mang kiếp ăn nhờ, ở đậu. Thời gian đầu bà chẳng coi ông ra gì, cư xử mách què với

Huỳnh Ái Tông

ông. Nhưng sau này bà ta đổi thái độ vì nhờ tiếng tăm của ông quán café mới đông khách. Vắng ông, khách cũng vắng theo.

Cũng là cái duyên vào những ngày cuối năm, đi xem chợ hoa thì lại được thăm nhà thơ Phạm Thiên Thư tác giả của *Động hoa vàng*, khi tuổi anh cũng như tôi đã vào tuổi xế chiều, vào những ngày giáp Tết Mậu Tuất ở vùng đất Sài Gòn.

866414022018

Chợ hoa ngày giáp Tết

Sáng ngày Ba mươi Tết, còn gọi là Ngày Giáp Tết, con rể tôi đưa đi chợ hoa ở Bến Bình Đông, ngày xưa cách nay khoảng chừng trên 30 năm, thỉnh thoảng tôi có đến đây, tìm người quen nhờ mua vài thứ cần dùng cho nhà máy xay lúa công suất nhỏ, anh tôi lắp ráp cho những thân chủ vùng Long Xuyên, Rạch Giá.

Ngày nay đến đây, bến Bình Đông đã khoát bộ mặt mới, tôi không còn nhận ra bến cũ ngày xưa, trên bờ người ta chiếm lề đường để bán hoa mai, bông vạn thọ, và quất, tất cả đều ở trong chậu. Đây là chợ Hoa bán cho giới bình dân ở Sài Gòn, nhất là Chợ Lớn.

Huỳnh Ái Tông

Dưới lòng kinh Tàu Hũ, những chiếc ghe của chủ vườn vẫn còn chứa những chậu kiểng, như thứ hàng tồn kho, để tránh phải thuê mặt bằng lớn, tốn nhiều tiền.

Trên đường xe cộ dập dùi, tuy nhiên người đi xem thì nhiều mà người mua thì ít, đã 30 Tết rồi, mỗi chủ hàng chỉ có thể bán thêm năm ba chậu, chứ không thể nào bán hết. Nghĩ tới cảnh chủ ghe phải lui thuyền về quê ăn Tết, hàng hóa bán không hết, phải ngâm lại bảo quản, nuôi dưỡng cho năm sau.

Những chuyện về Việt Nam

Con rể tôi trước đây cũng từng bán hoa, kiêng những ngày Tết, cho biết có những chủ vườn biết bán có thể là thua lỗ, nhưng họ cứ phải làm như con thiêu thân bay tới ngọn đèn để chịu chết vì nóng.

Có một số người, quen suy nghĩ cũ, chờ chiều 30 như hôm nay, để người bán đến giờ dọn hàng mà không bán hết, họ phải “bán đồ bán tháo”, để ra về cam chịu thua lỗ.

Việc này, theo quy định của UBND TP.HCM, đúng 12h trưa 30 tháng Chạp, tất cả những chợ hoa khu trung tâm phải trả lại mặt bằng cho thành phố chuẩn bị đón Tết. Chính vì vậy mà buổi chợ Tết cuối cùng, nhiều gian hàng, nhất là các loại hoa trái thường có tâm lý bán giảm giá đến mức thấp nhất có thể, để dọn hàng, để trả lại mặt bằng.

Sau buổi chợ Tết trưa hôm qua, tại chợ hoa Công viên 23/9 (quận 1) còn rất đông người dân đổ về với hy vọng mua được hoa giá rẻ. Tuy nhiên những người bán quyết không hạ giá mà đợi đến giờ dẹp hàng thì cùng đập bỏ, cắt gốc để đưa lên xe vận chuyển rác. Nếu tâm lý chung của một số người mua là đợi

Huyền Ái Tông

cuối phiên để mua được giá rẻ thì người bán quan niệm thà đập bỏ chứ không bán rẻ, không tạo tâm lý ỷ lại, năm nào cũng đợi sát giờ để mua hàng giá rẻ của người tiêu dùng.

Anh Nguyễn Văn Hải, một tiểu thương đang đập bỏ hoa nói rằng dù rất tiếc anh vẫn phải tự tay đập bỏ những chậu hoa của mình.

“Mình làm vậy để năm sau người ta không chờ để lấy về xài miễn phí. Dù là thương lái cũng mất công, mất của chứ có phải đi xin về bán đâu mà nhiều người lại nghĩ đợi đến giờ chót để ép giá, lấy không. Mình thà lỗ để năm sau còn có đường làm ăn”, anh Hải nói.

Tình hình cũng diễn ra tương tự tại công viên Gia Định (Phú Nhuận). Các loại hoa, cây cảnh đều bị đập bỏ, thậm chí nhiều cây đào có giá 4-5 triệu đồng nhưng vẫn bị đập hỏng, chặt làm đôi...

Hai người đàn ông bán hoa vạn thọ, hoa hướng dương thẳng tay đập bỏ hàng chục chậu hoa bán ế trưa 30 Tết. Ảnh: Tùng Tín.

Những chuyện về Việt Nam

Thậm chí, một hộ kinh doanh hoa đến từ Đồng Tháp đã đổ bỏ luôn hơn 1.000 chậu hoa cúc vàng. Giá trị hàng hóa hàng chục triệu đồng bỗng chốc "hóa thành" rác để công nhân đô thị dọn đi.

Thực tế, chuyện đập đổ, vứt bỏ hoa ế với quan niệm để năm sau người mua không có tâm lý chờ sát giao thừa đi mua hoa Tết giá rẻ đã diễn ra từ những năm trước, không còn lạ với người quan sát thị trường. Và đặc biệt, cũng chính những người đập bỏ hoa chiều 30 Tết năm ngoái tiếp tục diễn lại hành động này trong năm nay, cũng tại các vị trí bán hoa ở trung tâm thành phố như Công viên 23/9, Công viên Gia Định, Lê Văn Tám...

Anh Hải Hồ ở quận Tân Bình, chia sẻ anh thấy bức xúc khi coi clip người bán chặt phá hoa vứt rác thay vì bán rẻ cho người mua cuối phiên chợ. Người bán cũng có lý riêng của họ nhưng việc chặt phá, vứt bỏ hoa như vậy anh cho rằng mình không chấp nhận.

Chiều 30, anh dạo một vòng khu vực bán cây cảnh quận 10 mới vỡ ra vấn đề. Việc thương lái thà đổ bỏ còn hơn bán rẻ chỉ là hiện tượng cục bộ ở khu vực trung tâm Sài Gòn. Do quy định đúng 12h phải bàn giao lại mặt bằng nên mới nảy sinh hiện tượng người dân chờ đến chờ G đi mua nhằm mua được hoa với giá rẻ nhất.

Những khu vực như công viên Lê Thị Riêng hay đường hoa Thành Thái, Lý Thường Kiệt (quận 10) người bán không chịu áp lực về thời gian nên mọi giao dịch cứ trên quan điểm thuận mua vừa bán dù đã gần cuối chiều.

Cũng theo anh Hải Hồ, việc người bán phá bỏ hoa mấy năm nay và nay tiếp tục tái diễn chứng tỏ họ đã lường trước được rủi ro hoa ế và tất cả đã được tính vào giá thành để không bị

Huyền Ái Tông

thua lỗ. Thế nên mọi người không cần phải khóc giùm cho người bán khi chứng kiến chính họ đập bỏ tài sản của mình rồi lên án người đi mua hoa ngày 30 Tết như là "tội đồ" của nền kinh tế.

“Cách làm của họ ở góc độ người kinh doanh có thể hợp lý, nhằm không tái diễn hiện tượng khách chờ mua giá rẻ ở những năm sau. Tuy nhiên, về tình thì tàn nhẫn và lãng phí. Tại sao các tổ chức như hội từ thiện hay đoàn thanh niên không làm đầu mối, đứng ra thu gom hoa tại các chợ hoa sau 12h để mang đến tặng cho các trại trẻ mồ côi, nhà dưỡng lão”, anh Hồ nêu quan điểm.

Anh Nguyễn Tiến Tường, phóng viên một tờ báo kinh tế, cũng đồng tình quan điểm này. Anh Tường nói mình rất bức xúc khi thấy nhiều người tỏ ra cổ súy cho việc các chủ buôn vùi dập, đập đổ các chậu hoa.

“Người chăm chút ra hoa sẽ không bao giờ làm việc này mà chỉ có thương lái kinh doanh ở khâu trung gian. Hãy nhìn kỹ những nhát chém ấy. Đó không phải là sự thất vọng, đó là thứ bạo lực hần học rất vụ lợi. Nếu hoa ế, chỗ của nó có thể là chùa, trường học, trại trẻ hoặc bất cứ đâu có thể điểm trang. Rõ ràng là họ đang thể hiện thái độ ăn không được thì đập đổ chứ không phải thất vọng vì chuyện mua bán”, anh Tường nói.

Anh cũng cho rằng không ai có quyền trách hay ép người mua phải mua bán vào lúc nào, vì họ được quyền lựa chọn thời điểm hàng hoá có giá trị thật để mua.

“Thật ngây thơ nếu chúng ta nghĩ rằng hành động người dân mua hoa ngày 30 Tết sẽ gây hại cho nhà vườn. Nhà vườn đã chốt sổ với thương lái từ lâu. Và một bông hoa từ vườn lên thành phố, qua nhiều tầng nấc trung gian, đã bị đẩy giá lên hàng chục lần”, anh Tường nói thêm.

Những chuyện về Việt Nam

Người Việt có tâm lý làm lung cả năm và thường xông xênh chi xài vào ngày Tết. Điều này lâu nay đã giúp các chủ buôn làm giá với sản phẩm, hàng hóa Tết, nhất là các mặt hàng khó định giá thật, như hoa kiểng, mặt hàng trang trí... Do vậy mà việc đập bỏ vài chậu hoa ế sẽ chẳng thấm tháp gì số lời họ đã bỏ túi trước.

Người bán quan niệm thà vứt bỏ chứ không bán rẻ. Ảnh: Tùng Tin.

Chia sẻ trên trang cá nhân của mình, anh Duy Khanh, một công dân ở TP.HCM nói mình có hơn 35 năm đón Tết Sài Gòn và thấy việc đập bỏ hoa ngày 30 Tết là hành động không thể chấp nhận.

“Tôi có trên 35 năm ở đất Sài thành này, chưa bao giờ thấy tình cảnh như ngày hôm nay. Trước đây, chợ hoa Nguyễn Huệ khi người bán đã thấy người mua ít, giờ G gần điểm, họ để yên đó, âm thầm tháo lui về nhà. Ai muốn thì nhặt về chưng, còn không thì bên vệ sinh họ dọn, thế là xong. Thời nay, sao lại có lối nghĩ chỉ trích người mua mà không hề suy luận logic theo kinh tế thị trường. Thử đặt câu hỏi ai sẽ là người mua hoa ngày 30 Tết?

Huỳnh Ái Tông

Người dân TP.HCM đến hết 28 tháng Chạp mới được nghỉ Tết. Các công việc ưu tiên của họ trong thời gian ngắn ngủi của dịp chuẩn bị trước kỳ nghỉ này chắc chắn không phải là mua hoa. Hơn nữa với nhiều gia đình, hoa một phần đã được biếu tặng, phần khác có hoa kiềng những năm trước gửi nhà vườn, giờ chỉ thêm một ít hoa khác để cúng, do vậy họ đã lo trước đó rồi.

TP.HCM rất đông là người nhập cư. Phần lớn họ đã về quê ăn Tết, nên không có nhu cầu mua hoa. Số người có tiền thì cũng thu xếp đâu và đó để trang hoàng nhà cửa, sáng 30 đi chợ mua đồ nấu nướng cúng rước ông bà. Như vậy, chỉ còn một số gia đình nghèo, hoặc tiết kiệm do thời buổi khó khăn phải vun vén trước sau mới tính chuyện mua hoa trong thời khắc đó, sao cho phù hợp túi tiền. Như vậy sao lại nghĩ họ xấu, ăn quýt, ép giá chờ mua hàng rẻ?

"Ứng xử với sản phẩm của mình như cách trút hết những thù hận trong tâm trí vô minh, hay đổ lỗi là không chấp nhận được. Bán không được như ý là do cung vượt cầu, không nắm bắt nhu cầu của thị trường", anh Khanh nói.

Anh Khanh nói chuyện mua bán nên để thị trường tự quyết, đừng đổ cho người mua. Tết là ngày vui, hãy để mọi người có cảm nhận Tết riêng theo cách thư thái và bình an của họ.

Chuyên gia Đinh Thế Hiển thì nói mình đi mua hoa ngày 27 tháng Chạp và có quan sát thị trường, thấy nhu cầu về hoa năm nay giảm hẳn. Với ông, kinh tế thị trường là sự chọn lựa. Nếu người ta dư thì mua hoa chưng Tết, còn bị buộc phải chi thứ khác thì chắc chắn họ giảm mua hoa. Việc đập bỏ là quyền của chủ hàng nhưng chuyện trách cứ khách mua ngày 30 mà không mua vào 26, 27 Tết là quá vô lý.

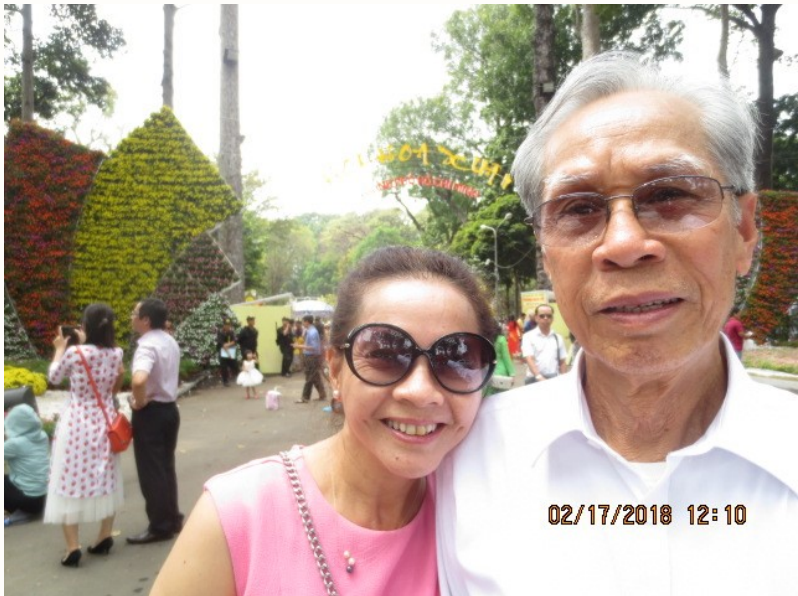
866417022018

Những chuyện về Việt Nam

+

Hội Hoa Xuân Mậu Tuất

Năm nay con rể và con gái tôi đưa đi chợ Hoa Xuân Mậu Tuất tại vườn Tao Đàn, chợ Hoa Xuân được tổ chức trong khu vực từ đường Trương Định ra đến đường Cách Mạng Tháng 8.

Huỳnh Ái Tông

Riêng nhà tôi không đi vì không được khỏe và cho rằng không có chi đề xem Hội Hoa Xuân, cũng như Đường Hoa Nguyễn Huệ Tết Mậu Tuất 2018.

Trong khu vực này ngày nay có xây đền thờ các vua Hùng, có lễ đền thờ này nằm sau và sát với nhà kiếng ngày xưa, lưng xây về phía nhà kiếng, mặt xoay về phía trung tâm vườn Tao Đàn, tức là nhìn về phía sau Dinh Độc Lập, nay được cải danh là Hội trường Thống Nhất.

Những chuyên về Việt Nam

Trong này có những khu trưng bày đặc trưng như hoa mai, bonsai, hoa sứ, phong lan, xương rồng ...

Rất nhiều người vào đây để ngắm hoa, chụp ảnh. Những ngày Tết, còn một chỗ khác cũng đông người đến chụp ảnh đó là Đường Hoa Nguyễn Huệ, tôi chưa có dịp đến đây, vì có người cho là không được đẹp như năm ngoái.

Khu vực hoa sứ năm nay có đặc biệt, là có những hoa sứ được lai tạo có nhiều cánh, trông giống như hoa hồng.

Huyền Ái Tông

Bonsai có những chậu cảnh, người ta có thể thả hồn vào đó, để tìm thú yên tĩnh với những ghềnh đá, con suối róc rách dòng nước chảy.

Những cây xoài, cây khế sai trái, những cây me già tuổi và những cây me với những chùm me sai oằn nhánh.

Những chuyên về Việt Nam

Những cây mai vàng trĩu hoa, đầy nụ. Hoa mai tượng trưng cho ngày Tết, cho sự xum vầy, có một chậu mai trắng trĩu đầy hoa.

Hội Hoa Xuân đáng đi xem để thưởng thức và biết thêm những kỳ hoa, dị thảo.

Huyền Ái Tông

Chụp hình kỷ niệm đầy màu sắc, người săn ảnh có được vài tấm ảnh quý, hiếm trong sưu tập của mình, tương cũng nên đi xem để thưởng thức những tài nghệ của những nghệ nhân.

866417022018

Mông 3 Tết Về Long Xuyên

Những năm mới “giải phóng” miền Nam nghèo xơ xác, vừa lúa mà dân phải ăn độn “cao lương” là hạt bo-bo, vốn là thứ hạt ở nước ngoài cho bò, ngựa, nói chung là súc vật ăn. Xe hơi chạy trên đường không được tu sửa, ổ gà thành ổ voi. Năm nào cũng như năm nào, tôi tình nguyện trực sáng Mông Một Tết, sau phiên trực, tôi về nhà rồi ra Bến xe Miền Tây, xếp hàng rông rảnh, mua vé có giấy giới thiệu của cơ quan, nhưng thường là nếu chờ đợi lâu quá, tôi phải mua vé chợ đen, nhiều khi phải đi xe chuyen, về tới Cần Thơ hết xe, phải đi xe Lam về Thốt Nốt, từ Thốt Nốt lại đi xe Lam về Bắc Vàm Cống, nơi đây đi xe Lam về Long Xuyên, lại phải đi chuyen xe lồi vào chợ Phú Hòa, từ đây cuộc bộ về nhà anh tôi, ngủ một giấc sáng sớm Mông 2, cùng anh tôi về nhà cũ ở cù lao Năng Gù, lạy ông bà, thăm thân nhân, mồ mả. Đó là “chuyện xưa”, không ai muốn nhớ lại.

Năm nay Mông 3 Tết, nhà tôi và tôi đi Long Xuyên, về ngôi nhà cũ lễ tổ tiên, ngôi nhà này không phải là nơi “chôn nhao cắt rún” của tôi, mà là nơi cha mẹ tôi mua đất, dựng nhà về sau anh kể tôi sửa sang lại, sau 1975 anh tôi dời về quê ngoại làm ăn, nên để lại cho vợ chồng em gái tôi ở.

Chẳng những nó là di tích kỷ niệm của cha mẹ chúng tôi, mà còn là nơi thờ tự ông bà cố, ông bà nội và cha mẹ tôi. Nó trở thành phủ thờ, mặc dù cha tôi không phải là con trai trưởng nam, cũng không phải là con trai út, nhưng vì cha mẹ tôi đã phụng dưỡng bà nội tôi, mà bà nội tôi thờ tự ông bà, nên sau khi bà nội tôi qua đời, cha tôi tiếp tục việc thờ phụng trong gia đình.

Huỳnh Ái Tông

Chúng tôi chụp ảnh kỷ niệm trước sân nhà, sau đó đi đến Phủ thờ họ Dương, bà cố tôi gọi ông Dương Văn Hóa là ông Cố, ông là người thành lập làng Bình Lâm, nay là làng Bình Thủy, cho nên tôi đến Phủ thờ để lạy, nhưng tiếc không có ai mở cửa, tôi chỉ lạy phần mộ của ông, trước kia chôn cất trong phần đất bà Cố tôi, năm 2014 mới cải táng về trong khuôn viên Phủ thờ.

Thấy trong Đình mở cửa, tôi vào lạy Thần hoàng, trước bàn thờ của Thần hoàng, có bàn thờ đặt linh vị ông Dương Văn Hóa, được làng tôn vinh là Tiên Hiền. Trong đình có đôi liễn đức xi-măng do cha tôi làm khoảng năm 1950, trong đình có phóng ảnh sắc phong Thần hoàng, riêng tôi có bản nháp hương chúc

Những chuyện về Việt Nam

làng làm tờ tấu chương, gửi triều đình Huế xin vua phong Thần hoàng cho đình tôn thờ., cúng kiếng.

Rồi tôi về nhà chị tôi ở Bình Hòa, gần chợ Vàm Nha dùng cơm trưa và chụp ảnh kỷ niệm với chị tôi và các cháu.

Định là về Long Xuyên rồi hôm sau sẽ đi ở Tràm Chim trong Đồng Tháp Mười, nhưng tôi được điện thoại, có việc cần về gấp để giải quyết, trên đường về chúng tôi ghé thăm đưa cháu, chủ hiệu ăn Hòa Phát ở tại chợ Long Xuyên.

Huỳnh Ái Tông

Qua Bắc An Hòa đã hơn 4 giờ chiều, trời chuyển cơn mưa vùn vủ, xe chạy đến khoảng Mỹ An Hưng A trời bắt đầu mưa to mịt mù tầm nhìn không xa, xe phải chạy chậm, có lẽ đến Mỹ An Hưng B trời mới ngưng mưa, xe chạy sát bờ sông Tiền Giang, cảnh trời chiều mưa trông rất buồn của một buổi chiều tà.

Những chuyện về Việt Nam

Xuông Bắc, nhìn về hướng Đông thấy cây cầu Cao Lãnh xây sắp xong, trong giống như cầu Mỹ Thuận và cầu Vàm Cống, nhưng ngắn hơn, có lẽ sẽ hoàn tất vào tháng 4.

Qua khỏi Cao Lãnh rồi đến Mỹ Thọ, trời bắt đầu tối gọi cho tôi nhớ khoảng năm 1985, tôi đi xe lô từ Mỹ Thọ vào đến Mỹ Quý, từ đây đi vào Mỹ An, đường vắng mà phải đi trong đêm tôi cùng với một người bạn đường xa lạ với cậu cháu trai anh ta, chúng tôi đi trên đường tối thui, hai bên không nhà cửa, đi từ 7 giờ tối cho đến hơn 9 giờ đêm mới vào tới chợ Mỹ An, nơi đặt trụ sở huyện Tháp Mười. Chuyến đi đó làm cho tôi nhớ đời. Hôm sau, tôi có gặp anh học trò cũ tên Liệt làm việc ở Phòng Công nghiệp huyện, anh Trưởng phòng và Liệt đưa tôi đi thăm Vườn Cò. Sau đó, chúng tôi xây dựng nhà máy đường tại Ngã Bảy, đây là nơi hội tụ của 7 con kinh, thông ra Mỹ Tho và Long An.

Hơn 7 giờ đêm, chúng tôi vào thị xã Mỹ Tho, đến quán chay Bồ Đề dùng cơm tối, buổi sáng chúng tôi đã ăn điểm tâm tại đây. Buổi tối đầy khách cả 2 quán gần nhau ở cuối đường Trần Quốc Toản, gần bờ sông.

Huyền Ái Tông

Về đến Sài Gòn đã hơn 9 giờ đêm, kết thúc một chuyến đi vào dịp Tết. Tuy có mệt, nhưng có thêm kỷ niệm một chuyến đi về nhà trong ngày, hơi hy hữu.

866420022018

Đi chùa ngày Tết

Ngày Tết chúng tôi đi viếng Chùa, lễ Phật cũng như năm ngoái, năm nay chúng tôi đi viếng chùa Linh Sơn Cổ Tự trên núi Dinh. Trước khi đi, chúng tôi hẹn rước cô Bữu Đức ở Tịnh xá Thắng Liên Hoa, nằm trên Cù lao Phố Biên Hòa, để tiện đường Cô hẹn chúng tôi tại ngã ba Vũng Tàu, thuộc tỉnh Đồng Nai trên đường đi Vũng Tàu.

Nhiều năm trước, chúng tôi có ghé vài lần ở Đại Tùng Lâm, nhưng từ khi xây cất lại, chúng tôi chưa từng ghé qua viếng chùa lễ Phật, tôi định lần này sẽ viếng, nhưng sau khi dùng điếm tâm ở quán chay trước cổng chùa, do chưa đủ duyên nên không vào viếng chùa. Được biết chùa có nhiều tượng Phật, nhất là có 48 tượng Phật A Di Đà, mỗi tượng Phật tương ứng với một lời phát nguyện của Pháp Tạng Tỳ Kheo, sau này chúng đạt hạnh nguyện thành Đức Phật A Di Đà.

Rời quán chay trước Đại Tùng Lâm, chúng tôi trực chỉ ra Linh Sơn Cổ Tự, những năm 1980 chúng tôi ra đây nhiều lần, có khi ngủ lại qua đêm, được Hòa Thượng Thích Thiện Phước còn

Huyền Ái Tông

được gọi là Mẫu Trầu thuyết pháp vào lúc 4 giờ sáng, có lần ngài dạy riêng cho gia đình tôi gần 2 giờ đồng hồ, dạy xong ngài đuối về, có lẽ ngài ngại chúng tôi sẽ bị công an hốt, vì lúc đó nhiều người ra vùng đó để “tìm đường vượt biên”, nay đã trên 30 năm, có vài điều linh nghiệm cuộc đời của tôi.

Chúng tôi đến xã Phước Hòa, có đường dẫn lên chùa nằm trên núi Dinh, trước khi lên chùa chúng tôi ghé qua tịnh thất của Thầy Minh Thắng, Thầy vốn là con của người láng giềng chúng tôi ở Cư xá Đô Thành, Thầy đi tu rồi du học ở Ấn độ, lấy bằng Tiến sĩ Phật học, về nước dạy ở Học viện Phật giáo Việt Nam tại Tp HCM. Nơi đây chúng tôi thăm Thầy và uống trà đàm đạo.

Rời tịnh thất của thầy Minh Thắng, chúng tôi dừng xe ở chân núi, rồi theo các bậc cấp lên chùa. Ngày xưa, phải leo dốc qua những vò đá lớn nhỏ, đường mòn quanh co, ngày nay chùa xây những bậc cấp dễ đi, nhưng do lên dốc, nên người lớn tuổi thấm mệt, phải dừng nghỉ ở băng ghế dọc đường, xưa không có nhưng chừng 10 năm trở lại đây có bày khi, trẻ con thường cho chúng ăn, nên chúng cũng dạn, khi thường phá phách chuối hay cây ăn trái của chùa.

Những chuyện về Việt Nam

Ngoài Chánh điện, chùa có điện thờ Tam Thế Phật, Tháp thờ xá lợi Phật và Thánh chúng, điện thờ đức Quán Thế Âm ...

Chúng tôi dùng cơm trưa nơi đây rồi xuống núi, trở về. Trên đường từ chân núi ra đường Sài Gòn – Vũng Tàu, chúng tôi ghé chùa Tịnh Độ của Hòa Thượng Huệ Hải, thường gọi là Sư Sáu, được Hòa Thượng tiếp đãi thân tình vì đã mấy chục năm dư, Sư biết chúng tôi, nhớ ngày thân phụ Sư cũng là một vị Hòa Thượng viên tịch, chúng tôi gồm nhiều huynh đệ từ Sài Gòn ra dự đám tang.

Huỳnh Ái Tông

Rời khỏi chùa Tịnh độ, chúng tôi không có thì giờ, nên không ghé ngang qua Bửu Hoa Ni Viện, Đại Tùng Lâm, để về viếng Tịnh xá Thăng Liên Hoa, cũng là nơi trước kia Hòa Thượng Thích Thiện Phước từng trụ trì, gia đình ngài cùng đi tu, ngày nay ở đây có vợ và 2 ni cô, con của ngài đang ở tu tại đây.

Nơi đây, trước kia có vị Tăng trụ trì, người đã viên tịch, nên có xây tháp tôn thờ tro cốt, chùa đang trùng tu xây cất lại.

Sau khi lễ Phật, viếng chùa, Ni cô Bửu Đức từ Quan Âm tu viện ở Phường Bửu Hòa tp. Biên Hòa về đây ở để nuôi mẹ bệnh già, cũng là ni cô., nên ni cô không còn đi với chúng tôi nữa. Sau khi thăm viếng Tịnh xá và chư Ni, chúng tôi ra về chấm dứt một ngày du Xuân, viếng chùa, lễ Phật đầu năm.

866421022018

Viếng chùa Vĩnh Tràng

Tôi có hẹn họp mặt với mấy người bạn đồng môn KTCT, tại quán ăn trên đường Đào Duy Từ, quận 10 Tp. HCM, trong đó có người bạn nghe tôi về, nên từ Cần Thơ lên tham dự, nhưng rất tiếc tôi phải đi đám tang chú vợ Bùi Thế Quân ở thị xã Mỹ Tho, vì nghĩ rằng các đồng môn còn có dịp gặp lại, nhưng đám tang không thể bỏ qua vì đời người chỉ có 1 lần thôi.

Trước Tết, sau khi đi tảo mộ nhạc mẫu chúng tôi ở Tầm Vu, khi về ghé chợ Tân An thăm người bà con là cô Chín Anh từ California về, lại rủ nhau xuống Mỹ Tho thăm người bà con khác đó là chú Quân. Trong họ hàng bên nhà tôi, cô Chín Anh

Huỳnh Ái Tông

con bà thứ ba, chú Quân là con người thứ tám, nhà tôi là cháu nội bà thứ hai. Tối hôm qua tôi được điện thoại từ người chị thứ bảy của chú Quân, báo cho biết chú ấy vừa mới mất do đột quy, sau đó cô Chin Anh từ Cali cũng gọi về báo cho biết là chú Quân đã mất và trong Tết một chú khác, con ông thứ Chín cũng đã mất ở Trung tâm nuôi dưỡng người cao niên và khuyết tật tỉnh Long An.

Con rể tôi cũng có quen biết chú Quân qua những người bạn chơi cây cảnh và Phong lan, nhân đó con rể tôi đưa đi viếng tang, có cậu em vợ tôi đi cùng.

Sau khi viếng tang, chia buồn cùng thân quyến, chúng tôi kiếu từ ra về, nhân tiện ghé qua viếng chùa Vĩnh Tràng, là một ngôi chùa xưa, đôi khi đi xe về Miền Tây hay đi Bến Tre, xe có chạy ngang qua chùa, nhưng nhà tôi và tôi chưa có dịp viếng chùa, lễ Phật, nên nhân dịp này chúng tôi ghé qua, tham quan ngôi chùa xưa.

Những chuyện về Việt Nam

Chùa rất đẹp, được xây cất từ năm 1849 và 1907, có lễ ngôi chánh điện và cổng ra vào được xây cất vào năm 1907 cho nên có nét tân kỳ ảnh hưởng phong cách nhà cửa phú hộ miền Nam xây cất theo Âu châu vào đầu thiên niên kỷ 20. Được biết chùa do ông bà Tri huyện Bùi Công Đạt đóng góp xây dựng. Nên ở hậu tổ có thờ tượng của ông.

Chùa có 2 cổng ra vào, một cổng tay trái đi thẳng vào bên trái chánh điện, cổng tay phải đi vào nhà Tổ có chữ Tịnh thổ huyền môn.

Huyền Ái Tông

Lối đi ở công bên tay phải, bên tay trái có hồ sen, hòn giả sơn, qua khỏi đó có nhiều tháp của chư vị trụ trì và tăng chúng đã quá vãng.

Phía trước chùa, ngăn cách bởi một con đường là một vườn hoa, có tôn trí tượng đức Phật A Di Đà cao 18 thước, adạt trên bệ cao 6 thước, được xây dựng năm 2007.

Phía tay phải của chùa là công viên chùa Vĩnh Tràng, rộng 5,000 thước vuông, tôn tượng đức Di Lạc được khởi công xây dựng từ năm 2009, tượng được tôn trí trên bệ có chiều dài 27

Những chuyện về Việt Nam

thước, rộng 18 thước, cao 20 thước, tượng đúc bê tông cốt thép nặng 250 tấn, mặt bằng phía dưới tượng là 1 trệt, một lầu, tầng trệt là phòng họp BTS Tỉnh Giáo Hội và 4 phòng khách tầng, tầng lầu là Bồ Tát Đường dành để tụng giới vào 14 và 29 âm lịch hàng tháng.

Trong khuôn viên, phía sau chùa có tôn tượng đức Phật nhập Niết bàn, được khởi công vào ngày 15-2-2012 và hoàn thành vào ngày 15-2-2013, khánh thành ngày 26-3-2013. Tượng có đế dài 35 thước ngang 18 thước, cao 7 thước, xây bằng xi măng cốt thép, thân tượng dài 32 thước, cao 10 thước, nặng 250 tấn.

Trong chùa có nhiều tượng xưa bằng gỗ hoặc bằng đồng, Tượng đức Bồn sư tôn trí ở Chánh điện đơn giản và rất tôn nghiêm. Những cột kèo và bao lam bằng gỗ. Đây là một trong 3 ngôi chùa của Thiên Tông thuộc phái Lâm Tế là Giác

Huỳnh Ái Tông

Lâm Sài Gòn, Tây An Cổ Tự tại Núi Sam, Châu Đốc và Vĩnh Tràng Tự ở Mỹ Tho.

Sau khi lễ Phật, chúng tôi rời chùa, con rể tôi đi đến vườn lan ở vùng Cần Giuộc, để mua phong lan Dendrobium trồng cho khách hàng.

Đọc đường về Sài Gòn, cũng như hôm Mồng 4 Tết, nhiều người về quê ăn Tết, nay trở lại thành phố, xe chạy thành đoàn tấp nập, xe chở đôi, chở ba, chở theo những thứ bao, túi trong đó có nông phẩm, gà, vịt là quà của gia đình, thân nhân cho mang về thành phố, gói ghém bao nhiêu tình cảm thân thương.

Tiếc, tôi đã bỏ lỡ một dịp gặp gỡ đồng môn, nhưng tôi có một ngày đi viếng chùa xưa, lễ Phật lớn và viếng một người đã qua đời, mà chúng tôi vừa mới thăm viếng trong năm.

866425022018

Họp Mặt Tri Ân Thầy, Cô Trung Học Kỹ Thuật Cao Thắng 2018

Năm nay, cũng như những năm trước các anh Trần Bình Đức, Đỗ Thọ Bình và Nguyễn Văn Châu tổ chức họp mặt Cựu Học Sinh Trung Học Kỹ Thuật Cao Thắng nơi Nhà hàng 241 tại địa chỉ số 45 đường Phạm Viêt Chánh, Phường Nguyễn Cư Trinh, Quận 1, Tp. HCM. gọi là Lễ Tri ân và chúc Tết quý Thầy, Cô giáo cũ.

Giấy mời ghi 8 giờ 30, nhưng đến 9 giờ 30 tôi mới khởi sự đón xe lên đường, cho nên khi đến nơi thì quý Thầy, Cô và các đồng môn đã ngồi hơn phân nửa phòng tiệc.

Trước tiên tôi đảo mắt nhìn quanh, để xem các đồng môn của tôi đến chưa, tôi thấy có 3 bàn Thầy, 1 bàn Cô vì họ được Ban tổ chức gắn cho cái hoa hồng trên áo, để phân biệt với cựu học sinh, trong đó một bàn có Thầy Cù An Hưng, Phan Đình Du, Vũ Hữu Thuận, Lý Thuận Thành, Thầy Cô Lê Văn Thống và quý Thầy khác nay tôi không nhớ tên.

Tôi nói với Thầy Hưng theo tục ngữ “Mồng Một ngày cha, mồng Hai ngày mẹ, mồng ba ngày Thầy, hôm ấy định đến thăm Thầy chúc Tết, nhưng tiếc quá vì phải về Long Xuyên, Thầy bảo tôi: “Thế được rồi!”. Tôi chụp với Thầy vài tấm ảnh.

Hình Ải Tông

Ngay lúc đó các anh chị Cựu học sinh Nguyễn Trường Tộ - Phan Đình Phùng đến chào tôi, nào là Nguyễn Thị Nở, Lâm Khương Tiên, Bs Bùi Huy Hào, Nguyễn Thanh Quan tôi nhờ Hào chụp cho vài tấm ảnh.

Những chuyện về Việt Nam

Người đứng chờ nói chuyện với tôi khá lâu đó là thầy giáo Lý Thuận Thành, học sinh Cao Thắng đặt cho anh biệt danh là Lý Dăm Bào, vì anh dạy Mộc hay Kỹ nghệ Gỗ Nguyễn Trường Tộ, sau này dạy tại trường KT Cao Thắng.

Đặc biệt hôm trước Tết, Đỗ Thọ Bình có điện thoại báo cho tôi biết Lý Thuận Thành đang ở Vĩnh Long, nghe tôi về sẽ lên tham dự, cho nên khi thăm hỏi Lý Thuận Thành, tôi không quên cảm ơn anh đã nghĩ đến tôi, tình đồng nghiệp thật là ấm áp, làm cho tôi nhớ đến thời gian gần 50 năm trôi qua, đó là năm 1972, khi chúng tôi đi canh gác Trường Đại Học Sư Phạm Kỹ Thuật Thủ Đức, có đêm anh từ Giồng Ông Tố đến, có đêm anh mời sang đó nhậu, vì anh có V2 ở đó, chúng tôi sợ VC nào dám đi.

Anh Thành giới thiệu với tôi người phụ nữ đứng cạnh là vợ anh, tôi thấy chị ấy chừng trên 50, anh cho biết: “Đây là bà 3, bà 2 chết lâu rồi”.

Huỳnh Ái Tông

Chúng tôi chào Thầy Cô Lê Văn Thống, trông thầy có vẻ khỏe mạnh hơn trong năm, lần họp mặt Tân Niên 2018 của đồng môn Cao Thắng chúng tôi. Thầy Thống có người anh là Nha sĩ René, trước 1975 có phòng hành nghề ở gần thương hiệu máy may Singer, là bạn của nhạc gia tôi. Thầy Thống và tôi ngày xưa thường được mấy anh bạn Quan Thuế mời tiệc tùng, vì con em họ hoặc học Cao Thắng hoặc Nguyễn Trường Tộ, cho nên có thể xem thầy Thống vừa là đồng nghiệp vừa là bạn nhậu.

Ngồi kế thầy Thống là anh Phan Đình Du và Vũ Duy Thuận, chắc là khách mời vì cả 2 anh đều là thầy giáo NTT – PĐP. Tôi bắt tay chào hỏi anh Du vừa xong, định chào anh Thuận, nhưng có cậu cựu học sinh NTT đứng sau lưng chào, tôi quay lại chào hỏi rồi quên bắt tay và chụp ảnh với anh Thuận.

Tôi rời chỗ đó sang bàn kế, vì nhìn thấy có thầy Nguyễn Kim Chi. Thời đi học, anh Chi hình như ở đâu chuyển về, nhưng lên đệ nhị cấp học chung với tôi từ các năm 1960, 1961, 1962. Sau đó, anh Chi dạy lại Cao Thắng tôi không rõ anh Chi học ở đâu, nhưng chắc là không học Cao đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật.

Những chuyện về Việt Nam

Tôi và anh Chi chào hỏi xong, tôi nhìn thấy đối diện anh Chi có thầy Nguyễn Văn Nhâm và Trần Phác Lạc, Nhâm có vẻ yếu hơn năm rồi, Nhâm và tôi cùng đi khóa 27 SQTĐ, sau khi ra trường mang cấp bậc Chuẩn Úy, chúng tôi được chọn đi học Sĩ Quan Quân Cụ Cơ Bản, ám số chuyên nghiệp 772, rồi tôi học tiếp chuyên ngành Quân Xa có ám số chuyên nghiệp 775, tôi không nhớ Nhâm được học chuyên ngành gì, cũng như tôi hay Đạn Dục.

Năm ngoái Nhâm cho địa chỉ và số điện thoại, tôi có đi thăm Nhâm ở đường Lam Sơn, gần hồ tắm Chi Lăng, tôi có giới thiệu cho Trần Minh Nhật ở West Virginia, Nhật đã về Việt Nam tìm thăm Nhâm. Nhật và tôi là bạn đồng môn Cao Thắng, đồng ngũ Trung đội 7, Đại Đội 2, Tiểu đoàn 1 khóa 27 SQTĐ, rồi Khóa sinh Trường Quân Cụ, nên Nhâm, Nhật và tôi quen biết nhau trong đời quân ngũ ở ngành Quân Cụ.

Sau khi trò chuyện và chụp ảnh với Nhâm, tôi chụp ảnh với anh Lạc, anh vừa là đồng môn ở Cao Thắng và CĐSPKT, cả 2 Trường anh đều là đàn anh của tôi. Anh có con ở Mỹ, nên hàng năm thường qua Mỹ thăm con, hơn đó anh dự Hội mặt KT Cao Thắng ở Cali, có khi anh và tôi cùng dự, nên có gặp nhau.

Huỳnh Ái Tông

Gần đây anh sử dụng email, nên thỉnh thoảng chúng tôi trao đổi tin tức, thăm hỏi nhau.

Lần này gặp thầy Nguyễn Văn Hội, anh cho biết mới uống cà-phê ở gần nhà anh Lạc, ý anh muốn nhắc tôi nhớ lại, cả 3 chúng tôi uống cà-phê ở đó, để nhắc chuyện xưa. Lần này anh cũng nhắc chuyện có lần đi về Long Xuyên gác thi, đến nhà tôi ăn món đặc sản “mắm cá lóc chiên”, anh bảo chưa từng ăn, nhưng nhớ đời nên lần nào gặp lại anh cũng nhắc chuyện này. Tôi cứ nhớ kỷ niệm năm đó khi về Sài Gòn, xuống Bắc Vàm Cống, bị mấy người bán vé số quấy nhiễu, nên mỗi người mua 1 tờ, mua xong gộp lại công ty, năm đó 1 tờ trúng 20,000.00 đồng, một tờ an ủi 500.00 đồng. Hai chục ngàn thì chia đôi, còn 5 trăm đồng thì lãnh xong ở Tổng Nha Ngân Khố trên đường Nguyễn Huệ, ra ngoài đường phía bên cạnh có hột vịt lộn với bia hơi, chúng tôi cùng nhau tiêu hết số tiền an ủi này.

Ở bàn giữa hội trường, tôi có thấy, nên đến chào thầy nguyên Hiệu Trưởng Lê Đình Viện và thầy Phạm Xuân Khai ngồi bên cạnh, thật ra khi thầy Viện làm Hiệu Trưởng, tôi đã rời khỏi trường từ năm 1964, còn thầy Khai dạy tôi năm Đệ Lục hay Đệ Ngũ về Vật lý hoặc Hóa học. Thầy Trần Văn Truyến, ngồi đối

Những chuyện về Việt Nam

diện thầy tôi, kéo tôi ra đứng riêng nhờ ai đó chụp ảnh bằng Ipad, tôi cũng thấy thầy Lê Văn Quang dạy KNG, ngồi cạnh anh Truyền, nên có bắt tay chào Quang nhưng không kịp nói chuyện, Quang và tôi cùng dạy và cùng rời khỏi Trường KT Banmêthuật năm 1970, Quang về Cao Thắng, tôi về Nguyễn Trường Tộ.

Thầy Nguyễn Văn Quyền gặp tôi, kéo nhau ra chỗ khác ngồi nói chuyện, anh Quyền cho biết vào buổi trưa ngày 10-3-2013 anh em Ban Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật sẽ họp mặt đồng môn tại Nhà hàng 241, tức là cùng địa điểm này. Tôi cho biết, rất tiếc tôi không tham dự được, vì lúc đó tôi đi thăm anh Nguyễn Văn Phấn ở Úc.

Đồng môn Lê Hiệp chào hỏi tôi, đây là lần đầu tiên chúng tôi gặp nhau, rồi Tiến và Nở đến cùng chụp ảnh.

Sau đó, tôi đi tìm Trần Xuân Minh, Nguyễn Văn Hương, Nguyễn Văn Khi tức Tư Trung nhưng chỉ gặp anh Nguyễn Xuân Thới đang ngồi với các anh cựu học sinh NTT, các anh cho biết có học với tôi lớp 9E năm 1970, đó là năm đầu tiên từ

Huỳnh Ái Tông

Trường KT Banmêthuat đôi về, tôi được phân công chỉ dạy có 1 lớp 9. Chúng tôi chụp ảnh kỷ niệm.

Tôi gặp Huyện, anh không nhớ tôi mặc dù năm ngoái Họp mặt Ban CĐSPKT cũng tại đây, phu nhân của anh cùng dự, năm nay con trai anh đưa đi, vì anh bị tai biến mạch máu não. Cũng như anh Hội còn có Đỗ Hoàng Bá họp mặt Ban CĐSPKT, các anh dự họp, miệng luôn mỉm cười, có lẽ các anh đi họp mặt để hưởng được không khí vui tươi, hơn là ở nhà luôn bị cô đơn, nhàm chán.

Cuối cùng có Hương đến, Hương rủ anh Nguyễn Xuân Thới sang bàn chúng tôi, rồi 2 anh CHS NTT là Nguyễn Tấn Hưng và Âu Bắc Tiên đến ngồi với chúng tôi, thêm nữa có anh Hùng từ Cali về, có lúc thầy Châu vừa là học sinh vừa là thầy ở THPT Cao Thắng đến bàn chúng tôi giao duyên, anh Châu từ Cali về Việt Nam 2 ngày trước. Thêm vào đó có 3 chị được phân công tiếp tân, ghi danh và thu tiền đóng góp, các chị tích cực làm xong việc, thấy không còn ai đến nữa, nên vào ngồi chung bàn với chúng tôi.

Những chuyện về Việt Nam

Mở đầu buổi lễ, anh Đỗ Thọ Bình đọc diễn văn khai mạc, chào mừng quý Thầy Cô và đồng môn tham dự, anh thay mặt toàn thể đồng môn, chúc sức khỏe quý Thầy, Cô và gia đình, anh cũng báo cáo chi tiết anh chị em ủng hộ, đóng góp.

Thầy nguyên Hiệu Trưởng Lê Đình Viện được mời phát biểu, Thầy cũng nói vài lời rồi chúc sức khỏe cho mọi người tham dự. Sau đó còn vài người được mời phát biểu, tiếp theo buổi tiệc bắt đầu, có vài anh chị em lên sân khấu trình diễn ca nhạc giúp vui.

Tôi cũng gặp anh Hưởng, thầy giáo ở Trung Học Kỹ Thuật An Giang, lâu lâu mới gặp nhau một lần, nhưng may quá, tôi vẫn nhớ được anh.

Huỳnh Ái Tông

Có một em đến chào tôi, trông em rất trẻ, trắng trẻo, tôi không nhận ra là ai, hỏi ra mới biết em là Tài ở Canada. Lúc đó tôi nhớ ra Tài có học với tôi, là con anh Tùng làm Quan thuế. Những anh Quan thuế quen thân với anh Tổng Giám Thị Trần Văn Sáng đều có mời tôi đi ăn nhậu khi ở Sài Gòn, khi ở Chợ Lớn, có lúc lên tận Biên Hòa, trong đó có anh Tùng, anh Điện ... nhưng thân hơn cả là anh Tùng, trước gia đình anh được cấp nhà trên đường Yên Đỗ, sau 1975 anh bị chuyển nhà vào trong hẻm đường Đồng Khánh Chợ Lớn, vài năm sau được bảo lãnh đi định cư ở Canada. Nay hỏi, Tài cho biết cả anh chị Tùng đều đã qua đời. Buồn quá, một nén hương lòng tưởng nhớ tới anh Tùng, anh Sáng, ông Trần những người đã đi qua đời tôi bên ly bia đầy bọt.

Anh Lý Văn Khánh năm ngoái có đưa cho tôi 1 quyển sách nhờ tôi đem về Mỹ, tặng cho anh Hồng Văn Thêm ở Nam Cali, tôi đã xin anh Thêm địa chỉ khi chúng tôi cùng dự Hội ngộ KTCT vào năm rồi ở San Jose, sau đó tôi gửi qua Bưu điện tập Kỷ yếu kỷ niệm 110 năm ngày thành lập trường Cao Đẳng Nghề Cao Thắng.

Những chuyện về Việt Nam

Tiệc đã tàn, trên sân khấu vẫn còn vài anh hát, người tham dự Thầy, Cô và đồng môn đã ra về gần hết. Ba cô phụ trách, trước khi ra về, chụp với tôi tấm ảnh kỷ niệm, các cô cho biết: “Chúng em học chung lớp với Hoài Hương”. Tấm ảnh này hy vọng sẽ tới dưới mắt Hoài Hương, để có lý do nhớ bạn mình.

Hương rủ tôi tới nhà Trần Xuân Minh, để biết vì sao Minh vắng mặt. Tôi ngại, vì không có mũ bảo hiểm, nhưng Hương cho biết: “Không sao! Tôi có quen ở quận này mà”.

Tôi nói thêm với Hương: “Tôi dự đám cưới con anh, khi ra về Hưng nhất định chở tôi về nhà, Hưng nói - dọc đường em sẽ mua nón cho Thầy đội. Chẳng may gặp công an, em sẽ lấy bác ra chùi miệng hấn – còn anh sẽ làm sao ? ” Hương nói cho tôi an tâm: “Đừng lo !”

Huyền Ái Tông

Đến nhà gặp vợ Minh, chị mở cửa cho chúng tôi vào nhà, rót nước mời chúng tôi uống, rồi mới kêu cho Minh biết nhà có khách. Minh từ trên lầu xuống vừa đi vừa mặc áo. Minh cho biết sáng nay định đi, nhưng do bà xã nhờ đưa đi chùa Giác Minh, Trần Quốc ... nên không đi dự họp mặt được. Rồi Minh gọi Tường đến, Minh cho biết vì nhà có con rẻ về ở, nên lấy nhà trọ gần đây cho Tường ở tạm, để Thứ Hai Tường đi khám ở bệnh viện, khám xong mới về Cần Thơ.

Minh lại mời Tường và tôi mỗi người 1 lon bia Tiệp nửa lít, còn Hương không uống thêm. Đã uống với Hưng nhiều rồi, lại bị lon bia Tiệp, lại do Tường uống không hết, Minh lại bắt hai đứa gánh thêm. Thôi thì đành vì bạn vậy. Uống cạn ly bia, thấy ngồi đã lâu, trên 2 giờ đồng hồ, tôi kiêu từ ra về. Khi ra tới cửa Minh dặn Hương: “Ngày 15, bọn mình hốt hụi, Hương rước Tông đến Đào Duy Từ nghe”. Tôi nghĩ: Độ này mới chấm dứt, đã gài độ khác, cho nên theo báo chí cho biết, người Việt Nam tiêu thụ hơn 4 tỉ lít bia năm 2017, với dân số 93,700.000 người, trung bình mỗi người uống 43 lít bia năm.

Nhưng nói đi phải nói lại, bạn bè quý nhau ơ chỗ còn mời mọc nhau khi ly rượu, lúc chén trà.

Có điều tôi rất ân hận, là tôi có giới thiệu để mời anh Lê Đình Cần đồng môn Cao Thắng, CĐSPKT đến dự, anh ở Hawaii về, tôi có chào hỏi nhưng chưa trò chuyện nhiều cùng anh và không thấy có tấm ảnh nào của anh trong máy của tôi. Không ngờ anh Nguyễn Văn Hiếu đã ghi được hình ảnh của anh Nguyễn Xuân Thới và Lê Đình Cần, nhờ đó tôi ghép vào Video Clip ở dưới.

Phải chăng vì đông quá, vui quá, tôi đã có nhiều thiếu sót với đồng môn và cả CHS NTT - PĐP của tôi.

866426032018

+

Về dự đám giỗ thân phụ ở quê nhà

Năm nay về Việt Nam ăn Tết Mậu Tuất, tôi dự trù sẽ dự đám giỗ thân phụ của tôi, người mất vào ngày Rằm tháng Giêng năm Giáp Ngọ (1954), năm đó, tôi mới có 13 tuổi, từ đó đến nay đã 64 năm trôi qua.

Chúng tôi khởi hành từ Phú Lâm, khoảng 5 giờ sáng, dùng đường cao tốc đi miền Tây, nên vào thành phố Mỹ Tho hãy còn sớm. đến quán Hủ Tiếu Chay Cây Bò Đê, nhưng do ngày 14 nên sáng sớm đã có nhiều người đến ăn sáng, ngồi gần chật cả quán. Vì quán bán nhiều món ăn như Hủ Tiếu, Mì, Bún Huế, Phở, Cơm Tấm, Bánh Bao ..., chúng tôi dùng mỗi người 1 tô Bún Huế.

Huyền Ái Tông

Sau khi dùng điêm tâm xong, chúng tôi trực chỉ về Miền Tây, đi ngã cầu Mỹ Thuận, rồi qua Sa Đéc.

Qua khỏi thị xã Sa Đéc, đến xã Vĩnh Thạnh, huyện Lấp Vò có một cây cầu, bên cạnh cầu có một “lô-cốt”, phiên âm từ tiếng Pháp Blockhaus. Đó là chứng tích chiến tranh Việt-Pháp vào những năm 1945-1954, để giữ cho giao thông được thông suốt, không bị kháng chiến phá cầu kỳ, nhà cầm quyền Pháp cho xây cạnh mỗi chiếc cầu sắt hay bê-tông một lô cốt, có quân lính trang bị vũ khí canh gác ngày đêm.

Những chuyện về Việt Nam

Lô-cốt là chòi canh, được xây cất kiên cố, hầu hết được xây gạch hình vuông, hai mái lợp ngói móc, có những lỗ “châu mai”, để quan sát và sử dụng súng bên trong bắn ra khi cần.

Chúng tôi về đến thành phố Long Xuyên phải qua phà Vàm Cống, vì cầu đang sửa chữa nhịp giữa bị nứt, nếu không đã hoàn thành vào dịp Tết vừa qua. Chúng tôi ghé thăm đũa cháu gái, là chủ hiệu ăn Hòa Phát, lại gặp cô em con người chú, nên hội ngộ không hẹn trước. Nhân đó, tôi nhắc ngày mai ký cơm thân phụ tôi.

Huỳnh Ái Tông

Giỗ thân phụ tôi cúng ở hai nơi, anh kể tôi sau 1975 về xã Phú Hòa cất nhà trên đất thân mẫu tôi để làm nhà máy xay xát công suất nhỏ, nên anh tôi cúng kiếng cha mẹ tại đây, nay anh tôi mấy, con gái ở đó tiếp tục cúng kiếng thay anh tôi.

Chị gái tôi cho rằng nơi nhà cha mẹ tôi tạo dựng nên đất cát, nhà cửa tại Nãng Gù, cho nên cúng kiếng ở tại căn nhà này, em gái tôi ở, nay em tôi mãn phần, do đó em rể tôi cúng ông bà và cha mẹ vợ. Tôi vừa về quê thăm lại bạn bè, vừa giỗ thân phụ tại ngôi nhà xưa, tưởng nhất cử lưỡng tiện.

Tôi có ghé thăm cậu em bà con ở cách nhà tôi 2 căn, bà nội cậu ta với bà nội tôi là hai chị em ruột. Cả nhà đi vắng, tôi thấy trong sân có nhiều chậu hoa, trong đó có chậu hoa sim tím rất đẹp.

Tôi cũng sang nhà bên cạnh thăm người bạn láng giềng thuở ấu thơ, hẳn với tôi có lúc cùng học trường tư với ông thầy giáo làng. Nhắc lại kỷ niệm xưa với vài người bạn khác lâu ngày chưa gặp lại.

Những chuyện về Việt Nam

Chúng tôi không mời nhiều người, chỉ trong thân tộc, ai nhớ thì đến, hôm nay có anh Huỳnh Bá Khoan con Bác Hai, anh đã cùng tôi có thời gian học ở Châu Đốc, cô Huỳnh Thị Ngọc Bội, con gái chú Chín tôi và mấy đứa cháu con chị Ba, con cô em Út.

Huỳnh Ái Tông

Cúng kiếng xong, chúng tôi quây quần dùng bữa cơm chay, ăn xong tôi vội vàng về lại Sài Gòn để chuẩn bị chuyến đi thăm Sydney ngày hôm sau, nhưng không quên ra trước cửa nhà chụp tấm ảnh kỷ niệm.

Anh em, cháu dự đám giỗ

Tôi nhớ ngày này 64 năm trước, hôm ấy mẹ tôi đi làm ruộng ở vùng núi Sập, cha tôi một tay nấu nướng mâm cỗ chay cúng ông bà vì là ngày Rằm lớn, Thượng Nguơn, vài giờ sau, tự dưng mẹ tôi có linh cảm nên về thăm nhà. Cha tôi bị thổ huyết qua đời lúc 5 giờ chiều, vì bệnh lao phổi, thời đó chưa có Peniciline để chữa trị.

Giỗ chạp để họ hàng quy tụ lại, nhắc nhớ những kỷ niệm với người quá vãng, cho con cháu được biết công hạnh của họ và gốc tích của mình.

866403032018

Đến Sydney

Đêm 3-3-2018, tôi lên phi cơ VietNam Airlines tại phi trường Tân Sơn Nhất lúc 20:30 để bay qua Úc, đến phi trường Sydney vào lúc 9:15, phi cơ đã vào chỗ đậu nhưng phải chờ đợi khá lâu hành khách mới được rời phi cơ, lúc đó khách đến chẳng bao nhiêu, nên làm thủ tục nhập cảnh rất nhanh, nhưng khi lấy hành lý lại phải đợi khá lâu, có lẽ vì hành khách Việt Nam đi nhiều, nên nhiều hành lý, ở bang tải, tôi phải đợi đến gần 30 phút mới nhận được 2 valises của chúng tôi.

Ra ngoài đã có anh Nguyễn Văn Phấn, nguyên Giám Học Trung học Kỹ thuật Nguyễn Trường Tộ đón chúng tôi, anh cho biết có chị và anh cựu học sinh Nguyễn Ngọc Vinh cùng vợ của em này cùng đi đón, nhưng vì phí đậu Parking đắt nên xe đậu ở ngoài. Chúng tôi chụp tấm ảnh kỷ niệm.

Huỳnh Ái Tông

Sau đó Vinh đón chúng tôi, đưa ra ngoài đến chỗ chị Phần và vợ Vinh ngồi trong xe anh Phần chờ đón, anh chị Phần và chúng tôi gặp nhau lần trước ở California, đến nay cũng đã trên 10 năm mới gặp lại, Vinh đề nghị chụp ảnh kỷ niệm. Máy của Vinh Canon, tôi đề nghị Vinh chuyển ảnh cho tôi qua email.

Vinh, anh Phần, nhà tôi, chị Phần, Hòa vợ Vinh

Những chuyến về Việt Nam

Sau khi về nghỉ ở nhà anh chị Phấn, vợ chồng Vinh đi chợ, chúng tôi nằm nghỉ chốc lát sau chuyến đi dài trên phi cơ bay 8 tiếng. Anh Phấn đưa chúng tôi ra khu vực chợ Việt Nam ở Bankstown.

Tại đây tôi chụp vài tấm ảnh kỷ niệm, trong đó có biểu tượng Trống đồng, rồi anh chị Phấn đưa chúng tôi đến cửa hàng chay, một chốc thì vợ chồng Vinh đến. Đây là cửa hàng của đệ tử bà Thanh Hải, trong cửa hàng có treo tấm ảnh bán thân của bà ta. Trong cửa hàng ăn này Vinh chụp khá nhiều ảnh, còn phải mượn người khác chụp cho đủ cả 6 người.

Rồi cửa hàng ăn, chúng tôi trở lại biểu tượng Trống đồng, nơi đây có ghi rõ Saigon Place, Vinh chụp ảnh và quay phim để kỷ niệm.

Rồi nơi đây, chúng tôi đến đài tưởng niệm Thuyền nhân, cách biểu tượng trống đồng chừng 300 thước.

Huỳnh Ái Tông

Vợ chồng Nguyễn Ngọc Vinh và nhà tôi

Nơi đây, trong khi chúng tôi chụp ảnh kỷ niệm, có một chị đến chào anh chị Phần, một lúc sau anh Phần giới thiệu chị ấy là vợ người bạn đã quá cố, khi giới thiệu tôi, chị ấy hỏi có phải tôi là anh cô Huỳnh Thị Nga ở Châu Đốc không? Do đó, hỏi ra mới biết đó là cô Tùng, con của thầy giáo Thuận cùng ở trên đường Nguyễn Hữu Cảnh thị xã Châu Đốc, trên con đường này còn có họa sĩ Bảy, hiện nay anh đang ở Santa Ana, Cali.

Chị Phần, cô Tùng, con gái cô Tùng, anh Phần

Những chuyện về Việt Nam

Đúng là hôm nay có duyên “tha hương ngộ cố tri”, nơi Sydney gặp lại cô Tùng, xưa kia khoảng thời gian tôi học ở Trường Nam Tiểu học vào năm 1954-1956, thỉnh thoảng cô Tùng có đến nhà trò chuyện với Nga là con chú tôi, sau đó cô Tùng đỗ Trung học đệ nhất cấp tại Trường Thủ Khoa Nghĩa Châu Đốc, rồi lên Sài Gòn vào nội trú học Trường Gia Long theo học Đệ nhị cấp. Nay sau trên 60 năm mới gặp lại cô, biết đó là cô Tùng hình như họ tên đầy đủ là Nguyễn Thị Thanh Tùng, nhưng tôi không thể nào nhận ra cô Tùng, vì cô gầy sau cơn đột quỵ vừa chùng hơn tháng nay, cô phải ở lại Sydney tịnh dưỡng cho đủ sức đề trở về lại Canada.

Một ngày mới đến được gặp lại anh chị Phấn, vợ chồng Vinh và đặc biệt có duyên may gặp lại cô Tùng người đồng hương Châu Đốc.

Nguyễn Ngọc Vinh và tôi tại đài kỷ niệm Thuyền nhân tại Bankstown

Huỳnh Ái Tông

Tôi không biết trước nên không chuẩn bị, các ổ cắm điện ở Sydney và chắc ở Úc này cũng đều như vậy, nó có lỗ cắm điện hình chữ V, cho nên đuôi cắm điện của Pháp hay Mỹ đều không sử dụng được, hơn nữa Wi-Fi nhà anh Phần rất tốt, nhưng người con rể của anh cài đặt, nay hỏi anh ta cho Password cả 2 lần đều sai, nên tôi không thể nối mạng trên laptop của tôi để lấy ảnh do Vinh gửi qua điện thư.

866411032018

Gặp lại bạn ta

Khoảng năm 1957 và 1958, chúng tôi có ở chung trong khuôn viên Nha kỹ thuật Học vụ gồm có Trần Tiến Tựu, Trần Xuân Vĩnh Quế, Nguyễn Trung Trực, Huỳnh Đình Huệ, Nguyễn Tiến Minh, hai anh em Bùi Văn Chín, Bùi Văn Mười, Nguyễn Văn Long... tổng cộng gần 20 học sinh, do ông Giám đốc Nha Kỹ thuật Học vụ Kỹ sư Trần Văn Bạch cho phép tạm trú để theo học Trường Cao Thắng hay Thực Nghiệp Sài Gòn.

Chúng tôi hoặc tự nấu ăn, hoặc ăn cơm tháng của quán chú Ba Đồn nơi ngã tư Nguyễn Bình Khiêm – Phan Đình Phùng, gần Đài Phát thanh Sài Gòn, chú Ba Đồn lấy 300 đồng mỗi tháng, mỗi bữa ăn có 3 món: món canh, món kho, món xào. Anh nào tự nấu ăn, sau khi tan học buổi chiều ra chợ Đa-cao mua cá, thịt, rau về nấu ăn với cái bếp lò dầu hôi (réseau), một cái nồi, một cái xoon với cái chén, đôi đũa, cái muỗng.

Huỳnh Ái Tông

Hầu hết đều là người Miền Tây, trừ Nguyễn Tiến Minh là người Bắc, về sau anh ta viết truyện ngắn cho nhi đồng đọc “Chú Chuột Chù” gửi cho nhà văn Lê Văn Siêu xuất bản với bút hiệu Nhất Giang, anh ta trở thành nhà văn Nhất Giang từ đó. Đa số anh em là con nhà nghèo, có học bổng 400 đồng một tháng, nên ăn uống dè xèn, trừ có Nhất Giang lúc lãnh nhuận bút tiêu hoang, ăn bánh dày, chả lụa, lúc hết tiền có khi đành nhịn đói qua ngày.

Nhất Giang Nguyễn Tiến Minh và tôi ở quán ăn

Năm 1959, ông Nguyễn Đước làm Giám Đốc Nha Kỹ thuật Học vụ, không cho học sinh nghèo tạm trú nữa, từ đó chúng tôi mỗi người mỗi ngả. Minh và tôi vẫn còn tiếp tục liên lạc với nhau, về sau đám cưới của Minh, tôi làm phù rể. Vợ chồng Minh muốn làm ông bà mai cho tôi với cô phù dâu Trần Thị Kim Cúc, tiếc rằng chúng tôi không có duyên nợ với nhau.

Những chuyện về Việt Nam

Nhà tôi, chị Nhất Giang, chị Phấn

Nay chúng tôi sang Úc thăm bạn bè, tôi trú ngụ ở nhà anh chị Nguyễn Văn Phấn, anh Phấn biết Minh và tôi thân nhau lúc học chung Trường KT Cao Thắng, nên sáng nay, anh có chương trình đưa tôi đi thăm anh chị Nhất Giang, hẹn gặp nhau ở tòa soạn cũng là nhà riêng của anh chị.

Tại nhà anh chị Nhất Giang, có anh chị Nguyễn Văn Hoa là bạn học cùng lớp với anh Nhất Giang là đồng nghiệp của tôi, anh chị Nhất Giang và Nguyễn Văn Hoa đã tiếp đón chúng tôi.

Sau khi dùng trà, anh Hoa chào mọi người ra về, để đón anh Nguyễn Hữu Chính cũng là đồng nghiệp của chúng tôi, anh Chính đi bệnh viện mổ mắt sáng nay, vì bị cườm khô, anh Hoa đi rước về.

Huyền Ái Tông

Sau đó chúng tôi được anh chị Nhất Giang đưa đi ăn cơm chay. Tại đây, chúng tôi gọi điện thoại cho cô Kim Chi, là người quen khi cùng đi Tour du lịch ở miền Trung trong năm, nghe tôi không liên lạc được bằng điện thoại, Kim Chi đã đi mua cho tôi một cái Sim giá 10 dollars Úc.

Kim Chi, nhà tôi (KimChi), chị Nhất Giang, chị Phần

Rồi Kim Chi từ giả chúng tôi, hẹn gặp lại sẽ đưa chúng tôi đi chơi ở Sydney. Nhất Giang và tôi đi đến cửa hàng rượu, do tôi muốn uống rượu chất đỏ, nên sau khi dùng cơm xong, anh Nhất Giang đưa tôi tới tiệm rượu, anh đưa cho tôi 1 phong bì, tôi từ chối nhưng anh cứ đưa cho tôi một ít tiền túi, để xài trong những ngày ở Úc, mua cho tôi 2 chai rượu chất đỏ. Về lại nhà anh cho tôi 1 hộp danh trà với nhiều tạp chí *Chiêu Dương* do anh chủ trương, ấn hành tại Úc từ vài chục năm qua, nay vẫn còn sống vững với báo *Mạng tràn lan*.

Những chuyện về Việt Nam

Tông, Minh (Nhất Giang), Kim Chi, Bạch (chị Nhất Giang), Hoa (chị Phần)

Trên đường đi về nhà, Minh đã kể sơ cho tôi nghe về ông Khai Trí những ngày sau năm 1975, những ngày đó Minh đã được ông Khai Trí tin cậy như người nhà, anh đã giúp cho ông ta vài việc, nhưng đều không thành công.

Kim Chi, Tông, Nhất Giang

Huyền Ái Tông

Về nhà sau buổi cơm chiều, anh Phần đã kể cho tôi nghe hành trình anh tổ chức vượt biên. Những ngày đầu trên xứ lạ, quê người anh chị trải qua ngày gian nan, cơ cực và may mắn. Tôi nghĩ người ta tu nhân tích đức, để có thể làm thay đổi vận mệnh của mình, nếu người ta tin có số mạng.

Kimchi - Kim Chi

866405032018

+

Đi tham quan Downtown Sydney

Sáng nay chị Nhất Giang đưa anh chị Nguyễn Văn Phần và vợ chồng tôi đi tham quan Opera House và Harbour Bridge ở Downtown Sydney, thuộc bang New South Wales, Úc.

Bên trái là cầu Harbour bên phải là Nhà hát con sò

Trước tiên xe chạy đến bờ biển Sydney, tuy trời có mưa lất phất, nhưng cng có nhiều người tắm biển, từng lợn sóng to theo nhau ập vào bờ, bãi biển đẹp với những hàng cây, những ngôi nhà nhỏ cho du khách dừng chân, có bàn ghế để ngồi ăn quà bánh mang theo, có nhà vệ sinh, thay quần áo sau khi tắm, có nhng con hải âu trắng trông rất dễ thương, dạn dĩ đến gần du khách kiếm ăn.

Huỳnh Ái Tông

Chúng tôi rời nơi đây sau khi ngắm nhìn bờ biển, lên xe chạy qua khu vực Downtown, cũng những tòa building cao, nhà thờ, trường học lâu đời.

Cũng có một khu Chinatown với những cửa hàng với bảng hiệu chữ Hán như những cửa hiệu khác của người Hoa trên thế giới như ở Chicago, Paris ...

Trước tiên xe dừng ở Opera House, người Việt còn gọi tên là Nhà hát con sò, vì nơi đây có kiến trúc những ngôi nhà với hình dạng con sò. Đây là nhà hát trình diễn vũ Ba-lê hay kịch.

Những chuyến về Việt Nam

Du khách đến Sydney thường đến đây chụp ảnh kỷ niệm, Opera House xây cất bên bờ sông, có phần xây dựng những võ sò trên cao chừng 2 tầng lầu, muốn lên trên sân, người ta phải bước lên nhiều bậc cấp.

Ở những võ sò đó, có nơi là nhà hát, có nơi là nhà hàng, tôi không rõ nhà hát cũng như nhà hàng mở cửa vào lúc mấy giờ, nhìn vào nhà hàng bày biện bàn ghế sẵn sàng đón khách,

Huỳnh Ái Tông

nhưng chẳng có nhân viên nào trong đó. Còn muốn vào nhà hát phải mua vé đi xuống tầng hầm.

Tại đây chúng tôi chụp ảnh và đứng nhìn chung quanh, nào là những tòa nhà cao tầng ở Downtown, bến tàu, cầu Harbour.

Ở bến tàu đang có chiếc tàu đậu, để cho du khách đi Cruise.

Những chuyến về Việt Nam

Xa hơn một chút là cầu Harbour, trông rất đẹp.

Sau một lúc ngắm cảnh, hóng mát, chụp ảnh lưu niệm chúng tôi lên xe, đi đến khu Harbourside, nơi đây có Nhà Bảo tàng Hàng hải Quốc gia Úc, trước sân có để 2 mỏ neo rất lớn. Chui qua dạ cầu là khu Harbourside, nghe anh tài xế giới thiệu bên trong có nhiều cửa hàng bán thức ăn, chúng tôi không vào trong mà đi dọc theo bờ sông, vì ở đó cũng có những nhà hàng bán thức ăn, nước uống, rượu, bia.

Chị Nhất Giang đãi chúng tôi một chén giải khát, chúng tôi uống Capuchino, chị Phấn ăn kem, anh Phấn gọi thức uống, tôi không rõ thức chi, nhưng giông giống Capuchino, nhưng cái tách của chị Nhất Giang lớn hơn của tôi, cái tách của anh Phấn khác với cái tách của tôi, cho tôi biết thức uống của họ không phải cùng thứ của tôi.

Sau khi dùng nước giải khát, chụp ảnh chúng tôi trở lại nhà Bảo tàng chụp ảnh kỷ niệm, vì nơi đây có cây cờ Úc khá lớn, hai cái neo và bên kia sông có cái tháp với những tòa nhà cao.

Huỳnh Ái Tông

Khi tôi đi dọc theo tòa nhà Bảo tàng, có một người mặc đồng phục, tôi đoán chừng nhân viên nhà bảo tàng nói với tôi: “Trong nhà bảo tàng có hiện vật liên quan tới người Việt Nam”. Do chúng tôi cần về sớm, để tránh kẹt xe do tan trường học sinh ra về, nên chúng tôi không vào xem.

Xe trả chúng tôi về nhà anh Phấn, chị Nhất Giang hẹn ngày mai sẽ đưa chúng tôi ra phi trường Sydney để đi New Zealand.

Tôi đến Sydney thăm anh chị Phấn và một số anh chị em Kỹ thuật Cao Thắng, Nguyễn Trường Tô - Phan Đình Phùng, đồng nghiệp và đồng môn, lại được anh chị Nhất Giang tiếp đón ân cần, gợi cho tôi nhớ nhiều kỷ niệm xưa lúc còn đi học, thuở hàn vi, tình bạn chân thành luôn luôn tốt đẹp và bền chặt.

866407032018

Những chuyện về Việt Nam

+

Đến New Zealand

Ngày 07-03-2018, chúng tôi rời Sydney đi New Zealand thăm 2 người chú vợ của nhà tôi. Đó là chú Bùi Thế Hùng và Bùi Thế Dũng ở tại Auckland là thủ đô của Tân Tây Lan.

Chú thím Bùi Thế Dũng và nhà tôi

Hai chú này là con người Thứ Tám, còn bà nội vợ tôi Thứ Hai, nên hai người này chúng tôi gọi bằng chú, nhưng cả hai đều nhỏ hơn chúng tôi vài tuổi.

Chú Bùi Thế Dũng là em, sang Tân Tây Lan định cư từ năm 1982, còn chú Bùi Thế Hùng được con bảo lãnh mới sang định

Huyền Ái Tông

cư được 4 năm. Trước kia cả 2 đều có gia đình và sinh sống tại thành phố Mỹ Tho.

Chú Dũng do sang định cư đã lâu, có thể nói đã an cư lập nghiệp, con cái đã thành tài đi làm ở Aukcland và ở Úc, đã có cháu nội và cháu ngoại, còn chú Hùng có đưa con trai cũng đã đi làm, có nhà cửa nên mới đủ điều kiện bảo lãnh cha mẹ qua định cư ở Tân Tây Lan.

Đất nước Tân Tây Lan là những hòn đảo lớn nhỏ, có những ngọn núi lửa đã phun và sẽ phun, dân số chừng 5 triệu. Tại thủ đô Aukcland có chừng 2 triệu dân, thổ dân của New Zealand là người Maori.

Phi trường Aukcland cũng khá rộng, trong đó có nhiều cửa hàng bán hàng hóa cao cấp như vòng vàng, đồng hồ, mỹ phẩm...

Khi làm xong thủ tục nhập cảnh, chúng tôi ra ngoài khu vực đó, được vợ chồng chú Dũng đón tiếp, chở về nhà dùng cơm. Nhà chú không xa phi trường, có khoảng sân nhỏ trước nhà và bên hông nhà có khoảng trống chừng 1,5 thước, chú thích trồng rau thơm, bạc hà và vài bụi hoa. Chú có 2 cây thiên tuế gốc cao chừng 1 thước, nhưng có nhiều cây nhỏ chú đang nuôi dưỡng để bán.

Sau khi nghỉ ngơi giây lát, chú chở chúng tôi ra phố, con phố chính ở trung tâm thủ đô, có những trường Đại học gần đó, hàng năm khi phát bằng, lễ được làm trên con đường của phố chính, một khoảng đường bị đóng lại không cho xe chạy để sinh viên làm lễ.

Những chuyến về Việt Nam

Sau đó chúng tôi ra bờ biển tham quan, dọc theo bờ biển, có khu có nhiều thuyền nhỏ đậu ở bến, nơi đây có trụ sở Câu Lạc Bộ thuyền. Có đoạn bờ biển tắm được, nhưng ít người tắm. Chúng tôi đi tham quan một chốc lát trời đã tối nên về nhà nghỉ ngơi.

Huỳnh Ái Tông

Hôm sau trời mưa lâm râm, chúng tôi đi đến nhà chú Bùi Thế Hùng, thăm chú thím từ Việt Nam sang định cư được vài năm, đang ở nhà người con trai.

Chú thím Bùi Thế Dũng, chúng tôi, chú thím Bùi Thế Hùng

Chúng tôi đi viếng chùa Báo Ân, một ngôi chùa “cải gia vi tự” đang trong thời gian xây dựng, chú Dũng đã có góp công vào.

Chùa Báo Ân

Những chuyện về Việt Nam

Sau đó chúng tôi đi tham quan One tree hill, nơi đây là cái đồi, trên đỉnh đồi có thể nhìn ra biển, nhìn phong cảnh bao quát. Trước đây nơi này có một cây cổ thụ chừng 6 người ôm, thổ dân Maori đã chặt 1 lần, người ta cứu sống nó, thổ dân lại đốn lần thứ 2, cây đã ngã đổ và chết từ đó. Thổ dân Maori cho rằng cây ấy do tổ tiên họ trồng, nay họ có quyền đốn. Trên đỉnh đồi, người ta dựng một cột tháp, có tượng người thổ dân và một cái vòng rào, đường kính chừng 5 thước, cỏ mọc cao và um tùm, đó là nơi gốc cổ thụ ngày xưa.

Tượng đài trên đỉnh One tree hill

Chúng tôi lại đi đến một ngọn đồi khác, có miệng núi lửa, đường chạy xe lên đồi đang tu bổ, nên cấm các loại xe, chúng tôi không thể xem, lại chạy dọc theo bờ biển, đến 1 bãi tắm,

Huỳnh Ái Tông

nơi đây có tên là Ladies Bay nhưng do trời mưa nên chúng tôi không thể tham quan, lại chạy đến đài tưởng niệm Michael Joseph Savage, nhưng tại đây trời mưa nặng hạt thêm, nên phải về nhà không thể tham quan thêm.

Ngày 9-3-2018, chú Dũng đưa chúng tôi trở lại Ladies Bay, hôm nay tôi thấy có vài người đàn ông đi lại ở bãi này, có một người đàn ông trải tấm lót rồi trải khăn lông lên trên, xong anh ta cởi tất cả quần áo từ từ đi xuống tắm biển, nước biển trong vắt nhìn thấy rõ anh ta đang nằm ngâm mình dưới nước, lát sau anh ta đi lên rồi nằm xuống tắm khăn bông. Chỗ bãi này cách con đường bên trên khoảng chừng 5, 6 chục thước, hơn nửa có những cây to có cành lá che phủ, cho nên ở trên đường khó nhìn thấy những người phơi nắng ở bãi biển.

Chú Dũng đưa chúng tôi trở lại thăm đài tưởng niệm Michael Joseph Savage là thủ lĩnh đảng Lao động, Thủ tướng đầu tiên của Tân Tây Lan. Nơi đây trồng nhiều hồng trắng, nhìn ra biển,

Những chuyến về Việt Nam

bên kia là núi, cũng như chúng tôi có nhiều du khách đến tham quan cảnh đẹp.

Chúng tôi có đi đến Viện Bảo Tàng, nhưng vì nơi đó không có chi tham quan, nên chúng tôi vào thăm vườn hoa trồng những cây nhiệt đới, không phải là kỳ hoa dị thảo, nhưng cũng xem cho biết.

Huỳnh Ái Tông

Nói chung, Auckland có nhiều thuyền buồm, nhiều người đạp xe đua, nhiều người đi bộ tập thể dục, cho nên người Tân Tây Lan thường dành được giải đua thuyền, đua xe đạp, chạy bộ.

Chú Dũng đưa chúng tôi đi ăn nhà hàng Tàu, ăn xong trở về nhà chú nghỉ ngơi, đến 2 giờ chiều, chú đưa ra phi trường Auckland.

Về tới phi trường Sydney, chị Nhất Giang đón chúng tôi. Một chuyến đi ngắn ngày nên không thể tham quan nhiều nơi, ai cũng nói miền Nam Tân Tây Lan phong cảnh đẹp hơn, nhưng phải có thì giờ vì phải đi khoảng 7, 8 trăm cây số ngàn. Đánh hẹn lại dịp khác, lần này mục đích cho nhà tôi thăm thân nhân.

866412032018

Đi viếng Nam Thiên Tự tại Úc Châu

Ngày hôm qua ở Auckland về lại Sydney, hôm nay chị Nhất Giang đưa chúng tôi đi viếng chùa Nam Thiên Tự (Nan Tien Temple) tại Wollongong.

Có một anh trong Hội Ái Hữu Liên Trường Kỹ Thuật Việt Nam tại Úc Châu, Chu Hoàng Chương đề nghị đi thăm Santi Forest Monastery là nơi các tu sĩ người Úc tu theo Nam Tông, các thầy có hang động hay tịnh thất trong vùng rừng núi.

Theo chị Nhất Giang đề nghị, đi tham quan Santi Forest Monastery trước, sau đó về Nam Thiên Tự lễ Phật, tham quan chùa và ăn trưa tại đây, trước 2 giờ nhà ăn của chùa đóng cửa.

Do anh Nhất Giang bận điều hành tờ *Nhật báo Chiêu Dương*, hai nữa là chân anh bị đau nhức nên anh không thể đi với chúng tôi, chúng tôi gồm có anh Nguyễn Văn Hoa, chị Nhất Giang, anh chị Nguyễn Văn Phán và vợ chồng chúng tôi, tài xế anh Thành, xe chị Nhất Giang thuê của Bus It.

Huỳnh Ái Tông

Anh Hoa và tôi (từ phải sang trái)

Chúng tôi khởi hành ở Sydney, khoảng 9 giờ sáng, đến vùng Bundanoon, đó là vùng cao nguyên cao trên 1200 thước so với mặt nước biển, vùng này chỉ thấy đồng cỏ, thỉnh thoảng có bò, đến Santi Forest Monastery khoảng 11 giờ.

Những chuyện về Việt Nam

Tôi được một Ni cô tiếp ở phòng khách, ngay khi đó có một nữ Phật tử chắc là người Úc, định đưa tôi lên lầu, nhưng gặp cả đoàn chúng tôi 7 người nên vị này đưa chúng tôi đến phòng khách, xong cô ta mời nhà sư từ trên lầu xuống tiếp chúng tôi.

Sau khi biết mục đích chúng tôi ghé tham quan, nhà sư đọc một bài kinh cầu nguyện, rồi cho biết nếu muốn tham quan “cốc” của sư thì sư cho Code, đến đó mở cửa vào tham quan. Sư và chúng tôi chụp ảnh kỷ niệm.

Huyền Ái Tông

Do chúng tôi không có thì giờ, nên chúng tôi chào Sư để Sư lên lầu tiếp khách hay có lớp ngồi thiền trên đó, chúng tôi ra sân chụp ảnh lưu niệm rồi ra xe tiếp tục đi.

Khoảng hơn 12 giờ trưa chúng tôi mới đến chùa Nam Thiên Tự, nhưng phiên âm theo Anh ngữ là Nan Tien Temple, thuộc thành phố Wollongong, nơi đây anh Nguyễn Văn Hoa đã làm cho một công ty luyện thép trong nhiều năm, do đó chuyến đi này nhờ anh Hoa hướng dẫn, ngoài việc đi chùa lễ Phật còn tham quan phong cảnh vài nơi.

Những chuyện về Việt Nam

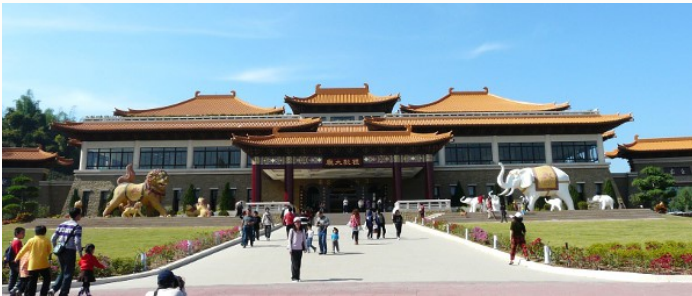

Chùa Nam Tiên cách xa Sydney vào khoảng 80 km về phía Nam. Năm 1990, Thị trưởng của Wollongong thảo luận kế hoạch và hỗ trợ ý tưởng xây dựng một ngôi chùa Phật giáo được phê duyệt và hỗ trợ của tất cả các thành viên Hội đồng thành phố. Với diện tích đất 26 mẫu Anh đã được hiến tặng để xây dựng ngôi chùa, chỉ phải trả 1 Úc kim. Lễ đặt viên đá đầu tiên đã diễn ra vào ngày 28 Tháng 11 năm 1991, chùa hoàn tất, mở cửa cho khách tham quan vào tháng 10 năm 1995. Chùa này thuộc Phật Quang Sơn.

Huyền Ái Tông

Phật Quang Sơn được đại sư Tinh Vân sinh năm 1927, một bậc danh tăng của thế kỷ 20 cùng các đệ tử sáng lập năm 1967. Từ sự đóng góp của các phật tử, giữa hoang sơ, Phật Quang Sơn ngày nay đã trở thành một thánh địa Phật giáo với hơn 20 tòa điện, lầu, đường trang nghiêm và có đông đảo tín đồ. Sau khi Phật Quang Sơn vang danh tại Đài Loan và Trung Hoa đại lục, đại sư Tinh Vân đã truyền chức trụ trì cho các đệ tử và đi chu du khắp nơi, truyền đạo. Vì vậy, Phật Quang Sơn có đến 200 chi nhánh trên thế giới, trong số đó có các chùa quy mô, uy nghiêm không kém như Tây Lai tự (Mỹ), Nam Thiên tự (Úc), Nam Hoa tự (châu Phi)...

Phật Quang Sơn ở thành phố Cao Hùng, Đài Loan

Chúng tôi đến đây, dùng cơm chay của chùa trước rồi mới lễ Phật , tham quan.

Phòng ăn

Những chuyến về Việt Nam

Trong phòng ăn, chị Nhất Giang mua vé cho mỗi người 1 suất ăn, phần ăn chính là cơm hay mì và được chọn thêm vài thức ăn để ăn với mì hay cơm.

Sau khi dùng bữa xong, chúng tôi ra sân để vào Chánh điện lễ Phật, dù Tết đã qua, nhưng trong sân chùa còn vài hình ảnh biểu tượng ngày Tết ở hai bên lan can cầu thang dẫn lên chánh điện. Sân chùa rộng thênh thang.

Chúng tôi chụp ảnh lưu niệm cả đoàn.

Vợ chồng tôi, chị Nhất Giang, anh chị Nguyễn Văn Phấn, anh Nguyễn Văn Hoa

Sau đó, chúng tôi vào chánh điện lễ Phật, Chánh điện thờ 5 tượng Phật.

Hành Ái Tông

Chúng tôi đi theo hành lang vòng quanh chùa, hành lang tay phải có phòng tu tập, có nhiều Phật tử đang tham gia khóa tu 1 ngày, họ đang hành thiền, qua khỏi đó nhà vệ sinh, tiếp đến là phòng ăn kế đó là cửa ra vào, kế đó là phòng cửa đóng nên tôi không vào, chẳng rõ là chi, tiếp theo là hành lang dải tay trái, cửa đóng, tôi chẳng rõ là chi, tiếp theo là phần nằm dưới chánh điện, nơi đây là phòng triển lãm tượng Phật, bán vật lưu niệm.

Phòng triển lãm ngay bên dưới Chánh điện

Những chuyện về Việt Nam

Chúng tôi rời khỏi nơi đây đi sang bảo tháp của chùa, dọc đường có nhiều tượng các chú tiểu ngộ nghĩnh.

Có một điện thờ Phật Di Lặc, chúng tôi chụp ảnh lưu niệm.

Huyền Ái Tông

Tại Bảo tháp (Pagoda) tầng trệt có 3 gian, gian giữa tôi không nhớ thờ tượng chi.

Gian bên tay phải thờ tượng Phật A Di Đà, trên tường chung quanh có nơi đặt hủ tro cốt, bên trên có tượng Phật, để cho Phật tử cúng dường, hồi hướng công đức ghi danh bên dưới mỗi tượng.

Những chuyện về Việt Nam

Gian bên trái để cho người ta tập đồ chữ Hán, hoặc để tập viết Thư pháp.

Rời Nam Thiên Tự, chúng tôi đi đến ngọn Hải đăng của tại Kiama để tham quan Blowhole, nơi đây có nhiều người tham quan, có những người chết vì tò mò leo trên những phiến đá, đôi khi sóng to đập vào, người ta bị nước cuốn trôi. Nghe anh Hoa kể: Có 2 gia đình kia ra khỏi rào chắn, bị sóng đánh chết mỗi gia đình còn lại 1 người, năm sau 2 người đó lại ra, có lẽ để tưởng niệm gia đình mình, lại bị sóng đánh cả 2 chết luôn.

Sau khi xem nước tung lên từ lỗ có khe hở từ bên ngoài biển, sóng biển đánh mạnh nước bị ồ ép vào khe hở, nên phun lên lỗ hở, nước biển lên cao, gió thổi mạnh thì nước từ lỗ phun lên càng cao.

Rời Blowhole, chúng tôi đến chỗ nhảy dù bay lượn trên không, xe phải chạy qua một cây cầu khá dài băng ngang qua vịnh.

Huyền Ái Tông

Chúng tôi đến chỗ có những người dùng dù cho gió lượn lên cao, chớ không phải nhảy dù bằng phi cơ hoặc trực thăng, họ lượn ra ngoài biển, rồi lượn vào bờ đáp xuống bãi đất trống. Những người chuyên nghiệp sẽ lượn cánh dù kèm theo người khác để tìm cảm giác cao, phải trả tiền nhưng tôi không rõ là bao nhiêu, dĩ nhiên không đắt lắm.

Những chuyện về Việt Nam

Rời khỏi đây, chúng tôi về Sydney. Đến tối, anh chị Nhật Giang đãi chúng tôi tại nhà hàng Tàu. Phía Nam chúng tôi có: Tông, anh Minh (Nhật Giang), anh Phần, anh Chính, anh Hoa (hình theo thứ tự đó từ trái qua phải)

Quý chị có chị Hoa, chị Phần, chị Chính, nhà tôi.

Huỳnh Ái Tông

Còn có chị Nhất Giang, vợ Nhị Giang, Nhị Giang là con trai của anh chị Nhất Giang.

Nói chung, anh Hoa với Nhất Giang, bạn học cùng lớp, Nhất Giang và tôi bạn cùng trú ngụ chung trong khuôn viên Nha Kỹ thuật Học vụ tại 48 Phan Đình Phùng, Đa Kao, Sài Gòn. Anh Hoa, anh Chính và tôi đồng môn Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật, anh Hoa khóa 1, anh Chính khóa 2, tôi khóa 3. Đây mới là má từ đó.

Tóm lại chúng tôi là đồng môn Trung học kỹ thuật Cao Thắng từ thập niên 1950, nhờ đó có duyên lành đi lễ Phật, tham quan chùa Nam Thiên, nghe nói là ngôi chùa đẹp nhất ở Úc. Chùa đang xây dựng chiếc cầu vượt bằng gang qua xa lộ, để nối liền Chùa với một phần bên kia của Chùa.

866414032018

Những chuyện về Việt Nam

+

Họp mặt thân mật tại nhà anh Nguyễn Văn Phấn ở Sydney

Tôi ngại làm phiền bạn bè, nên trong khi mua vé bay sang Sydney, tôi yêu cầu anh Nguyễn Văn Phấn đừng cho ai biết tin tôi sang, ngay cả bạn thân của tôi như anh chị Nhất Giang Nguyễn Tiến Minh.

Anh Phạm Văn Phấn, anh Bùi Ngọc Dũng, chị Hồ Thị Hòa, chị Bùi Thị Thanh Loan, chị Hồ Thị Tường Dung. Tông, anh Nguyễn Văn Phấn, anh Nguyễn Nam Hải

Tôi sang Úc, mọi việc liên lạc với bạn bè, chương trình đi tham quan đều do anh Phấn lo liệu, cho nên anh thông báo với quý anh chị trong Hội Ái Hữu Liên Trường Kỹ Thuật Việt Nam Tại

Huỳnh Ái Tông

Úc Châu. Do đó anh em trong Hội mượn địa điểm nhà anh Phần để tổ chức Họp mặt đón tiếp tôi.

Quý chị và chị Nguyễn Văn Phần

Sáng sớm đã có anh Lê Thanh Long, anh Huỳnh Văn Huyện, anh Phạm Văn Phần mang beer, nước đá, ly, đĩa đến nhà anh Phần, nhất là anh Long lo kê bàn ghế để anh em đến có chỗ ngồi, rồi một số các anh, các chị đến. Trong số các chị, chắc có người là cựu học sinh kỹ thuật, nhưng một số là phu nhân của các anh.

Thay vì ngồi hết trong nhà, anh Long muốn nam phái ngồi ngoài sân uống bia cho được thoải mái hơn, còn các chị ngồi trong nhà.

Những chuyện về Việt Nam

Thầy Phước, anh Tâm, tôi, anh Nhất Giang, thầy Hoa

Có một số các anh cựu học sinh Trường Kỹ thuật Vĩnh Long từ California sang Úc, mua tour đi cruise sang Tân Tây Lan, sau đó sẽ trở lại Sydney rồi mới bay về Việt Nam, anh em ở Úc muốn nhập chung lại cho vui, mà thật đúng vậy càng đông càng vui. Trong số đó có anh Phúc đến tự giới thiệu và nói với tôi:

- Em là em của Lý Thuận Thành.

Tương cũng nên nói qua, Lý Thuận thành là giáo sư Ban Kỹ Nghệ Gỗ, dạy ở Trường Kỹ Thuật Nguyễn Trường Tộ và có lúc dạy ở Trường Kỹ Thuật Cao Thắng, nay anh đang cư ngụ ở Vĩnh Long. Tôi cho anh Phúc biết.

- Tôi và anh Thành vừa mới gặp nhau hôm Mùng mười Tết tại Sài Gòn. Vì nghe tin tôi dự Họp Mặt CHS KT Cao Thắng hàng năm, nên anh Thành từ Vĩnh Long lên dự để gặp tôi.

Huỳnh Ái Tông

Anh Phúc và tôi trò chuyện thêm đôi câu, rồi tôi quay lại với anh Nguyễn Hữu Phước có biệt danh là “Phước la-de”, vì hồi còn đi học anh đã có bụng, người ta thường nói “lấy bụng ở đời”.

Hôm qua, trong khi kiểm lại anh em giáo sư, anh Phấn nhớ ra còn có anh Phước, nên đã báo tin cho anh chị Phước tới họp mặt.

Anh chị Nguyễn Hữu Phước và tôi

Hầu hết các anh ngồi ở ngoài sân uống bia trò chuyện, trong số đó có anh Nhất Giang, thầy Hoa nguyên Hiệu Trưởng THPT Kiến Hòa, Thầy Nguyễn Văn Chính nguyên Hiệu Trưởng THPT Sa Đéc, thầy Nguyễn Hữu Phước giáo sư Kỹ Nghệ Họa, thầy Đinh dạy máy Dụng Cụ tại THPT Cao Thắng, anh Nguyễn Văn Phấn nguyên Giám Học THPT Nguyễn Trường Tộ, các anh CHS THPT Vĩnh Long có anh Huỳnh Văn Huyện đương kim Chủ tịch Hội Ái Hữu Các Trường Kỹ Thuật Việt

Những chuyện về Việt Nam

Nam tại Úc Châu, anh Lê Thanh Long, anh Phạm Văn Phần và các anh Phúc, anh Nam đang đi tour, cũng có Nguyễn Văn Tâm, Nguyễn Ngọc Vinh, Nguyễn Nam Hải là CHS THKT Nguyễn Trường Tộ.

Ngồi ngoài sân

Một số các chị như chị Nguyễn Văn Phần, chị Nguyễn Hữu Phước ... cũng như phu nhân các CHS như Nguyễn Văn Tâm, Nguyễn Ngọc Vinh ... ngồi ở trong nhà trò chuyện và dùng bữa cơm trưa thân mật.

Quý cô và các chị ngồi trong nhà

Huyện Ái Tông

Buổi họp mặt khá vui và thân mật, anh Nguyễn Văn Hoa thay mặt Hội Ái Hữu trao quà lưu niệm của Hội cho tôi và nhóm các anh CHS KT Vĩnh Long đi tour, anh Phúc đại diện nhóm CHS KTVL nhận quà và gửi một số hiện kim, để đóng góp cho quỹ của Hội.

Thầy Nguyễn Văn Hoa và anh Phúc

Đã quá trưa, buổi họp mặt hoàn mãn, chụp chung tám ảnh kỷ niệm, rồi quý anh chị lần lượt ra về, tôi và nhà tôi quá giang anh chị Phước đến nhà anh chị Nhất Giang, để chị Nhất Giang đưa nhà tôi đi chợ mua vài thức ăn, trái cây làm quà cho nhà tôi mang về Sài Gòn.

Những chuyện về Việt Nam

Tại nhà anh Nhất Giang cũng là tòa soạn của *Nhật báo Chiêu Dương*, chị Nhất Giang đưa nhà tôi đi chợ, anh Nhất Giang pha trà cho tôi dùng rồi anh lo điều hành nhật báo, tôi uống trà, đọc báo, nằm trên võng nghỉ ngơi, một lát sau có anh Phạm Văn Phấn CHS KTVL đến đón tôi đưa đến cửa hàng Bún Bò Huế, có anh Thuật CHS THKT Vĩnh Long đứng nấu ăn tại đây, các anh thăm hỏi nhau và trò chuyện khá lâu, vì anh Thuật không thể rời khỏi chỗ làm, nên sau đó các anh đưa nhau đến một hiệu ăn nằm trên lầu của Câu Lạc Bộ, có cả Casino.

Tham dự buổi chiều đãi các anh chị CHS THKT Vĩnh Long có thầy cô Nguyễn Văn Hoa, thầy Chính, thầy Đình, anh Huyện, anh Long, và anh CHS THKT Vĩnh Long định cư ở Sydney tôi không nhớ tên, trong đó có anh Đặng Văn Là, vì anh hoạt bát nên tôi dễ nhớ tên.

Huỳnh Ái Tông

Buổi tiệc rất đầm ấm tình nghĩa thầy trò, đồng môn kỹ thuật gặp nhau nơi đất khách quê người. Sau khi tàn tiệc, anh Huỳnh Văn Huyện đưa tôi về nhà anh Nguyễn Văn Phần. Trên đường đi, anh em tâm tình, tôi mới biết anh Huyện đang kề vai gánh vát trách nhiệm nặng nề, anh phải nhẫn nhục để giữ vững hòa khí trong công việc ái hữu, để sợi dây liên kết ngày càng bền chặt, ấm áp tình đồng môn nơi xa xứ.

Thầy cô Hoa, tôi, thầy Chính, thầy Đình

Rất cảm kích tấm lòng của quý Thầy cô, quý anh chị đã vì tôi đến tham dự buổi họp mặt tại nhà anh chị Nguyễn Văn Phần. Đặc biệt cảm ơn em Nguyễn Nam Hải đã lái xe từ Thủ đô Canberra đến Sydney xa 300 km để có mặt và biếu tôi một chai Whisky, rượu càng cay tình thầy trò càng ấm và sẽ để trong tôi dài lâu.

866420032018

Đi tham quan Canberra, Thủ đô nước Úc

Ngày 12-3-2018, chúng tôi gồm có anh chị Nguyễn Văn Phán, chị Nhất Giang, vợ chồng tôi và cô Kim chi bạn đồng hành du lịch ở Việt Nam, chúng tôi đi tham quan thủ đô Canberra của xứ chuột túi nước Úc. Sydney cách Canberra 276 km.

Khởi hành từ lúc 9 giờ sáng, cho đến khoảng 12 giờ trưa chúng tôi mới tới Canberra, thủ đô nước Úc. Trước tiên chúng tôi tham quan quốc hội của Úc. Từ xa chúng tôi đã thấy tòa nhà quốc hội, trên nóc tòa nhà có cờ Úc đang tung bay.

Huyền Ái Tông

Sau khi qua thủ tục an ninh, đặc biệt có một bản hướng dẫn của cơ quan an ninh, có hình cờ CSVN và có chữ Việt: Mở túi xách để kiểm soát. Thật ra trên tờ giấy khổ A4, có hình cờ của một số nước, bên cạnh hình lá cờ của nước nào, có hàng chữ của nước ấy, nội dung là “mở túi xách ra để kiểm soát”. Nhiều bản hướng dẫn có chữ Anh, chữ Hoa, nhưng chỉ ở đây mới có chữ Việt.

Sau khi qua thủ tục này, chúng tôi lên lầu, ở tòa nhà giữa có hình của nữ hoàng Anh và một số hình các Thủ tướng Úc.

Những chuyến về Việt Nam

Trong tòa nhà này, tất cả đều được chụp ảnh, quay phim. Chúng tôi đi sang tòa nhà bên cánh trái, đây là phòng họp của Hạ Viện, phòng này có màu xanh nhạt. Khi Hạ Viện hay Thượng Viện họp, công dân Úc hay khách du lịch tham quan, có thể ngồi xem, nhưng không được làm ồn, mất trật tự.

Sau khi tham quan Hạ Viện, chúng tôi trở lại phòng giữa có hình các Thủ tướng để sang phòng họp của Thượng Viện, phòng họp này được trang trí với màu hồng nhạt.

Huỳnh Ái Tông

Rời nơi đây chúng tôi lên sân thượng, trên sân thượng có thể ngồi trên xe để lên cột cờ, nhưng vào một ngày đặc biệt nào đó, hôm chúng tôi lên thăm, nơi đây đang sửa chữa, nên tôi không biết bên trong có chi.

Chúng tôi đi xuống tầng dưới để đi ra, lần này tôi có dịp ghé mắt nhìn vào bên trong đang để một cái máy nông nghiệp, tôi không rõ là để triển lãm, hay để làm chi.

Rời khỏi toà nhà Quốc hội Úc, chúng tôi đến cơ sở in tiền kim loại của Úc. Mặc dù chúng tôi đến tham quan là ngày Thứ Hai, nhưng nơi đây không có hoạt động, chỉ trừ bộ phận phụ trách khách tham quan làm việc như bán hàng lưu niệm, hướng dẫn viên.

Khách tham quan có thể nhìn xem các phòng xưởng qua các khung cửa kính, có những TV khách có thể dùng để xem Video, mô tả hoạt động của từng bộ phận, nếu cần có người hướng dẫn giải thích các câu hỏi của khách tham quan.

Có 1 cái máy, chúng ta bỏ vào đó 3 dollars Úc, máy sẽ làm ra 1 dollar kim loại cho khách để làm kỷ niệm.

Sau khi rời khỏi nơi đây, chúng tôi đi viếng Viện bảo tàng, có lẽ đây là Viện bảo tàng chiến tranh, vì có những hình ảnh Đệ

Những chuyện về Việt Nam

nhất, Đệ nhị thế chiến, chiến tranh Triều Tiên và chiến tranh ở Việt Nam.

Trong đây chúng bày hình ảnh người lính với các bộ quân phục từ nữ y tá cho đến các tướng lãnh, từ súng, đạn, dao găm cho đến xe vận tải, xe tăng, phi cơ trực thăng ...

Có những bức tranh họ trình bày những phòng tuyến, những trận địa, đặc biệt là hình ảnh nổi, làm cho chúng ta thấy xanh từ gần đến xa, xa thật xa.

Huỳnh Ái Tông

Lòng vào đó, có những âm thanh như tiếng súng tiểu liên, trung liên, đại bác với những tiếng người kêu gọi vì vừa mới bị thương. Nó gọi cho những ai đã trải qua chiến tranh nỗi kinh hoàng, nỗi buồn vì chiến tranh.

Tất cả những nơi chúng tôi tham quan như tòa nhà Quốc hội, cơ sở in tiền kim loại, nhà Bảo tàng đều được tự do chụp ảnh, đều được vào xem miễn phí, đều được đón tiếp rất nhiệt tình.

Sau khi tham quan Viện bảo tàng, chúng tôi ra về, đến nhà anh Phấn vào khoảng 7 giờ tối. Trong khi đó Tâm và Vinh đang chờ chúng tôi ở nhà hàng, bữa tiệc này do Nguyễn Văn Tâm mời chúng tôi vào tối hôm qua.

Khi chúng tôi đến nhà hàng Loving Hut, Tâm cho biết nhà hàng chay không cho phép mang rượu vào, nhưng Tâm có chút rượu cho ấm lòng tình nghĩa thầy trò nơi xứ xa. Tâm đề nghị qua nhà hàng Mỹ Cảnh đối diện, nằm bên cạnh Phở An.

Chị Nhất Giang - Lý Mỹ Bạch – không muốn dự, nhưng tôi nói hôm nay là ngày sau cùng tôi ở Úc, hơn nữa đây là tâm chân

Những chuyện về Việt Nam

tình của học trò cũ của tôi, cũng là em vợ của anh Phần, nên chị Nhất Giang phải dự. Chị Nhất Giang phải vào nhà hàng mua 1 đĩa gỏi ngó sen và 1 đĩa mì chay, để chị và tôi dùng, nhà tôi vì bệnh và mệt, nên không tham dự được.

Tâm mời uống mấy lon bia và 1 chai rượu chát. Chỉ có Tâm, Vinh và tôi uống, còn anh Phần chỉ nhấp môi gọi là tham gia cho trọn tình, trọn nghĩa với nhau.

Đây là bữa tiệc sau cùng, thức ăn đầy đủ, rượu ngon đầy vui, ly đầy, ly cạn gói trọn tình cảm thầy trò.

Huyền Ái Tông

Tôi có nhận định sai lầm là khi sang Úc sẽ thấy được con Kangaroo, thật tế tôi sang Úc, có đi vùng quê nhưng chưa nhìn thấy con Kangaroo nào, muốn gặp được nó, dễ dàng nhất là phải đến vườn thú, nhưng tôi chưa đến vườn thú nào cả.

Nhân đây, tôi bày tỏ thật lòng cảm ơn anh chị Nguyễn Văn Phần nguyên Giám Học Trung Học Kỹ thuật Nguyễn Trường Tộ Sài Gòn, anh chị Nhất Giang chủ nhiệm *Nhật báo Chiêu Dương* tại Úc, quý Thầy Cô, quý anh chị trong Hội Ái Hữu Các Trường Kỹ thuật Việt Nam tại Úc Châu, vợ chồng em Nguyễn Minh Tâm, em Nguyễn Ngọc Vinh, và cô Kim Chi đã ân cần đón tiếp tôi trong những ngày ở Úc vừa qua.

866419032018

Đêm sau cùng ở Sydney

Vào buổi sáng ngày 11-3-2018, chúng tôi được anh chị em trong Hội Ái Hữu các Trường Kỹ Thuật Việt Nam tại Úc Châu tổ chức tiếp đón tại nhà anh Nguyễn Văn Phấn, có các CHS THPT Nguyễn Trường Tộ là Nguyễn Minh Tâm, Nguyễn Ngọc Vinh, Nguyễn Nam Hải tham dự, trong số này tôi chỉ nhớ có Nguyễn Minh Tâm là có học với tôi.

Buổi chiều được các anh mời, dự tiệc chiêu đãi một số các anh CHS THPT Vĩnh Long tại một Câu Lạc Bộ thuộc thành phố Cabramatta.

Ngày hôm sau, anh Nhất Giang bận công việc điều hành *Nhật báo Chiêu Dương*, chị Nhất Giang đưa chúng tôi đi tham quan thủ đô Canberra của Úc Đại Lợi. Trong khi chúng tôi đi chơi thì được tin Nguyễn Minh Tâm mời chúng tôi dùng cơm vào buổi tối sau khi đi tham quan về. Do đó, toàn bộ chúng tôi đến nhà hàng, trừ nhà tôi mệt, vì bị cảm hay cúm từ Việt Nam chưa khỏi, nên phải nằm lại nhà nghỉ.

Trước định ở nhà hàng chay Loving Hut, nhưng Tâm muốn có chút rượu cho đượm nồng tình nghĩa thầy trò, nên chúng tôi phải sang nhà hàng Mỹ Cảnh đối diện, bên kia đường.

Huỳnh Ái Tông

Đầu tiên uống mỗi người vài lon bia VB, tiếp theo uống rượu chất đở, rượu chất để uống, nhưng cũng dễ say nhất là uống rượu nọ lẫn rượu kia.

Chị Lý Mỹ Bạch - vợ anh Nhật Giang - ngồi bên cạnh, nhắc nhở tôi là “Phạm giới” do uống rượu, nhưng với tấm lòng của Tâm và Vinh, tôi khó từ chối, dẫu sao thì tiệc rượu này, đã để lại trong tôi một kỷ niệm khó quên, thật ấm lòng ở nơi xa xứ.

866401042018

Những chuyện về Việt Nam

+

Trước ngày trở về Mỹ

Hôm ở Sydney về, anh chị Nguyễn Văn Phấn đưa chúng tôi ra phi trường, một chút lưu luyến sau 10 ngày ở nhà anh chị, nay phải chia tay. Chúng tôi chụp vài tấm ảnh kỷ niệm.

Huyền Ái Tông

Sau khi làm thủ tục lấy vé của Vietnam Airlines, chúng tôi qua thủ tục an ninh phi trường, rồi vào bên trong tìm mua vài con thú nhồi bông cho các cháu gái, trong phi trường này, khu bán đồ vật kỷ niệm thật là phong phú, giá có đắt một chút so với bên ngoài.

Anh Nguyễn Văn Phấn về đến nhà vẫn chưa yên tâm, nên gọi điện vào hỏi tình trạng tôi đã thế nào rồi, tôi cho anh biết mọi việc ổn, chúng tôi đang đi vào phòng chờ lên phi cơ.

Mặc dù tờ Hành trình bay, ghi là 11:50 phi cơ bay, nhưng 11 giờ hành khách đã được mời lên phi cơ. Trong suốt quá trình bay, tiếp viên phục vụ ân cần không kém với các hãng ngoại quốc. Trước 1975, nhiều lần tôi sử dụng Hàng không Việt Nam, sau này tôi cũng sử dụng Vietnam Airlines, nhưng có lẽ đường bay quốc ngoại cung cách phục vụ tốt hơn các đường bay nội địa, hình như một phần cũng do một ít hành khách còn chưa sẵn sàng học hỏi để trở nên người tốt, người lịch sự.

Những chuyến về Việt Nam

Chẳng hạn như không xếp hàng, len lỏi đi lên phía trước, phi cơ vào bến đỗ, chưa dừng hẳn, đã có người mở hộc lấy hành lý mặc cho tiếp viên yêu cầu ngồi tại chỗ. Hơn chục năm trước, mỗi lần về Việt Nam, tôi phải qua Los Angeles để đi phi cơ Eva Airlines hay China Airlines. Khi người của hãng mời hành khách lên máy bay, thiên hạ, chen nhau để giành lên trước, có gần một chục nhân viên hãng máy bay phải làm rào cản, để hành khách không phải xô đẩy nhau. Bây giờ không hiểu cảnh ấy còn hay không? Đa số hành khách đó là người Hoa. Chắc chúng ta có chịu ảnh hưởng này.

Về Sài Gòn tôi thắm mệt sau những chuyến tham quan ở Úc, Tân Tây Lan, dự một bữa ăn tối 14-3, ở Buddha Chay tại số 31 đường Đặng Tất, Tân Định Quận 1 của ca sĩ Phi Nhung, do vợ chồng kỹ sư Trần Quang Thành mời. Trưa ngày 15-3 dự buổi họp mặt hàng tháng của các đồng môn Cao Thắng Sài Gòn, tại đường Đào Duy Từ.

Tôi dự định ngày 16-3 sẽ ở nhà dưỡng sức cho hôm sau lên phi cơ. Nhưng anh bạn về cùng tôi trong chuyến này, đến ở chơi với chúng tôi. Sáng ngày 16-3, anh muốn ra ngoài, đi uống cà-

Huỳnh Ái Tông

phê cho khuây khỏa, tôi gọi điện cho anh Lê Thanh Ánh bạn đồng môn, hẹn trước để cùng anh đi uống cà-phê.

Chúng tôi ngồi ở quán cà phê Ý số 187-189 đường Vành Đai Trong, có anh chị Lê Thanh Ánh, anh Trần Văn Khiết và tôi. Tôi nhờ anh Ánh gọi điện mời anh Nguyễn Hữu Nhân, anh Hồ Ngọc Điền, nhưng anh Điền đã đi lên nhà Nguyễn Đức Lộc ở Thủ Đức, còn lại có anh Nhân đến.

Tôi hỏi thăm anh Nhân về buổi họp mặt Cựu Sinh viên Ban Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật Phú Thọ vừa qua, tôi có biết về ngày họp mặt này là Thứ Bảy 10-3-2018, nhưng lúc đó tôi đang ở Úc nên không tham dự được, anh Trần Văn Truyền có gửi cho anh Nguyễn Văn Hoa xem ảnh, có anh Lê Đình Cần tham dự, anh Hoa chuyển cho tôi xem.

Những chuyện về Việt Nam

Tôi biết anh Nhân có dùng Ipad chụp ảnh, nên tôi nhờ anh gửi cho tôi vài tấm ảnh để đưa lên web Cao Đăng Sư Phạm Kỹ Thuật do tôi chủ trương, để cho các bạn đồng môn xem tại địa chỉ:

<http://caodangsuphamkythuat.blogspot.com>

Huỳnh Ái Tông

Cùng là những người cao niên, anh Nhân giải thích cho chúng tôi biết khi áp huyết tăng cao, khi có cục máu đông làm tắc nghẽn động mạch .. anh khuyên hằng ngày nên uống Aspirine 81, còn khi bị cục máu đông thì cần có CARTIA aspirine 100 mg, để làm cho máu loãng tức thời, rồi đi cấp cứu ở bệnh viện.

Thấy đã trưa, chúng tôi muốn về, anh Nhân gọi Grab cho chúng tôi về, chuyến đi, chúng tôi đi taxi 61 ngàn, chuyến về Grab chỉ có 37 ngàn, nhưng do đường cấm, xe chạy lòng vòng, tôi đưa luôn 50 ngàn, cho tài xế biết khỏi thôi. Muốn gọi Grab, phải có Ứng dụng Grab mới gọi được xe.

Buổi chiều tôi phải ra đường Cách Mạng Tháng 8, để in một số ảnh theo yêu cầu của chị dâu tôi ở Paris, về lễ chôn tro cốt và xây mã anh tôi, nhân đó tôi đi thăm chị Nguyễn Hữu Huỳnh, anh là người định cho tôi du học ở Pháp năm 1964, nhưng tôi

Những chuyện về Việt Nam

đã từ chối, vì tôi nghĩ thọ ơn người dễ, trả ơn người mới khó. Anh Huỳnh đã mất, nên tôi cần đi thăm chị. Năm nay, chị đã 91 tuổi nhưng còn minh mẫn, tuy nhiên mắt chị không còn nhìn thấy vì bị thoái hóa điểm vàng. Trông chị thật đẹp lão. Chị và tôi chụp tấm ảnh kỷ niệm. Con gái anh Huỳnh cho biết, năm ngoái chị Huỳnh có dự lễ mừng thọ Bách niên của anh Tống Hồ Cầm. Tiếc rằng năm nay tôi không có thì giờ đi thăm anh Cầm.

Buổi tối sau khi dùng cơm xong, anh Khiết muốn đi thăm sui gia đang ở Sài Gòn, con rể tôi đưa anh chị Khiết và tôi đi, nhưng do không liên lạc được với sui gia, nên khi ra đến chợ Bến Thành, chúng tôi quay về, xe chạy trên đường Trần Hưng Đạo để thấy đèn xanh, đèn đỏ, đèn hoa, đèn hình trang trí cho ngày Tết Mậu Tuất vẫn còn, hình như Sài Gòn đã trở lại bộ mặt trước 1975, cũng có nghĩa là nó bị tụt hậu quá xa so với các con Rồng Á Châu.

Huỳnh Ái Tông

Khoảng năm 1960 Lý Quang Diệu, Thủ tướng Singapor ước muốn: “Ước sao Singapor bằng được như Sài Gòn, hòn ngọc Viễn Đông”. Ngày nay, nhiều người Việt Nam cùng có niềm ước mơ “Phải chi Việt Nam được như Singapor !”.

Hôm nay chúng tôi ngủ sớm, để 5 giờ sáng ra phi trường Tân Sơn Nhất, đón chuyến bay Japan Airlines trở về Mỹ, kết thúc chuyến về thăm quê nhà trong 2 tháng qua, nó còn đọng lại trong tôi nhiều kỷ niệm đẹp khi tham quan chùa chiền, phong cảnh hữu tình trong và ngoài nước. Nhất là được thân nhân, quý anh chị đồng nghiệp, đồng môn, thân hữu và các anh CHS dành cho tôi nhiều cảm tình rất đáng quý, tôi không ngờ mình được tiếp đón nồng hậu như thế.

866420032018

Về Việt Nam tháng 10 năm 2018

Năm nay về Việt Nam, tôi mua vé máy bay của hãng hàng không American Airlines qua Online, những năm trước tôi mua qua đại lý hoặc Dallas, Texas hoặc ở San Jose, California.

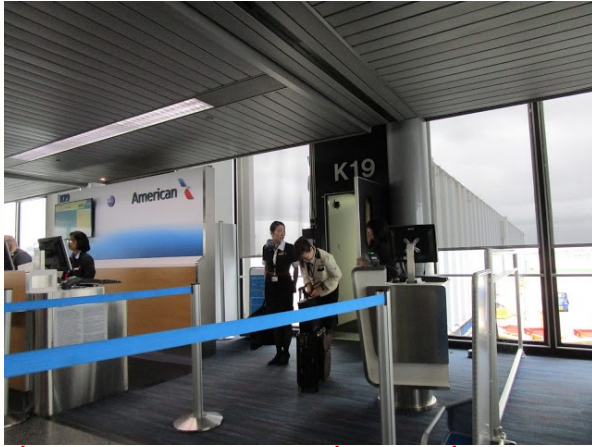
Mua trực tuyến cũng có cái dễ, nhưng cũng có vài khó khăn chẳng hạn như chúng tôi cần xe đẩy, cần thức ăn chay, khi đặt vé không thấy ở đâu có cho mình ghi thêm những yêu cầu đó. Cho nên sau khi đặt vé xong, phải gửi điện thư yêu cầu họ cung cấp xe đẩy cho nhà tôi, vì đi lại khó khăn và cung cấp bữa ăn chay vì chúng tôi ăn chay.

Chúng tôi có ghi danh chương trình AAdvantage, nên mặc dù American Airlines hết vé cả đi lẫn về, họ vẫn bán vé cho chúng tôi đi với hãng Japan Airlines, là 2 hãng liên kết với nhau.

Dù sao thì chúng tôi cũng thích đi với Japan Airlines hơn vì cách tiếp đãi của họ rất lịch sự, tiếp viên luôn luôn cười mỗi khi phục vụ hành khách.

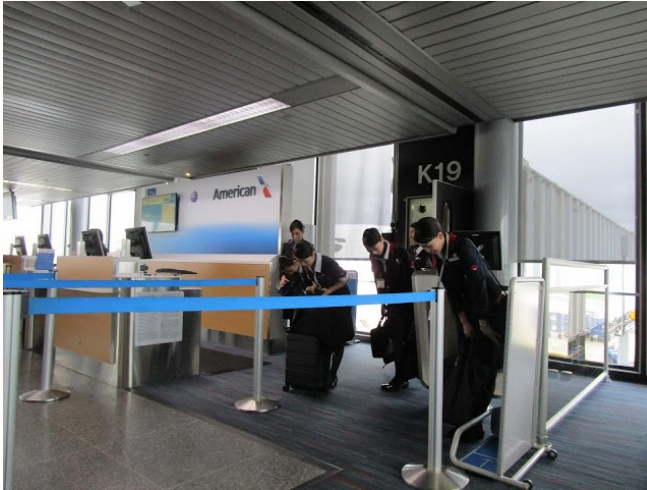

Huỳnh Ái Tông

Tiếp Viên Trường (mặc áo trắng) cúi đầu chào khách

Trước khi các tiếp viên vào phi cơ phục vụ khách, tại quầy vé họ xếp hàng lễ phép cúi đầu chào về phía khách.

Các tiếp viên Japan Airlines cúi đầu chào khách

Trong phi cơ, mỗi khoang có 1 hay 2 tiếp viên, sau khi khách an vị chỗ ngồi, họ đứng ở vị trí của họ, đồng cúi đầu chào khách.

Những chuyến về Việt Nam

Khi khách bước lên phi cơ cũng như khi khách rời khỏi phi cơ họ đều cúi đầu cảm ơn khách tại cửa chính ra vào.

Chúng tôi đi chiếc phi cơ Boeing 777-300, có 57 hàng ghế, chúng tôi được sắp ngồi vào hàng ghế thứ 57, mặc dù chúng tôi mua vé từ ngày 9-9 đến ngày 10-10-2018 mới đi.

Khi bắt đầu chuyến bay, hình như có trục trục kỹ thuật, đèn cháy rồi đèn tắt đôi ba lần, chậm trễ đến 1 tiếng sau phi cơ mới cất cánh. Do đó, tới phi trường Narita chỉ còn độ 30 phút thì hành khách lên máy bay.

Lần trước chúng tôi đến phi trường Narita vào tháng 3 năm nay, nay mới hơn 6 tháng sau trở lại nhà ga đã thay đổi, từ chỗ phi cơ đậu lại cho hành khách xuống để đi tới chỗ khám xét chuyên cảnh xa gấp đôi khi trước, không phải dùng thang máy đi lên tầng trên mà cùng tầng đó đi đến cổng để lên máy bay.

Trên lối đi rộng hơn xưa, những cửa hàng bày bán hàng hóa được xếp đặt lại, trông có vẻ như nhà ga còn trong giai đoạn hoàn thiện.

Huỳnh Ái Tông

Từ Tokyo về Sài Gòn, chúng tôi được ngồi hàng ghế 28, sau đó còn một khoang hành khách. Phi cơ bay trong khoảng 5 tiếng 45 về tới Sài Gòn.

Từ Chicago đến Narita, phi cơ bay mất khoảng 11 giờ, chúng tôi được ăn 2 bữa ăn chay. Từ Narita về Tân Sơn Nhất chúng tôi được dọn ăn 1 bữa, nhưng nhà tôi và tôi không thể ăn, thức ăn cũng giống như chuyến trước, không hợp khẩu vị lắm, hơn nữa hình như tôi cảm thấy còn no hay do mệt không muốn dùng thêm.

Rời khỏi phi trường đã gần giữa đêm, đường xá vắng vẻ xe cộ phần nào, nhưng cái nóng của Sài Gòn đang từ từ đến với tôi. Sài Gòn vẫn nắng mưa, vẫn như ngày nào tôi đã sống.

866415102018

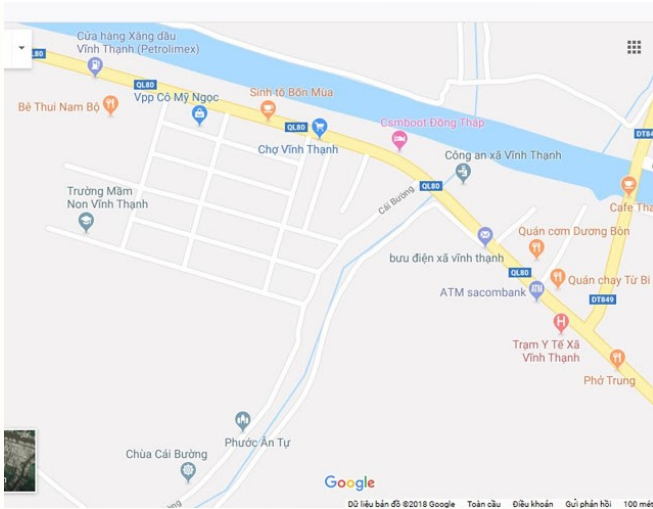
Viếng mộ học giả Nguyễn Hiến Lê

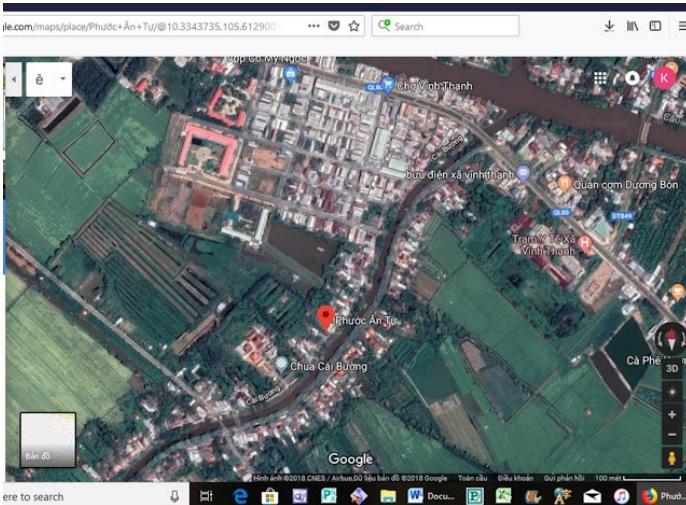
Nguyễn Hiến Lê (1912-1984)

Tôi có ý định viếng mộ học giả Nguyễn Hiến Lê từ vài năm trước, nhờ người thân trong gia đình ở Long Xuyên hỏi thăm nơi chôn cất tro cốt của ông, nhưng tôi không tìm ra ngã tư Cái Bường nên chưa tìm được.

Huyện Ái Tông

Lần này về thăm nhà, tôi quyết định tìm ra cho được nơi chôn cất tro cốt học giả Nguyễn Hiến Lê, nơi chùa Phước Ân ở Cái Bường. Trước tiên, tôi lên mạng tìm chùa Phước Ân, được biết chùa này nằm gần chùa Cái Bường, gần chợ Vĩnh Thành, thuộc huyện Lấp Vò, tỉnh Đồng Tháp.

Những chuyện về Việt Nam

Sau khi xe qua khỏi huyện lỵ Lai Vung, xe chạy một đoạn xa, gần tới nơi nhà cửa đông đúc, tôi cho xe dừng lại tại một nơi sửa xe gắn máy, hỏi thăm chợ Vĩnh Thạnh, người ta chỉ qua khỏi cầu là tới. Xe chạy đến cầu, tôi đọc được bảng ghi Cầu Cái Bường, nơi đây còn một Lô Cốt cũ (blockhaus, góc tiếng Đức), có lẽ nó là Lô Cốt duy nhất trên đất nước Việt Nam còn sót lại, nhắc nhớ thời chiến tranh chống Pháp vào những năm 1950, bên cạnh mỗi cây cầu có một Lô Cốt có lính canh gác ngày đêm, để giữ cầu tránh bị những lực lượng chống Pháp phá hủy cầu, làm tắc nghẽn giao thông đường bộ.

Qua khỏi cầu là chợ Vĩnh Thạnh, nằm sát bên QL80 tức là đường Sa Đéc đi Long Xuyên, Rạch Giá, Hà Tiên qua Phà Vàm Cống. QL 80 chạy qua huyện Lai Vung, Lấp Vò. Chợ Vĩnh Thạnh cách Sa Đéc 20 km và cách Phà Vàm Cống 14km.

Chợ Vĩnh Thạnh có lẽ tục danh là chợ Cái Bường, con rạch Cái Bường sẽ chạy ra cắt ngang Kênh Lấp Vò, ở đó có địa danh là ngã tư Cái Bường, nhưng ở trên đường lộ không có ngã tư tại

Huyền Ái Tông

đây, mặc dù ở đây có ngôi chợ nằm cạnh đường xe chạy. Do có người cho biết, gần ngã tư Cái Bường, nên lần trước, cũng như lần này tôi cố gắng chăm chú để ý ngã tư, nhưng thật sự nó không phải là ngã tư đường mà là ngã tư sông, như Ngã Bảy ở Phụng Hiệp, Ngã Sáu ở trong vùng Đồng Tháp giáp với Long An và Mỹ Tho.

Tôi vào chợ hỏi Phước Ân Tự, được người ta chỉ dẫn, cho xe chạy cặp theo hông chợ, vào tận cùng đường, chừng 100 thước, quẹo tay trái, chạy cùng đường chừng 30 thước, quẹo phải theo con đường nhỏ tráng xi-măng cặp theo con rạch, chạy chừng 200 thước là gặp Phước Ân Tự. Chùa có cổng vào có mái che và bảng ghi tên chùa hai hàng chữ Hán, Việt..

Qua khỏi cổng, bên tay phải là một tiền đình thờ đức Quán Thế Âm, tiếp theo là sân chùa rồi mới đến Chánh Điện, sau Chánh điện có sân gạch nhỏ, cách khoảng chừng 8 thước là Hậu tổ.

Những chuyện về Việt Nam

Một con đường dẫn vào trong, phía tay phải là khu vườn, tiếp theo là nghĩa trang, gồm 2 khu liền nhau, trước tiên là khu dành cho Phật tử, kế đó là khu của chư Tăng Ni, khu chư Tăng Ni có tường rào thấp chung quanh, mộ của Tăng Ni cũng như của Phật tử đều xây tháp hình vuông. Chư Tăng Ni 3 tầng, sơn màu vàng, chữ đỏ, còn Phật tử 1 tầng hoặc 2 tầng, quét vôi hay sơn trắng với bia trắng đen.

Chúng tôi trước tiên vào bên trong nhà khách, gặp Sư cô đã ngoài 70, tôi cho biết xin phép đi viếng mộ ông Nguyễn Hiến Lê và cô Nguyễn Thị Liệp. Sư Cô gọi một người trai trẻ đưa tôi đi, đề chỉ dẫn. Được biết anh ta tên Hải là con của Sư Cô, anh ta ở chùa và bán tương chao ở ngoài chợ.

Huyền Ái Tông

Tôi đã gặp Sư cô mẹ anh Hải, Sư cô cũng như cô Nguyễn Thị Liệp vợ của nhà văn Nguyễn Hiến Lê, sau khi ông qua đời rồi, cô mới xuất gia đầu Phật được gọi là Bán thế xuất gia, còn hạng trẻ vào chùa tu được gọi là Đồng chơn xuất gia. Cô Liệp đã xuất gia thế phát tại chùa này, sau thọ giới trở thành Tỳ Kheo Ni Thích Nữ Huệ Đức.

Trên bàn thờ chư vị Tăng Ni, có ảnh và bài vị của Tỳ Kheo Ni Huệ Đức, bên cạnh bài vị này, chắc là thân nhân có đính thêm ảnh của học giả Nguyễn Hiến Lê.

Những chuyện về Việt Nam

Theo như anh Hải cho biết, chính anh đặt tro cốt vào bên trong tháp, ở dưới nền là mộ của cô Liệp, tầng tháp trên nền là 4 hủ tro cốt, thân nhân của cô Liệp, còn tầng tháp trên cùng là tro cốt của học giả Nguyễn Hiến Lê. Nhưng tôi thấy phía sau tháp, mỗi tầng có một tấm bia, mỗi tấm bia có 4 tên của những người quá vãng:

Huyền Ái Tông

Tấm bia mộ của Nguyễn Hiến Lê theo anh Hải cho biết vì bia cũ bị nứt nên làm bia mới, đã có ảnh nhưng chưa gắn vào, không có ghi năm sinh, chỉ ghi ngày mất và thọ 74 tuổi.

Những chuyện về Việt Nam

Còn bia mộ của cô Nguyễn Thị Liệp, ghi rõ pháp danh và thế danh của Cô, năm sinh 1909 và năm viên tịch 1999.

Huỳnh Ái Tông

Sau khi viếng mộ học giả Nguyễn Hiến Lê, tôi có được Sur cô bảo anh Hải đưa vào Chánh Điện Lễ Phật, sau đó tôi đến thắp nén hương tại bàn thờ vong có bài vị Sur cô Huệ Đức, trên bài vị của Sur cô có ảnh của học giả Nguyễn Hiến Lê.

Chúng tôi chào cáo từ Sur cô thân mẫu anh Hải và anh Hải. Hải lòng vì đã tìm viếng được nơi chôn cất tro cốt học giả Nguyễn Hiến Lê. Thắp mấy nén hương để tưởng niệm ông và cô Liệp, người mà cô và tôi có trò chuyện trên chuyến ghe, đưa đám tang nhà giáo Trương Gia Mô từ cù lao Giêng về thành phố Long Xuyên.

Những nhà văn chúng tôi mến mộ có thể kể gồm Hồ Biểu Chánh, Bình Nguyên Lộc, Vương Hồng Sển, Hồ Hữu Tường, Sơn Nam và Nguyễn Hiến Lê với quyển *Đại Cương Triết Học Trung Quốc* ông soạn chung với Giản Chi. Quyển này được giải Văn học thời Việt Nam Cộng Hòa, nhưng học giả Nguyễn Hiến Lê từ chối nhận giải thưởng, còn cho biết số tiền ấy nên làm từ thiện. Sau 1975, ông bệnh nghe nói có người đề nghị đưa ông vào Bệnh Viện Vì Dân ở ngã tư Bảy Hiền, dành để chữa trị những người có công với Cách mạng, ông từ chối vì sợ người ta hiểu lầm, gọi ông là "đồng chí". Cho nên quyển *Hồi ký Nguyễn Hiến Lê* bị cắt bỏ mấy chương cuối đời, vì ông phê phán cái xã hội xã hội chủ nghĩa đang trên đà đổi mới.

Dù sự nghiệp văn chương của học giả Nguyễn Hiến Lê có một phần soạn dịch nhiều sách về "làm người tốt, hữu ích cho xã hội", nhưng tấm bia mộ khiêm nhường nơi chốn u tịch kia, thua xa anh hùng Lê Văn Tám, một nhân vật không hề có trên thế gian này, chỉ là sản phẩm của Trần Huy Liệu dựng nên đã đánh lừa cả địch lẫn ta.

866419102018

Đi như không

Trung tâm Thị trấn Sapa nhìn từ điểm tham quan trên núi Hàm Rồng

Nhiều người đi du lịch Tây Bắc muốn được nhìn thấy phong cảnh hoang sơ, mây bay lơ lững che phủ núi rừng, cảnh ấy không gì hơn là đi Sapa thuộc tỉnh Lào Cai. Từ lâu, tôi muốn đi Sapa nhưng chưa có dịp thuận tiện. Năm ngoái con rể tôi hẹn: “Sang năm cha mẹ về đi Sapa chơi.” Cho nên năm nay về thăm nhà, chúng tôi đi Sapa với cháu ngoại.

Huỳnh Ái Tông

Bản đồ du lịch Sapa

Việc đi Sapa, quyết định xong thì hôm sau chúng tôi chúng tôi lên đường, Công việc lấy vé máy bay, con rề tôi lo, còn ra Hà Nội ở khách sạn, đi tour do bạn của con rề tôi ở Hà Nội lo liệu.

Lần đầu năm 2011, con rề tôi ra Hà Nội do có người mời để góp ý xây dựng vườn cảnh cho một nhà hàng hay cơ sở thương mại ở khu trước mặt sân Mỹ Đình. Do đó, tôi được ăn theo, lần đó chúng tôi đi 3 ngày, tranh thủ đi tham quan Vịnh Hạ Long 1 ngày.

Năm 2017, nhà tôi và tôi được con rề tôi tổ chức cho đi du lịch Vịnh Hạ Long, vài thắng cảnh ở Ninh Bình như viếng chùa Bái Đính, tham quan đền thờ vua Đinh, vua Lê.

Năm nay đi Sapa, chúng tôi lên máy bay Vietnam Airlines ở Sài Gòn lúc 13:50, đến Nội Bài khoảng 4:30, có người đón lên Taxi, xe về tới Hà Nội phố xá đã lên đèn, gặp phải anh tài xế

Những chuyện về Việt Nam

không rành đường Hà Nội, anh chạy quanh co để tìm đường Hàng Vôi đến khoảng hơn 7 giờ tối, chúng tôi mới đến khách sạn Eclipse tại 36 phố Hàng Vôi.

Sau khi nhận khách sạn, thay vì đi bộ dọc theo bờ Hồ Gươm để đến nhà hàng chay Ưu Đàm. Vì cảm thấy mệt, nên chúng tôi lấy Taxi đi. Năm trước chúng tôi đã đến đây một lần rồi, năm nay người quen đặt bàn cho chúng tôi, cho biết cách xa khách sạn chừng 2 km tại 34 phố Hàng Bài, nhưng không nói tên nhà hàng, tôi yêu cầu hủy bỏ chuyện đặt bàn ở nhà hàng. Khi đến nơi, mới biết địa chỉ người ta đặt nhà hàng và chúng tôi chọn đi ăn ở Ưu Đàm chỉ là một.

Chúng tôi chọn ăn Lẩu chua cay, cơm rang trái thơm và nem vuông. Lẩu dọn ra với đĩa rau trông đẹp mắt, ăn cùng vừa miệng, còn nem vuông và cơm trái thơm cũng giống như thức ăn ở Hum tại Sài Gòn nhưng không ngon bằng.

Huỳnh Ái Tông

Sau khi dùng bữa xong, chúng tôi lấy Taxi đi đến phố Huế để mua áo lạnh cho cậu cháu ngoại, vì mẹ cháu chuẩn bị áo lạnh, nhưng quên xếp vào valise, nên đã gọi điện thoại, yêu cầu chúng tôi ra tới Hà Nội mua cho cháu áo lạnh, phòng khi lên Sapa bị lạnh có áo lạnh mặc cho đủ ấm.

Biết ở Hàng Đào buổi tối có bán áo lạnh, nhưng cậu phục vụ quán Ưu Đàm cho biết ở phố Huế cũng có bán, còn Hàng Đào bán cho du khách, giá cả đắt hơn ở phố Huế. Gọi Taxi, ông Taxi chở đi cho biết đến Trần Nhân Tông cũng có nhiều cửa hàng và cũng gần Phố Huế. Sau khi cậu cháu ngoại mua tạm chiếc áo lạnh, chúng tôi gọi xe Taxi về khách sạn nghỉ ngơi, vì ai cũng cảm thấy mệt, không muốn đi dạo ở Bồ Hồ.

Trong khi dùng điếm tâm, chưa đến 7 giờ đã có xe đến rước đi Sapa, thế là chúng tôi vội ra xe, nhà tôi bỏ quên tại phòng ăn 2 cái nón. Xe Limousine 9 chỗ ngồi, rước khách đến nơi tập trung trên đường Lương Ngọc Quyến, gần ngã ba Mã Mây.

Những chuyện về Việt Nam

Cho đến 8 giờ, còn thiếu 1 người khách, nhưng tài xế không đợi thêm, cho xe lăn bánh, nên người khách phải dùng xe ôm chạy đuổi theo, trên xe có 2 cô bạn dùng điện thoại hướng dẫn cho cô kia chạy theo, khoảng hơn 5 phút sau mới bắt kịp, thế là trên xe có 8 hành khách và 1 cháu bé gái tuổi chừng lên 3.

Xe chạy trên đường cao tốc Nội Bài – Lào Cai, dọc đường có dừng ở 2 trạm, một trạm ở Phú Thọ và một trạm ở Cốc San sau khi rời cao tốc. Tôi ngồi ghế bên phía tay phải của tài xế, nhìn cảnh vật không có gì đẹp mắt, thỉnh thoảng mới thấy khóm nhà ngói đỏ hay lợp tôn, chắc đó là khu chợ búa ở tỉnh lẻ, làm cho tôi nhớ năm ngoái đi tham quan Động Phong Nha, xe chạy một đoạn trên Quốc Lộ 1A rồi đoạn khác trên đường Hồ Chí Minh, là đường mòn Hồ Chí Minh thời chiến tranh, nên không có phong cảnh nào đẹp.

Tại điểm dừng nghỉ Tuấn Tử thuộc tỉnh Phú Thọ

Huyền Ái Tông

Sau khi xuống cao tốc, có một đường đi tới Lào Cai và một đường đi Sapa, cách cao tốc chừng 4 cây số ngàn, xe ngừng tại điểm dừng tại xã Cốc San, Huyện Bát Xát. Sau đó xe vào đoạn đường đèo quanh co, khúc khuỷu, khách ngồi trên xe cứ bị lượn qua, lượn lại xe chạy rất nguy hiểm, vậy mà tài xế lại cứ phải vượt qua những chiếc xe lớn vì chúng chạy chậm chạp khi qua đèo.

Hai bà cháu

Tương cũng nên nói qua Sapa. Là một huyện của tỉnh Lào Cai, tỉnh phía Bắc của Việt Nam, thường được gọi là vùng Tây Bắc. Sapa có độ cao từ 1500 đến 1800 thước, nhiệt độ từ 15 đến 18 độ C, từ tháng 5 đến tháng 8 có mưa nhiều.

Sapa nguyên thủy là tiếng Quan Thoại Sa Pá, Sa là cát, Pá là bãi, tức là chỉ cho bãi cát. Địa danh này nằm bên tay phải của cây cầu 32km đường đi từ Lào Cai vào huyện lỵ Sapa. Ngày

Những chuyện về Việt Nam

xưa người dân tộc hợp chợ tại đây, nên nó nổi tiếng từ đó. Khi người Pháp đến họ viết theo phát âm là Chapa, sau người Việt chúng ta gọi là Sapa.

Sapa có 6 sắc dân cư ngụ là người Kinh, H'mông, Dao đỏ, Tày, Giáy, Xá Phó.

Thị trấn Sapa nhìn từ điểm du lịch trên Núi Hàm Rồng

Xe đưa 3 chúng tôi tại khách sạn Golden Villa Hotel, tại 75 Thạch Sơn. Nhìn đồng hồ đã hơn 1 giờ. Sau khi nhận phòng xong, chúng tôi xuống phòng ăn dùng bữa trưa, có món đậu hủ nướng trên chảo gang, đọt su xào tỏi, canh bí đỏ nấu với su và món dưa leo với nấm xào. Nói chung ngày nào cũng ăn 4 món, tráng miệng hoặc dưa hấu hoặc chuối già, trái nhỏ có mùi thơm như chuối ở Đà Lạt.

Ăn xong, chúng tôi lên phòng nghỉ, đến 2 giờ xuống phòng lễ tân để đi tham quan bản làng Cát Cát của người H'mông. Tham quan chiều nay, khách chỉ có 4 người, gia đình chúng tôi 3, thêm anh Minh làm ở Tổng công ty Mobifone ở Sài Gòn, ra Hà Nội họp, nhân tiện lấy Tour Sapa 2 ngày 1 đêm, chúng tôi bị ghép Tour, anh Minh cho biết hôm qua đã đi Fansipan, bị mưa tầm tã, nên không thấy phong cảnh chi cả.

Huyền Ái Tông

Hôm nay chúng tôi đi có anh Nội là Hướng dẫn viên, anh là người Mường, trước từng ở Hà Nội, sau mới về đây.

Cát Cát cách trung tâm thị trấn Sapa không xa, có xe đưa chúng tôi đi, trời đã mưa từ khi chúng tôi tới phố thị này, nên khi ra đi chúng tôi đã mặc áo đi mưa, nhà tôi xách theo cây dù mua ở điểm dừng nghỉ Cốc San.

Vì mưa nặng hạt, nên chúng tôi không thể đi tham quan, vào một quán nước ngồi nghỉ, phía sau quán nước có dựng một vọng cảnh, phần trên không mái che, trờ thang gác bằng sắt có bậc sắt và có tay vịn, chung quanh có lan can cũng bằng sắt, nói chung rất kiên cố, để khách tham quan đứng trên đó, nhìn xuống phong cảnh ở bản làng Cát Cát của người H'mông, nơi đó có suối, có thác nước, có nhà truyền thống, có nhà trưng bày những dụng cụ thô sơ của họ, Thấy người ta lên đó tham quan, chụp ảnh, gia đình chúng tôi cũng lên theo.

Trời mưa nên không thể nhìn rõ, nhưng thấy có nhà, có nơi để cái gùi và cây Khèn tượng trưng cho bản làng của người H'mông. Sau tôi đoán, cái vọng cảnh đó chắc là của công ty du lịch xây dựng để phục vụ khách tham quan.

Từ Vọng cảnh nhìn xuống bản Cát Cát

Những chuyện về Việt Nam

Khi trời bắt mưa, chúng tôi mới đi theo con đường dẫn tới Cát Cát, con đường đó là những bậc thang ghép lại từ những viên đá nên lớn nhỏ khác nhau và những bậc thang cao thấp không cùng kích cỡ.

Chúng tôi không leo lên nơi chung bày đặc trưng người H'mông là cái gùi, để người phụ nữ mang trên lưng, đựng nông phẩm như bắp, lúa hay rau quả, còn cây kèn Thèng nam giới dùng để chơi nhạc với Trống, với Chiêng. Chúng tôi chỉ đứng ở dưới đường đi và nhờ Hương dẫn viên chụp ảnh.

Biểu tượng người dân tộc cái Gùi, cái Thèng (màu vàng)

Trên đường đi xuống suối, chúng tôi ghé tham quan nhà truyền thống của người H'mông, nhà họ cất thấp vì người họ thấp, những người khoảng 1,5 thước trở lên đi vào nhà họ phải cúi đầu chui qua đà ngang, vì nhà tối nên tôi bị đụng đầu mặc dầu đã cúi xuống rồi. Nhà có 3 cửa, khách vào từ 2 cửa hông, còn

Huyện Ái Tông

chủ nhà mới dùng cửa cái để cúng kiếng. Nhà lợp bằng gỗ, khi nắng gỗ vên lên, nhưng khi mưa gỗ nở ra, che kín nước mưa, nhà luôn có gát để chứa những nông sản như bắp, lúa.

Trong căn nhà chúng tôi vào thăm, chủ nhà có treo những miếng thổ cẩm để bán, bà chủ nhà thấy chúng tôi vào thăm, nên từ đầu đó trở về nhà mời chúng tôi mua vải thổ cẩm, bà ta có chỉ cho thấy khung dệt và một khúc để dệt tay.

Người đàn bà chủ nhà bên khung dệt.

Chúng tôi có vào khu chợ được xây cất để trú mưa, nay khu chợ bị bỏ hoang. Sau đó nhà tôi không thể đi thêm vì phải dầm mưa, nên đi xe ôm ra chỗ bãi đậu xe chờ.

Điểm kế tiếp chúng tôi tham quan là một ngôi nhà, trong đó người ta trưng bày những vật dụng như cối xay lúa, cối xay bột, khung dệt vải, trống lớn, chiêng cái, bàn thờ, bếp nấu ăn,

Những chuyện về Việt Nam

có 2 cái gác nhưng để bảng yêu cầu đừng lên thang, dưới mái nhà treo những trái bắp khô.

Cối xay lúa, xay bột, cầu thang lên gác

Bàn thờ (sau lưng nhà tôi) khung dệt, cái ách cho trâu kéo cày, thang gác, bắp, lúa treo trên mái nhà

Huỳnh Ái Tông

Tại bếp ăn có 2 con mèo và có cái nồi đang ngâm gạo, anh Hướng dẫn viên Nội cho biết, chủ nhà phải ngâm gạo trước khi nấu cơm. Có nghĩa là ngôi nhà đó chủ nhà đang sử dụng ăn, ở. Họ đi ra ngoài buôn bán hay đi lên rừng hoặc ra đám ruộng lúa.

Chúng tôi tiếp tục đi đến vườn hoa, nhưng không vào vì chẳng có kỳ hoa, dị thảo. Chỉ đứng phía ngoài chụp ảnh.

Những chuyến về Việt Nam

Tiếp tục chúng tôi đi tới nơi hội tụ của 3 giong chảy, gồm có thác Cát Cát, một dòng Suối Vàng, xưa kia người Pháp dùng làm Thủy điện và một dòng Suối Hoa, nơi này như một cái thác có bề ngang chừng 10 thước, nước tràn từ trên xuống chừng 2 thước, cách lối đi chừng 7 hay 8 thước.

Thác Cát Cát

Nơi làm nhà máy thủy điện, nay dùng làm nơi trình diễn văn nghệ, khi chúng tôi vào nhìn thấy trên sân khấu, có nam nữ mặc sắc phục dân tộc, đang trình diễn vũ khúc, sau đó họ nhảy sạp có một nữ khán giả bế con lên nhảy 2 lần rồi chầm dứt buổi trình diễn, bên dưới sân khấu là những chiếc bàn cao căng dành cho khán giả ngồi lên đó xem trình diễn. Các buổi trình diễn phục vụ khách du lịch nên không có thu phí.

Huyền Ái Tông

Sau khi xem trình diễn, chúng tôi theo con đường lát gạch, cuối đường là chiếc cầu treo Cát Cát, qua khỏi cầu chúng tôi đến bãi đậu xe, nhà tôi ngồi đợi ở quán nước cạnh đường. Chúng tôi gặp nhau rồi lên xe trở về khách sạn.

Sau khi ăn cơm tối xong, mặc dù trời không còn mưa, nhưng đường ướt át, tôi và thằng cháu ngoại đi tham quan Chợ Đêm Sapa.

Thị trấn Sapa có một cái hồ tên là Hồ Mắt Ngọc, chung quanh hồ là con đường, nhà cửa phố xá khang trang, ở đầu hồ phố xá

Những chuyện về Việt Nam

nhộn nhịp vì gần trung tâm thị trấn, đầu kia hồ đất vẫn thấp ngang mặt hồ có sân quần vợt và bãi đậu xe tải, hai phần ngăn cách bằng con đường xe ô tô, nhưng đang ngăn lưu thông để cải tiến. Cuối hồ, ngăn cách một con đường là chợ Sapa, bên hông chợ, ban đêm có tổ chức chợ đêm một đoạn dài chừng 7, 8 chục mét, giữa có lối đi, hai bên là những gian hàng ăn uống, bán áo quần, đồ trang sức. Có phải vì buổi chiều mưa, nên tôi ít du khách tham quan hoặc giả giờ đó còn sớm, nhưng tôi có so sách Chợ Đêm Sapa không nhộn nhịp bằng Chợ Đêm Dương Đông ở Phú Quốc.

Sáng hôm sau Thứ Bảy 27-10-2018, trời đang mưa nhẹ hột, chúng tôi mặc áo mưa, tôi mượn thêm cây dù của khách sạn để đi tham quan Hàm Rồng, nó cách khách sạn không xa chỉ tầm 200 mét (người miền Bắc thường dùng danh từ tâm, trong nam dùng là khoảng) nên chúng tôi được Hướng dẫn viên đưa tới Nhà thờ đá, trước nhà thờ là quảng trường rộng, chung quanh có BB Hotel Sapa, Sun Plaza Sapa, bên tay phải có vườn hoa nhỏ, có xây một cái tháp tứ giác, cao khoảng chừng hơn 2 thước, rêu phong cổ kính chắc có từ lâu, quanh đó có vài phiến đá lớn như hòn giả sơn cao chừng hơn 1 mét. Nhiều người dân tộc ngồi bán những chum phong lan rừng, mật ong, rế, lá thuốc dân tộc và một ít nông sản.

Quảng trường trước Nhà Thờ Đá, nơi họp Chợ Tình tôi Thứ Bảy hàng tuần

Huỳnh Ái Tông

Nhà thờ đá được xây dựng lần đầu năm 1926, sau vài lần xây cất trùng tu, nó có tên chính thức là Nhà Thờ Đức Mẹ Mân Côi.

Nhà Thờ Đá

Bên tay phải của nhà thờ, có con đường dẫn lên khu du lịch Hàm Rồng, con đường này xây với đá tảng nên cao thấp, dài ngắn từng bậc không đều nhau, nhà tôi chỉ đi một đoạn ngắn chừng 20 bậc thang rồi vào quán ngồi nghỉ chân, còn chúng tôi đi tiếp, trời vẫn mưa, trước tiên chúng tôi đến Vườn Lan, nơi đây có chỗ để nhìn xuống hồ và trung tâm thị trấn Sapa, nhưng do trời mưa, sương mù dày đặc, nên chỉ thấy vài ngôi nhà gần đó mà thôi.

Những chuyện về Việt Nam

Sau khi rời khu Vườn Lan, chúng tôi đi tới Khu Vườn hoa 12 con giáp, mỗi nơi có tượng đắp 1 con giáp. Con đầu tiên chúng tôi thấy là con Dê, vì trời mưa, sương mù nên nhìn kỹ mới thấy.

Kế đến là con Rồng.

Tiếp theo là con Ngựa

Huyền Ái Tông

Những cô gái người Kinh, ở Hà Nội hay nơi khác đến đây tham quan, thuê y phục của người dân tộc, để chụp ảnh lưu niệm hình ảnh những cô gái sắc tộc bản địa.

Có một lối đi vào Cổng Trời 1, tôi chụp ảnh lưu niệm, nhưng không đi lối đó.

Những chuyến về Việt Nam

Lại đi lối Cổng trời 2

Phải đi qua một khe đá, lại phải chui qua một ngách đá khác. Thằng cháu ngoại ít chụp ảnh, nhưng cũng chụp một tấm cho vui lòng ông nó.

Huỳnh Ái Tông

Sau khi chui qua ngách đá và một khe đá nhỏ hẹp, chúng tôi đi đến Sân Mây

Điểm cuối cùng là Sân Mây. Đó là đài cao, có mặt bằng mỗi cạnh chừng 3 thước, xây dựng bằng những thanh kim loại ống tráng kẽm, có tiết diện vuông, có thang lên và thang xuống, có lan can chung quanh, không có mái che, sàn là tấm kim loại.

Những chuyện về Việt Nam

Vì trời mưa nên không thể nhìn xuống thị trấn Sapa, gọi là Sân mây vì trong những ngày nắng ráo, từ đây nhìn xuống thung lũng, người ta thấy mây bay lãng đãng, nơi đây cao tầm 1,300 thước so với mặt nước biển. Gọi núi Hàm Rồng do nơi đây núi có dạng hình đầu con rồng, phía Nam đỉnh cao nhất là 1,450 thước, phía Bắc đỉnh cao nhất là 1,850 thước. Nhiệt độ trung bình 15-18 độ Celsius (chùng 50-64 độ Fahrenheit).

Núi Hàm rồng

Xuống núi trời vẫn mưa, chúng tôi gồm 3 gia đình lấy xe Taxi về khách sạn. Trong số này có một gia đình người chồng làm

Huyền Ái Tông

việc cho 1 công ty xây dựng, anh ta đang ở Sài Gòn, còn vợ con đang sống ở Hà Nội, có cô con gái lên 9 đang học lớp Tư tên cháu là San, thích chúng tôi nên lúc xuống núi bỏ cha mẹ theo chúng tôi, San có em trai khoảng 3 tuổi tên Trí.

Còn gia đình kia có 2 mẹ con, cô con gái chừng lên 7. Lúc ở phòng lễ tân tại khách sạn chờ đi tham quan, nhà tôi ngồi ngay tại đầu ghế dài, hai mẹ con tới, người mẹ bảo nhà tôi dời vào trong cho cháu bé ngồi, mặc dù bên trong có lối đi vào rất rộng và có thể ngồi thêm chừng 4 người nữa, nhưng chưa có ai ngồi, đáng lẽ ra người mẹ phải dẫn con mình vào trong ngồi. Cô ta lại trích thượng bảo nhà tôi dời chỗ cho con bé ngồi. Nhà tôi cũng nhường chỗ, nhưng sau đó không hài lòng, cần nhắc với tôi con người đó vô phép, không lịch sự, không biết tôn trọng người lớn tuổi.

Khi dùng cơm trưa, bàn ăn của chúng tôi và mẹ con cháu bé ngồi ngang nhau, phần ăn chúng tôi có một đĩa đậu phụng chiên dầu, cháu bé có lẽ ăn xong, lại chạy tới lui gần bàn ăn chúng tôi, tôi nghĩ chắc cháu thích ăn đậu phụng nên hỏi:

- Cháu có thích ăn không ?

Cháu không trả lời mà gât đầu, tôi bảo cháu đưa cho tôi cái chén. Lúc đó mẹ cháu lau cái đĩa rồi đưa cho cháu, tôi sốt phân nửa chừng 3, 4 muỗng canh cho cháu. Tôi nghĩ mẹ cháu buổi sáng làm thế, cháu đâu có làm chi, cháu muốn ăn, cho cháu để trẻ con được vui.

Buổi chiều gia đình cháu San và chúng tôi được tài xế đưa đi đến nhà ga, tài xế lấy vé đi cáp treo lên ngọn Fansipan, giá vé là 700 ngàn cho người lớn. Lên tới trạm Đến phải mua vé xe điện để đi lên đến đỉnh, nếu không muốn đi xe điện thì phải leo 600 bậc thang. Phí đi lên là 70 ngàn, nhưng khứ hồi là 150 ngàn. Tôi cứ thắc mắc đi lên khó khăn giá 70 ngàn, đi xuống dễ

Những chuyến về Việt Nam

dàng tại sao lại 80 ngàn ? Tôi thật tình không lý giải được thắc mắc này.

Nhà tôi xem đồng hồ, thời gian đi cáp treo là 20 phút, đôi chỗ có trụ dây cáp thấy lò mờ bên dưới, còn những chỗ khác chỉ có sương mù dày đặc, không thấy cỏ cây, cảnh vật chi cả. Cabin khá rộng, ở giữa có 3 băng ghế mỗi băng ngồi 3 người, chung quanh có 3 băng ghế, mỗi băng ngồi được chừng 8 người. Vị trí cabin chứa khoảng 30 người. Không biết tại Việt Nam có cáp treo nào lớn hơn không ?

Tại ga đến của tháp treo có cái cổng tam quan rộng lớn có hàng chữ Thanh Vân Đắc Lộ.

Huỳnh Ái Tông

Tại đây có ngôi chùa gọi là chùa Hạ, có tên là Bích Vân Thiền tự, trước chùa có đại hồng chung và tượng Phật Bà Quan Âm bằng đá cẩm thạch trắng.

Trong chùa có tượng của một thiền sư, mặc áo nâu sòng ngồi tĩnh tọa trên chiếu, mặt xoay vào Đại Hùng Bảo Điện, trong thờ nhiều cấp tượng Phật, cấp sau cùng trên cao có thờ Tam Thế Phật. Ba gian thờ Phật sơn son thếp vàng trông rất huy hoàng tráng lệ trang nghiêm và thanh tịnh. Lại có tiếng luôn luôn niệm Phật từ máy phát âm vừa đủ nghe, tạo không gian trang nghiêm, đạo vị.

Những chuyện về Việt Nam

Trước chùa có một cái tháp tứ giác từ dưới nền xây lên rất cao, để treo một Đại hồng chung cho được ngang bằng với chùa.

Sau đó đến ga xe điện để lên đỉnh Fansipan, tại ga xe điện có anh bộ đội, âm thầm len lỏi để ra phía trước, đứng sát cửa để được vào xe điện trước người khác, hình như anh ta cũng như nhiều người Việt Nam khác, thiếu văn hóa xếp hàng theo thứ tự, không có lòng tự trọng, lại lần nữa nhà tôi cần nhắc khi gặp phải trường hợp có người thiếu văn hóa, không có lòng tự trọng. Cái này phải được giáo dục từ nhỏ ở trường lớp và phải tự học ở trường đời nơi ngoài xã hội, khi tiếp xúc với thế giới văn minh, để chứng tỏ rằng người Việt Nam ta có văn hóa, biết phép lịch sự.

Rời khỏi xe điện, phải leo thêm 40 bậc thang mới đến đỉnh Fansipan, nơi đây có 3 trụ tháp, hình tháp đáy tam giác, trong đó có 1 trụ trắng, hai trụ kia trên trắng có đắp nổi ngôi sao, dưới màu cam có đắp chữ nổi Fansipan và 3.143 M (thước).

Huyền Ái Tông

Nhà tôi chụp ảnh với cháu San.

Những chuyến về Việt Nam

Cháu ngoại tôi

Sau đó chúng tôi sang chụp ảnh ở cột cờ.

Trời vẫn mưa nhẹ hạt, sương mù vẫn dày đặc, cho nên ảnh chụp không rõ, không nhìn thấy cảnh vật chung quanh.

Huyền Ái Tông

Sau đó chúng tôi theo 40 bậc thang đi xuống, rồi đi xe điện xuống ga cáp treo, từ đó dùng cáp treo đi xuống. Tại ga Đi (nơi bán vé cáp treo) muốn đi đến cáp treo phải dùng 3 lần thang cuốn để đi xuống. Nay lại phải dùng thang cuốn 3 lần để đi lên.

Tại ga Đi có ngôi chùa Bảo Ân Thiên Tự, trời mưa tầm tã nên chúng tôi không thể qua viếng chùa, lễ Phật, cũng không thể cuộc bộ ra bãi đậu xe, mặc dù khoảng đường đi chừng 300 thước. Cuối cùng cũng có xe điện vào đón đưa ra bãi đậu xe.

Đêm nay là đêm Thứ Bảy, tại quảng trường trung tâm thành phố, trước Nhà thờ đá có Chợ Tình, nhưng vì trời mưa, chúng tôi nghĩ chắc không có chợ, mà có chợ cũng không vui, không hứng thú. Mặc dù chúng tôi muốn biết nhưng lại lười đi ra đó.

Theo tìm hiểu, Chợ Tình là nơi trai gái gặp nhau, người con trai thổi kèn Thềng, thổi sáo hoặc thổi tài chi đó của mình để lấy lòng các cô gái mình thích, các cô gái cũng như các chàng trai hát dân ca, sau đó nếu họ phải lòng nhau thì hẹn hò yêu thương.

Do ngày xưa từ các bản làng người dân tộc đi đến Sapa xa xôi, cách trở có khi đi cả buổi, cả ngày. Họ có chợ phiên vào ngày Chủ Nhật, nên các bản làng người dân tộc đi đến Sapa từ hôm Thứ Bảy, ngủ qua đêm để sáng hôm sau, mua bán, trao đổi hàng hóa. Đêm đó họ bày ra vui chơi, nhảy múa, ca hát, uống rượu, trai gái gặp nhau hò hẹn, cho nên ngày nay Chợ Tình Sapa vào Tối Thứ Bảy hàng tuần, không còn nguyên tính chất như xưa, nhưng vẫn có.

Người H'mông còn có tục Cướp vợ. Chàng trai này thích cô gái kia, thì bắt cô đó về nhà mình nhốt trong nhà 3 ngày, Cô gái bị nhốt phải ăn ở trong nhà chàng trai, sau 3 ngày nếu cô gái bằng lòng làm vợ chàng trai, thì nhà trai đem lễ vật đến nhà gái để xin cưới cô gái đó. Nếu cô gái không bằng lòng thì ra về,

Những chuyện về Việt Nam

chàng trai không được cầm giữ, sau đó mang lễ vật đến nhà cô gái xin lỗi họ. Có khi chàng trai phải nhờ thêm bạn bè mình tiếp sức đặng cướp cho bằng được cô gái đem về nhà mình. Đôi khi, sau 3 ngày cô gái không bằng lòng trở về nhà mình, nhưng sau đó có con. Cho nên theo phong tục, người con đầu lòng không được cúng kiếng cha mẹ, ông bà.

Chủ Nhật 28-10-2018, là ngày cuối cùng ở Sapa, chúng tôi đi tham quan Thác Bạc, gọi là Thác Bạc vì thác nước chảy xuống trắng xóa như màu bạc nên được đặt tên là Thác Bạc.

Do nhà tôi không thể đi lên tận trên thác, nên gia đình chỉ chụp ảnh ở dưới ngọn gần đường trục lộ 4D mà thôi.

Huỳnh Ái Tông

Để bù lại, cậu em tài xế tên Cường, lái xe đưa chúng tôi đi tham quan đèo Ô Quy Hồ, nó nằm trên trục lộ 4D nối liền Lào Cai - Lai Châu. Đỉnh đèo ở độ cao 2.073 thước

Chúng tôi đến đây vào quán nước mới cất sơ sài, uống trà ngọt, ăn cơm Nam, còn Cường ăn thịt nướng kèm Rau Dê, gọi là Rau Dê vì rau ấy không biết tên chi nhưng dê thích ăn, nên gọi là Rau Dê, Cường ăn có kẹp thịt nướng rồi khen ngon, chúng tôi ăn thử chẳng có mùi vị chi. Còn cơm Nam là nếp tẻ hay nếp than, bỏ vào ống tre hấp chín, khi ăn chúng ta chẻ ống tre lấy cơm nếp ra, nó như khúc xúc xích hay Lạp xưởng, lại đem nướng lửa than có thoa chút dầu ăn cho ngon hơn. Người đi rừng họ đem theo cơm Nam, khi đói họ đốt lửa bỏ ống cơm Nam vào cho nó cháy chín sẽ thơm ngon.

Chúng tôi đứng ở sàn nhà nhìn xuống thung lũng, thấy rõ con lộ 4D bên dưới có xe chạy, ở nơi xa kia là núi non, có sương mù, mây bay lãng đãng.

Những chuyện về Việt Nam

Trong 3 ngày tham quan, chỉ có ngày hôm nay, không có trong chương trình Tour, chúng tôi được đứng ở Đèo Ô Quy Hồ nhìn thấy cảnh đẹp. Đỉnh Ô Quy Hồ đứng đầu trong Tứ đại đỉnh đèo của Việt Nam, kế đó là đèo Khâu Phụ ở Yên Bái có độ cao 1.200 đến 1.500 thước, kế đến là đèo Pha Đin ở Điện Biên ở độ cao 1.648 thước và sau cùng là đèo Mã Pí Lèng ở Hà Giang có độ cao 2.000 thước.

Huỳnh Ái Tông

Ô Quy Hồ là tên của loài chim, xưa kia có rất nhiều ở đỉnh đó, nên người ta đặt tên của loài chim này, nhưng nay chúng đã di cư đến nơi nào trong rừng sâu để sinh sống, nên nay không ai biết hình bóng con chim ấy ra sao.

Trên đường về Sapa tôi có chụp tấm ảnh ruộng lúa bậc thang của người dân tộc.

Nhưng ở phòng ăn khách sạn có vài bức ảnh ruộng lúa bậc thang rất đẹp.

Những chuyện về Việt Nam

Sau khi dùng cơm trưa, tôi và thằng cháu ngoại tranh thủ ra Nhà thờ đá để quan sát cảnh người dân tộc họp chợ ở quảng trường.

Huỳnh Ái Tông

Sau đó đi đến Hồ Mắt Ngọc chụp 1 tấm ảnh kỷ niệm.

Sau lưng tôi là hồ, hồ nhỏ hơn hồ Xuân Hương ở Đà Lạt, phố xá còn thua kém hơn Đà Lạt, trời mưa đường nhựa nhưng có vẻ lầy lội vì bùn đất.

Chúng tôi trở về khách sạn nằm nghỉ đợi xe đến rước về Hà Nội, đến gần 3 giờ, người ở phòng lễ tân gọi xuống chờ xe, trả phòng. Chúng tôi đợi đến hơn 3 giờ rưỡi cũng chẳng thấy xe, sau đó tài xế mời chúng tôi ra xe đưa đến văn phòng xe khách. Nơi đây có nhân viên xin lỗi vì có sự nhầm lẫn, sau đó chùng 10 phút, họ mời chúng tôi ra xe.

Thấy chúng tôi phải đi chiếc xe dài hơn xe Limousine, chúng tôi định phàn nàn, nhưng khi lên xe yên chỗ mới biết đây là dòng xe President cao cấp hơn xe Limousine. Xe này có thể bật ghế ngồi thành giường nằm, có TV cho mỗi ghế ngồi, xe có 14 ghế, nhưng chỉ có gia đình chúng tôi là 3 người mà thôi. Xe khởi hành rời khỏi phố núi Sapa lúc 4 giờ chiều.

Chuyến về, tôi cũng ngồi bên phía tay phải của tài xế, phía này có nhiều cảnh đẹp hơn phía bên chuyến đi, Khoảng đường từ

Những chuyện về Việt Nam

Sapa cho đến đường cao tốc Nội Bài – Lào Cai chừng hơn 30 km là đường đèo quanh co uốn khúc, nhìn bên ngoài có nhiều đám ruộng lúa bậc thang nhưng không chụp ảnh được như ý.

Xe dừng nghỉ ở trạm Cốc San, lần này tôi chụp tám ảnh kỷ niệm. Sau trạm này có dừng nghỉ ở trạm 57 km, tức là còn cách Hà Nội đến 87 km., tôi mua một phong bánh in và hai chai nước, hai ông cháu cùng ăn bánh, uống nước vì không có quán ăn chay. Tài xế dùng cơm tối xong lại đổ dầu, xe bắt đầu chạy lúc 8 giờ. Về đến Hà Nội khoảng 9 giờ hơn. Xe đưa chúng tôi đến ngã tư Nguyễn Hữu Huân - Lò Sũ, chúng tôi xuống xe về khách sạn cách đó mấy căn phố.

Do mệt nhà tôi cùng cháu ngoại không ai muốn đi ăn, họ cần nghỉ ngơi, tôi đi đến khách sạn Eclipse gần đó, để nhận lại 2 cái nón đã bỏ quên, tiện thể ra bờ hồ xem người Hà Nội vui chơi tối Chủ Nhật.

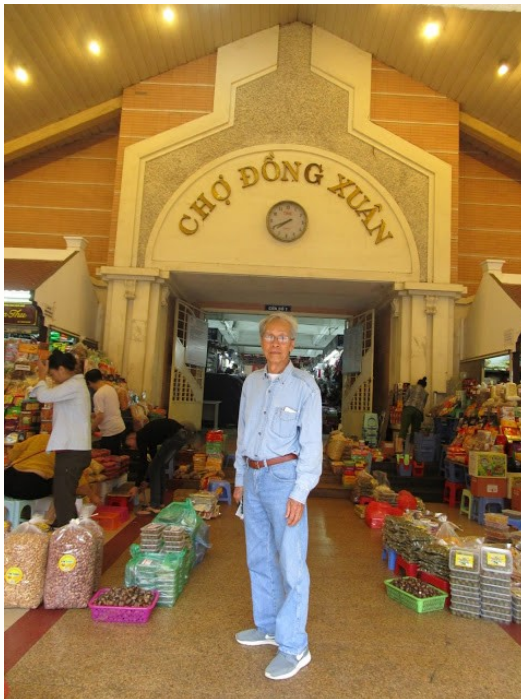
Trên khúc đường Đinh Tiên Hoàng ven bờ hồ, tối Thứ Bảy và Chủ Nhật, xe cộ bị cấm lưu thông, già trẻ vui chơi trên đường, có nơi ca nhạc, múa hát, có nơi trượt ván. Gần nơi phố Hàng Đào, Cầu Gỗ có nhóm người khiêu vũ, tôi đi xem một lúc rồi trở về khách sạn nghỉ ngơi.

Huỳnh Ái Tông

Sáng Thứ Hai ngày 29-10-2018, ngày sau cùng ở Hà Nội, nhà tôi mệt không ăn sáng, thằng cháu ngoại và tôi điễm tâm xong đi ra phố Hàng Đào để theo đó đến chợ Đồng Xuân cho cháu biết. Mặc dù cháu ra Hà Nội học mấy năm trước học 1 năm ở Đại học RMIT, nhưng chưa hề đi cho biết chợ Đồng Xuân, sau đó trở về Sài Gòn tiếp tục học RMIT, năm nay vừa thực tập xong để tốt nghiệp, nên đi Tour giải trí.

Ấy là lần thứ 3 tôi đến chợ Đồng Xuân, nhưng là lần thứ nhất tôi đi vào trong chợ. chợ có 2 tầng lầu, tôi không có lên lầu, nhưng nhìn thấy hình như tầng trên bán hàng hóa, tầng trên cùng có cửa hàng ăn uống.

Bên trong chợ

Những chuyện về Việt Nam

Chúng tôi ra khỏi chợ, trở lại đường cũ rồi đi dọc theo bờ hồ, chụp vài tấm ảnh cảnh đền Ngọc Sơn.

Đi ngang qua chỗ người ta khiêu vũ, môn thể dục cho người giữ gìn sức khỏe, qua đó tìm chỗ chụp vài tấm ảnh có Tháp Rùa.

Định đi đến Phố Đinh Liệt xem mua sách, nhưng đã 8 giờ 10, tôi có hẹn hoàn tiền cho người đã đặt cọc mua Tour và khách sạn cho chúng tôi lúc 8 giờ 30, cho nên chúng tôi trở về khách sạn.

Huyền Ái Tông

Y hẹn, cháu Phượng, cô nhân viên của người bạn với con rể tôi đến, tôi hoàn tiền cho cô ta, rồi lên phòng đem hành lý xuống, trả phòng ra xe chạy ra phi trường.

Khi chúng tôi ngồi xe của phi trường để lên máy bay, có một anh chàng chừng ngoài 30 tuổi ngồi giữa nhà tôi và tôi. Một chốc có người đàn bà tuổi chừng 70 lên xe, anh ta đứng lên lịch sự nhường chỗ cho người đàn bà ấy, nhìn thấy vậy tôi rất vui lòng vì vẫn có người lịch sự, tử tế với người cao niên.

Về tới nhà hơn 2 giờ chiều, kết thúc một chuyến tham quan Sapa, có vài chỗ chưa đi trọn vẹn hoặc đi mà không thấy cảnh đẹp chung quanh, nhất là Thác Bạc và trên đỉnh Fansipan ngay cả Hàm Rồng cũng vậy và Chợ Tình chưa biết đến. Cho nên đi cũng gằn như không.

Có người cho biết Sapa ngày nào cũng mưa. Đến Sapa mà không có mưa hay sương mù thì cũng như không, vì không có gì đẹp hơn cảnh Sapa với sương mù hay lãng đãng mây bay.

866430102018

1:22301018

19:0012121

Tưởng nhớ tác giả Sài Gòn năm xưa

Những nhà văn trong Nam tôi thích có Hồ Biểu Chánh, Vương Hồng Sển, Hồ Hữu Tường, Bình Nguyên Lộc và Sơn Nam.

Trong số những nhà văn này, có Hồ Hữu Tường (1910-1980), ông dạy tôi về bộ môn Xã Hội Học năm 1964 ở Phân khoa Văn Học và Khoa Học Nhân Văn thuộc Viện Đại Học Vạn Hạnh Sài Gòn, khi đó mới thành lập và ông là Phó Viện trưởng. Trước đó tôi đã đọc tác phẩm *Phi Lạc sang Tàu* của ông, thưở tôi còn nhỏ ở nhà quê, trước 1954, sau này có *Thằng Thuộc con nhà nông*, truyện ngắn *Con Thần Lăn chọn nghiệp*...

Nhà văn Bình Nguyên Lộc (1914-1985), người gầy ốm thường đi chung với một anh mập mạp, đó là ký giả Nguyễn Ang Ca, được giới văn nghệ sĩ gọi là “Thằng ốm với thằng mập”, dựa theo một tập phim Pháp được trình chiếu ở Sài Gòn thời đó, họ cùng làm báo *Tiếng Chuông* với họa sĩ Phạm Thăng. Một đêm, họ tới nhà họa sĩ Phạm Thăng, để bàn về việc trình bày bìa sách hay việc chi đó về báo chí, khi đó tôi đang ở trọ nhà Phạm Thăng đi học, nhờ vậy tôi mới biết nhà văn Bình Nguyên Lộc, sau tôi thích đọc tiểu thuyết của ông như *Dò Dọc*, *Tâm Trạng Hồng*...

Huỳnh Ái Tông

Nhà văn Hồ Biểu Chánh (1885-1958), tôi không có duyên gặp ông lần nào, mặc dù vào cuối thập niên 1950, trên đường Ngô Đình Khôi, có ngã tư Trương Tấn Bửu, qua khỏi ngã tư này đi về hướng phi trường Tân Sơn Nhất chừng 100 thước có con hẻm ăn thông ra đường Nguyễn Huỳnh Đức, cạnh con hẻm này có Trường Trung học tư thục, xây 3, 4 tầng lầu nhưng đã đóng cửa không còn dạy nữa, phía sau trường là bãi cỏ hoang, tôi có người bạn nhà ở khu này, nên 5, 10 hôm, buổi tối đến thăm bạn rồi cùng nhau thả bộ trong con hẻm, vừa đi vừa trò chuyện. Sau này mới biết con hẻm đó có biệt thự của nhà văn Hồ Biểu Chánh, về sau con hẻm đó nói rộng ra làm thành con đường đặt tên là đường Hồ Biểu Chánh.

Tôi mê đọc tiểu thuyết của Hồ Biểu Chánh từ khi còn nhỏ như *Cay đắng mùi đời*, *Ngọn cỏ gió đùa*, *Nhân tình ấm lạnh*, *Ai làm được...* Sau này mới biết, nhiều truyện của ông được phỏng tác từ các truyện *Les misérable*, *Sans famille* ... của những văn hào Pháp. Hay *Người thất chí* phỏng tác theo tiểu thuyết của văn hào Nga Dostoevksy. Cái hay là phong cảnh đồng quê, xã hội hoàn toàn Việt Nam thời bấy giờ.

Về nhà văn Sơn Nam (1926-2008), tôi chưa gặp ông lần nào, nhưng đọc *Hương Rừng Cà Mau* rồi mê đọc sách của ông từ đó, riêng *Hương Rừng Cà Mau* trước kia tôi có tập sách in đầu tiên rồi tái bản lần 1, lần 2, lần 3. .

Người Việt Nam, ai sinh ra từ khoảng đầu thế kỷ thứ 20, cấp sách đến trường học chữ Quốc ngữ, đều có học qua bộ sách *Luân Lý Giáo Khoa Thư* và *Quốc Văn Giáo Khoa Thư*, bài học ngắn, căn bản dạy cho người ta về luân lý về ca dao về phong cảnh đẹp về tình yêu quê hương, đất nước như bài *Kẻ ở người đi* của lớp Sơ Đẳng, có câu chót. “Oi! Cảnh biệt ly sao mà buồn vậy!”.

Những chuyện về Việt Nam

Truyện ngắn *Tình nghĩa Giáo Khoa Thư*, nội dung có người đi thu tiền báo một độc giả ở xóm Cà Bậy Ngọt, gần làng Đông Thái, Đông Hòa...thuộc tỉnh Rạch Giá, nơi nhà văn được sinh ra và lớn lên. Độc giả Tư Có và Thầy phái viên đem đó nhắc lại những bài học trong sách Quốc Văn Giáo Khoa Thư như bài *Chọn bạn mà chơi, Khuân tảng đá, Nên giúp đỡ lẫn nhau, Chăn trâu thuộc lớp Dữ Bị*.

Một số độc giả thích đọc vì Sơn Nam viết những truyện lạ ít ai biết ở trong rừng U Minh với cá sấu, với “Muỗi kêu như sáo thổi, đũa lội tựa bánh canh”, hoặc gợi cho độc giả có nhiều thích thú, nhớ lại một thời thơ ấu với những bài học trong sách *Quốc Văn Giáo Khoa Thư*.

Trên Đại lộ Lê Lợi đối diện với nhà sách Khai Trí, là mặt hông của Bộ Công Chánh, cho nên có xây một bức tường từ đường de Lattre de Tassigny cho đến đường Pasteur, nơi có nước mía Viễn Đông, danh tiếng một thời tại thủ đô Sài Gòn. Tại bức tường này có nhà vệ sinh cho nam giới, đến thập niên 1970 có nhiều kios bán sách cũ, tranh ảnh mọc lên, tiếp nối tại góc de Lattre de Tassigny cũng có vài kios tiếp theo cho đến cổng vào của Bộ Công Chánh, có cái Kios do anh Hai người Bắc làm chủ, anh bán những sách Toán ngoại quốc và những sách cũ. Một hôm tôi ghé ngang xem sách, thấy có người đàn ông lớn tuổi, phương phi, mặc bộ áo quần 4 túi trắng, tóc để chấm vai, từ ở Nhà sách Khai Trí băng qua đường rồi ghé Kios anh Hai, ông ta tìm xem rồi lấy quyển *Quán Nãi* của Nguyên Hồng, nói với anh Hai:

- Tôi có quyển này rồi, nhưng muốn mua tặng bạn. Anh lấy bao nhiêu ?

Anh Hai chủ Kios, kính trọng đáp:

- Dạ ! Xin Cụ cho bao nhiêu cũng được ạ !

Huỳnh Ái Tông

Ông ta móc ví lấy tiền trao cho anh Hai, rồi lấy quyển sách đi trở ra đại lộ Lê Lợi.

Tôi hỏi người chủ Kios:

- Anh Hai ! Ông ấy là ai vậy ?

- Anh không biết sao ? Cụ Vương Hồng Sển đó!

Tôi biết ông Vương Hồng Sển (1902-1996) như thế đó. Nếu ông là con gái thì người ta cho là cô gái “đầu gà đít vịt”, có nghĩa là cha Tàu mà mẹ Miên, thuở thiếu thời ông được học trường Chasseloup Laubat, thi đậu ngạch thư ký như các ông Hồ Biểu Chánh, Mai Thọ Truyền. Ông khởi nghiệp thư ký ở trường máy, tức trường bá nghệ, đó là trường kỹ thuật Cao Thắng tại Sài Gòn sau này, nhưng ông không thi đỗ vào ngạch Đốc phủ sứ, ông từng giữ chức Quản Đốc Bảo Tàng Viện Sài Gòn, sau khi đã về hưu do đủ thâm niên 25 năm làm công chức tại trường máy, tòa bố Sa Đéc, dinh Thống đốc Nam Kỳ. Làm Quản Đốc Bảo Tàng Viện theo Khế ước, sau ngày Cách mạng 1-11-1963, mãn hạn khế ước, ông phải nghỉ luôn. Mặc dù, thời gian làm ở dinh Thống Đốc Nam Kỳ, Dương Văn Minh là Chủ sự phòng, xếp của ông. Sau đó Dương Văn Minh bị động viên bước vào đời binh nghiệp.

Tình duyên của ông trắc trở, về sau ông sống với Nghệ sĩ Bà Năm Sa Đéc (1907-1988), họ có một người con trai duy nhất là Vương Hồng Bảo (1951-1998) bà mất đưa về quê bà ở làng Tân Khánh Đông, Thị xã Sa Đéc chôn cất, ông mất được an táng sơ sài trong nghĩa trang gia đình tại hẻm 98, đường Trần Hưng Đạo, thuộc tổ 3, khóm 2, phường 2, thành phố Sóc Trăng.

Những chuyện về Việt Nam

Mộ Bà Năm Sa Đéc - Nguyễn Kim Chung

Tôi đã có quyển *Sài Gòn năm xưa*, nhưng thấy có bản in mới lại mua. Hôm nay thành thơi lục trong học tủ thấy có quyển *Sài Gòn năm xưa* mua năm ngoài của Nhà xuất bản Tổng hợp Đồng Nai và *Sài Gòn năm xưa* của Nhà xuất bản Tổng hợp Thành phố HCM bìa cứng mới mua năm nay.

Quyển *Sài Gòn năm xưa* là tác phẩm thứ nhì của ông in lần đầu năm 1962, như những nhà văn miền Nam, “nói sao viết vậy”. Bài Kính dâng Ba, theo tôi nghĩ là bài văn chân thật hay và cảm động nhất.

Kính dâng Ba

Tập biên khảo thường đàm này để tưởng niệm những phút êm đềm đã qua:

Năm 1919, Ba đưa con lên Sài Gòn vô trường lớn.

Con bắt đầu nếm mùi cháo cá Chợ Cũ, hủ tíu Chợ Mới, xem hát thí Chùa Bà Chợ Lớn, nhai thịt bò kho thằng Lù, có năm cắc leo chuồng gà ngói coi hát Tây, và cánh không còn gặp nữa là: bữa bữa hai cha con thượng cao lâu ăn cơm xá xíu.

Huỳnh Ái Tông

Năm 1927, Ba lên thăm, con mua bánh Catinat, lòng mừng dâng Ba món lạ. Ba không dùng, hỏi con: "Chữ Hiếu " sao có đất tiền?"

Năm nay 1960, đầu con bạc mà túi vẫn nhẹ, muốn mua bánh, Ba không lên: xe giã, đường xa, hai con đồ Cái Vồn và Mỹ Thuận vẫn có tiếng không lịch sự đối với hành khách "bát thập lão ông" như Ba vậy!

Những ký-ức bấy lâu, con viết gởi về:

"Vương Trạch Nhựt, cháu hãy đọc lớn cho Nội nghe."

Gia Định, đường Rừng Sác, số 5,

Ngày 26 tháng 5 năm 1960

Sên

Ông để lại sản nghiệp suu tầm đồ cổ giá trị, hiến tặng cho Thành phố HCM, sản nghiệp đó có thể xây lăng tẩm đồ sộ, nhưng mộ phần ông chỉ là nấm đất đơn sơ. Cuộc đời ông sống chẳng vinh thân mà khi mất rồi cũng chẳng ai đoái hoài, nên không có mồ yên mả đẹp.

866402112018

Dự Hiệp kỵ GDPT Miền Vĩnh Nghiêm năm 2018

Ngày 27-10-2018, lúc tôi còn đang đi tham quan ở Sapa thì có Trưởng Phúc Thiện Trần Đình Hùng điện thư chuyển lời mời của Trưởng Tịnh Uyển Nguyễn Thị Oanh mời tôi tham dự Hiệp kỵ GDPT Vĩnh Nghiêm, tổ chức tại Tổ đình Vĩnh Nghiêm 339 Nam Kỳ Khởi Nghĩa, Quận 3, Thành phố HCM, vào lúc 9 giờ sáng ngày 4-11-2018, nhằm ngày 27 tháng 9 năm Mậu Tuất.

Tôi đến chùa Vĩnh Nghiêm khoảng 9 giờ, tôi muốn lên Chánh Điện lễ Phật và ra phía sau thờ chư hương linh, để xem có thể tìm thấy người thân có ảnh thờ tại đây, nhưng nhiều ảnh thờ

Huỳnh Ái Tông

quá và chỉ là ảnh 4X6, nên không thể nào tìm thấy, trừ trường hợp nhà chùa có lập bảng danh sách và vị trí.

Tôi trở ra Chánh điện chụp ảnh, chư tăng và Phật tử đang tụng kinh.

Những chuyện về Việt Nam

Tôi cũng ra trước sân chụp 1 tấm ảnh để kỷ niệm,

Lúc xuống thang tôi thấy nhiều anh chị em Huỳnh Trường và Đoàn sinh đang đứng xếp hàng chụp ảnh kỷ niệm, tôi thấy có Trường Phúc Thiện Trần Đình Hùng và vài anh khác đang cầm máy chụp ảnh, tôi định chờ Hùng nhìn thấy, tôi nhờ Hùng chụp cho tấm ảnh gần là những anh chị em đó, còn xa hơn ở cầu thang là tôi, tôi nghĩ Hùng đang bập rợn xếp đặt để lấy ảnh đẹp, không thể nào nhìn xa hơn để thấy tôi. Do đó, tôi xuống thang nhập vào với anh chị em, đứng cạnh Đặng Văn Nữ, nhờ đó Nữ mới biết có tôi về và dự lễ hôm nay.

Huỳnh Ái Tông

Nữ và tôi vào Đoàn quán GDPT mới gặp chị Oanh, Kiều anh Khuru Phụng Chương, chị Thanh và vài người khác. Nhớ lại năm 1990, chị Oanh, Nữ, chị Thanh, chị Sáp, chị Dương, Kiều, anh chị Khuru Phụng Chương, vợ chồng Hải cùng tôi đi lên Đà Lạt dự Hiệp Ky GDPT Việt Nam do các anh Nguyễn Văn Châu, Nguyễn Văn Thục, Nguyễn Khắc Từ tổ chức.

Phái Đoàn HT. Vinh Nghiêam thăm Trại
Trưởng tại Hồ Than Thở Đalat năm 1990

Lần đó thật ra các Huỳnh Trưởng từ Quảng Trị đến Sài Gòn ra đó họp để bầu Ban Hướng Dẫn Trung Ương, phục hoạt GDPT Việt Nam, thuộc GHPGVNTN, nhưng rất tiếc bất thành, vì nhà cầm quyền không cho phép làm bất cứ điều chi ngoài tổ chức Hiệp ky, đặt dưới sự trách nhiệm của Hòa Thượng Từ Mãn, trụ trì chùa Linh Sơn.

Tương cũng cần nhắc lại, năm 1983, Bác Tôn Thất Liệu và chúng tôi tổ chức Hiệp ky GDPT Vĩnh Nghiêam lần đầu tiên tại tổ đình Vĩnh Nghiêam, có nhiều anh chị Huỳnh Trưởng thuộc Ban Hướng Dẫn Trung Ương đến dự như chị Hoàng Thị Kim

Những chuyên về Việt Nam

Cúc, anh Cao Chánh Hựu, anh Đoàn Văn Lộc, anh Nguyễn Khắc Từ, Nguyễn Ngọc Giao, Nguyễn Công Minh, anh Hoàng Trọng Cang ...

Mặc dù thời gian đó GDPT chưa phục hoạt, nhưng được sự đùm bọc của HT. Thích Thanh Kiểm, nên mọi việc diễn ra tốt đẹp, trước đó các Huynh Trưởng Cao Niên thuộc Ban Hướng Dẫn Trung Ương đã tổ chức Hiệp kỳ GDPT Việt Nam ở Quảng Hương Già Lam vào dịp Vía đức Phật A Di Đà.

Huỳnh Ái Tông

Vì Chánh điện đang tụng kinh, nên buổi lễ Hiệp kỵ được tổ chức tại Hậu Tổ của chùa, lần trước tôi có tham dự, tổ chức ở Hội Trường, trước Hậu tổ.

Các em chờ vào hành lễ

Buổi lễ hôm nay, Trưởng Thiện Linh Đặng Văn Nữ Đoàn là Đoàn Trưởng Đoàn Huỳnh Trương A Dật Đa chủ lễ, với sự tham dự của GDPT Vĩnh Nghiêm, các Trưởng GDPT Giác Ngạn, Giác Long, Giác Hạnh, Giác Viên ở Biên Hòa ...

Có sự tham dự của Bác gái Tôn Thất Liệu, chị Ngô Kim Qui em gái Trưởng Thu ... Trên bàn thờ chư Hương Linh từ trái qua phải có di ảnh của các Trưởng Huỳnh: Nhuận Pháp Tôn Thất Liệu, Tâm Huệ Đoàn Thị Kim Cúc, Tâm Thông Nguyễn Đức Lợi, Chính Tiến Nguyễn Đức Long, Tâm Hòa Ngô Mạnh Thu và Thông Phương Đặng Văn Khuê.

Những chuyện về Việt Nam

Ngô Kim Quy và Cao Bá Hưng

Sau khi tụng kinh Cầu siêu xong, Trưởng Vân Anh Nguyễn Thị Minh Nguyệt, Huynh Trưởng GDPT Giác Ngạn đọc tiểu sử Trưởng Huỳnh Tâm Thông Nguyễn Đức Lợi, là con chim đầu đàn Gia Đình Phật Tử Miền Vĩnh Nghiêm.

Trưởng Vân Anh đọc tiểu sử Bác Tâm Thông, Trưởng Khuê Phạm Chương chụp ảnh

Huỳnh Ái Tông

Sau khi buổi lễ hoàn mãn, vài Trưởng đến bàn thờ chư Huynh Trưởng tiền bối xá vài xá cầu nguyện hay tưởng niệm người đã quá vãng. Riêng tôi đến lạy bốn lạy, kính viếng họ, tưởng niệm những người ấy, tôi đã có dịp cộng tác góp phần xây dựng GDPT Miền Vĩnh Nghiêm.

Sau đó Vân Anh chụp hình cùng tôi để kỷ niệm, vì ngoài tình Lam còn có tình thầy trò, tôi làm Hiệu Trưởng còn Vân Anh là học sinh lớp Thương Mại Trung Học Kỹ Thuật Nguyễn Trường Tộ Sài Gòn, niên khóa 1974-1975, vài người thầy thế cũng muốn vào chụp chung ảnh kỷ niệm.

Sau đó mọi người được Ban Tổ Chức đãi bánh Khúc và dùng nước giải khát. Trong khi đó Trưởng Nữ nói sơ về GDPT

Những chuyện về Việt Nam

Vĩnh Nghiêm với tổ chức Hiệp Kỳ hôm nay là để nhớ ơn những Huynh Trưởng tiền bối đã gây dựng GDPT Miền Vĩnh Nghiêm. Tưởng nhớ HT. Thích Thanh Kiểm luôn quan tâm sinh hoạt GDPT, ngài đã ban hành quyết định thành lập Ban Hướng Dẫn GDPT cho môn phái Vĩnh Nghiêm và mong muốn truyền thống này sẽ được các Huynh Trưởng trẻ, các em tiếp nối để làm cho GDPT Miền Vĩnh Nghiêm vững mạnh hơn.

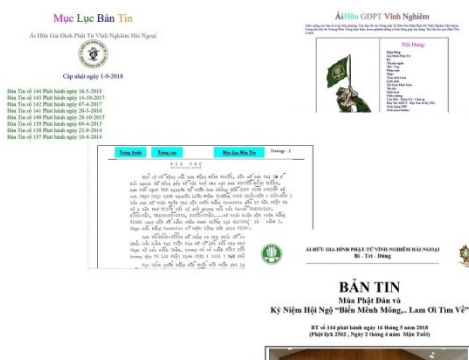

Từ trái: Oanh, Kiều (thầy lưng), Nữ, Tông

Sau đó Trưởng Nữ đề nghị buổi tâm tình, rồi đề nghị tôi có vài lời. Tôi trao đổi trước đây tôi sinh hoạt với các Trưởng GDPT Vĩnh Nghiêm. Năm 1991, tôi định cư nước ngoài, năm đó tôi cùng chị Đoàn Thị Kim Cúc, Hồng Loan thành lập nên Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại. Năm 1994, Trưởng Ngô Mạnh Thu sang, năm sau Trưởng lãnh trách nhiệm làm Trưởng Ban.

Từ 1991, Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Hải ngoại có phát hành một *Bản Tin*, cho đến nay vẫn còn và đã đưa lên Mạng đầy đủ từ số đầu tiên. AHVN cũng có một Trang nhà từ năm 1996, cho đến nay vẫn liên tục có bài vở phong phú. Đáng tự hào vì chưa có tổ chức nào của GDPT Việt Nam có Bản Tin hay tờ báo hoặc Trang Mạng, sống liên tục trên 20 năm cho đến nay vẫn còn hoạt động.

Huyền Ái Tông

Sau đó, anh Cao Bá Hưng phát biểu vài lời, mong qua Hiệp ký anh, chị, em có dịp họp mặt, nhờ đó sẽ gắn bó với nhau hơn.

Sau đó vì đã trưa, nên BTC cảm ơn mọi người tham dự, chấm dứt buổi lễ. Chị Oanh lo thu dọn, Nừu, Kiều và tôi tới Đoàn Quán trao đổi, tâm tình thêm. Trưởng Khuru Phụng Chương và Trần Đình Hùng bận việc nên về sớm.

Tôi hỏi thăm Ngân về Hải, vì không thấy Hải phu quân của Ngân tham dự, Ngân cho biết Hải ốm, tôi nhờ Ngân chuyển lời thăm hỏi Hồng, Ngân cười bảo tôi:

- Nhấn với Nừu kìa. Bây giờ họ đã trở về mái nhà xưa rồi anh ơi!

Ngân và các anh GDPT Giác Long

Những chuyện về Việt Nam

Tôi có hỏi Tịnh Uyên về Tịnh Phúc Lê Thị Tịnh Gia Trường GDPT Giác Ngạn, nhớ ngày nào tôi làm Liên Đoàn Trưởng GDPT Giác Trí, thay Trưởng Tâm Trí Nguyễn Quang Vui, Tịnh Phúc còn là cô Oanh Vũ đi GDPT từ thời GDPT Giác Dũng trước đó, sau đổi thành Giác Trí. Tịnh Uyên cho biết Tịnh Phúc hôm qua đưa các em đi trại thi lên cấp, về nhà vẫn bình thường. Sáng nay bỗng dưng không dậy nổi, nên đã gọi điện thoại báo là không thể đến dự.

Chị Gia Trường và Liên Đoàn Trưởng GDPT Giác Viên, vào Đoàn Quán thu xếp hành trang ra xe bus để trở về Biên Hòa, cho kịp sinh hoạt với đơn vị mình. Được biết hôm nay GDPT Giác Viên chuẩn bị phần thức ăn để cúng trong buổi lễ.

Phó nhóm Trần Đình Hùng hôm nay xông xáo ghi nhận ảnh, mong được ảnh đẹp và ý nghĩa, trông Hùng cắt tóc ngắn, nhưng đã bạc trắng gần hết, có vẻ "hơi bị già" đi, anh ta về hưu đã lâu, trước tôi đến 5 hay 10 năm, thời giờ hưởng nhàn dùng để lướt web, du lịch và trông nom các cháu cho cô Vũ Thị Ngụy đi chùa.

Rồi Nữ mời tôi và vài Trưởng đến quán chay trong sân chùa để dùng bữa cơm trưa, tiếp tục tâm tình Lam.

Huỳnh Ái Tông

Chúng tôi có chị Oanh, chị Thảo, Nữ, Hưng, Kiều và tôi. Trong bữa ăn đã nhắc lại những kỷ niệm xưa, hỏi thăm tới Trương Nguyễn Quang Vui, Nguyễn Đình Thông, Tuệ Linh, nhắc tới Trương Lệ, Tố Mỹ.

Cũng không quên nhắc tới Trương Văn Tâm Sỹ, sau này xuất gia là Hòa Thượng Trí Việt ở Đà Nẵng, Trương Liên Phú sau này là Hòa Thượng Chơn Kim ở Đơn Dương tỉnh Lâm Đồng. Cao Bá Hưng cho là Trương Liên Phú là sĩ quan Không Quân, lần đầu tiên tôi nghe như vậy, nhưng khi Trương Phú sinh hoạt ở GDPT Giác Minh hay ở Đoàn Huỳnh Trương A Dục tại Thủ Đô Sài Gòn vào những năm 1959, 1960, tôi chưa hề nghe nói Trương Liên Phú là quân nhân. Nếu là quân nhân, làm sao Trương Liên Phú từ bỏ việc hôn nhân đã làm đám hỏi, đề xuất gia đầu Phật năm 1964. Tôi hứa sẽ hỏi lại Trương Vui.

Sau bữa cơm trưa, mọi người chia tay, ai cũng ngoài 70 nhưng vui vẻ, thoải mái, hiểu nhau hơn, thông cảm nhau hơn trong tình Lam sâu đậm của tuổi già còn năng động tham gia sinh hoạt GDPT.

Thể dục lúc tuổi già

Từ nhỏ đi học ở trường làng nơi thôn quê, tôi đã được học và tập thể dục để biết nhờ tập thể dục thân thể dẻo dai, sức khỏe cường tráng, lớn lên thời kỳ sung sức dù không tập thể dục cũng khỏe mạnh, vì nhờ có những vận động khác.

Có những hôm sáng sớm thức dậy cảm thấy uể oải, đó là do thiếu hoạt động trong ngày, nhưng cũng lười biếng tập thể dục, vì nghỉ hàng ngày mình đi làm ở xưởng, ngày nghỉ thì cũng đẩy máy cắt cỏ, dọn dẹp sân vườn. Nên bỏ quên thói quen tập thể dục hàng ngày.

Nhưng từ khi về hưu, cảm thấy sức khỏe giảm dần theo năm tháng, bắt đầu lo tập thể dục, cách tập dễ nhất là đi bộ, nhà tôi và tôi đến cái Mall gần nhà, đi vài vòng, khi 25 phút, khi 40 phút, khi đi trong Mall, khi đi ngoài Mall.

Huyền Ái Tông

Đi trong Mall thì mùa Hè mát, mùa Đông ấm do trong Mall luôn có máy điều hòa không khí, còn đi phía ngoài Mall chỉ vào những buổi sáng mùa Hè, trời mát có ánh nắng, nhờ đó có được Vitamin D.

Những chuyện về Việt Nam

Nên nhớ những nhà chuyên môn về sức khỏe, khuyên những người đi bộ dưỡng sinh ở công viên hoặc đường phố có nhiều cây xanh, không nên đi buổi sáng sớm khi mặt trời chưa lên hay buổi chiều khi ánh sáng đã tắt, lúc đó cây xanh sẽ thải ra khí Carbonic, không tốt cho sức khỏe của chúng ta.

Tôi nghe người ta nói Phép vẩy tay liệu pháp, do đó tôi cũng tập Vẩy tay liệu pháp vào buổi tối, rồi Dịch Cân Kinh tôi cũng tập. Nhưng thỉnh thoảng đi du lịch hay đi về Việt Nam tôi bỏ tập 6, 7 tuần. Nên nhiều khi tập lại Dịch Cân Kinh có thức đã quên, cần phải học lại.

Lần này về Việt Nam, đi về quê, đi tour, tập lại cũng bị quên vài thức. Do vậy tôi phải tìm xem lại Dịch Cân Kinh để tập lại cho đúng nguyên bản, nhờ đó sẽ giúp cho sức khỏe được tốt, may ra tuổi thọ sẽ được kéo dài.

Trước đây *Tìm hiểu Dịch Cân Kinh*, tôi dùng Video Clip có 3 vị Tăng Thiếu Lâm Tự biểu diễn, nhưng lần này tôi dùng Video Clip chỉ một vị Tăng Thiếu Lâm Tự biểu diễn mà thôi.

Huyền Ái Tông

Xin mời xem, nếu thích xem và tập từng thức, chắc chắn sẽ hữu ích cho sức khỏe của chúng ta.

<https://www.youtube.com/watch?v=CB3OwOYCsYM>

866409112018

Tham quan Nam Phương Linh Từ

Tôi xem trên Mạng, thấy có khu Du lịch Văn hóa Phương Nam, tôi muốn đến đây xem 1 lần cho biết, vì nơi đây là Đặng Tộc Nam Phương Linh Từ. Ngoại tổ tôi là họ Đặng, được biết nguồn gốc ở Bồ Húc tỉnh Sa Đéc, nay còn thân tộc ở làng Tân Lược, huyện Tân Bình tỉnh Vĩnh Long. Tôi tự hỏi có họ gần xa không ? Nên đi tham quan cho biết.

Huyền Ái Tông

Nam Phương Linh Từ theo tài liệu cho biết: Là công trình do doanh nhân Đặng Phước Thành là Chủ tịch HĐQT VINASUN CORP; đồng thời là Chủ tịch danh dự Hội Đồng Đặng tộc Việt Nam, cùng chi tộc Đặng phát tâm công đức xây dựng để tỏ lòng tri ân, tôn vinh sự xả thân của các nhân vật lịch sử.

Nằm trong quần thể công trình này, còn có Đền thờ Đặng tộc, Bảo tàng Đặng tộc, Bảo tàng Nam bộ và dãy trường lang bao bọc chung quanh với tổng chiều dài 675 m, có 240 cây cột gỗ, có 4 hồ nuôi trồng thực vật và các loài thủy sinh - tượng trưng cho 4 biển-, có 63 chậu mai vàng - tượng trưng cho 63 tỉnh, thành của Việt Nam - và 54 loài hoa kiểng, cây xanh - tượng trưng cho 54 dân tộc anh em-. Trong tổng thể công trình còn có sân đỗ máy bay trực thăng, 2 bãi xe ô tô và sân hành lễ lên đến 3 ha.

Hàng năm Khu Du lịch Văn hóa Phương Nam tổ chức sự lễ hội theo nghi thức truyền thống vào mừng ngày 8, 9 tháng 3 âm lịch, trong đó mừng 8 tháng 3 giỗ hội các nhân vật lịch sử đất Phương Nam, mừng 9 tháng 3 giỗ tổ Thủy sư Đô đốc Đặng Nhân Cẩm là Thủy tổ của họ Đặng tại Long Hưng và Phương Nam.

Đây là công trình được khởi công xây dựng từ ngày 30/10/2009 trên diện tích 17 ha, tọa lạc tại ấp Hưng Quới 2, xã Long Hưng A, huyện Lấp Vò, tỉnh Đồng Tháp, với tổng đầu tư 600 tỷ đồng gồm 5 hạng mục chính. Nam phương Linh từ, Đặng tộc Nam phương Linh từ, nhà bảo tàng họ Đặng, nhà bảo tàng Nam bộ và dãy trường lang bao quanh - tượng trưng cho 5 châu-.

Những chuyện về Việt Nam

Ngày 23, 24-12-2017, là ngày Khánh Thành Nam Phương Linh Từ, đầu năm 2018, nơi đây được UBND Đồng Tháp chọn là Khu Du Lịch Văn Hóa Phương Nam.

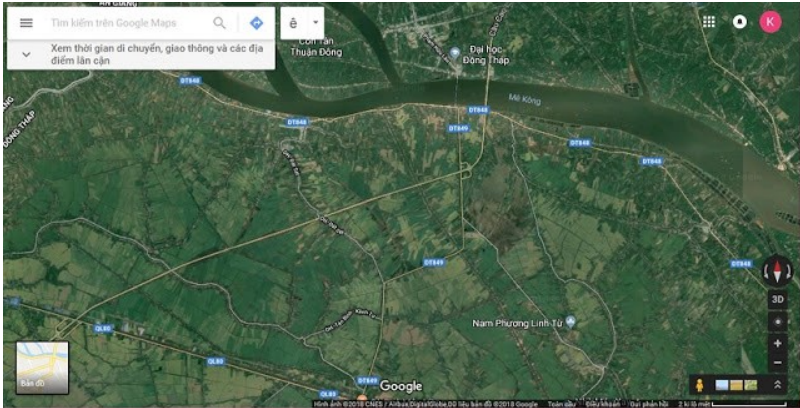

Ông Đặng Phước Thành - Chủ tịch HĐQT VINASUN CORP.

Muốn tham quan Nam Phương Linh Từ, từ Sài Gòn theo cao tốc TpHCM – Trung Lương rồi theo QL 1A đến An Hữu theo ĐT 30 đi Cao Lãnh, qua cầu Cao Lãnh, xuống rẽ trái, cách chân

Huỳnh Ái Tông

cầu 4 km sẽ có bảng chỉ dẫn, rẽ trái vào Khu Du Lịch Văn Hóa Phương Nam.

Có người quen rủ tôi đi chơi Sa Đéc, thăm anh Nguyễn Văn Giàu, chúng tôi có dịp quen biết nhau gần 30 năm trước. Nhân dịp, tôi cho biết muốn tham quan Nam Phương Linh Từ, nên chúng tôi hẹn nhau ngày Thứ Bảy 10-11-2019, sáng sớm lên đường.

Như đã hẹn, khoảng 8 giờ sáng vợ chồng Trần Quang Thành và Nguyễn Thị Tuyết Mai đến đón chúng tôi, sau khi gọi điện báo cho biết sẽ đón trễ, vì chúng tôi hẹn từ 6 giờ tới 6 giờ 30.

Chúng tôi rời cao tốc Tp HCM-Trung Lương, ghé Mekong Rest Stop ăn điểm tâm, nơi đây buổi sáng tập nập kẻ ra người vào, mặc dù nơi đây có 3 đến 4 ngôi nhà dành cho khách. Chúng tôi gọi thức ăn và nước uống, đợi khá lâu họ mới dọn ra, nhưng còn thiếu phải nhắc họ, lại phải đợi thêm.

Những chuyện về Việt Nam

Vì chúng tôi dùng chay, tô hủ tiếu ăn có hương vị cũng bình thường, nhưng Thành, Mai và anh tài xế ăn mặn chắc ngon miệng hơn, nên họ đã đến đây mỗi lần đi ngang qua.

Lúc 9 giờ 30, chúng tôi đi qua cầu Long Định, mới rời khỏi Trung Lương chừng 10 phút, anh Giàu gọi điện thoại hỏi đã đi tới đâu rồi ? Thành trả lời theo anh tài xế cho biết chừng 10 phút nữa tới cầu Mỹ Thuận, nhưng tôi biết, xe chưa đến Cai Lậy, như vậy phải còn chừng 40 hay 50 phút nữa mới đến cầu Mỹ Thuận.

Xe qua cầu Mỹ Thuận, anh Giàu lại hỏi đã đến đâu rồi ? Thành trả lời vừa mới qua cầu Mỹ Thuận, Giàu chỉ dẫn khi nào gặp vòng xoay thì quẹo trái. Xe chạy đến chợ Nha Môn, tôi cho biết xưa kia chợ nằm phía bên kia cầu bên tay phải, nay cất lại dời chợ qua phía bên này cầu và chợ nằm bên tay trái.

Tài xế cho biết gái Nha Môn có tiếng đẹp, tôi cho biết xưa kia tôi ở trọ trong nhà gái Nha Môn, đó là chị Phạm Thăng, chị ấy có người chị gái, cả hai chị em rất đẹp. Theo tôi đọc báo, có người viết Gái Nha Môn đẹp, vì theo tích xưa, chúa Nguyễn bị

Huỳnh Ái Tông

Tây Sơn đuổi chạy, đến Nha Môn phải bỏ lại các cung tần, mỹ nữ. Về sau các người này lấy chồng nông dân, nên con cái họ là con gái Nha Môn, được truyền tụng qua ca dao:

*Gà nào hay bằng gà Cao Lãnh,
Gái nào bảnh cho bằng gái Nha Môn.*

Rồi xe chạy đến vòng xoay, thế là Tài xế rẽ trái như anh Giàu chỉ dẫn, sau khi rẽ trái chạy 1 đoạn ngắn gặp ngã 3, Thành cùng như tôi biết là đã lạc đường, vì đáng lý ra sau khi rẽ trái ở vòng xoay, chúng tôi phải gặp ngay con lộ chạy vòng ngoài thành phố Sa Đéc, anh tài xế hỏi người đi đường, họ chỉ xe chúng tôi chạy trở lại vòng xoay, phải chạy thêm chừng 20 phút sau mới tới vòng xoay, trên tường rào có hàng chữ Chào mừng quý khách đến thành phố Sa Đéc.

Từ đây, chúng tôi đếm khi xe chạy qua 3 chiếc cầu thì đến nhà anh Giàu. Tôi nói với mọi người trên xe: “Anh này tên Giàu mà nhìn dinh thự anh ta quả là giàu thật”.

Sau khi chào hỏi, chủ nhân mời ngồi bộ salon gỗ giữa nhà, dùng nước cam vắt giải khát xong, chủ nhà đưa chúng tôi đi

Những chuyện về Việt Nam

thang máy lên tầng lầu 3, nơi có thờ tượng Phật khá to và rất đẹp ở giữa nhà, bên tay phải có mấy tủ khăn xà cừ, gia chủ thờ ông bà, cha mẹ.

Tầng 2 là phòng ăn và phòng ngủ cho khách, trong 4, 5 phòng có tới khoảng 20 cái giường nệm. Ngoài phòng ngủ của vợ chồng gia chủ, con trai, con gái còn có phòng tập thể dục, máy đầm bóp vợ 1 cái, chồng 1 cái để vừa thư giãn vừa trò chuyện.

Huỳnh Ái Tông

Rồi chúng tôi ra sân vườn xem hồ cá Koi, vì đợt trước cá chết cả hồ, nên gia chủ vừa mới nuôi lại vài mươi con chừng 2 đến 3 tấc.

Sau đó, gia chủ mời chúng tôi đi ăn cơm ở quán ăn quen với gia đình ở ngoài phố, theo Thành cho biết nữ gia chủ nấu chay tuyệt ngon, nhưng tiếc chị đi vắng vì có việc riêng.

Rồi chúng tôi đi thăm Làng hoa Sa Đéc, vì Thành có 1 miếng đất rộng 1 ngàn mét vuông. do Giàu giới thiệu mua đã 7, 8 năm trước, chỉ có vài trăm triệu, nay có người trả giá 3, 4 tỉ. Từ trước Thành bỏ không, nay có người thuê mướn, hôm nay 2 bên gặp nhau để giáp mặt, giao kèo.

Việc xong nhanh chóng, chúng tôi trở lại nhà anh Giàu lấy trái cây, hủ tiếu, cháo do nhà máy của anh sản xuất, biếu cho Thành và chúng tôi, để sau khi tham quan Nam Phương Linh Từ, chúng tôi sẽ qua cầu Cao Lãnh về Sài Gòn, không phải trở lại nhà anh Giàu.

Những chuyện về Việt Nam

Chúng tôi theo QL 80 - đường xe chạy qua Sa Đéc tới phà Vàm Cống – xe chạy gần tới chợ Vĩnh Thạnh còn gọi là Cái Bường bên tay phải có bản chỉ dẫn, đi theo ĐT 849, đường này dần tới cầu Cao Lãnh, nhưng còn cách cầu khoảng 4 cây số ngàn, sẽ gặp công chào và bản chỉ dẫn đi vào khu Du Lịch Văn hóa Phương Nam.

Khi đến nơi, chúng ta sẽ thấy công chào, sau công chào là con đường chạy giữa hai ngôi nhà lớn, lợp mái xanh không thấy những mái nhà đỏ. Tôi thật ngỡ ngàng nghĩ rằng đây không phải là khu du lịch Nam Phương Linh Từ, nhưng công chào khẳng định là Khu Văn hóa Phương Nam, nên chúng tôi đi vào. Đến khi thấy có nhân viên gác công quầy bán vé, nhất là bản chỉ dẫn: Người lớn 30. 000 đồng, Trẻ em 10.000 đồng như trên Mạng tôi từng xem, mới tin rằng đúng đây là nơi mình tìm đến, nhưng sao không thấy chi cả trừ cái công chào bề thế.

Nghe có người chỉ dẫn đi xe điện 10.000 đồng người, chúng tôi mua vé đi. Xe điện từ trong nhà có người lái ra, chúng tôi lên

Huyền Ái Tông

xe, xe chạy tới cái cầu gần đó không lên dốc nổi, phải quay lại đi xe khác, xe chạy dọc theo tường rào, rồi đến cổng chánh, xe chạy qua cổng phụ, vào sân đưa chúng tôi đến Đền thờ phía trước.

Nơi đây có 5 bàn thờ, bàn thờ giữa thờ Công bộ Thị Lang Đặng Nghiê, bên phải có bàn thờ tượng của 2 vị, bên phải kế đó cũng là bàn thờ, có tượng thờ 1 vị, bên phải kế đó là bàn thờ Thế phả Đặng Tộc

Bên tay trái có mấy bàn thờ nhưng không có tượng. Sau khi xem qua các bàn thờ, tượng, chúng tôi ra sân chụp vài tấm ảnh kỷ niệm.

Những chuyến về Việt Nam

Rồi chúng tôi đi ra phía hông, để ra đền thờ nhưng vị có công khai phá miền Nam ở phía sau. Bên hông ở dưới nền đất phủ cỏ xanh rất đẹp, có tượng của những danh nhân miền Nam, tôi chụp ảnh với tượng Cao Văn Lầu.

Còn anh Nguyễn Văn Giàu chụp ảnh bên tượng của nhà văn Phan Văn Trị.

Huỳnh Ái Tông

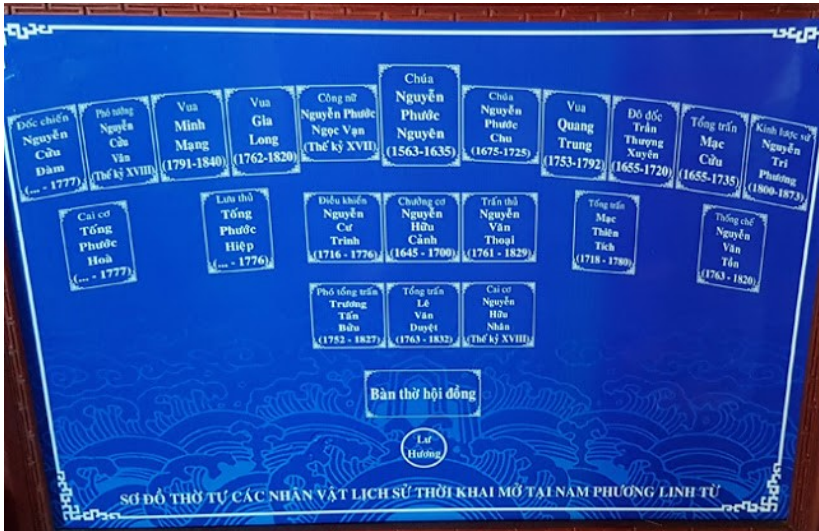
Sau đó chúng tôi vào tham quan điện thờ những tiền nhân có công khai phá miền Nam như vua Gia Long, Nguyễn Huệ, Mạc Thiên Tích, Nguyễn Hữu Cảnh, Nguyễn Hữu Thoại ...

Những vị này được chia ra thờ trên 3 bàn thờ của 3 gian giữa. Có 1 bảng sơ đồ vị trí các tượng được thờ.

Những chuyện về Việt Nam

Sau đó chúng tôi ra sân chụp vài tấm ảnh, rồi ra công sau có đặt một chiếc trống to, đặt tên là trống lệnh. Cổng này cũng là tam quan, có 3 tầng.

Rồi chúng tôi lên cầu ngói Phương Nam, nơi đây tôi chụp 1 tấm ảnh ghi hình đoàn chúng tôi tham quan đứng trên cầu, dưới là con kinh có một chiếc ghe máy đang chạy. Cầu chỉ có đi bộ mà thôi, vì ở 2 gian đầu cầu có những bậc cấp, gian giữa mới

Huỳnh Ái Tông

bằng phẳng. Qua cầu là sân chơi dành cho lễ hội, có những ngôi nhà lợp lá.

Chúng tôi đi cạp theo con kinh chừng 20 thước là đến con lộ chạy dọc theo tường của Nam Phương Linh Từ, nó chính là con lộ khởi đi từ phòng bán vé, cách cái cầu chỗ chúng tôi đứng chừng 10 hay 15 thước.

Rời Nam Phương Linh Từ, xe anh Giàu đi trước, dẫn chúng tôi qua cầu Cao Lãnh, cho đến khi nhập vào QL 30, anh mới chia tay. Chúng tôi theo đó, xe chạy ra QL 1A - đường Sài Gòn đi Miền Tây – chúng tôi đến thị xã Cai Lậy phở đã lên đèn, về đến Mekong Rest Stop chỉ mới 6 giờ 30.

Những chuyện về Việt Nam

Quán vắng, chỉ có 3, 4 bàn có khách uể oải ngồi ăn bữa cơm chiều, vì quán đóng cửa lúc 8 giờ 30, cho nên người ta không thể ăn nhậu. Quán chỉ là quán điểm tâm và bán cơm mà thôi.

Buổi sáng thì đông khách điểm tâm, nhưng buổi tối vắng, chứng tỏ quán cơm không ngon lắm. Tôi ăn chay, chỉ gọi cơm rang và hoa thiên lý xào, cơm rang chỉ với vài miếng của cái carrot và vài hạt bắp cho có màu đỏ đỏ, vàng vàng. Còn hoa thiên lý chỉ là hoa thiên lý xào với dầu ăn mà thôi.

Nam Phương Linh Từ, đọc bài, xem ảnh tưởng thật là hoành tráng, nhưng so với chùa Bái Đính ở Ninh Bình còn cách xa, chưa thể với tới. Tôi có đọc đâu đó ít nhất có 2 bài báo, nói rằng không có thu phí vào xem, nhưng không phải vậy. Lại còn có Thùng Công Đức ! Công đức chi ? Nếu để Thùng Từ Thiện, ai có từ tâm muốn đóng góp làm từ thiện, góp tiền vào. Nam Phương Linh Từ đem tiền đó đi làm từ thiện, chắc chắn có ý nghĩa hơn. Tôi tin ông Chủ tịch HĐQT VINASUN phát tâm xây dựng nơi này để thờ cúng tổ tiên, giòng họ của mình, chớ

Huỳnh Ái Tông

nơi đó không có mục đích kinh doanh như bài *Về Nam Phương Linh Từ bái vọng tiền nhân*. Hà Đình Nguyên viết, đăng trên Web: thanhnien.vn như sau:

Ông Thành tâm sự: “Chúng tôi xây dựng quần thể kiến trúc này không phải để đánh bóng tên tuổi, cũng không để làm du lịch - kinh doanh (bán vé cho khách tham quan), mà chỉ đơn thuần là để tri ân, thờ cúng và tôn vinh các bậc tiền nhân đã có công khai mở, gìn giữ và phát triển vùng đất phương Nam. Tất cả chúng ta đều là con cháu của các vị ấy, cho nên tôi hoan nghênh và xin chào đón tất cả mọi người đến đây thắp hương bái vọng các bậc tiền nhân”.

Đất miền Nam trừ chùa chiền, thắng cảnh núi non. Đây là nơi đáng tham quan, để tưởng nhớ công lao của tiền nhân đã mở mang cõi bờ Phương Nam.

(Tài liệu tham khảo: <http://www.baogiaothong.vn/khai-truong-khu-du-lich-van-hoa-phuong-nam-o-dong-thap-d237747.html>)

86641112018

Bạn tôi

Chuyến về Việt Nam lần này, tôi đã gặp bạn ở chỗ nọ hoặc chỗ kia, có bạn tôi đến thăm, cũng có bạn đến thăm tôi.

Trước nhất, tôi đi thăm người bạn cô tri Nguyễn Huy Nghiễn, anh đã cùng tôi đi sinh hoạt ở chùa Giác Minh từ những năm 1958.

Ngay sau đó tôi đi thăm anh Hồ Xuân Tâm, anh từ Huế vào Sài Gòn học Trường Quốc Gia Thương Mại, quen biết nhau từ những năm đầu thập niên 1960, cũng do đi chùa nên quen biết nhau.

Huỳnh Ái Tông

Những người bạn tôi được gặp tiếp theo là đồng môn Cao Thắng, đó là những người đã vào Trường Trung Học Kỹ Thuật Cao Thắng Sài Gòn, hoặc cùng với tôi nhập học vào năm 1956 hoặc họ vào năm sau 1957. Được biết tôi về đến Sài Gòn, họ đã mời tôi đến họp mặt tại số 203 đường Đào Duy Từ, Chợ Lớn.

Những chuyện về Việt Nam

Tôi mời vài người bạn tới nhà hàng Biển Đông 5 ở góc đường Lê Hồng Phong và 410 An Dương Vương, Quận 5, Tp. HCM.

Theo yêu cầu, Tư Trung mời chúng tôi đến quán trong con hẻm trước nhà anh, trên đường Nguyễn Tri Phương, gần Cầu vượt.

Tôi cũng mời họ đến nhà con rể tôi.

Huỳnh Ái Tông

Tôi được mời tới dự lễ Hiệp ký GDPT Miền Vĩnh Nghiêm, gặp lại nhiều anh chị em đã cùng tôi sinh hoạt vào thập niên 1960, 1970, 1980. Đã cùng nhau vượt qua gian nan của một thời Pháp nạn 1963, đổi đời 1975.

Những chuyện về Việt Nam

Rồi đi ăn cơm chay ở Nhà hàng chay Vĩnh Nghiêm, nằm trong khuôn viên chùa Vĩnh Nghiêm tại 339 Nam Kỳ Khởi Nghĩa, khác với nhà hàng Việt Chay chùa Vĩnh Nghiêm tọa lạc tại 290/21A Nam Kỳ Khởi Nghĩa. Có chị Oanh, Thảo với các anh Nữ, Kiều, Cao Bá Hưng.

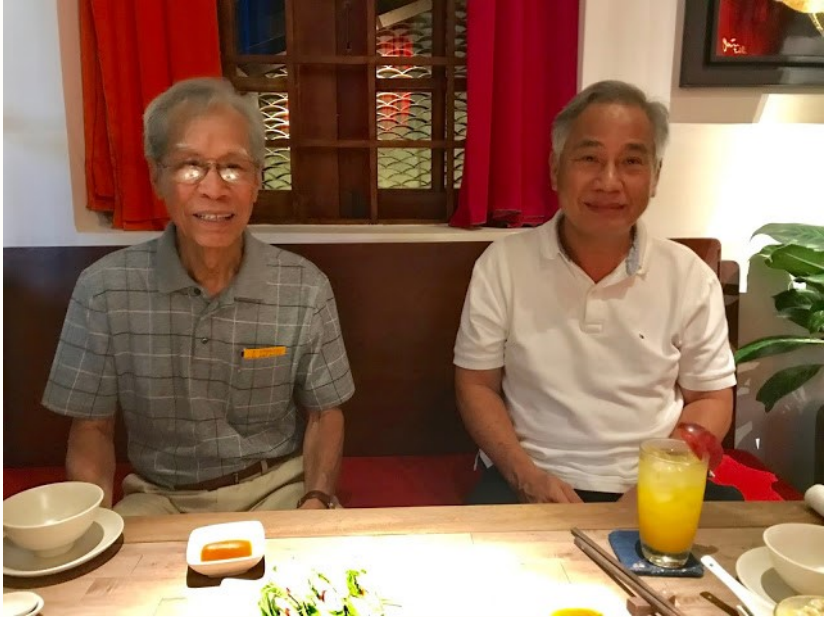

Rất tiếc anh Khuru Phụng Chương và Trần Đình Hùng có việc riêng, đã về sớm.

Huỳnh Ái Tông

Có hôm, Trần Quang Thành - Nguyễn Thị Tuyết Mai mời tôi đi ăn ở nhà hàng chay Hum tại 32 đường Võ Văn Tần, P6, Quận 3. Từ trước tôi biết nhà hàng chay Hum ở Võ Văn Tần và 2 Thi Sách, Phường Bến Nghé. Gần đây tôi được biết thêm Hum còn có địa điểm tại 32D đường số 10, Phường Thảo Điền, Quận 2 Tp. HCM, riêng nơi đây có thức ăn chay và mặn.

Rồi Thành và Mai mời tôi cùng đi Sa Đéc thăm anh Nguyễn Văn Giàu, sau đó chúng tôi đi tham quan Nam Phương Linh Từ. So với Tòa Thánh Cao Đài Tây Ninh, quần thể chùa Vạn Linh, Phật đài Di Lặc, chùa Phật Lớn ở Núi Cẩm tại An Giang hoặc Tu Viện Hộ Quốc ở Phú Quốc thì Nam Phương Linh Từ vượt trội về sự hoành tráng. Lại còn Tự 寺 và Từ 祠 khác nhau.

Những chuyện về Việt Nam

Hôm nay đi ngang trường cũ, tôi ghé vào, xin phép bảo vệ được vào thăm trường cũ. Trường đã thay đổi hầu hết, trừ ngôi nhà lợp ngói đỏ, có cái đồng hồ xưa còn giữ lại, để làm Nhà truyền thống, tôi nhờ đàn em chụp cho tấm ảnh để làm kỷ niệm.

Huỳnh Ái Tông

Lúc này, nơi đây không có người quen, bạn học của tôi kể còn người mất. Ngâm ngùi nhớ đến một thời thanh xuân, buồn vui ngày ấy nơi sân trường này.

866413112018

Đi ăn Buffet Chay, nên học tập nếp sống văn minh

Ngày Thứ Tư 14-11-2018, Từ Hoài Tấn và tôi đi uống coffee tại 27 Nguyễn Thị Diệu, P 6, Q. 3 Tp. HCM. Nơi đây thường có Nguyễn Quốc Thái, Ngụy Ngữ, Gs Hoàng Dũng, Nguyễn Trọng Văn... Trên đường đi Từ Hoài Tấn cho biết Nguyễn Quốc Thái được Trần Dạ Từ mời sang Mỹ dự lễ kỷ niệm 50 năm tình nghĩa keo sơn của Trần Dạ Từ với Nhã Ca.

Nơi đây tôi gặp lại Hoàng Dũng và Văn. Dũng nói với tôi về ngôn ngữ, tôi nói với Dũng vừa mới đọc quyển *Phật sống Lưu Công Danh*, Dũng cho biết có đọc qua, rồi Dũng cáo từ đi trước, lần nào cũng vậy, Dũng để lại số tiền nhờ ai đó trả dùm, lần này Dũng gửi lại nhờ Văn thanh toán.

Huỳnh Ái Tông

Từ trái: Văn, Dũng, Tông, Tấn

Còn lại Từ Hoài Tấn, Văn và tôi. Văn trình bày với tôi một số vấn đề kinh điển, Mật Tông và Thiền, những quyền kinh được Phật giáo Trung Hoa truyền tụng.

Cuối cùng chúng tôi cũng chào tạm biệt Văn, để Văn ngồi lại đọc sách, nghiên cứu kinh điển Phật giáo trong quán cà-phê đó. Tôi đề nghị Từ Hoài Tấn đi dùng cơm chay, Tấn giới thiệu nên đi ăn Buffet Chay bên đường Nơ Trang Long. Thế là chúng tôi đồng ý đi đến nơi này.

Đó là nhà hàng Chay Sala tọa lạc tại 319-327 đường Nơ Trang Long, Phường 13, Quận Bình Thạnh Tp. HCM. Nếu khởi đi từ Đại học Mỹ Thuật Gia Định, chúng ta đi qua cầu Băng ky chừng 5, 7 căn phố là gặp ngay nhà hàng này bên tay trái.

Những chuyên về Việt Nam

Đây là cửa hàng Buffet, buổi sáng mở cửa từ 11:00 đến 14:00, buổi chiều từ 15:00 đến 21:00 giờ.

Thức ăn đa dạng, với thức ăn khai vị, ăn cơm, ăn tráng miệng với trái cây, chè, kem. Giá 70.000 đồng ngày thường; 80.000 đồng ngày Thứ Bảy, Chủ Nhật; 90.000 đồng cho các ngày 14, 15, 1, 30 Âm lịch.

Không có người phục vụ, cho nên thực khách dùng bữa xong, phải tự mình đem chén bát, đĩa, ly để vào 1 cái thùng nơi cuối dãi bàn lấy thức ăn.

Huyền Ái Tông

Khi chúng tôi lấy thức ăn xong, vào phòng ăn có 4 năm cái bàn, có 2 cái bàn người ta đã ăn xong. Nhưng những người đó không tự động đem đĩa thức ăn cùng ly đã dùng, bỏ vào thùng như những bảng hướng dẫn treo trên tường.

Tôi đã thấy vài người trẻ, mặt mày sáng sủa, ăn mặc sang trọng, chứng tỏ người có học, có tiền của đi phi cơ. Vậy mà họ

Những chuyện về Việt Nam

vô tư ngồi vào mấy cái ghế có hình hay chữ dành cho người tàn tật, già yếu tại phòng chờ của phi trường.

Chúng ta nói gì về những hạng người này, họ đâu phải thất học, nhưng chẳng qua không biết tự trọng, không được giáo dục cho đến nơi đến chốn. Cho nên ăn xong không thèm dọn dẹp như bằng yêu cầu, ngồi vào chỗ dành cho người tàn tật.

Còn nữa, khi ra đường người ta vô tư chạy khi có đèn đỏ, vô tư chạy không tránh đường khi có xe cứu thương hù còi inh ỏi, báo động cần tránh đường cho xe chạy tới bệnh viện cứu nguy cho người bệnh.

Gần đây, trong tháng 11 năm 2018, có ông kia chở vợ cùng 2 con đi chơi, hú còi inh ỏi cho người ta tránh đường, có người theo dõi, cuối cùng xe dừng lại ở nhà kia, không phải chở bệnh nhân đi bệnh viện mà cũng không phải đi rước bệnh nhân cần cấp cứu, mà là một ông đưa 2 con đi thăm bạn. Nhà chức trách

Huyền Ái Tông

tìm ra được chiếc xe và người lái, ông ta trả lời do trẻ con trên xe chơi hú còi !!!!!

Chắc ông kia có đọc hoặc có biết chuyện: *Đứa trẻ nói dối*, trong sách *Luân Lý Giáo Khoa Thư*, xin chép lại bài học của lớp Đồng Ấu:

Át là con người hàng nước ở trên bờ đê. Nó có tính hay nói dối. Đã nhiều lần nó kêu cháy đê đánh lừa người mà cười. Một hôm cha mẹ nó đi vắng, lửa bốc lên cháy nhà. Nó chạy vào trong làng kêu cháy rầm lên. Nhưng người ta tưởng là nó lại nói dối để đánh lừa, cho nên không ai ra cứu. Đến khi biết là cháy thật, thì chữa không kịp nữa. Bây giờ, Át mới biết nói dối là hại và thiệt cho mình.

Nhớ hôm ở phi trường Nội Bài, ra xe bus để đưa ra phi cơ, hành khách đã lên xe ngồi hết chỗ, một số đông phải đứng, có người đàn bà ngoài lục tuần bước lên xe, một anh chàng vội đứng lên, nhường chỗ cho người đàn bà ấy. Tôi hài lòng, nói với nhà tôi: “Vẫn có người lịch sự, biết kính trọng người già”. Nhà tôi cho biết: “Anh ấy là Việt kiều, trên tay cầm Passport đó !”

Trong quyển *Theo chân người tình*. Nhà văn Sơn Nam viết: *Rất đáng noi gương ở giữa sông Cái bao la, gần biển vậy mà bao thuốc lá, nắp lon cô-ca (nắp nhỏ, giựt ra) thậm chí cái tàn thuốc họ cũng không quăng dưới nước, tất cả bỏ vào cái thùng nhất định.* (Sơn Nam, *Theo chân Người tình. Một mảnh tình riêng*. Trang 63. NXB Trẻ. 2018).

Trở lại nhà hàng Buffet Chay Sala, mấy cái ly, đĩa người ta ăn xong không dọn dẹp, nói theo thời thượng “rất phản cảm”.

Những chuyện về Việt Nam

Tại các nước văn minh Âu Mỹ không phải không có người xả rác, đi trên xa lộ ở Mỹ, thỉnh thoảng vào mùa Hè, người ta thường gặp có một số người đi nhặt rác ở 2 bên Xa Lộ, họ là công nhân có khi là những người tù sắp mãn hạn, chánh quyền cho họ đi nhặt rác, trả tiền công, để khi họ ra tù, có chút ít tiền trong túi, xài vặt trong những ngày đầu trở lại hội nhập vào xã hội.

Không phải ở những nước Âu Mỹ không có dân bản xứ trộm cắp, cho nên trước kia họ phải bố trí nhân viên làm an ninh, sau này họ gắn camera thu hình, hầu theo dõi số người xấu.

Họ giáo dục rất kỹ từ khi còn nhỏ, ở nhà họ dạy con em của họ phải tự múc thức ăn khi còn nhỏ, rác phải bỏ vào thùng rác của gia đình, bày biện những món đồ chơi, xong phải dọn dẹp vào chỗ chỉ định.

Huỳnh Ái Tông

Khi đi học, trong lớp học có rác phải tự đem bỏ vào thùng rác đặt ở góc phòng học. Khi nghỉ giải lao, thùng rác đặt ở hành lang hay góc sân. Ở phòng ăn, khi đi ăn phải xếp hàng có trật tự, để lấy thức ăn, nước uống rồi đến bàn ngồi ăn, ăn xong bung cái khay thức ăn của mình đến thùng rác, bỏ rác vào thùng tùy theo loại, rác (trash), loại tái chế (recycle), hộp giấy (boxes).

Tôi nhớ nhà báo Sơn Điền Nguyễn Viết Khánh, trước 1975 ông được đi Mỹ tham quan, qua bên ấy được người ta chở đi chơi xa, dọc đường ghé chỗ nào đó ăn bánh, kẹo, giải khát, khi đi người kia gom rác gói lại trong tờ báo, chạy một đoạn xa vài chục cây số ngàn có chỗ dừng nghỉ (Rest Area), người kia mới đem gói rác khi này bỏ vào thùng rác. Bài báo này hình như được đăng trên nhật báo Đuốc Nhà Nam.

Thời buổi văn minh, người Việt Nam ta nên học tập cho quen, để trở thành người có văn hóa, nhất là lúc đi ra nước ngoài, đừng để tiếng xấu trộm cắp, không biết giữ vệ sinh, không biết xếp hàng, dành chỗ cho người tàn tật, già yếu.

866416112018

Họp mặt những bạn đồng môn

Tuần trước, anh Nguyễn Văn Quyền có báo cho tôi biết, anh em hàng tuần có buổi họp mặt tại quán cà-phê ở đường số 7 và Nguyễn Quý Cảnh, thuộc Quận 2, Tp HCM, nhưng ngày Thứ Năm rồi, tôi không thể tới dự, vì đã nhận lời tới thăm Phụng - Dĩ ở San Jose về Sài Gòn, mời chúng tôi đi ăn nhà hàng chay mới mở ở đầu đường Hồ Xuân Hương, đối diện với Apartment 2K là nơi Phụng - Dĩ trú ngụ.

Huỳnh Ái Tông

Quán ăn có phong cách lịch sự, giá hơi đắt, nhưng món ăn không có chi đặc sắc.

Vì vậy ngày Thứ Năm 15-11-2018, tôi dùng xe Grab để đến chỗ họp mặt. Do Quyền nhấn tin cho tôi nhưng không cho địa chỉ cụ thể, chỉ nói qua cầu Xa lộ, tới Cầu Trắng quẹo vào đó, quán ở ngã tư đường số 7 và Nguyễn Quý Cảnh. Muốn có địa chỉ chắc chắn, tôi phải tìm ở Google, thấy có quán cà-phê 88. Tôi gọi Grab đến đó.

Theo chiều kim đồng hồ: Vinh, Thạch, Thới, X, Thái Thí, Dương, Lộc, Triêm, Sĩ, Càn, Điền, Lợi

Khi đến nơi, tôi đã thấy mấy người bạn đã ngồi trong đó có Nguyễn Đức Lộc, Thái Thí, Nguyễn Văn Sĩ, Lê Đức Triêm, Lê Đình Càn, anh Dương. Như vậy những người bạn này là những đồng môn THPT Cao Thắng và Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật Phú Thọ.

Những chuyện về Việt Nam

Theo chiều kim đồng hồ: Điền, Lợi, Vinh, Thới, X, Thí, Dương, Lộc, Triêm, Sĩ, Cần

Rồi lần lượt có thêm các anh Đặng Ngọc Lợi, Nguyễn Xuân Thới, Hồ Ngọc Điền, Nguyễn Xuân Vinh, Phạm Văn Thạch.

Theo chiều kim đồng hồ: Thạch, Cần, Điền, Thới, X, Thái Thí

Huỳnh Ái Tông

Tôi thật sự không ngờ gặp Lê Đình Cần tại đây, vì tôi nghĩ anh đang ở Hawaii, nên hôm trước tôi không biết, để báo cho anh tham dự Hiệp ky GDPT Miền Vĩnh Nghiêm.

Theo chiều kim đồng hồ: Triêm, Sĩ, Cần, Điền, Lợi

Trong những năm học ở Cao Thắng, tôi chưa hề học chung với Lê Đức Triêm lớp nào, nhưng biết anh và nhớ cả họ tên của anh. Riêng Nguyễn Văn Sĩ, chúng tôi có học chung năm Đệ thất 1956-1957, tôi có đến nhà anh ở xóm Cù lao Phú Nhuận.

Chúng tôi có chụp tấm ảnh chung ở Sở thú trong năm học đầu tiên đó.

*Hàng đứng từ trái: Hòa, Hơ, Viễn, Liêm, Đắc, Đông, Sĩ, Mẫn, Tông
Người khom lưng không nhớ rõ, hình như tên Lương
Hàng ngồi: Phước, Long Giang, Tùng, Ngô, Trường, Tòng*

Những chuyện về Việt Nam

Tôi tự chụp chụp tấm ảnh để kỷ niệm có mình tham dự.

Tông, Vinh (chỉ thấy lưng), Dương, Lộc, Triêm, Sĩ, Càn, Điền, Lợi

Trên 50 năm mới gặp lại anh Triêm và Sĩ, anh Triêm tôi nhớ cả họ tên còn anh Sĩ tôi quên mất họ phải hỏi lại anh.

Theo chiều kim đồng hồ: Lộc, Vinh, Thới, Điền, Thái Thí, Dương

Huỳnh Ái Tông

Diễn báo tin là anh Nguyễn Văn Nhân đã nhập Bệnh Viện Đại học Y Dược, nằm ở lầu 13 Phòng 207. Nghe nói anh Nhân định đi Úc hay Mỹ chữa trị, anh Thới còn cho biết, anh Nhân thừa khả năng đó.

Theo chiều kim đồng hồ: Vinh, Thạch, Thới, X, Thái Thi, Dương

Khoảng 10 giờ, anh em lần lượt chia tay. Anh Sĩ chờ Triêm về Phú Nhuận, anh Thạch chờ Cần về Học Môn. Tôi hỏi Lộc việc thanh toán, anh cho biết luân phiên, hôm nay do Vinh đài thọ.

Có anh nói có Lương Văn Nhơn về, anh em có mời tới họp mặt, nhưng ngày hôm nay, lúc 9 giờ sáng Nhơn đã lên máy bay về Mỹ, tiếc quá Nhơn về 1 tuần mà tôi không gặp.

Xem đồng hồ đã hơn 10:30, tôi chia tay còn lại chỉ có Lộc, Dương, Điền và Thới. Tôi gọi Grab và đặt xe về Biển Đông 5, nhưng khi xe chạy tới Đền Đức Thánh Trần tôi mới nhớ Trần

Những chuyện về Việt Nam

Xuân Minh hẹn tôi lúc 11 giờ, tại 203 đường Đào Duy Từ, tôi phải yêu cầu tài xế đưa tôi đến địa điểm đó.

Trong khi trò chuyện với anh tài xế, tôi biết anh là đồng hương An Giang, anh ta ở Hiệp Xương, Phú Tân, lên Bình Dương làm công nhân, thất nghiệp nên ra chạy xe Grab, vợ đang thất nghiệp.

Đến nơi, anh em đã cầm đũa từ lâu, lần này gặp lại anh Lâm, lát sau mới có Đình Bá Phát tới.

Từ trái qua phải: Tông, Tỉnh, Vinh, Minh, Lâm, Chiêu, cô Tâm

Hôm qua, tôi gọi điện thoại nhằm đến anh Đình Bá Phát, anh dặn tôi: “Nhớ mai đi họp mặt với anh em nghe !”. Tôi đã thắc mắc vì không thấy anh trong quán cà-phê 88. Bây giờ thấy anh ở đây, nhớ ra chắc anh nhắc tôi nhớ gặp nhau nơi này, chớ không phải nơi kia.

Huỳnh Ái Tông

Từ trái: Phát, Tông, Chiêu, Minh, Lâm, Hương, cô Tâm

Buổi họp mặt với anh em lại được Minh thông báo: “ Anh Tĩnh không ăn được, mất 10 kg, nay chỉ uống sữa Ensure mà thôi.” Anh em ai cũng tuổi cao, như anh Thới, Triêm, Sĩ sinh năm 1939. Nhưng trông anh nào cũng còn khỏe mạnh, còn dự họp mặt hôm nay là đáng mừng rồi.

Hôm nay một buổi họp mặt tại quán Cà-phê 88 và quán không tên 203 Đào Duy Từ, đều là những buổi họp mặt đáng quý, đáng ghi kỷ niệm trọn một ngày vui.

866415112018

Đi đến nơi hẹn

Hôm nay tôi có 2 cái hẹn. Hôm qua, lúc ở nhà anh Chung thì Nhân gọi tới muốn gặp tôi, nhưng tôi đang bận đi chơi ở Lái Thiêu, Bình Dương suốt ngày nên hẹn sẽ gặp Nhân ngày mai, tại địa chỉ Nhân cho tôi trên đường Nguyễn Huệ. Nhân với tôi bà con đầu ông Sơ, nay Nhân muốn gặp tôi để cập nhật bản Gia phả.

Buổi tối anh Nguyễn Văn Quyền, đồng môn Kỹ Nghệ Họa Ban Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật gọi tới, hỏi tôi về những bài tập Kỹ Nghệ Họa, tôi cho anh biết những sách Việt, tôi đã mang theo sang Mỹ, còn sách Dessin Industriel của Norbert tôi đã cho hết người khác, chúng tôi hẹn sẽ gặp nhau ngày mai ở quán Coffee 88, trên đường Nguyễn Quý Cảnh, An Phú, Quận 2. Gần Cầu Trắng ở Xa lộ Sài Gòn-Biên Hòa, để nói chuyện nhiều hơn.

Sáng sớm tôi từ khu Cây Da Sà, Bà Hom lấy xe Grab đến Coffee 88. Đến nơi tôi đã thấy có Nguyễn Đức Lộc và Nguyễn Văn Dưỡng ngồi sẵn rồi. Sau đó có Thái Thí, sau Thái Thí có anh Nguyễn Xuân Thới rồi anh Mẫn tới. Cũng như lần vừa rồi, anh Thới tới mang theo 1 nải chuối Xiêm, cũng gọi là chuối Sứ và một gói khoai lang đỏ.

Nhớ lại năm 1970, tôi từ Ban Mê Thuật thuyên chuyển về Nguyễn Trường Tộ, một thời gian sau thì anh Mẫn từ Nguyễn Trường Tộ chuyển về Long Xuyên, từ đó đến nay mới gặp lại, anh nhận biết tôi, còn tôi hoàn toàn không nhận ra anh.

Sau cùng anh Phạm Văn Thạch đưa Lê Đình Cần và Nguyễn Hùng đến. Hình như có sự nhầm lẫn nào đó, anh Hùng cho

Hùng Ái Tông

rằng tôi có bài viết về Trường Nguyễn Trường Tộ đăng trong tập Kỷ Yếu Trung Học Kỹ Thuật Vĩnh Long và có chi tiết sai lầm.

Hùng, Thái Thí, Tông, Lộc, Dương, Thới, Thạch, Cần (Mẫn đi ra ngoài)

Tôi không có dạy ở Trường Kỹ Thuật Vĩnh Long, cũng không có chi dính dáng đến trường này. Có thể anh Hùng đọc được bài tôi đăng trong kỷ yếu của Hội Ái Hữu các Trường Kỹ Thuật Việt Nam tại Úc in năm 2017, nhân dịp kỷ niệm 10 năm ngày thành lập. Có thể đọc trang 57 ở Link dưới đây:

<http://ahvinhngkiem.org/eBook/Ky Yeu Lien Truong Ky Thuat Uc Chau.pdf>

Theo anh Hùng, ông Lê Đình Viện có làm Hiệu Trưởng trường Nguyễn Trường Tộ và có học vấn cao nên hiểu biết hơn. Tôi cho anh Hùng biết, tôi viết có số liệu dựa theo tài liệu của ông Phan Kim Báu, ông có làm Hiệu Trưởng sau ông Viện, nhưng

Những chuyện về Việt Nam

ông Báu học trường này, ra trường làm giáo sư dạy trường này, rồi lên làm Hiệu Trưởng, cho nên tài liệu của ông Phan Kim Báu đáng tin cậy hơn ông Viện học ở Trường dạy nghề Hải Phòng thời Pháp.

Nguyễn Văn Quyền là người tới sau cùng hôm nay, anh cho biết muốn đến sớm nhưng buổi sáng rất bận, nên đến trễ.

Quyền ngồi chẳng mấy chốc thì anh Thới ra về, đến anh Thạch chờ Càn và Hùng cũng ra về, tôi có hẹn với Nhãn em họ, nên phải ra về, chỉ còn lại có Lộc, Dưỡng, Quyền và Mẫn.

Ra tới nhà của Nhãn ở Nguyễn Huệ, Nhãn đưa tôi đi uống nước ở The Coffee Bean gần đó, cốt ý là để có nơi ngồi trò chuyện với nhau.

Tôi dùng Ipad của Nhãn để mở gia phả chi họ Huỳnh của tôi, trong đó có nguồn gốc từ họ Phan ở Cù lao Năng Gù thuộc tỉnh Long Xuyên nay là An Giang. Bà cố của tôi thứ 6, còn bà cố của Nhãn thứ 8. Chúng tôi trò chuyện, thăm hỏi gia đình của

Huỳnh Ái Tông

nhau. Nhân hiện nay ở Belgique cùng với các anh chị em, nhà ở Nguyễn Huệ là nhà của vợ Nhân. Trước 1975, gia đình Nhân ở đường Huỳnh Mẫn Đạt, gần nhà thương Chợ Quán, trước đó Nhân có 2 người anh du học ở Pháp và Đức, còn Nhân du học ở Bỉ từ năm 1973, sau này lãnh cha mẹ và các em sang.

Trước kia thỉnh thoảng tôi vẫn đến nhà thăm song thân của Nhân, lúc đó Nhân còn nhỏ nên không phải trang lứa với tôi, Nhân có người anh là Nhã, năm 1956 cùng tôi đi thi vào trường Cao Thắng, không lâu sau đó thì bệnh rồi mất.

Sau đó Nhân mời tôi đi ăn cơm Chay ở bên kia đường, cách nhà sách Fahasa Nguyễn Huệ vài căn phố, hình như nó nằm trong chung cư 42 Nguyễn Huệ, ở trên lầu 2. Chúng tôi chỉ dùng bữa với hoa Thiên lý xào tỏi và tàu hủ xào xả ớt. Không cao lương mỹ vị, nhưng ăn rất hấp khẩu vị. Chúng tôi vừa dùng bữa vừa thăm hỏi nhau về đời sống ... cho đến hơn 13 giờ mới rời khỏi cửa hàng ăn và chia tay.

Những chuyện về Việt Nam

Tôi thả bộ tới Trường cũ của mình, xin gác công vào chụp ảnh lưu niệm, nơi sân cờ còn nhiều tràng hoa mừng Ngày Nhà Giáo, tôi nhờ một em sinh viên chụp cho tôi vài tấm ảnh có hình cái đồng hồ, nay nó là Nhà lưu niệm của Trường, tôi không kiểm tra lại, về nhà mới biết, cậu sinh viên này không biếp chụp ảnh, vì trong máy của tôi không có tấm ảnh nào được cậu ta chụp !!! Vài hôm nữa tôi sẽ trở lại chụp để lưu kỷ niệm về sau.

Tôi dùng xe bus để đi về nhà, muốn khám phá và trải nghiệm sử dụng xe bus, đi từ Bến Thành đến Bến Xe Chợ Lớn, trên xe chỉ có tài xế vừa lái xe vừa thu tiền như xe bus ở Mỹ hay Pháp, trước khi đến bến đỗ, có loa phóng thanh báo cho biết.

Rồi tôi đi tiếp xe bus số 16 về nhà. Xe bus 16 đi từ Bến xe Chợ Lớn tới Bình Trị Đông, có 1 người bán vé, thu tiền.

Huỳnh Ái Tông

Hình như có xe có máy lạnh, đa số không có máy lạnh. Cái nóng của Sài Gòn khô rất khó chịu, phải nói là rất nóng nực, nóng chảy mồ hôi, mặc dù xe vắng khách vào buổi trưa khoảng 14 giờ. Sài Gòn lúc nào cũng đông đúc xe cộ, nhiều người không tôn trọng luật lệ giao thông, vượt đèn đỏ, chạy luôn lách trong làn xe bốn bánh, chạy không nhường cho xe cứu thương. Đó là chuyện hàng ngày, chuyện rất bình thường. Đó mới chính là thành phố Hồ Chí Minh. Nếu không phải vậy, nó là Sài Gòn xưa rồi.

8664221118

+

Dự lễ Tri Ân Thầy, Cô của CHS THKT NTT và TTCN PDP năm 2018

Đã 2 năm rồi, tôi không có tham dự ngày họp mặt do các anh chị Cựu Học Sinh Trung Học Kỹ Thuật Nguyễn Trường Tộ và Trung Tâm Chuyên Nghiệp Phan Đình Phùng tổ chức nhân ngày Nhà Giáo Việt Nam.

Sở dĩ 2 trường tổ chức chung vì trước năm 1975, Trung học Kỹ Thuật Nguyễn Trường Tộ tọa lạc tại 55C đường Tự Đức (nay là Nguyễn Văn Thủ), còn Trung Tâm Chuyên Nghiệp Phan Đình Phùng tọa lạc tại số 2 Phạm Đăng Hưng (nay là Mai Thị Lựu), nhưng thật ra cả 2 trường này đều nằm trong khuôn viên của Nha Kỹ Thuật Học vụ có địa chỉ 48 Phan Đình Phùng (nay

Huỳnh Ái Tông

là Nguyễn Đình Chiểu), nằm gần Phở 44 danh tiếng thời trước, vì các nghệ sĩ đến trước hoặc sau xuất thu thanh cho Đài Phát Thanh Sài Gòn, họ vào Phở 44, hoặc ăn phở hoặc giải khát, Phở 44 và Đài Phát Thanh Sài Gòn đối diện nhau.

Nói thêm, Trường Kỹ Thuật Nguyễn Trường Tộ là trường dạy nghề có đầu tiên ở Việt Nam, được thành lập năm 1898, có tên là Cour d'Apprentissage, dạy nghề để cung cấp thợ cho xưởng Ba Son, cho Hải quân Pháp và ngành Hàng Hải thời trước, nó tọa lạc tại 25 Chasseloup Laubat, năm 1945 bị Nhật chiếm đóng, sau trả lại cho nhà cầm quyền Pháp, họ lấy 1 phần làm trụ sở Cảnh sát quận 1, phần còn lại trả cho trường nên có địa chỉ là 25 bis Hồng Thập Tự, nằm cạnh Tòa Đại sứ Pháp, phía sau là Tòa Đại sứ Mỹ, năm 1966 Tòa Đại sứ Mỹ viện lý do an ninh, mua toàn bộ cơ sở của Trường, nên Trường phải dời tạm về trong khuôn viên Nha Kỹ Thuật Học vụ, lấy địa chỉ 55C Tự Đức, sau đó tiến hành xây cất Trung Tâm Kỹ Thuật Nguyễn Trường Tộ tại Thủ Đức, nhưng Hội Đồng giáo sư trường không đồng ý di chuyển, nên nhường lại cho Đại Học Sư Phạm Kỹ Thuật Thủ Đức ngày nay. Trường Kỹ thuật Nguyễn Trường Tộ chuyên dạy về Tiện, Phay, Bào, Gò, Rèn, Hàn, Đóng bàn ghế, trang trí nội thất, sửa chữa động cơ .. Còn Trung Tâm Chuyên Nghiệp Phan Đình Phùng chuyên dạy học sinh các ngành nghề thủ công như Cắt may, Thêu, Sơn Mài, In ấn ...

Sau 1975, Ngoài Bắc không có dạy những ngành nghề này, nên nhập chung 2 trường lại, thành trường đào tạo thợ bậc 3/7, có tên là Trường Kỹ thuật Công Nghiệp Thành phố HCM thuộc Sở Công Nghiệp của Thành phố HCM.

Cho nên Ngày Nhà Giáo Việt Nam từ năm 2006, các anh chị CHS của 2 Trường đã tổ chức họp mặt hàng năm tại Nhà hàng Đoàn Viên, năm 2014 tổ chức tại trường cũ, từ năm 2015 mới chuyển về Nhà hàng Đông Hồ trên đường Cao Thắng nối dài.

Những chuyện về Việt Nam

Như đã viết ở trên, 2 năm rồi mặc dù tôi có về Việt Nam để ăn Tết vào tháng 2, nên không thể dự Hợp mặt vào tháng 11. Năm nay tôi sẽ không ăn Tết tại Việt Nam, dành để dự họp mặt, góp phần vào sự hiện diện của Thầy, Cô, nhằm khuyến khích các anh chị CHS tham dự đông đủ hơn và nhờ đó sẽ vui hơn.

Huỳnh Ái Tông

Tôi vừa đến công nhà hàng, đã thấy nhiều anh chị tới tham dự, Nguyễn Thanh Quan là người đón chào tôi trước tiên, ngay sau đó có một chị trong BTC cài hoa cho tôi.

Rồi Kim Bích, Nguyễn Hữu Phúc, Nguyễn Văn Tịnh cùng vào chụp ảnh.

Những chuyện về Việt Nam

Sau đó tôi được Tịnh đưa vào trong Hội trường, tôi thấy rất đông quý Thầy, Cô, có anh Ngô Văn Hai nguyên Hiệu Trưởng Trường Cao Đẳng nghề Nguyễn Trường Tộ, quý cô có Phạm Phi Phùng, Nguyễn Thị Cúc, Phùng Thanh Tuyết, Nguyễn Thị Sánh, quý Thầy có Phan Đình Du, Vũ Duy Thuận, Phạm Minh Phước, Phùng Văn On, Nguyễn Ngọc Quế, Nguyễn Văn Năng, Trần Văn Rôt, Nguyễn Đắc Thế, Thầy Hòe, Hoàng Vượng, Lê

Huỳnh Ái Tông

Quyên. Tôi bắt tay chào mọi người rồi đến ngồi cái ghế sau cùng cạnh cô Phùng.

Những chuyện về Việt Nam

Cô Phùng có gặp tôi 1 lần, nên không nhớ, hỏi tôi là ai, tôi chỉ hỏi thầy Du bên cạnh. Được thầy Du giới thiệu, cô Phùng nhớ ra và chúng tôi trò chuyện vui vẻ.

Hôm nay vẫn Tạ Văn Vàng làm MC, có mời tôi phát biểu vài lời, tôi phát biểu ngắn gọn: Chào mừng quý đồng nghiệp hiện diện, chào mừng các anh chị CHS. Chúc sức khỏe quý đồng nghiệp và gia đình. Cám ơn Ban Tổ Chức, Ban Liên Lạc Cựu Học Sinh, nhất là ca ngợi sự hiện diện của mỗi anh, chị. Vì mỗi cá nhân hiện diện góp phần làm nên buổi họp mặt có ý nghĩa, càng đông càng vui và hy vọng truyền thống Tôn sư trọng đạo này ngày thêm tốt đẹp.

Huỳnh Ái Tông

Anh Nguyễn Lê Đình Hải Hiệu Trưởng Trường Cao Đẳng Nguyễn Trường Tộ được mời lên phát biểu cảm tưởng.

Sau đó, Trần Nguyên Hương, thay mặt các CHS phát biểu, nói lên nhiều ý nghĩa về Tôn sư trọng đạo và hợp mặt là dịp gắn bó tình bạn keo sơn, rồi để tạo không khí vui tươi có thêm mục "Đó Vui Có Thương"

Tịnh giới thiệu và sau đó CHS biếu hoa cho giáo sư Vũ Duy Thuận và cô Phùng Thanh Tuyết, tượng trưng cho tấm lòng thành của CHS đối với Thầy Cô của 2 Trường.

Những chuyên về Việt Nam

Sau đó, Ban Liên Lạc CHS trình diện và cùng hợp ca rồi buổi tiệc bắt đầu, trên sân khấu có anh chị em góp vui “văn nghệ cây nhà lá vườn”.

Huỳnh Ái Tông

Nguyễn Hữu Phúc dẫn đầu Nổi Vòng Tay Lớn, nhiều anh chị em tham gia, có lúc Ánh và Hương đến từng Thầy, Cô biểu cho mỗi vị một số hiện kim của Phạm Mỹ Khiết ở Úc và Huỳnh Thị Ánh, Riêng tôi thì Ánh nói: “Thưa Papa, con không dám gửi cho Papa.”. Đó là tấm lòng của Trò đối với Thầy, Cô không phải chỉ nói mà có việc làm cụ thể, chứng tỏ tấm lòng thành của họ.

Năm 1982, Ngày Nhà Giáo Việt Nam đầu tiên được tổ chức, lúc đó tôi đang là Hiệu Phó chuyên môn, tổ chức ngày lễ tại trường, có em mang hoa hoặc quà tới trường biểu Thầy, Cô. Có phụ huynh đà mời chúng tôi đi ăn trưa, có em CHS đãi chúng tôi ở nhà hàng Caravelle, thật là ấm lòng, no dạ ở “thời củi que, gạo châu”, cơm độn với bo bo được gọi với mỹ từ “Cao lương”. Ngày Nhà Giáo thuở đó chẳng khác chi cái bánh vẽ. Nhờ xưa kia người ta đặt ra “Quân Sư Phụ” và đề cao “Tôn Sư Trọng Đạo”, học sinh được học từ nhỏ môn Luân Lý hay Công dân giáo dục nên ngày nay vẫn còn ảnh hưởng tốt đẹp đó.

Phần cuối, có một cuộc họp thu hẹp, Ban Tổ Chức cho biết có dư trên 2 Triệu, cô Cúc biểu 200 USD dùng để giúp đỡ cho những ai đang bệnh tật, khó khăn. Vì không có đại diện các lớp có mặt để đề nghị và cứu xét, nên Ban Đại Diện kêu gọi các lớp, biết có trường hợp anh chị nào có hoàn cảnh khó khăn, bệnh tật xin cho biết. Trong dịp này Huỳnh Văn Sen có đề nghị năm sau nên làm áo thun phát cho anh chị em để làm kỷ niệm, Sen cho biết vừa mới làm cho lớp của Sen, nên tặng cho tôi chiếc áo làm kỷ niệm. Áo có huy hiệu của Trường.

Những chuyện về Việt Nam

Nơi nào có Mai, nơi đó vui nhộn trong buổi lễ, cũng là những hình ảnh đáng ghi nhớ.

Huỳnh Ái Tông

Tôi đi các bàn để thăm hỏi các em, Nguyễn Quốc Thắng cho biết sang California, em có đi thăm Nguyễn Thanh Quan, là em của nhà tôi và cho biết thêm ở đó có nhiều CHS Nguyễn Trường Tô. Trừ Ngô Đình Học, Nguyễn Tấn Thịnh, Nguyễn Trắc Dĩ, Phượng, Thảo, Huỳnh Thẩm Mỹ, Nguyễn Công Minh và Quan tôi chưa gặp thêm em nào. Trước kia có Vũ Ngọc anh Thọ, nhưng Thọ đã về Nam Cali từ vài năm trước.

Tôi ra về sau khi các anh chị CHS đã về gần hết, nhờ dịp này, tôi đã gặp lại các CHS như Nguyễn Hữu Phúc, Nguyễn Thanh Quan, Huỳnh Văn Sen, Hà Trọng Dũng, Hồ Văn Ba, Phạm Việt Hùng, Phạm Việt Mỹ, Phạm Hữu Tâm, Võ Đức Hùng, Võ Văn Sáu, Đặng Văn Bé, Âu Dương Thành, Trần Việt Hùng, Bùi Huy Hào, bộ ba Hiếu - Dũng - Khoa, Trung, Tường, Lệnh, Khiêm, Thu ... Hình như các em nữ sinh Thương Mại không thấy ai hết. Các em nữ PĐP có tham dự như Phạm Thị Kim Bích, Nguyễn Thị Nở, Lâm Khương Tiên, Thanh Chi, Nguyễn Thị Oanh, Phạm Mỹ Dung, Lan Nguyễn, Loan Võ ... Oanh mang bánh tới đãi Thầy, Cô và bạn bè cũng không quên gửi cho nhà tôi một cái bánh.

Những chuyện về Việt Nam

Nhiều em đến chào tôi như Long, Phước ở Mỹ về dự và những em khác, rất tiếc tôi không nhớ hết tên. Bộ nhớ làm việc nhiều, nên nó cũng mòn theo thời gian, mong được các anh chị em CHS thân thương thông cảm cho trong trường hợp này, các em tham dự đông quá, vui quá, lâu ngày mới gặp lại nên khó nhớ.

Có những em tôi mong muốn có mặt trong buổi họp mặt này, nhưng không có tham dự như Lê Văn Qua, Bùi Thành Nghệ, Mai An Phong, Lê Cẩm Tuấn, Trần Văn Nhật, Phạm Thị Minh Nguyệt, Kim Mỹ ...

Huyền Ái Tông

Buổi lễ đã qua, nhưng sẽ còn tồn đọng trong tôi nhiều hình ảnh, gói gắm sâu đậm tình nghĩa Thầy trò trong nhiều năm, nơi ngôi trường cũ thân thương.

866419112018

Dự Lễ Ngày Nhà Giáo Việt Nam năm 2018

Tuần trước tôi được Nhà Trường gửi thư mời tham dự Ngày Nhà Giáo Việt Nam, tổ chức tại Trường Cao Đẳng Kỹ Thuật Nguyễn Trường Tô

Tôi đến Trường đã có khá đông giáo viên và nhân viên đứng trong khuôn viên của nhà Trường, ông Hiệu Trưởng Nguyễn Lê Minh Hải thấy tôi đến, nên ra cổng đón tôi vào. Tại đây cũng đã có anh nguyên Hiệu Trưởng Ngô Văn Hai và các anh Vũ Duy Thuận, Phan Đình Du, Lý Thanh Giảng, Trần Văn Rốt, Nguyễn Văn Hòe, Nguyễn Đắc Thế, Phùng Văn On, Nguyễn Văn Năng.

Một số giáo chức trẻ, họ xuất thân từ ngôi Trường này như Thêm, Dũng, Ích và một số tôi không thể nhớ tên.

Các cựu học sinh về tham dự có Tạ Văn Vàng Nguyễn Thị Tuyết Mai, Phạm Thị Kim Bích, Phạm Thị Minh Nguyệt. Các em mời tôi đến chụp ảnh chung với Thầy Du và Thuận.

Huỳnh Ái Tông

Sau đó có thêm Lâm Khương Tiến lại chụp ảnh cho đủ mặt, còn Trần Nguyên Hương đến sau cùng, nên không có ảnh chụp chung.

Sau đó có Vương Quốc Đạt tới dự, sức khỏe không tốt nên cầm theo cây gậy phòng thân, mặc dù anh vẫn đi không cần gậy. Anh cho biết lúc còn làm việc, kiểm tra việc xây dựng nhà trường, anh bị té tại thang lầu, nên khớp chân trái yếu. Anh cũng cho biết đã nông 2 van tim.

Những chuyên về Việt Nam

Sau đó Nguyễn Văn Chiến rồi Nguyễn Trần Nghĩa, Nguyễn Minh Chiêu, Trần Văn Sơn, Nguyễn Văn Long, Khánh, Huỳnh Ngọc Thông, Nguyễn Văn Lý đến. Họ là những giáo sư, nhân viên đã từng phục vụ ở trường, vào thời kỳ tôi trở lại làm Hiệu Phó từ năm 1981-1983.

Đạt, Hai, Sơn và tôi được mời lên bàn phía trên ngồi với Hiệu Trưởng Hải. Phía bàn bên kia có ông Nguyễn Phương Đông Phó Giám Đốc Sở Công Thương cùng với một nữ chức sắc Sở này cùng ngồi.

Huỳnh Ái Tông

Buổi lễ cũng như những năm trước do cặp MC nam, nữ của Trường điều khiển chương trình, có vài màn trình diễn văn nghệ, sau đó Hiệu Trưởng đọc diễn văn chào mừng Ngày nhà giáo, chúc sức khỏe các Thầy, Cô giáo.

Rồi nhà Trường phát các giải thưởng về Thể thao cho các Thầy, Cô và sinh viên các lớp.

Những chuyện về Việt Nam

Cũng trong tháng này ông Hiệu Trường và 3 nhân viên khác có sinh nhật, nhân đó Công đoàn nhà trường mừng sinh nhật mỗi người một phong bì.

Đến phần ông Phó Giám Đốc Sở Công Thương Nghiệp phát biểu, ông có vài lời chúc sức khỏe giáo chức và nhân viên nhà Trường, nhấn nhủ làm tốt nhiệm vụ đào tạo. Sau đó toàn thể chụp ảnh lưu niệm những người tham dự Lễ Ngày Nhà Giáo Việt Nam năm nay.

Huỳnh Ái Tông

Cuối cùng nhà Trường có tiệc nhẹ, có bia lon và bánh mận, ngọt. Trong dịp này, giáo chức và nhân viên có thì giờ tâm sự, thăm hỏi nhau về gia đình, về sức khỏe, về những người bạn lâu ngày vẫn chưa gặp lại.

Tôi nghĩ tôi là người về sau cùng, vì sau khi chia tay với anh em, tôi gọi xe Grab về 277 Tân Hòa Đông, nhưng nó cứ nhảy số 479 Tân Hòa Đông, tôi không đồng ý nên tài xế yêu cầu tôi hủy chuyến. Sau đó tôi gọi để đặt lại chuyến khác, nhưng cũng không đặt được yêu cầu địa chỉ 277. Cuối cùng anh Thêm, Trưởng phòng Đào Tạo phải gọi giúp xe Grap Việt cho tôi.

Trên đường về, anh tài xế Grap Việt đã cho tôi biết những điều về “Chợ Tình” của người H’Mông và tục “Cướp vợ” của họ, có nhiều thú vị hơn anh tài xế Cường của Golden Villa Hotel, 75 Thạch Sơn, Sapa, Lào Cai đã kể cho tôi nghe, khi anh đưa tôi đi tham quan đình Ô Quy Hồ, cũng gọi là Cổng Trời.

Dự lễ Ngày Nhà Giáo năm nay và gặp lại Vương Quốc Đạt, làm cho tôi nhớ tới Ngày Nhà Giáo Việt Nam năm đầu tiên tổ chức cũng tại sân trường này vào ngày 20-11-1982. Thấm thoát mà đã 36 năm trôi qua, vật đổi sao dời. Tôi đã làm thầy giáo Việt Nam, thầy giáo Mỹ dạy ở High School và Elementary

Những chuyện về Việt Nam

School. Nhìn lại công cuộc giáo dục của mình, có em đã là Bác sĩ, Kỹ sư, có em trở nên đại gia, nhưng cũng có em vẫn nghèo khó đáng thương. Còn đồng nghiệp đến nay, kẻ còn, người mất họ cũng như tôi đều đã làm xong chức nghiệp của mình.

Huyền Ái Tông

Những chuyên về Việt Nam

Huyền Ái Tông

866420112018

Tham quan vườn Bonsai Bình Dương

Trong thời gian về Việt Nam năm nay, có Dĩ, Phượng và anh thứ 3 của Phượng từ San Jose về có việc riêng. Nhân tiện, con rể tôi đưa chi chơi ở Bình Dương, nên tôi mời họ cùng đi.

Trước tiên vào trong khuôn viên khách sạn Pavillon uống cà-phê, đây vốn là Bộ Tổng Tham Mưu của QLVN Cộng Hòa, sau này Quân Khu 7 quản lý, chia cắt ra để làm kinh tế cho quân đội và cá nhân cát cứ.

Huyền Ái Tông

Trong này có không gian rộng rãi, có nơi ăn uống và cà-phê. Ở đây tôi cũng chỉ uống cà-phê đen, nhưng ly cà-phê ở đây, tôi chỉ hớp có mỗi 1 hớp mà thôi, nó đắng kỳ lạ, mặc dù tôi đã dùng tới 2 gói đường.

Trên đường đi, xe chạy ngang qua Trường Cao Đẳng Điện Lực, xưa vốn là Trường Kỹ Thuật Gia Định. Năm 1973, ông Nguyễn Minh Hoàng Phó Giám Đốc Nha Kỹ Thuật, gọi tôi đến gặp ông, tại phòng của ông kề bên Phòng ông Giám Đốc Lý Kim Chân, lúc còn tại dải 6 lớp học sát đường Phạm Đăng Hưng Đa Kao, nay là Mai Thị Lựu, trong khi ông Trần Lưu Cung vẫn còn ngồi ở văn phòng tại 48 Phan Đình Phùng với chức danh Thứ Trưởng Giáo Dục.

Ông Hoàng bảo tôi: “Anh đi lên trường Gia Định làm Hiệu Trưởng, thế kỹ sư Thịnh nghe.” Tôi vội trả lời ngay: “Thầy ơi! Từ đây lên đó tuy gần, nhưng 4 giờ chiều đã có người không dám đi, em là Sĩ quan biệt phái, em sợ VC. Xin Thầy cho em

Những chuyện về Việt Nam

hai chữ bình an”. Thầy Hoàng không hài lòng nói với tôi: “Khi tôi ở Đại học Y Dược, bảo anh về đó, anh không đi, gần đây bảo anh về MSD ở Thủ Đức anh cũng không đi. Không nhờ anh được việc chi cả”. Tôi ca bài ca con cá với Thầy Hoàng: “Thầy thông cảm dùm em, em ở Banmêthuột xin về đây là để đi học. Nếu muốn làm Hiệu Trưởng, năm 1970, em đã nhận lời khi gặp ông Giám Đốc, để thay anh Nguyễn Văn Hoa đi tu nghiệp ở Mỹ.”

Tôi nhớ tới anh Trịnh Như Tích được giữ chức Xử lý Hiệu Trưởng Trường này từ đó cho đến ngày 30-4-1975, nay anh định cư ở San Jose.

Chúng tôi ghé nhà thân chủ của con rể tôi là cặp vợ chồng Chung – Thanh, mọi người được tự nhiên đi thăm vườn cảnh, ngồi nhà mát ăn trái cây và giải khát.

Huỳnh Ái Tông

Sau đó hai vợ chồng chủ nhà mời vào nhà, uống trà ở phòng khách, xem những bình Đinh Lăng, Sâm Đại Hàn ngâm rượu, bình nào cũng to lớn, có thể gọi là “bự tổ chàng”.

Những chuyện về Việt Nam

Anh Chung pha trà Tàu mời chúng tôi dùng, bộ ấm trà của anh, cách anh pha trà sành điệu, đúng là một “trà nô”.

Khi ra về, tôi được biếu một bình Sâm Đại Hàn ngâm rượu, 2 chai chuối hột ngâm rượu và 2 chai Mật Nhân ngâm rượu cho nhà tôi uống trị đau lưng.

Huỳnh Ái Tông

Sau đó, chúng tôi đi lên Bình Dương, quá khỏi thành phố chừng 20 km, vào nhà anh Hiền, xung quanh nhà anh là những cây Bonsai, cạnh nhà có ngôi nhà mát, có Divan và bộ ván ngựa với một ít tượng gỗ chạm trổ đẹp.

Những chuyện về Việt Nam

Sau đó chủ nhà mời vào trong nhà, cho xem những bộ sưu tập như La Hán, đầu bò, gạc nai, tranh cần sơn mài, kiếm.

Đó đây tượng gỗ Bồ Đề Đạt Ma, Quan Vân Trường...

Huỳnh Ái Tông

Chủ nhà anh Hiền là người hiếu khách, con rể tôi làm sân vườn cho anh ta nên quen biết thân nhau, chúng tôi được mời uống trà cổ lũ.

Sau khi rời nhà anh Hiền, chúng tôi về thị xã Bình Dương dùng cơm tại quán cơm chay.

Rồi chúng tôi đến nhà khách hàng khác của con rể tôi, thăm họ cũng để tham quan vườn cảnh nhà mới xây dựng.

Những chuyện về Việt Nam

Sau đó, chúng tôi tới nhà anh Phúc cũng là thân chủ của con rết tôi, Phúc vì bận tiếp đãi khách ở xa về, nên không có mặt tại khu nhà nghỉ dưỡng, đang xây dựng giữa cánh đồng rau muống xanh tươi.

Mặc dù chủ đất đã cất ngôi nhà mát nằm trên một cái hồ nước khá rộng, nhà khá cao, lợp lá dừa nước, khung nhà với những vì kèo, đòn tay bằng thép ống, do thả những bức rèm tre, và những cây dừa, cây cao, bụi chuối mới trồng, giữa chốn đồng mông hiu quạnh, không có cây cao bóng mát, nên nóng bức vẫn nóng bức, mặc dù đã cho vài cây quạt bàn chạy. Mọi người nằm trên võng thư giãn, nhưng khó chịu vì nóng bức, nên không thể đi vào giấc ngủ trưa yên vắng ở vùng quê.

Huỳnh Ái Tông

Trở về thành phố vào buổi chiều, xe cộ ồn ào, rối mắt, chẳng bù với buổi trưa ở An Phú Đông, đồng ruộng mênh mông, ruộng xanh tươi tốt, không có tiếng động, hoàn toàn yên tĩnh. Thật đáng hưởng thú thanh nhàn.

866424112018

Sông nước miền Tây (Chợ nổi Cái Răng)

Phượng – Dĩ là CHS Nguyễn Trường Tộ và Phan Đình Phùng về Việt Nam, muốn đi cho biết sông nước Miền Tây, nên chúng tôi đưa đi vài nơi nhân chuyến tôi về Long Xuyên dự đám giỗ thân mẫu của tôi.

Miền Tây có nhiều nơi tham quan về thắng cảnh như vùng Bảy Núi, về chùa chiền như Tây An Cổ tự, về địa điểm tâm linh như nhà thờ Tắc Sậy, miếu bà Chúa Xứ ở Núi Sam, về Chợ nổi, về Đàn ca tài tử ...

Ngày đầu tiên, trên đường về quê tôi, đưa Phượng Dĩ đi ngang qua Chợ Sa Đéc, Chợ Long Xuyên, Chợ Châu Đốc nơi đây có Bồ Đề Đạo Tràng là cây Bồ đề có nguồn gốc từ Bồ Đề Đạo Tràng của Ấn Độ, do ông Hội Trưởng Theosophy quốc tế biểu cho ông Phạm Ngọc Đa, ông này hiến tặng lại cho thành phố Châu Đốc, được ông Tỉnh Trưởng Đặng Văn Lý là người mộ đạo, cấp đất công viên trồng cây Bồ đề này năm 1952.

Hôm sau, ngày 29-11-2018, chúng tôi quyết định đi tham quan chợ nổi Cái Răng, trên đường đi đến nhà thờ Tắc Sậy, thuộc huyện Giá Rai, tỉnh Bạc Liêu, để viếng nơi thờ phượng cha Trương Bửu Diệp, do Phượng Dĩ là người có đạo Thiên Chúa.

Gọi là Chợ Nổi vì nơi ấy có nhiều ghe lớn chở Nông sản tấp tậ lại để bán cho bạn hàng, mua đi bán lại ở những chợ nhỏ. Những bạn hàng đi xuống ghe đến mua rồi chở về chợ làng, chợ nhỏ nhóm họp vào buổi sáng sớm, do vậy chợ nổi tấp nập

Huỳnh Ái Tông

bạn hàng vào khoảng 4, 5 giờ sáng. Những chiếc ghe tụ tập lại thành chợ trên sông, bán hàng chi, họ dùng cây sào dựng lên rồi treo lên đó sản phẩm ghe ấy bán, chẳng hạn họ treo trái khóm (thơm), bó cải, trái bí, trái bắp (ngô)... Bạn hàng biết, ghe nào bán hàng chi đến đó mà mua. Những người bán bánh trái như hủ tíu, mì, phở, xôi, nước uống như cà phê, nước ngọt, bia... sẽ bán cho các ghe bán hàng và khách tham quan, nhờ đó chợ nổi nhộn nhịp, đông vui nhất là vào dịp Tết có thêm hoa, kiểng. Những chợ nổi có tiếng như chợ nổi Cái Răng, chợ nổi Cái Bè, chợ nổi Long Xuyên... Rất nhiều khách ngoại quốc tham quan chợ nổi.

Chúng tôi muốn tham quan chợ nổi Cái Răng, thành phố Cần Thơ, thuộc tỉnh Phong Dinh, nên chúng tôi đi từ Bình Hòa huyện Châu Thành tỉnh An Giang, khởi hành vào lúc 4 giờ 45 sáng, chạy cho đến Cần Thơ khoảng 6 giờ, vì không biết nơi nào có bến đò ra chợ nổi, nên cho xe chạy qua cầu Cái Răng bắc ngang sông Cần Thơ, phụ lưu hữu ngạn sông Hậu Giang,

Những chuyến về Việt Nam

xe xuống dốc cầu, định cho xe chạy ngược lại để ra sông, nhưng xe vừa lấy tay lái để chạy ra bên sông Cần Thơ thì nhìn thấy bảng cấm, đồng thời nhìn thấy có người ra dấu theo họ, chúng tôi biết đó là Cò dất mối, nên lái xe vào con hẻm theo Cò dẫn ra bãi đậu xe, sau khi đậu xe xong, Cò cho biết đậu xe tại bãi giá 30 ngàn đồng, đi đò nguyên chuyến giá 350 ngàn đồng. Thế là chúng tôi đồng ý theo Cò ra bên sông, thật ra, nếu không có Cò, và ở tại bên có lẽ sẽ rẽ hơn. Chúng tôi tới bên, trong khi chờ đò máy cập bến để lên đò, không quên chụp tấm ảnh lưu niệm ngôi chợ bên Cầu Cái Răng.

Thật ra, bến đò cho thuê thuyền đi chợ nổi Cái Răng nằm ở phía bờ bên kia, nói khác hơn là từ Thành phố Cần Thơ chạy xuống Cái Răng vừa gặp cầu Cái Răng thì quẹo tay phải, chạy theo lộ DT 923 vào trong một đoạn ngắn là có bến cho thuê đò máy đi tham quan chợ nổi Cái Răng, vào sâu hơn có làng Du Lịch Mỹ Khánh và Thiền Viện Trúc Lâm Phương Nam. Chúng tôi chưa đi vào đây nên chưa rõ.

Huyện Ấi Tông

Sau khi chúng tôi xuống đò, đò chạy dưới dạ cầu Cái Răng, chạy một đoạn ngắn thì gặp những chiếc ghe chở nông phẩm neo đậu gần nhau, trên ghe chở nào là bắp, bí rợ (bí đỏ), khoai lang, nhiều nhất là khóm, trên mũi ghe hay chỗ nào đó họ cắm cây sào, buộc vào đó chùm bắp, trái bí, mấy củ khoai trong bao ni-lông.

Những chuyến về Việt Nam

Đò chạy một vòng quanh các ghe chõ hàng mất chừng 5, 7 phút, vài chiếc đò chõ khách tham quan cập vào một chiếc thuyền bán bún, đò chúng tôi định cập vào, người bán cho biết đã hết bún, đò chúng tôi chạy đến một cửa hàng ven sông gần đó bán bún mắm, chủ cửa hàng cho biết cũng đã hết, đò lại trở ra chỗ chợ nổi, có một chiếc thuyền nhỏ có mui, thuyền này bán hủ tíu và mì, chúng tôi ăn tạm, lại có mấy chiếc thuyền nhỏ khác chạy tới mời mua nước uống hoặc trái cây như xoài cát Hòa Lộc, xoài riêng, mít, mãng cầu Xiêm, mãng cầu ta...

Sau khi điếm tâm xong, anh lái đò đưa chúng tôi đi tham quan nơi lò làm bánh trắng, bún, kẹo... Đặc biệt kẹo dừa họ bao ngoài thoát nhìn như lớp giấy bóng mờ, nhưng người bán giới thiệu đó là bánh trắng, ăn nguyên viên kẹo khô cần bóc lớp bao ngoài, tôi ăn thử đúng như vậy.

Rồi lò bánh trắng, bún, kẹo chúng tôi được đưa tới lò cốm, nơi đây người ta rang nếp trong một cái ống kim loại, đường kính chừng 2 tấc, dài độ 4 tấc, có tay quay, đặt trên lò lửa, sau khi đủ

Huỳnh Ái Tông

lửa hột nếp đã nổ, người ta đem ra khỏi lò nướng, dùng cái bao hứng rồi dùng búa đập lên cái chốt khóa miệng, ống kim loại hình trụ mở bung ra, có tiếng nổ “bùm”, được gọi là bắp nổ, có lẽ vì trước kia dụng cụ đó làm bắp nổ, sau đó người ta trộn thêm đường trắng rồi ép cho dính lại thành miếng cốm nếp.

Thời gian tham quan như vậy, mất chừng 1 giờ rưỡi hay 2 giờ là cùng, người đưa đò không thúc hối khi chúng ta ăn uống, mua bán hay tham quan lò bún cũng như lò cốm.

Những chuyến về Việt Nam

Chúng tôi trở lại chỗ gửi xe, người giữ bãi xe giải thích cho cháu tôi biết chợ nổi có quanh năm, bán nguyên ngày, nhưng tấp nập vào khoảng 4, 5 giờ sáng. Cho nên muốn đi tham quan lúc chợ đông đúc, ở xa như Sài Gòn nên khởi hành từ 1 hay 2 giờ khuya, đến Cần Thơ khoảng 4 hay 5 giờ sáng, kịp tham quan đúng lúc chợ nhóm đông đúc hoặc buổi chiều đi xuống Tây Đô, tối đi dạo chơi, ngủ qua đêm tại đây, sáng dậy sớm đi chợ nổi Cái Răng. Thành phố này cũng có xe Grab.

Rời Cái Răng, chúng tôi đi về hướng Sóc Trăng, nhưng chạy đường tránh vào thành phố để đi Bạc Liêu, cũng chạy đường tránh vào thành phố để đi tới huyện Giá Rai nằm trên tuyến đường Bạc Liêu Cà Mau. Đến nhà thờ Tắc Sậy hình như chỉ còn cách Cà Mau chừng 35 km. Nói khác hơn là xe chạy thêm chừng 45 phút sẽ đến thị xã Cà Mau.

Vào sân nhà thờ đậu xe xong, nhìn đồng hồ mới có 11:45. Vợ chồng Phượng Dĩ viếng nơi chôn cất, nơi nhà lưu niệm cha Trương Bửu Diệp và ngôi thánh đường. Chúng tôi chỉ viếng nơi lưu niệm, nơi nhà mồ mà thôi.

Huyền Ái Tông

Nơi nhà lưu niệm người ta ký vào sổ lưu niệm, người ta thành kính tưởng niệm cha Diệp, nơi đây có đến 4, 5 tượng của người đặt ở trong nhà, ở ngoài hàng hiên.

Trong nhà thờ, bước vào thấy ngay tượng cha ở đó, phía sau tượng cha là cái mộ, nhiều người thành kính dâng hương, quỳ bên cạnh nắm mồ đọc kinh hay cầu nguyện, chắc rằng nhiều người cầu nguyện đã đạt được như ý, cho nên họ đăng báo cảm tạ cha.

Những chuyện về Việt Nam

Sau đó chúng tôi qua bên kia đường dùng cơm trưa, rồi trở về nhà gần 6 giờ mới về tới nhà tại Vàm Nha, gần chợ Cần Đăng thuộc huyện Châu Thành tỉnh An Giang, kết thúc một ngày tham quan chợ nổi Cái Răng và Viếng nhà thờ cha Trương Bửu Diệp tại thánh đường Tắc Sậy.

Chúng tôi không có chi cầu nguyện, hơn nữa năm trước đã đi, năm nay muốn đưa Phượng Dĩ đi viếng nơi thờ tự cha Trương Bửu Diệp, một địa điểm tâm linh có nhiều người lương giáo rất tin tưởng cầu nguyện với cha.

Huỳnh Ái Tông

Tôi xem ảnh, phim về chợ nổi Long Xuyên, Cái Răng, Cái Bè thật ra không có chi đặc sắc, nếu có là những người ở thành phố, có dịp ngồi ghe, ngồi thuyền di chuyển trên sông nước mênh mông. Tôi thì đi ghe, đi xuồng từ nhỏ, từng theo mẹ, theo chị bơi xuồng vài chục cây số trên sông Hậu Giang, từng kêu gọi ông Nược đưa và có ông Nược đưa thật, tuy không thấy ông Nược nhưng thấy từng cột nước bằng bắp tay, phun lên khỏi mặt nước cao chừng 2 thước, khi ở chỗ này, lúc ở chỗ kia theo hướng xuồng bơi tới trước, nên biết có ông Nược trên sông Hậu Giang vào khoảng 60 năm về trước.

Đi tuy có mệt để đưa Phương Dĩ đi tham quan sông nước miền Tây, bù lại những khi chúng tôi sang San Jose, California Phương Dĩ đưa đi đó, đi đây, lúc đón về nhà lúc tiễn ra phi trường, gần nhau lúc nào cũng vui, “chén tạc chén thù” cho đến lúc chia tay. Ôi ! .... sao mà buồn vậy !

866402122018

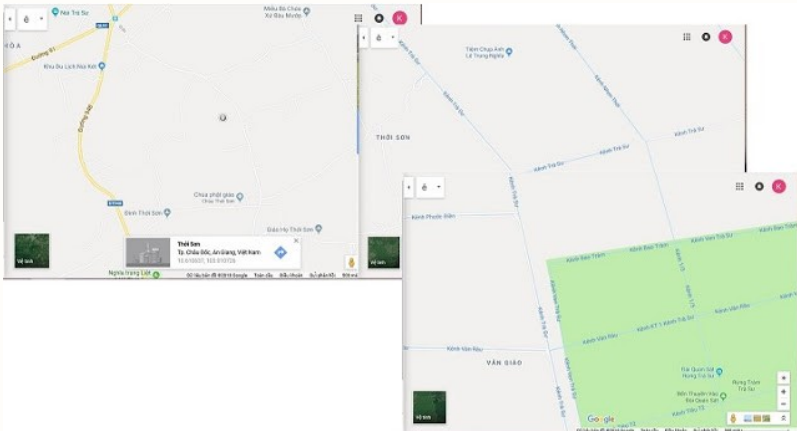
Những chuyện về Việt Nam

+

Trở lại Rừng tràm nguyên sinh Trà Sư

Để cho Dĩ - Phượng biết rừng tràm hoang dã, thú rừng ngập nước quanh năm ở vùng đất miền Tây nào là Cà Mau, Rạch Giá, Hà Tiên, Châu Đốc, Long Xuyên chúng tôi dành một buổi đưa họ đi cho biết.

Thị trấn Nhà Bàn thuộc huyện Tịnh Biên, tỉnh An Giang có núi Trà Sư còn có tên là Kỳ Lân Sơn, chỉ cao có 146 m. Ở trong huyện Tịnh Biên có Núi Trà Sư, có Kênh Trà Sư. Do đó có tên Rừng Tràm Trà Sư. Nơi đây cách thành phố Châu Đốc khoảng 25 km và cách Long Xuyên khoảng 100 km.

Huỳnh Ái Tông

Vì nhà tôi và Phượng buổi sáng không được khỏe, nên đến hơn 10 giờ sáng mới khởi hành. Tôi định đi tới núi Cẩm sẽ ăn sáng với Bánh Xèo có Rau rừng, nhưng cháu dâu tôi muốn đi ăn Bánh Xèo tại địa phương, giới thiệu bánh ngon, thật ra họ chiên bánh rất mỏng và giòn, nhưng bột không ngon, riêng bánh chay nhân cũng như rau, nước chấm không được ngon, không có chi đặc sắc. Bánh xèo mặn tôi không rõ ngon hay dở.

Xe chạy qua kênh số 5, khu Du Lịch Núi Cẩm, Chi Lăng rồi mới đến khu Du Lịch Rừng Trà Trà Sư. Chúng tôi không ghé qua khu Du Lịch Núi Cẩm để đi Cáp treo lên Chùa Phật Lớn, Vạn Linh, Tượng Phật Di Lặc, mục đích chỉ tham quan Khu sinh thái rừng trà Trà Sư mà thôi.

Thời gian quảng trưa, nên chúng tôi dừng xe ở quán bên đường uống nước Thốt Nốt nằm võng nghỉ ngơi. Đây là lần đầu tiên chúng tôi được uống nước Thốt Nốt rất ngọt và có mùi vị, người bán cho biết là nguyên chất, không hề có pha trộn.

Trước khi vào điểm Du Lịch, xe hơi phải dừng lại ở bãi đậu xe bên ngoài, rồi ngồi xe ôm đi vào đường tuy không xa, nhưng phải trả 10 ngàn đồng người, xe gửi 30 ngàn một chiếc. Nếu đi

Những chuyến về Việt Nam

xe gắn máy, vào không phải trả tiền vào cổng, xe chạy vào đến Đài quan sát, gửi xe giá 5 ngàn đồng.

Muốn đi tham quan vào trong rừng tràm phải mua vé, giá 45 ngàn đồng cho một người, gồm có đi một vòng bằng xuồng máy.

Sau khi đi một vòng bằng xuồng máy, sẽ đi xuồng, xưa kia có người chèo.

Huyền Ái Tông

Nay có người bơi mặc đồng phục màu xanh, mỗi xuồng ngồi 3 người, xuồng được bơi một đoạn ngắn hơn xuồng máy.

Hết đi xuồng, lên bờ đi một đoạn ngắn rồi đi qua một chiếc cầu sắt lót ván hoặc đi qua chiếc Cầu Khỉ, tùy khách tham quan chọn lựa.

Qua khỏi cầu, bên kia cũng là một bờ đê có hàng quán cho du khách ngồi nghỉ, nằm võng ngủ trưa hoặc ăn uống.

Nơi đây có nhà vệ sinh khá sạch sẽ và có một đài cao cho du khách muốn nhìn cảnh vật quanh rừng Tràm, trên lầu cao này có Kính viễn vọng, mỗi lần nhìn 3 phút giá 5 ngàn. Có cô gái Việt gốc Miên trông nom thu tiền, ngày đông khách cô cho biết thu hơn triệu, nhưng hôm nay chỉ mới có 80 ngàn, chưa đủ tiền trả lương cho cô ta là 2.8 triệu, bao ăn buổi sáng và trưa. Cô ta còn vui vẻ cho biết chưa hề đặt chân tới chợ Châu Đốc, còn thân phụ cô ta chưa hề leo lên đài này để quan sát.

Những chuyến về Việt Nam

Đài quan sát này có 7 tầng, tầng thứ 4, thứ 6 và tầng thứ bảy có mặt bằng, riêng tầng thứ 7 có đặt kính viễn vọng có thể nhìn xa hơn, còn nhìn mắt thường chỉ thấy núi Sam, núi Cẩm.

Tôi chịu khó đếm bậc thang của các tầng và ghi chép được như sau: tầng 1 có 21 bậc thang, tầng 2: 21, tầng 3: 19, tầng 4: 18, tầng 5: 17, tầng 6: 16, tầng 7: 14. Tổng cộng có 127 bậc thang. Chung quanh các tầng cũng như các bậc thang đều có rào sắt bảo vệ.

Trên đài quan sát chỉ có vợ chồng Dĩ Phượng và tôi leo lên mà thôi. Sau khi tham quan chúng tôi xuống đài rồi đi tới bên đò máy để ra về.

Trên đường về, nhìn qua phía tây cả một cánh đồng cây thốt nốt trông rất đẹp mắt, nó cũng là đặc trưng của vùng này, khách tham quan có thể giải khát nước thốt nốt, có thể mua đường thốt nốt gói trong những bao lá thốt nốt, thườ nhỏ trẻ con chúng tôi thường dùng lá gói đường này để làm chong chóng chạy chơi, hứng gió cho chong chóng quay.

Huyền Ái Tông

Bảy núi, người ta thường không kê ra giống nhau, nhưng thường nhiều người đồng ý là gồm có:

- 1/ Núi Cấm (禁山) (Thiên Cấm Sơn),
- 2/ Núi Dài Năm Giếng (Ngũ Hồ Sơn)
- 3/ Núi Cô Tô (Phụng Hoàng Sơn),
- 4/ Núi Dài (Ngọa Long Sơn),
- 5/ Núi Tượng (象山) (Liên Hoa Sơn)
- 6/ Núi Két (Anh Vũ Sơn)
- 7/ Núi Nước (Thủy Đài Sơn)

Núi Sập có tên là Thoại Sơn hay núi Sam có tên là Vĩnh Tế Sơn hoặc Ngọc Lãnh Sơn và nhiều núi khác như núi Trà Sư cũng không được kể vào 7 núi.

Núi Trà Sư tại Thị trấn Nhà Bàn, huyện Tịnh Biên, tỉnh An Giang

Xe chúng tôi chạy qua Núi Két, tránh Núi Sam và thành phố Châu Đốc, về tới nhà ở chợ Bình Hòa cùng gần 6 giờ. Kết thúc một chuyến tham quan Rừng Tràm nguyên sinh Trà Sư. Tôi thích tham quan khu Du lịch Núi Cấm, Rừng Tràm Trà Sư, Núi Sam, chùa chiền vùng Ba Chúc, nhưng vẫn còn nhiều nơi tôi chưa tới, mong có sức khỏe, còn thời gian để đặt chân đến vài thắng cảnh khác, quê tôi vẫn còn nhiều cảnh đẹp để tham quan.

866403122018

Tìm về tông tích

Từ nhỏ tôi nghe nói quê hương ông ngoại tôi ở Bồ Húc, tỉnh Sa Đéc, nhưng từ khi mẹ tôi mất năm 1954, năm đó tôi được 13 tuổi, lên Châu Đốc rồi lên Sài Gòn học, lưu lạc xứ người, tôi vẫn mong tìm ra cội nguồn của mình, nhưng chưa có dịp.

Thuở nhỏ, tôi có nghe Di Ba, chị kế của mẹ tôi thỉnh thoảng đi xuống Ô Môn, Cần Thơ, qua bên kia sông Hậu Giang để thăm bà con hay giỗ quây ông bà. Vài năm trước tôi có ghé thăm người em bà con, ông nội hẳn với ông ngoại tôi là anh em ruột, tôi hỏi chú em đó: “Chú có biết bà con mình bên kia sông không ?” Chú ấy trả lời không suy nghĩ: “Dạ em không biết !” Tôi lấy làm lạ, tự nghĩ hay là có chuyện chi nên chú ấy không biết. Gần đây tôi hỏi dò qua con, cháu của Di Ba tôi, may quá có đứa cháu ngoại của dì tôi, cháu từng theo mẹ nó sang đó thăm bà con, nên cho tôi số điện thoại của một người vai vế ngang hàng với nó, tôi liên lạc được qua điện thoại, cháu ấy tên là Trần Kim Thành tự Bảy, tôi theo hướng dẫn của cháu Bảy đi thăm bà con.

Cháu Bảy hướng dẫn tôi qua điện thoại: “Bác đi xe đò Phương Trang, rồi bảo xe trung chuyển chở bác đến chợ Tân Lược, điện thoại cho cháu. Cháu sẽ đón bác”.

Tôi nghĩ cháu Bảy chưa từng đi xe đò Phương Trang, nên tôi giải thích: “Cháu ơi ! Xe đò Phương Trang chạy khắp các tỉnh Miền Tây, họ có xe trung chuyển chỉ đưa đón trong vòng bán

Huyền Ái Tông

kính 10 km. Cho nên, nếu Bác đi xe Cần Thơ hay Bến Tre, Long Xuyên xe trung chuyển không thể nào đưa đến chợ Tân Lược được”. Hấn trả lời cho tôi ngay: “Vậy thì Bác đi xe Phương Trang đến Bến xe Vĩnh Long”.

Tôi nghĩ cháu Bầy chỉ nghe người khác sử dụng xe Phương Trang kể lại mà thôi, nên tôi lên Mạng tìm chợ Tân Lược thuộc huyện Tân Bình tỉnh Vĩnh Long, cách Thị xã Bình Minh, thuộc tỉnh Vĩnh Long 16,5 km.

Sáng sớm tôi ra Xa cảng Miền Tây, nơi phòng vé xe Phương Trang, thấy có bảng ghi bán vé xe đến Vĩnh Long, Bình Minh, Ô Môn..., tôi mua vé đi đến Bến xe Bình Minh giá 115 ngàn. Vé ghi xe chạy lúc 6 giờ, ghế số 2A, Đi Trên Xe Ô Môn, tôi đến phòng chờ, gần 6 giờ lên xe, đúng 6 giờ xe Ô Môn rời bến. Mỗi hành khách đi xe Phương Trang được phân phối 1 chai nước và 1 cái khăn giấy ướt. Xe chạy một đoạn, dừng lại đổ dầu rồi lên cao tốc Tp. HCM-Trung Lương. Đến Cái Bè có Trạm dừng của Cty xe Phương Trang, nơi đây các xe Phương Trang đi Miền Tây đều dừng nghỉ chừng 20-30 phút cho hành khách mua quà, ăn uống, đi vệ sinh.

Những chuyện về Việt Nam

Đến 9 giờ hơn, xe tới bên xe Bình Minh, có nhân viên cho biết ngồi chờ khoảng 30 phút sẽ có xe trung chuyển. Lên xe trung chuyển chạy theo lộ ĐT54, được biết con lộ này chạy đến phà Vàm Cống.

Xe chạy được một đoạn, tôi dùng điện thoại gọi cho cháu Bảy, điện thoại thông báo hết tiền. Có một cô ngồi bên cạnh, nhanh nhẹn nói với tôi: “Điện thoại bác hết tiền, bác đọc số cháu gọi cho”, tôi đọc số, cô ấy gọi rồi đưa điện thoại cho tôi. Tôi liên lạc được với cháu Bảy, cháu nói với tôi: “Bác bảo tài xế ngừng tại cà-phê Bảo Trân, tài xế trung chuyển nào cùng biết, bác ngồi đó chờ con ra rước”.

Xe chạy qua chợ Tân Lược một khoảng rồi ngừng lại, cho tôi xuống ngay tại cà-phê Bảo Trân, nhìn lại xe, tôi là hành khách cuối cùng trên xe trung chuyển. Vào quán gọi cà phê, đồng thời nhờ cô chủ quán gọi dùm cho tôi số của cháu Bảy, tôi cho biết đang ngồi ở quán chờ cháu.

Một lát sau cháu Bảy đến, lần đầu tiên 2 bác cháu gặp nhau, dễ nhận ra vì tôi ngồi một mình, còn cháu chạy xe đến cũng một mình với thêm một cái nón an toàn, vội vàng không kịp mang giày dép. Cháu nói ngay với tôi: “Xin lỗi bác ! Cháu đang cắt cây bắp cho bò ăn, nên phải để bác ngồi chờ.”

Rồi cháu Bảy đưa tôi đến nhà một cô, cháu gọi là cô Tám, tôi đoán cô này vai vế em tôi, vì ông ngoại tôi thứ 2, ông nội chú em bên Ô Môn thứ 3, cô Tám này con bà thứ 4. Như vậy, chúng tôi bà con đầu ông bà Cố.

Theo lời cô Tám cho biết, ông Cố tôi tên Đặng Văn Si, bà Cố tên Lê Thị Giàu sanh 5 người con, ông ngoại tôi thứ 2, ông thứ 3 ở Ô Môn, bà Nội cô Tám thứ 4 tên Đặng Thị Cúc, bà thứ 5 tên Cụt, ông thứ 6 tên Đặng Văn Mùi.

Huyền Ái Tông

Cô Tám định đãi tôi với cá Tai Tượng, nhưng do tôi ăn chay nên con gái cô Tám là cháu Bé Bảy dùng tàu hủ do ở nhà làm, nấu nướng thành mấy món đãi tôi. Dọn bàn ăn xong thì có thêm con gái cô Tám là Bé Tư đến, cháu đã lập gia đình, có nhà gần quán cà phê Bảo Trân, làm đại lý bán nước đá cho các quán ăn, quán cà-phê.

Cô Tám và các con Bé Tư, Bé Bảy

Sau khi dùng cơm xong, chúng tôi đi đến nhà cô Bảy là chị ruột cô Tám, cháu Bảy chở tôi đi còn Cô Tám do con gái là Bé Bảy chở đi. Theo tìm hiểu thân phụ của cháu Bảy với cô Tám là anh em cô cậu. Cô Tám là Trương Thị Tám, cùng tuổi Quý Mùi với nhà tôi, cô có 2 con gái và 2 con trai.

Nhà cô Bảy thuộc xã Phong Hòa huyện Lai Vung tỉnh Đồng Tháp. Tại đây còn có chợ Bò Húc là địa danh xưa còn tồn tại. Cô Bảy là Trương Thị Bảy, cùng tuổi Tân Tỵ với tôi, cô có 7

Những chuyện về Việt Nam

người con, 3 cậu con trai nhà cửa khang trang cất gần nhau, một cô con gái út có quán ăn ở Chợ Đồn, tỉnh Đồng Nai.

Tại nhà Cô Bảy: Nguyễn Thanh Sơn, Bảy, Nguyễn Thanh Tao, Cô Bảy, Nguyễn Ngọc Dung

Vào nhà cô Bảy, vì sợ trễ hẹn với xe trung chuyển, chỉ nói chuyện qua loa rồi chúng tôi đi thăm mồ mả ông bà. Các cháu cho biết hàng năm vào dịp Thanh Minh vẫn đi cúng mả, nhưng tôi nhìn thấy bia nghiêng mả lạn, các cháu chắc không có thì giờ hoặc không để tâm chăm sóc cho chu đáo hơn. Tuy nhiên nhờ cô Bảy và cô Tám vẫn quan tâm, nên vẫn biết mồ mả ông bà, giữ được chung quanh sạch sẽ.

Huỳnh Ái Tông

Hai chị em Trương Thị Bảy và Trương Thị Tám

Vì không có thì giờ, viếng qua cho biết mò mả rồi tôi chào mọi người ra về, cháu Bảy đưa tôi ra chỗ hẹn xe trung chuyển tại quán cà phê Bảo Trân. Chạy gần đến quán, đã thấy xe trung chuyển nằm sẵn đó. Tôi vội lên xe, nhìn đồng hồ còn vài phút là đến 3 giờ.

Xe trung chuyển lăn bánh, lần lượt rước nhiều khách ở dọc đường, về đến Bến xe Bình Minh là 3:45. Chờ đến 4 giờ xe khởi hành, tôi đã lấy vé khi đến đây vào buổi sáng, số ghế 16A, hình như 18A là số chót tầng dưới, tầng trên là B của loại xe giường nằm. Tôi đã đi 1 lần từ Long Xuyên về Sài Gòn, lần đó tôi không thích, nhưng đi chuyến này cảm thấy đi xe giường nằm cũng được, nếu muốn nằm nghỉ ngơi, còn nếu muốn nhìn xem phong cảnh, theo tôi không nên đi xe giường nằm. Tôi thích đi xe Phương Trang vì chạy đúng giờ.

Những chuyện về Việt Nam

Bia mộ ông Đặng Văn Sĩ

Bia mộ bà Lê Thị Giàu

Huỳnh Ái Tông

Chuyến đi này tôi đã tìm được thân tộc của mình, tuy bà con xa cùng đầu ông bà Cố, nhưng mọi người đối với tôi rất thân thiết, đậm đà tình nghĩa. Các cô em còn nhắn gửi lần sau về đưa vợ, con tới cho biết nhau, còn các cháu mong lần sau về ngủ lại qua đêm, để có dịp tâm tình nhiều hơn. Tôi cũng mong được như vậy.

Đặng Văn Sĩ
Lê Thị Giàu

- 2.- Đặng Huy Phương (Ở Phú Hòa, Long Xuyên)
2 Sô, 3 Canh, 4 Sảnh, 5 Cung, 6 Trong
- 3.- Đặng ..... (Ở Ô Môn, Cần Thơ)
2 Cánh, 3 Nhân
- 4.- Đặng Thị Cúc (Ở Bù Húc, Sa Đéc) + Trương Văn Xuyên
2.- Tịch, 3.- Ba, 4.- Thoại, 5.- Thế, 6.- Thiện, 7.- Tốt
- 5.- Đặng Thị Cụt (Ở Thới Lai, Cần Thơ)
(Không liên lạc, nên không rõ con cái)
6. - Đặng Văn Mùi (Ở Bù Húc, Sa Đéc)
(Không vợ con)

866408122018

Những chuyện về Việt Nam

+

Họp Mặt Những Người Quen Cũ

Từ sau khi về hưu năm 2009, mỗi năm tôi đều có về Việt Nam thăm gia đình, họ hàng và bè bạn. Mỗi lần về, vợ chồng kỹ sư Trần Quang Thành đều có mời tôi đi ăn vài lần, đặc biệt trong đó có 1 lần, Thành mời nhiều thành viên cũ của Công ty Trang Bị Kỹ thuật thuộc Sở Công Nghiệp Tp. HCM.

Huỳnh Ái Tông

Tôi từ Sở Lao Động chuyển về Phân Viện Thiết Kế Sở Công Nghiệp từ năm 1978, sau vài năm tôi được chỉ định làm Trưởng Phòng Công Nghệ, Trần Quang Thành vừa ra trường Kỹ sư Công Nghệ, được phân bổ vào làm việc tại Phòng Công Nghệ này.

Đến năm 1983, Phân Viện Thiết Kế trở thành Công Ty Trang Bị Kỹ Thuật, tôi được đưa từ Hiệu Phó Trường Kỹ Thuật Nghiệp Vụ thuộc Sở Công Nghiệp về đảm trách chức vụ Trưởng phòng Kinh Tế Kế Hoạch, Lê Hữu Chính làm Phó phòng, trong phòng này có nhiều nhân viên như Nguyễn Văn Kiên, Nguyễn Thị Tuyết Mai, Doãn Cửu Tích, Hồ Văn Út ... Còn Trần Quang Thành là Trưởng Phòng Công Nghệ, chị Nguyễn Thị Loan, anh Lê Văn Bính là Phó Giám Đốc.

Mỗi lần có công tác thi công lắp đặt nhà máy đường, Thành thường phải có mặt tại công trình để chỉ đạo công nhân lắp đặt các thiết bị. Trong khi đó, có khi tôi đến công trình để giám sát, để liên hệ với chủ đầu tư. Đôi khi cô Nguyễn Thị Tuyết Mai nhờ tôi cầm phong thư trao cho Thành ở công trường hoặc ngược lại.

Phải chăng vì mối giao hảo tốt đẹp xưa mà ngày nay mỗi lần tôi về, Thành và Mai đều tổ chức mời gần hết những người đã làm việc cho Công ty TBKT họp mặt ăn uống một lần, nhờ đó anh chị em được gặp lại nhau, hàn huyên, tâm sự những chuyện đã qua. Năm nay Thành mời đãi anh chị em tại nhà hàng seafood Hồng Hải số 236 Pasteur, Phường 6, Q. 3, Tp. HCM.

Những chuyện về Việt Nam

Những người tham dự hôm nay có anh chị Nguyễn Hữu Bị nguyên Giám Đốc Cty, anh Lê Văn Bình, Kỹ sư Lộc, anh Nguyễn Văn Kiên, Vợ chồng Nguyễn Xuân Tâm, vợ chồng Ngô Đức Duyệt, Sơn.

Huỳnh Ái Tông

Thiếu vắng Hoàng Hạc vừa mới mất, cô Nguyễn Thị Tâm bận không đến được, chị Nguyễn Thị Loan chân yếu không dự được.

Tôi và anh Kiên ngồi gần nhau, lần lược chúng tôi nhắc đến những người cũ đã cùng nhau làm việc trong phòng như Lê Hữu Chính, Doãn Cửu Tích, Cư, Tâm, cô Ngọc, Liễu, chị Hạnh, Út.

Nhờ có buổi họp mặt, mọi người có dịp trò chuyện thân mật, ôn nhắc chuyện ngày nào và thăm hỏi những người vắng mặt, tình nghĩa thêm đậm đà.

866409122018

Trở lại Bù Húc

Mấy hôm trước đi với 2 cô em họ viếng thăm mồ mả ông bà Cố, các cô bảo tôi: "Hôm nào anh đưa vợ con xuống chơi cho biết bà con". Tôi hứa sẽ đưa vợ con xuống thăm khi có dịp, hơn nữa tôi còn chưa biết rõ địa danh Bù Húc là ở đâu. Tôi có liên lạc với cháu Nguyễn Ngọc Dung, con gái của Cô Bảy, cháu Dung cho biết có chợ Bù Húc. Vì 2 lý do trên, nên tôi mượn xe đưa vợ con trở lại Tân An Thạnh lần nữa.

Vì cháu Bảy bận, nên nhờ cháu Bé Sáu con của cô Tám đón tôi, nhưng cháu Bé Sáu lại bận, nên nhờ cháu Lê Văn Kha đón tôi. Cháu Kha là con của cô Sáu Trương Thị Xại, chị ruột của cô Bảy và cô Tám.

Trương Văn Xuyên
Đặng Thị Cúc

- 2.- Trương Thị Tích
- 3.- Trương Thị Ba
- 4.- Trương Văn Thoại
- 5.- Trương Thị Thế
- 6.- Trương Thị Thiện
- 7.- Trương Thị Tốt

4. Trần Văn Mầm con của Bà Trương Thị Tốt

2. Trần Kim Tuấn

9. Trần Kim Thành

Cháu nội của Bà Trương Thị Ba

2. Lê Văn Kha

Cháu ngoại của ông Trương Văn Thoại

Huyền Ải Tông

Do mãi mê nói chuyện, tôi không nhận ra Cà phê Bảo Trân, nên xe cứ tiếp tục chạy qua cầu Xã Hời rồi cầu Mương Khai, Kha gọi hỏi tôi tới đâu, tôi cho biết đã qua cầu Mương Khai, Kha biết xe tôi đã đi quá chỗ hẹn, nên yêu cầu quay lại. Kha đón xe chúng tôi tại quán Bảo Trân, sau đó dẫn xe tôi đi vào chùa Chiếu Minh, đỗ xe tại đây rồi đưa chúng tôi vào nhà cô Tám.

Lần này, có cháu Trần Kim Tuấn là anh Hai của cháu Bảy ghé vào chào hỏi chúng tôi, sau đó có thêm chú tư Trần Văn Mầm là con của của dì Bảy Trương Thị Tốt, là bà con Cô Cậu với cô Bảy và cô Tám. Như vậy tôi biết thêm chú em Trần Văn Mầm và cháu Lê Văn Kha.

Trong khi trò chuyện với Tư Mầm, tôi hỏi về địa danh Bù Húc, Tư Mầm cho biết ngày nay còn Vàm Bù Húc, kinh Bù Húc. Bù Húc tức là xã Phong Hòa ngày nay.

Những chuyện về Việt Nam

Cô Tám cho biết là đã thức từ 3 giờ khuya, để chuẩn bị mâm cơm cúng ông bà Cố nhân dịp gia đình tôi đến thăm, thế là mâm cơm được dọn lên các bàn thờ, trong đó có mâm cơm cúng ông bà Cố, ông bà Tư là em gái ông ngoại của tôi, chính là bà nội của Cô Tám và mâm cơm cúng song thân cô Tám. Chủ nhà, cô Tám nguyện cúng trước, sau đó, tôi và chú Tư Mẫn cúng ông bà. Mặc dù cúng chay, nhưng cô Tám vẫn theo xưa, bảo chú Tư Mẫn lấy Nhạo rót rượu cúng các bàn thờ.

Cúng xong, khi nhang tàn, cháu Kha dọn thức ăn xuống, anh em chúng tôi và các cháu ngồi quanh mâm cơm dùng bữa. Ngay lúc đó, cháu Bé Tư chõ con trai đến, trong khi ấy cháu Bé Bảy đổ thêm mấy cái bánh xèo, cháu làm bột cũng như chiên rất khéo, bánh mỏng và giòn.

Từ trái: Nhà tôi, tôi, Kha, tư Mẫn, cô Bảy, Bé Bảy, cô Tám, Bé Tư, con gái tôi

Huyền Ái Tông

Dùng bữa xong, cháu Kha chờ tôi về thăm nhà cháu tại chợ Phong Hòa, chợ ngay tại dốc cầu Xã Hội. Trong nhà ngoài bàn thờ ông bà, cháu còn có bàn thờ thân mẫu tức là cô Sáu Trương Thị Xại. Chờ khi mãn tang, sẽ nhập chung với thân phụ của cháu là Lê Văn Như thành bàn thờ cha mẹ.

Cháu Kha có hai đứa con gái sinh đôi, gả cho một cặp nam sinh đôi, hiện nay 2 con gái của cháu Kha có nhà cửa tiệm Nail ở Boston, Massachusetts, Kha cũng từng sang Mỹ thăm con 1 lần, cho biết sang năm sẽ sang lần nữa, xin tôi số điện thoại để khi sang thì gọi thăm. Ngoài ra, Kha còn mấy đứa con có nhà cửa, hàng quán tại chợ Phong Hòa này.

Trương Thị Bảy và các con

2. Nguyễn Thanh Tao

4. Nguyễn Thanh Sơn

6. Nguyễn Ngọc Dung

Chúng tôi tới quán Bảo Trân uống cà-phê, cháu Kha cho biết ly cà phê phin đá giá 6 ngàn, chỉ bằng phân nửa giá ở Sài Gòn, cũng ngon không kém. Tại đây, tôi gặp Bé Sáu con cô Tám, người ta nhờ đi xem máy móc để mua xe hơi, nên sáng nay nhờ

Những chuyện về Việt Nam

cháu Kha đón chúng tôi. Tôi theo Bé Sáu về nhà, còn cháu Kha chia tay trở về nhà của cháu.

Trương Thị Tâm và các con

Nguyễn Thị Thu Ba

Nguyễn Hoàng Anh

Nguyễn Thị Bé Bảy

Sau đó, tôi đi tới nhà thăm cháu Bảy, gặp vợ cháu Bảy, anh rể và em gái của cháu, mọi người đang tập trung, chuẩn bị ngày mai sẽ cúng giáp năm cho thân mẫu của cháu. Các cháu gặp tôi vui vẻ chào hỏi.

Rồi cháu Bảy và Bé Sáu đưa chúng tôi ra xe đậu ở gần chùa Chiếu Minh để ra về, Cô Tám cùng như cháu Bé Bảy gói nào là thức ăn, trái cây ở vườn nhà như mít, chuối, ổi, cam, nhãn.

Huỳnh Ái Tông

Tôi chào từ giả cô Bảy, cô Tám, chú Tư Mẫn và các cháu ra về, tình cảm tràn đầy, gói gắm thêm trái cây ngọt ngào, thơm tho. Tình quê, họ hàng là vậy.

866409122018

Nghĩa tử

Năm 1962, thi rớt Tú Tài I Kỹ Thuật nên Điền và tôi phải ngồi lại lớp Đệ nhị 5 Trung Học Kỹ Thuật Cao Thắng. Cùng ngồi lại lớp này còn có Ngô Phước Tường, nay ở thành phố Cần Thơ, Huỳnh Ngọc Diệp nay ở San Jose, Võ Duy Khiết nay ở Santa Ana, Bùi Ngọc Di ở California và còn vài người nữa nhưng tôi không nhớ hết.

Năm 1964, thi đỗ Tú Tài toàn phần kỹ thuật, Hồ Ngọc Điền thi đậu vào Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật Ban Điện, tôi Ban Kỹ Nghệ Họa thỉnh thoảng gặp nhau ở Trường tạm tại Bách Khoa Trung Cấp, nhưng không có giờ nào học chung với nhau, rồi tôi ra trường được phân bổ đi dạy ở Cao nguyên Banmêthuôt, tôi không biết Hồ Ngọc Điền ra trường được phân bổ về đâu.

Mỗi người mỗi ngã, thời chiến tranh đời lính tráng, tù tội rồi trở về làm lại cuộc đời, tôi có gặp một chị đồng môn Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật, hình như là chị Tâm, dạy ở trường Tabert sau này, chị cho tôi biết có quen thân với Điền. Tôi biết vậy nhưng vẫn chưa gặp lại Điền.

Mãi cho đến về sau này, tôi đã định cư xứ người. Cho đến khi về hưu, trở lại thăm Việt Nam dự những lần họp mặt với đồng môn Kỹ thuật Cao Thắng mới gặp lại Hồ Ngọc Điền, từ đó mỗi năm về Việt Nam lại tìm gặp Điền, để đi uống cà-phê trò chuyện ở tuổi về già.

Những năm trước chúng tôi ngồi cùng Hồ Ngọc Điền, Lê Thanh Ánh, Nguyễn Xuân Thới đôi khi ở quán “cà-phê cây tre”, gần khu Đầm Sen, khi ở đường số 7 khu Công viên Phú Lâm. Năm nay, bạn bè lại chuyển đến quán cà-phê 88 góc

Huỳnh Ái Tông

đường số 7 với Nguyễn Quý Cảnh gần Cầu Trắng dưới chân cầu xa lộ Sài Gòn-Biên Hòa.

Năm nay, tôi đến đó 2 lần đều có gặp Điền, hầu hết đều là bạn cũ như Lê Văn Sĩ, Lê Đức Triêm, Thái Thí, Nguyễn Đức Lộc, Đặng Ngọc Lợi, Lê Đình Cẩn, Nguyễn Xuân Thới, Phạm Văn Thạch, Nguyễn Xuân Vinh chỉ có một anh mới gặp lần đầu đó là Nguyễn Hùng.

Hùng có hứa cho tôi 1 tập Kỷ yếu của Trường Bách Khoa Trung Cấp, do anh chủ trương, tôi muốn có vì anh cho biết trong đó các anh sưu tầm được nhiều hình các Thầy cũ. Tôi không phải là sinh viên Bách khoa, nhưng từ năm 1962 Ban CDSPKT mới thành lập cho đến năm 1972, dời lên Thủ Đức, Ban này mượn Trường Bách Khoa để học lớp cũng như Xưởng, nhiều giáo sư Bách Khoa cũng dạy sinh viên Ban Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật. Cho nên Hùng và tôi có liên lạc điện thoại với nhau vài lần.

Trưa ngày Thứ Ba 11-12-2018, Hùng báo cho tôi biết Điền vừa mới mất. Thật ngỡ ngàng, vì những người quen thân với Điền

Những chuyện về Việt Nam

và tôi như Trần Xuân Minh hay Nguyễn Đức Lộc lại không thông báo, hơn nữa chưa nghe Điền bệnh hoạn chi, như trường hợp anh Nguyễn Hữu Nhân mất hôm trước, trước đó 1 hay 2 hôm Lê Thanh Ánh cho tôi biết Nhân bệnh nhiều mà không chịu đi bệnh viện. Ánh động viên, Nhân đã vào bệnh viện, do đó khi nghe tin anh Nhân mất tôi không lấy làm lạ.

Có lẽ Hùng cùng chưa tin, nên nói thêm với tôi: “Có tin chi xác thực, báo cho Hùng biết với”. Tôi phải tìm hỏi Trần Xuân Minh. Lê Thanh Ánh cả 2 đều chưa biết, cuối cùng tôi gọi đến số điện thoại của Điền. Con Điền bắt máy, cho tôi biết: “Ba cháu mất rồi!”. Vậy là Điền mất thật rồi. Tôi không muốn gây thêm niềm đau vô tận của cháu, nên không hỏi thêm chi tiết nào. Sau đó Trần Xuân Minh hẹn với tôi đi đám tang vào sáng Thứ Năm 13-12-2018. Có nhiều anh em Ban CĐSPKT, Cao Thắng, Bách Khoa Trung Cấp đến dự đám tang, tôi thấy có nhiều vòng hoa tím chia buồn.

Buổi tối nằm nghỉ, tôi nghĩ mình đang ở Việt Nam, hôm đám tang anh Nhân đáng lẽ dự đưa tang, vì năm ngoái tôi gọi, anh

Huỳnh Ái Tông

chạy ra quán cà-phê cùng với vợ chồng Lê Thanh Ánh, bạn của tôi và tôi ngồi uống cà-phê gần đường Tên Lửa, nhưng tôi phải đưa Dĩ và Phụng ở San Jose về Việt Nam, muốn đi tham quan Miền Tây, nên tôi không thể tiễn đưa anh Nhân lần cuối, do đó tôi quyết định sẽ đưa tiễn bạn Điền lần cuối cùng.

Sáng sớm lúc 6 giờ tôi gọi Grab đưa đến đám tang. Đến nơi tôi thấy có vợ chồng anh Lưu Văn Trọng đang thắp hương tiễn bạn, tôi cũng vào thắp nén hương, rồi lần lượt các bạn Phạm Văn Thạch, Lê Đình Cần, Nguyễn Hùng, Lâm Văn Tấn đến.

Những chuyện về Việt Nam

Khi đi quan thì các bạn ra về, chỉ có Tấn và tôi lên xe đưa Hồ Ngọc Điền đến Nghĩa Trang Bình Hưng Hòa và dự lễ Cầu siêu tại Nhà hỏa táng.

Lúc sanh tiền, đôi khi Điền cũng đùa vui, không rõ đùa thế nào mà Lê Thanh Ánh gửi cho tôi một điện thư “Gửi Tông toqué”. Tôi không “giận” Ánh cũng như Điền vì biết rằng mình chẳng “khùng” chút nào hết. Đó chỉ là thứ đùa vui vô hại do Điền nói với Ánh mà thôi.

Trên xe đưa tang ra về, vài người bạn của Điền đi chung xe, cho biết Điền mất vì tụt huyết áp do bệnh tim bẩm sinh. Vậy mà Điền chạy xe gắn máy đi miền Tây, đi Đà Lạt, Nha Trang. Người khỏe mạnh chưa chắc dám đi như Điền.

Sau khi đưa bạn lần cuối về. Tấn và tôi đến quán cà-phê góc đường 7B và số 2, gần khu Công viên Phú Lâm, gọi điện mời

Huỳnh Ái Tông

anh Nguyễn Xuân Thới và vợ chồng Lê Thanh Ánh ra quán tâm sự thêm, rũ bỏ cái buồn bạn đã ra đi.

Theo quan niệm dân gian “Nghĩa tử là nghĩa tận”, có nghĩa là người chết là dứt nợ trần gian, cho nên đối với người chết mọi điều oán hận, thù ghét đều nên bỏ qua, bỏ qua hết. Có như vậy, người sống mới được an vui, hạnh phúc.

8664141218

Đi ăn cơm chay

Lần về năm nay 2018, tôi đã đi ăn mấy nhà hàng chay, tôi muốn xem lại nơi nào có thức ăn ngon, để năm sau trở lại ăn nếu muốn.

Nếu ăn Buffet, có lẽ nên đến Buffet Sala gần cầu Băng Ky trên đường Nơ Trang Long, Quận Bình Thạnh, Gia Định. Nơi đây có nhiều thức ăn, khai vị và tráng miệng. Tuy không phải nhà hàng có thức ăn cao cấp, nhưng không thua kém những nơi có đẳng cấp.

Kể đến chuỗi nhà hàng Hum, trước tiên chúng tôi đi ăn với Trần Quang Thành và Nguyễn Thị Tuyết Mai ở 36 Võ Văn Tần. Đã nhiều lần ăn nơi đây, nhưng phong cách kém hơn ở số 2 Thi Sách.

Huỳnh Ái Tông

Lần đầu tiên, con rể tôi đưa gia đình cùng đi ăn tại địa chỉ Hum 32 D10, Ph. Thảo Điền, Quận 2, Tp. HCM, nơi đây có không gian thoáng hơn ở 36 Võ Văn Tần, có phục vụ thức ăn Chay, Mặn. Ở ngay chính giữa nhà hàng là một sân lộ thiên, có thể nhìn bầu trời bao la, ngôi nơi đó rất thích thú nếu trời không mưa.

Sau cùng chúng tôi cùng đi ăn với vợ chồng Trần Quang Thành ở Hum số 2 Thi Sách, Phường Bến Nghé, Quận 1, Tp. HCM, nơi đây có phục vụ thức ăn Chay, Mặn. Có 2 gian nhà liền kề, tôi thích ngôi ở gian như chui vào căn hầm, có vẻ thoáng hơn

Những chuyên về Việt Nam

gian bên ngoài có vẻ chật chội. Cả 3 nơi thức ăn giống nhau, cũng Nem vuông, Cơm chiên trái thơm, Cuốn điệp nhưng tôi thích Hum số 2 Thi Sách hơn.

Chúng tôi cũng được mời đi ăn ở Nhà hàng Chay Vajra, 711 Lê Hồng Phong, Q. 10, Tp. HCM, quảng cáo cho biết Phong cách Tây Tạng, hương vị Việt Chay. Nơi đây có Gỏi củ hủ dừa, Chả giò nhân trái cây, Cơm rang gói lá sen là đặc biệt hơn thức ăn khác.

Quán ăn Chay Định Ý 117B Cống Quỳnh, Phường Nguyễn Cư Trinh, Quận 1 Tp. HCM. Ăn điếm tâm thường có hủ tíu khô, mì ... nhưng thức ăn điếm tâm có món thay đổi hàng ngày trong tuần có ngày Phở, có ngày Mì Quảng, có ngày Mì vịt tiềm, có ngày Bún Mắm ... Đặc biệt hương vị của món nào ra món đó. Giá cả tương đối bình dân. Chúng tôi thường ăn sang tại đây.

Nhà hàng Chay Hoa Khai 124 Nguyễn Cư Trinh, Phường Nguyễn Cư Trinh, Q. 1, Tp. HCM. Một hôm vào ăn sáng, nhà tôi gọi Hủ tíu, tôi gọi Phở, nhà hàng dọn ra 2 tô nhìn giống nhau và khi ăn nước súp có mùi vị như nhau, nghĩa là Phở không có hương vị Phở. Một hôm vào buổi tối gọi ăn cái Lẩu Thái, nhưng hương vị chua cay không có chi đặc sắc cho lắm.

Huỳnh Ái Tông

Năm nay chúng tôi không có đi ăn ở nhà hàng Chay Hoa Đăng cũng có tên là Loving Hut, tọa lạc tại 38 Huỳnh Khương Ninh, Phường Đa Kao, Q.1 Tp. HCM. Hình như có chuỗi nhà hàng Chay Loving Hut ở Sài Gòn, Hà Nội, Sydney... Có người cho đây là nhà hàng của Bà Thanh Hải hoặc là của đệ tử bà ấy. Tôi không rõ thực hư, nhưng nhiều năm trước có ăn tại đây, thức ăn tương đối khá.

Cũng như thế, năm nay chúng tôi không có đi ăn ở nhà hàng Chay Tib, tọa lạc tại 89-91 Phan Kế Bính, Phường Đa Kao, Q.1, Tp. HCM. Những năm trước chúng tôi có ăn nơi đây, chúng tôi thích Cuốn diếp. Có người cho biết, xứ Huế gọi cải bẹ xanh gọi là Diếp. Cho nên cuốn diếp là gói cuốn có lá cải bẹ xanh cuốn bên ngoài.

Đặc biệt nhà hàng này trước kia thuộc của Trịnh Công Sơn ở đường Trần Quang Khải, sau dời về đây, nhà hàng Tib có những món ăn và phong cách Huế.

Tóm lại, buổi sang tôi thích ăn điếm tâm tại Định Ý, buổi trưa thích ăn Buffet Sala, buổi tối Hum ở số 2 Thi Sách, nếu muốn tìm hương vị và phong cách Huế thì đến Tib có cuốn Diếp với hương vị đặc sắc.

8664151218

Để tránh nhầm lẫn

Trên Facebook hiện nay, nếu chúng gõ tìm Tong Huynh sẽ có 3 Facebook như sau:

Từ trước tôi dùng hình đại diện là hoa sen, không rõ lúc nào đó có anh chàng ở Hưng Yên cũng lấy tên là Tông Huỳnh và dùng hình hoa sen của tôi, chỉ khác là của tôi có hình gia đình tôi chụp nền Suối Vàng ở Đà Lạt.

Huỳnh Ái Tông

This image shows a Facebook profile page for Tong Huynh. The profile picture is a pink lotus flower. The cover photo shows a family of four (two men, two women) standing outdoors near a pond. The name 'Tong Huynh' is displayed in the top left. Navigation options include 'Dòng thời gian', 'Giới thiệu', 'Bạn bè 297', 'Ảnh', 'Lưu trữ', and 'Xem thêm'. The main content area shows a post with the text 'Bạn đang nghĩ gì?' and options for 'Ảnh/Video', 'Gắn thẻ bạn bè', and 'Cảm xúc/Ho...'. There are also buttons for 'Bạn bè' and 'Đăng'.

Còn Tong Huynh kia không có hình chi cả và là người Hưng Yên, còn rất trẻ.

This image shows a Facebook profile page for Ba Hung Nguyen, also known as Tong Huynh. The profile picture is a pink lotus flower. The name 'Tong Huynh' is displayed in the top left. Navigation options include 'Dòng thời gian', 'Giới thiệu', 'Bạn bè 27 bạn chung', 'Ảnh', and 'Xem thêm'. The main content area shows a post with the text 'Mừng sinh nhật Thầy, em kính chúc Thầy nhiều sức khỏe, hạnh phúc bên gia đình' and a 'Chia sẻ' button.

Những chuyện về Việt Nam

Vài năm trước, có chị bạn ở Bình Dương thông báo cho tôi về việc này, nhưng tôi nghĩ những ai quen biết tôi và các anh chị CHS NTT-PĐP đều có thể biết, người ta dùng hình hoa sen của tôi.

Vài hôm trước, tôi đã thay hình đại diện là hình của chính tôi mới chụp vào đêm 8-12-2018 nhân dùng bữa cơm thân mật với những đồng nghiệp sau 1975.

Cũng cần nói thêm còn một Tong Huynh nữa, không có chỉ nhầm lẫn với nhau, vì có hình đại diện và hình nền như sau:

Huỳnh Ái Tông

Từ lâu tôi ít theo dõi, chăm sóc Facebook của tôi. Tôi dành thì giờ cho Blog của tôi, hy vọng Blog của tôi sẽ đem lại cho độc giả ít nhiều hữu ích về phương diện giải trí.

8664151218

Họp mặt tất niên CHS KT Cao Thắng Khóa 1956-1963

Năm nay do nhà hàng Biển Đông 5 đang sửa chữa, nên Ban Tổ Chức đã phải dời địa điểm từ góc đường An Dương Vương – Lê Hồng Phong, sang nhà hàng Hải Sản 210-212 đường Lê Hồng Phong, Phường 4, Quận 5 cũng gần đó.

Thiệp mời gửi đi từ hơn tháng trước, tổ chức tại Biển Đông 5, nay BTC dời sang nhà hàng Hải Sản, bên kia đường, cách đó chừng 7, 8 căn phố. Do không thông báo kịp thời, nên có thể có vài anh không biết, không tìm ra địa điểm mới như anh Huỳnh Văn Nỉ, nên không tham dự được.

Năm nay vẫn có Thầy Cô Lê Văn Thống, Nguyễn Xuân Khai, Phạm Văn Sửu đến dự. Riêng Thầy Nguyên Hiệu Trưởng Lê Đình Viện, theo cô Thống cho biết thì Thầy đang nằm điều trị tại bệnh viện Thống Nhất. Cô Thống được biết tin này do con Thầy Viện báo cho Lê Cẩm Tú là con trai của Thầy Thống biết,

Huỳnh Ái Tông

nhưng chưa rõ bệnh tình của Thầy Viện. Trần Xuân Minh dự định sẽ đi thăm Thầy.

Trong số anh em tham dự có các anh Nguyễn Minh Chiêu, Đặng Vĩnh Bửu, Trần Ngọc Lâm, Ngô Văn Năm, Nguyễn Văn Tính, Nguyễn Văn Hương, Phó Bảo, Phạm Đắc Mẫn, Nguyễn Quang Chúc, Nguyễn Hữu Thoại, Đỗ Thọ Bình, Đinh Bá Phát, Lê Thành Thế, Trần Xuân Minh, Huỳnh Ái Tông, Nguyễn Xuân Thới, Đặng Ngọc Lợi, Mao, Ngô Phước Tường, Trần Bình Lượng, Lâm Văn Tấn, Nguyễn Kiên Trung.

Những chuyện về Việt Nam

Trong số này, anh em đến trước tiên có Nguyễn Xuân Thới, Trần Xuân Minh, Đặng Vĩnh Bửu, người đến sau cùng có Nguyễn Tấn Á và người ở xa đến có Ngô Phước Tường từ Cần Thơ lên.

Rất tiếc những anh vắng mặt như Nguyễn Đức Lộc, Đặng Ngọc Hữu, Lê Thanh Ánh, Trần Trung Còn, Đoàn Tấn Tường, Đặng Thành Vinh, Lê Đình Càn.

Chờ anh em cho đến 12 giờ trưa mới bắt đầu. Trước tiên Tư Trung thay mặt cho anh em gửi đến Thầy Cô và các đồng môn lời chúc sức khỏe, an khang, thịnh vượng. Sau đó Thầy Lê Văn Thống chúc sức khỏe đồng nghiệp và các CHS, Thầy không quên nhắc nhủ lời Thầy Phan Văn Mão, mong anh em hãy đoàn kết, luôn làm cho tinh thần Cao Thắng ngày càng tốt đẹp.

Ngay sau đó, mọi người cùng chụp tấm ảnh kỷ niệm, rồi BTC thay mặt anh em tặng cho quý Thầy mỗi vị một phần quà, gói ghém tình nghĩa tấm lòng của học trò đối với quý Thầy.

Sau đó nhập tiệc, kéo dài cho đến gần 2 giờ chiều quý Thầy Cô mới ra về. Tuy nhiên anh em vẫn còn lưu luyến ngồi lại với nhau hơn nửa giờ sau mới chia tay.

Huỳnh Ái Tông

Năm nay tuy có ít anh em tham dự, nhưng có thêm anh Mao và Phạm Đắc Mẫn. Riêng anh Hồ Ngọc Điền vừa mới ra đi. Càng ngày anh em càng cao tuổi, có người rời bỏ cuộc vui, có người bệnh tật, tuổi già sức yếu, đơn chiếc không tham dự được.

Mong rằng, những buổi họp mặt hàng năm này vẫn tiếp nối năm nọ đến năm kia, cho đến năm nào đó, có người chống gậy đến địa điểm ngồi chờ, hy vọng bạn mình đến họp mặt. Hình ảnh đơn độc ngồi chờ đó. Bây giờ chúng ta sẽ tiếc nói cho ngày hôm nay, bạn bè gặp nhau thật vui vậy, ấm cúng.

Cho nên đừng bỏ mất cơ hội họp mặt hàng năm này.

866416122018

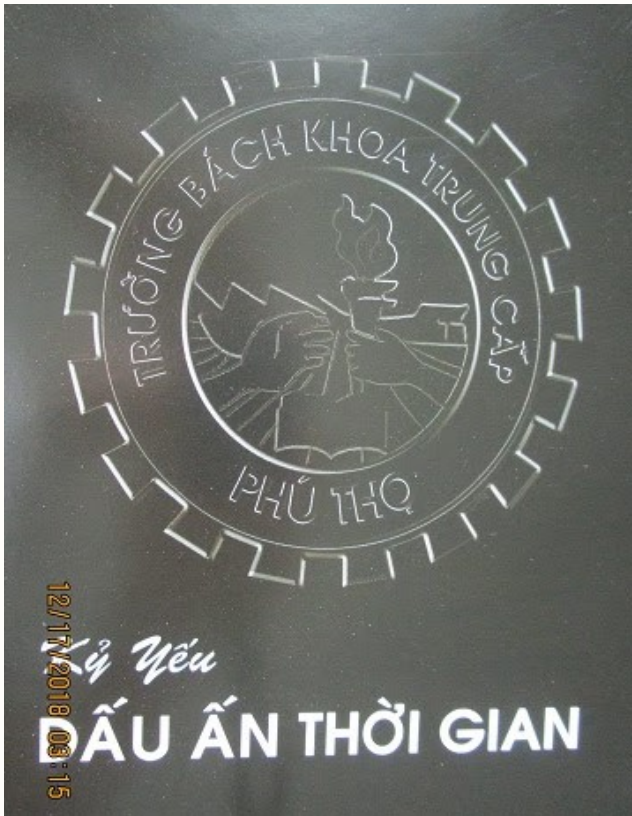

Những chuyện về Việt Nam

+

Dấu ấn thời gian

Mấy hôm đi uống cà-phê 88 ở gần Cầu Trắng bên đóc Cầu Xa Lộ, anh Nguyễn Hùng có hứa sẽ tặng cho tôi 1 quyển Kỷ yếu của Trường Bách Khoa Trung Cấp Phú Thọ, do anh làm Trưởng Ban Liên Lạc Cựu Sinh Viên, chủ trương.

Huỳnh Ái Tông

Nhóm uống cà-phê tại đây là CHS Cao Thắng, CSV Bách Khoa Trung Cấp, CSV Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật, là những người từng làm Xi-măng Hà Tiên, Điện lực, giáo sư các Trường Kỹ thuật trước năm 1975.

Tôi chỉ tới đó có 2 lần, đều gặp anh Nguyễn Hùng, nhưng những lần sau tôi bận không đến đó được, nên có lần anh Nguyễn Hùng mang sách theo, nhưng không gặp tôi, nên không trao sách cho tôi được. Còn những lần đi đám tang anh Nguyễn Hữu Nhân, anh Hồ Ngọc Điền tôi biết sẽ gặp anh Hùng, gọi điện thoại cho anh mang theo, nhưng là lúc anh trên đường đi, nên không thể lấy sách mang theo.

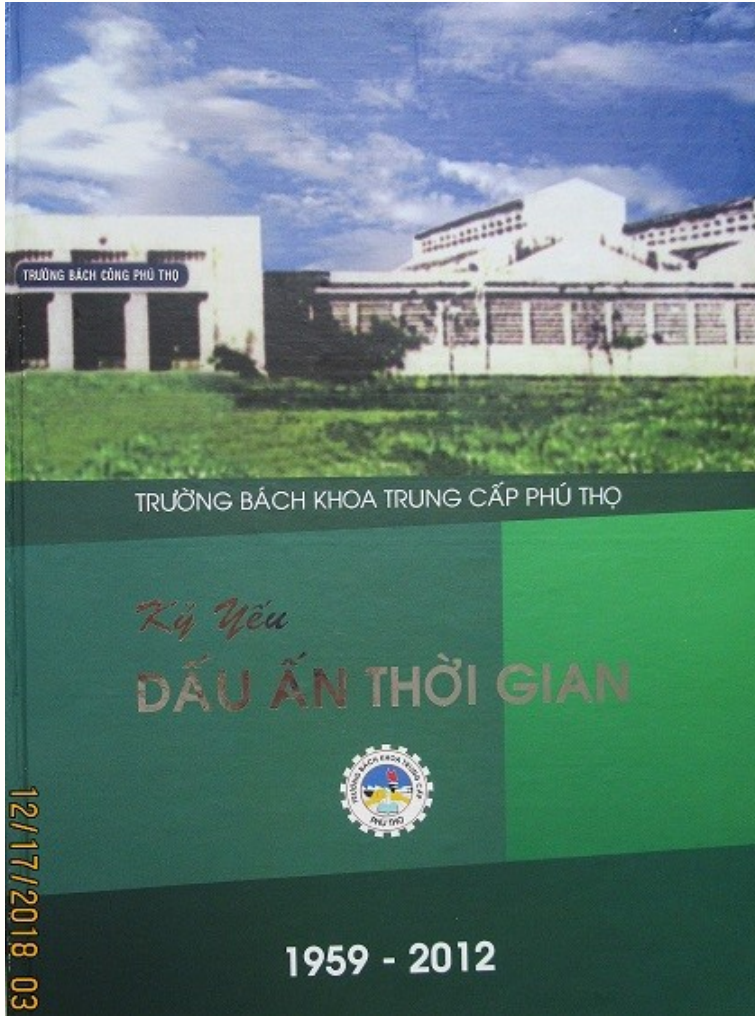
Ngày Chủ nhật 16-12-2018, các anh chị CSV Trường Bách Khoa có Họp mặt Tất niên, anh Nguyễn Hùng biết anh Văn Quý Xúy cùng ở trên đường Tân Hòa Đông, gần nhà con rể tôi, nên anh gửi cho anh Xúy nhờ mang trao cho tôi, vì tôi sắp về Mỹ, không tiện gặp nhau tại quán cà-phê vào ngày Thứ Năm hàng tuần.

Sáng sớm Thứ Hai, anh Xúy mang sách tới cho tôi, tuy mới biết nhau lần đầu, nhưng cùng là dân kỹ thuật, nên qua vài lời chào hỏi là thân thiện ngay, anh Xúy đã kể cho tôi nghe những chuyện anh giúp người, gọi là làm từ thiện về oan sai hay “thề thiên hành đạo”.

Về tập kỷ yếu *Dấu ấn thời gian* của Trường Bách Khoa Trung Cấp do anh Nguyễn Hùng chủ trương, được trình bày rất đẹp, in ấn rất công phu trên giấy láng dày, bìa cứng. Đặc biệt sưu tầm nhiều hình ảnh của những người dày công xây dựng Trường từ ông Nguyễn Đước, nguyên Giám Đốc Nha Kỹ Thuật Học Vụ, ông Trần Lưu Cung Phó Giám Đốc Nha, kiêm Hiệu Trưởng Trường, tiếp theo những Hiệu Trưởng Đỗ Thành Long, Nguyễn Năng Cường, Hoàng Minh Giám. Những Giám Học, Tổng Giám Xưởng, những Trưởng Xưởng các Xưởng,

Những chuyên về Việt Nam

quý vị Giáo sư và nhất là sưu tập được một số hình cá nhân của sinh viên các khóa.

Nếu được giới thiệu thêm trang thiết bị dùng để giảng dạy cho Sinh viên, nhất là Sinh viên tốt nghiệp phục vụ cho các ngành nghề, giữ những chức vụ quan trọng trong các công ty, xí

Huyền Ái Tông

nghiệp sản xuất cũng như các ngành khác. Người ta sẽ thấy được thành quả tốt đẹp của Trường đã mang lại nhiều lợi ích cho đất nước dưới chính thể VNCH, cũng như sau này.

Nói chung, tập kỷ yếu *Dấu ấn thời gian 1959-2012*, sưu tầm công phu, in ấn đẹp, hơn hẳn các tập kỷ yếu của những Trường kỹ thuật khác, ghi dấu được thời gian các CSV dưới mái trường này, đáng gìn giữ để làm kỷ niệm một thời đã qua, trong đời của mỗi cựu sinh viên trường này.

8664171218

Những lần họp mặt

Năm nay về Việt Nam, tôi có những lần họp mặt với các bạn Trần Xuân Minh, Nguyễn Văn Nhiều, Đinh Bá Phát, Nguyễn Kiên Trung, Nguyễn Minh Chiêu, Nguyễn Văn Hương, Đặng Vĩnh Bửu, Trần Mạnh Vinh, Đoàn Tấn Tường, Đặng Ngọc Hữu, Nguyễn Văn Tính mỗi tháng 1 lần, họ họp mặt ngồi tại Quán 203, trên đường Đào Duy Từ, Quận 6. Minh đã mời tôi tới dự chung vui với anh em, một lần vào tháng 10 và lần kế vào tháng 11.

Vào cuối tháng 10, chúng tôi có lần họp mặt tại Biển Đông 5 có Đặng Vĩnh Bửu, Trần Xuân Minh, Nguyễn Kiên Trung, Nguyễn Văn Hương, Đinh Bá Phát, Nguyễn Minh Chiêu, lần này anh em hẹn gặp tuần sau gần nhà Tư Trung.

Huỳnh Ái Tông

Một lần tôi tham dự anh em họp mặt hàng tuần vào sáng Thứ Năm tại quán cà-phê 88, có Nguyễn Xuân Vinh, Phạm Văn Thạch, Nguyễn Xuân Thới, Nguyễn Hùng, Thái Thí, Nguyễn Văn Dưỡng, Nguyễn Đức Lộc, Lê Đức Triêm, Lê Văn Sĩ, Lê Đình Càn, Hồ Ngọc Điền, Đặng Ngọc Lợi. Nghe nói còn vài anh em nữa như Lưu Văn Trọng, Nguyễn Văn Quyền ... thỉnh thoảng có đến dự.

Những chuyện về Việt Nam

Vào một buổi tối như đã hẹn, anh em gặp nhau ngồi tại con hẻm nơi nhà Nguyễn Kiên Trung với Trần Xuân Minh, Nguyễn Văn Nhiều, Nguyễn Minh Chiêu và Đặng Vĩnh Bửu.

Một lần tại nhà con rể tôi ở đường Tân Hòa Đông, chỉ có mấy người bạn là Trần Xuân Minh, Đinh Bá Phát, Nguyễn Minh Chiêu, Nguyễn Kiên Trung, Nguyễn Văn Nhiều, Nguyễn Văn Hương, trong lần này, anh em đã uống hết 1 chai rượu chát đỏ, 1 chai Hennessy, 1 chai rượu Sim do đảo Phú Quốc Sản xuất và 1 chai rượu ngâm chuối hột.

Huỳnh Ái Tông

Lần khác đi đám tang anh Nguyễn Hữu Nhân xong, anh em lại hẹn đến 203 Đào Duy Từ, hình như nơi đây vừa kín đáo vừa tiện lợi, cho nên một số Bác sĩ ở Bệnh Viện Chợ Rẫy đến đây, giải lao sau những giờ phút căng thẳng chữa trị bệnh nhân.

Ngày 16-12-2018, anh em tổ chức họp mặt Tất niên hàng năm của Nhóm CHS nhập học niên khóa 1956, cũng có sự tham dự của một số ít các anh nhập học sau, vì Nhà hàng Biển Đông 5 đang sửa chữa, cải tạo nội thất, nên BTC dời sang nhà hàng Hải sản 210-212, bên kia đường Lê Hồng Phong.

Năm nay chỉ có 1 người từ giả anh em là Hồ Ngọc Điền, một anh nằm bệnh viện là Đỗ Ngọc Tĩnh, một anh tìm không ra địa điểm là Huỳnh Văn Ni, vậy mà năm nay đếm lại chỉ có 23 anh em tham dự. Gần tới hay đã tới cửa 80 nhiều anh bệnh già, yếu kém nên đã không tham dự.

Những chuyện về Việt Nam

Trước ngày vui này, Đặng Vĩnh Bửu mời tôi một tiệc để tiễn đưa, tổ chức tại Quán 203 với rất ít anh em tham dự. Nhiều tuy yếu, ngày 18 đã không tham dự, nhưng hôm nay cũng tới để chia tay với tôi, hẹn sẽ gặp lại sang năm.

Huỳnh Ái Tông

Mặc dù chưa đủ năm tháng để tổ chức 50 năm kỷ niệm ngày cưới của Trần Xuân Minh, anh cũng hẹn gặp anh em vào ngày hôm sau, gọi là Tiền kỷ niệm 50 năm, ngày cưới của Trần Xuân Minh. Gọi như vậy để có một tiệc vui.

Hôm nay chúng tôi có chủ chốt Trần Xuân Minh, Đặng Vĩnh Bửu, Nguyễn Văn Hương, Trần Ngọc Lâm. Tư Trung hôm qua từ chối đến, còn Nguyễn Minh Chiêu nhận lời nhưng vắng mặt không lý do.

Hôm nay anh Minh và Bửu có vào bệnh viện thăm Đỗ Ngọc Tĩnh, anh vẫn còn yếu sau ca mổ về Gan. Hai anh hẹn chiều mai sẽ đi thăm thầy Lê Đình Viện, thầy vẫn khỏe và ở nhà cũ tại khu chợ Bà Chiểu, không còn ở Gò Vấp.

Như vậy, năm nay về Sài Gòn, tôi đã gặp anh em nhiều lần, không kể lần đi đám tang anh Nguyễn Hữu Nhân có các anh Trần Văn Truyền, Lưu Văn Trọng, Trần Văn Mẫn, Trần Xuân Minh, Đặng Vĩnh Bửu...

Những chuyện về Việt Nam

Sau đó đám tang Hồ Ngọc Diễm có Lâm Văn Tấn, Lưu Văn Trọng, Lê Đình Cẩn, Phạm Văn Thạch, Nguyễn Hùng, Trần Xuân Minh, Đinh Bá Phát, Nguyễn Hữu Thoại, Phạm Xuân Thới, Nguyễn Minh Chiêu, Nguyễn Kiên Trung, Trần Trung Còn...

Sau khi đưa tang Diễm về, Tấn và tôi đến quán cà-phê tại ngã tư đường số 7B và số 2, rồi mời anh Nguyễn Xuân Thới và Lê Thanh Ánh gặp nhau tại quán. Nhờ vậy mà lần này về Việt

Huỳnh Ái Tông

Nam tôi mới được gặp Lê Thanh Ánh, mặc dù có gọi điện thoại nói chuyện đôi lần.

Tình bạn trên 50 năm qua, chúng ta càng lớn tuổi, bạn càng ít đi, dịp gặp lại nhau càng khó. Cho nên tôi thường dự những cuộc họp mặt, để có dịp gặp nhau, những dịp họp mặt tuy rất bình thường, nhưng có thiếu vắng bạn mới tiếc nuối và cảm thấy quý hiếm.

8664191218

Chuyến trở về Mỹ cuối năm 2018

Khi mua vé của hãng hàng không American Airlines (AA) lúc tháng 9, chuyến trở về phải chuyển cảnh ở thành phố Boston thuộc tiểu bang Massachusetts, rồi bay trở lại Chicago, sau đó mới bay chuyến chót về nhà ở thành phố Louisville, thuộc tiểu bang Kentucky.

Mua vé của hãng AA nhưng chuyến đi cùng như chuyến về, hầu hết do hãng Japan Airlines (JAL) thực hiện. Hai hãng này liên kết với nhau, cho nên mặc dù mua vé của AA nhưng hãng này không có đường bay vào Việt Nam, vì thế hãng AA đưa hành khách đến phi trường Narita tại Tokyo, từ Narita có hãng JAL sẽ đưa khách vào Việt Nam. Hãng JAL lại liên kết với Vietnam Airlines, nên có khi mua vé của hãng AA nhưng từ Narita vào Việt Nam lại do Vietnam Airlines chở khách thay vì JAL.

Năm nào đó, tôi mua vé của hãng AA về Việt Nam, nhưng từ Narita về Tân Sơn Nhất lại đi Vietnam Airlines, đó là chuyến bay đầu tiên của Vietnam Airlines liên kết với Japan Airlines, tôi đã bị đi chuyến này vì máy bay của tôi từ Chicago bay về Narita bị trễ, lần đó đáng lý đi JAL tôi bị đi Vietnam Airlines trên chuyến bay Airbus dòng 300, thay vì chỗ trên 100 hành khách, chuyến bay này chỉ chỗ có 9 người khách, khi chúng tôi lên máy bay, có cô tiếp viên khô hài bảo: “Hôm nay quý vị được ưu đãi, quý vị mua vé ngồi, nhưng hãng chúng tôi để quý vị nằm cho được thoải mái hơn”.

Thêm vào đó người bán vé đã phân phối, một dải có 6 ghế thì chỉ có 1 hành khách ngồi, rồi để trống 1 hàng ghế, tiếp theo dải kế, chỉ có 1 khách ngồi, cứ như thế cho đến hết khách, có một anh chàng tò mò đã đi đếm số khách và nhận xét, phía sau

Huỳnh Ái Tông

người cuối cùng vẫn còn nhiều dải ghế bỏ trống, chuyến đó máy bay lại phải ghé Đài Bắc đổ xăng, cho nên chuyến bay kéo dài 7 tiếng đồng hồ thay vì chỉ mất 6 tiếng mà thôi.

Được biết, mỗi ngày cả 2 hãng AA và JAL đều có 1 chuyến bay từ Chicago đến Narita hay ngược lại, vậy mà tôi không có vé đi từ Narita về Chicago, nên phải đi từ Narita về Boston, rồi từ Boston bay trở lại Chicago, chỉ kể chuyến bay này không mà thôi phải mất 3 giờ đồng hồ ngồi trên phi cơ. Vào mùa Hè hoặc Tết, người Việt thường về thăm quê hương, nên khó mua vé, giá cũng đắt hơn ngày thường.

Chúng tôi đi chuyến này phải kể vất vả vì những chuyện sau đây: Trước tiên vào cân hành lý tại phi trường Tân Sơn Nhất, gặp anh chàng thanh niên chấp hành rất đúng qui định của hãng AA về hành lý ký gửi và hành lý xách tay.

Về hành lý ký gửi chúng tôi còn thiếu số kg nhưng hành lý xách tay chúng tôi dư, bù qua sót lại bằng nhau, nhưng anh ta không chịu vậy, bắt chúng tôi phải lấy trọng lượng dư của xách tay đem qua hành lý ký gửi, nhưng do chúng tôi đóng thùng giấy carton, anh ta hướng dẫn chúng tôi đem ra ngoài nhờ dịch vụ làm, phải cân đong và đóng thùng lại, chi phí mất 100 ngàn. Chúng tôi chỉ còn có 85 ngàn, họ không đồng ý, cuối cùng tôi đưa thêm 1 đô họ mới đồng ý.

Tại phi trường Tân Sơn Nhất

Những chuyện về Việt Nam

Sau khi đem thùng đã đóng lại, đưa vào quầy vé, anh thanh niên phụ trách đồng ý và phát cho chúng tôi mỗi người 2 vé, cho chuyến bay từ Tân Sơn Nhất qua Narita và từ Narita qua Boston. Anh ta nói: “Qua đến Boston, đến quầy vé lấy thêm 2 vé đi từ Boston đến Chicago và từ Chicago về Louisville. Tôi nghĩ chuyện lấy vé dễ, đến Narita có thì giờ, tôi sẽ yêu cầu quầy vé làm cho tôi cả 3 vé hay chỉ 2 vé còn thiếu.

Nhưng không như ý. Tại phòng vé Narita, tôi yêu cầu họ cũng cho biết qua đến Boston sẽ lấy vé. Tôi không hiểu chuyện chi, nhưng biết rằng họ nói như vậy, sẽ phải làm như vậy mà thôi, vì nếu làm được mấy cô nhân viên người Nhật sẵn lòng chịu khách.

Cổng số 61 tại phi Trường Narita, Tokyo Nhật Bản

Đến Boston là trạm đầu tiên hành khách nhập vào nước Mỹ, nên phải làm thủ tục nhập cảnh và phải qua khâu Hải Quan khám xét hành lý. Chúng tôi 2 người có 4 thùng hàng, họ khám

Huỳnh Ái Tông

2 thùng, họ rọc băng keo để khai thùng, khám xem có đem vào Mỹ hạt giống, thịt, cá tươi hoặc khô hay chế biến, họ tịch thu và có thể bị phạt, chúng tôi chỉ mang thức ăn Chay, như nấm, bánh trắng, bánh phồng, người khám xem qua loa rồi anh ta tự đóng thùng lại cho chúng tôi.

Qua xong khâu Hải quan, mất chừng 20 phút, chúng tôi phải mang các thùng hàng giao cho hãng máy bay AA rồi đến quầy vé, lấy vé 2 chuyến bay tiếp. Sau đó ít nhất chúng tôi phải mất 10 phút, để chờ xe bus đưa chúng tôi đi từ khu hành khách ngoại quốc nhập vào đất Mỹ, để đến quầy vé nội địa ở khu vực khác.

Đến quầy vé lại phải chờ nhân viên dò tìm chỗ ngồi, in vé cũng mất trên 5 phút nữa, có vé lại phải ra khỏi tòa nhà ấy, băng qua đường sang tòa nhà khác xếp hàng để khám xét an ninh, tôi nghĩ Ipad không cần lấy ra khỏi túi xách, cho nên bị kiểm tra lại, nơi đây cũng mất chừng 5 phút.

Nhớ khi xem bảng thấy giờ phi cơ cất cánh là 7 giờ 10 phút, Trong khi đó nhìn đồng hồ là 7 giờ 10 rồi. Tôi nghĩ chắc trễ chuyến bay, nhưng khi đến cổng lên phi cơ thấy khách lũ lượt đi ra, nhìn lại màn hình tại quầy vé thấy ghi chuyến bay AA 830, 7:30 nghĩa là chuyến bay chúng tôi đi sẽ bay vào lúc 7:30. Yên trí không bị trễ, còn trước đó phải nói là vừa đi vừa chạy. Không đầy 3 phút chúng tôi đến đây thì hành khách được lên phi cơ. Chúng tôi ngồi số 5 và 6, hình như đây là số ghế chúng tôi phải trả tiền để chọn 2 số ghế này khi mua vé. Phi cơ sẽ đến Chicago vào lúc 9:30 là Giờ Miền Trung của nước Mỹ, như vậy lúc đó Boston cũng như Louisville phải là 10:30, là Giờ Miền Đông.

Đến phi trường Chicago, đúng là vừa đi vừa chạy, tới cổng thì lên máy bay ngay, đường bay này ngắn nhất chỉ mất hơn 1 giờ bay. Khi máy bay đáp xuống phi trường Louisville nhìn đồng

Những chuyện về Việt Nam

hồ lúc đó là 12:30, tức là bước sang ngày 22-12-2018. Nhớ lại từ nhà chúng tôi ra phi trường Tân Sơn Nhất lúc 5:00 sáng ngày 21-12-2018 và phi cơ cất cánh lúc 8 giờ. đến Narita lúc 15:00. Rời khỏi Narita lúc 18 giờ 30 cùng ngày, đến Boston lúc 6:30.

Tại Boston thời gian chỉ có chưa đầy 1 giờ là máy bay chuyển kế bay, thời gian như vậy mà phải làm thủ tục nhập cảnh, Hải quan khám xét hành lý, lấy vé cho 2 chuyến bay.

Về tới đất nhà rồi, phi cơ chạy vào gần tới bãi đậu, nhưng không có người ở dưới đất hướng dẫn, phải chờ chừng 30 phút mới có người hướng dẫn phi cơ vào chỗ đậu, chỉ đi chuyển chừng 3 hay 5 m mà thôi.

Vào nơi nhận hành lý chờ mãi không thấy hành lý đâu cả, đợi cho băng tải ngưng hẳn, biết hành lý của mình không có, chúng tôi mới đến văn phòng phụ trách giải quyết hành lý bị chậm trễ hay mất để hỏi dò cho biết, lại phải chờ người ta giải quyết những người xếp hàng đợi trước.

Hơn 1 giờ sau, nhân viên tại đây mới lấy số liệu hàng hóa ký gửi, nhập vào máy truy tìm, chừng 10 phút sau, họ mới trả lời có thấy 3 kiện hàng, còn kiện thứ tư không thấy. Họ lấy thông tin của chúng tôi và cho biết khi nào các kiện hàng tới, họ sẽ gọi báo để tới nhận.

Chúng tôi ra về, nhìn đồng hồ đã gần 2 giờ sáng, về tới nhà đồng hồ chỉ 2:20. Cảm thấy đói bụng, tôi ăn tạm mì gói rồi đi nằm nghỉ, nhưng không ngủ được cho đến sáng, vì giờ đó ở Việt Nam khoảng 3 giờ chiều, đồng hồ sinh học của tôi chưa điều chỉnh kịp thời.

Tôi cố nằm trên giường nghỉ ngơi, cho đến hơn 6 giờ với tay lấy Ipad ra xem, thấy nó mới nạp điện được 64%, lại với tay

Huyền Ái Tông

lấy Laptop xem, thấy có nhiều điện thư, tôi đọc cho đến 7 giờ xong, rời khỏi giường trở lại việc hàng ngày, nấu nước pha trà, pha cà-phê, đổ nước sôi vào chén Oat.

Uống thuốc cao huyết áp, dùng cà phê, thưởng thức vài ngụm trà rồi ngồi thiền, bắt đầu cho ngày mới.

Sáng hôm nay là Thứ Bảy. Ngân hàng làm việc đến 12 giờ trưa thì đóng cửa, nên tôi phải ra ngân hàng nhập vài chi phiếu vào trương mục, đồng thời lấy ít tiền mặt, để làm quà cho các con, cháu vào dịp Giáng Sinh sắp đến.

Khi trở về nhà, được biết ở phi trường gọi báo 3 thùng hàng đã về tới. Khi con trai và tôi ra nhận hàng thì thấy có đủ 4 thùng hàng, nhận thấy tất cả các thùng hàng đều có dấu hiệu Hải quan đã khám xét, đúng ra họ chỉ khám xét có 2 thùng khi chúng tôi nhập vào tại phi trường Boston, chúng tôi đã giao lại cho hãng AA với 4 thùng hàng. Như vậy, sau đó nhân viên hãng AA đã cho khám thêm 2 thùng hàng kia, tất cả hàng chúng tôi là thức ăn chay, nên không bị Hải quan tịch thu món nào cả.

Chuyến trở về Mỹ lần này rất vất vả, tính ra mất tất cả thời gian là 32 giờ, trong đó có 4 chuyến bay: từ Sài Gòn tới Nhật 6 giờ, từ Nhật tới Mỹ (Boston) 13 giờ, từ Boston tới Chicago 3 giờ, từ Chicago tới Louisville hơn 1 giờ bay. Như vậy tổng cộng ngồi trên phi cơ chỉ có khoảng 23 đến 24 giờ, thời gian còn lại là chờ đợi các chuyến bay.

Nói chung về Việt Nam lần này chúng tôi rất hạnh phúc vì tìm được họ hàng xa 3 đời, nhưng rất thương mến nhau. Còn những đồng môn và thân hữu đã tiếp đãi chúng tôi rất chân tình. Đó là những tình cảm dành cho nhau đáng ghi nhớ.

8664231218

8664261218

Về Việt Nam đầu năm 2019

Nhiều năm về trước, có Thầy Minh Hiền, tổ chức cho Phật tử thuộc chùa Phật Linh ở thành phố Louisville đi tham quan Phật tích Bồ Đề đạo tràng ở Ấn Độ, Lâm Tỳ Ni nơi Phật đản sinh ở Nepal. Năm đó chúng tôi đã ghi danh, đóng tiền mua vé đi, nhưng vào giờ chót nhà tôi đổi ý, tôi gọi điện báo cho Thầy Minh Hiền biết, Thầy trả lời ngay: “May quá, tôi đang trên đường đến Chicago mua vé, đạo hữu thông báo kịp thời !”

Sau đó, Thầy Hạnh Lý ở chùa Từ Ân ở Louisville cũng tổ chức đi tham quan Phật tích tại Ấn Độ, có thông báo, nhưng chúng tôi cũng không tham dự. Gần đây có bạn của con gái tôi cho biết sẽ tổ chức đi tham quan Phật tích ở Ấn Độ, thông báo cho và rủ con gái tôi đi. Dù nuôn, nhưng con gái tôi vì chỉ có thể xin nghỉ được trong thời gian 1 tuần, mặc dù con gái tôi có trên 4 tuần nghỉ phép, vì nghỉ lâu không có người làm thế chỗ.

Con gái chúng tôi khuyến khích chúng tôi đi, vì có bạn tổ chức và cũng có bạn khác tham gia. Thế là chúng tôi mua vé về

Huỳnh Ái Tông

Sài Gòn ngày 4-3-2019, để đến ngày 14-3-2019 sẽ khởi hành và đến 27-3-2019 sẽ trở về lại Sài Gòn.

Tôi lên mạng để mua vé, giá khứ hồi của American Airline là 1300-1400 đô, nhưng mua qua đại lý Century Travel, chỉ mất có 1050 đô khứ hồi cho 1 hành khách, đi vào đầu tháng 3 và về vào cuối tháng 4, cô phụ trách đại lý vé cho biết cuối tháng 4 hết vé, phải đi vào ngày hôm sau, đầu tháng 5.

Cô cho biết thêm vì American Airline không còn chỗ, nên cô ta mua vé của hãng American Airline nhưng sẽ đi máy bay của hãng Japan Airline (JAL), đây là chuyện tôi thỉnh thoảng bị mua vé của American Airline nhưng khi đi lại đi máy bay của JAL là chuyện thường, vì 2 hãng này liên kết với nhau, cô ta cho biết chưa có số ghế, tôi biết luôn điều này JAL là như vậy. Tôi yêu cầu cô ta ghi thêm chúng tôi Ăn chay, nhà tôi vì đôi chân yếu, nên yêu cầu có xe đẩy (Wheelchairs). về yêu cầu này, cô ta cho biết, tốt nhất là nên kiểm tra với hãng máy bay cho chắc ăn.

Sau khi nhận được tờ Hành trình bay (Itinerary) từ Century Travel, chúng tôi gọi điện tới hãng JAL để nhắc họ về xe đẩy cho nhà tôi và thức ăn chay cho chúng tôi.

Ngày 4-3-2019 chúng tôi đi, thực tế mới biết không phải như cô phụ trách đại lý cho biết, chúng tôi phải đi từ Chicago tới Narita của Nhật Bản bằng máy bay của hãng American Airline, có xe đẩy nhưng không có phần ăn chay. Tôi lấy làm lạ, nếu yêu cầu của chúng tôi không tới hãng American Airline, thì tại sao có xe đẩy mà không có phần ăn chay ?!

Trước đây tôi cũng đã bị 1 lần y như vậy. Việc này hãng American Airline làm việc tác trách. Nhà tôi bảo Thầy Phước Hòa ở Canada có giảng, mình người tu đi máy bay, nếu không có phần ăn chay thì mình đừng ăn thịt, cá, chọn ra phần

Những chuyện về Việt Nam

nào ăn chay được thì ăn, như vậy tránh được sự phiền não cho mình và tránh phiền hà người khác. Tập tánh khoan dung và kiên nhẫn trong việc này.

Cháu tổ chức đi tham quan, chưa nắm được thông tin chính xác nên yêu cầu chúng tôi đến Lãnh sự quán Ấn Độ để xin Visa nhập cảnh. Tòa Lãnh sự Ấn Độ nằm tại Villa Orchid 14, khu biệt thự cao cấp An Phú, 36 Thảo Điền Quận 2 Tp. HCM. Vì là khu vực có bảo vệ, nên chỉ có xe Taxi Mai Linh mới được vào ra. Cũng như phi trường Tân Sơn Nhất chỉ có xe Taxi VinaSun mới được đón khách tại phi trường mà thôi.

Vì không biết, nên tôi đã dùng hình chụp mang kính đọc chữ, nơi đây không chấp nhận lại phải đi ra ngoài chụp lại ảnh và in ảnh khổ 5 x 5 cm.

Sau khi chụp lại ảnh, lăn tay qua máy, xem như đơn xin nhập cảnh hoàn tất, để lại đó hồ sơ gồm cả Passport. Chúng tôi ra về

Huỳnh Ái Tông

đã quá 12 giờ trưa, nên rủ nhau đi ăn cơm ở quán cơm chay Sân Mây. Chúng tôi gọi món ăn Gỏi củ hủ dừa, cuốn Díp và cái Lẩu. Nhưng chỉ có cái Lẩu là ăn được, chớ chưa phải là ngon, còn cuốn Díp và gỏi củ hủ dừa thì chưa đạt yêu cầu.

Đó là ngày đầu tiên chúng tôi trở lại Việt Nam năm 2019. Hy vọng lần này mọi việc được thuận buồm, xuôi gió.

86640603

Họp mặt cùng các đồng môn

Mặc dù mới về đêm Thứ Ba 5-3-2019, tuy chưa được khỏe, nhưng chúng tôi phải đến Tòa Lãnh Sự Ấn Độ, bên kia cầu Sài Gòn để làm thủ tục xin Nhập cảnh, đáng lý ra chỉ cần xin eVisa là đủ, nhưng các cháu tổ chức đi chưa có kinh nghiệm. Tôi chấp nhận hợp tác với các cháu để có kinh nghiệm.

May mắn thay, trong khi chờ đợi, có một ni cô Việt Nam tu tập theo phái của Đức Đạt Lai 14, đang ở Ấn Độ tu về Việt Nam, có dịp vào Tòa Lãnh Sự giúp việc cho người khác.

Ni cô đã giảng dạy cho một trong 2 người tổ chức biết rõ thủ tục xin Nhập cảnh Ấn Độ rất giản dị, không có chi khó khăn, phiền phức nhiều.

Ni cô cho biết có Phật sự, nên vài hôm nữa sẽ đi sang San Diego rồi về Ấn Độ, đầu tháng 4 sẽ trở lại Việt Nam, khi đó Ni cô mời chúng tôi một bữa cơm. Thật là duyên, nên hôm đó chúng tôi mới gặp Ni cô.

Sau khi về nhà, chắc là chúng tôi bị “say nắng” nên ngủ một giấc rất “say mê”, tôi nghĩ hôm sau Thứ Năm chắc sẽ không đi đâu, tịnh dưỡng vài hôm vì thời tiết Sài Gòn rất nóng, nhất là những ngày ở Mỹ thời tiết tại thành phố tôi ở là khoảng 10 độ

Huỳnh Ái Tông

F, tương đương với âm 12 độ C, nay phải chịu khoảng 33 độ C tương đương với khoảng 92 độ F, tôi muốn được ở nhà nghỉ ngơi vài hôm lấy sức sau thời gian dài đi phi cơ.

Nhưng được biết hôm nay Thứ Năm 7-3-2019, các bạn Cao Thắng, Bách khoa Trung Cấp Phú Thọ, Cao Đăng Sư Phạm Kỹ Thuật có họp mặt tại quán Cà-phê 88 trên đường Nguyễn Quý Canh, Thảo Điền, Quận 2. Nói gọn hơn là ở gần Cầu Trắng, bên cạnh Xa lộ Sài Gòn-Biên Hòa. Tôi gọi Grap để đến nơi gặp các bạn.

Đến nơi tôi thấy chỉ có các anh Nguyễn Xuân Thới, Nguyễn Văn Dưỡng, Nguyễn Đức Lộc và Thái Thí. Tôi cho biết trước khi đi có gọi Lộc, nhưng Lộc không bắt phôn. Lộc cho biết lúc đó có biết nhưng đang trên đường đi, nên không tiện bắt phôn, đến nơi kiểm tra thấy có 1 cuộc gọi nhờ.

*Nguyễn Xuân Thới, Nguyễn Văn Dưỡng, Nguyễn Đức Lộc, Thái Thí,
Huỳnh Ái Tông*

Những chuyện về Việt Nam

Anh Thới hỏi tôi:

- Mà về hồi nào vậy ?
- Tôi vẫn ở đây chứ có đi đâu mà về.

Thái Thí hỏi tôi:

- Sao hôm đầu năm họp mặt Sư Phạm Kỹ Thuật không tới dự ?

Tôi đành phải nói thật:

- Xin lỗi ! Nói chơi vậy thôi. Tôi mới về tối hôm kia. Hôm qua chưa khỏe đã phải đi tới Toà Lãnh Sự Ấn Độ xin Giấy phép Nhập cảnh. Hôm nay định ở nhà tịnh dưỡng, nhưng nhớ tới anh em quanh bàn cà-phê, nên cố gắng tới chơi.

Anh Thới nói thêm:

- Ăn chay không được nói dối nghe.
- Tôi đâu có nói dối, chỉ đùa chút chơi thôi mà!

Rồi chúng tôi trao đổi tin tức nào là Lê Đình Cẩn đã về Mỹ, chừng 1 hay 2 tháng nữa sẽ trở về, nào là hôm họp mặt Cao Đăng Sư Phạm Kỹ Thuật trong dịp đầu năm có thầy Trần Thế Can tới dự, nào là Nguyễn Hữu Phòng, giáo sư THPT Banmêthuột, sau về Rạch Giá, nay con trai làm Chủ tịch hay Bí Thư huyện Củ Chi, nào Vũ Đường Lệ mua lại cái Bưu Điện Thủ Đức khai thác về Nha khoa, nào là Trương Anh, Quảng Đại Khẩn, Đồng Tập giáo sư THPT Banmêthuột, nghe nói Đồng Tập mang cấp bậc Thiếu Tá Fulro, nhưng đã mất tích từ lâu, nào là dân Kỹ Nghệ Họa Nguyễn Văn Hoa, Phạm Hữu Phước, Nguyễn Hữu Chính, Lê Kim Nghĩa, Nguyễn Đăng Lưu,

Huỳnh Ái Tông

Nguyễn Văn Bài, Phạm Văn Đức... Từ lâu không có tin tức về anh Lê Kim Nghĩa.

Cho đến nay, tôi mới biết sau khi ra trường Nguyễn Đức Lộc đi Huế, Phạm Văn Đức đi Nha Trang rồi năm 1974 về trường Kỹ Thuật Tây Ninh làm Hiệu Trưởng, cũng như tôi, đến 30-4-1975 đứt bóng, anh về quê vợ ở Bà Rịa, rồi bị ung thư thực quản đã mất 10, 15 năm trước. Khóa chúng tôi khi nhập học có 7 người, học được chừng 1 tháng Nguyễn Mạnh Hoạt có học bổng đi Pháp, nay anh định cư ở Nante, thỉnh thoảng vẫn liên lạc với tôi. Đức rồi Bài đã rời bỏ chốn trần ai này. Nay còn lại Nguyễn Đức Lộc ở Thủ Đức, Lương Văn Nhơn ở Texas, Trịnh Như Tích ở San Jose và tôi.

Anh Dưỡng gọi điện thoại cho Nguyễn Hữu Phòng và tôi nói chuyện với nhau, nếu tôi nhớ không lầm, chúng tôi chia tay nhau từ năm 1970, đến nay chưa có lần gặp lại, mới đó mà đã gần nửa thế kỷ trôi qua, bao nhiêu vật đổi sao dời, thế cuộc ngã nghiêng, đời người có lý chi đâu ?!!

Anh em chuyện mãi rồi cũng chấm dứt lúc 11 giờ trưa, tôi không có nón bảo hiểm, nên anh Thới không thể cho quá giang. Từ cầu Trắng ở Thảo Điền về tới khu Cây Đa Sà, trời Sài Gòn nắng làm cho tôi bị “say nắng”, phải dùng Tylenol chữa trị.

Một buổi họp mặt tuy ít người nhưng tràn đầy những kỷ niệm, anh em lại hẹn tuần sau, tôi cho biết tuần sau không thể đến dự, vì đã lên đường đi Ấn Độ chiêm bái Phật tích.

8664080319

Lên Chùa

Hôm nay, chúng tôi đi Quan Âm Tu Viện Biên Hòa để thăm Ni trưởng Huệ Giác, Hòa Thượng Giác Quang và Ni Sư Kim Sơn, nhưng rất tiếc chúng tôi không được gặp vị nào cả .

Sau đó, chúng tôi đi dự lễ chung thất của một bạn đạo, xưa ở Cư xá Đô Thành, nhà ở cạnh nhau, rồi vào thập niên 1980, chúng tôi cùng nhau đi Quan Âm Tu Viện, đó là thời kỳ khó khăn, củi quế gạo châu, vậy mà mỗi bữa cơm trưa, các Phật tử chúng tôi vẫn được thọ trai với cơm chớ không phải ăn độn, từ năm 1986 trở đi cứ 2 tuần chúng tôi đến chùa Thọ Bát Quan Trai một lần.

Chúng tôi có những kỷ niệm đi tham quan chùa chiền ở Đà Lạt, Núi Sập, Vũng Tàu, Long Thành, thời đó chúng tôi là những cặp vợ chồng đèo nhau đi chùa, sau đó có mấy cặp chia tay nhau, chồng vào chùa thí phát quy y, vợ ở nhà nuôi dạy các con. Chị bạn này là một trong những cặp vợ chồng đó, hôm trước đang ở nhà tại Mỹ, nghe tin chị mất, chúng tôi nhờ con gái phúng viếng vòng hoa chia buồn, nay được tin lễ chung thất nên chúng tôi tham dự.

Dự lễ này, gặp lại một số bạn đạo ngày trước, mỗi người đều không còn trẻ để bay nhảy như xưa, nhắc lại bao kỷ niệm buồn vui của một thời.

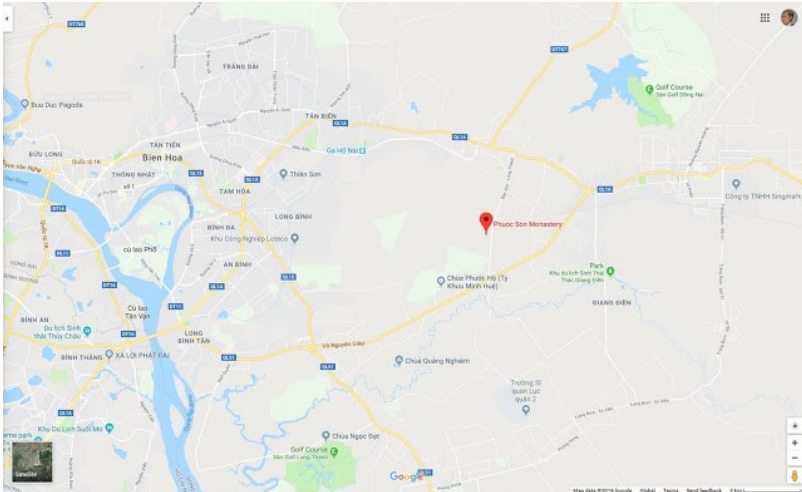
Huỳnh Ái Tông

Những chuyện về Việt Nam

Sau đó, cháu tài xế cho biết ở Thiên viện Phước Sơn có tượng Phật nằm lớn nhất nên chúng tôi nhờ cháu đưa đi viếng chùa, tham quan tượng Phật.

Thiên viện Phước Sơn tọa lạc trên đồi Lá Giang, thuộc thôn ấp Tân Cang, xã Phước Tân, huyện Long Thành, cách tp. Biên Hòa 20km về phía nam và cách thị trấn Long Thành 20km về phía tây. Đây là ngọn đồi thoải thoải rộng 45 hecta, được chư Tăng Thiên viện khai phá trồng dâu sao, trà, bông vàng cùng một số loại cây ăn trái khác.

Ở ngoài đường, thay vì tường rào là tượng các vị tăng ôm bình bát đi khất thực.

Cổng Thiên viện khá hoành tráng. Đây là một thiền viện thuộc Nam Tông do Hòa Thượng Giới Nghiêm tôn tạo từ năm 1970.

Huyền Ái Tông

Chánh điện rất trang nghiêm, thanh tịnh, tượng đức Bồ đề sư
ngồi trầm tĩnh, đương nhiên chiêm ngưỡng dung nhan Ngài,
lòng chúng ta an tịnh. Tượng Phật cao 9,99 m là tượng cao nhất
được tôn trí trong Chánh điện.

Những chuyện về Việt Nam

Phía sau chánh điện có tượng Phật nhập niết bàn, người ta thường gọi là Tượng Phật nằm.

Huyền Ái Tông

Chung quanh chánh điện có nhiều khu như Giảng đường ... có những khu vườn cảnh rất tĩnh mịch trang nghiêm, tiếc rằng chúng tôi không thể tham quan vì thời tiết khá khắc nghiệt đến 40°C

Đây là nơi rất đáng tham quan, tiếc rằng Thiền viện không nằm trên trục lộ chính để thuận tiện tham quan, nhưng lợi điểm là nơi tu tập rất tốt vì được thanh tịnh và gần với thiên nhiên.

8664120319

Đi chiêm bái Phật tích Ấn Độ

Từ ngày 14-3-2020 cho đến ngày 26-3-2020, chúng tôi đi chiêm bái Phật tích Ấn Độ, có quá cảnh tại Bangkok, nên có đi thăm viếng chùa Vàng.

Đặt chân xuống đất Ấn tại thành phố Varanasi, nơi Đức Phật chuyển Pháp luân.

Đến Ấn Độ chủ yếu là Chiêm bái Bồ Đề Đạo Tràng nơi Đức Phật thành đạo.

Huyền Ái Tông

Đến chiêm bái nơi Đức Phật nhập Niết Bàn.

Đến vườn Lâm Tỳ Ni thuộc nước Nepal để chiêm bái nơi Đức Phật đản sinh .

Chuyến đi này có ghi chép trong *Chiêm bái Phật tích Ấn Độ*.

8664310720

Hạnh phúc ở đâu ?

Câu hỏi đơn giản mà tôi nghĩ trả lời cũng sẽ đơn giản thôi: “Hạnh phúc nơi đây! Tại lúc này!”. Hạnh phúc ấy là do tự mình tạo dựng, tự mình nhận định, nếu không, người ta sẽ chạy theo tiền tài và danh lợi, cho đến một ngày buông tay, nhắm mắt lia đời cũng không nhận ra được đâu là hạnh phúc.

Có tiền, có nhiều tiền như cặp vợ chồng ông Đặng Lê Nguyên Vũ và bà Lê Hoàng Diệp Thảo, tài sản chung của họ là 8.222 tỷ. Nhưng họ đã ra tòa ly dị vì Danh và lợi.

Tương cũng cần nhắc lại, ông Đặng Lê Nguyên Vũ sinh năm 1971 tại Khánh Hòa Nha Trang, năm 1992 theo học Y khoa tại Đại học Tây Nguyên, 567 Lê Duẩn, Phường Ea Tam, thành phố Banmêthuộc, tỉnh Đắk Lắk.

Huỳnh Ái Tông

Bà Lê Hoàng Diệp Thảo sinh năm 1973 tại Gia Lai trong gia đình buôn bán kim hoàn. Sau khi tốt nghiệp năm 1994, bà Thảo làm tổng đài viên Bưu Điện 108 ở Gia Lai, có dịp quen biết với Đặng Lê Nguyễn Vũ, rồi họ thành hôn với nhau năm 1996.

Ngày 16/06/1996, bà cùng chồng khởi nghiệp, thành lập Hợp tác xã cà phê Trung Nguyên tại Buôn Ma Thuột. Ngày 20/08/1998, công ty mở quán cafe Trung Nguyên đầu tiên tại Thành phố Hồ Chí Minh tại nhà của hai vợ chồng ở 587 Nguyễn Kiệm, quận Phú Nhuận.

Những chuyện về Việt Nam

Năm 2000, với chiến lược nhượng quyền, Trung Nguyên đã có 400-500 quán cà phê trên toàn Việt Nam.

Năm 2001 Trung Nguyên mở xưởng sản xuất cà phê Hoà tan ở số 204 Bùi Thị Xuân và bắt đầu phát triển cà phê hòa tan G7.

Năm 2002, công ty thực hiện nhượng quyền ở các quốc gia Nhật Bản, Singapore.

Từ năm 1996, bà Diệp Thảo là đồng sáng lập và đồng sở hữu Tập đoàn Trung Nguyên.

Năm 2008, bà thành lập và giữ vai trò Tổng giám đốc điều hành của Công ty Trung Nguyên International (TNI) và công ty Cổ phần Cà phê Hòa tan Trung Nguyên.

Những ngày họ hạnh phúc bên nhau

Năm 2015, có mâu thuẫn việc gia đình và Tập đoàn Trung Nguyên, bà Lê Hoàng Diệp Thảo đưa ra tòa tranh chấp quyền lợi Tập đoàn Trung Nguyên. Sau khi ly thân với chồng là Đặng Lê Nguyên Vũ, bà Thảo mở công ty riêng về cà phê và tiếp tục

Huỳnh Ái Tông

tranh chấp quyền quản lý Trung Nguyên từ năm 2015 đến 2018.

Chiều ngày 27 tháng 3 năm 2019, sau hơn một tháng xét xử và nghị án, TAND TP HCM đã ra phán quyết về vụ án ly hôn giữa bà Lê Hoàng Diệp Thảo và ông Đặng Lê Nguyên Vũ.

HĐXX tuyên chấp thuận cho vợ chồng họ ly hôn, giao các con cho bà Thảo chăm sóc, nuôi dưỡng. Ông Vũ có nghĩa vụ cấp dưỡng cho các con 10 tỷ đồng mỗi năm tính từ năm 2013 cho đến khi học xong đại học.

Về tranh chấp tài sản, tòa xác định, tổng cộng ông Vũ bà Thảo sở hữu cổ phần trị giá hơn 5.700 tỷ đồng trong các công ty thuộc Tập đoàn Trung Nguyên. Tòa chia cho ông Vũ hưởng 60%, bà Thảo 40%. Tuy nhiên, tòa chấp nhận đề nghị của ông Vũ, cho rằng việc chia cổ phần cho cả hai sẽ gây khó khăn cho hoạt động của doanh nghiệp, nên để ông Vũ sở hữu các cổ phần của bà Thảo. HĐXX cho rằng "cần thiết giao cho ông Vũ quyền điều hành Trung Nguyên, có như vậy mới đảm bảo quyền lợi của đương sự".

Đó là chuyện ở Việt Nam, còn chuyện bên trời Âu, chúng ta ai cũng biết danh Amazon, công ty chuyên bán hàng trên mạng, ông chủ của nó là Jeff Bezos và vợ là nhà văn Mac Kenzie. Tưởng cũng nên nói sơ qua về họ vì người ta biết Amazon mà ít biết chủ nhân của nó.

Jeff Bezos

Những chuyên về Việt Nam

Jeffrey Preston Jorgensen biệt danh "Jeff" Bezos sinh ngày 12 tháng 1 năm 1964 tại Albuquerque, New Mexico, lớn lên tại Houston, Texas. Tốt nghiệp kỹ sư điện và vi tính tại Đại học Princeton University năm 1986 là một doanh nhân công nghệ, một nhà từ thiện và nhà đầu tư người Hoa Kỳ. Ông là một trong những người có vai trò quan trọng trong sự phát triển của thương mại điện tử khi là sáng lập viên, chủ tịch và CEO của Amazon.com, một trang web rao bán các loại sách và sau này mở rộng ra nhiều sản phẩm đa dạng khác nhau. Amazon.com trở thành hãng bán lẻ lớn nhất của World Wide Web và là mô hình cho bán hàng qua Internet. Năm 2013, Bezos mua lại tờ báo *The Washington Post*. Một số khoản đầu tư kinh doanh khác được quản lý thông qua Bezos Expeditions.

Còn nhà văn MacKenzie Tuttle sinh năm 1970 trong một gia đình bình dân, cha làm việc trong lĩnh vực tài chính còn mẹ ở nhà nội trợ. Trên *Vogue*, MacKenzie tự nhận mình là người nhút nhát, thích dành hàng giờ đồng hồ trong phòng để viết sách. MacKenzie từng theo học ở Hotchkiss và sau đó là Đại học Princeton.

Mac Kenzie

MacKenzie quyết định học đại học ở Princeton để có cơ hội tham dự các lớp học viết tiểu thuyết của nữ văn sĩ da màu nổi tiếng Toni Morrison.

Huyền Ái Tông

MacKenzie và Jeff Bezos gặp nhau lần đầu tại công ty quản lý đầu tư D.E. Shaw. Khi đó, MacKenzie là chuyên viên nghiên cứu còn Jeff Bezos là Phó chủ tịch công ty. Bezos là người đầu tiên phỏng vấn MacKenzie - cũng là cựu sinh viên đại học Princeton như ông - tại công ty này.

Theo Business Insider, MacKenzie là người "tấn công" trước và mời Bezos đi ăn trưa. Họ đã đính hôn sau 3 tháng quen biết và kết hôn sau 6 tháng. Hai người kết hôn năm 1993 tổ chức đám cưới tại một khu nghỉ mát ở West Palm Beach, bang Florida, Mỹ. Lúc đó Jeff 30 tuổi và MacKenzie 23 tuổi.

Cho đến khoảng năm 1999, cặp đôi này vẫn sống trong một căn hộ đi thuê chỉ có một phòng ngủ ở Seattle. Hiện tại, họ sở hữu tới năm căn biệt thự trên khắp Hoa Kỳ, ở Medina, Washington, Beverly Hills, Van Horn, Texas, DC và Manhattan. Theo Business Insider, ông Jeff là chủ sở hữu bất động sản lớn thứ 25 ở Mỹ.

Tới năm 2013, MacKenzie vẫn lái chiếc Honda cũ đưa 4 con đi học và chồng tới công sở. Một người bạn của gia đình - Danny Hillis - nói với *Vogue* rằng nhà Bezos “là một gia đình bình thường, sống giản bó và gần như không có gì khác thường cả”.

Jeff Bezos và Mac Kenzie hạnh phúc bên nhau

Những chuyện về Việt Nam

Về cuộc sống hôn nhân, bà Bezos cho rằng chồng mình là người khá nguyên tắc và hướng ngoại.

Bezos luôn ngủ đủ 8 tiếng mỗi đêm và thức dậy mỗi sáng mà không cần chuông báo thức. Ông luôn bắt đầu một ngày mới bằng việc cùng ăn bữa sáng với vợ, tiểu thuyết gia MacKenzie Bezos.

Để dành thời gian chất lượng cho vợ và 4 con, ông không bao giờ đặt lịch họp vào sáng sớm.

Sau bữa tối ở nhà, Bezos luôn đảm nhận nhiệm vụ rửa bát. "Tôi đã được thuyết phục rằng đó là việc quyến rũ nhất tôi từng làm", ông chia sẻ với tờ Blodget.

Sau này, khi chồng là người giàu nhất thế giới, MacKenzie Bezos lui vào sau hậu trường để chăm sóc gia đình nhưng bà vẫn nắm giữ cổ phiếu tại Amazon và giúp chồng quản lý một số công việc kinh doanh khác.

Trải qua 25 năm chung sống, tài sản của Jeff Bezos tăng lên và bà MacKenzie cũng sẽ nhận được khoản tiền lớn sau khi hai người chia tay.

Theo *Forbes*, khối tài sản của ông Bezos tính đến ngày 9/1 là 136,5 tỉ USD. Vì thế, nếu chia đều, MacKenzie sẽ là người phụ nữ giàu nhất hành tinh với khoảng 69 tỉ USD.

Ngày 4 tháng 4 năm 2019, tòa án đã xử lý ly hôn, tài sản chia cho Mac Kenzie được 35,6 tỷ, còn Jeff Bezos là 110 tỷ USD.

Trong khi đó gia đình tỷ phú Bill-Malinda Gates dùng tài sản của mình để làm từ thiện trên khắp thế giới, nhất là những quốc gia nghèo khổ ở Phi châu.

Huỳnh Ái Tông

William Gates Melinda French và ba con: Jennifer Katharine, Rory John, Phoebe Adele.

William Henry Gates III sinh ngày 28 tháng 10 năm 1955 tại Seattle, Washington state, bố là William H. Gates, Sr. và mẹ Maxwell Gates, là những người gốc Anh, Đức và Scotland-Ailen. Ông sinh ra và lớn lên trong gia đình khá giả; bố ông là một luật sư có tiếng, mẹ ông thuộc ban giám đốc của công ty tài chính First Interstate BancSystem và United Way of America, và ông ngoại ông, J. W. Maxwell là chủ tịch của một ngân hàng liên bang. Gates có chị gái Kristi (Kristianne), và một em gái là Libby. Ông là đời thứ tư trong gia tộc, nhưng người ta biết đến ông như là William Gates III hay "Trey" (bà) do bố ông đã bỏ hậu tố "III" trong tên gọi. Khi còn nhỏ, nghề nghiệp của bố mẹ Bill Gates đã làm cho ông có ước mơ trở thành luật sư.

Khi Bill còn bé, gia đình ông thường tham dự vào một giáo đoàn của hội Tin lành.

Năm 13 tuổi, ông vào học trường Lakeside, một trường dự bị cho các học sinh giỏi.^[18] Khi ông học lớp 8, câu lạc bộ các bà mẹ (phụ huynh-Mothers Club) ở trường này đã dùng một khoản tiền nhờ việc bán các đồ dùng đã qua sử dụng để mua

Những chuyện về Việt Nam

một máy đánh chữ cơ điện Model 33 ASR và một máy tính của hãng General Electric (GE) cho các học sinh của trường. Gates thấy thích thú khi lập trình trên máy tính của GE bằng ngôn ngữ BASIC, và ông đã bỏ các lớp toán để theo đuổi sở thích của mình. Ông đã viết chương trình đầu tiên trên máy tính này đó là các thao tác của trò chơi tic-tac-toe cho phép người chơi thi đấu với máy tính. Chiếc máy đã thu hút Gates và tự đặt câu hỏi làm sao mà chiếc máy có thể luôn luôn thực thi các mã phần mềm một cách hoàn hảo như vậy. Khi ông nhớ lại thời điểm này, ông nói, "Chỉ cần một cái gì đó rõ ràng cho chiếc máy" ("There was just something neat about the machine"). Khi quỹ của hội phụ huynh đã hết, ông và các học sinh khác chuyển sang các hệ máy khác bao gồm máy tính mini PDP của hãng DEC. Hãng Computer Center Corporation (CCC) sáng chế ra PDP-10 đã cấm bốn học sinh trường Lakeside bao gồm Bill Gates, Paul Allen, Ric Weiland, và Kent Evans sử dụng hệ máy tính này trong mùa hè sau khi bốn người này đã khai thác các lỗi trong hệ điều hành để nhận được thêm thời gian sử dụng hệ máy tính này.

Khi hết hạn cấm, bốn học sinh đề nghị với công ty CCC là họ sẽ tìm các lỗi trong phần mềm của CCC và đổi lại họ được sử dụng các máy tính của công ty này. Thay vì sử dụng các hệ thống thông qua điện báo, Gates đã đến văn phòng CCC và nghiên cứu mã nguồn cho các chương trình khác nhau chạy trên hệ thống, bao gồm cả chương trình trong FORTRAN, LISP, và ngôn ngữ máy. Việc thỏa thuận với CCC bị kết thúc vào năm 1970, khi công ty này bị phá sản. Một năm sau, Information Sciences, Inc. đã thuê bốn học sinh trường Lakeside để viết một chương trình trả lương bằng ngôn ngữ COBOL, cho phép họ có thời gian sử dụng máy tính và bản quyền phần mềm của công ty. Sau khi những người quản lý ở trường biết được khả năng lập trình của ông, Bill đã được giao nhiệm vụ viết một chương trình lập thời khóa biểu cho các lớp học. Ông đã sửa các mã sao cho chương trình sắp xếp ông vào

Huỳnh Ái Tông

các lớp có nhiều nữ sinh nhất. Sau này ông nhận xét "thật khó có thể tách tôi ra khỏi máy tính mà rõ ràng tôi có thể chứng minh sự thành công từ nó" ("it was hard to tear myself away from a machine at which I could so unambiguously demonstrate success"). Lúc 17 tuổi, Gates lập kế hoạch kinh doanh với Allen đó là Traf-O-Data nhằm đếm lưu lượng giao thông dựa trên bộ xử lý Intel 8008.

Gates tốt nghiệp trường Lakeside vào năm 1973. Ông đạt được 1590 trên 1600 điểm ở kỳ thi SAT và ghi danh vào Đại học Harvard trong mùa thu năm 1973. Khi học ở Harvard, ông đã quen Steve Ballmer, người sau này kế vị chức CEO của Microsoft.

Trong năm học thứ hai, Gates nghĩ ra thuật toán trong vấn đề sắp xếp bánh kẹp, bài toán được xếp vào một trong những vấn đề chưa giải được được nêu ra trong lớp toán tổ hợp của giáo sư Harry Lewis, một trong những người thầy của ông. Thuật toán của Gates đã giữ kỉ lục là thuật toán có thời gian giải nhanh nhất trên 30 năm; và thuật toán sau này chỉ nhanh hơn nó khoảng một phần trăm. Phương pháp của ông sau này được viết thành một bài báo chung với nhà khoa học máy tính ở Harvard là Christos Papadimitriou.

Gates không có kế hoạch học tập cụ thể ở Harvard và ông đã giành nhiều thời gian bên cạnh các máy tính ở trường. Ông vẫn liên lạc với Paul Allen, cùng tham gia vào Honeywell trong mùa hè năm 1974. Vào năm sau, chứng kiến sự ra đời của máy MITS Altair 8800 trên nền vi xử lý Intel 8080, lúc này Gates và Allen nhận ra đây là cơ hội cho họ sáng lập ra một công ty về phần mềm máy tính. Ông đã nói quyết định này với bố mẹ ông, họ đã ủng hộ ông sau khi thấy được ông sẽ cần bao nhiêu tiền để bắt đầu lập nghiệp với công ty.

Những chuyện về Việt Nam

Bill Gates là một doanh nhân người Mỹ, nhà từ thiện, tác giả và chủ tịch tập đoàn Microsoft, hãng phần mềm khổng lồ mà ông cùng với Paul Allen đã sáng lập ra. Ông luôn có mặt trong danh sách những người giàu nhất trên thế giới. và là người giàu nhất thế giới từ 1995 tới 2014, ngoại trừ tháng 3/2013, 3/2012, tháng 3/2011 (hạng 2) và 2008 khi ông chỉ xếp thứ ba. Tháng 5 năm 2013, Bill Gates đã giành lại ngôi vị người giàu nhất thế giới. Gần đây, ông cũng là người giàu nhất thế giới với tài sản 77,8 tỷ đô la Mỹ. Trong thực tế Bill Gate là người học hành không đầy đủ. Ở Microsoft, Gates làm CEO và kiến trúc sư trưởng phần mềm định hướng cho sự phát triển của tập đoàn. Hiện tại, ông là cổ đông với tư cách cá nhân lớn nhất trong tập đoàn, nắm giữ trên 8 phần trăm cổ phiếu. Ông cũng là tác giả và đồng tác giả của một số cuốn sách.

Melinda Gates tên thật là Melinda French, vợ của Bill Gates, cô sinh ngày 15 tháng 8 năm 1964, tại Dallas, Texas, học tại Học viện Ursuline của Dallas. Melinda đậu bằng tú tài khoa học máy tính và kinh tế tại trường đại học Duke năm 1986 và bằng cử nhân văn chương trường Duke năm 1987, và phục vụ như một thành viên của ban quản trị trường Duke từ 1996-2003

Là nhân viên của công ty Microsoft với chức danh người quản lý đơn vị sản phẩm của Microsoft Publisher, Microsoft Bob, Microsoft Encarta, và Expedia.

Năm 1994, Melinda thành hôn với Bill Gates, hai người có với nhau ba con là Jennifer Katharine Gates (sinh năm 1996), Rory John Gates (1999) và Phoebe Adele Gates (2002).

Gates là một trong những doanh nhân nổi tiếng về cuộc cách mạng máy tính cá nhân. Mặc dù có nhiều người ngưỡng mộ

Huyền Ái Tông

ông, song nhiều đối thủ cạnh tranh đã chỉ trích những chiến thuật trong kinh doanh của ông, mà họ ông cạnh tranh không lành mạnh hay độc quyền và công ty của ông đã phải chịu một số vụ kiện tụng. Trong giai đoạn gần cuối của sự nghiệp, Gates đã theo đuổi một số nỗ lực từ thiện, quyên góp và ủng hộ một số tiền lớn cho các tổ chức từ thiện và nghiên cứu khoa học thông qua Quỹ Bill & Melinda Gates, được thành lập năm 2000.

Gates bắt đầu đánh giá cao sự mong đợi từ những người khác khi dư luận cho rằng ông có thể ông tài sản của mình để làm từ thiện. Gates đã học cách làm của Andrew Carnegie và John D. Rockefeller, và vào năm 1994 ông bán một số cổ phiếu của Microsoft nhằm tạo dựng Quỹ William H. Gates. Năm 2000, Gates và vợ đã sáp nhập ba quỹ của gia đình thành một là Quỹ Bill & Melinda Gates, quỹ từ thiện hoạt động công khai lớn nhất thế giới hiện nay. Cách hoạt động của quỹ cho phép các nhà hảo tâm biết được thông tin mà tiền họ quyên góp sẽ được sử dụng như thế nào, không giống như cách hoạt động của những tổ chức từ thiện lớn khác như Wellcome Trust. Sự hào phóng và đóng góp lớn của David Rockefeller cho công việc từ thiện được ông nhân tố chính tác động đến ông. Gates cùng cha mình đã gặp Rockefeller vài lần, và họ thực hiện công tác từ thiện theo những mục tiêu giống với mục tiêu hoạt động của quỹ từ thiện nhà Rockefeller, như những vấn đề toàn cầu bị chính phủ các nước và các tổ chức bỏ qua hoặc chưa được quan tâm đúng mức. Cho đến 2007, Bill và Melinda Gates là quỹ từ thiện lớn thứ hai ở Hoa Kỳ, với ngân sách tới 28 tỷ \$. Họ có kế hoạch dành tới 95% tài sản cho từ thiện.

Quỹ đầu tư vào các công ty có mục đích làm giảm tỷ lệ đói nghèo ở các nước kém phát triển, vào các công ty sản xuất gây ô nhiễm nặng, công ty dược mà nhiều loại thuốc không được bán ở các nước đang phát triển. Mục tiêu của Quỹ là thúc đẩy những ý tưởng ông tạo, phát triển các công nghệ năng lượng

Những chuyện về Việt Nam

sạch, nâng cao khả năng chăm sóc sức khỏe của xã hội cũng như đầu tư vào giáo dục.

Melinda Gates cho rằng nhiều người nên học việc làm từ thiện của gia đình Salwen. Gia đình này đã bán nhà của họ và dành một nửa số tiền thu được cho quỹ góp từ thiện, như được miêu tả trong *The Power of Half*. Gates và vợ đã mời Joan Salwen đến Seattle để kể về những hoạt động mà gia đình họ đã làm. Vào ngày 9 tháng 12 năm 2010, Gates, Warren Buffett, và Mark Zuckerberg đã ký vào bản ghi nhớ “Cam kết cho đi của Gates-Buffet”, mà họ hứa sẽ giành ít nhất một nửa tài sản làm từ thiện trong tương lai.

Là một thiên tài, tỷ phú giàu có nhưng Bill và Melinda Gates cùng các con sống hạnh phúc với công tác từ thiện của họ, có đời sống khác với Đặng Lê Nguyên Vũ chủ nhân của Cà-phê Trung Nguyên và Jeff Bezos chủ nhân của Amazon.

Chúng ta hãy nghe tâm sự của Steven Paul Jobs, cha đẻ của Apple đã để lại cho đời, sau những vinh quang về tiền tài và danh lợi:

Tôi đã đạt đến tột đỉnh của thành công. Trong con mắt người khác, cuộc đời tôi là một biểu tượng của thành công. Tuy vậy phía sau của công việc tôi có rất ít niềm vui. Tài sản của tôi cuối cùng cũng bình hoá với tôi. Trong lúc này trên giường bệnh viện, hồi tưởng về cuộc đời, những lời khen ngợi, tự cao, tự hào về tài sản nhưng tôi cảm thấy thật vô nghĩa trước tử thần, cái chết.

Trong bóng tối, khi nhìn ánh đèn màu xanh và tiếng ồn ào của máy dưỡng khí, tôi cảm nghiệm được những hơi thở của tử thần rất gần kề. Bây giờ tôi mới hiểu thấu, nếu một lần bạn đã có tiền đủ cho cuộc đời của bạn, bạn hãy đeo đuổi một mục đích khác không liên quan đến tiền bạc. Nên tìm một điều gì

Huỳnh Ái Tông

quan trọng hơn. Ví dụ như là lịch sử tình yêu nhân loại, nghệ thuật, ước mơ tuổi thơ... Đừng làm nô lệ cho vật chất, giàu sang, vì nó sẽ biến bạn thành một người yếu ớt như tôi.

Thượng Đế tạo dựng chúng ta để cảm nghiệm được tin yêu trong tim, chứ không phải những ảo tưởng về tiền tài, danh vọng như tôi đã làm trong suốt cuộc đời nhưng không thể đem theo tôi được. Tôi có thể mang theo được những kỉ niệm của yêu thương. Đây mới chính là sự giàu sang sẽ có thể đồng hành với bạn, là sức mạnh, ánh sáng soi sáng cho bạn tiến tới. Tình yêu có thể đi hàng ngàn cây số và chính vì thế cuộc đời không có giới hạn. Đi, tiến đến nơi mà bạn muốn, cố gắng lên để đạt được những mục đích. Tất cả là ở trong tim và trong lòng bàn tay của bạn.

Cái giường nào đắt giá nhất trên đời? Đó là giường bệnh viện, vì nếu có tiền, bạn có thể mượn tài xế lái xe cho bạn, nhưng không thể dùng tiền để thuê người mang bệnh cho bạn. Mất tài sản mình có thể tìm lại được, có một cái khi đã mất thì không thể tìm lại được: sự sống. Dù đang ở giai đoạn nào trong cuộc đời, cuối cùng, tất cả phải đối diện khi bức màn sự sống kéo xuống. Làm ơn hãy nâng niu và nhận thức được giá trị tình yêu gia đình, tình yêu bạn đời và tình yêu bạn hữu, gìn giữ sức khỏe cho bạn và chăm sóc đồng bào của bạn.

8664060419

+

Về thăm nhà năm 2019

Năm nay sau khi đi chiêm bái Phật tích ở Ấn Độ về, tôi dành ít thời gian về quê viếng thăm mồ mả ông bà và thăm lại những nơi một thời xưa kia tôi đã trải qua những chuỗi ngày thơ ấu.

Vào dịp Tết vừa qua, gia đình đã làm cỏ vén khéo những ngôi mộ trong khuôn viên nghĩa trang gia tộc, trong đó có tháp để tro cốt ông bà cố, mộ ông bà nội, mộ bác tôi, cha mẹ, hai chú tôi, mộ con gái, dâu của bác tôi, mộ của 2 anh và em gái tôi, tính ra chưa đến 30 ngôi mộ xây cất đơn sơ, bình dị và hài hòa.

Khi tôi còn nhỏ, chẵn bảy dê khoảng chục con trong cánh đồng này, khu nghĩa trang này chỉ có mộ ông bà nội của tôi, mộ của thím tôi mà gia đình tôi thường gọi là cô Ba, cho đến sau này chôn cất cha tôi vào đầu năm 1954, đến hè năm đó tôi rời xa quê lên Châu Đốc học lại.

Huỳnh Ái Tông

Từ đó tôi cũng rời xa nghĩa trang gia đình, xa thằng Khuyến, hẳn là bạn lật đất cày bắt dế, leo cây bắt ô chim. Tôi cũng rời xa cái xóm “trong giồng”, gồm có từ từ khu vườn cây dầu liền với nghĩa trang gia đình tôi, kể đó là nhà chú Năm, ba thằng Khuyến, chú Năm với cha tôi là anh em bạn dì, đất nhà của chú và đất nghĩa trang gia đình của tôi vốn là đất của ông Tiền Hiền, người lập làng Bình Lâm xưa, nay là làng Bình Thủy, nằm trên cù lao Năng Gù, thuộc huyện Châu Phú tỉnh An Giang, tiếp theo đó là nhà Bác Năm Liêng, có 3 con trai, tôi gọi là anh Mun, anh O, anh Ro, kế tiếp nữa là nhà anh Ba Xạ, kế đó là nhà anh Bảy “Thầy Chùa Lửa”, hai anh này là con của bác Ba Đại, kế tiếp là nhà bác Tư Bồn, bác có mấy anh con trai, tôi chỉ nhớ có anh Chín Ái, anh Mười Chiêu, anh Mười La, kế đó nữa là nhà bác Ba Thế, con Bác tôi chỉ còn nhớ có anh Ba Còn, kế đó là cái am của cô Út Đựng, em gái bác Ba, cô Út tu vài năm rồi bệnh nên nhờ ông Sáu Ong, người quê Cái Thia, tỉnh Mỹ Tho, đi ghe thương hò bị ong đánh rớt xuống sông, ghe bị tàu kéo đi mất, ông tá túc nhà bác Ba, không rõ ông ta tên chi, nhưng bị ong đánh 6 vít, nên được người ta đặt biệt danh là "Sáu Ong", cô Út nhờ chú Sáu Ong ở giữ cái am đó, trong nhiều năm và có lẽ cho đến cuối đời ông ấy. Đất của những người tôi vừa kể, vốn là đất của ông Tiền Hiền Dương

Những chuyện về Việt Nam

Văn Hóa, bà cô tôi là Dương Thị Út gọi ông Tiên Hiền là ông Cố.

Sau khi thắp hương, viếng từng mồ mã, tôi nhờ thằng cháu gọi bằng Cậu đưa đi thăm xóm giồng, ngày xưa đều là nhà lợp lá, vách lá, ngày nay nhà lợp mái ngói, fibro hay tôn vách ván hay xây tô tường, tôi không còn nhận ra nhà nào với nhà nào, cháu tôi chỉ nhà “Thầy chùa lửa”, tôi biết đó là biệt danh của anh Bảy con bác Ba Đại, có nhà cháu chỉ cho biết đó là nhà ông Ba, tôi biết đó là Bác Ba Thế, ngoài ra những nhà khác, tôi biết là bà con, vai vế anh, chị hay cháu họ của tôi, thỉnh thoảng có những ngôi nhà bên vệ đường, có vài người nhìn tôi, dưới mắt họ tôi chỉ là người xa lạ.

Rồi chúng tôi đi xa hơn vài trăm thước, nơi đó xưa kia chỉ là cánh đồng trống, nay có một ni cô được chủ đất hiến tặng, cô dựng nên một ngôi chùa khang trang, đương nhiên trong đó được thờ tự gia đình của thí chủ Lâm Thị Chuông, thân phụ của chị là Hương Sư Lâm Văn Nguyên, tôi gọi ông là Bác Ba, nhà ông cách nhà tôi 4, 5 căn nhà khác, cháu ruột cũng là con nuôi bác Ba là anh Xã Trưởng Lý Quốc Chênh, sát vách nhà tôi.

Huỳnh Ái Tông

Bác Ba “không biết chữ nhưt một”, là người giàu nhưt làng vào cuối thời Pháp thuộc, còn anh xã Chênh tuổi chưa đến 30 đã cất nhà ngôi, vách bở kho. Năm 1946 hay 1947 anh đi buôn, mua bò ở vùng Đốc Vàng, tỉnh Đồng Tháp bị Việt Minh bắt, xét thấy anh là cựu viên chức làng, khép tội anh làm tay sai cho Pháp, là Việt gian nên đã thủ tiêu anh ta.

Nhà của Hương Sư Lâm Văn Nguyễn

Trên đường trở về nhà, cháu tôi giới thiệu nhà ông Năm Vương, tôi vào thăm nhưng chú đi vắng không có ở nhà. Tôi muốn thăm chú vì lâu lắm chừng 50 năm chưa từng gặp lại chú. Nhưng chú đã để lại trong tôi kỷ niệm khó quên. Đó là năm tôi lên 11 hay 12 tuổi, một hôm vào buổi trưa, chúng tôi ra cánh đồng ở sau vườn nhà, chỗ bãi đất trống bằng phẳng do trước đó là “cà lang lúa”, là nơi người ta chắt lúa sau khi gặt rồi cho bò đi vòng vòng đạp lên đó cho hạt lúa rời ra khỏi bông

Những chuyện về Việt Nam

lúa, để còn lại thân cây lúa khô gọi là rơm. Thường người ta dọn chỗ cà lang đất bằng phẳng, chú Vương khoảng bằng tuổi tôi, em là chú Công. Chú Vương chấp tôi và chú Công để vật lộn, tôi làm “anh hùng rơm” nhào vô trước, chú Vương ôm tôi quăng ra, tôi chửi tay khi bị té, nên trặc tay. Buổi chiều hôm đó, tôi bị cánh tay phải sưng và sốt, nên cha tôi phải dùng thuốc bó lại, sau khi Bác Bảy bên cạnh nhà bắt tôi nằm xuống, một chân Bác đè vào nách tôi hai tay Bác nắm cánh tay tôi Bác kéo mạnh nghe tiếng “cụp”. Bó thuốc 2 hay 3 tuần sau mới mở ra, tôi không thể co cánh tay lại, phải tập co tay từ từ, chừng tháng sau mới co tay chạm vào vai được.

Huyền Ái Tông

Tôi nhớ năm tôi tròn 12 tuổi, chắc là sau vụ trặc tay. Một hôm vào buổi sáng cha mẹ tôi ngồi tại bộ ngựa gỗ giữa nhà, cạnh bàn nước, cha tôi gọi đứng trước mặt để cha tôi dạy chuyện. Cha tôi nói: “Hôm nay con đã tròn 12 tuổi, từ sanh con ra cho đến hôm nay, cha mẹ trông nom con, con không hề bị tật nguyên, thân thể con nguyên vẹn. Kể từ hôm nay con đã khôn lớn, cha mẹ không thể trông nom con được nữa, con phải tự bảo vệ, giữ gìn thân thể con, nếu chẳng may con để bị tật nguyên không thể trách phiến cha mẹ. Nhớ kỹ điều cha mẹ dạy con hôm nay nghe.”

Chú Năm Vương là con ông Chín Thiệt, bà Cố của chú Năm Vương là bà Sơ của tôi, thuở nhỏ tôi biết chú Vương với tôi có bà con, nhưng tôi không rõ bà con ra sao. Mấy năm gần đây, ngoài bảy mươi rồi, tôi mới biết mồ mả bà Cố chú Năm Vương chính là bà Sơ của tôi. Ông Chín Thiệt không biết chữ, nhưng ông đặt tên các cô chú con của ông đều là tên đẹp: cô Tường, chú Vũ, chú Vương, chú Công, cô Phụng. Có thể đọc thành: Tường Vũ Vương Công Phụng.

Cách nay vài năm, tôi đưa anh em chú bác đi sang Tham Buon làng Mỹ Hội Đông, quận Cao Lãnh tỉnh An Giang, tìm thăm người bà con đầu ông Sơ bên Nội của tôi. Đầu năm nay, tôi đi Bù Húc nay thuộc xã Phong Hòa huyện Lai Vung tỉnh Đồng Tháp, tìm thăm bà con bên Ngoại cùng đầu ông Cố.

Giềng môi thân tộc, họ hàng, làng xóm là một mối liên hệ gắn bó, dẫu đi xa góc biển, chân trời cũng khó quên. Nó gắn bó từ huyết thống, họ hàng và những kỷ niệm một thời thơ ấu.

866414042019

Họp mặt nơi quán Sinh tố - Café 88

Hôm trước về tới Việt Nam tối ngày Thứ Ba 5-3-2019, đến ngày 7-3, tôi đi sang Cầu Trắng để gặp các bạn đa số là cựu sinh viên Ban Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật, hình như thường trực tại đó có anh Dưỡng, Lộc, Thái Thí, cũng thường có anh Nguyễn Xuân Thới họp mặt tại đó, nhưng anh Thới gốc là dân Cao Thắng, đi làm ở Xi Măng Hà Tiên, anh không có đi Sĩ Quan, nên cũng chẳng có đi học tập cải tạo ngày nào.

Nói chung dân Cao Thắng thường đi làm ở Xi Măng Hà Tiên, Điện lực, còn đi vào quân đội đa số đi Công Binh, Quân Cụ, một số ít đi Quân Vận và hiếm lắm mới có những anh tình nguyện đi vào quân trường Võ Bị Đà Lạt như Trần Thanh Quang, Huỳnh Văn Dân, ra trường Quang lại chọn binh chủng Nhảy Dù.

Tôi nghĩ bạn già ngày thêm thưa vắng, cho nên có dịp tôi đều muốn tìm gặp, họp mặt với anh em, cho nên hôm nay tôi đi Grab sang Cầu Trắng để gặp anh em, tôi muốn đi sớm để được gặp Nguyễn Văn Quyền, nhưng nhà tôi cần đưa đi có chút việc, cho nên gần 9 giờ tôi mới tới địa điểm họp mặt hàng tuần.

Cho đến nay, tôi vẫn không biết rõ địa chỉ chính xác của quán này, nhìn bảng thấy ghi là quán Sinh tố - Cà phê 88, nằm trên đường Nguyễn Quý Cảnh, Quận 2, nhưng nó không phải là địa chỉ 88. Quán này nằm trên đường Nguyễn Quý Cảnh, mặt kia nằm trên đường số 7. Tìm trên Mạng thấy tên hiệu nó là Sinh Tố - Cà phê 88, địa chỉ 85 đường số 7, khu đô thị An Phú, Phường An Khánh, Quận 2.

Hôm nay tôi đến nơi đã có Nguyễn Văn Dưỡng, Nguyễn Đức Lộc, Thái Thí, Nguyễn Xuân Thới và Lâm Văn Tấn, trên bàn

Huỳnh Ái Tông

ngoài nước uống còn có thức ăn như chuối sáp luộc, khoai lang luộc và bánh mì bì chay, đây là thức ăn do anh Thới mang tới. Tôi gọi ly cà phê đen.

Từ trái: Thí, Dưỡng, Thới, Lộc, Tân, Tông

Anh Dưỡng cho biết có đến nhà anh Nguyễn Hữu Phòng ở Thủ Đức, anh cũng cho biết Lê Đình Cần có gọi điện cho anh tuần rồi. Thái Thí vui vẻ kể chuyện mấy anh cách mạng 30 tháng 4 ở trong trường Bộ Binh, thời gian đó, chính quy chưa tới thì các anh đã mang băng đỏ làm việc rồi.

Lộc biết tôi đi Huế, bảo ra đó nên đi Từ Hiếu thăm thiền sư Nhất Hạnh và nên đi Thiền viện Trúc Lâm Bạch Mã phong cảnh đẹp lắm. Tôi cho anh em biết là tôi đến Huế từ năm 1964, có đến chùa Từ Hiếu, khi đó chùa có nuôi con heo biết ăn trầu! Thái Thí hình như là người Huế, còn Lộc có dạy học ở Trường Kỹ thuật Huế, nên cho rằng tôi ra Huế đã lâu lắm rồi. Quả thật như vậy, mặc dù năm 1965 và năm 1966 tôi có trở lại Huế 2

Những chuyện về Việt Nam

lần, một lần tôi ra tới Quảng Trị, lần khác tôi được các anh trong Tổng Hội Sinh Viên Huế đưa đi ra cửa Thuận An tắm biển, cũng lần này Thầy Chơn Thiện đưa phái đoàn THSV Vạn Hạnh về ngủ tạm một đêm tại chùa Tường Vân, lúc đó bổn sư của Thầy là Ôn Tịnh Khiết, Đệ nhất Tăng Thống GHPGVNTN trụ trì chùa, hôm sau Thầy Chơn Thiện nhờ người đưa chúng tôi đi Vĩ Dạ ăn bánh bèo.

Chúng tôi trò chuyện đã lâu, anh Tấn mời đi ăn cơm chay ở Thủ Đức, do tôi đi Grab, anh Thới cho biết nếu đi ăn rồi đi về quá xa, vì phải đi từ Thủ Đức tới Phú Lâm, nên tôi hẹn Tấn để khi khác.

Chúng tôi chia tay ra về, tôi gọi xe đi đến Nhà Thờ Đức Bà, để đi đến Đường Sách tìm mua quyển sách mới của bác sĩ Đỗ Hồng Ngọc *Về thu xếp lại* ... Trên đường về, tôi chụp ảnh cao ốc 81 tầng, nghe nói đây là cao ốc chằng những cao nhất ở Việt Nam mà còn là cao nhất Đông Nam Á.

Huyền Ái Tông

Tòa cao ốc này, trước 1975 nó thuộc vùng Tân Cảng, tức là từ chân cầu xa lộ Sài Gòn - Biên Hòa chạy dọc theo sông đến Thị Nghè. Tòa cao ốc khởi công xây dựng ngày 26-7-2014 và khánh thành ngày 26-7-2018, có chiều cao là 461,3 m, trên cùng lắp đặt Angten cao 8, 3 m, nâng chiều cao tổng cộng là 469,6 m. Có tổng diện tích sàn là 241.000 m².

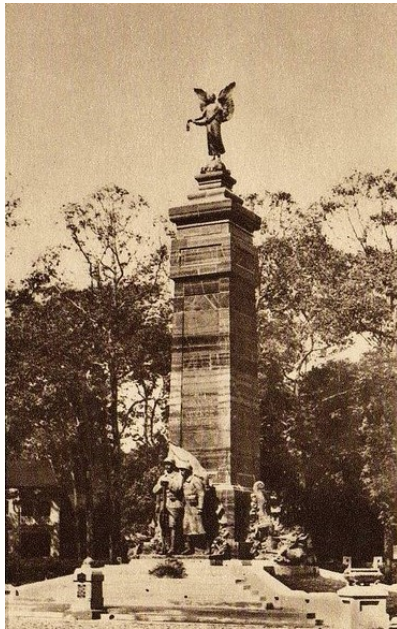
9884190419

+

Một chút nhớ về Sài Gòn

Ngày hôm qua 18-4-2019, sau khi chia tay với các bạn, tôi dùng xe Grab đi về, nhưng muốn đi ngang qua Hồ Con Rùa để xem lại chôn xưa, rồi đi tới Đường Sách để tìm mua quyển sách mới của bác sĩ Đỗ Hồng Ngọc.

Hồ Con Rùa thì cũng như xưa, nhưng thật ra có nhiều chuyện đáng nói. Trước nhất nó gọi tôi nhớ khi lên Sài Gòn học vào năm 1956, nơi đó nó là một đài tưởng niệm chiến tranh, có tượng của binh sĩ người Âu ngày trước.

Sau đó, chánh quyền Sài Gòn phá bỏ, tôi không nhớ là làm công viên hay vườn hoa nhỏ, sau khi Dinh Độc Lập được xây cất,

Huyền Ái Tông

nơi đây mới làm thành một quảng trường, có hồ nước, có cột trụ vuron cao, trên cùng như bàn tay xòe hay cái hoa nở, gần đó có con rùa bằng đồng, trên lưng rùa mang một tấm bảng ghi tên các nước đồng minh đã tham chiến để bảo vệ Miền Nam, tiền đồn của thế giới tự do. Lại còn có những đường đi bằng xi măng quanh co trên mặt hồ, và có một cầu thang, có nhiều cấp dẫn lên một sân thượng, để người ta có thể lên đó hóng gió, ngắm nhìn phong cảnh chung quanh.

Mặc dù nơi đây có tên chính thức là Quảng trường Quốc tế, vì trên lưng con rùa mang bia kỷ niệm, tri ân các nước, nên người ta thường gọi là Hồ Con Rùa.

Những chuyện về Việt Nam

Hồ Con Rùa trước 1975, người ta cho rằng sau khi xây cất Dinh Độc Lập xong, Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu cho mời một ông thầy địa lý người Tàu xem phong thủy vùng Dinh Độc Lập, thầy địa lý cho rằng đất vùng đó có con rồng, đầu nó nằm dưới Dinh Độc Lập, đuôi nó nằm tại Quảng trường Quốc tế, khi nào đuôi của nó vùng vẫy, đất nước sẽ xáo trộn, phải ếm nó bằng cách tạo ra con rùa để trấn cho nó nằm im.

Sau khi đã chiếm miền Nam, thành phần trí thức như Sĩ Quan, công chức cấp cao phải đi học tập, nhưng còn một số văn nghệ sĩ, cũng cần phải cho họ im hơi lặng tiếng, vì những tác phẩm của họ là thứ văn hóa chống lại xã hội chủ nghĩa, mặc dù những chiến dịch “Bài trừ văn hóa”. Đốt sách vở miền Nam vẫn còn nhẹ hơn Tần Thủy Hoàng với chánh sách: “phần thư khanh nho” là chánh sách đốt sách, chôn người có học.

Để có thể bắt những thành phần phản động, người ta lợi dụng chuyện trấn ếm ở Hồ Con Rùa, cho rằng những người chống đối muốn phá cái trấn ếm nên đêm 1-4-1976 đã dùng mìn phá

Huỳnh Ái Tông

bỏ con rùa, cho cái đuôi con rồng nó quậy, như vậy là chế độ sẽ sụp đổ. Do đó đêm sau 2-4-1976, nhiều văn nghệ sĩ đã bị hốt đưa về trại giam Phan Đăng Lưu, trong đó có thầy tôi nhà văn Doãn Quốc Sỹ, bạn tôi nhà văn Dương Nghiễm Mậu và những người khác như Duyên Anh, Nguyễn Mạnh Côn ...

Đến năm 1982 nhà xuất bản Trẻ phát hành *Vụ án Hồ con rùa* của tác giả nhà báo Huỳnh Bá Thành. Huỳnh Bá Thành là ai ? Những năm 1971-1973, ở Sài Gòn và miền Nam, người đọc báo, nhất là đọc báo Điện Tín đều biết tên tuổi “Hoạ sĩ Ốt” ký dưới những bức tranh biếm họa độc đáo, nhưng ngày đó ít ai biết tên thật của Hoạ sĩ Ốt là Huỳnh Thanh Tâm. Còn Huỳnh Bá Thành là bút danh của Ốt làm báo sau ngày năm 1975. Huỳnh Thanh Tâm sinh ngày 2-7-1944 tại xã Hòa Hải, huyện Hòa Vang tỉnh Quảng Nam, sinh trong một gia đình lao động. Lớn lên ở vùng quê có truyền thống cách mạng nên từ thời trung học, đã tham gia phong trào yêu nước của học sinh, sinh viên miền Trung.

Hoạ sĩ Ốt Huỳnh Bá Thành

Năm 1966, ông vào Sài Gòn vừa học đại học vừa hoạt động cách mạng. Năm 1969, ông được kết nạp vào Đảng CSVN.

Tháng 2-1974, ông được phân công hoạt động điệp báo thuộc Cụm A10 An ninh Sài Gòn - Gia Định. Đầu năm 1975, khi nhật báo Điện Tín nơi ông làm việc có vỏ bọc hợp pháp bị chính quyền Sài Gòn đóng cửa, ông được đưa vào mật khu để nhận

Những chuyện về Việt Nam

nhệm vụ mới là thâm nhập hoạt động trong lực lượng thứ ba của Dương Văn Minh, để cùng các đồng chí khác tác động, vận động lực lượng chống đối, cô lập, chia rẽ chính quyền Nguyễn Văn Thiệu nhằm vô hiệu hóa sự chống phá của phe quốc gia.

Sau tháng 4 năm 1975, Huỳnh Bá Thành được về làm việc ở Sở Công an Tp HCM với quân hàm Trung tá. Huỳnh Bá Thành có công tham gia đề xuất chuyển tờ tin nội bộ của Sở, thành tờ báo Công an khi sang công tác ở đây, Huỳnh Bá Thành được cử làm Phó tổng biên tập, rồi Tổng biên tập tuần báo Công An, qua đời năm 1993, vì một cơn bạo bệnh.

Tại Sở Công an Tp HCM với quân hàm Trung tá. Huỳnh Bá Thành có thể là tác giả hay chí ít có góp công dàn dựng trong kịch bản “Vụ án Hồ Con Rùa” vào tháng 4 năm 1976, để gom bắt hết các tên phản động được mang tên là “Những tên biệt kích cầm bút”.

Tôi chụp ảnh Nhà Thờ Đức Bà đang sửa chữa.

Huỳnh Ái Tông

Bưu Điện Sài Gòn kể ra người vào, những đoàn tham quan cũng thường dừng chân tại đây.

Rồi tôi sang Đường Sách để tìm mua quyển *Về thu xếp lại ...*

Những chuyện về Việt Nam

Mua sách xong, tôi cuộc bộ dọc theo đường Nguyễn Du cũ, rồi theo đường Công Lý nhằm mục đích đi ngang Tòa án để chụp ảnh Tòa án.

Cũng trên đường này, đối diện với Dinh Gia Long, có một công viên nhỏ, nay công viên này chỉnh trang lại, tượng Quách Thị Trang từ Bùng Bình Sài Gòn, nay dời về đây, vì nơi đó đang thi công ga xe điện Bến Thành - Suối Tiên.

Huỳnh Ái Tông

Đứng ở ngã tư Công Lý với Gia Long, tôi chụp ảnh Dinh Gia Long ngày nay là nhà Bảo tàng Thành phố.

Rồi nơi đây, tôi chuyên hướng, đi theo đường Gia Long, chụp ảnh Thư viện Quốc Gia, nay là Thư viện Khoa học Tổng Hợp. Tôi nhớ tới Kiến trúc sư Nguyễn Hữu Thiện, ông là Kiến trúc sư trưởng của công trình này. Ông là cậu của nhà tôi, là người đã giới thiệu cho tôi đi làm sau “mười ngày” học tập cải tạo trở về năm 1977. Ông có lần nói với tôi: Khi nào cậu viết xong tập biên khảo về nhà cửa miền Nam, cháu viết Lời giới thiệu cho Cậu nghe. Nhưng tôi chẳng được vinh dự này vì sau đó cậu đột tử, trước khi tác phẩm hoàn tất.

Những chuyện về Việt Nam

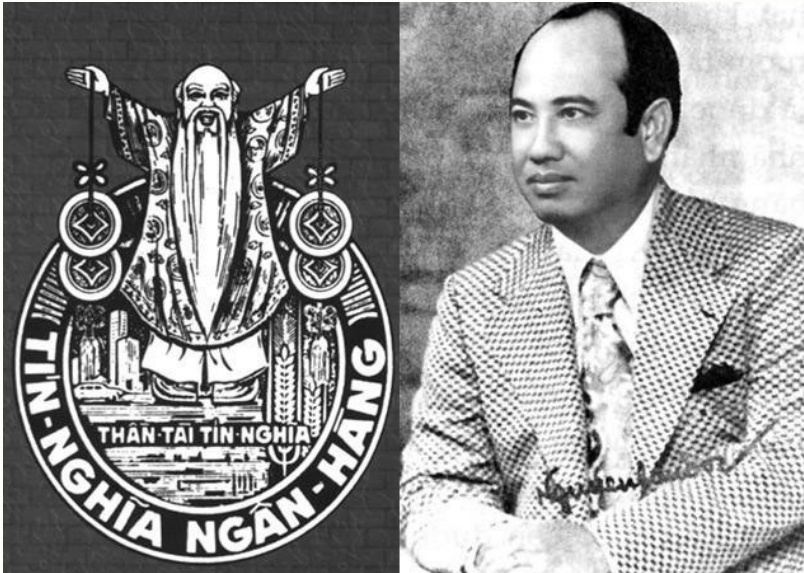
Rời Thư viện Quốc Gia tôi đi tiếp đường Gia Long rồi quẹo đường Nguyễn Trung Trực, hướng về trung tâm Sài Gòn. Đến Lê Thánh Tôn, tôi muốn tìm một chút nào hình ảnh xưa, tìm vết tích rạp Ciné Lê Lợi không thấy đâu cả, có lẽ nơi đó nay là một khách sạn. Nhìn qua bên kia đường, tôi thấy một khách sạn, nay đã được tân trang lại, nhưng xưa nó là khách sạn Tân Lộc của Nguyễn Tấn Đồi. Nhớ khoảng trên 50 năm trước, về quê vào dịp hè, tôi đi với thầy giáo Nguyễn Tấn Phát, hai anh gặp nhau chào hỏi thân mật, tôi được giới thiệu bạn của anh Phát. Nguyễn Tấn Đồi mở ví lấy ra tờ danh thiếp đưa cho tôi, thân mật bảo, chừng nào trở lên Sài Gòn học, hôm nào rảnh ghé anh chơi. Tôi ậm ừ cảm ơn, nhưng chẳng bao giờ tìm thăm anh, lúc đó anh mới là Giám đốc hãng gạch Đồi Tân mà thôi.

Ông Nguyễn Chánh Lý là Giám Đốc Công Thương Ngân Hàng, tức là ngân hàng của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, có trụ sở gần đầu đường Nguyễn Huệ, sau Ngân Hàng bị áp lực của Mỹ đóng cửa, ông về làm Giám Đốc Mékong Ngân Hàng,

Huỳnh Ái Tông

nằm trên đường Hàm Nghi gần Bến xe Bus Sài Gòn, một lần đi ăn ở nhà hàng Ngân Đình, nơi cột cờ Thủ Ngữ. Ông tâm tình: “Tôi phục Đòi Tân quá! Anh ta ra ứng cử Dân Biểu, xuống Rạch Giá thăm quý Linh Mục hứa rằng số phiếu mà ông ta được không cần biết của ai, sẽ trả cho quý cha theo lũy tiền, ông cũng đến phía Hòa Hảo nói như thế, rồi về Sài Gòn tuyên bố là sẽ thắng cử, mà ông ta thắng cử thật.

Ông ta học Anh Văn, nhờ gia sư đến nhà dạy, ông ta đích thân ra mở cửa, đích thân bung nước mời thầy uống, bung bánh trái mời thầy dùng. Khi hết giờ thầy ra về, chính Đòi Tân đích thân đưa ra mở công và đóng công. Nhưng còn một cú tuyệt vời, ông Nguyễn Chánh Lý không biết. Số là sau 30 tháng 4 người ta mở khám giải phóng tù nhân. Đòi Tân về nhà với hai bàn tay trắng, vợ con đi cả rồi. Đòi Tân cùng với đệ tử thân tín chạy xuống Rạch Giá, ông cho đệ tử chạy đi tìm những người ở Sài Gòn xuống, đang ăn náu tại đó, báo tin cho họ ai muốn đi khỏi Việt Nam hùn với Đòi Tân, ông ta làm cú chót rùng rình tiền đầy túi, vượt biên thành công.

Những chuyến về Việt Nam

Tôi chụp thêm tám ảnh chợ Bến Thành phía đường Lê Thánh Tôn, nơi dãi bán hoa và trái cây.

Tôi ra Công viên 23 tháng 9 chụp thêm tám ảnh rồi ra đón xe Bus về nhà.

Huyền Ái Tông

Một cô gái trẻ, chắc là học sinh, thấy tôi lên xe, cháu nhường ghế cho tôi ngồi, xe chạy một lúc, tôi mới nhìn ra trên xe có nhiều khung ảnh nhắc nhở người ta, nhường chỗ cho người tàn tật, già cả, mang thai, trẻ nhỏ.

Giá mà có thêm những bảng nhắc nhở người ta tôn trọng vệ sinh, đừng vứt rác bừa bãi, tôn trọng giao thông, đừng vượt đèn đỏ. Có những nhắc nhở để người ta có ý thức, tôn trọng nếp sống văn minh, nhất là đi ra nước ngoài, đừng để người khác đánh giá dân tộc ta chưa văn minh, thiếu văn hóa.

8664190419

Họp Mặt cùng các đồng môn KTCT-SPKT

Từ ngày ở Mỹ về Việt Nam, tôi đã tham dự họp mặt với các bạn đồng môn Cao Đăng Sư Phạm Kỹ Thuật có, Cao Thắng có.

Ngày Thứ Năm 7-3-2019, tôi đến quán nước Sinh tố - Café 88 gần Cầu Trắng cạnh xa lộ Sài Gòn – Biên Hòa, sáng hôm đó uống cà phê có các anh Nguyễn Xuân Thới, Nguyễn Văn Dưỡng, Nguyễn Đức Lộc, Thái Thí và tôi, Lộc cho biết nếu tôi đi sớm hơn đã gặp Nguyễn Văn Quyền, Quyền có tạt ngang rồi đi dạy.

Huỳnh Ái Tông

Vài hôm sau, nghe có tôi về, nên Trần Minh Nhựt từ West Virginia về nhờ Trần Xuân Minh hẹn với tôi đến 203 Đào Duy Từ, anh em gặp nhau trò chuyện. Nhựt học sau tôi, nhưng cùng đi quân trường Thủ Đức khóa 27, cùng Trung Đội, tôi nằm giường dưới, anh nằm giường trên, sau đó chúng tôi cùng đi Quân cụ học chung Khóa Cơ Bản Quân Cụ, tiếp theo chuyên môn tôi theo học Quân Xa, tôi không nhớ Nhựt cũng chuyên môn Quân Xa hay Vũ Khí hoặc Đạn Dược. Ra trường tôi được phân phối đi vùng 4, còn Nhựt đi vùng 2 ở Qui Nhơn. Từ khi tan hàng rã ngũ không gặp lại thời gian dài. Mấy năm trước Nhựt và tôi lại gặp nhau tại đất Sài Gòn này. Hẹn mặt có Trần Xuân Minh, Nguyễn Văn Hương, Đặng Vĩnh Bửu, Nguyễn Văn Nhiều, Nhựt và tôi.

Đáng lẽ chúng tôi ra về, nhưng Hồ Huệ bạn Minh mời tới Vườn Bà Lớn, vì chưa tới giờ nên chúng tôi đến quán Cà-phê trên đường Huỳnh Mẫn Đạt uống giải khát trong khi chờ đợi.

Những chuyện về Việt Nam

Rồi chúng tôi đến nơi hẹn, có Hồ Huệ với bạn của anh là một bác sĩ cũ, xưa phục vụ ở Bệnh viện Cộng Hòa, nay vẫn còn hành nghề.

Khi đi Ấn Độ, Nhựt có hẹn với tôi sẽ gặp lại sau khi tôi từ Ấn Độ trở về và trước khi Nhựt về Mỹ, nên Nhựt có mời Minh, Hương, Bửu và tôi đến quán trên đường Lê Văn Sỹ để dự tiệc chia tay của gia đình Nhựt.

Huỳnh Ái Tông

Trong khi dự tiệc này, Minh thông báo, hôm nay có ai gọi điện thoại tới giọng quen quá, hỏi tôi còn ở đây không ? Do đó Minh mời trưa hôm sau gặp nhau tại 203 Đào Duy Từ. Đến mới biết đó là kỹ sư Trần Văn Thành ở San Jose về. Anh em chụp chung tấm ảnh kỷ niệm. Có anh Quân bạn của Thành, Thành, Nhựt, Minh, Hương, Thới, Tông, Tấn, Bửu và Phó Bảo.

Mấy hôm sau Thành nhờ Minh mời anh em đến càng đông càng vui, Minh mời khoảng 30 người, nhưng ngày 3-4-2019, đến hẹn anh em đến dự ngồi khoảng hơn 2 bàn tròn, chưa tới 3 bàn.

Có các anh Trần Trung Còn, Đinh Bá Phát, Nguyễn Minh Chiếu, Trần Mạnh Vinh, Trần Văn Thành, anh Quân (bạn của

Những chuyện về Việt Nam

Thành), Huỳnh Ái Tông, Lê Thành Thế, Phạm Đắc Mãn, Nguyễn Văn Nhiều, Trần Xuân Minh, Nguyễn Văn Hương, Nguyễn Đức Lộc, Nguyễn Xuân Thới, Lâm Văn Tấn, Nguyễn Quang Chúc, Đặng Ngọc Hữu, Nguyễn Văn Tường, Đặng Vĩnh Bửu.

Tuần sau ngày 10-4-2019, Đình Bá Phát mời vài anh em lên nhà Phát dự tiệc tiễn Thành về Mỹ, hôm đó có: anh Quân bạn của Thành, Thành, Minh, vợ chồng Lê Thanh Ánh và Hòa.

Huỳnh Ái Tông

Đến ngày 15 là ngày hàng tháng anh em chơi Hội, góp tiền họp mặt và uống bia, lần này có ít anh em tham dự, chỉ có Chiêu, Bửu, Hương, Phát, Nhiều, Minh, anh Lâm em rể của Hương và tôi, tiếc tôi quên ghi hình ảnh lần họp mặt này.

Và cuộc họp mặt uống cà phê ăn điểm tâm tại quán 88 gần đây, có các anh Thái Thí, Dưỡng, Thới, Lộc, Tấn và tôi.

Còn 10 ngày nữa tôi về Mỹ, nếu có duyên tôi đã dự lễ kỷ niệm của Trường Cao Thắng ngày 22-4-2019 (?) Rất tiếc tôi đi Huế, theo các cháu bạn của con tôi, là nhóm đã đi Ấn Độ vừa rồi, để viếng thăm thiền sư Nhất Hạnh, sau đó từ 24-4 tôi về Long Xuyên để cùng các cháu hoặc đi Cà Mau tham quan mũi Cà Mau hoặc đi Rạch Giá tham quan đảo Nam Du, cho nên không có dịp gặp thêm các đồng môn.

8664190419

+

Ra Huế viếng thăm Thiền sư Thích Nhất Hạnh

Lúc đi viếng Phật tích ở Ấn Độ, các cháu rủ chúng tôi đi Huế thăm Thiền sư Nhất Hạnh, nhà tôi và tôi đồng ý đi cùng các cháu. Nhớ lại lúc ở Mỹ có thấy tin tức Sư cô Chân Không tiếp phái đoàn Nghị sĩ hay Dân Biểu Mỹ đến Huế thăm Thiền sư Nhất Hạnh, tôi ước chi lúc đó nếu đang ở Việt Nam, tôi sẽ bay ra Huế để thăm viếng Sư cô, vì trên 50 năm rồi chưa có dịp gặp lại. Năm 1965, Sư cô là Chủ tịch Tổng Hội Sinh Viên Viện Đại Học Vạn Hạnh khóa II, tôi là Phó Chủ tịch Ngoại vụ, chị Nhất Chi Mai là Thủ quỹ.

Ngày Thứ Bảy 20-4-2019, chúng tôi bay ra Huế với thành phần đi Ấn Độ hôm trước gồm có Bùi Văn Đà, Trần Cảnh Hải Đoàn, Thanh, nhà tôi và tôi. Chúng tôi đi chuyến bay VietJet vào lúc 6 giờ sáng, còn Hải Đoàn và Thanh đi chuyến bay Air VietNam vào lúc 6 giờ 15. Ra đến phi trường Phú Bài, chúng tôi đợi một chốc thì có Hải Đoàn, Thanh, Nga, Laura và Tiên ra nhập thành một nhóm 8 người, chúng tôi về khách sạn Laurel tại số 7 Đội Cung, nằm cạnh khách sạn Mừng Thanh, Huế.

Vì chưa tới giờ nhận phòng, nên chúng tôi gửi hành lý tại khách sạn rồi tranh thủ đi ăn sáng và lên chùa Từ Hiếu. Vì có người ăn chay và ăn mặn nên chúng tôi chia làm 2 xe, xe chúng tôi có Đà, Nga, nhà tôi và tôi đi từ thành phố qua khỏi Từ Hiếu rồi ghé quán Thiền Tâm ăn sáng. Ra Huế dĩ nhiên là chúng tôi dùng Bún bò Huế, bánh Nậm và Bánh Bọt Lọc.

Huỳnh Ái Tông

Trong quán này có 3 căn nhà, căn ngay cổng ra vào, có tầng lầu, căn kế có quầy tính tiền, căn tiếp theo có nhà bếp và vài cái tủ bán vật kỷ niệm như xâu chuỗi, tràng hạt, tượng Phật, kế đó là nhà vệ sinh.

Trong mỗi nhà ăn bày biện bàn ghế theo phong cách cổ xưa của người Huế.

Sau khi dùng cơm xong, chúng tôi đến chùa Từ Hiếu cũng gặp nhóm những người kia đến, chúng tôi vào chùa đang trùng tu Chánh điện, nên vào phía sau để lễ Phật và chụp một tấm ảnh kỷ niệm bên cạnh gốc khế già trên trăm tuổi.

Những chuyện về Việt Nam

Chúng tôi rời Hậu liêu, sang Diệu Trạm Ni Viện bên cạnh chùa, hỏi thăm Sư cô Chân Không đã về Pháp, chúng tôi đành phải chờ người thầy thuốc đang trị bệnh cho Thiền sư từ Quảng Nam ra, ông ta hứa sẽ đưa cháu Nga là người có quen với ông ta vào gặp Thiền sư.

Chúng tôi chờ đợi ở sân ni viện, dưới tàng nhà mát nhỏ.

Huyền Ái Tông

Rồi chúng tôi sang nhà Thiên trà, tôi phát hiện Thanh và Nga giống nhau như hai chị em, nhưng đây là lần đầu tiên hai người đi chung với nhau.

Do trời oi bức quá, tôi rời nhà Thiên trà vào trong nhà khách tìm chỗ ngồi uống nước, trong khi có nhiều Tăng, Ni và khách thập phương ngồi ăn tàu hũ. Có một ni cô đến chào và hỏi tôi có dùng được tàu hũ không? Tôi cảm ơn không dùng.

Tôi trở ra ngoài ngồi lại dưới mái nhà mát nhỏ, nhưng trời oi bức quá tôi lại vào trong nhà khách ngồi dưới cây quạt máy. Lúc này, chư Tăng, Ni và khách thập phương dùng cơm trưa xong, họ tản mát cả, có một ni cô đến chào tôi và hỏi:

- Thưa chú, chú có cần nghỉ trưa không?

Tôi đáp:

- Dạ thưa cô không cần.

Cô ấy lại ân cần nói tiếp:

- Thưa chú! Chú cần nghỉ trưa mời chú lên lầu, trên đó có phòng lạnh.

Những chuyện về Việt Nam

Thấy cô ấy ân cần quá, tôi tôi đứng lên, cảm ơn và đi ra phía trước, ngay lúc đó nhà tôi vẫy gọi tôi ra về khách sạn nghỉ trưa, chiều sẽ trở lại vì người thầy thuốc khoảng 3 giờ chiều mới ra tới.

Trên đường Lê Ngô Cát có một cái cổng đi vào chùa Từ Hiếu, xe chạy vào một khoảng, bên tay trái có cổng chùa Từ Hiếu.

Qua khỏi cổng là một cái hồ nước bán nguyệt xây tô, có nhiều cá bằng cườm tay, có cả rùa, qua khỏi hồ có con đường dẫn vào chùa, nếu rẽ trái sẽ dẫn đến ni viện Diệu Trạng, nếu bước lên những bậc cấp sẽ dẫn lên chùa, Chánh điện đang trùng tu, cho nên theo Đông lang sẽ dẫn đến Hậu tổ.

Kế bên Tây lang có 2 cái tháp, một cái của Tăng Cang Nhất Định, một cái của Hòa Thượng Tăng Cang khác.

Huyền Ái Tông

Chùa Từ Hiếu ban đầu chỉ là một Thảo Am với tên gọi là am An Dưỡng do Tổ sư Nhất Định lập nên vào năm 1843. Ngài vừa tu hành vừa lo chăm sóc mẹ già. Cảm động về sự hiếu thảo, sau khi ngài viên tịch, Vua Tự Đức đặt cho chùa tên là “Từ Hiếu tự”. Hiếu theo nghĩa của Đạo Phật là đạo hiếu giữa bố mẹ và con cái.

Năm 1848, Hoà thượng Cương Kỳ bắt đầu xây dựng chùa quy mô hơn với kinh phí được vua Tự Đức cấp và từ các vị quan thái giám triều Nguyễn và các Phật tử cúng dường. Từ đó, chùa Từ Hiếu trở thành một ngôi chùa lớn.

Bên tay trái cạnh tháp của 2 vị Tăng Cang là nhà trù hoặc tăng xá tôi không rõ, có hành lang là những bậc thang dẫn lên liêu của Trụ trì, qua khỏi liêu của Trụ trì là khu lăng mộ của các Thái giám triều Nguyễn là những vị góp phần tôn tạo chùa.

Hơn 3 giờ rưỡi, chúng tôi mới trở lại chùa Từ Hiếu, trước sân chùa cạnh tháp chuông còn một nhóm Phật tử nghe đầu ở Đồng Tháp ra để viếng thăm thiền sư. Nơi đây có 2 bàn và đôn bằng đá, chúng tôi ngồi chờ. Giữa chỗ chúng tôi ngồi và Tăng xá có

Những chuyện về Việt Nam

một hàng rào sắt, trước hàng rào có mộ của 3 vị Thái giám, có tháp của 2 vị Hòa Thượng trụ trì chùa.

Nga cầm phong bì có tiền đưa cho tôi và nói: “Thưa chú, chú là người lớn tuổi. Vậy chú đại diện cho nhóm giữ phong bì này, khi gặp Sư ông, chú cúng dường cho Sư ông.” Tôi không thể từ chối, cũng đóng góp thêm một số tiền, mặc dù biết nhà tôi đã đóng góp cúng dường rồi.

Hơn 4 giờ, ông thầy thuốc đến, ông ta tuổi ngoài 50, cho biết đã nhờ một vị Ni thu xếp cho chúng tôi vào thăm viếng thiền sư. Trong lúc chờ đợi, cô Lausa gặp một người bạn, cô này đi với người bạn khác. Thịnh thoảng có người đi vào khu Tăng xá, có một ni cô mở cổng và đóng cổng, nơi đây có sân rộng có vài chú tiểu đá cầu hoặc tập thể dục.

Huyền Ái Tông

Trong khi chờ đợi, tôi đi xem khu mộ của những vị Thái Giám, có cổng và tường rào, nhưng rêu phong khắp cả, bên trong có nhiều ngôi mộ cổ, bia thì được dựng mới.

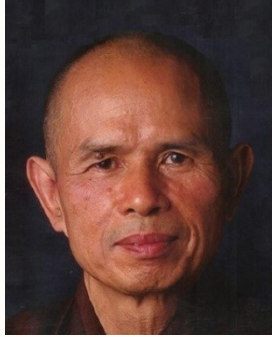

Phía trước và thế đất thấp hơn, có nhiều ngôi mộ Thái giám mới trùng tu, những ngôi mộ này liền với khu 2 tháp và 3 mộ Thái giám gần chỗ chúng tôi ngồi.

Bỗng nhiên bạn của Laura, từ giữa Tăng xá và liêu trụ trì hấp tấp vui vẻ đi ra cổng rào, tay vẫy chúng tôi như dấu hiệu kêu gọi đi vào, thế là chúng tôi đi vào trừ có Nga và Đà không đi, chùng như chưa được phép chính thức nên không vào.

Chúng tôi vào đứng ở vách Tăng xá, nhìn sang liêu phòng, thấy Thiền sư tươi tỉnh, nhìn sang chúng tôi. Mọi người lấy điện thoại thông minh ra, nhưng có ai đó khuyên không nên chụp ảnh. Tôi bước đến vị tăng đứng gần đó, cho biết nhóm Phật tử chúng tôi có sổ hiện kim cúng dường thiền sư, nhờ giúp dùm, vị tăng ấy nhận phong bì, bảo tôi đứng chờ, ngay lúc đó thị giả đã đẩy chiếc xe lăn, đưa thiền sư đi khuất khung cửa sổ, nghe nói đưa thiền sư đi thọ thực.

Những chuyện về Việt Nam

Thế là chúng tôi ra về, mọi người hoan hỷ được nhìn thấy thiền sư, trông rõ thần sắc của người an nhiên, ai cũng mừng cho người pháp thể an khang.

Chúng tôi chia làm 2 xe ra về, một nhóm đi ăn mặn, chúng tôi ăn chay nên đến quán chay BỒ ĐỀ bên bờ sông Hương, gần cầu Tràng tiên. Gọi mấy món ăn, đỡ tẻ là món mì xào dòn, hình như là bún Tàu, có vài cọng chưa chín nên vẫn còn nhỏ và cứng ngắt. Gọi với bánh Bột lọc ăn được ngon miệng.

Huỳnh Ái Tông

Sau khi dùng cơm xong Nga và Đà vào bệnh viện thăm thân mẫu của một Thầy thuộc làng Mai, nhà tôi và tôi đi xuống cầu đi bộ, cầu cát dọc theo sông Hương, ngang 4 thước, dài 450 thước, bằng danh mộc gõ lim.

Mặc dù đứng trên cầu, nhưng thời tiết oi bức quá, nhà tôi thấy khó chịu trong người, nên chúng tôi gọi Taxi đi về khách sạn, mặc dù tôi biết từ đó về khách sạn chẳng bao xa. Tới khách sạn tôi trả tiền hơn một “cuốc”, bước lên, bước xuống.

Đà đi bệnh viện về, cho biết sẽ gọi tôi đi bộ ban đêm, nhưng tôi từ chối vì thời tiết oi bức quá, mọi phòng đều mở máy điều hòa, nên không mát là bao nhiêu.

Một ngày đến Huế, xem như chúng tôi đã toại nguyện vì đã được thăm viếng thiền sư Nhất Hạnh, mặc dù chỉ đứng xa khoảng chừng 7 hay 8 thước trở lại.

8664230419

+

Tham quan Thiền viện Trúc Lâm Bạch Mã

Sáng hôm nay, chúng tôi ăn sáng tại Quán cơm chay dưỡng sinh, số 3 Lê Quý Đôn, nơi đây là một phần đất thuộc chùa Liên Hoa, hôm nay có thêm anh Hồ Minh Quân từ Sài Gòn ra Đà Nẵng rồi từ Đà Nẵng ra Huế nhập vào nhóm chúng tôi. Quân cũng ăn chay.

Sau khi điếm tâm, đoàn chúng tôi gồm có 9 người, nên chia thành 2 xe đi Bạch Mã, để viếng thăm Thiền viện Trúc Lâm Bạch Mã.

Huyền Ái Tông

Từ khi xây dựng Thiền viện Trúc Lâm tại Đà Lạt năm 1993, kế tiếp trùng tu chùa Lâm ở núi Yên tử tại Quảng Ninh thành Thiền viện Trúc Lâm Yên Tử năm 2002, rồi Thiền viện Trúc Lâm Bạch Mã tại Huế năm 2006, Thiền viện Trúc Lâm Hộ Quốc tại Phú Quốc 2011, Thiền Viện Trúc Lâm Phương Nam tại Cần Thơ năm 2013, đó là những Thiền viện thuộc thiền phái của Hòa Thượng Thích Thanh Từ, ngoài ra còn có những Thiền Viện được xây dựng trước đó như là Pháp Lạc Thất năm 1966, sau đổi ra Tu viện Chân Không ở Vũng Tàu, Thiền viện Thường Chiếu ở Đồng Nai.

Lần này chúng tôi muốn viếng chùa, tham quan cảnh trí ở vùng Bạch Mã, nơi đó Hương Đạo hay Gia Đình Phật Tử thường tổ chức Trại huấn luyện hay trại du ngoạn.

Chùa xây dựng nơi có một voi đất thuộc núi Bạch Mã nằm trong Vườn Quốc Gia Bạch Mã. Đến Thiền Viện Trúc Lâm Bạch Mã trước tiên người ta nhìn thấy Phật Đài. Muốn đi đến

Những chuyến về Việt Nam

Thiền Viện Trúc Lâm Bạch Mã, người ta phải dùng thuyền máy để đi qua cái đầm.

Thuyền sẽ đậu dưới bến. Muốn đi Phật đài phải đi qua cái cầu và lội bộ 500 m. Muốn đi lên Thiền viện, từ bến đò chúng ta phải đi bộ một khoảng chừng 100 m, sau đó bước lên 174 bậc thang mới đến tam quan.

Qua khỏi tam quan có tháp chuông bên tay phải bên tay trái có nhà khách, ở giữa là Chánh Điện phía sau có Tổ đường.

Huỳnh Ái Tông

Hôm chúng tôi viếng Thiền viện, trên cây bên cạnh tháp chuông có con Vọc đang ở đó. Quân chụp ảnh nó, đến gần để lấy ảnh đẹp.

Quân bị con vọc cắn vào móng, rách quần. Những người chụp ảnh cho biết thường ngày nó hiền lắm, có lẽ nó tưởng Quân dùng khí giới bắt nó, nên nó nhảy tới cắn Quân.

Những chuyện về Việt Nam

Chúng tôi vào Chánh điện lễ Phật, ra sau Tổ đường lễ Tổ, thấy có tượng của Hòa thượng Thích Thanh Từ và Thiền sư, tượng to lớn cao chừng 3 thước, phết nhũ vàng.

Huyền Ái Tông

Vì hôm qua, ông thầy thấy nhà tôi chân bị yếu nên ra tay tế độ, hẹn hôm này vào lúc 2 giờ đến khách sạn chữa trị cho nhà tôi, vì thế chúng tôi phải ra về sau khi xem đồng hồ đã hơn 12 giờ. Ra về, mặc dù chúng tôi chưa đi tham quan vài kiến trúc khác của chùa, cũng không gặp bất kỳ vị tu sĩ nào ở chùa.

Về khách sạn một chốc thì được ông thầy đến thoa bóp thuốc cho nhà tôi, rồi chúng tôi nghỉ ngơi. Trong khi đó Đà và Quân vào Từ Hiếu. Chiều hôm nay Thiền sư Nhất Hạnh được thị giả đẩy xe lăn cho người đi dạo quanh chùa, Đà và Quân được Thiền hành theo thiền sư.

Buổi chiều chúng tôi đi ăn chè rồi đi Cyclo dạo phố Huế, đi qua cầu Tràng Tiền, Chợ Đông Ba vào Thành Nội qua cửa Đông Ba.

Những chuyến về Việt Nam

Ra cửa khác gặp Bến ngừ rồi trở về khách sạn, đi ăn ở Hải Doan và Thanh đáp chuyến bay Vietnam Airlines về Sài Gòn chuyến 8 giờ tối. Lúc đến quán ăn đã gần 7 giờ.

Huỳnh Ái Tông

Đà, Nga và chúng tôi lại đi ăn ở Liên Hoa, Nga sẽ đáp chuyến bay chót của Vietnam Airlines vào lúc 10 giờ đêm. Trong khi đang ăn Đà nhận được điện thoại Hải Đoan và Thanh chưa lấy Chứng minh nhân dân nộp cho khách sạn hôm qua. Thế là Đà tức tốc bỏ ăn bắt xe về khách sạn lấy giấy tờ mang ra phi trường cho hai cô nàng.

Chúng tôi ăn xong trở về khách sạn nghỉ ngơi, Nga lại đi vào bệnh viện thăm người bệnh trước khi về Sài Gòn.

Đoàn còn lại có Quân, Đà, Laura, Tiên và chúng tôi sẽ đi tham quan vài nơi cho ngày mai. Đà muốn đưa anh chị em đi thành nội hoặc đi chùa. Quân muốn đi chùa Từ Vân, tôi muốn đi chùa Tường Vân nhưng không phát biểu còn Laura, Tiên và nhà tôi không thấy có ý kiến chi hết.

Biết tôi đi Huế, Nguyễn Hữu Lộc nói với tôi: “Ra Huế ông đi viếng thăm thiền sư Nhất Hạnh và nên tham quan Thiền viện Trúc Lâm Bạch Mã cảnh quang rất đẹp.”

8664230419

Ngày rời cố đô Huế

Hôm qua 3 thành viên đã đáp chuyến bay về Sài Gòn, vì họ có công việc phải làm đó là Hải Doan, Thanh và Nga. Chúng tôi còn lại có Quân, Đà, Laura, Tiên, nhà tôi và tôi.

Hôm nay, 22-4-2019 sáng sớm tôi đi ra sông Hương ngồi uống cà phê vỉa hè, có những người già cũng như trung niên đi bộ thể thao, có những người đi bộ xong, quay quần bên bàn cà-phê thưởng thức những giọt đắng và trao đổi nhau những câu chuyện buồn vui.

Huỳnh Ái Tông

Tôi lấy một cái ghế, ngồi nhìn ra sông Hương, gọi ly cà phê sữa, thả hồn nhìn trên cầu Tràng Tiền xe cộ qua lại, nhìn bên kia sông, ẩn sau hàng cây xanh là chợ Đông Ba.

Tương cũng nên nói về câu Ca dao:

Những chuyện về Việt Nam

*Cầu Tràng Tiền sáu vài mười hai nhịp,
Thương nhau rồi xin kịp về mau.
Kéo mai tê bóng xế qua cầu,
Bạn còn thương bạn, biết gửi sầu về nơi mô ?*

Với cầu, sàn nối từ móng nọ sang móng kia gọi là nhịp. Vậy cầu Tràng Tiền có 6 nhịp, mỗi bên có phần hình vòng cung gọi là Vài. Như vậy thực tế Cầu Tràng Tiền chỉ có 6 nhịp và có đến 12 Vài. Nhưng do người ta đặt Ca dao, thay đổi chỗ cho được đúng vần đúng điệu.

Buổi sáng thật thanh bình trên bờ sông Hương, dùng xong ly cà phê, tôi đứng lên theo đường đi bộ dọc bờ sông trở về khách sạn, nhìn về phía Cồn Hến thấy có người chèo thuyền buổi sáng thật quá nên thơ.

Sáng nay chúng tôi cùng đi trên chuyến xe 7 chỗ, do Quân chủ động hướng dẫn, trước tiên là đi đến Vĩ Dạ, do đường đang sửa chữa, nên chúng tôi chỉ đến một đoạn ngắn, nhìn ngôi nhà xưa với những hàng cau, để nhớ đến Hàn Mạc Tử, viết về mối tình si tiểu thư Hoàng Thị Kim Cúc, sau này chị là Tổng Giám Thị Trường Đồng Khánh.

Huỳnh Ái Tông

Hoàng Thị Kim Cúc

Bài thơ nhiều người đã biết *Đây Thôn Vĩ Dạ* :

*Sao anh không về chơi thôn Vĩ ?
Nhìn nắng hàng cau, nắng mới lên,
Vườn ai mướt quá xanh như ngọc,
Lá trúc che ngang mặt chữ điền.*

*Gió theo lối gió, mây đường mây
Giòng nước buồn thiu, hoa bắp lay,
Thuyền ai đậu bến sông trăng đó ?
Có chở trăng về kịp tối nay ?*

*Mơ khách đường xa, khách đường xa,
Áo anh trắng quá nhìn không ra.
Ở đây sương khói mờ nhân ảnh,
Ai biết tình ai có đậm đà.*

Những chuyện về Việt Nam

Năm 1941, Chị Hoàng Thị Kim Cúc có bài thơ cảm tác Ở
Đây Thôn Vỹ Dạ:

*Bao năm Hoa sống nơi thôn Vỹ
Thâm giữ trong lòng một ý thơ
Vẫn biết cách xa ngoài vạn dặm.
Tình anh lưu luyến cảnh quê mơ!
Một mình một cõi với nước mây
Vời cả đau thương với hận này
Anh khéo lột hết tài nghệ sĩ
Lầy lừng danh tiếng kể từ đây.
Hồn anh lẫn khuất tận mô xa,
Hoa biết cùng ai thổ lộ ra
Tuy sống giữa đời phức tạp ấy
Ai biết tình ai vẫn đậm đà!!*

(H.H. thôn nữ)

Huỳnh Ái Tông

Người ta cũng nhắc đến Mộng Cẩm, tôi nhớ có đọc bài báo viết về Mộng Cẩm, có đăng cả ảnh, thi sĩ Mộng Cẩm mất vào ngày 23-7-2007 tại Phan Thiết.

Ảnh bà Mộng Cẩm chụp vào năm 1990

Quân thích ghi kỷ niệm tại ngôi nhà xưa ở Vĩ Dạ.

Rời thôn Vĩ Dạ, chúng tôi đi tham quan cầu ngói Thanh Toàn. Tại đây có nhiều du khách ngoại quốc hơn là du khách Việt.

Những chuyến về Việt Nam

Cầu ngói Thanh Toàn bắt ngang qua con rạch, có thể đi bộ.
Hay đi xe đạp, để đi phương tiện khác người ta xây một cây
cầu khác cách đó chừng 4 hay 5 mươi thước.

Huỳnh Ái Tông

Chúng tôi thuê xuồng, cứ 3 người 1 chiếc, sau khi xuống xuồng, trước tiên người ta thả một mẻ lưới rồi bơi xuồng chui qua cầu, ra một con rạch lớn hơn một chút. Người bơi xuồng, bơi một đoạn rồi bơi trở lui cho chúng tôi chụp ảnh có cái Vó, sau đó chui qua cầu thu lưới để bắt cá, có nhiều cá mắc lưới, cá chỉ lớn chừng 2 ngón tay, cá mắc lưới cả thầy chừng chục con. Quân cho tiền, yêu cầu họ thả cá chớ không nên bắt chúng.

Lên bờ, chúng tôi giải khát nước mía, nơi đây có ngôi chợ làng buôn bán khá rộn rịp. Chúng tôi mua 2 bộ bình trà, một bộ có cả cái khay bằng tre. Quân, Laura, Tiên thích ngồi nghe một chị bán hàng ngâm thơ. Trước đó Quân cho tôi biết chị ta là nhà thơ, tôi hỏi tên Quân không nhớ, bảo lên mạng tìm thì có. Để ai tìm được khi chúng ta không biết nhà thơ tên chi. Tôi hỏi chị ta, chị ta bảo ủng hộ mua hàng đi thì biết ngay. Tôi có đứng từ cửa hàng bán ẩm chén, nghe chị ta ngâm thơ nhưng cũng chẳng rõ chị ta là thi sĩ với nghệ danh là chi.

Những chuyện về Việt Nam

Sau khi nghe ngâm thơ và mua vài vật kỷ niệm xong, chúng tôi ra xe đi đến chùa Diệu Đế, hiện nay chùa đang trùng tu ngôi Chánh điện vài năm nữa mới xong.

Thấy Laura và Tiên chụp ảnh bên cạnh cây vả, tôi hỏi một chị làm bếp đứng gần đó hái một trái ăn, chị lấy dao gọt vỏ, xẻ ra làm mấy miếng và lấy muối cho tôi dung, nhưng chị cho biết trái này già ăn sẽ chát.

Huỳnh Ái Tông

Có một thầy có lẽ là thầy trụ trì, bảo tôi: “Anh hái trái non ăn ngon hơn”. Thế là chị khi này hái cho tôi vài trái non, tôi lấy một trái ăn để nhớ tới năm 1965, đi với phái đoàn BHDTW GDPTVN có cả Thầy Minh Châu, anh Trần Quang Thuận và các anh Võ Đình Cường, Cao Chánh Hựu, Lê Cao Phan, Lữ Hồ, Lương Hoàng Chuẩn, Nguyễn Khắc Từ...

Lúc tham quan chùa Thiên Mục anh Trần Quang Thuận xin phép Ôn Đôn Hậu mở cửa Tháp, nhờ đó tôi đã leo lên đến tầng tận cùng, nghe nói xưa kia thờ tượng Phật bằng vàng trên đó. Hơn nữa lúc ra phía hông chùa, thấy anh Thuận đang ăn sòng trái chi xanh xanh, hỏi anh, anh bảo: “Trái và, bẻ một trái ăn cho biết hỷ ! Xuống bếp xin muối, chấm muối như anh đây mới ngon.”

Những người tôi nêu tên trên, ngày nay không còn nữa, hoặc đã cao đăng Phật quốc hoặc cát bụi trở về cát bụi từ lâu rồi.

Những chuyện về Việt Nam

Rời Diệu Đế, chúng tôi đến chùa Từ Vân. Thầy trụ trì Thích Vân Pháp và anh Quân đã quen biết nhau từ một chuyến du lịch, tham quan chùa chiền ở Miến Điện hay Tích Lan trước đó.

Huyền Ái Tông

Chúng tôi vào chùa lễ Phật, rồi sang hậu liêu, Thầy Trụ trì đang thọ trai, nên chúng tôi được thị giả mời sang phòng khách uống trà. Sau khi thọ trai xong, Thầy Vân Pháp sang tiếp nhóm chúng tôi rất thân tình. Thầy đem hộp bánh chocola ra mời, mọi người không dám chối từ.

Thầy ngồi đã lâu, hơn nửa vào giờ trưa nên chúng tôi cáo từ. Mọi người được mời chụp tấm ảnh kỷ niệm với Thầy cạnh bức tranh thư pháp.

Những chuyện về Việt Nam

Nghĩ rằng còn chút thì giờ, nên tôi đề nghị đi viếng chùa Tường Vân, mọi người đều đồng ý, mặc dù đã quá muộn. Cho nên đến chùa, chỉ viếng cảnh chứ không thể vào Chánh điện lễ Phật. Tôi đi tìm và gặp Tháp của Hòa Thượng Chơn Thiện, Thầy là người chủ xướng, tôi tham gia vào thành lập Tổng Hội Sinh Viên Vạn Hạnh, nếu tôi nhớ không lầm, ngày 12 tháng Giêng năm 1965, lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng Viện Đại Học Vạn Thủy, ngay sau buổi lễ, thầy Chơn Thiện biết tôi là bạn với anh của Thầy là Nguyễn Văn Quỳnh, nên Thầy mời tôi tham gia, tôi mời anh Nguyễn Đình Nam cùng tham gia, sau khi liên danh chúng tôi đắc cử, Luật sư Trần Tiến Tự làm Chủ tịch, Thầy Chơn Thiện, Phó Ngoại vụ, tôi Phó Nội vụ, anh Trần Thiện Bất Tổng Thư Ký, anh Nguyễn Đình Nam Phó TTK, chị Nguyễn Thị Nghĩa Thủ quỹ.

Mấy năm trước tôi đã biết tin Thầy viên tịch, nay ra Huế thăm lại Tường Vân, thấy được công trình xây dựng chùa rất hoành tráng, tôi đã tìm thấy tháp của Thầy. Trước kia tôi biết thế danh thầy là Nguyễn Hội, sinh năm 1942, pháp hiệu Chơn Thiện, nay mới biết thêm Pháp danh Thầy là Tâm Ngộ, nên phía sau lưng bia mộ của Thầy có một chữ Ngộ.

Huỳnh Ái Tông

Vì buổi trưa chư Tăng nghỉ trưa, không thấy ai cả, nên mọi người ra về. Khi ra tới xe đậu trong sân chùa, tôi chợt nhớ, phía tay phải của chùa có ngôi nhà khá lớn, cửa mở và gian bên cạnh cũng mở cửa, nên tôi trở vào, bước lên các bậc thang, đi qua khoảng sân, bước vào trong gian chính, tôi thấy có một bàn thờ khá lớn, treo dọc tấm ảnh màu của Hòa Thượng Chơn Thiện. Không thể gọi là Tổ đường, có thể gọi là điện thờ Hòa Thượng Chơn Thiện.

Trước bàn thờ có một bộ ván, hai bên là 2 hàng pháp khí, trước bộ ván có chuông và mõ.

Những chuyện về Việt Nam

Tôi nghĩ, có thể trước đây là phòng làm việc hay phòng khách của Hòa Thượng. Tôi bước qua bên cạnh, là một căn phòng nhỏ, có lẽ là phòng của thị giả của Thầy. Dù rằng không thể vào Chánh điện lễ Phật, nhưng đã viếng được tháp, bia mộ và điện thờ Hòa Thượng, nên tôi ra xe.

Đã quá trưa, nên chúng tôi đi luôn đến nhà hàng chay Thiền Tâm dùng cơm trưa.

Trời hôm nay cũng khá oi bức, sau khi dùng cơm xong chúng tôi về khách sạn nghỉ ngơi, để 16 giờ 30 trả phòng, ra phi trường Phú Bài đáp chuyến bay 18 giờ 30 về Sài Gòn.

Về khách sạn nghỉ một lúc, nhìn đồng hồ đã 15 giờ, tôi nghĩ sao mình không đến Từ Đàm thăm lại chốn xưa ? Vào tháng Giêng năm 1964 chúng tôi ra Huế với Phái đoàn Huỳnh Trưởng Thủ Đô, năm đó chúng tôi ngụ tại chùa Linh Phong, thăm viếng Từ Đàm, Từ Hiếu, Diệu Đế, Thiên Mụ, Ba La Mật

...

Huỳnh Ái Tông

Tôi gợi ý, nhà tôi đồng ý thế là chúng tôi gọi Taxi đi tới Từ Đàm, mới vào sân chụp ảnh chùa, tháp và cây Bồ đề, có một cô Phật tử chỉ cho nhà tôi biết trên lầu chỗ Hòa Thượng Thích Trí Quang ở. Thế là chúng tôi lên lầu, cô ta lại theo lên hướng dẫn chúng tôi nhờ một thầy đang tưới lan, nhờ thầy ấy giúp cho vào thăm Hòa Thượng. Thầy ấy cũng sốt sắn đi tìm Thị giả báo cho biết chúng tôi muốn thăm viếng Hòa Thượng. Vị tăng này bảo cho tôi biết thăm được hay không là do Thị giả.

Khi Thị giả mở cửa phòng ra hỏi tôi có việc chi cần gặp Hòa Thượng. Tôi cho biết trước đây khi Hòa Thượng ở Quảng Hương Già Lam, Gia Định giáo sư Nguyễn Văn Hai nguyên Phó Viện trưởng Viện Đại Học Huế có nhờ tôi đến thăm sức khỏe Hòa Thượng, nay nhân tôi từ Sài Gòn ra đây muốn thăm sức khỏe của Hòa Thượng.

Những chuyện về Việt Nam

Thị giả hỏi:

- Có phải Hồng Dương Nguyễn Văn Hai không ?

- Dạ phải.

Thị giả ôn tồn nói với tôi:

- Xin lỗi ! Do Hòa Thượng bị bệnh mất ngủ, nay ngài đang ngủ, tôi không thể đánh thức ngài dậy. Tôi đưa hai đạo hữu vào nhìn Hoà Thượng đang ngủ mà thôi.

Tôi hỏi xin chụp ảnh. Thị giả từ chối bảo không nên. Ngay lúc đó, Thị giả hướng dẫn chúng tôi tới cửa phòng ngủ của Hòa Thượng, nhẹ nhàng Thị giả mở cửa, ra dấu cho chúng tôi bước vào. Tôi nhìn thấy Hòa Thượng nằm trên cái giường, ngài nằm nghiêng tay trái, đắp toàn thân một cái chăn, trừ có mặt và bàn tay trái ngài đưa ngang mặt, tay phải trong chăn, đầu trùm chiếc mũ nâu. Trông sắc mặt ngài hơi gầy, da mặt hơi xanh hay vì trong phòng không được sáng, nên thấy như thế.

Tôi lễ xong ngài một lễ, Thị giả ra dấu chỉ xá mà thôi, nên tôi xá đủ ba xá rồi đứng lên, nhà tôi cũng xá xong ba xá, thế là chúng tôi rời khỏi phòng để Hòa Thượng nghỉ.

Huỳnh Ái Tông

Sau đó, chúng tôi qua Chánh điện lễ Phật, vừa lễ xong tôi gặp Nguyễn Thanh Chi là cựu học sinh Phan Đình Phùng, chúng tôi chụp ảnh, trao đổi vài câu rồi tôi rời Chánh điện.

Chánh điện chùa Từ Đàm

Sau đó, Thanh Chi ra sân gặp chúng tôi cho biết trước đây có đi Từ thiện, được Phạm Thị Minh Nguyệt cựu học sinh Nguyễn Trường Tộ đưa đến viếng thăm chùa này. Rồi chúng tôi chia tay, vì tôi còn ít giờ để ra phi trường.

Những chuyện về Việt Nam

Về đến khách sạn, chúng tôi còn 10, 15 phút kiểm tra lại hành lý, giấy tờ rồi xuống phòng Lễ tân trả phòng. Sau đó chúng tôi lấy Taxi ra phi trường, còn Quân buổi trưa lúc 15 giờ đã có xe rước đi về Đà Nẵng, để sáng hôm sau về Sài Gòn, nghe đâu về Đà Nẵng anh mãi mê tham quan, chụp ảnh nên trễ chuyến. Nhưng cũng về đến Sài Gòn trong buổi sáng hôm đó.

Chúng tôi không ai ký gửi hành lý, xuống máy bay rồi, chúng tôi chờ một lúc không thấy Đà, Laura và Tiên đâu cả. Ra ngoài nhà ga tại cửa Ra chúng tôi chờ một lúc cũng không thấy ai cả, nên chúng tôi đành ra về không có chia tay vào giờ chót.

Huyền Ái Tông

Chuyến đi Huế lần này, trước tiên tôi nghĩ cho nhà tôi biết thêm Huế, mặc dù vài năm trước chúng tôi đã có một chuyến du lịch tham quan Đà Nẵng, Huế, động Phong Nha, Thiên Đường ở Quảng Bình. Riêng Huế có tham quan Đại Nội, viếng thăm chùa Thiên Mụ.

Lần này nhà tôi được viếng Từ Đàm, Từ Hiếu, Từ Vân, Tường Vân, Diệu Đế nhất là được viếng thăm Hòa Thượng Trí Quang, Thiền sư Nhất Hạnh mọi chuyện đều là duyên. Có đủ nhân duyên thì thành tựu. Tôi hiểu vì sao không được chụp ảnh quý ngài.

Vì giới làm thơ ngày trước ai cũng thuộc 2 câu thơ cổ:

美人自古如名將
不許人間見白頭

*Mỹ nhân tự cổ như danh tướng,
Bất hứa nhân gian kiến bạch đầu*

Tạm dịch :

Người đẹp từ xưa như tướng giỏi
Chẳng hẹn chờ ai thấy bạc đầu.

8664250419

Đi thăm bà con

Về Bù Húc thăm hai cô em.

Năm ngoái tôi đã đến Bù Húc nay là xã Phong Hòa Huyện Lai Vung tỉnh Đồng Tháp tìm thăm bà con bên ngoại. Tôi đã gặp được một chú và 2 cô em. Họ và tôi cùng đầu ông bà cố.

Do lần trước nhà tôi thấy cháu bé Tư, buôn bán lam lũ, dùng tay trần tiếp xúc với nước đá lâu ngày, tay bị chai, nên nhà tôi mua một ít cặp gang tay, vì thế cần đến thăm để cho cháu dùng.

Cũng như hai lần trước, hôm nay Thứ Tư 24-4-2019, chúng tôi ghé nhà cô Tám là mẹ của cháu bé Tư, cô Tám và bé Bảy lăng xăng nấu ăn, lại chuẩn bị hái trái cây của vườn nhà để cho tôi mang về, nào là chuối, xoài, cam, bòn bon, nhãn, mận. Có thứ cháu bé Bảy hái của vườn nhà, có thứ về đến nhà rồi tôi mới biết là cháu đi mua.

Cô Tám cho biết cô Bảy không được khỏe, nên sau khi dùng cơm, trước khi về Sài Gòn, tôi đi thăm cô Bảy, mới được biết rằng cháu ngoại của cô dính đến chuyện dùng ma túy, nên cô thương cháu lo đến ăn không ngon, ngủ chẳng yên. Tôi khuyên cô “thương cho roi cho vọt, ghét cho ngọt cho bùi”, vì mẹ cháu thương cháu quá, chịu cháu quá nên cháu hư, bây giờ cô có lo cũng chẳng làm được gì, ráng giữ gìn sức khỏe, đừng để đổ bệnh lại báo các cháu.

Huỳnh Ái Tông

Cô Trương Thị Bảy và nhà tôi

Cô Bảy này bằng tuổi tôi, cô Tám bằng tuổi nhà tôi. Anh em bên ngoài tôi chẳng có nhiều, ai cũng tuổi già sức yếu cả. Tôi định lần này đưa 2 cô đi thăm chị của tôi, do cô Tám nhắc, lâu rồi không gặp lại chị tôi. Nhưng tôi không sắp xếp được.

Thăm cô Bảy, lại gặp cháu Mai là con út của cô, lấy chồng ở Biên Hòa về chơi với đứa con trai, hỏi ra cháu ở gần Cầu Hang và thỉnh thoảng đi Quan Âm Tu Viện, nơi chúng tôi thường đi chùa này.

Bé Bảy, cháu Mai, tôi, cô Bảy và cháu ngoại

Cô Bảy với tôi, anh em chuyện vãn một lúc rồi từ giả ra về. Tôi dự định ghé thành phố Mỹ Tho cho nhà tôi thăm cô Mỹ Chiêu, vì nghe cô bệnh.

Những chuyện về Việt Nam

Ghé Mỹ Tho và đi Bình Thạnh, Gia Định thăm các Cô, Thím

Đến Mỹ Tho, chúng tôi phải ghé nhà em trai của cô ở đường Lê Lợi, chú ấy mất năm ngoái chúng tôi có đi đám tang, nay còn thím và con trai ở nhà, thím phải ngồi xe đưa chúng tôi đến nhà cô Bảy Chiêu, ở đường Phan Hiền Đạo, cách nhau chẳng xa, nhưng do nói chuyện với nhà tôi, thím quên chỉ đường nên bị lạc một khúc chẳng xa.

Đến nhà gặp cô Mỹ Chiêu, chúng tôi mừng vì cô đã bình phục, tuy sức khỏe vẫn còn yếu vì người già.

Tôi dự định Thứ Năm đi gặp các bạn ở nơi họp mặt hàng tuần tại Cầu Trắng, hôm sau Thứ Sáu tôi sẽ đưa nhà tôi đi thăm chị thứ Ba của Cô Mỹ Chiêu là Bùi Thị Ánh ở đường Đinh Bộ Lĩnh, Quận Bình Thạnh, gần Cầu Sơn, Thị Nghè.

Nhà tôi, cô Mỹ Chiêu, thím Bùi Thế Quân

Thăm một chốc, chúng tôi ra về, ngại thời tiết dạo này oi bức, xe có máy lạnh, về tới Sài Gòn mới có hơn 4 giờ, vậy mà chúng tôi vẫn bị say nắng.

Huỳnh Ái Tông

Thứ Sáu 26-4-2019, chờ cho người ta đưa con đi học, đi làm, hơn 8 giờ tôi gọi xe Grab đi sang Gia định thăm cô Ba Bùi Thị Ánh.

Cô Ba này với Cô Bảy Chiêu và chú Quân là con ông thứ Tám, bà nội của nhà tôi Thứ Hai. Ông cố của nhà tôi là thầy giáo ngày xưa ở Tầm Vu, Tân An, ông bà mất sớm, bà nội của nhà tôi là chị lớn, phải nuôi các em ăn học. Ông Thứ Bảy là Bùi Văn Dương làm Thanh Tra Học chánh ở Bến Tre, ông Thứ Tám là Bùi Văn Tài làm Trưởng Ty Thú Y ở Mỹ Tho.

Ông Bà Cố của nhà tôi

Chồng của cô Ba Ánh là kỹ sư Long, làm Trưởng ty Kiến Thiết ở Cần Thơ. Năm 1969, ra Trường Quân Cụ, tôi xuống Cần Thơ chờ phân bổ đi đơn vị, tá túc mấy ngày ở nhà kỹ sư Long, chúng tôi thường gọi là Dượng Ba Long. Trước 1975, cô Dượng Ba đã có biệt thự ở đường Đinh Bộ Lĩnh, quận Bình Thạnh, chúng tôi đã có đến đó mấy lần. Gần đây Dượng ấy đã mất, trước đó cô Ba đã bị tai biến nằm một chỗ, nhà phải có người giúp việc, vì cô không thể đi lại, các em hoặc có gia đình ra riêng, hoặc còn đi học.

Nhớ lại năm kia, chúng tôi đi sang Tân Tây Lan thăm chú Bùi Thế Hùng và Bùi Thế Dũng là con ông Tám, em của hai cô này.

Những chuyện về Việt Nam

Trước khi đi, chúng tôi gọi điện thoại, nhưng điện thoại viên báo là số điện thoại ấy không còn tồn tại. Thôi thì gọi xe đi theo trí nhớ, rồi đến đó tìm. Tôi cũng lo vì nghe đâu nhà đã xây cất lại do biệt thự cũ, mưa ngập 3, 4 tấc nước. Nhưng tự tin “đường đi ở dưới hai lỗ mũi”, nên không còn phải lo.

Cuối cùng chúng tôi tìm ra nhà. Cháu ngoại dâu của cô đưa chúng tôi vào gặp cô, sau khi biết chắc rằng có bà con với nhau.

Vào trong nhà, chúng tôi được đưa thẳng ra phía sau, cô và con gái là em Nga nhận ngay ra nhà tôi. Cô cháu, chị em mừng rỡ với những giọt nước mắt vì xúc động. Thấy cô ngồi trên xe lăn, thần sắc khỏe mạnh, do cô bị tai biến nên mới đầu khó nghe cô nói, nhưng rồi quen dần.

Nga chuẩn bị cắt móng cho cô, nên hai mẹ con ngồi phía sau nhà cho mát. Nhà cô là biệt thự có lầu, mới xây cất lại cho khỏi bị ngập nước khi trời mưa, xung quanh nhà cô chừa chừng 1 m, nên gió lùa mát mẻ.

Nga đem ghế cho chúng tôi ngồi và đề nghị ngồi nơi đó cho mát, em bung khay nước mời chúng tôi giải khát rồi đi làm. Nhà tôi tiếp tục thăm hỏi, trò chuyện. Cô cháu vui vẻ bên nhau.

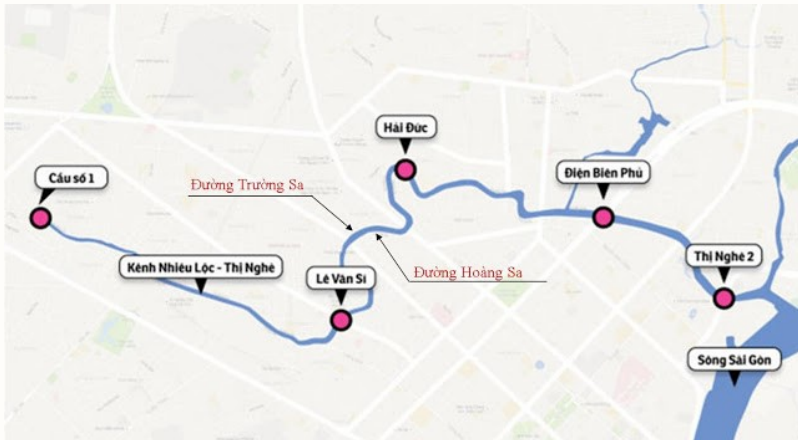

Nhà tôi và cô Bùi Thị Ánh

Huyền Ái Tông

Khoảng 10 giờ 30 cô muốn vào nhà để dùng bữa. Tôi gọi cô cháu dâu ở nhà bên cạnh sang giúp. Đưa cô vào phòng rồi chúng tôi xin phép ra về.

Đi về, chúng tôi muốn trải nghiệm, đi theo đường Trường Sa từ Xa Lộ cho đến cuối gàn Đệ Nhất Khách sạn, xe chạy ngoằn ngoèo theo kênh Nhiêu Lộc dĩ nhiên là xa hơn chạy đường thẳng, nhưng cũng nên đi cho biết, nước kênh sạch không còn hôi thúi như xưa, nhà cửa hai bên đường Trường Sa và Hoàng Sa đều khang trang.

Kênh Nhiêu Lộc, đường Trường Sa và Hoàng Sa chạy 2 bên kênh

Người xưa để lại tục ngữ “Bà con xa, láng giềng gần”. Do bà con, họ hàng lâu ngày không đi lại thăm viếng nhau nên tình cảm phai nhạt, xa dần. Chính vì vậy mà tôi thường thăm viếng khi có dịp, có như thế mới mong tình cảm họ hàng khăng khít nhau luôn.

8664260419

+

Quán Cà phê khu Cầu Trắng

Hôm qua đi Bù Húc thăm 2 cô em và các cháu về, trời oi bức quá làm cho tôi bị cảm nắng. Đáng lẽ ra tôi không đi ra ngoài hôm nay, nhưng nghĩ tới vài hôm nữa về Mỹ rồi, có muốn gặp bạn cũng không có cơ hội, nên tôi gọi Grab đi đến quán Cà phê mà các bạn hẹn ước mỗi sáng Thứ Năm họp mặt tại đó.

Đó là quán Sinh tố Cà phê 88, ngay góc đường Nguyễn Quý Cảnh và đường số 7 Phường An Khánh, Quận 2.

Muốn đi tôi phải dùng Grab, gọi Grab đã có app của Grab, điểm đi do định vị GPS chỉ ra nhưng điểm đến người đi phải cho địa chỉ, tôi đi vài lần chỉ biết số 88 nhưng không rõ đây là địa chỉ thuộc đường Nguyễn Quý Cảnh hay đường số 7, lên mạng dò tìm, nó không phải là 88 của đường Nguyễn Quý Cảnh mà cũng chẳng phải của đường số 7, thực ra nó là số 85 đường số 7. Đi đến đây, nếu đi từ Cầu Sài Gòn, xuống dốc cầu sẽ gặp Cầu Đen qua khỏi Cầu Đen chừng 200 m là Cầu Trắng, queo phải qua Cầu Trắng là đường Song Hành, qua Song Hành quán cà phê 88 nằm bên tay trái có 2 mặt tiền trên đường Nguyễn Quý Cảnh và đường số 7.

Nơi đây gặp nhau là những đồng môn học sinh Kỹ thuật Cao Thắng hoặc Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật, trước 1975 họ dạy ở các trường kỹ thuật Việt Nam, làm ở Điện Lực hoặc Xi măng Hà Tiên.

Hôm nay ngày Thứ Năm 25-4-2019, tôi đến nơi thì đã có các anh Nguyễn Văn Dưỡng, Nguyễn Xuân Thới, Nguyễn Đức Lộc ngồi ở bàn cà phê, còn có Trần Văn Mẫn đi ra ngoài, một chốc anh trở lại, sau cùng là Thái Thí.

Huỳnh Ái Tông

Tông, Mẫn, Thái Thí, Dưỡng, Thới, Lộc

Lần nào anh Thới đến cũng mua theo một nải chuối cao sáp luyệt, vài củ khoai lang luyệt hôm nay có thêm bánh tráng ngọt Bến Tre đã nướng và Mẫn đem theo một hộp đậu phộng da cá.

Anh Dưỡng cho biết Lê Đình Cần tháng 6 sẽ về lại, rồi anh gọi cho tôi nói chuyện với Nguyễn Hữu Phòng, vì Phòng và Dưỡng cùng học Ban Kỹ nghệ Sắt ở Bách khoa, ngày đám cưới của Phòng, chỉ có Phòng, Dưỡng và một anh nữa đi máy bay xuống Rạch Giá làm đám cưới, nên họ thân nhau.

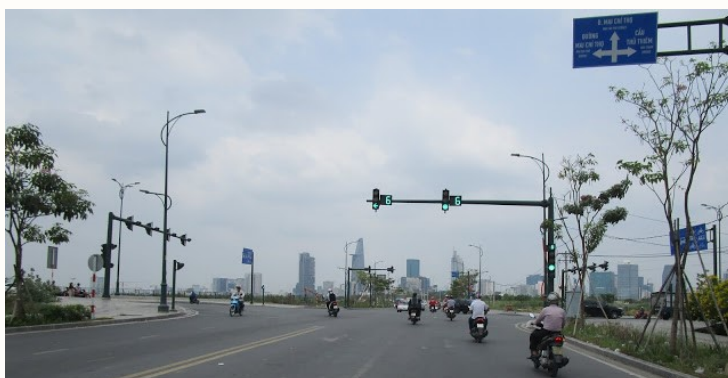
Chúng tôi ngồi đến hơn 10 giờ, Thái Thí về trước, sau đó anh Thới về để đưa thằng cháu nội đi học rồi chúng tôi chia tay nhau.

Hôm nay khi đi cũng như lúc về tài xế đều dùng xa lộ Đông Tây, ít đèn xanh, đèn đỏ, đường thênh thang dễ chạy xe. Chuyến về tôi quay video khi xe chạy trong đường hầm, tiếng động cơ rất ồn, tôi cũng chụp vài tấm ảnh ghi hình cao ốc 81 tầng.

Những chuyên về Việt Nam

Đường dẫn vào đường Hàm qua sông Sài Gòn.

Bệnh viện Nhiệt đới.

Huỳnh Ái Tông

Bệnh viện Tâm Thần, tục gọi là Nhà thương điên Chợ quán, trước 1945, Pháp đã cho an trí Huỳnh Phú Sổ tại nhà thương này một thời gian.

Về tới nhà, tôi phải đi nằm nghỉ ngay vì hôm qua bị say nắng, hôm nay trước khi đi tôi đã uống 2 viên Tylenol. Gặp nhau một buổi, nhưng tình cảm sẽ còn tồn đọng dài lâu, nhất là những bạn già càng ngày càng khó gặp vì tuổi già sức yếu, bệnh hoạn và rời xa ta không hẹn ngày tái ngộ.

8664260419

+

Một chút dầu xưa

Sáng nay đưa nhà tôi đi chợ Bến Thành mua một ít bánh kẹo của cửa hàng Hòa Lợi đem về cho các con cháu ở Mỹ. Trong khi chờ nhà tôi vào chợ mua vài bộ quần áo cho con gái, tôi đứng chờ trên đường Lưu Văn Lang, nơi đây vào năm 1948 hay 49 tôi đã trú ngụ 5, 7 ngày tại số 36, đường Sabouraine, đó là địa chỉ của Nhà thuốc Hạnh Mai, thuốc dán hiệu Con Rắn. Người miền Nam xưa ai cũng từng nghe biết 2 hiệu thuốc đó cũng như dầu Nhị Thiên Đường ở Phú Lâm hoặc dầu Cù là Mac-Phsu ở đường Lê Thánh Tôn.

Huỳnh Ái Tông

Hôm nay công và cầu làm nhà ga Bến Thành dọn dẹp, nên tôi thấy nhà Chú Hỏa rõ hơn.

Tôi chạy xe ngang qua Bệnh viện Đa Khoa, nhớ tới Bót Lê Văn Ken, Bệnh Viện Sài Gòn, rạp ciné Vĩnh Lợi, những kios sách cũ bên hè Bộ Công Chánh, nay chỉ còn lại có Bệnh viện là hình bóng cũ của Sài Gòn năm xưa mà thôi.

Những chuyện về Việt Nam

Bệnh viện Sài Gòn xưa và nay

Về đến nhà như dự tính, tôi mang quyển *Câu hò miền Nam* đến Cư xá Lữ Gia biếu cho thầy Cù An Hưng. Năm kia đến thăm, Thầy đã cho tôi quyển *Trại Súc Vật* cùng quyển 1984 của tác giả George Orwell (1903-1950).

Đến nhà Thầy, tôi không nhớ rõ địa chỉ, nên hỏi người cùng dải phố, có cô gái tận tình chỉ cho tôi nhà Thầy, có nhiều cây mai trồng trong chậu, đến nơi thấy số 22/33, có lẽ đó là số của đường Lữ Gia, Phường 15, quận 11.

Tôi bấm chuông, đợi một chốc không thấy động tịnh tôi lại gõ vào tấm che kèm cửa sắt, thêm một hồi lâu, nghe tiếng hỏi: “Có chi không ?” Nhìn kỹ qua khung lưới thấy khuôn mặt Thầy hiện ra nơi đó, tôi trả lời ngay: “Dạ ghé thăm thầy.” Thầy đáp ngay: “Xin lỗi ! Tôi bận quá ! Phải đi ngay bây giờ !”.

Tôi đưa qua khe hở túi nylon, trong đó có quyển sách và nói:

Huỳnh Ái Tông

- Xin biểu Thầy quyển sách.

- Cám ơn.

Thầy lấy rồi đi vào, tôi cũng lên xe đi tìm thăm Nghi Yên.

Vì không có địa chỉ, tôi phải đi tìm, vào sai một con hẻm, phải đi vòng qua con hẻm khác mới nhìn thấy nhà Nghi Yên. Có lẽ từ trong nhà anh nhìn thấy tôi dựng xe nên anh đi ra mở cổng, hỏi: “Tìm ai ?” Tôi chưa kịp trả lời, anh ta nhận ra tôi, tụt trả lời ngay: “Huỳnh Ái Tông đây mà !”

Lần này trông thấy Nghi Yên khỏe mạnh hơn lần trước. Tôi bỗng nghĩ sao trời oi bức quá, vậy mà trông thấy thiền sư Nhất Hạnh, Nghi Yên khỏe ra.

Chúng tôi trò chuyện, nhắc tới Trương Nguyễn Quang Vui, nhắc tới Triết Trần vừa mới nhờ tôi viết bài về Ngô Mạnh Thu, Nghi Yên hỏi tôi có gặp Tịnh Uyển Nguyễn Thị Oanh, Thiện Linh Đặng Văn Nữ. Còn nữa nhắc tới Nguyễn Hữu Vũ Cương đã lập gia đình và theo vợ đi Mỹ định cư.

Những chuyện về Việt Nam

Trong khi trò chuyện thì vợ Nghi Yên là Nhiều cùng con gái đi chợ về, chúng tôi lại trò chuyện tiếp, bên ngoài trời đổ cơn mưa, nhờ đó thời tiết bớt oi bức.

Nhìn đồng hồ thấy đã 12 giờ, cơn mưa đã nhẹ hạt, tôi chào vợ chồng Nghiễn ra về nghỉ ngơi, để buổi chiều đi họp mặt do Thành và Mai mời, nhân có cô Mỹ từ Pháp về thăm nhà.

Đến hơn 5 giờ 30, tài xế Thành mang xe đến đón tôi. Đường phố xe cộ vắng vẻ hơn ngày thường. Phố đã lên đèn. Khi đến nhà hàng không thấy có ai lạ, hỏi ra cô Mỹ đã đi du lịch ở Phan Thiết, nên không tham dự, mặc dù cô Mai đã sắp đặt, hẹn trước.

Bữa cơm tối nay còn có vài người không tham dự được, như Đặng Đình Quốc Bảo đang du lịch thăm con ở Canada, Nguyễn Hữu Lộc e ngại người ta nghĩ Lộc dự tiệc mừng 30 tháng 4. Còn Bắc Sơn xin phép vắng mặt vì bận việc riêng, nên chúng tôi dự họp mặt chỉ có anh chị Nguyễn Hữu Bi, anh Nguyễn Văn Bính, anh chị Ngô Đức Duyệt, anh chị Nguyễn Xuân Tâm, sau cùng có người đến trễ là cô Nguyễn Thanh Tâm, vợ chồng Thành Mai và tôi. Nhà tôi cũng không dự được vì còn bị cảm, chưa thật sự khỏe mạnh.

Huỳnh Ái Tông

Họp mặt tuy ít người, nhưng rất vui và ấm cúng. Đến hơn 8 giờ, tiệc tàn. Tâm đưa anh Bính về, Thành-Mai đưa anh chị Bi về, còn tôi được tài xế Thành của Thành đưa về. Thành và tôi trao đổi về xứ Banmêthuôt, quê hương của Thành, đó cũng là nơi tôi khởi nghiệp nhà giáo của mình với những em học sinh người Thượng, người Chăm, người Thái của tôi như Y Tà-Lung Arul, Thạch Văn Mè, Nãi Văn Anh, Vương Ngọc Nha, Linh Ký Nam ...

Hôm nay là ngày Chủ nhật 28-4-2019, do là trong những ngày lễ, người ta đã về quê hay đi du lịch, cho nên đường phố Sài Gòn vắng vẻ hơn những ngày cuối tuần khác. Ngồi trong xe, nhìn đường phố nhớ tới vài chục năm trước, người ta chạy loạn, người ta tìm đường bỏ xứ ra đi. Thấm thoát vậy mà đã 44 năm qua rồi, vết thương đã từ từ lành lại tùy theo nỗi khổ đau của từng người.

8664290419

Tình bạn

Mặc dù tôi uống trụ sinh, uống Vitamin Becossa theo lời cô Mai chỉ dẫn, nhưng vẫn chưa được khỏe hẳn, định hôm nay và ngày mai nghỉ dưỡng sức để về Mỹ, ít nhất ngồi máy bay từ Tân Sơn Nhất tới Narita của Nhật cũng phải mất 6 tiếng, từ Narita bay về Dallas cũng mất 12 tiếng và từ Dallas về nhà cũng mất thêm 2 tiếng. Sáng sớm 5 giờ ra phi trường, về tới nhà cũng khoảng 11 giờ đêm, lúc đó là 11 giờ trưa hôm sau giờ Việt Nam.

Huỳnh Ái Tông

Vậy mà sáng sớm hôm nay 29-4-2019, Đặng Vĩnh Bửu đã gọi tôi, cho biết Trần Xuân Minh muốn mời vài anh em tới, uống vài ly chia tay. Làm sao từ chối được, đành phải hẹn buổi trưa 12 giờ tại 203 Đào Duy Từ. Nhà tôi khuyến khích: “Anh em có lòng, mời thêm vài người nữa cho vui.” Tôi nhắc Bửu nhớ gọi Nhiều và Đình Bá Phát, tôi gọi Lâm Văn Tấn. Tấn nhận lời, nhưng sau đó từ chối vì có đám giỗ, không dứt ra được.

Chúng tôi không có ai nhiều, vẫn Trần Xuân Minh, Đặng Vĩnh Bửu, Nguyễn Văn Hương, Nguyễn Minh Chiêu, Minh cho biết Phát không thể tới vì “tài xế” đi khỏi. Thôi thì cây nhà, lá vườn. Chúng tôi vui vẻ tiệc chia tay từ 12 giờ tới 3 giờ chiều chia tay. Trong lúc chén tạc chén thù, Chiêu hỏi tôi: “Ngày mai có rảnh không?” Tôi biết Chiêu muốn mời một tiệc khác. Tôi phải từ chối ngay: “Xin lỗi ngày mai tôi khóa sổ rồi để chuẩn bị ngày mốt lên đường.”

Tông, Chiêu, Hương, Minh

Những chuyện về Việt Nam

Lịch của tôi như thế rồi. Vậy mà sáng sớm ngày 30-4-2019, Lê Thanh Ánh gọi tôi : “Có rảnh không đến quán cà-phê 7B gặp anh em trò chuyện cho vui.” Hợp với tôi, vì tôi vừa ham vui, vừa thích gặp bạn bè.

Nhà tôi mấy lần định gặp vợ chồng Lê Thanh Ánh hoặc ở quán Cà-phê 7B hay quán Cây Tre, nhưng chưa thuận tiện gặp nhau, nay Ánh gọi tôi hỏi ngay: “Có bà xã đi không ?” Ánh trả lời ngay: “Có”. Ngại bạn hiểu lầm tôi phải giải thích ngay : “Nhà tôi muốn gặp để thăm hỏi bà xã ông, mấy lần định hẹn gặp mà chưa làm được, nên tôi phải hỏi để đưa nhà tôi đến.” Ánh khuyến khích: “Ừ ! Đến đi có bà xã Đình Bá Phát nữa.” Nhưng khi báo cho nhà tôi chuẩn bị đi thì nhà tôi cho biết: “Sáng sớm mà em nhòn nhọn muốn ỏi. Thôi thì anh đi gặp anh em cho vui. Cho em gửi lời thăm chị Ánh nghe !”

Hôm trước, sau khi Điềm mất anh Thới, vợ chồng Ánh, Tấn và tôi đã uống cà phê tại quán 7B một lần rồi. Lần này tôi vào khu đó tìm, nào là đường số 2, số 4, số 6, số 8, số 7 nhưng hỏi nhiều người đường 7B ở đâu ? Họ đều ngó ra trả lời không biết. Tôi phải tìm một anh xe ôm đang ngồi ở góc đường số 7 anh ta chỉ cho tôi: “Chạy thẳng tới cây đèn xanh đèn đỏ, quẹo tay phải sẽ thấy đường 7 B.

Tìm được đường 7B chỉ là một đoạn ngắn, chạy tới lui 2, 3 lần tôi vẫn không nhận ra cái quán đã ngồi hôm trước, cũng chẳng thấy vợ chồng Ánh đâu cả, cuối cùng tôi nhìn thấy Hòa, Hòa nhìn thấy tôi, tôi dừng xe lại, thấy Ánh cũng vừa đỗ xe cho bà xã xuống. Chúng tôi dựng xe, ngồi vừa xong thì bà xã Phát chở Phát đến.

Chúng tôi ngồi “tán dóc”, chuyện trên trời, dưới đất, nắng mưa không quên nhắc tới ngày 30 tháng 4 của 44 năm về trước, nhắc tới nhà văn Dương Thu Hương, khoa học gia Dương Nguyệt Ánh, ông Trump và chú Kim Jong Un vừa mới xử tử

Huyền Ái Tông

hình 4 cán bộ cấp cao đã dự hội nghị với Trump ở Hà Nội ... cho đến gần 11 giờ trưa mới chia tay.

Anh chị Lê Thanh Ánh, tôi, Phạm Văn Hòa, anh chị Đình Bá Phát

Tuổi già chỉ có giữ tâm hồn thanh thản, vui với gia đình và bè bạn. Vui vẻ thì sống thọ.

8664300419

Một chuyến trở về Mỹ

Tôi mua vé máy bay trở về Mỹ ngày 30-4-2019, nhưng hết vé nên chuyển sang đi ngày 1-5-2019. Bây giờ chúng tôi đã về hưu, nên đi về ngày nào không thành vấn đề, miễn sao cho mọi việc thuận tiện thì thôi.

Lần trước đi về, gặp người nhân viên trẻ làm đúng quy định hay khó tính tôi chẳng hiểu, nhưng xách tay của tôi dư vài kg,

Huyền Ái Tông

còn hành lý ký gửi còn thiếu vài ký, anh ta bắt tôi phải lấy bớt hành lý từ xách tay đem sang thùng hành lý ký gửi, thế là tôi phải san sẻ hành lý, phải nhờ dịch vụ quấn nylon chung quanh thùng hành lý, công làm 100 ngàn, tôi chỉ còn 85 ngàn, họ không chịu lấy, tôi phải đưa thêm 1 đô, họ mới chịu rồi trả bới cho tôi 5 ngàn.

Rút kinh nghiệm lần trước, lần này tôi tìm hiểu, xách tay hãng American Airlines (AA) quy định là bao nhiêu, họ chỉ quy định kích thước mà không quy định trọng lượng. Còn hãng Japan Airlines (JAL) quy định cả kích thước và trọng lượng là dưới 10 kg hay 22 pounds. Tôi và nhà tôi phải làm theo quy định của Japan Airlines, mặc dù chúng tôi mua vé của AA, nhưng do JAL thực hiện chuyến bay, nên chúng tôi nghĩ làm theo quy định của JAL cho chắc ăn.

Lần trước đi về bằng máy bay AA, nhưng chuyển cảnh ở Boston, một hành khách đi cùng chuyến bay với chúng tôi mang về Mỹ nào là cá Lóc, cá Sặc kho, thịt gà xào xã ... bị Hải quan khám xét, vất bỏ hết. Cô ta còn bị phạt 300 đô. Cô ta buồn hiu tâm sự với nhà tôi: “Mẹ cháu thức khuya, dậy sớm nấu nướng, vậy mà hải quan tịch thu hết, còn phạt 300 đô.”

Trước khi đi 2 ngày, nhà tôi mở Youtube cho tôi xem, một người từ Việt Nam về khai thùng mốp chứa nào cá, nào thịt muối, làm khô cả chục kg. Nhà tôi phân trần: “Đó không hiểu sao người ta đem qua được, không bị tịch thu, không bị phạt chi cả !!”. Tôi nhớ 15 hay 20 năm trước từ Việt Nam trở lại Mỹ, tôi đem theo 2 hộp bánh Trung thu, chuyển cảnh tại Los Angeles bị Hải quan lấy ném vào thùng rác vì có nhân trứng !

Lần này vào cân hành lý, gặp cô nhân viên chẳng thắc mắc, cứ bỏ lên cân là cô ta dán nhãn, không nói nhẹ nặng chi cả.

Những chuyện về Việt Nam

Các tiếp viên JAL lần này có chuẩn bị, nhưng khi chào không đồng loạt, nên không đẹp mắt, lại có một nam tiếp viên trẻ, không như những lần trước, đội ngũ tiếp viên toàn là nữ.

Đến phi trường Narita tại Tokyo, chúng tôi được chuyển sang đi phi cơ của hãng AA. Tôi thích chuyển cảnh ở Chicago, nhưng lần trước bị chuyển cảnh tại Boston, lại phải đi một chuyến từ Boston về Chicago mất 3 giờ, rồi từ Chicago về nhà mất 1 giờ. Lần này chuyển cảnh ở Dallas Fort Worth.

Theo lịch trình, về đến Dallas vào lúc 4 giờ chiều. Đến 7 giờ đáp chuyến bay từ Dallas về Louisville. Trong chuyến này hành khách lên hết trên phi cơ, trời mưa khi phi cơ lăn bánh ra phi đạo. Chờ một lúc phi công thông báo vì có bão nên phi cơ không thể cất cánh, sẽ trở lại cổng khác để hành khách chuyển chuyến.

Trong khi chờ đợi, có một cô hành khách chừng 50 tuổi, cầm điện thoại, đến nói với tôi: “Chú ơi ! Con từ Việt Nam sang, không biết tiếng Anh, đi thăm con nhờ chú giúp đỡ, đây là con trai của con.”

Vừa nói, cô ta vừa đưa điện thoại cho tôi xem, thằng con trai cô ấy nói với tôi. “Chú ơi ! Mẹ cháu đi chung chuyến với chú, mẹ cháu không biết tiếng Anh, nhờ chú giúp đỡ !” Tôi trả lời ngay: “Được rồi, tôi sẽ giúp cho”.

Chúng tôi chờ khá lâu mới nhận được hành lý xách tay bị gửi theo máy bay, rồi được cho biết là hủy chuyến, mọi người phân tán, kẻ đi tìm chuyến bay đi phi trường khác, kẻ nhận chặn đấp để ngủ qua đêm tại phi trường, kẻ ghi vé đi chuyến khác. Hầu hết đều được ghi chuyến bay tới khởi hành lúc 8:25 tại Gate B16.

Huyền Ái Tông

Nhà tôi đi xe lăn, nhưng không có ai đẩy xe, tôi khuyến khích nhà tôi đi bộ, lúc nào thấy có xe đẩy, tôi sẽ đẩy cho nhà tôi. Vì chúng tôi phải đi từ cổng B48 tới cổng B16. Cô kia cũng đi xe lăn, không ai đẩy, nên tự đi theo chúng tôi. Đi được vài cổng có xe lăn, tôi lấy đẩy cho nhà tôi.

Khi chúng tôi đến B16, đã có nhiều người ngồi trên ghế, nằm dưới thảm, kê đắp chăn, người đắp áo lạnh. Một số người đã ngủ khò, một vài người sử dụng Laptop, một số người sạc điện thoại, thỉnh thoảng có người không ngủ, đi lại.

Một số công nhân làm tạp vụ như quét rác, lau cửa kính, lau dọn các nhà vệ sinh, lấy rác từ các thùng để vào xe đẩy. Nói chung vào ban đêm khi các chuyến bay ngưng, là lúc đội ngũ nhân viên tạp vụ rộn rịp làm vệ sinh trong phi trường.

Những chuyến về Việt Nam

Những hàng ăn đều đóng cửa, hành khách đói, khát mua thức ăn, nước uống tại các tủ do máy bán, trả bằng thẻ tín dụng hay tiền mặt.

Nhà tôi leo lên cái bàn đá (granito) nhỏ hình tam giác, dùng chiếc chăn một phần trải, một phần đắp, tôi lo sạc điện thoại và chỉ ngồi trên chiếc ghế bành mà thôi, thỉnh thoảng đi lại, suốt đêm không hề chớp mắt.

Đến 4 giờ sáng, có một chiếc phi cơ cất cánh, sau đó có một anh chàng đẩy 2 chiếc xe nhỏ 4 bánh chở báo, chắc là để giao cho các chuyến bay đường dài có cung cấp báo hoặc giả giao cho các cửa hàng có bán báo ở trong phi trường. Đến 5 giờ tôi mới nghe có chuyến bay khác và thấy bắt đầu có hành khách vào phi trường.

Huỳnh Ái Tông

Hơn 6 giờ thì chuyến bay của chúng tôi chuyển tới cổng B18. Đến 6:30 hành khách được mời lên phi cơ theo nhóm 1, 2 ... sau đó, họ gọi tên hành khách bổ sung. Chúng tôi không có tên, hỏi ra mới biết chúng tôi được chuyển sang Gate C11.

Từ B muốn đến C phải dùng Skyline, tức là phải lên xe điện. Khi lên xe, tôi không biết làm sao đến cổng C, thấy một bà mặc đồng phục của AA hỏi, bà ta chỉ dẫn: “Tôi chỉ đi tới A, còn anh đi C thì nhìn ở cửa khi nó ngừng có chữ A, B, C, D. Bây giờ tôi mới biết xe điện chạy vòng quanh một chiều. Khi tới cửa A bà ấy xuống, kế tiếp cũng là cửa A, cả 2 cửa đều có ghi từ A ... đến A ... Như vậy là tôi học được đi Skyline ở phi trường Dallas Fort-Worth.

Đến đây, chúng tôi được thay vé khác, chuyến bay khởi hành lúc 11 giờ. Trên vé đều có số chuyến bay, giờ bay, cổng đi nhưng không có số ghế. Bây giờ tôi mới hiểu vé của chúng tôi

Những chuyện về Việt Nam

chỉ là vé tạm, khi nào chuyến bay có chỗ trống, họ mới điền vào.

Tôi nghĩ, tôi đã làm việc mấy lần với nhân viên soát vé, yêu cầu họ cho số ghế, họ trả lời: “Chờ”, hoặc khi chuyển công, yêu cầu họ ghi số ghế, họ bảo đến cổng mới đó sẽ có. Tôi nghĩ chắc phải nhờ nhà tôi “lấy hên” đến làm việc với họ.

Tôi nhận thấy hành khách chờ đợi rất đông, chắc phải đi phi cơ lớn chứa trên 100 hành khách, còn tối hôm qua hay sáng sớm hôm nay phi cơ nhỏ chỉ chở được chừng 60 chỗ ngồi. Nhưng danh sách phụ “Upgrate” có 6 người, còn “Standby” tới 22 người, tôi đứng vị trí thứ 10.

Trong khi tôi đi tìm mua thức ăn, nhà tôi đi tiếp xúc với ông người Nhật phụ trách việc gọi khách lên máy bay. Nhà tôi ca bào con cá, đã đi từ Việt Nam, qua đây bị hủy chuyến, gần 3 ngày chưa về đến nhà. Ông ta hứa sẽ giúp đỡ.

Lúc đang mời hành khách lên phi cơ thì một cô Mỹ gọi tên tôi và nhà tôi, chúng tôi đến, tôi đưa 2 vé máy bay của chúng tôi cho cô ta đổi vé mới, cô Việt Nam đi cùng liền nhanh tay đưa vé cô ta vào. Cô Mỹ nói với tôi: “Bây giờ chỉ có 2 chỗ, ông đi 3 người phải không ? Tôi phải đáp: “Chúng tôi chỉ có 2 vợ chồng, còn cô này đi chung chuyến.” Thế là chúng tôi được đổi vé. Tôi nói liền với cô Mỹ: “Làm ơn giúp dùm cô này, vì cô ta không biết tiếng Anh”. Khi chúng tôi trình vé cho ông Nhật Bản kiểm soát người lên máy bay. Tôi nói với ông ta: “Làm ơn giúp dùm cô kia, vì cô ta không biết tiếng Anh.” Ông ta đáp: “Có thể”.

Tôi vào máy bay đã đầy kín người, mỗi dãy có 6 ghế, tôi ngồi hàng sau cùng số 47. Chẳng lâu sau, tôi thấy cô Việt Nam được đi, ngồi trên tôi 1 hàng ở dãy bên kia. Thế là tôi vui, vì cô ta

Huỳnh Ái Tông

cũng được đi, nếu không, không còn chuyên nào nữa trong ngày.

Hôm nay là Thứ Năm, cuối tuần là Derby Day, do vậy nhiều người đi đến Louisville để vui chơi vì trong 1 năm chỉ có ngày này là ngày hội lớn của Blue State, là nơi nuôi nhiều ngựa đua và có trường đua danh tiếng trên thế giới.

Trước đây tôi biết Kentucky là 1 trong 6 tiểu bang nghèo của nước Mỹ, có vùng nhà quê, báo chí mới phát hiện khoảng thập niên 1990, có những người Mỹ trắng đi chân không giày ! Nhưng ngược lại có kho vàng, chứa 2/3 số vàng của Mỹ và của các nước gửi Mỹ. Có trường đua ngựa danh tiếng thế giới, có hang động dài nhất thế giới Mamouth Cave.

Đến hơn 2 giờ chiều phi cơ mới đáp xuống phi trường SDF của Louisville, con gái tôi đi đón nói: “Cũng may mà cha mẹ về tới, chớ ba ngày này khó mà đi về đây !”. Đây là lần thứ hai chúng tôi phải nghỉ qua đêm tại phi trường, lần trước ở Denver. Tuy có vất vả, nhưng cũng có những cái được học, được có thêm kinh nghiệm.

8664030519

Đầu năm 2020 tôi về Việt Nam

Ngày càng lớn tuổi, sự đi lại khó khăn, năm nay về Việt Nam chúng tôi hơi vất vả, vì những nguyên do khách quan, chúng tôi không ngờ được.

Trước kia lúc qua Mỹ, lần đầu và một ít lần sau, về Việt Nam chúng tôi mua vé qua một đại lý tại Dallas, Texas. Từ nhà chúng tôi đi qua phi trường Los Angeles, rồi bay về Việt Nam có khi ghé trạm trung chuyển tại Đài Bắc, có khi ở Hồng Kông, vì chúng tôi đi hãng China Airlines hoặc Eva Airlines, sau chúng tôi đi hãng United Airlines, cũng phải ghé Hồng Kông.

Huyền Ái Tông

Về sau, có lẽ khoảng năm 2009, có người bạn giới thiệu cho chúng tôi một đại lý ở San Jose, từ đó chúng tôi đi hãng American Airlines (AA), hãng này liên kết với Japan Airlines (JAL), nên về tới Nhật phải đi máy bay của Japan Airlines vào ra Việt Nam, JAL lại liên kết với Vietnam Airlines, nên từ Nhật vào Việt Nam có khi đi hãng Vietnam Airlines. Đôi khi hãng AA đông khách, ngay tại Chicago họ đã chuyển cho chúng tôi đi JAL, tôi chưa đi hãng máy bay Korean Air, nhưng trong các hãng máy bay chúng tôi đi, chỉ có JAL là phục vụ tốt nhất, lịch sự nhất.

Thường chúng tôi đi từ sân bay trong thành phố chúng tôi, đến phi trường quốc tế Chicago mất 1 giờ bay, rồi từ Chicago đi đến phi trường Narita của Nhật mất khoảng 11 giờ 30 phút. Nhưng đi từ phi trường ở thành phố chúng tôi đến phi trường Dallas-Fort Worth mất 2 giờ, từ phi trường này bay đến phi trường Narita mất 13 giờ 45 phút, như vậy đường bay dài hơn. Ngồi trên máy bay 6 tiếng để đi du lịch ở Nhật, Đại Hàn, Úc châu đã cho chúng ta biết khó chịu như thế nào, vậy mà khoảng thời gian ngồi trên máy bay gấp đôi càng khó chịu hơn, nhất là đối với người lớn tuổi, như tôi năm nay cũng đã 80.

Lúc đến quầy vé tại phi trường nội địa gần nhà là Standiford (SDF), nhân viên hãng AA cho chúng tôi biết là có sự khó khăn, vì khi phi cơ đến phi trường Narita chỉ có 30 phút để chuyển máy bay. Có thể sẽ bị trễ chuyến. Tôi thật sự không lo chi cả, vì trước đây tôi đã bị trễ chuyến, nhân viên của JAL tại sân bay Narita cho biết họ sẽ lấy vé cho tôi đi tới Bangkok, tại Bangkok sẽ lấy vé cho tôi đi về Tân Sơn Nhất, nhưng sau đó tự họ tìm được chuyến bay của Vietnam Airlines, họ lấy vé cho tôi đi chuyến này. Do đó tôi mới được biết, vì có một hành khách là Việt kiều định cư ở Nhật, lên máy bay xong, anh ta bắt chuyện với tôi và cho biết anh ta lấy vé do người bạn làm đại lý cho biết đây là chuyến đầu tiên bay với dòng máy bay Airbus 300, sẽ ghé Đài Bắc để thêm xăng mất 1 giờ và rước

Những chuyện về Việt Nam

khách, quả đúng y như anh chàng này nói cho tôi biết, và chuyến bay đó chúng tôi về đến Tân Sơn Nhất khoảng gần 3 giờ sáng. Nhân viên phi trường cho biết, người ta sắp sửa chuẩn bị cho chuyến bay sáng mai thì chúng tôi mới về tới, với chỉ có 13 hành khách. Phi hành đoàn có người đùa vui nói với chúng tôi: “Air Việt Nam hôm nay khuyến mãi, quý khách mua vé ngồi, nhưng mỗi người đều được nằm nghỉ thoải mái.”

Khi máy bay đáp xuống phi trường Narita, tiếp viên thông báo những hành khách đi về Việt Nam, Trung Quốc cần phải nhanh chóng di chuyển sang chuyến kế tiếp và yêu cầu hành khách khác vui lòng nhường lối cho chúng tôi đi được dễ dàng.

Chúng tôi xuống máy bay, nhà tôi được xe lăn đón và đưa đi nhanh chóng đến cổng lên máy bay đi Việt Nam ở cổng 94, nhưng lần này chúng tôi không phải qua cổng khám xét hành lý, từ lầu 2 xe đẩy phải đẩy qua 2 cầu thang dốc để lên lầu 3, những lần trước phải qua cổng khám hành lý rồi đi thang máy lên lầu 3.

Lên phi cơ JAL đã thấy hành khách hạng First Class cũng như hạng Thương nhân ngồi đây, khoan chúng tôi chỉ còn chùng chục chỗ do khách bị trễ chuyến của chúng tôi.

Chúng tôi được cô đại lý bán vé ghi yêu cầu: “Veterian Meal Non-Dairy” nên lần này, hãng AA cũng như JAL dọn cho chúng tôi thức ăn không có mùi “curry” hơi khó ăn. Nhớ đến chuyến đi Chiêm báí Phật tích Ấn Độ, bữa ăn nào thức ăn cũng có mùi curry, nên nhà tôi không thể ăn được, nhờ có chuẩn bị món khô qua xào mặn đã tạm dùng suốt 2 tuần đi chiêm báí.

Về đến Tân Sơn Nhất chúng tôi chờ cho đến băng chuyền chạy ra một khối tháp: “Hành lý cuối cùng”, vẫn không có hành lý của chúng tôi, nhìn tới nhìn lui chung quanh gần chục hành khách chuyển cảnh tại sân bay Narita, đều chưa nhận được

Huyền Ái Tông

hành lý, chúng tôi mới biết do chuyển cảnh vội vàng, thì giờ quá ít nên hãng máy bay không kịp chuyển hành lý theo hành khách. Chúng tôi phải đến phòng khai hành lý bị thất lạc. Nhân viên tại đây cho biết: “Ngày mai cũng vào giờ này, hành lý mới về tới, muốn nhận sớm, tối mai đến nhận hành lý, còn không để tới sáng ngày mốt.” Ghi để lại cho họ chi tiết, số lượng hành lý, địa chỉ nơi đến và số điện thoại để liên lạc. Xong thủ tục này đã 12 giờ đêm, chúng tôi ra về không có hành lý lòng không được vui như mọi khi.

Hôm sau, có người gọi điện thoại báo tin các thùng hàng đã về, ngày mai có dịch vụ đem hàng giao, ở nhà nhận hàng dùm. Vì trong những thùng hàng của chúng tôi có những thức ăn chay và mặn loại thức ăn cần phải giữ lạnh, nếu để lâu có thể bị hư hại cho nên con tôi và tôi đến Tân Sơn Nhất để lãnh hàng. Để chắc chắn hàng đã về rồi như người ta cho biết. Chúng tôi gọi thiện thoại theo số họ đã ghi (84) 28 35470415. Gọi điện thoại mấy lần, không ai bắt máy. Tôi vào Trang mạng họ đã ghi: www.vietnamairlines.com. Chúng tôi vào trang mạng này và có điền mã số thùng hàng với 9 chữ số, như họ đã ghi lại sau khi chúng tôi nộp biên lai cho họ, nhưng máy cho biết sai vì còn thiếu chữ số.

Tôi nghĩ có người báo hàng đã về thì cứ lên Tân Sơn Nhất tiếp xúc với họ được chính xác hơn, Nhưng khi chúng tôi lên Tân Sơn Nhất thì được biết các hành lý đến tối mới về, giờ đến đúng như giờ ngày hôm qua. Thế là chúng tôi ra về. khi đi với xe Grap 4 chỗ ngồi giá 105 ngàn, tài xế lấy thêm phí vào phi trường 10 ngàn vị chi là 115 ngàn. Tôi và con gái đi về khoảng 4 giờ chiều, sẵn có chiếc Grap 7 chỗ ngồi lẫn bánh, chúng tôi lên xe, điện thoại di động của tôi không thể gọi xe, anh tài xế dung máy của anh ta liên lạc với tổng đài, nơi đây cho biết giá là 291 ngàn, vì giờ cao điểm.

Những chuyện về Việt Nam

Ngày 10-1-2020, buổi sáng tôi liên lạc với phi trường không được, khoảng 10 giờ hơn họ liên lạc báo cho con rể tôi biết, nếu cần tới phi trường nhận hàng, nếu không cần gấp buổi chiều họ sẽ giao các thùng hàng tới nhà.

Tôi có hẹn với bạn, nên buổi trưa tôi tới điểm hẹn ăn trưa với mấy người bạn không có nhiều, chỉ Trần Xuân Minh, Nguyễn Minh Chiêu, Nguyễn Văn Hương, Đặng Vĩnh Bửu. Khi tôi đến, các bạn đã dùng bữa trong khi chờ tôi đến trễ. Sau đó Bửu xin phép đi gặp mấy người quen ở bệnh viện Chợ Rẫy.

Tiệc chấm dứt khoảng 2 giờ chiều, tôi về nhà thì các thùng hàng đã được giao tận nhà, không phải trả phí tổn, con tôi biếu cho người giao hàng một số tiền. Có một thùng hàng toàn thức ăn đông lạnh, nhưng vẫn còn tốt mặc dù chúng đã bị trễ 2 ngày cộng thêm 2 ngày đi đường không được cất giữ trong tủ lạnh.

Huyền Ái Tông

Điều quan trọng là người cao niên, có nhiều thuốc uống nào là cao mỡ, cao máu, tiểu đường, thấp khớp, riêng tôi lại còn thêm cườm khô, cườm ướt mỗi ngày phải dùng 4 loại thuốc nhỏ mắt do 2 bác sĩ là cha và con đang điều trị cho tôi, có 2 thứ thuốc phải mua theo toa, 2 thứ cửa hàng dược phẩm bán tự do.

Hôm nay, nhận được các thùng hàng thức ăn, thuốc men, tôi mới yên chí không còn chi phải lo ngại, có thể ăn ngon, ngủ yên.

8664110119

Vài nét vui buồn

Mấy hôm nay tôi không thể tải lên Trang nhà Ái Hữu Vĩnh Nghiêm bài viết của mình, vì phần mềm WS-FTP95 không thể sử dụng, những lần trước tôi dùng Phần mềm FileZille để tải lên. Khoảng mười mấy năm qua, tôi sử dụng Nhà mạng GoDaddy.com, mỗi năm họ cứ lấy tiền của tôi từ Thẻ Visa trả cho 2 tên Miền và phần Lưu trữ 200 GB. Năm nay tự nhiên họ lấy tiền của tôi đồng thời lấy tên Miền của tôi là nsphathoc.org rao bán trên Mạng, tôi gửi điện thư yêu cầu họ trả lại, họ trả cho tôi tên miền khác, tôi đã không sử dụng từ lâu, nên tôi bỏ GoDaddy.com, chuyển sang dùng Bluehost.

Với Bluehost tại Việt Nam cũng không thể sử dụng phần mềm WS-FTP95, nên phải dùng FileZille. Trước kia với GoDaddy.com không cần chi tiết Port, nay dùng Bluehost không có số của Port, không thể vào Trang Mạng của tôi. Do đó phải điện thư cho con trai, đến nhà tôi lục sổ tay tìm chi tiết Port do Bluehost cung cấp trước đây, có số này tôi mới tải bài của mình lên Trang Mạng được. Nay mọi việc được giải quyết.

Chuyến về Việt Nam lần này như những lần trước, tôi đều mua vé của American Airlines (AA), do một đại lý ở Santa Ana bán vé. Cô đại diện cho là không có vé đường bay từ Chicago đến Nhật, nên đã lấy vé cho chúng tôi từ Dallas-Fort Worth đến Nhật, mọi lần đến Nhật chuyển máy bay có thời gian khoảng 2 giờ. Lần này, trước khi đi đến quầy vé tại Louisville, nhân viên hãng AA làm việc trên 30 phút mới lấy vé cho chúng tôi, họ

Huyền Ái Tông

cho biết khi chuyên máy bay chỉ có 30 phút, có thể hành khách chuyên kịp, nhưng hành lý thì không. Biết thế đành chịu mà thôi.

Đến phi trường Narita (NRT) của Nhật, tiếp viên thông báo cho biết những hành khách đi Việt Nam và vài nơi khác phải nhanh chóng rời khỏi máy bay và những hành khách khác vui lòng nhường lối, để chúng tôi kịp thời chuyên chuyên kế tiếp.

Về đến Tân Sơn Nhất (TSN) như mọi khi, chờ băng chuyên chuyên hàng hóa ký gửi ra, không thấy có, nhìn tới nhìn lui thấy chừng 9, 10 hành khách cùng chuyên từ Mỹ về đều không có hành lý, hỏi ra người ở Biên Hòa, kẻ ở Trà Vinh, có người ở Cà Mau. Rồi tất cả đến văn phòng khai hành lý bị trễ chuyên, về đến nhà 12 giờ đêm.

Hôm sau có người gọi điện thoại báo cho biết hành lý đã về, sẽ có người mang tới nhà. Vì trong mấy thùng hàng gửi có thức ăn, nghĩ là nên lên TSN lãnh hàng, để lâu có khi bị hư, nhưng lên đến nơi mới biết, đến tới các thùng hàng mới về. Tệ một điều là khi khai báo nộp hết biên lai gửi hàng cho họ, họ làm hồ sơ giao cho mình 1 bản trong đó có ghi số điện thoại, có địa chỉ Trang Mạng, nhưng gọi điện thoại nhiều lần không ai bắt máy, vào Trang Mạng điền chi tiết để biết về các thùng hàng, nhưng ghi theo số họ đã ghi chép không thành công vì vẫn thiếu chi tiết. Cuối cùng họ mang các thùng hàng đến giao tận nhà, không phải trả chi phí chi hết. Chỉ cho người giao hàng chút ít tiền uống nước mà thôi.

Ngày Thứ Sáu tôi được bạn mời, nên phải đến nơi dùng tiệc tẩy trần. Việt Nam vừa mới ra luật cấm chạy xe sau khi uống bia, rượu. Người vi phạm sẽ bị phạt nặng, giữ phương tiện giao thông. Người ta không lái xe, cẩn thận hơn nên đi Grap hay GoViệt, hoặc Taxi, nên quán tuy có thua nhưng vẫn có khách.

Những chuyện về Việt Nam

Ngày Thứ Bảy 11-01-2019, chúng tôi đi lên ngã tư Bình Thung thuộc tỉnh Bình Dương, nhưng đó là khu gần núi Châu Thới, dự đám Giáp năm của một người hàng xóm ở Cư Xá Đô Thành, nhờ vậy có dịp gặp lại mấy người bạn xưa.

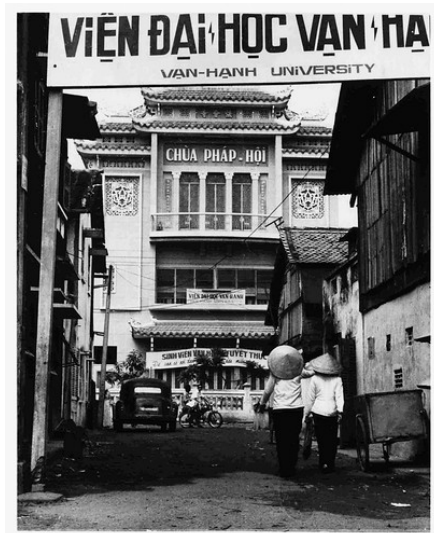

Trên đường về, đi ngang qua trường cũ, vì trường đã bị tịch thu từ lâu, nhưng những tòa nhà, nhất là cổng trường vẫn còn đó, cổng ấy ngày xưa chúng tôi từng góp tiền xây dựng, có tấm bảng đồng ghi để kỷ niệm, nay bảng đồng chẳng còn. Nhưng cổng trường vẫn còn đó, kỷ niệm sinh viên chúng tôi đã đóng góp xây dựng.

Huỳnh Ái Tông

Tôi có thì giờ lên Mạng, thấy có bài viết cho rằng Đại học Vạn Hạnh thành lập năm 1964, đặt trụ sở tại chùa Xá Lợi. Điều này không đúng, trước đó có Viện Cao Đẳng Phật Học được thành lập tại chùa Pháp Hội, do Hòa Thượng Trí Thủ làm Giám Đốc. Năm 1964 Viện Đại Học Vạn Hạnh được thành lập, đặt trụ sở tại chùa Pháp Hội và Viện Cao Đẳng Phật Học biến thành Phân khoa Phật học. Tại chùa Xá Lợi đặt văn phòng Phân khoa Văn học và Khoa học Nhân văn, giảng đường của chùa trở thành Giảng đường của Phân khoa.

Những chuyện về Việt Nam

Còn về tổ chức Viện, Thượng Tọa Thích Minh Châu Viện Trưởng, ông Hồ Hữu Tường Phó Viện Trưởng, Thượng Tọa Thiên Ân Khoa Trưởng Phân Khoa VH và KHNV, ông Trần Quang Thuận Tổng Thư Ký Viện. Ngay sau khi thành lập Thiên sư Nhất Hạnh được mời từ Mỹ về dạy môn Tôn giáo tỉ giáo học, năm sau Thiên sư giữ chức vụ Giám Đốc Trường Thanh Niên Phụng Sự Xã Hội, trụ sở đặt tại chùa Ấn Quang.

Về sau qua chương trình trao đổi giáo sư giữa các Viện Đại Học, Thượng Tọa Thích Thiên Ân sang Mỹ, ông Nguyễn Đăng Thục đảm nhiệm chức Khoa Trưởng Phân Khoa VH và KHNV, còn Phân Khoa Phật học có lúc Thích Nguyên Tánh (Phạm Công Thiện) rồi Thượng Tọa Thích Quảng Độ đảm nhiệm chức Khoa Trưởng. Tổng Thư Ký Viện khởi thủy là ông Mai Thọ Truyền, rồi Trần Quang Thuận, kế tiếp theo ông Minh ...

Sáng sớm hôm qua, chúng tôi đi thăm thông gia rồi đi ăn ở quán chay Định Ý trước chợ Thái Bình, ăn xong nhà tôi ra chợ Bến Thành mua ít trái cây, trà ướp hoa lài và cà-phê.

Hôm nay Thứ Tư 15-01-2019, bạn của con tôi cùng học Nguyễn Thị Minh Khai đến thăm, cháu mang tới cho chúng tôi nào là thuốc ngâm chân, liệu pháp Spa, một số trái cây là cây nhà lá vườn, bánh tét. Tôi chỉ nghĩ đến thăm chơi, không ngờ mang theo nhiều quà, nói lên sự lịch sự và tấm lòng tử tế với nhau.

Huỳnh Ái Tông

Cũng vì có hẹn trước với mấy người bạn, nên tôi lại phải đi họp mặt, tuy chỉ có vài người, càng già bạn càng thưa vắng đi, tuy nhiên những tình cảm, những chuyện tâm tình chúng tôi trao nhau rất ấm lòng, trong những ngày cuối năm và hẹn sẽ gặp lại trong cuộc họp mặt đầu năm sẽ đông hơn, vui hơn với những đồng môn và quý Thầy được mời tới tham dự như mọi năm qua.

Trừ có cô em kết nghĩa, chúng tôi là những đồng môn, xa trường gần 60 năm qua, tuy vậy vẫn gắn kết tình cảm đậm đà.

866415012020

Đi tảo mộ

Hôm nay Thứ Bảy 18 -01-2020, chúng tôi phải dậy sớm để cháu của nhà tôi rước đi tảo mộ.

Năm 1979, Bà nội của nhà tôi mất, tôi đến chùa Vĩnh Nghiêm gặp Hòa Thượng Thích Thanh Kiểm để mua một huyệt mộ chôn cất bà, tôi biết Nghĩa Trang Vĩnh Nghiêm do năm 1977, Bác Nguyễn Đức Lợi nguyên là Chủ sự Phòng Vật Liệu Tổng Nha Bưu Điện mất, được Hòa Thượng Thích Thanh Kiểm biểu một huyệt mộ cho Bác, vì Bác có đóng góp nhiều công đức cho Gia Đình Phật Tử Miền Vĩnh Nghiêm, Bác từng giữ chức Gia Trưởng GDPT Giác Minh, Trưởng Ban Hướng Dẫn GDPT thuộc Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt Tại Miền Nam, từng là Trưởng Ban Hướng Dẫn GDPT Miền Vĩnh Nghiêm rồi Đại Diện GDPT Miền Vĩnh Nghiêm.

Huyền Ái Tông

Năm 1980, ông Bùi Văn Dương nguyên Thanh Tra Tiểu Học tỉnh Kiên Hòa, bị cướp giết cả hai vợ chồng, con ruột người ở Pháp, kẻ ở Mỹ, người còn trong trại cải tạo. Nhạc phụ tôi là cháu gọi ông bằng Cậu ruột, nên nhạc phụ tôi và tôi phải lo mua huyết mộ trong Nghĩa trang Vĩnh Nghiêm, liên hệ với trại hòm và tổ chức tang lễ tại nhà quàng chùa Vĩnh Nghiêm.

Những chuyện về Việt Nam

Rồi năm 2009, nhạc gia tôi mất, sau đó kẻ thắt của nhạc gia tôi mất, các em của nhà tôi cũng mua huyệt mộ tại Nghĩa trang Vĩnh Nghiêm, nhưng lại được nơi khá tốt, đó là sát với khuôn viên tượng Đức Địa Tạng.

Sau này, các em của nhà tôi đã bốc mộ ông nội, trước chôn cất trong đất nhà tại cầu Ông Khôi, gần chợ Tâm Vu, nay thuộc đất người khác, sau khi bốc mộ, hòa thiêu rồi đem về chôn chung với huyệt mộ của Bà Nội.

Huỳnh Ái Tông

Như vậy, đi tảo mộ ở Nghĩa Trang Vĩnh Nghiêm, tôi đã viếng thăm mộ của ông bà Nội của nhà tôi, Thân phụ và Kế mẫu của nhà tôi, ông bà Bùi Văn Dương là em ruột của Bà Nội nhà tôi, Bác Nguyễn Đức Lợi và con gái Bác chị Theresa Nguyễn Thị Ngọc Liên, thân mẫu của Nguyễn Hoài ở Santa Ana.

Riêng tôi còn thăm viếng mộ của Bác Nguyễn Đức Lợi, thắp cho Bác mấy nén hương, tưởng nhớ tình nghĩa Bác cháu gần 20 năm, cùng sinh hoạt chung trong phong trào GDPT.

Sau khi rời Nghĩa trang Vĩnh Nghiêm, chúng tôi đi đến chợ Tầm Vu, thuộc làng Dương Xuân Hội tỉnh Long An để viếng mộ của Nhạc mẫu tôi, người là cựu học sinh Trường Áo Tím, lập gia đình sớm với Nhạc gia chúng tôi, cả 2 cùng ở Long An, nhưng lên Sài Gòn, người theo học trường Áo Tím, người theo học trường Pétrus Ký, nên quen nhau từ những chuyến xe lửa đi về đường Sài Gòn - Mỹ Tho.

Những chuyện về Việt Nam

Nhạc mẫu chúng tôi mất năm 1945, vì sinh em trai của nhà tôi rồi bị Sản hậu, lúc đó giặc giả tử tung nên không thể chạy chữa, bệnh rồi qua đời, hưởng dương chỉ có 21 tuổi, em trai của nhà tôi cũng mất sau mẹ gần 2 năm.

Sau khi thăm mộ, cúng kiếng hoa quả, chúng tôi đến thăm Lợi, có biệt danh là Hotboy Trà Sữa, và dùng bữa cơm chay do Tần vợ của Lợi nấu đơn giản với cái Lẩu Chay có bông Sua dũa, Rau muống, Kèo nèo thêm Chả lụa chay, Đậu hủ chiên, Chả chay chiên ăn với bún. Tuy đơn sơ nhưng rất ngon miệng và rất thân tình, không khách sáo chi cả, như những người trong gia đình, lâu ngày gặp lại. Do nhà tôi sanh tại Dương Xuân Hội, xem Video biết Lợi ở Dương Xuân Hội nên muốn đến thăm, vì mến mộ vợ chồng Lợi và Tần. Trong nhà còn có thân mẫu của Lợi, còn thân phụ của Lợi người Đức Hòa đã mất. Sau khi dùng cơm xong, chúng tôi ăn tráng miệng với vú sữa dây hình như của Vĩnh Kim, Mỹ Tho rất ngọt. Từ thân mẫu cho tới vợ chồng Lợi rất hiếu khách, Tần khéo nấu ăn, nên ngon miệng.

Huỳnh Ái Tông

Từ trái: Bùi Thanh Hải, tôi, nhà tôi, thân mẫu của Lợi, Lợi và Tân

Dùng bữa xong, thấy đã làm khách khá lâu, nên chúng tôi xin phép kiêu từ. Khi đi tôi không để ý nhưng khi về mới biết xa lộ Tp. HCM – Trung Lương không còn thu phí. Nghe đầu trạm thu phí đó đã thu quá hạn, tiền thu được hàng ngàn tỉ đồng.

Đi tảo mộ năm nay, tôi nhớ đến những năm lên mười, vào giữa thập niên 1950, tôi theo người bác ruột đi làm cỏ mả ông bà cố, ông bà nội, cha má, bác gái và thím tôi trong những ngôi mộ ở nghĩa trang gia đình và vài ngôi mộ ở phần đất khác. Theo bác một đôi năm, sau đó tôi và mấy em con người chủ hàng năm đi làm cỏ mả, luôn luôn từ ngày 23 đến 28 tháng chạp, sau đó có thì giờ đi làm cỏ mả cho những ngôi mộ không có thân nhân. Vì vậy ở nhà quê, người ta phải lo làm cỏ mả trước ngày 28, sau đó sẽ có người khác “làm cỏ thí”, thân nhân sẽ bị mang tiếng không tốt với ông bà, cha mẹ mình, người đã khuất núi.

Tục xưa “Sống có nhà, thác có mồ”. Cho nên ngày Tết người ta trang hoàng nhà cửa, cũng phải lo dọn dẹp cho mồ mả ông bà, thân nhân của mình được khang trang, quang đảng. “Làm cỏ thí” không biết tục xưa, nay ở nhà quê ai còn giữ được?

8664212020

Đi xem Lễ Hội Tết Việt Canh Tý 2020

Đọc báo xem thấy Lễ hội Tết Việt có Đường Sách, Nhà Văn Hóa Thanh Niên với Hoa Mai Vàng và Phố Ông Đồ, nên chúng tôi cũng muốn tham quan.

Sáng nay 19-01-2020, sau khi chúng tôi ăn sáng tại Quán Chay Định Ý trên đường Cống Quỳnh, tôi đưa nhà tôi ra chợ Sài Gòn mua vài cái phin cà-phê, tôi thích dùng loại phin nhôm hơn là phin inox, nghe đâu có một doanh nhân Nhật sang Việt Nam đi uống cà-phê đòi đòi tác đưa đến quán cà-phê pha bằng phin nhôm, vì hương vị nó ngon hơn phin inox. Tôi cũng cảm thấy như vậy.

Cũng như thú uống trà, người xưa có câu:

*Thứ nhất Thế Đức gan gà,
Thứ nhì Lưu Bội, thứ ba Mạnh Thần.*

Huyền Ái Tông

Ngày nay người ta lưu truyền “Ấm đất Nghi Hưng, chén sứ Cảnh Đức”. Nghi Hưng ở Tô Châu, còn Cảnh Đức thuộc Giang Tây nổi tiếng đồ gốm tuyệt đẹp.

Sau khi nhà tôi vào chợ mua hàng xong, ra xe cho tôi biết, cô bán hàng biểu cho nhà tôi 1 cái và tôi 1 cái phin nhôm, cô ta cho biết ngày nay ít ai dùng loại này, người ta chuộng loại inox mà thôi.

Ngoài ra, vì cô ta cho biết nhà tôi thường mua trà ướp hoa lái cho tôi uống, thân phụ cô ta nghe nói cùng sở thích với ông ta, sẵn có ai biểu ông ta 2 bộ bình trà Bát Tràng, ông ta giữ bộ lớn, còn bộ nhỏ biểu cho tôi và hẹn một ngày sẽ mời tôi tới nhà uống trà.

Sau đó chúng tôi đi đến Đường Sách, khi đi ngang qua Nhà Thờ Đức Bà thấy khá đông người đến đây chụp ảnh, chênh chếch đó Bưu Điện Sài Gòn rất đông khách, hình như nơi đây là một trong những điểm khách du lịch tham quan của một số chương trình tham quan Tp. HCM.

Những chuyện về Việt Nam

Chúng tôi đến Đường sách thấy khá đông người tham quan, chụp ảnh nên nhà tôi không ung vào chỗ đông người, mặc dù muốn vào nơi đây xem, chọn mua vài quyển sách để đọc. Tôi chụp vài tấm ảnh rồi đi đến Nhà Văn Hóa Thanh Niên, ngoài đường cũng như trong sân đầy những hoa mai vàng, là hoa giả, nhưng cũng rực rỡ màu vàng, bên kia đường cũng thế.

Cửa ra vào Nhà Văn Hóa Thanh Niên đông nghẹt người, bởi vì hôm nay là ngày Chủ Nhật, người ta đưa cả gia đình đi xem lễ hội Tết Việt và vì Phố Đi Bộ Nguyễn Huệ còn đang trang hoàng, Hoa Xuân ở Vườn Tao Đàn chưa khai mạc, nên người ta dón cả về đây.

Huỳnh Ái Tông

Thấy không thể vào xem, nên chúng tôi ra về, chạy đến Hồ Con Rùa, cách đó chỉ một quãng ngắn đường thì vắng hoe, tôi chụp vài tấm ảnh rồi ra về.

Đường phố tấp nập, đúng là xe cộ dập diu trong những ngày giáp Tết.

866420012020

+

Hoa Đậu Biếc

Vào tháng 6 năm 2019, tôi đến San Jose thăm thân nhân, bạn bè, ngụ trong nhà của vợ chồng hai anh chị CHS, anh học Trường Trung học Kỹ thuật Nguyễn Trường Tộ, chị Trung tâm Chuyên nghiệp Phan Đình Phùng, sau 1975 hai trường này nhập thành một, ngày nay là Trường Cao Đẳng Nghề Nguyễn Trường Tộ. Buổi sáng chị vợ pha cho nhà tôi và tôi mỗi người 1 ly nước màu xanh, chị ta nói với chúng tôi:

- Thừa Thầy đây là nước Hoa đậu biếc, uống cho mát tốt, em uống vài tháng nay, nên đã không cần đến cái kiếng nữa.

Thế rồi mỗi ngày, chị ấy pha cho chúng tôi cũng như chị ta mỗi người 1 ly nước Hoa đậu biếc. Khi chúng tôi trở về nhà, chị ta còn cẩn thận cho thêm chừng 1 chén hoa khô.

Huỳnh Ái Tông

Nhân tiện có người nhà sang Mỹ, tôi nhờ con tôi mua gửi sang 1 kg để dùng tiếp, trong khi đó tôi lên mạng tìm hiểu về công dụng của hoa này:

Hoa đậu biếc tên tiếng Anh là butterfly pea, tên khoa học là *Clitoria ternatea* hoặc có tên khác là *Hoa đậu bướm* vì khi hoa nở trông giống như một con bướm màu xanh tím. Thường thấy ở vùng nhiệt đới Châu Á.

Theo bài viết: *Những tác dụng bất ngờ từ hoa đậu biếc* của BSCKII. Hoàng Thanh Hiền Khoa Y học cổ truyền - Phục hồi chức năng, Bệnh viện Quận 11, đăng trên Trang nhà của Bệnh viện Quận 11 Tp. HCM

Đậu biếc còn được gọi là Đậu hoa tím, Bông biếc, là một loài cây leo, thân thảo, sống nhiều năm, thường được trồng làm hàng rào hoặc thành giàn hoa.

Những chuyên về Việt Nam

Trà hoa Đậu biếc có nguồn gốc từ Thái Lan, sau đó theo chân du khách lan sang Đài Loan, Hồng Kông, Việt Nam và một số nước vùng Đông Nam Á.

Đậu biếc còn được gọi là Đậu hoa tím, Bông biếc, là một loài cây leo, thân thảo, sống nhiều năm, thường được trồng làm hàng rào hoặc thành giàn hoa. Hoa có màu xanh tím, xanh lam đậm hoặc màu trắng, nhưng phổ biến nhất là màu xanh tím.

Trong những công trình nghiên cứu khoa học, người ta đã phân tích được từ hoa Đậu biếc nhiều hợp chất hóa học hữu cơ, đáng chú ý là 2 hoạt chất: anthocyanin (một loại flavonoid) tạo nên màu xanh rực rỡ của hoa và cliotide.

Những công dụng của hoa Đậu biếc:

1. Làm đẹp: đẹp da, đẹp tóc, chống lão hóa, chống béo phì

Hoạt chất trong hoa Đậu biếc cải thiện sức khỏe tế bào. Chúng cũng làm máu lưu thông tốt đến mọi ngóc ngách cơ thể giúp nuôi dưỡng tốt da lông, làm chậm sự lão hóa, ngăn ngừa rụng tóc và làm cho tóc đen bóng mượt. Hơn nữa, anthocyanin có thể ức chế được phản ứng peroxy hóa lipid, ngăn cản sự tích tụ chất béo trong nội tạng nên giữ vóc dáng được thon thả, tránh béo phì. Nên không lạ gì việc các thiếu nữ ở Thái Lan truyền tụng cách làm đẹp bằng cách uống trà hoa Đậu biếc thường xuyên.

2. Ngăn ngừa, hỗ trợ điều trị ung thư

Khả năng chống oxy hóa cao nên giảm tối đa sự hình thành các gốc tự do, ngăn chặn các tác động có hại của các gốc tự do gây ra. Ngoài ra, hoạt chất trong hoa Đậu biếc có công năng ổn định di thể trong nhân tế bào, bảo vệ màng tế bào, tăng cường khả năng nhận diện ung thư của bạch cầu và thực bào nên hạn

Huỳnh Ái Tông

chế được sự phát triển tế bào ung thư và bảo vệ bệnh nhân trong quá trình xạ trị. Mặt khác, trong phòng thí nghiệm, chất cliotide của hoa Đậu biếc đã thể hiện khả năng ức chế tế bào ung thư một cách đầy ấn tượng.

3. Tăng cường miễn dịch

Màu xanh của hoa có hoạt chất anthocyanin giúp bảo vệ DNA và lipid peroxidation khỏi tổn thương và tăng sản xuất cytokine để tăng miễn dịch cho cơ thể.

4. Tính kháng khuẩn

Các nghiên cứu sơ bộ cho thấy cliotide trong hoa Đậu biếc có khả năng kháng khuẩn in vitro chống lại E. coli , K. pneumoniae , và P. aeruginosa.

5. Tốt cho tim mạch

Nhiều nghiên cứu cho thấy hoa Đậu biếc cải thiện đáng kể nguy cơ tử vong do động mạch vành vì giúp bảo vệ thành mạch, ngừa xơ cứng mạch máu, giảm thuyên tắc máu ngăn ngừa huyết khối não và giảm huyết áp.

6. Hữu ích cho bệnh tiểu đường

Hoa Đậu biếc cũng có thể làm tăng tiết insulin giúp kiểm soát lượng đường trong máu, làm giảm một phần nguy cơ mắc bệnh tiểu đường.

7. Cải thiện thị lực

Việc tăng cường máu đến các cơ quan cũng giúp cho dòng chảy của máu qua các mao mạch của mắt được cải thiện, làm mắt được bảo vệ tốt, thị lực tăng lên. Mắt được bảo vệ tránh những tổn thương do các gốc tự do nên làm chậm sự tiến triển

Những chuyên về Việt Nam

của đục thủy tinh thể, giúp điều trị những tổn thương của võng mạc.

8. An thần, giảm lo âu, ngừa trầm cảm

Theo các tài liệu cổ, hoa Đậu biếc có tác dụng an thần, giảm lo âu, ngừa trầm cảm là do màu xanh của hoa. Đây là lý luận của Ayurveda Ấn Độ và Trung Y.

9. Tăng cường sức khỏe, bớt mệt mỏi, giảm căng thẳng

Trong món ăn, thức uống làm từ hoa Đậu biếc đã có những hoạt chất có ích nên hiển nhiên cơ thể được tăng cường sức khỏe, bớt mệt mỏi. Lúc uống trà hoa Đậu biếc, khách lại có cảm giác khoan khoái, thư giãn khi ngắm nhìn màu xanh biếc, hoặc tím ngắt, hay hồng hồng của trà sau những lúc làm việc căng thẳng.

Tác hại của hoa đậu biếc:

Những lưu ý khi dùng hoa Đậu biếc.

Khi xác định độc tính của anthocyanin trong hoa Đậu biếc, người ta nhận thấy anthocyanin không có tác dụng bất lợi nào được báo cáo khi cho người lớn uống đến 640 milligram mỗi ngày.

Do đó, với mức độ uống 1-2 ly trà hoa Đậu biếc trong ngày (khoảng 5-10 bông, tương đương 1-2 gam hoa khô) thiết nghĩ cũng không có hại.

Tuy nhiên, vì hoa Đậu biếc chứa anthocyanin có tác dụng ức chế sự kết tụ tiểu cầu, tăng lưu thông máu, thúc đẩy sự co bóp tử cung nên lưu ý cẩn thận hạn chế dùng trong các trường hợp:

Huỳnh Ái Tông

- Có thai.
- Đang hành kinh.
- Đang chuẩn bị phẫu thuật.
- Đang dùng thuốc chống đông máu.

Riêng bản thân tôi bị cao huyết áp, có mỡ trong máu, tiểu đường hàng ngày phải uống 3 thứ thuốc đó, nào là Lowpressor HCT 100, Simvastatin 20 mg, Metformin HCL 500 mg.

Mắt của tôi đã mổ cườm khô (Cataract), có cườm ướt (Glaucoma), hai bác sĩ đang điều trị, theo dõi, mỗi ngày tôi phải nhỏ 4 thứ thuốc sau:

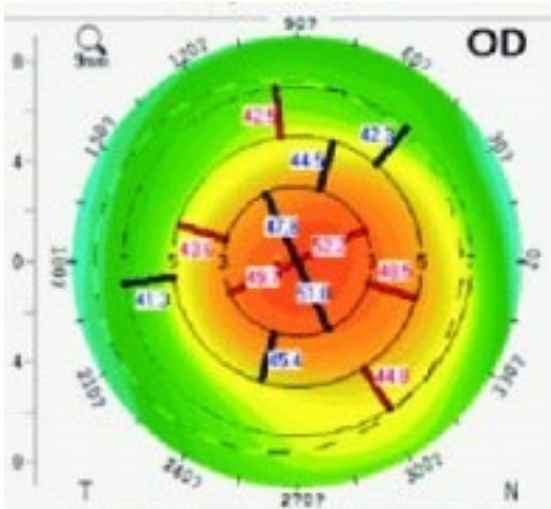
Thuốc Timolol Maleate 0,5% và Alphagan 0,15% phải mua theo toa bác sĩ, còn 2 loại kia mua tự do ở cửa hàng dược phẩm, có thứ nhỏ 4 lần, có thứ nhỏ 2 lần, có thứ nhỏ 1 lần vào sáng sớm, có thứ nhỏ 1 lần vào buổi tối.

Riêng con mắt trái của tôi, cứ mỗi tháng 1 lần, bác sĩ chích vào đó 1 mũi thuốc, trước khi chích, y tá nhỏ vào đó mấy thứ thuốc, phải mất khoảng nửa giờ để nhỏ thuốc trước khi bác sĩ chích. Chích xong phải đo nhãn áp rồi bác sĩ mới cho ra về.

Những chuyện về Việt Nam

Tháng 10-2019, tôi đi khám bác sĩ mắt, nhìn thấy hình chụp con mắt của tôi trước kia có vài vùng đỏ, nay những vùng đỏ này nhỏ đi, sau khi chích thuốc vào con mắt, bác sĩ bảo 1 tháng rưỡi sau trở lại, vào tháng 11, tôi đi khám, nhìn thấy hình chụp con mắt còn có vùng đỏ lờ mờ, sau khi chích bác sĩ cũng hẹn một tháng rưỡi sau trở lại. Đến tháng 12 tôi đi khám, nhìn thấy hình chụp không còn có màu đỏ nữa, hình như bác sĩ có nghi ngờ, ông không chích thuốc con mắt tôi và hẹn tháng sau trở lại. Tôi không nói chi, ra văn phòng hẹn với họ tôi đi Việt Nam khoảng 2 tháng, khi nào về, tôi sẽ lấy hẹn lại.

Hình chụp Giác Mạc, màu đỏ không tốt, màu xanh lá cây tốt

Nhưng tôi đoán biết, chắc do mình uống nước Hoa đậu biết, mắt tôi mới được như thế, kết quả có hình ảnh và có bác sĩ khám nghiệm hàng tháng. Hơn nữa mắt kính tôi mang có hơi mờ hơn trước kia.

Tôi có người bạn, anh ta bị tiểu đường đã lâu, hàng ngày uống Metformin HCL 500 mg, uống mỗi ngày 2 viên, gần đây chỉ số đường tăng cao khoảng hơn 300, đi bác sĩ cho uống tăng thêm

Huyền Ái Tông

3 viên mỗi ngày. Tôi cho anh ta biết, tôi cũng bị tiểu đường mỗi ngày uống 2 viên Metformin HCL 500 mg, chỉ số đường của tôi chừng 100, anh ta nhắc cho tôi nhớ chỉ số 120 trở xuống là người bình thường, và khuyên tôi bớt xuống, uống mỗi ngày 1 viên thôi, uống nhiều thuốc có hại thận.

Tôi uống mỗi ngày 1 viên Metformin 500, trong khoảng 2 tuần lễ chỉ số đường có khi 87, có khi 93. Mới đây về Việt Nam, có hôm vì đi ra ngoài buổi trưa, nắng nóng quá, bị say nắng tôi ngủ vùi, quên uống thuốc cử chiều, trong đó có Savastatin, Metformin, sáng hôm sau thử máu chỉ số là 103.

Cho nên đối với bản thân tôi, sau 6 tháng uống Hoa đậu biếc, mắt của tôi có thay đổi, đường huyết của tôi cũng xuống, nói chung là có kết quả tốt.

Qua tìm hiểu, tôi biết những người bị tiểu đường mắt sẽ bị mờ, như vậy nếu đường huyết tốt thì mắt sẽ trông thấy rõ. Trong trường hợp này Hoa đậu biếc chữa trị đường huyết, đương nhiên chữa trị mắt sáng luôn. Tưởng cũng nên nói luôn bác sĩ Rishi Kumar là bác sĩ chuyên trị Glaucoma cho những người bị tiểu đường, và ông ta chữa trị cho tôi ít nhất là 3 năm nay, cứ mỗi tháng chích vào con mắt trái 1 lần, nhưng vết đỏ trên hình mắt y như cũ, nhưng sau khi uống Hoa đậu biếc chừng 4 tháng sau là có kết quả trông thấy.

Những chuyện về Việt Nam

Chị cựu học sinh, chỉ cho tôi biết mua Hoa đậu biếc ở Chợ Bình Tây, chạy xe gắn máy vào mặt chính của chợ, rồi quẹo tay trái, những kios tại đây có cái bán Hoa đậu biếc, giá 200 ngàn đồng một kg hoa khô. Tôi có chỉ cho bạn tôi mua, nhưng anh ta vào đường Hải Thượng Lãn Ông mua 250 ngàn đồng/kg. Hôm đi Tảo mộ ghé nhà cháu Lợi ở gần chợ Tầm Vu, Long An. Tàn vợ cháu Lợi cho biết ở Long An bán 300 ngàn, có nơi bán 500 ngàn/kg. Vì thấy hoa đẹp, tôi hỏi xin hạt giống, Tàn có, nên cho tôi 2 trái khô, mỗi trái có chừng 5, 6 hạt giống.

Tôi được biết trên Amazone có bán Hoa Đậu Biếc của Thái Lan, mỗi gói 100 gr. Giá 12.25 USD, mỗi gói một người uống, mỗi ngày 5, 6 bông chắc được chừng 6 tháng.

A screenshot of an Amazon product page. At the top, the Amazon Prime logo is visible. The product title is "PICKNATURE Picknature - Premium Dried Butterfly Pea Flowers Tea (3.55 oz.) 1 pack". Below the title, there is a gold "Amazon's Choice" badge. The main image shows a gold and blue tea package next to a glass of purple tea with a butterfly pea flower garnish. The price is listed as \$12.29 with a "prime FREE One-Day" delivery option. At the bottom, it says "FREE delivery: Tomorrow Order within 7 hrs 25 mins Details" and "Quoc - Louisville 40228".

Huỳnh Ái Tông

Bổ túc thêm:

Ngày 09 tháng 02 mới vừa qua, khi đi Họp Mặt Tân Niên với các đồng môn THPT Cao Thắng, vừa mới tới điểm hẹn, Đặng Ngọc Hữu đang đứng với một số các bạn ngồi chờ, sau khi bắt tay Hữu nói với tôi:

- Tôi có đọc bài *Hoa Đậu Biếc* của anh, tôi cũng đang uống và mắt của tôi sáng tỏ hơn trước. Đọc bài của anh, tôi mới biết nó có công dụng về huyết áp, tiểu đường.

Tôi cho biết:

- Hôm Tết con gái tôi ra chợ Bình Tây, tìm mua để biếu người thân, nhưng chỉ có một người bán, giá đến 420 ngàn đồng/kg, họ cho biết vì Trung Quốc gom hàng, nên hàng trở nên hiếm.

Hữu cho biết:

- Nhà tôi ở Thủ Đức, nên có trồng 4 gốc Hoa Đậu Biếc, dư dùng khỏi phải mua.

Anh hỏi thêm:

- Bài viết anh lấy tài liệu ở đâu ?

Tôi trả lời:

- Trên Trang Mạng của Bệnh Viện Quận 11. Nhớ chỉ nên uống từ 5 tới 10 hoa mỗi ngày mà thôi, uống nhiều hơn có thể có phản ứng khác không tốt mà tài liệu không nói đến.

8664220120

Những chuyện về Việt Nam

+

Ngày Đầu Năm Xuân Canh Tý 2020

Tối hôm qua, tôi cúng Giao Thừa, nghe một vài tiếng pháo nổ lè loi, lên giường nghỉ sớm. Sáng dậy sớm, vén màn thấy phía Đông mặt trời chưa ló dạng, chỉ mới hùng đông.

Tôi chuẩn bị nấu nước pha ấm trà ướp sen, pha cà-phê, pha nước hoa đậu biếc và chén Oatmeal.

Trà ướp sen, khách hàng biểu cho con rêu của tôi, theo như bao gói được bán tại hiệu Minh Cường Lotus Tea, Nhìn vào bao trà chúng ta có thể thấy trà được ướp trong cái hoa sen rồi người ta sấy khô, bỏ vào bao ny-lon hút hết không khí ra.

Huỳnh Ái Tông

Nhìn kỹ vào nhãn hiệu, chúng ta có thể nhìn thấy:

Những chuyện về Việt Nam

Không có địa chỉ, nhưng có số điện thoại để chúng ta gọi tới cửa hàng này, nó cũng có mã QR code.

Tôi nhớ lâu lắm rồi đọc một truyện ngắn nói về trà ướp sen, đại khái buổi chiều người ta bỏ trà vào hoa sen, sau đó hoa sen tóe lại, giữ trà trong đó, sáng ra người ta thu hoạch trà trong hoa sen. Tôi đã có lần làm như vậy, nhưng trà không có chút hương vị của hoa sen.

Theo con rể tôi cho biết, buổi sáng sớm khi hoa sen chưa nở, người ta mở hoa sen ra, bỏ trà vào hoa sen rồi cột túm lại, trong ngày sen sẽ tỏa hương từ những cái nhụy, buổi chiều người ta thu hoạch.

Mấy năm trước con rể tôi nhờ bạn mua trà ướp sen ở Hà Nội, hoa sen được gói túm trong một lá sen, bên ngoài cột lại bằng lát tre, đem về Sài Gòn để trong tủ lạnh, vài tháng sau tôi về, hoa sen bị héo, nhưng khi pha uống mùi hoa sen ngọt ngào. Còn nay loại Trà Bông Sen này hương vị không được như vậy và chỉ uống được nước đầu, nước sau gần như không còn hương sen nữa.

Sau khi ăn Oatmeal, uống trà ướp sen, chúng tôi lì xì các con, các cháu sau khi chúng chúc Tết.

Huỳnh Ái Tông

Rời chụp ảnh kỷ niệm trong nhà với ngoài sân một cây mai vàng hoa nở xum xuê.

Những chuyện về Việt Nam

Sau đó, chúng tôi đi thăm thông gia ở đường Nguyễn Trãi, bà thông gia đêm Giao Thừa đã đi sang Mỹ thăm con trai lớn ở Santa Ana. Chúng tôi chúc Tết với nhau, ai cũng mong cho tuổi già được nhiều sức khỏe, để sống hạnh phúc bên đàn con cháu.

Chuyện vẫn thăm hỏi đã lâu, con rể chúng tôi đưa về, định ghé quán Chay của Phi Nhung trên đường Nguyễn Chí Thanh để ăn trưa, nhưng đến đó thấy có đông khách nên đành ra về, vì ngày Mồng Một Tết đa số cửa hàng quán đều đóng cửa, gọi quán Chay Hume, đã nghỉ từ 23 đến mồng 6 Tết, gọi Quán Chay Phi Nhung đặt bàn, nhưng họ đã từ chối từ hôm qua.

Đành về nhà kẻ ăn mì, người ăn bánh chưng chiên cũng ngon miệng, ngày tư ngày Tết vui vẻ, gia đình đầm ấm, không khí xuân từ ngoài sân với chậu mai vàng, đến trong nhà với chậu Kim Ngân Lượng và Phong Lan, thấy xuân tràn ngập và năm mới an vui.

Huỳnh Ái Tông

866425012020

Đi thăm viếng ngày mùng 4 Tết

Năm nay ngày Mùng Một Tết, đi chúc Tết thông gia ở đường Nguyễn Trãi, Mùng Hai Tết đi Hội Hoa Xuân ở Vườn Tao Đàn, ông Bốn Tết tháp tùng theo vợ chồng con gái đi thăm viếng khách hàng và bạn thân.

Trước tiên chúng tôi lên Bến Cát thăm anh Hiền, nhà anh Hiền ở sung quanh, trước nhà, bên phải, bên trái đều có vườn cảnh, hồ cá Koil,

Trong nhà tầng dưới cũng như trên lầu đều có tranh và tượng. Có thể nói có 3 loại tượng chủ điểm:

Tượng Thập bát La Hán, Hiền có bộ bằng sứ ở dưới lầu.

Thập bát La Hán, tượng đồng ở trên lầu

Huỳnh Ái Tông

Tượng Bồ Đề Đạt Ma, hầu hết là tượng gỗ, cũng có vài tượng bằng sứ.

Những chuyện về Việt Nam

Tượng Quan Vân Trường, thường gọi là Quan Công, nhiều tượng gỗ rất có thần.

Lần này được anh Hiền, gia chủ hướng dẫn lên lầu xem tượng Quan Công, chủ nhân vừa mới có và được xem bộ Thập Bát La Hán bằng đồng, đặt trong phòng thờ tự của gia đình.

Được chủ nhân mời ăn cam và uống Trà Bông Sen tức trà ướp sen, đặc sản của Hà Nội. Trà pha vừa trong bình và chén của Nhật, loại bình cũng như chén uống trà bằng sứ có 2 lớp, cho

Huyền Ái Tông

nên dù nước nóng nhưng bụng chén trà vẫn không nóng ở trong tay.

Xem tượng trong nhà anh Hiền không thấy chán, nhưng cũng phải chào chủ nhà hiếu khách ra về, để đi thăm nhà khác. Đó là nhà anh chung với cô Thanh ở Lái Thiêu.

Cô Thanh không có ở nhà, vì ngày Tết phải về quê ở Củ Chi rồi đi viếng Miếu Bà Chúa Xứ ở Núi Sam, Châu Đốc.

Được anh Chung cũng là người hiếu khách, mời chúng tôi uống trà, được nhà tôi và tôi khen trà ngon, biết chúng tôi biết thưởng thức trà nên anh biểu cả số trà con lại.

Anh Chung biểu cho chúng tôi một gói Trà Tân Cương.
Và một hộp Trà Trung Quốc có tên là Thiên Định Chi Đạo.

Những chuyện về Việt Nam

Tôi nhìn thấy bộ trà của gia chủ đẹp, mặc dù năm ngoái tôi đã có uống một lần rồi, nhưng năm nay do tò mò, tôi lật đật đẩy chén lên mới thấy có 4 chữ Hán, trong đó có 2 chữ Cảnh Đức.

Tôi nói với anh Chung người xưa nói về ẩm chén uống trà, người ta thường nhắc: “Thứ nhất Mạnh Đức gan gà, Thứ nhì Lưu Bội, thứ ba Mạnh Thần”, nhưng ngày nay làm gì có những thứ ẩm chén danh truyền đó, ngày nay chỉ có: “Ẩm Nghi Hưng, chén Cảnh Đức”, là đúng điệu nghệ rồi.

Anh Chung cho biết: “Dạ con mua bộ ẩm chén này tại phi trường Bắc Kinh”. Tôi nhìn bộ ẩm trà, ngoài ẩm trà có chén tổng, chén quân với 4 cái, trong số này có 3 cái để uống trà mùa Hè, chỉ có 1 cái để uống trà mùa đông, không thấy có Dầm, Bàn chi cả, cũng như nhà anh Hiền, các anh có cái khai dùng để ẩm, chén và để chứa nước dư thừa. Có lẽ vì vậy nên không cần tới Dầm, Bàn.

Huỳnh Ái Tông

Sau 3 tuần trà, anh Chung mời tôi uống rượu ngâm thuốc bổ, nào là cao hổ cốt, sâm ... Tôi uống 2 chung, ngại tử lượng của mình, nên xin không uống thêm.

Rồi chúng tôi rời nhà anh Chung vì làm khách ăn trái cây, bánh mứt, uống trà, uống rượu đã lâu.

Gia đình sau cùng chúng tôi đi thăm là nhà anh Phúc, chúng tôi được vợ chồng chủ nhà ân cần tiếp đãi, uống nước trái cây hoặc nước đậu đen lòng đỏ, ăn trái cây và bánh mứt. Cũng như tại nhà của anh Hiền và Chung, chúng tôi chúc Tết nhau rồi ra về khoảng 4 giờ chiều, nhà tôi muốn, nên Phúc hẹn sẽ đưa đi thăm Nhóm Hội Ngộ Miền Tây ở Bến Tre, họ là những Youtuber.

Từ trái: Tông, Chi, Lam Hồng, Lam, Phúc, Thảo, Diệp

Phong tục ta, ngày Tết thăm viếng nhau, chúc tụng cho nhau. Đó là phong tục tốt cần được gìn giữ, bởi vì trong năm có thể có nhiều việc phải làm, ngày Tết đi thăm hỏi nhau để thắt chặt thêm tình thân họ hàng, gia đình, bạn hữu.

8664300119

Họp mặt Mông 5 Tết Canh Tý 2020

Ngày mông 3 Tết vợ chồng Đặng Văn Nữ – La Dĩ Hồng đến thăm chúng tôi, Nữ có hẹn sẽ mời vài anh chị em họp mặt, cho nên hôm sau ngày mông 4, Nữ gọi điện thoại mời vợ chồng chúng tôi đến nhà Nữ, nếu tôi nhận lời Nữ sẽ mời thêm anh Chương, Chị Oanh, Tịnh Phúc, Thu Phở Hòa, Hải, Ngân.

Riêng về GDPT hệ phái Vĩnh Nghiêm, ngày Mông Một Tết, Nữ đã tổ chức Lễ Phật và họp mặt đầu năm, đây là truyền thống từ khi Bác Tôn Thất Liệu còn sinh tiền, Bác với tôi đã tổ chức Lễ Phật, chúc Tết Hòa Thượng Trụ Trì Thích Thanh Kiểm, luôn luôn được Hòa Thượng ban đạo từ đầu năm và mời dùng bánh, kẹo uống trà.

Nhà của Nữ hay đúng hơn là nhà con trai của Nữ, hiện nay tại 118/1/19 Huỳnh Khương An Phường 5, Quận Gò Vấp, rất gần chợ Gò Vấp. Như lời Nữ dặn, tôi đến ngay chợ Gò Vấp tại ngã tư Nguyễn Văn Nghi và Nguyễn Thái Sơn gọi điện thoại Nữ sẽ ra rước. Chúng tôi làm đúng như hẹn.

Huỳnh Ái Tông

Đến nhà Nữ con cháu đông vậy, có Thu Phở Hòa do Nữ rước đến đã ngồi đó, theo như Nữ cho biết trước, sau khi bị tai biến Thu đi lại khó khăn, nhớ những ngày trước bạn bè thân thiết, nên Nữ thường chăm sóc cho Thu, đưa ra công viên Lê Văn Tám tập Vật lý trị liệu hay Thể dục dưỡng sinh, rồi anh Chương đến, tiếp theo chị Oanh, Tịnh Phúc đến, sau cùng là vợ chồng Hải – Ngân đến thế là chúng tôi vào tiệc, có một mâm chay và một mâm mặn.

Từ trái: Oanh, Tông, Ngân, Phúc, La Dữ Hồng, anh Chương

Trừ Hòa và Phúc ra còn lại nào là anh Chương, chị Oanh, Nữ, Hải, Ngân là những người năm xưa 1990, chúng tôi cùng nhau đi dự Hiệp Kỳ GDPT Việt Nam tại chùa Linh Sơn Đà Lạt vào ngày Vía Đức Quán Thế Âm., nay hỏi ra anh Chương đã 82, chị Oanh cùng tuổi tôi, Nữ 75, Phúc 74 Hải cũng vào tuổi đó. Mới ngày nào Phúc còn là Oanh Vũ, dự Khóa huấn luyện Tuyệt Sơn, Nữ Khóa huấn luyện Đội Chúng Trường Ca Diếp II, nay lên lão hết rồi. Họ tốt nghiệp A Dật Đa, nay vào trong Ban Hướng Dẫn Trung Ương.

Những chuyện về Việt Nam

Từ trái, 2 thành viên A Dật Đa, anh Chương, Tông, Thu, Ngân Hồng, Nữ, Hải

Tôi có hỏi thăm Đỗ Ngọc Đắc, nguyên Liên Đoàn Trưởng GDPT Giác Long, nay đã xuất gia, có chùa riêng, Nữ hứa sẽ đưa đi thăm, tôi hẹn ra ngoài Rằm tháng Giêng.

Hơn 2 giờ, Phúc có hẹn nên xin ra về, chị Oanh cũng theo về, nên Hải và Ngân cũng ra về, anh Chương đã ra về trước đó còn Hòa đã đi nằm và ngủ từ trước.

Trong bữa ăn chị Oanh cho biết trên đường đến đây, tiện thể chị ghé nhà thấp cho anh Cao Tấn Tiến một nén hương, nhưng tiếc quá chị Tiến không có nhà. Tiến cũng như Đắc là thành viên của Phái đoàn Huỳnh Trường Thủ Đô ra viếng GDPT Thừa Thiên vào đầu năm 1964, sau khi “cách mạng thành công”. Tiến vừa mới mất gần đây. Tiến là Trưởng Ban Hương

Huyền Ái Tông

Dẫn GDPT tỉnh Gia Định khi GDPT Phục hoạt tại vùng Sài Gòn-Gia Định.

Tin buồn hơn đó là chị Đỗ Thị Kim Oanh hay Oanh Mập đã mãn phần vài tháng trước, linh vị chị thờ cúng tại chùa Pháp Hoa cạnh Đại Học Vạn Hạnh, gần cầu Trương Minh Giảng bên bờ kinh Nhiêu Lộc, nằm trên đường Trường Sa..

Cuối cùng tôi chia tay với Nữ, mâm cơm chay đã dọn từ lâu, nhưng mâm cơm mặn vẫn còn lai rai "chén thù, chén tạc".

Tết là vậy, phải có tiệc tùng, thân nhân, bạn bè thăm viếng nhau, con cháu xum họp vui vầy bên mâm cỗ, bên chén trà với bánh mứt. Có thăm viếng, đi lại với nhau để thắt chặt thêm tình cảm gia đình, bạn bè.

8664300120

Một góc Sài Gòn ngày Mồng 6 Tết Canh Tý 2020

Hôm nay là ngày Mồng 6 Tết, chúng tôi đi ăn sáng, đi chợ Sài Gòn mua cà-phê rồi ra đường Đồng Khởi, mục đích là để xem phố phường những ngày sau Tết.

Hình như theo phong tục xưa, người ta coi ngày để xuất hành vào đầu năm, coi ngày để khai trương, hôm nay nhiều cửa hàng đã mở cửa bán lại, nhưng có những cửa hàng ngày Mồng Một Tết họ vẫn cứ bán, nên khỏi phải coi ngày để khai trương.

Nước ta theo truyền thống là nước nông nghiệp, gieo trồng cần có nước, mùa mưa vào tháng Tư, mỗi năm chỉ cần cày bừa, vỡ đất rồi xạ, cấy lúa, chờ đến tháng Mười Một tháng Chạp mới thu hoạch, cho nên Ca dao có câu:

*Tháng Giêng là tháng ăn chơi,
Tháng Hai trồng đậu, trồng khoai, trồng cà.
Tháng Ba thì đậu đã già,
Ta đi, ta hái về nhà phơi khô.
Tháng Tư đi tậu trâu bò,
Để ta sắp sửa làm mùa tháng Năm.
Sớm ngày đem lúa ra ngâm,
Bao giờ mọc mầm ta sẽ vớt ra.
Gánh đi, ta ném ruộng ta,
Đến khi nên mạ, thì ta nhổ về.
Lấy tiền mượn kẻ cấy thuê,
Cấy xong rồi mới trở về nghỉ ngơi.
Có lúa dọn đã sạch rồi,
Nước ruộng voi mười, còn độ một hai.
Ruộng thấp đóng một gàu giai,*

Huỳnh Ái Tông

*Ruộng cao thì phải đóng hai gàu sòng.
Chờ cho lúa có đòng đòng,
Bây giờ ta sẽ trả công cho người.
Bao giờ cho đến tháng mười,
Ta đem liềm hái ra ngoài ruộng ta.
Gặt hái ta đem về nhà,
Phơi khô quạt sạch ấy là xong công.*

Đó là bài học thuộc lòng, bài *Ca dao*, được đăng trong sách *Quốc Văn Giáo Khoa Thư Lớp Sơ Đẳng* của các ông Trần Trọng Kim, Nguyễn Văn Ngọc, Đặng Đình Phúc.

Tôi sống những năm 1945-1950, được đi học và đã học sách này ở ngôi trường làng Bình Mỹ thuộc quận Châu Phú, tỉnh Châu Đốc. Thời đó người ta ăn Tết ở nhà quê, ai ai cũng nghỉ ngơi những ngày Mồng Một cho đến Mồng Bảy, sau đó mới đi làm những công việc đồng áng, đi buôn gánh, bán bưng.

Thời đó, đi lại chủ yếu bằng tàu, tàu chạy bằng than, về sau mới có xe hơi có lẽ vào khoảng năm 1949, 1950 xe hãng Cosora chạy đường Châu Đốc, Long Xuyên, Sài Gòn mỗi ngày 1 chuyến đi, một chuyến về. Đường Long Xuyên – Châu Đốc có chừng 5, 7 chuyến, thời đó chỉ Bắc Mỹ Thuận và Bắc Cần Thơ, xe chạy xuống cầu nổi, người ta có bộ phận quay cho xe trở đầu rồi chạy lùi xuống Bắc, để khi lên xe sẽ chạy thẳng lên, chứ không phải như sau này chiếc Bắc lớn, xe chạy xuống luôn, qua bờ bên kia, chiếc Bắc đậu đầu khác, nên xe chạy thẳng lên. Về sau mới có Bắc Vàm Cống cho xe chạy đường Sài Gòn – Châu Đốc, Long Xuyên, Rạch Giá, Hà Tiên. Chắc là sau 1954, mới có danh từ Phà thay cho Bắc.

Khoảng sau năm 1950, người ta còn nghỉ trọn 3 ngày, không có xe cộ, tàu bè đi đâu cả. Nhưng từ 1954 trở đi bắt đầu Mồng Một Tết có xe khách chạy và người ta bán buôn, nhưng Mồng Ba người có nghề như Thợ Rèn, Thợ Mộc, Thợ Kim hoàn ...

Những chuyện về Việt Nam

người ta phải cúng Tổ, thường là cúng con gà, cũng gọi là cúng Ra Nghề.

Những việc ăn chơi, cúng kiếng đó là phong tục của người dân Nông nghiệp, dần dần người ta tiến bộ đi, không còn quá tin vào Thần Linh, nên phong tục hủ lậu được bỏ đi nhiều.

Chúng tôi đi ăn sáng ở Quán Chay Định Ý, tiện thể ra chợ Sài Gòn mua cà-phê về nhà pha uống vào sáng sớm, rồi đi ra Đồng Khởi để chạy dọc theo Phố Đi Bộ, Khi đi ngang qua Nhà Hát Tây nay gọi là Nhà Hát Lớn, thấy có mục giải trí công cộng trước thềm Nhà Hát, người ta đang trình diễn vở Cải lương nào đó. Có cô đào mặc y phục vàng, còn anh kép mặc y phục trắng, những nhạc công mặc áo dài xanh.

Sau đó chúng tôi ra bờ sông, nhìn thấy bên kia Thủ Thiêm, nhìn thấy dấu xưa Cột Cờ Thủ Ngũ, nên tôi chụp vài tấm ảnh rồi chạy dọc theo Phố Đi Bộ, nơi đây trong 3 ngày Tết có trưng bày hoa, nhưng hôm nay họ đã dọn sạch từ hôm nào, trả lại Phố Đi Bộ vắng vẻ.

Huỳnh Ái Tông

Chúng tôi ghé cửa hàng Thái Hòa bên cạnh hiệu bánh mì Như Lan trên Đại lộ Hàm Nghi mua vài thứ bánh kẹo. Thường mua bánh kẹo hay thực phẩm ngoại chúng tôi mua tại hiệu Phương Hà hoặc Thái Hòa, còn mua bánh kẹo nội nhà tôi thường mua tại cửa hàng Hòa Lợi, nằm trên đường Lưu Văn Lang cũng gọi là Bác Vật Lang, thật ra là Kỹ sư Công nghệ (Ingénieur des Arts et Manufactures de l'École Centrale de Paris).

Sau đó chúng tôi ra về, trên đường 3 tháng 2, đối diện với Nhà Thờ Tin Lành, có đám múa Sư Tử, tiếc quá tôi quên dừng lại quay một đoạn Video.

Đây là một ngày Mùng 6 Tết, một vòng quanh Sài Gòn, mỗi thời Sài Gòn mỗi khác, thời Sài Gòn của tôi chỉ có khoảng 4 triệu người, ngày nay Sài Gòn trên 10 triệu người, nhà cửa san sát, nhiều nhà cao tầng và chúng cư, xe cộ tập nập. Tuy có văn minh nhưng văn hóa chưa cao.

866430012020

Những chuyện về Việt Nam

+

Tham quan bộ Sưu tập Nhạc cụ Tây Nguyên Và trình diễn Âm nhạc của Nhạc sĩ Đức Dậu

Hôm nay con rể của tôi và gia đình người bạn cùng đi thăm viếng vợ chồng Nghệ sĩ Đức Dậu – Thu Hiền ở Gò Vấp.

Thu Hiền - Đức Dậu

Vì chỗ quen biết với vợ chồng Võ Thành Phúc - Thảo, nên Đức Dậu và Thu Hiền có chuẩn bị trà bánh tiếp đãi chúng tôi, rồi đưa chúng tôi đi xem các nhạc cụ Tây nguyên, nà Trống, Kèn, phèng la, đàn đá, bộ gõ ....

Huyền Ái Tông

Võ Thành Phúc

Những chuyện về Việt Nam

Rồi nghệ sĩ Đức Dậu, Thu Hiền và con trai cùng hòa tấu những nhạc cụ dân tộc cổ truyền.

Tiếng đàn Trưng do Thu Hiền sử dụng, tiếng đàn đá do Cơ, tiếng sáo do Đức Dậu trình diễn, đôi khi Thu Hiền điểm tiếng Cồng, làm cho chúng tôi đi vào cõi huyền bí của âm nhạc, nghe như bị đưa đi vào cõi xa xăm linh thiên, thần bí.

Sau đó Phúc mời tất cả đi đến quán chay Tib để ăn trưa, thật chặt chẽ tình hàng xóm thân thiện, hiểu biết nhau hơn qua âm nhạc.

Huyền Ái Tông

Được xem nhạc cụ của người Tây Nguyên, được thưởng thức âm nhạc do Đức Đậu, Thu Hiền và Cơ con trai của họ trình diễn, mới thấy tài năng của họ và mới biết được nhạc cụ cổ truyền của dân tộc chúng ta. Họ đã đưa chúng tôi trở về nguồn gốc dân tộc Việt chúng ta.

Buổi tối Trần Quang Thành và Thanh Mai mời chúng tôi đi ăn với anh Nguyễn Hữu Bi nguyên Giám Đốc Công Ty Trang Bị Kỹ Thuật thuộc Sở Công Nghiệp Tp. HCM và Đỗ Võ Quang cùng vợ và 2 con gái từ Santa Ana, California về thăm nhà, Quang, Thành, Mai và tôi đều là đồng nghiệp, làm trong công ty do anh Nguyễn Hữu Bi làm Giám Đốc, có thêm cô Nguyễn Thị Tâm nguyên Thủ quỹ của Cty tham dự. Nhà tôi không được khỏe nên không tham dự.

Nhà hàng tôi quên tên tọa lạc tại số 16 đường Trần Cao Vân, Q1, Tp. HCM. Tôi không biết họ nấu món mặn ra sao, nhưng món chay canh hẹ, nấu với nấm và đậu hủ ăn khá ngon miệng,

Những chuyện về Việt Nam

Bông cải xanh xào ăn cũng được, chỉ có món Mì Quảng, mì không có màu vàng nghệ, nên tôi tưởng là gói, chỉ ăn được 1, 2 đũa mà thôi.

Từ trái: Thành, Tông, cô Mai, chị Bi, anh Bi, Quang, chị Quang

Quang cùng tuổi với tôi, bị tai biến gần đây, nên không uống, Thành cứ nhắc ngày xưa khi đi làm chung Quang và tôi thường cụng ly với nhau, Quang cho biết uống chưa bao giờ say. Nhưng nay sau khi bị tai biến, nên không uống.

Quang và tôi thỉnh thoảng có gặp lại ở Cali những khi tôi sang đó, có khi chúng tôi đi ăn, đi dạo chợ Phước Lộc Thọ. Đây là lần đầu tiên Quang về Việt Nam, vì Quang không có nhu cầu về Việt Nam, mặc dù em của Quang cũng như em vợ còn sinh sống ở Quận Tân Bình, Quận 12.

Huỳnh Ái Tông

Rồi chúng tôi chia tay, Thành cho xe đưa vợ chồng Quang và tôi về nhà. Anh chị Bi được Thành và Mai đưa về bằng Taxi.

Từ trái: Cô Mai, Thành, Tông, cô Tâm, chị Bi, anh Bi, Quang, chị Quang

Một ngày được thưởng thức âm nhạc dân tộc Tây nguyên, được gặp lại nhiều người quen, được mời đi ăn cơm trưa và tối, cũng là một ngày đậm đà ý nghĩa trong những ngày đầu năm Canh Tý.

8664020219

Về quê ngoại Mông 7 Tết

Con rể tôi có việc phải đi xuống làng hoa Sa Đéc, trong mấy ngày đầu năm, hẳn có báo cho tôi biết vào ngày Mông 7 Tết sẽ đi, để nhà tôi liên lạc với mấy cô em, báo tin tôi sẽ về thăm.

Sáng Mông 7 Tết, chúng tôi rời khỏi nhà khoảng 5 giờ sáng, đi theo quốc lộ, nên đến thành phố Mỹ Tho khoảng gần 7 giờ sáng, ghé Quán Chay Cây Bò Đề ăn sáng rồi mới đi xuống nhà cô em họ của tôi ở xã Tân Lược huyện Tân Bình tỉnh Vĩnh Long, gần chùa Cao Đài Chiêu Minh Tự.

Ông ngoại tôi thứ 2, còn bà nội cô này thứ 4. Cho nên chúng tôi bà con đầu ông bà cố. Còn người bà con khác cùng đầu ông bà cố, ở tại cầu ông Chăng gần chợ Ô Môn, thuộc tỉnh Cần Thơ.

Cô Trương Thị Tám và nhà tôi

Mồ mà ông bà cố chúng tôi hiện nay, trong đất vườn người khác, thuộc xã Phong Hòa, huyện Lai Vung, tỉnh Đồng Tháp, cách thành phố Sa Đéc chừng 12 km.

Huỳnh Ái Tông

Đến nhà Cô Tám, được tin cô Bảy bị bệnh nên đưa đi khám bệnh ở Bệnh viện Đa khoa Cần Thơ, đã làm xét nghiệm nhưng phải chờ kết quả đến sau 2 giờ mới biết.

Tôi thấp nhang lạy ông bà, sau đó dùng cơm trưa. Lần trước tôi nói cho Bé Bảy con cô Tám biết, tôi thích ăn bánh xèo nhân bông điên điển, lần này cháu đi chợ mua bông điên điển chiên bánh xèo cho chúng tôi ăn. Tôi vào bếp bảo cho cháu biết tôi và nhà tôi chỉ ăn mỗi người 1 cái, chỉ cần nhân bông điên điển mà thôi. Chắc cháu chưa biết ý tôi nên pha thêm đậu hủ và chả chay, ăn kém ngon. Đùng ra chỉ cần bông điên điển xào với ít hẹ, ít giá. Hẹ làm cho thơm, giá làm cho ngọt, bông điên điển có vị hơi đắng đắng, ăn rất ngon, còn thêm những thứ khác sẽ làm cho mùi vị nhân chằng ra chi.

Chúng tôi bảo cháu Bé Tư con cô Tám gọi điện cho cháu Kha con cô Sáu Trương Thị Xạ tới chơi, Kha cho biết năm rồi cháu không có đi Mỹ, con gái và con rể về chơi ăn Tết.

Từ trái, Tôi, nhà tôi, Bé Bảy, cô Tám, cháu Kha

Những chuyện về Việt Nam

Sau khi dùng cơm xong, chúng tôi xin phép ra về vì con rể của tôi cần gấp nhà vườn để mua hoa, cây giống. Cháu Bé Tư con cô Tám không cho biết, tự cháu cho chúng tôi nào là dưa hấu, cam sành, bưởi, mít, mận chất gần nửa xe bán tải, Đúng là cây trái nhà vườn.

Chúng tôi đi vào làng hoa, vì Tết đã qua nên những vườn hoa trông rất bình thường. Tuy nhiên, vườn hoa chúng tôi vào của anh Xuân, nào là phong lan, lưỡi hùm, hoa giấy, có những thứ tuy quen, nhưng tôi không biết tên. Anh Xuân chủ vườn đưa chúng tôi đi xem mấy cây Chà Là, anh có nhiều cây, nhưng chỉ có 5, 7 cây sẽ có trái, còn những cây khác là cây đực, có người đến trả giá để mua, nhưng anh quyết không bán, chỉ chặt bỏ trồng Chà La cây mô, loại này hầu hết là cây cái, sẽ cho ra nhiều trái. Cây đực không có trái, anh Xuân cho biết sẽ chặt bỏ, củ hủ Chà Là ăn ngọt hơn của củ dền. Chúng tôi chụp một số ảnh hoa Phong Lan, hoa giấy, hoa mai xanh ...

Huỳnh Ái Tông

Chúng tôi đi một vòng quanh làng hoa, ghé nhà kia có cây mai màu cam, đầu tiên chủ nhà cho giá 20 triệu, con rể tôi định mua, nhưng sau đó chủ nhà cho giá lại là 30 triệu, nên con rể tôi không mua.

Cây mai hương

Rồi chúng tôi ra về lúc 3 giờ 30, nhưng từ khi qua cầu Mỹ Thuận một quãng, chưa đến Cái Bè, xe bắt đầu bị ùn ứ vì đèn xanh, đèn đỏ ở dọc đường cho đến ngã rẽ lên cao tốc Trung Lương – Tp. HCM, lúc đó đã gần 7 giờ tối. Con rể tôi tránh kẹt xe, nên đi đường Quốc Lộ với những người dùng xe 2 bánh, xe chạy 5, 6 chục km/giờ

Những chuyến về Việt Nam

Trên đường này rất nhiều xe 2 bánh đồ dòn về thành phố, nhưng có ít xe hơi, nhờ vậy nên không bị kẹt xe, về đến nhà lúc 8 giờ 30, như vậy chúng tôi đã đi mất 5 giờ từ làng hoa Sa Đéc về đến nhà tại Phú Lâm.

Huyền Ái Tông

Dọc đường có rất nhiều cây cau, tôi rất thích hình dáng cây cau vươn lên trời, hình dáng rất đẹp, tôi cố ý chụp, nhưng xe đang chạy, nên tôi không thể ghi lại được những hình ảnh đẹp này.

Về quê ngoại trong ngày Tết, thăm viếng anh em họ hàng, nhờ đó tuy bà con xa, nhưng mỗi dây liên lạc, gắn bó nên gần nhau, thương mến nhau hơn.

8664020219

Những chuyện về Việt Nam

+

Họp Mặt Tri Ân Thầy Cô của CHS THKT Cao Thắng năm 2020

Hàng năm Đỗ Thọ Bình, Trần Bình Đức, Nguyễn Văn Châu tổ chức họp mặt CHS Trung Học Kỹ Thuật Cao Thắng tại nhà hàng 241 địa chỉ 45 đường Phạm Việt Chánh, Phường Nguyễn Cư Trinh, Quận 1, Tp. HCM.

Huyền Ái Tông

Vào lúc 10 giờ, tôi gọi Grap để đi, đến nơi thấy vắng vẻ nên tôi đi sang nhà sách Minh Khai vào xem sách một lúc mới quay lại.

Khi quay lại đã thấy Trần Xuân Minh và Nguyễn Văn Hương ngồi ở cửa ra vào và lúc ấy Nguyễn Văn Chúc cũng vừa đến, Chúc cũng như Trần Xuân Minh đều do tôi thông báo và mời tham dự. Tôi ngồi vào ghế với các bạn một lúc rồi mới lên lầu là nơi tổ chức hội họp.

Từ trái: Tông, Chúc, Hình, Hương, anh X

Khi lên lầu mới có bàn thu tiền tham dự, tôi đóng góp \$500.000.00, tôi nhớ mặt 2 trong 3 cô phụ trách việc ở bàn ghi danh năm ngoái, năm nay có tới 4 hay 5 cô họ mặc áo dài xanh dương, trong đó có một cô gương mặt giống hệt chị Phùng Thanh Tuyết là giáo sư Trung Tâm Chuyên Nghiệp Phan Đình Phùng. Năm 1981, tôi được Sở Công Nghiệp bổ về Trường làm Hiệu Phó, kiêm Trưởng Phòng Giáo Vụ, chị Tuyết làm ở

Những chuyện về Việt Nam

Phòng Giáo Vụ. Chị có con ở California, nên có khi sang đó ở chơi với con gái. Năm ngoái đi đám tang Nguyễn Văn Nhân, tôi có gặp lại chị cùng đi đám tang, vì chị Tuyết và chị Hoàng phu nhân của anh Nhân là đồng nghiệp cũng là đồng môn.

Bàn ghi danh, một chị đang ngồi khá giống chị Phùng Thanh Tuyết thời còn trẻ

Rồi tôi vào phòng tiệc nơi tổ chức, tôi trông thấy một số Thầy ngồi một bàn, trong đó có Thầy Phạm Văn Khai, Thầy Trần Phúc Lạc, Thầy Nguyễn Văn Nhân, Thầy Nguyễn Văn Hội, Thầy Phan Đình Du, Thầy Thơm ...

Thầy Lê Văn Quang ngồi một bàn khác, thấy còn rộng chỗ nên tôi ngồi vào đây, Minh, Hương, Chúc cùng ngồi vào bàn này.

Nhìn sang bàn chênh chéch đó, tôi thấy có 3 em Cựu Học Sinh Nguyễn Trường Tộ là Lâm Khương Tuyền, Nguyễn Thị Oanh, Nguyễn Thị Lan.

Huyền Ái Tông

Ảnh từ trái: Anh Y, Lan, Oanh, Tuyền

Một bàn khác nữa tôi thấy có em CHS Lê Cẩm Tú, con trai của Thầy Tổng Giám Thị Lê Văn Thống vừa mới qua đời cách nay chừng 3 tháng, khi được tin Thầy mất, tôi báo cho Minh và Bửu nhờ đi viếng và đi phúng một vòng hoa ghi tên tôi và các bạn. Vài chục năm trước Thầy Thống với tôi và các bạn Quan Thuế thỉnh thoảng đi tiệc nhậu với nhau, mấy năm nay tình nghĩa vẫn đậm đà với nhóm CHS Cao Thắng khóa 1956-1963, còn mấy anh Quan Thuế như anh Duyên, anh Tùng đã an giấc nghìn thu, một anh khác là anh Chín Điện, có thể vẫn còn sinh tiền, nhớ anh nhưng tôi không biết đâu mà tìm thăm.

Tôi vừa mới ngồi thì Đỗ Thọ Bình đã lên bực yêu cầu mọi người đứng lên nghiêm trang tưởng nhớ đến quý Thầy, Cô và các đồng môn đã mất. Sau đó anh đọc diễn văn chào mừng, chúc Tết quý Thầy Cô và các bạn, anh thông báo 6 Thầy ở Việt Nam cũng như ở Mỹ đã ra đi trong đó có Thầy Lê Văn Thống, Thầy Nguyễn Đức Hậu ở Mỹ ....

Những chuyện về Việt Nam

Rồi anh Bình mời Thầy Trần Phác Lạc lên phát biểu, sau anh Lạc lại mời tôi, anh không quên giới thiệu tôi Nguyên Hiệu Trưởng THKT Nguyễn Trường Tộ, từ Mỹ về tham dự. Tôi cũng chào mừng quý Thầy, Cô và các bạn đồng nghiệp, và chúc Tết, tôi chỉ phát biểu đơn giản mà thôi vì không được chuẩn bị trước. Sau tôi còn có vài anh được mời lên phát biểu.

Sau đó vào tiệc, cũng có ca nhạc cây nhà lá vườn, tuy các anh không chuyên nghiệp nhưng giúp vui với giọng hát rất ngọt ngào, êm dịu không thua ca sĩ chánh hiệu.

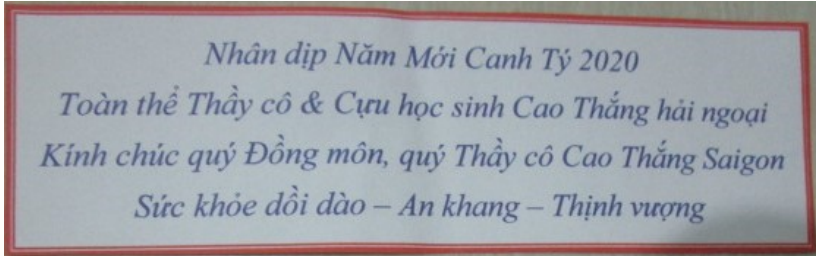

*Trên sân khấu một anh đang ca nhạc giúp vui
Từ trái: Thầy Thơm, Thầy Hội, Thầy Khai, anh Hương, Thầy Quang*

Đỗ Thọ Bình đưa các chị đi các bàn để gửi phong bao lì xì và chúc Tết quý Thầy Cô. Tôi cũng được biếu một phong bao. Tôi từ chối và cho biết khi đến tôi đã đóng góp với tư cách CHS, nhưng Bình cho biết đây là quà biếu và chúc Tết. Về nhà mở

Huỳnh Ái Tông

phong bao ra ngoài hiện kim 500.000.00\$ còn có tờ giấy chúc Tết.

Sau khi quý Thầy, Cô ra về. Minh được Hương chở về, Chúc và tôi cũng ra về, trên sân khấu vẫn còn vài anh ca hát, vẫn còn lại chừng 10, 15 người ngồi lại tâm sự riêng tư bên ly rượu đầy vui.

Cám ơn Ban Tổ Chức, cám ơn Quý Thầy, Cô và quý đồng môn đã tham dự làm cho buổi tiệc Tri Ân mang nhiều ý nghĩa, nói lên học sinh Kỹ thuật Cao Thắng luôn giữ được truyền thống văn hóa này. Cũng cám ơn quý đồng môn hải ngoại đã luôn yểm trợ tiếp nối và thắp sáng ngọn đèn Tri Ân truyền thống Tôn Sư Trọng Đạo nét đẹp Văn hóa của Việt Nam chúng ta.

866402022020

Giáo sư Nguyễn Văn Hai và tôi

Nguyễn Văn Hai (1927-2020)

Năm 1991, tôi được sang Mỹ qua diện HO, trước tiên khoảng năm 1982, anh tôi bảo lãnh cho tôi đi Pháp, nhưng sau đó năm 1984, chị tôi đi Mỹ, anh tôi cho biết Pháp đã nghèo, tốt hơn chuyển cảnh đi Mỹ, mặc dù tôi bị đi tù cải tạo 2 năm, 2 tháng, 20 ngày nhưng tôi vẫn được hưởng diện HO vì tôi khiếu nại bị Quản chế khoảng 2 năm, tôi cộng hết vô là trên 4 năm. Tự phái đoàn ODP ở Bangkok cho tôi hưởng diện HO, diện này sang Mỹ tôi được hưởng chương trình GRAND, khi đi học, sẽ được tiền trả học phí và ít tiền sách vở, nên tôi đi học JCC (Jefferson College Community), Tại đây tôi đã ghi danh theo học một tín chỉ Programming do giáo sư Nguyễn Văn Hai phụ trách trong 2 mùa.

Vài năm sau, chúng tôi chủ trương làm báo Phật Học, báo biểu không khắp thế giới, lần đầu tiên giáo sư gửi bài đăng báo với bút hiệu Hồng Dương, tôi liền viết mấy dòng giới thiệu tác giả

Huỳnh Ái Tông

là giáo sư Nguyễn Văn Hai, nguyên Phó Viện Trưởng Viện Đại Học Huế, thế là từ đó giáo sư mới viết mỗi tháng 1 bài Phật Học trên nguyệt san Phật Học của chúng tôi.

Những bài viết của giáo sư về sau góp lại nguyệt san Phật Học xuất bản thành 3 quyển sách:

- *Nhận thức và Không Tánh*, xuất bản năm 2001
- *Tánh Khởi và Duyên Khởi*, xuất bản năm 2003
- *Nhân Quả Đồng Thời*. xuất bản năm 2007

Tất cả những sách này in ấn tại Mỹ, do độc giả của nguyệt san Phật Học đóng góp tịnh tài, sách biếu không cho tất cả độc giả nguyệt san Phật Học và những ai muốn đọc, gửi thư hay điện thư đến, nguyệt san Phật học sẽ gửi biếu khắp các nước, chỉ trừ Việt Nam, vì sẽ bị tịch thu.

Sau đó, quyển *Nhận Thức và Không Tánh*, giáo sư nhờ tôi mang một quyển về trao cho Thượng Tọa Thích Trung Hậu với 700 USD đủ để in ấn tại Việt Nam, tiền thu được do phát hành sách sẽ cúng trọn vào Viện Văn Hóa Phật Giáo Liễu Quán tại Huế.

Quyển *Nhân Quả Đồng Thời*, Thầy Tuệ Sỹ có xin in tại Việt Nam, giáo sư muốn bìa quyển sách này sẽ in giống như nhau, nên giáo sư yêu cầu Thầy Tuệ Sỹ gửi hình bìa sang Mỹ, chúng tôi đã in tại Mỹ bìa sách ấy với bìa sách ở Việt Nam giống y nhau. Tôi không biết hay không nhớ ai là người sang tác hình bìa này. Riêng trang 1 có hình Sen của họa sĩ Hoài Nhơn, đó là ái nữ của giáo sư.

Quyển *Nhận Thức và Không Tánh* do họa sĩ Bửu Chi vẽ, giáo sư cho biết họa sĩ là em của phu nhân giáo sư.

Những chuyên về Việt Nam

Quyển *Tánh Khởi và Duyên Khởi* nếu tôi nhớ không lầm hình bìa do chính giáo sư trình bày.

Sau đó khoảng cuối thập niên 2000, tôi in và làm cháy cái máy Ronéo thứ 3, loại chuyên nghiệp, nên tôi không còn in báo giấy nữa, nhưng nguyệt san Phật Học vẫn tiếp tục hình thức điện tử hàng tháng kể từ số 29 phát hành ngày 1-12-1996 cho đến ngày nay (nsphat-hoc.org), do đó sau này chúng tôi không còn in những sách của giáo sư như:

- *Tư tưởng Phật giáo trong Triết học Gilles Deleuze (6-2015)*
- *Nguyên tắc Lý do đủ - Lý Duyên khởi (9-2017)*
- *Đạo Phật là Toán học (3-2018)*
- *Ngã- Pháp (4-2019)*

Những quyển sách sau này giáo sư in xong ở Việt Nam đều có gửi cho tôi, trừ quyển *Ngã – Pháp* mới in sau này.

Vào tháng 4 năm 2019, khi đi Huế, ghé chùa Từ Đàm, tôi viếng thăm Hòa thượng Trí Quang, có viết bài *Ngày Rời Có Đô Huế* (<https://huynhaitong.blogspot.com/2019/04/ngay-roi-co-o-hue.html>), khi Hòa Thượng Thích Trí Quang viên tịch, tôi cũng có viết bài *Tấm gương sáng của Hòa Thượng Thích Trí Quang để lại*, bài này tôi cũng có gửi cho giáo sư đọc, không thấy giáo sư nói chi.

Sau đó, tôi gửi điện thư thăm sức khỏe giáo sư và phu nhân:

Tue, Nov 19, 2019, 8:24
AM

Tong Huynh Ai

to Hai

Kính Thầy,

Xin hỏi thăm Thầy Cô sức khỏe ra sao ? Anh Lưu Trọng

Huyền Ái Tông

Kháng, anh Bạch Xuân Quyền đều có hỏi thăm Thầy.

Em có gom vài tấm hình đám tang Thầy Trí Quang, mời Thầy xem tại:

<http://ahvinhnghiem.org/TamGuongSangCuaHTTriQuangDeLai.html>

Kính chúc Thầy Cô nhiều sức khỏe,

Em,

Huyền Ái Tông

Tôi về Việt Nam lần này, vừa qua mấy ngày Tết, con rể tôi gửi cho hình Phân Ưu đăng trên báo Người Việt, phát hành tại Orange County, California, tôi mới biết giáo sư đã mãn phần. Tôi vội viết Phân Ưu đăng trên Nguyệt san Phật Học số 307, ra ngày 01-02-2020 và trên Trang nhà Ái Hữu Vĩnh Nghiêm, tôi chuyển Phân Ưu đến cô Nguyễn Tuyết Lộc em gái của giáo sư, nhờ cô chuyển tới gia đình của giáo sư tại Mỹ.

Tại thành phố tôi sinh sống là Louisville, Kentucky, có nhiều học trò của giáo sư, nhưng có thể nói tôi được giáo sư ưu ái hơn hết, vì bất cứ ai đến nhà giáo sư đều phải gọi điện thoại tới trước, xin cái hẹn. Còn tôi thì được miễn, vì tôi phải đem báo biểu giáo sư, phải nhận bài giáo sư sửa bản in, có khi tôi đến nhà từ 8 giờ sáng, giáo sư giữ tôi lại, ông nói cho tôi nghe về cuộc đời của ông, từ lúc ông ở với ông nội đi học ở Huế, về Quảng Bình học, theo cách mạng làm nghĩa vụ quốc tế ở Lào, về Vinh rồi vào Sài Gòn theo học Trường Công Chánh khóa 1, trốn ra Hà Nội học, tổ chức cho học sinh Quốc Học đón Thủ Tướng Diệm về Huế, đổi lại ông Diệm phải lập Viện Đại Học Huế, đi Pháp học tiến sĩ ở Sorbonne, đi Mỹ ngày 30-4-1975 ..., khi đến khoảng 12 giờ trưa, ông kết luận:

Những chuyện về Việt Nam

- Thôi ông Tông về, lần sau tiếp.

Có khi phu nhân của ông dọn xôi đậu phộng, giáo sư và tôi cùng ăn, có khi ăn bánh, uống trà.

Năm 2004, tôi giới thiệu Realtor, giáo sư bán nhà chuyển đi tiểu bang khác. Ngày giáo sư rời khỏi Louisville, giáo sư tâm sự với tôi:

Ông Tông biết không, con trai tôi du học ở Mỹ trước năm 1975, sau ra làm việc cứ chống Mỹ, tôi khuyên không được, từ lâu hẳn không về thăm chúng tôi. Nhưng từ khi hẳn đọc sách tôi viết về Phật học, năm nay sinh nhật tôi, hẳn nghỉ trọn tuần về đây ở với chúng tôi. Hẳn nói với các em hẳn, từ lâu hẳn không hiểu, bây giờ mới hiểu tôi. Thật đáng mừng.

Trước khi chia tay, giáo sư bắt tay tôi và nói:

Tôi mua nhà đã hơn năm nay, tôi không muốn đi về ở gần con gái tôi là bác sĩ. Ở gần hẳn để hẳn chăm sóc sức khỏe, tức nhiên là tôi đã đầu hàng. Nay đành phải đi thôi.

Vài chi tiết giáo sư kể cho tôi nghe đôi lần, sau này tôi nghĩ lại: Có phải giáo sư muốn cho tôi biết để ghi lại cuộc đời giáo sư. Tôi đã viết thành *Chuyện của một người*, sau khi viết xong, tôi gửi bản thảo nhờ giáo sư đọc lại. Ông đã đọc và gửi lại tôi vài dòng nhắn nhủ: “Ông Tông ơi ! Thôi để cho tôi ra đi trong thanh thản tốt hơn”.

Tưởng niệm giáo sư Hồng Dương Nguyễn Văn Hai, mặc dù tôi viết về giáo sư, nhưng tôi không tìm được tấm ảnh nào của giáo sư, vì ông không thích chụp ảnh, may nhờ Tuyết Lộc em của giáo sư, chỉ cho tôi ảnh của giáo sư trên Trang Mạng của cô.

Huỳnh Ái Tông

Tôi cũng không biết giáo sư sinh năm nào, đọc Phân Ưu, tôi mới biết giáo sư sinh năm 1927, đọc ở đâu đó có thể tóm tắt lại, giáo sư sinh tại Quảng Bình, học ở Huế, Quảng Bình, Sài Gòn, Hà Nội, Paris, lập gia đình với Cô Tôn Nữ Hà Lãnh, ông bà có những người con đều thành đạt: Minh Hà, Việt Sơn, Việt Châu, Minh Phương, Hoài Nhơn, Việt Anh, và Minh Huyền

Giáo sư đã từng đảm nhiệm các chức vụ Hiệu Trưởng Trường Quốc Học, Huế. Giám Đốc Nha Đại Diện Giáo Dục Trung & Cao Nguyên Trung Phần. Phó Viện Trưởng Viện Đại Học Huế kiêm Khoa Trưởng Đại học Khoa học. Dân Biểu Quốc Hội Khóa 1 VNCH, Phó Giám Đốc Trung Tâm Văn Hóa Phật Giáo Liễu Quán, Huế, Giáo sư Đại học Louisville, Kentucky. Hoa Kỳ, Cộng tác viên Nguyệt san Phật Học, Louisville, Kentucky. Hoa Kỳ

Giáo sư Hồng Dương Nguyễn Văn Hai đã quá vãng ngày 25-1-2020 tại nhà riêng ở thành phố Yardley, tiểu bang Pennsylvania, Hoa Kỳ, thọ 93 tuổi. Nhất tâm nguyện cầu cho hương linh giáo sư Hồng Dương Nguyễn Văn Hai sớm vãng sinh An Lạc Quốc.

Phúc Trung - Huỳnh Ái Tông

866405022020

Bạn của Trần Xuân Minh

Mấy hôm trước Trần Xuân Minh bảo cho tôi biết:

- Tôi có một chai XO, hôm nào người bạn của tôi từ Mỹ về, tôi sẽ gọi cho ông, chúng mình sẽ xử lý chai ấy nghe.

- Được, cứ gọi nếu tôi không đi đâu.

Ngày 7-2-2020, khoảng 10 giờ hơn, Minh gọi tôi đến 188 đường Sư Vạn Hạnh, tôi đến nơi đã thấy Minh và một người lạ ngồi cùng bàn, Minh giới thiệu:

Huỳnh Ái Tông

- Đây là Dương Duy Vượng và đây là Huỳnh Ái Tông.

Từ trái: Trần Xuân Minh, Huỳnh Ái Tông, Dương Duy Vượng

Trong khi anh em trò chuyện, tôi được biết Vượng trước kia là Sĩ quan Công binh Kiến tạo, là Đại đội trưởng còn Minh cũng Sĩ quan cùng binh chủng dưới quyền. Đơn vị họ đóng quân đối diện với Trung Đoàn 45 của Sư Đoàn 23 Bộ Binh trên đường đi ra phi trường Phụng Dục tại Banmêthuột.

Khoảng thời gian Vượng và Minh ở đó thì tôi cũng dạy học ở Trường Trung học Kỹ Thuật Y-Út Banmêthuột, nhưng lúc đó chúng tôi không biết nhau. Tôi chỉ biết Đại Úy Nguyễn Văn Khoa, Sĩ quan Công Binh Chiến Đấu, thỉnh thoảng anh vào Trường chơi với chúng tôi, có khi anh đưa xe Jeep của anh cho tôi tập lái trong sân trường để thi lấy bằng lái dân sự, trong khi tôi đã có bằng lái quân đội do đơn vị Quân Vận vùng IV cấp. Còn có Trung Úy Nguyễn Trung Trực trong Lực Lượng Đặc Biệt hay Biên Phòng, đóng quân tại Sân Vận Động nằm phía sau Biệt Điện của Bảo Đại.

Vượng nhỏ tuổi hơn Minh và tôi nhưng trước kia là Sếp của Minh, là tay chịu chơi, anh đã nghỉ hưu vào tuổi 62, nay đã 78, hiện ở tại thành phố Orlando, tiểu bang Florida, USA.

Chúng tôi trò chuyện một chốc thì có thêm Nam, con rể của Minh đến. Các anh ăn mặn, tôi chỉ kêu một đĩa rau, cải xào mà

Những chuyện về Việt Nam

thôi. Lần đầu tiên tôi thấy các anh dùng món cá sống tại Việt Nam.

Từ trái: Minh, Tông, Nam, Vương

Chúng tôi uống hết 1 chai rượu mạnh Hennessy XO hay loại tương tự XO 500ml, Minh, Nam và tôi uống sec, còn Vương uống với đá.

Chai rượu mạnh uống hết thì Nam đưa ra một chai rượu thuốc Ba-kích ngâm rượu trên 3 năm, rượu ướp lạnh, uống có vị

Huỳnh Ái Tông

ngọt, tôi uống vào khoảng 4 hay 6 ly nhỏ thì bị say vì lâu ngày không uống rượu mạnh và uống pha trộn nhiều thứ.

Tôi ra về, xuống tới đường thấy có chiếc xe con, lên xe về đến nhà, trả tiền xe, thay quần rồi lên giường ngủ cho đến 11 giờ đêm, tỉnh dậy. Không nhức đầu, biết mình đã uống quá chén, nhưng rượu ngon nên không bị nhức đầu.

Tôi cố nhớ nhưng không thể nhớ ai đã gọi xe cho tôi về, vì Cellphone của tôi không có 3 hay 4G, không thể gọi Grab hay Taxi. Về tới nhà tôi đưa cho tài xế tờ 100 nghìn, tài xế đưa lại 4 tờ 5 ngàn, đó là tiền tài xế thối lại cho tôi đi từ chợ An Đông về tới vùng Cây Da Xà.

Như đã hẹn, hai hôm sau Dương Duy Vượng đến chung vui với chúng tôi, trong tiệc Họp Mặt Tân Niên THPT Cao Thắng Khóa 1956-1963. Như vậy là chúng tôi có thêm người bạn, không phải là đồng môn mà là đồng quân ngũ.

866410022020

+

Ngày kỵ cơm thân phụ

Thường tôi về Việt Nam vào dịp Tết, để dự đám giỗ của thân phụ, còn nếu tôi về vào dịp Ngày Nhà Giáo thì dự đám giỗ thân mẫu tôi.

Thân phụ và thân mẫu tôi có mua một miếng đất do người trong thân tộc để lại, tôi nhớ mảnh đất này có bề ngang 14 thước dài từ xép Năng Gù cho đến Rạch Chanh của Cù lao Năng Gù, gồm có thổ cư và thổ canh, trên phần thổ cư cha mẹ tôi có cất một ngôi nhà ba gian, cột gỗ, mái lá, vách lá, sau này người anh kế tôi cất lại, rồi sau 1975 anh tôi để lại cho em gái chúng tôi ở, nay em gái tôi mất còn em rể với cháu ở.

Căn nhà nằm trên Cù lao Năng Gù và một ấp Bình An bên kia Xép nằm trên đường lộ Long Xuyên - Châu Đốc, có tên là làng Bình Thủy, trước thuộc Tổng Định Thành, huyện Châu Thành, tỉnh Long Xuyên, nay ấp Bình An tách ra lập làng khác, còn Cù Lao Năng Gù vẫn là làng Bình Thủy, thuộc huyện Châu Phú, tỉnh An Giang.

Anh kế tôi sau 1975, về Bờ Ao tức làng Phú Hòa trước thuộc huyện Châu Thành, tỉnh Long Xuyên, nay thuộc huyện Núi Sập tỉnh An Giang, anh tôi làm nhà máy xay lúa, công suất nhỏ, trên đất của thân mẫu tôi gồm thổ cư và thổ canh được một mẫu.

Cha mẹ tôi xưa thờ cúng ông bà, cho nên đến nay ngôi nhà tại Năng Gù như ngôi Từ đường, nên vẫn tiếp tục cúng kiến ông bà và cha mẹ tôi. Còn anh tôi ở Phú Hòa nay đã mất, các con cúng ông bà nội và cha mẹ chúng.

Huỳnh Ái Tông

Nếu dự giỗ cha, tôi thường về Năng Gù vừa để cúng kiếng, vừa để thăm mồ mã ông bà, ch mẹ, chú, bác. Còn giỗ mẹ, tôi mới về Phú Hòa dự đám giỗ, thăm thân nhân bên ngoại và các cháu.

Giỗ thân phụ tôi năm nay, ngoài các con, dâu của chị và em gái tôi, còn có ông anh con Bác Hai, và con trai chú Tám tôi. Hình như giỗ quây ngày nay đơn giản hơn xưa chăng ? Tôi nhớ xưa kia đám giỗ cha mẹ tôi phải dọn trên 3 bộ ván ngựa, trên mỗi

Những chuyện về Việt Nam

bộ ván trải một chiếc chiếu, trên chiếc chiếu này lại trải một chiếc chiếu cỡ, mỗi chiếc chiếu cỡ dọn 2 mâm thức ăn.

Cúng kiếng thì có một mâm trên bàn thờ ông bà, một mâm cúng những người khuất mày, khuất mặt trong nhà và một mâm đất đai viên trạch.

Sau khi cúng kiếng, vái lạy chờ nhang tàn mới dọn từ bàn thờ, các mâm cúng lên trên chiếu cỡ để họ hàng cùng dự. Trẻ con được ăn ở nhà bếp.

Vì thân phụ tôi mất ngày Rằm tháng Giêng, nên từ trước tới nay đều cúng Chay, khi sinh tiền, thân phụ tôi cũng đã trường trai trên 10 năm, về sau bị đau phổi, bác sĩ ở bệnh viện Long Xuyên ngày xưa cấm không cho cha tôi trường trai nữa để chữa trị.

Năm nay, nhà tôi yếu nên không về dự đám giỗ, tôi và con gái lớn sáng đi, chiều về. Ngoài việc cúng giỗ, thăm viếng nghĩa trang gia đình.

Tôi còn đi tới làng Bình Hòa, trước thăm mộ của chị tôi đã mất vài tháng trước thọ 88 tuổi.

Huỳnh Ái Tông

Rồi đi thăm nhà mới cất của thằng cháu gần đó, cháu tưởng tôi về ở lại, nên có ý mời tôi tới nhà ngủ qua đêm, mừng cho cháu có được ngôi nhà mới khang trang.

Một chuyến đi trong ngày, nay không còn phải qua đò qua bắc, xe chạy Cao tốc Tp. HCM – Trung Lương rồi qua cầu Mỹ Thuận bắt ngang qua sông Tiền, qua cầu Vàm Cống bắt ngang qua sông Hậu, đi lại được dễ dàng, nhưng xe cộ nhiều quá, chuyến về kẹt xe từ Cái Bè đến khi lên Cao Tốc tại Trung Lương.

Được dự đám giỗ, thăm viếng mồ mã ông bà, cha mẹ, thân nhân, được gặp lại các anh, em và các cháu. Tuy có cực nhọc tằm thân già nhưng thật là một ngày hạnh phúc.

866409022020

Họp mặt Tân niên Giáp Tý 2020

Hôm qua về quê dự đám giỗ thân phụ, đáng lý ra chúng tôi đi vài ngày, nhưng vì hôm sau ngày Chủ nhật 09 tháng 02 năm 2019, chúng tôi có cuộc họp mặt đồng môn cựu học sinh Trung học Kỹ thuật Cao Thắng Niên khóa 1956-1963, cho nên tôi phải về Sài Gòn ngay trong ngày.

Dịp Tết xe cộ dập dùi, nên kẹt xe từ Cái Bè cho đến khi vào đường Cao tốc Tp. HCM – Trung Lương. cho nên tôi khá mệt mỏi, nhưng cũng ráng tham dự với anh em, vì mỗi năm chỉ có 1 lần. Lần sau biết ai còn ai mất.

Trần Xuân Minh và Đặng Ngọc Bửu với Tư Trung là những người đứng ra tổ chức hàng năm. Đoán trước anh em rơi rụng dần dần, tuổi già khó đi lại, thêm nữa dịch Corona đang hoành hành từ Vũ Hán, Trung Quốc truyền sang các nước. Việt Nam ta đã bị 13 trường hợp lây nhiễm, trong đó có 3 trường hợp chữa trị đã phục hồi, không có tử vong. Tuy nhiên nhiều anh sẽ không đi dự, do đó năm nay được tổ chức tại 203 đường Đào Duy Từ, Phường 6, Quận 10.

Huỳnh Ái Tông

Khi tôi đến khoảng gần 11 giờ, ngồi dưới nhà có Nguyễn Tấn Á bên cạnh Á có cây gậy 4 chân, Nguyễn Văn Hương, Đặng Ngọc Hữu, Nguyễn Đức Mãn, Nguyễn Xuân Thới, Tâm em rể của Hương, và một anh tôi chưa biết, có lẽ là khách mời của ai đó.

Anh em cho biết Minh ở trên lầu, tôi lên lầu chỉ có Minh, Bửu, Chiêu và Tư Trung. Minh yêu cầu tôi hôm nay đón tiếp Vượng dùm.

Rồi các bạn từ dưới lầu lên, thêm có Đỗ Thọ Bình, Nguyễn Văn Chúc, Nguyễn Văn Tính, Lê Thành Thế.

Tôi xuống lầu nhờ anh giữ xe giúp, có ai hỏi Minh thì chỉ lên lầu, tôi gặp Phó Bảo chồng gậy 4 chân và đưa anh lên lầu. Có lẽ Trần Bình Lượng đến sau cùng.

Rồi buổi họp mặt bắt đầu với nghi thức thường lệ, Tư Trung

Những chuyện về Việt Nam

thay mặt ban Tổ chức chúc sức khỏe anh em, ngay sau đó vào tiệc.

Từ trái anh Thời, Chúc, Chiểu, Tư Trung đang phát biểu khai mạc

Hôm nay không có Thầy nào dự cả, tuần trước thầy Phạm Văn Khai đã xin lỗi không đến được vì bận, Thầy Sửu không biết tin, thầy Lê Văn Thống vừa mới mãn phần cách nay vài tháng. Anh em có đi viếng một vòng hoa, tôi cũng có gửi viếng một vòng hoa.

Một chốc có Trần Bình Đức là người cùng với Đỗ Thọ Bình và Nguyễn Văn Châu hàng năm tổ chức Lễ Tri Ân Thầy, Cô THPT Cao Thắng, năm nay các anh đã tổ chức vào ngày 02 tháng 02 tại nhà hàng 241 số 45 đường Phạm Việt Chánh. Đức chống gậy 4 chân, vậy mà cũng ráng tới tham dự, chung vui.

Vào tiệc khoảng 11 giờ 30 và tiệc vui kéo dài đến khoảng sau 1 giờ 30 mới tàn. buổi họp mặt khá ồn ào, khá vui mặc dù không

Huỳnh Ái Tông

có tiết mục văn nghệ nào, anh em lớn tuổi cả rồi, trong đó có anh Nguyễn Xuân Thới sinh năm 1939, anh đã 82, Minh và tôi 80, những anh khác trung bình 78.

Ngày vui từ trái anh Lượng, Bửu, Minh và 4 cô Tiếp viên

Ai cũng muốn năm nay còn gặp nhau, hy vọng vẫn còn gặp lại năm sau, mỗi người đều khỏe mạnh, gia đình an vui, hạnh phúc.

8664090219

Những chuyện về Việt Nam

+

Mua trà

Ngày Thứ Bảy 15-02-2020, nhà tôi đi khám Bác sĩ Phạm Khắc Hiệu tại 150 Lê Hồng Phong, Phường 3, Quận 5 Tp. HCM, vì không biết chính xác giờ mở cửa khám bệnh, nên chúng tôi đến sớm, do đó nhân tiện đi sang bên kia đường có hiệu Trà Tân Sanh số 127 Lê Hồng Phong, để mua cà-phê và trà ướp lá về uống.

Trong khi chờ đợi, chúng tôi xem những bình trà tử sa, xem qua các loại trà tàu chung bày trong tủ kính.

Huỳnh Ái Tông

Tôi chọn mua một chiếc ấm tử sa có vòi hình dáng đầu dê, trước tiên vì tôi nhìn thấy hình dáng đẹp, sau nhìn kỹ mới thấy là cái vòi hình đầu dê và trên thân bình có khắc chữ Dương là Dê.

Vì là sáng sớm, nên trong cửa hàng có 2 cô gái lo dọn hàng, chúng tôi mua cà-phê và một gói trà nở tôm, cô bán hàng cho biết là loại trà một lá trên đọt non, ngon và có giá đến 180

Những chuyện về Việt Nam

ngàn, trong khi những thứ trà khác có giá từ 18 ngàn đến 52 ngàn cho 100 gr.

Nhà tôi chọn mua một chén uống trà có tượng Phật và nhà sư đi khất thực.

Sau khi mua bình trà, trà, chén uống trà và cà-phê, tôi cho cô bán hàng biết vì nhà tôi đi khám bệnh, nhưng chưa tới giờ khám, do đó cô bán hàng mời chúng tôi ngồi vào bàn, cô pha trà cho chúng tôi uống. Tôi giới thiệu cho cô hàng biết, nhà tôi cũng biết thưởng thức trà ngon.

Huyền Ái Tông

Là người được đào tạo đúng bán hàng nên cô ta pha trà đúng nghệ thuật từ tráng bình, tráng chén, pha trà rồi rót ra chén tổng sau đó rót ra chén quân mời khách, cô ta bung trà theo cung cách “tam long lộng ngọc”, rồi dùng tay che miệng chén để mũi ngửi, thưởng thức hương vị trà trước khi uống.

Trước khi uống, cô ấy hỏi chúng tôi đã ăn sáng chưa ? Nếu chưa ăn thì uống trà vào nó sẽ cào ruột bào bọt khó chịu. Tôi trả lời đã ăn sáng rồi. Thật ra trước đó chúng tôi đã ăn sáng ở Tiệm Chay Định Ý.

Bình trà cô bán hàng pha cho chúng tôi uống hương vị khá ngon, tiếc rằng chúng tôi uống đậm hơn, nên hương vị còn kém một chút.

Năm nay, chúng tôi được uống hai bình trà, người pha sành điệu với trà ngon. Đó là buổi uống trà tại nhà anh Chung chồng cô Thanh trên Lái Thiêu và tại cửa hàng Tân Sanh này.

Có lẽ cũng nên kể thêm buổi uống trà tại nhà anh Hiền trên Bến Cát, tỉnh Bình Dương, uống trà ướp sen của Hồ Tây, Hà Nội, gia chủ pha trong bình cũng như chén sứ 2 lớp.

Uống xong vài lượt trà, chúng tôi chào và cảm ơn cô hàng trà đã cho chúng tôi uống mấy chén trà ngon, đúng điệu nghệ về uống trà vào buổi sáng sớm.

866418022020

Lại một chuyện về quê

Hôm kia 15-02-2020, con gái thấy mẹ bị ở nhà tù túng vì Covid19, nên lấy xe cho chúng tôi về quê chơi cho khuây khỏa.

Sáng ngày 16 vào lúc 5 giờ 30, chúng tôi lên đường theo cao tốc Tp HCM- Trung Lương rồi đi qua Cai Lậy, Cái Bè thuộc tỉnh Tiền Giang, sau khi qua Cầu Mỹ Thuận, chúng tôi đi hướng về thành phố Sa Đéc, nhưng ở đoạn giữa cầu và Bắc Mỹ Thuận cũ, chúng tôi dừng lại dùng điểm tâm tại một cái quán Hủ Tíu Chay ven đường, tuần trước chúng tôi ghé đây ăn, nhằm ngày Rằm, nên rất đông khách, năm ngoái chúng tôi cũng từng ăn tại đây 1 lần rồi.

Xưa kia, thời Pháp thuộc có tên là Quốc lộ 4, sau đổi thành đường Liên Tỉnh 8, nay là Quốc lộ 80, chạy từ chân cầu Mỹ Thuận phía Vĩnh Long đến địa phận Long Xuyên, Rạch Giá và Hà Tiên. Chúng tôi chạy theo con đường này qua các địa phận Sa Đéc, cầu Vàm Cống, thành phố Long Xuyên về đến chợ Bình Hòa.

Tại chợ Bình Hòa, chúng tôi ghé nhà đưa cháu trò chuyện, để nhà tôi và cháu dâu gặp nhau có chút tâm tình. Đáng lý chúng tôi ngủ qua đêm tại đây, hôm sau tôi sẽ nhờ người cháu khác đưa tôi đi đến Tham Buôn thuộc xã Mỹ Hội Đông, thăm người em họ đầu ông Sơ, để hỏi cho biết Đình Cũ là ở đâu trên đất Cù Lao Ông Chưởng đó? Sau đó đi đến chợ Xèo Bún, nay là chợ Vàm Nao thuộc xã Mỹ Hội Đông, huyện Chợ Mới tỉnh An Giang.

Huỳnh Ái Tông

Nhà lồng và Bến chợ Mỹ Hội Đông

Tôi muốn xem lại chợ xưa, để nhớ thời thơ ấu, tôi thường theo mẹ bơi xuồng chở lúa đi bán lúa cho các ghe chài đậu tại đây, rồi đi chợ mẹ mua sắm vài thứ cần dùng, cũng có khi ghé thăm người cháu họ của cha tôi. Sau đó tôi sẽ đến chỗ bến đò Bà Vệ thăm lại thầy giáo Chín, năm 1956 tôi và người em chú bác đến đây ngủ lại đêm một lần. Năm 1985, tôi trở lại thăm nhân chuyên đi công tác ở huyện Chợ Mới, thím giáo chỉ bàn thờ cho tôi biết: “Thầy đã mất vừa mới mãn tang”.

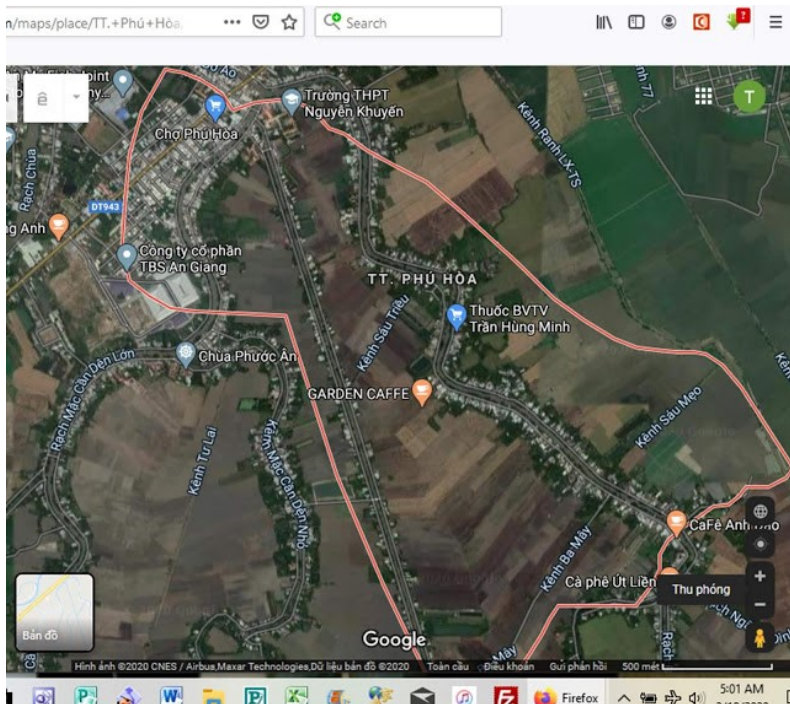
Nhưng vào giờ chót, tôi không thể ở lại qua đêm để thực hiện chuyến đi này, mong có dịp khác. Tại đây được cô cháu dâu đãi món bánh xèo nhân bông điên điển xào với chút giá cho có vị ngọt, và cuốn với rau sống trong đó có đọt cây bàng lãng, hương vị tuyệt vời.

Những chuyện về Việt Nam

Thay vào đó, tôi đi vào Bờ Ao, quê của mẹ tôi, để thăm đứa cháu gọi tôi là chú ruột, đang có nhà trên phần đất của ông bà ngoại, thuộc của mẹ tôi để lại. Đất ấy xưa kia là mảnh đất cuối làng Phú Hòa, giáp với làng Vĩnh Chánh, cả 2 làng ngày nay thuộc huyện Thoại Sơn tỉnh An Giang.

Tôi nhờ cháu Hoàng, cháu rể của tôi đưa đi thăm bà con ở Kênh Xả Đội. Ngày xưa khi tôi còn nhỏ, không có kênh Xả Đội, đất của ông bà ngoại tôi một bên là Kênh Mắc Cắn Dện Lớn, chạy xuyên cánh đồng qua bên kia là Rạch Bờ Ao, nay Kênh Xả Đội mới đào chia ra đất của Cậu Hai và mẹ tôi bên này, còn bên kia là của Di Ba, Di Năm và Di Sáu.

Trên bản đồ, đất của bà ngoại tôi từ chỗ chữ Công Ty Cổ phần TBS An Giang chạy thẳng qua TT Phú Hòa.

Huyền Ái Tông

Tôi đi thăm chị Nguyễn Thị Huệ, con gái của Dì Ba tôi, năm nay đã 85 tuổi, gần đây chân phải của chị bị bại, nên không thể đi lại bình thường, tôi đi thăm chị để hỏi thăm tấm ảnh bà ngoại tôi chụp khi gần mất, bà ngồi trên ghế xưa có tay vịn, mặc áo dài, mang dép nhung đen, hai tay để trên tay ghế, xoè ra đủ 10 ngón, người xưa chụp ảnh như vậy, để chứng tỏ tay chân đầy đủ, ảnh rửa lớn lộng trong khung kính chừng 60 X 80 cm mỗi cạnh, ảnh rất đẹp không thua gì ảnh của bà nội tôi.

Xưa ảnh treo trên vách nhà Dì Ba tôi, sau đó treo trên vách của bàn thờ, nhưng chị Huệ cho biết, ảnh không còn từ lâu. Tiếc quá.

Chị Nguyễn Thị Huệ và tôi

Sau đó đi thăm Nê con trai Dì Sáu của tôi, thỉnh thoảng tôi vẫn gặp Nê, năm nay đã 75 tuổi, già hết rồi. Sau khi Dì tôi mất sớm, thân sinh của Nê đi lấy vợ khác, 3 anh em của Nê, gồm có

Những chuyện về Việt Nam

Đô, Năm và Nê sống với mấy Di bên ngoại, có những lúc cô Năm và Nê khi đó chừng 10, 11 tuổi ở nhà chúng tôi vài tháng. Nê nhắc lại, sau khi mẹ tôi mất năm 1954, Năm và Nê có ở nhà chúng tôi một thời gian.

Trở lại nhà cháu Điều, chụp tấm ảnh với vợ chồng cháu và con gái cháu, còn cháu ngoại mê chơi ở trong nhà. Tôi ra về lúc 3 giờ chiều.

Từ trái: Cháu Trần Huyền Trân, nha tôi, tôi, cháu Huỳnh Thị Việt Điều, Trần Văn Hoàng

Tôi có tấm ảnh, đối với tôi khá quý vì sau đám cưới cháu Điều, có chụp tấm ảnh kỷ niệm, có cô, dì, thím, chú và anh chị tôi, ngày nay nhiều người đã mất phân.

Huỳnh Ái Tông

Hàng ngồi từ trái: Thím họ, Thím 8, Cô 7, Cô 5, Dì 3, Dì 5, bà ngoại cháu Điều.

Hàng đứng từ trái Chị 3 tôi, Út Dũng con gái Chú 9, Chú 9, anh 5, chị 5, em rẻ tôi ...

Nghe nói có Quốc lộ N2, ít xe, không kẹt xe, nên chúng tôi quyết định đi đường N2 về Sài Gòn. Từ Phú Hòa, chúng tôi đi ra thị xã Long Xuyên, theo quốc lộ 80 đi đến Cầu Vàm Cống, chạy thẳng đường cao tốc này qua Cầu Cao Lãnh, theo đường Quốc Lộ 30 chạy một đoạn đến Mỹ Thọ, quẹo trái tại ngã ba Ông Bầu để vào Mỹ Quý gặp Quốc Lộ N2, theo đây chạy tới Thị trấn Mỹ An.

Tôi nhớ khoảng năm 1985 hay 86 tôi và một người khách khác, có đưa cháu cùng đi, chúng tôi đón xe vào Mỹ An, lúc đó khoảng gần 5 giờ chiều, đón xe một lúc lâu, có chiếc xe lồi do Honda 67 kéo, anh tài xế biết chúng tôi đón xe, nên ngừng lại giải thích:

Những chuyện về Việt Nam

- Giờ này không còn xe đi vào Mỹ An, tôi có thể chờ các anh đi khoảng nửa đường, vào đến Mỹ Quý các anh chịu khó đi bộ. Tiếc quá, hôm nay nhà có giỗ, nên tôi phải về nhà cúng kiếng, nếu không tôi đưa luôn các anh vào Mỹ An.

Biết anh ta nói thật, chúng tôi phải đi, từ Mỹ Quý vào Mỹ An hai bên đường không có nhà cửa, khoảng giữa đường chỉ có một cái quán đốt đèn dầu leo lét, chúng tôi phải vào đó uống giải khát mỗi người một ly chanh muối, đường không có đá.

Xuống xe tại chợ Mỹ Quý lúc 6 giờ, hơn 9 giờ 30 chúng tôi mới đặt chân lên chiếc cầu sắt Mỹ An, đêm tối hàng quán, đèn đuốc lờ mờ, thành phố này nằm trong giữa Đòng Tháp Mười, nhân dịp này tôi đã đi thăm vườn cò và đã tới Ngã sáu làm việc. Ngã Sáu là nơi 6 con kên đảo tụ lại. Nay đã trên 30 năm rồi, phố thị Mỹ Quý, Mỹ An nhà cửa, phố xá thay đổi bộ mặt mới rất khang trang.

Trên N2 tôi thấy có lúc bảng chỉ đường chạy tới Thạnh Hóa, Đức Hòa ... Có những cánh đồng bát ngát trồng lúa, có những khu trồng mít Thái, có những khu trồng trà hay là rừng trà nguyên sinh vẫn còn chưa khai thác ?

Cánh đồng lúa và trồng mít Thái

Huỳnh Ái Tông

Bên đường có nhiều nhà cửa, hàng quán, không hề vắng vẻ, nhà cửa không chen chúc trừ những khu chợ nhỏ, những quán bên đường.

Sau đó chúng tôi rời N2 chạy trên đường khoảng 20 km có thu phí 25 ngàn đồng để nhập vào cao tốc Tp. HCM-Trung Lương tại điểm Cầu Bến Lức. Lên cao tốc chạy một quãng ngắn thì đến điểm cuối, rời nơi đây lúc 18 giờ 50, về tới nhà lúc 19 giờ 30. Kết thúc một chuyến đi trong ngày, đi về khoảng 400 km từ Sài Gòn đến Long Xuyên.

Được thăm thân nhân, biết thêm con đường mới Quốc lộ N2, với đồng lúa, ruộng vườn và cuộc sống của người dân trong Đồng Tháp Mười ngày nay.

866417022020

Đi thăm Thiện Đạt

Hôm qua nhà tôi liên lạc với Hoàng Lâm, một Youtuber, nên hôm nay Thứ Ba 18-2-2020 chúng tôi đi thăm Thiện Đạt.

Thiện Đạt không phải là Youtuber, anh tên thật là Tô Văn Thành, đã quy y có pháp danh Thiện Đạt, người có đạo tâm, đi chùa, ăn chay, niệm Phật làm từ thiện từ năm 2001, gần đây trong năm 2019, anh mới đến Tịnh thất Bồng Lai, vì mến mấy chú tiểu, nên anh mới đến đây thường xuyên và ngưỡng mộ đức độ của Thầy Ông Nội, anh đã bỏ công của ra để tu bổ Chánh Điện, sửa sang vài chỗ cho các chú tiểu có nơi ăn ngủ khang trang hơn xưa.

Nhà tôi xem chương trình Thách Thức Danh Hải của đài truyền hình do Điện Quân chủ trương, nên mến mộ các chú tiểu và được xem các Video Clip, thấy các chú tiểu sống nề nếp, ăn nói luôn luôn một dạ hai thưa. Cho nên nhà tôi muốn có dịp đến thăm Thiền Am Bên Bờ Vũ Trụ. Biết anh Thiện Đạt hay đến đây, nên muốn được dịp thì nhờ anh Thiện Đạt đưa đến đó một lần, trước là thăm Thầy Ông Nội, sau là thăm các Thầy, các Cô và các chú tiểu.

Như đã hẹn với phu nhân anh Thiện Đạt, sáng sớm khoảng 7 giờ, chúng tôi đã tới nhà anh Thiện Đạt, nhà anh cẩn thận khóa đến 2 cái ông khóa bên ngoài. Tôi lấy làm lạ, tự hỏi: “Sao chị đã hẹn tiếp chúng tôi từ 7 giờ đến 8 giờ, sau giờ đó chị phải đi trông nom cửa hàng.” Vậy mà nhà khóa cửa !

Thấy chúng tôi tần ngần đứng đợi, một người đàn ông nhà bên cạnh cho biết anh Thiện Đạt ngủ ở nhà đằng kia, rồi anh ta chỉ cho chúng tôi căn nhà khác, cách đó chỉ mấy căn. Chúng tôi

Huỳnh Ái Tông

đến nơi nhà đóng kín cửa, không thấy có chuông điện, nhà tôi gọi điện thoại đến lần thứ hai mới liên lạc được. Chị cho biết vì đêm qua xem phim nên ngủ trễ. Chị vui vẻ, ân cần mời chúng tôi vào nhà, chờ một chốc anh Thiện Đạt mới ra, vồn vã tiếp chúng tôi, không chút e dè tuy mới lần đầu gặp nhau. Thật là dễ chịu.

Nhà tôi nói với Thiện Đạt:

- Trông thấy chú trang hoàng Chánh Điện rất đẹp.

Có lẽ Thiện Đạt nghe nhầm tưởng rằng nhà tôi khen bàn thờ Phật trong nhà Thiện Đạt rất đẹp, nên Thiện Đạt mời chúng tôi lên lầu chiêm ngưỡng tượng Phật trên bàn thờ Phật ở nhà anh.

Tượng Phật treo trên tường

Mà quả thật tượng trên bàn thờ Phật của Thiện Đạt rất đẹp. Giống như trường hợp tôi có quen với một anh tên Giàu ở đường vòng Thị xã Sa Đéc, mà anh giàu thật, nhà anh là một biệt thự có 2 tầng lầu, trong nhà có khoảng 40 chỗ ngủ cho các

Những chuyện về Việt Nam

bạn đạo của anh để ngủ nghỉ khi đi chùa, khi học đạo. Ngoài ra còn có sân vườn, hồ cá cảnh.

Bàn thờ Phật

Sau đó anh Thiện Đạt đưa chúng tôi qua căn nhà, lúc chúng tôi đến khi này, anh mở khóa hai lớp cửa, bên trong là kho hàng, xưởng sản xuất các loại bánh xe, anh đưa chúng tôi lên lầu 3, phần trước anh làm hòn giả sơn, cây cảnh nào là đu đủ, điều, xoài riêng, khế, mãn cầu.

Huỳnh Ái Tông

Từ trái: Thiện Đạt, nhà tôi, tôi

Cũng có những cây sống đã có trái như quất, bưởi, ổi

Anh cũng tạo cảnh thu nhỏ có mục đồng cưỡi trên lưng trâu ngoài cánh đồng ...

Anh cho biết những khi nhàn rỗi, anh thường lên đây uống cà-phê, uống trà ngắm cây cảnh một mình chớ không chơi với ai.

Chúng tôi vừa uống cà-phê vừa trò chuyện về Thiên Am, về những chi anh chị đã làm cho Thiên Am, về đạo hạnh của Thầy Ông Nội, anh cũng cho biết gần đây thầy Từ Thông có ghé Thiên Am thăm thầy Ông Nội, có nói qua về thầy Nhật Từ.

Sau khi uống một tuần trà, thấy đã ngồi lâu, chúng tôi cáo từ ra về, hẹn một ngày sẽ cùng đi với Thiện Đạt tới viếng thăm Thiên Am. Tuy mới gặp nhau lần đầu, Thiện Đạt cho rằng đây là duyên, tiếp đãi chúng tôi rất nhiệt tình, không e dè, không khách sáo chỉ hết, chúng tôi anh là người chân thật, có đạo tâm.

866418022020

VỀ BẾN TRE

Để giải trí, nhà tôi thường xem các kênh Yoube nào là Thôn nữ Miền Tây, Hội Ngộ Miền Tây, Hotboy Trà Sữa..., vì ái mộ Hội Ngộ Miền Tây, nên nhà tôi nhờ Võ Thành Phúc sắp xếp một chuyến đi chơi thăm viếng họ.

Cuối cùng Phúc hẹn ngày Thứ Tư 19 tháng 2 năm 2020 sẽ đi xuống Bến Tre gặp nhóm Hội Ngộ Miền Tây, rồi đi thuyền ra sông chơi. Chiếc thuyền do Phúc giao duyên mua tặng cho nhóm này.

Khởi hành vào lúc 5 giờ 30, Phúc và con rể tôi mạnh ai nấy đi, hẹn gặp nhau ở chân cầu Rạch Miễu. Phúc đi lộ trình Cao tốc Tp. HCM – Trung Lương, con rể tôi đi đường quốc lộ để vào thành phố Long An ăn sáng, Trong khi ăn sáng, gọi điện thoại cho Phúc, Phúc báo cho biết là cao tốc bị chặn không đi được, nên phải quay lại An Lạc và sẽ theo quốc lộ.

Con rể tôi đậu xe ở ngã tư gần sân banh xưa, rồi đi vào ngang hông chợ, hỏi thăm mấy chị bán hàng, họ chỉ tới một chỗ bán Hủ tíu, bún Huế, cơm Chay. Ăn tạm được chớ không ngon miệng bằng Hủ tíu chay Cây Bò Đề trên đường Nam Kỳ Khởi Nghĩa tại thành phố Mỹ Tho.

Khi chúng tôi ăn sáng xong, trở ra quốc lộ cũ chạy một đoạn thì gặp xe Phúc vượt qua, thế là 2 xe nối đuôi nhau chạy qua cầu Rạch Miễu, xuống cầu, qua khỏi trạm thu phí, đến vòng xoay, xe Phục quẹo tay phải, xe chúng tôi chạy theo, vì con rể tôi chưa biết nơi ở của nhóm Hội Ngộ Miền Tây. Tôi không rành địa phương này, nhưng từ vòng xoay, xe chạy chừng 10 phút thì đến nơi gửi xe, ngay sau đó có vài chiếc xe gắn máy

Huỳnh Ái Tông

của các anh, chị trong nhóm ra đón chúng tôi vào địa điểm sinh hoạt của họ.

Đến đây chúng tôi mới biết, các anh chị trong nhóm có vợ chồng cô Thủy là con của anh Chín Thanh, anh Thanh năm nay 60 tuổi, thờ nhỏ anh sống với cha mẹ trên đường Nguyễn Minh Chiêu, gần Trương Tấn Bửu, gần ngã tư Phú Nhuận. Thân phụ chạy xe Lam đường Phú Nhuận, Sài Gòn. Thân mẫu bán bắp nấu ở cửa Tây chợ Bến Thành, nhà anh có đến 9 anh em. Sau 1975, anh mới theo gia đình về quê Bến Tre, rồi vợ chồng anh lập nghiệp buôn bán dừa từ thời ngăn sông cách chợ, khá lên anh mới mua đất cất nhà. Nay cho nhóm Hội ngộ Miền Tây cất 2 căn nhà nghỉ cột tre, mái lá. Một căn để ăn uống, căn kia nhỏ hơn để ngủ nghỉ.

Những chuyện về Việt Nam

Rê của anh Chín làm nghề giăng lưới với các bạn cùng nghề, giăng lưới cho các công trình xây dựng, họ đã cùng nhau lập nhóm Hội Ngộ Miền Tây, nhờ Minh và Phương hướng dẫn bước đầu. Nay họ đã được Youtube tặng cho Nút Bạc (Youtube Play Buttons), để thưởng cho những người sáng tạo youtube (Youtube Creator).

Youtube hiện nay có các nút thưởng sau đây:

Nút Bạc: Dành cho kênh Youtube nào có được 100 ngàn người theo dõi (Subscribe).

Nút vàng: Dành cho kênh Youtube có 1 triệu người theo dõi.

Huỳnh Ái Tông

Nút kim cương: Dành cho kênh Youtube có 10 triệu người theo dõi.

Nút Play Ruby: Dành cho kênh Youtube có 50 triệu người theo dõi. Ngày 18 tháng 12 năm 2016, Youtuber PewDiePie là người đầu tiên đã nhận được phần thưởng này với hình dạng logos kênh PewDiepie.

Trong nhóm Hội Ngộ Miền Tây có cô Trần Thanh Thúy, con gái anh Chín Thanh, Hoài, rể của anh Chín, ngoài ra còn có Tiến, Lực, Út Quang.

Trước tiên chúng tôi được mời giải khát, món ruột của xứ Dừa, uống nước dừa ăn tầm ruột ngào đường, chuối phơi khô.

Từ trái: Anh Chín Thanh, Phúc và tôi ngồi giải khát trước căn nhà mát

Ngày hôm nay Hội ngộ Miền Tây mở hộp Nút Bạc do Youtube gửi tới. Phúc được mời dự mở hộp Nút Bạc này.

Những chuyên về Việt Nam

Họ chụp ảnh kỷ niệm gồm những người trong nhóm.

Từ trái: Hàng đứng có Tiến, Lực, Hoài. Hàng ngồi: Út Quang, Thúy

Và những thân hữu của nhóm.

*Từ trái, hàng đứng sau: Tiến, Út Quang, Lực, Hoài, hàng đứng trước: Thúy, Thảo, Phúc
Hàng ngồi, con của Phúc - Thảo: Phương, Phong*

Huỳnh Ái Tông

Còn có nhiều thân hữu hơn.

Sau đó họ mỗi người một tay nấu nướng bữa cơm trưa, có cá kho tộ, canh chua cá lóc, tép rang, bắp chuối. Phần cơm chay chúng tôi có canh chua đậu hủ nấu với, khóm, giá. Món kho thập cẩm có đậu hủ, tàu hủ ky, bắp non, khổ qua đèo và món bắp chuối, đây là món ăn lạ, lần đầu tiên tôi được dùng nó.

Những chuyến về Việt Nam

Dùng bữa xong, chúng tôi ngồi uống trà, uống nước đậu đen hoặc nằm nghỉ. Trong khi đó, một số người chuẩn bị món ăn chiều. trong đó có gà Đông Tảo nấu Ra-gu.

Từ trái: Phong, Phương, nhà tôi, Lục chế trái dừa nước

Sau khi chuẩn bị xong khoảng gần 3 giờ, chúng tôi xuống tàu chạy đi chơi trong vùng, trước tiên chạy trong rạch nhỏ hai bên rạch lá dừa nước che kín bầu trời, sau đó ra sông Ba Lai, nhìn hai bên không thấy nhà, có khúc sông có nhiều cây bần, trên bờ những đám cỏ xanh tươi.

Huyền Ái Tông

Tiếc rằng ghe không thể ra sông Tiền Giang gần cầu Rạch Miễu, vì có một cái cống tự động đóng mở, nó đã đóng để ngăn nước mặn tràn vào cánh đồng, nên ghe chỉ chạy trên sông Ba Lai mà thôi.

Đến một khúc có bóng mát cây bần, ghe dừng lại bày biện một tiệc mừng Sinh nhật của Phong là con trai lớn của Phúc. Bánh sinh nhật của Phong khá to là một con heo bầu bình, tượng trưng cho tuổi Hợi của Phong, đốt nến số 26 là tuổi của Phong, mọi người cùng hát bài Happy Birthday, Phong thổi nến, nhóm Hội ngộ Miền Tây chúc mừng sinh nhật của Phong, bé Trà Mì và Trà Sữa con của Hoài và Thúy cũng chúc mừng sinh nhật của chú Phong.

Những chuyện về Việt Nam

Bánh sinh nhật của Phong

Rồi mọi người dùng bữa tiệc, cũng có rượu nhấp môi. Chúng tôi dùng thức ăn như buổi trưa nhưng có thêm món cháo rất đặc biệt, con rể tôi thích món cháo này và nhờ họ mua cho vài hủ.

Nhơn dịp họp mặt này, chúng tôi có vài lời cảm ơn Võ Thành Phúc đã tạo cơ hội và nhóm Hội Ngộ Miền Tây đã tiếp đãi chúng tôi rất chân tình, hẹn ngày tái ngộ.

Trên sông nước, cảnh mặt trời lặn rất đẹp, tôi chụp vài táp ảnh cảnh trời chiều, ánh tà dương trên sông nước, ruộng đồng.

Huỳnh Ái Tông

Con rể tôi cũng chụp cho chúng tôi vài tấm ảnh, phải công nhận là đẹp.

Những chuyện về Việt Nam

Sau đó ghe lui, khi vào con rạch trời tối không thấy đường chạy, Tiền phải dùng đèn chiếu để quay video, rọi đường cho tài công Lự chạy.

Về đến nhà của anh Chín Thanh đã 7 giờ, chúng tôi chia tay anh chị Chín và các thành viên nhóm Hội Ngộ Miền Tây. Về đến nhà đồng hồ chỉ 21 giờ 14 phút.

Xe chạy qua cầu Rạch Miễu

Huỳnh Ái Tông

Tuy gặp nhau rất ít thời gian, nhưng tình cảm rất đậm đà, anh chị Chín Thanh cũng như nhóm Hội Ngộ Miền Tây đã chân tình đón tiếp chúng tôi, để lại trong tôi nhiều kỷ niệm thật đẹp. Tôi đã từng sống ở cầu Chệt Xây vài tháng, đã đến thăm viếng vài nơi ở Bến Tre, nhưng đây là chuyến đi để lại trong tôi nhiều kỷ niệm, nhiều cảm tình nơi xứ dừa ở miền Nam.

Cám ơn anh chị Võ Thành Phúc và con rể chúng tôi Trương Duy Lam, nghệ nhân cây cảnh đã tạo cơ hội đưa chúng tôi đi đến Xứ Dừa giao lưu với nhóm Hội Ngộ Miền Tây và anh chị Chín Thanh.

866420022020

Đi Chùa Bà ở Tây Ninh

Hôm nay Thứ Bảy 22-02-2020, con rể chúng tôi đi Tây Ninh có công việc, tiện thể đưa vợ con và chúng tôi đi chùa Bà.

Tôi không nhớ rõ, trước khi đi Mỹ năm 1991, năm nào đó tôi phải đi lên Tây Ninh liên hệ với Xí nghiệp Cơ Khí Tây Ninh để đặt hàng làm những bánh xe và trục máy ép mía để làm Nhà máy đường công suất nhỏ, lắp đặt ở Long Phú, ở Duyên Hải tỉnh Trà Vinh, ở Mỹ An Hưng huyện Lai Vung, ở Ngã Sáu huyện Mỹ An tỉnh Đồng Tháp, ở Hóc Môn ... nhân đó tôi mới có dịp viếng Tòa Thánh Tây Ninh, rồi vào dịp Tết cùng với một số nhân viên công ty, chúng tôi đi viếng chùa Bà trên núi Bà Đen ở Tây Ninh, ngày đó phải leo núi theo đường mòn chen lẫn với đá, có lúc băng qua cánh vườn chuối.

Huyền Ái Tông

Ngày nay được đi Cáp treo, lên đến nơi thấy chùa, thấy công, thấy cảnh kang trang, đẹp hơn xưa nhiều lắm.

Tôi nhớ vào thập niên 1980, theo công ty lên làm việc với Ủy ban tỉnh Tây Ninh, họ cho biết theo kinh nghiệm ở An Giang, muốn có tiền xây dựng sân vận động, nên An Giang mở cửa cho người ta đi Vía Bà, tiền thu được ngoài dự kiến, Tây Ninh mới bắt chước làm Hội chợ dưới chân núi ngay đường lên chùa Bà, người ta bỏ tiền ra mua vé vào Hội chợ, nhưng thật ra họ mua vé để được đi lên chùa Bà, vì trước đó họ không được lên Chùa. Cũng nhờ vậy mà chúng tôi được viếng chùa Bà vào dịp đó.

Trước thời gian đó, chùa chiền vắng tanh, nhiều chùa ngay tại thành phố chẳng những đóng cửa mà còn phải khóa cửa, tránh cảnh Chùa bị trộm chuông, mõ. Quý thầy phải đi làm ruộng, làm rẫy, cuốc đất, trồng khoai, chùa phải làm kinh tế tự túc.

Những chuyện về Việt Nam

Ngày Hòa Thượng Thanh Kiểm trụ trì chùa Vĩnh Nghiêm cũng phải lên Nghĩa Trang Vĩnh Nghiêm ở Học Môn để làm rầy.

Theo như báo chí cho biết Nhà ga lên núi Bà là nhà ga lớn nhất Thế giới, có mấy cây cột cao. Do con rẻ chúng tôi mua vé VIP, nên khi vào cửa có lối dành riêng, có người hướng dẫn. Trước tiên chúng tôi được đi thang máy, sau đó đi 3 lần thang cuốn mới đến cửa ra sân Chùa Bà.

Huỳnh Ái Tông

Tại đây có ngôi chùa nhỏ xây dưới tảng đá to là Linh Sơn Thánh Mẫu, có tượng thờ Diêu Trì Địa Mẫu.

Kế đến là ngôi Linh Sơn Tiên Thạch Tự, còn gọi là chùa Bà, ngoài sân có tượng Đức Quán Thế Âm, bên trong gian ngoài có tượng đức Quán Thế Âm, gian trong là Chánh điện có tượng đức Bồn sư Thích Ca Mâu Ni, trên tầng lầu có tôn tượng đức Di Lạc.

Những chuyện về Việt Nam

Kế bên là Tô đường.

Huyền Ái Tông

Trước tổ đường có nhà bia ghi Phương danh của 11 vị tổ khai sơn truyền thừa ngôi chùa này. Cạnh Tổ đường tiếp theo là Trai đường, Liâu phòng của Tăng, Ni ...

Có thể kể về quần thể Linh Sơn Tiên Thạch Tự như sau: Chánh Điện, ngoài sân Chánh Điện, gần cổng chính có tháp chuông, treo quả chuông rất to. Tây Lang có Linh Sơn Thánh Mẫu Điện, Đông Lang có Tổ Đường, trước sân Tổ đường có nhà bia ghi phương danh 11 vị tổ sư khai sáng và truyền thừa Linh Sơn Tiên Thạch Tự, tiếp theo là dãy nhà 2 tầng là Nhà trụ, văn phòng, Tăng xá ....

Phía sau chùa và trên cao có tượng đức Bổn sư nằm, đứng ở sân chùa có thể nhìn thấy tượng này dễ dàng.

Những chuyện về Việt Nam

Sau khi lễ Phật, viếng chùa và phong cảnh chung quanh sân chùa, chúng tôi ra về. Gần đến ngã tư Trung Chánh, chúng tôi thấy có Linh Sơn Tự, vị khai sơn chùa này là Đại Đức Thích Từ Sơn, Vào thập niên 1960, có vài lần tôi đến đây sinh hoạt vì nơi đây có GDPT Giác Sơn, nay vẫn còn Huỳnh Trưởng Hồng

Huyền Ái Tông

ở tại Học Môn, Huynh Trương Đỗ Thế Hoàn ở California, Huynh Trương Nguyễn Văn Lâm vừa mới mãn phần vào cuối năm 2019.

Với tôi, có những ngôi chùa có nhiều kỷ niệm: Chùa Giác Minh, chùa Phước Hòa, chùa Xá Lợi, chùa Vĩnh Nghiêm và chùa Linh Sơn. Nhiều kỷ niệm gắng bó cuộc đời của tôi với những ngôi chùa ấy.

Vì trưa nóng nực sau khi thăm viếng chùa Bà, chúng tôi không viếng chùa Hang cùng không đi Cáp treo lên đỉnh.

Một ngày đi chùa Bà ở Tây Ninh làm cho tôi sống lại với nhiều kỷ niệm xưa, hy vọng có ngày trở lại. Một ngày hạnh phúc được đi chùa lễ Phật cùng đi với gia đình con gái lớn, có cả cháu ngoại gái cùng đi.

Những chuyện về Việt Nam

+

Viếng Tang HT. Thích Quảng Độ **Đệ ngữ Tăng Thống GHPGVNTN**

Sáng hôm nay 23-02-2020 vào lúc 5 giờ 15, chúng tôi xem Điện thư, thấy có Điện thư của Đặng Đình Khiết:

Tin từ nhạc sĩ Nguyễn Khanh

Đại lão Hòa thượng Thích Quảng Độ, Đệ ngữ Tăng Thống Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (PGVNTN) viên tịch vào lúc 21 giờ 20 phút ngày 22/2/2020 nhằm ngày 29/1 năm Canh Tý, Phật lịch 2563 tại Chùa Từ Hiếu, Phường 1, Quận 8, Sài Gòn. Hưởng thọ 92 tuổi....

Huyền Ái Tông

Nhưng do chúng tôi có hẹn với vài bạn đi Đức Hòa nên không thể liên lạc với anh chị em GDPT Vĩnh Nghiêm để sắp xếp cùng đi viếng tang.

Khoảng 11 giờ trưa, khi chúng tôi ở Đức Hòa được Thiện Linh Đặng Văn Nữ báo tin GDPT Vĩnh Nghiêm sẽ đi viếng tang,

Những chuyện về Việt Nam

có mua vòng hoa phúng điếu, nên liên lạc với Trần Đình Hùng để biết giờ giắc viếng tang.

Đến khoảng hơn 5 giờ chiều Nữ cho biết, tang lễ của HT không có chấp điếu, không nhận vòng hoa, ngày mai 24-02-2020 sẽ di quan vào lúc 8 giờ sáng. Do vậy Nữ hẹn cùng tôi đi viếng tang Hòa Thượng, vì tôi ở Phú Lâm, Nữ ở Gò Vấp nên hẹn gặp nhau ở Cầu chữ Y, đến khoảng 6 giờ 30 trên đường về nhà, tôi gọi điện thoại cho Nữ, hỏi xem Nữ có thể tới nhà cho tôi quá giang cùng đi không, vì mất tôi yếu kém khi chạy xe ban đêm, nhưng Nữ trả lời đang bị cảm không thể đi.

Tôi về nhà, định gọi xe Grab đi, nhưng con rể tôi cho biết sẽ đưa tôi đi. Tôi thay quần áo, ăn vội bữa cơm chiều, lên mạng lấy địa chỉ Chùa Từ Hiếu 59 Lot D Dương Bá Trạc, Đường số 9. Phường 1. Quận 8. Thế rồi 2 cha con cùng đi.

Huỳnh Ái Tông

Chúng tôi đến Chùa Từ Hiếu, ngoài công vắng người, khi bước vào trong sân, bên tay phải có 2 cái bàn, có mấy nữ Phật tử dùng cơm, bên tay trái có tượng đài Quán Thế Âm, nơi đây có thể nhìn thấy khung cảnh tang lễ

Vào trong thấy có một tiền án, có 3 Huỳnh Trưởng đứng trên và phía sau có chùng 12, 13 Đoàn sinh đang hành lễ chỉ lạy chớ không có tụng kinh.

Trước kim quan Hòa Thượng có hương án với linh vị, hoa quả, có 2 vị Tăng trẻ đang quỳ tụng kinh, sau 2 vị Tăng có chùng 7, 8 Phật tử, Bên tường phía bên tay trái, có một vị Tăng và 5, 7 Phật tử đứng nhìn vào kim quan, có một số Huỳnh Trưởng GDPT đứng chụp ảnh phía sau kim quan có lẽ để lấy hàng chữ Nhất tâm đánh lễ Đại Lão Hòa Thượng thương Quảng hạ Độ Đệ Ngũ Tăng Thống Giáo Hội Phật Giáo Việt

Những chuyện về Việt Nam

Nam Thống Nhất, dưới biểu ngữ ấy là di ảnh của Hòa Thượng, có bàn thờ nơi đó.

Tôi nhờ một anh Huynh Trưởng GDPT chụp cho tôi vài tấm ảnh tôi đứng trước kim quan của ngài.

Huỳnh Ái Tông

Nhiều Huỳnh Trường và Đoàn sinh của GDPT tại đây, các anh chị đến để phục dịch khách đến viếng tang, ngoài via hè một số phụ trách giữ xe khách.

Đối với Hòa Thượng Quảng Độ, ngày trước vào cuối thập niên 1950, ngài ở chùa Giác Minh, 578 Phan Thanh Giản, Sài Gòn 3, nay là đường Điện Biên Phủ. Lúc đó tôi là Đoàn sinh rồi Huỳnh Trường rồi Liên Đoàn Trưởng GDPT Giác Minh, nên tôi đã biết ngài.

Vào đầu thập niên 1960, tôi là Đoàn Trưởng Trường Đào Tạo Huỳnh Trường A Dật Đa, thường mời ngài giảng Phật Pháp cho các khóa sinh, năm ngoái về Việt Nam định đi thăm ngài, nhưng không đủ duyên vì bận việc, nên quên đi.

Năm nay về Việt Nam định sẽ đưa nhà tôi đi thăm ngài, chưa thực hiện được ý định thì ngài đã viên tịch. Do đó hôm nay tôi nhất quyết phải đi viếng tang ngài. Vào lễ đường thấy rất trang nghiêm, tất cả màn treo màu vàng, kim quan ngài cũng màu vàng. Hòa Thượng Thích Nguyên Lý đã làm đúng theo di huấn của ngài rất đơn giản, nhưng trang nghiêm.

Báo Giác Ngộ Online có đăng tin:

Trưởng lão Hòa thượng Thích Quảng Độ viên tịch

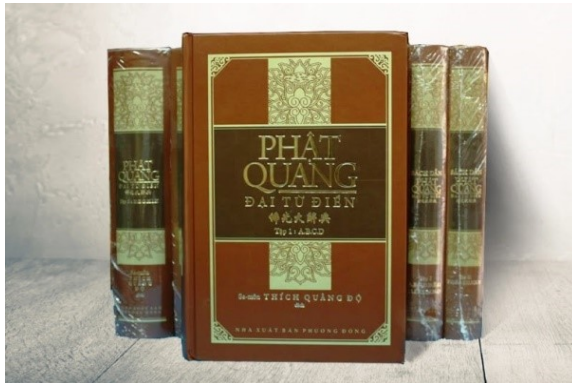
GNO - Trưởng lão Hòa thượng Thích Quảng Độ, vị giáo phẩm tác giả của nhiều công trình biên dịch Phật học, đã viên tịch vào lúc 21 giờ 30 phút ngày 22-2-2020 (nhằm ngày 29 tháng Giêng năm Canh Tý), tại chùa Từ Hiếu, Q.8, TP.HCM, trụ thế 93 năm.

Những chuyên về Việt Nam

Chân dung Trưởng lão HT.Thích Quảng Độ (1928-2020)

Trưởng lão Hòa thượng thế danh Đặng Phúc Tuệ, sinh năm Mậu Thìn (1928) tại tỉnh Thái Bình. Ngài là nhà phiên dịch của nhiều bản kinh, sáng tác, biên soạn nhiều tác phẩm, như *Kinh Mục Liên sám pháp*, *Thoát vòng tục lụy*, *Truyện cổ Phật giáo*, *Đại thừa Phật giáo tư tưởng luận*, *Tiểu thừa Phật giáo tư tưởng luận*, *Nguyên thủy Phật giáo tư tưởng luận*, *Từ điển Phật học Hán Việt...*, đặc biệt bộ *Phật Quang Đại từ điển* đồ sộ đã được xuất bản chính thức trong nước.

Huỳnh Ái Tông

Bộ *Phật Quang Đại từ điển* do Trường lão HT.Thích Quảng Độ biên dịch do NXB Phương Đông cấp phép in và tái bản trong nước

Một số tác phẩm Phật học và văn học Phật giáo do Trường lão Hòa thượng biên dịch từ Hán văn và Anh ngữ đã được tái bản gần đây, góp nguồn tham khảo về nghiên cứu cho người học Phật.

Được biết, theo di huấn để lại, tang sự của ngài sẽ được tổ chức đơn giản. Tăng Ni, Phật tử đến lễ bái, thọ tang miễn phúng điếu, kể cả vòng hoa, trướng liễn, không điếu văn, tiểu sử, cảm tưởng và mọi hình thức khác. Mọi người chỉ đến lễ bái, thọ tang trong mật niệm theo nghi thức tâm tang.

Diệu Nghiêm

Xem Video lễ khâm liệm ngài, thầy chú Hòa Thượng, Thượng Tọa, Đại Đức Tăng Ni cùng chư Phật tử tham dự rất đông.

Những chuyện về Việt Nam

Sau khi lễ Hòa Thượng 3 lễ, rồi ra về. Được biết ngày 25-02-2020 mới di quan đi hỏa thiêu, về tới nhà, tôi báo cho Nữ biết ngày một chớ không phải ngày mai Di quan, để Nữ và các

Huỳnh Ái Tông

Huynh Trưởng khác có thể đến đánh lễ, cầu nguyện cho ngài sớm vắng sinh An Lạc Quốc.

Ngày hôm sau 24-02-2020, Đặng Văn Nữ tháp tùng theo chư Tăng, Ni và Phật Tử hệ phái Vĩnh Nghiêm tại các chùa Vĩnh Nghiêm, Giác Hải, Hòa Bình ... đã đến chùa Từ Hiếu đánh lễ Kim quan Hòa Thượng, bởi vì Ngài vốn thuộc hệ phái Vĩnh Nghiêm.

*Chư Tăng hệ phái Vĩnh Nghiêm và Huỳnh Trưởng Thiện Linh
Đặng Văn Nữ viếng tang HT. Tăng Thống*

Ngày 25-02-2020, Di quan có các Huỳnh Trưởng Trần Hữu Định đến từ Sydney (Úc), Tâm Đồng Thân Huỳnh Văn An và Tâm Chơn Minh Nguyễn Thị Nguyệt Ngân đến từ Virginia (Mỹ), Trần Đình Hùng và Phạm Thị Minh là những Huỳnh Trưởng GDPT Miền Vĩnh Nghiêm cùng tham dự Cung tiễn kim quan Đức Tăng Thống đến Nghĩa Trang Đa Phước ở

Những chuyện về Việt Nam

huyện Bình Chánh, Tp. HCM để làm lễ Trà Tỳ theo Di huấn của Ngài.

Các Huynh Trưởng GDPT Miền Vĩnh Nghiêm dự lễ Di Quan Đức Tăng Thống tại chùa Từ Hiếu Quận 8.

Tuệ Hạo Trần Hữu Định, Phúc Thiện Trần Đình Hùng, Diệu Tâm Phạm Thị Minh viếng tang HT. Tăng Thống

Huỳnh Ái Tông

Tâm Đồng Thân Huỳnh Văn An và Tâm Chơn Minh Nguyễn Thị Nguyệt Ngân sau khi đánh lễ kim quan HT. Tặng Thống

866423022020
Bồ tức 866427022020
866403032020
866430072020

Những chuyện về Việt Nam

+

Viếng Việt Nam Quốc Tự

Đã từ lâu tôi muốn viếng Việt Nam Quốc Tự mỗi khi đi ngang qua chùa này nằm trên đường 3 tháng 2, Quận 10, thành phố HCM.

Huỳnh Ái Tông

Năm nay về Việt Nam, tôi có dự định đi thăm Hòa Thượng Thích Quảng Độ, nhưng chưa thực hiện thì ngày đã viên tịch, tôi được anh em Huỳnh Trường báo tin vào khoảng 10 giờ sáng ngày 23-02-2020, nhưng lúc đó tôi đang ở Đức Hòa có chút việc, đến 6 giờ chiều mới rời khỏi Đức Hòa, khoảng 8 giờ tối, tôi đi viếng tang Hòa Thượng, vì anh em báo tin không chính xác là ngày 24 đi quan làm lễ Trà Tỳ. Đi viếng tang Ngài, tôi mới biết là ngày 25-02-2020 mới đi quan.

Hôm nay Thứ Bảy 29-02-2020, tôi quyết định đi viếng Việt Nam Quốc Tự. Được biết Việt Nam Quốc Tự xây dựng trên diện tích 7,200 thước vuông, chánh điện có 5 tầng, tôn tượng đức Bổn sư cao 7,5 thước nặng 35 tấn, góc bên phải của chùa có tháp 13 tầng, sau tháp có xây đài sen tôn tượng Quán Thế Âm lộ thiên.

Nhớ lại vào khoảng năm 1965, tôi đã từng đến đây tham gia những lần Phật Giáo đòi hỏi chánh quyền về Tự do tôn giáo, chấm dứt chiến tranh đem lại Hòa Bình cho Việt Nam, những lần đó đều có lựu đạn cay. Sau khi Phật Giáo chia thành 2 khối năm 1967, tôi chưa trở lại đây lần nào từ đó cho đến nay.

Những chuyện về Việt Nam

Tượng đài Quán Thế Âm

Tôi vào sân chùa chụp cảnh quan chùa, tháp 13 tầng, tượng đức Quán Thế Âm, cổng chùa, rồi đi lên Chánh điện ở tầng 3 lễ Phật, tôi định chụp vài tấm ảnh trong Chánh Điện, nhưng có cô Phật tử có nhiệm vụ tại đây, nhắc tôi không được chụp ảnh, lúc đó tôi mới nhìn thấy ở trước tượng Phật có một bàn dài tôn tượng 7 vị Phật, phía ngoài cùng có bảng ghi, tôi cố nhìn mới thấy hàng chữ vừa đọc vừa đoán Không được chụp hình, vì từ cửa vào đến các tượng Phật này cách xa khoảng trên 10 thước.

Huyền Ái Tông

Tường 2 bên có tôn tượng, cũng vì cách xa chùng trên 10 thước, nên tôi đoán đó là tượng chư vị La Hán.

Tôi không dám tự hào, nhưng tôi cũng có phước duyên được viếng các chùa từ Bắc chí Nam như chùa Bái Đính ở Ninh Bình, chùa Vạn Linh ở Núi Cấm, Thiền Viện Trúc Lâm Đà Lạt, Chùa Hộ Quốc Phú Quốc, Kim Sơn Bảo Thắng Tự trên đỉnh Fansipan, chùa Vĩnh Nghiêm, chùa Xá Lợi cho đến Bồ Đề Đạo Tràng tại Ấn Độ, đều không có chùa nào cấm chụp hình.

Những chuyện về Việt Nam

Đi chùa Việt Nam Quốc Tự vì có người nhắc tôi Không được chụp hình, tôi nhớ tới lần viếng Thế Miếu ở Thành Nội Huế cũng có cán bộ giữ khu du lịch này, nhắc nhở tôi Không được chụp hình, nên tôi không được vui.

Tôi nhớ khi còn nhỏ, tôi được mấy chị họ dẫn đi chùa ở nhà quê vào ban đêm để lạy Sám hối vào các đêm 30 hay 14. Thuở đó, tôi có biết Sám Hối là chi, chi cần sau khi lạy Phật, nghe kinh, rồi được ăn kiểm. Ăn kiểm thuở lên 5, lên 6 nay tôi đã 80, đi chùa hàng tuần từ năm 15, 16 tuổi đến giờ, chắc chỉ nhờ gieo duyên ăn kiểm. Sao Việt Nam Quốc Tự không để cho người ta chụp ảnh, Cũng là cách gieo duyên cho người ta mến chùa, tưởng nhớ Phật mà đi chùa. Nếu người ta vào chùa chụp ảnh ồn ào làm mất cảnh trang nghiêm thanh tịnh, thì lúc ấy nhắc người ta giữ cho được trang nghiêm chôn thiên môn.

Sáng Thứ Bảy, nhưng chùa vắng, trong Chánh điện chỉ có 3, 4 người lạy Phật. Một anh chàng đi với bạn vào chùa chụp ảnh tượng Phật cũng bị nhắc khéo: Không được chụp ảnh. Anh ta cùng người bạn cũng như tôi rời khỏi Chánh Điện.

Huyền Ái Tông

Dù sao thì tôi cũng đã viếng chùa ngày hôm nay như đã ước nguyện, tiếc rằng viếng chùa mà tâm không được thanh tịnh, đáng tiếc đi chùa còn tệ hơn không.

866429022020

Những chuyện về Việt Nam

+

Đi ăn Nhà hàng Chay Giác Ngộ

Nhà hàng Chay Giác Ngộ số 213 A đường Hùng Vương,
Phường 9, Quận 5, Thành phố HCM.

Huyền Ái Tông

Hôm trước, Thành và Mai có mời chúng tôi đi ăn ở Baoz Diemsum vào buổi tối, nhưng khi đến đây, khách đông quá, nhiều người phải xếp hàng đứng chờ ngoài cửa nhà hàng, nên Thành và Mai đưa chúng tôi đi ăn tại Nhà hàng Chay Giác Ngộ, tôi quên hôm đó ăn những món chi, nhưng nói chung không được ngon miệng cho lắm.

Còn Baoz Diemsum, năm ngoái cũng Thành và Mai mời chúng tôi đi ăn tối, nhưng nhà tôi mệt nên không đi, chỉ có tôi đi mà thôi, vì đây không phải là nhà hàng Chay, nên gọi thức ăn Chay không được ngon miệng.

Hôm nay Thành và Mai đưa chúng tôi đi ăn, mời tới nhà hàng Chay Giác Ngộ, tôi có ấn tượng khung cảnh nhà hàng lịch sự, bài trí bàn ăn hơi chật, món ăn chưa được ngon miệng, hôm đó chúng tôi được xếp đặt bàn ăn ở tầng trệt.

Hôm nay chúng tôi được xếp đặt ở lầu 2, tôi nhớ mình đã gọi món Nem vuông, vì nhà tôi thích ăn món này ở Tyb hay ở Hum, đọt Su xào, cô Mai gọi Bí hồ lô xào, gỏi xoài, cơm chiên, mì xào giòn. Uống nước trà Clipton chanh đường, chỉ có cô Mai uống trà Clipton nóng. Ăn tráng miệng chè củ sen.

Những chuyện về Việt Nam

Trên lầu 2 khách ngồi đầy các bàn, trong đó có một dài bàn, khách ngồi trật, cũng có nêm, có chỗ dựa, nhưng không có ghế, theo phong cách của Hàn hay Nhật.

Hôm nay, nhà tôi cũng như tôi thường thức các món ăn đều ngon miệng, tuy đợt Su có vài cọng già, nên cứng và có nhiều xơ, nhớ năm ngoái đi Sapa, nhiều hôm nhà hàng dọn món đợt Su xào hay đợt Su nướng trên miếng gang, đợt Su mềm, ngon không chỗ chê, ở đó 3 ngày, gần như ngày nào cũng được ăn món đợt Su xào, nướng, luộc sẽ cho chúng tôi kỷ niệm nhớ mãi sau này. Cũng nên biết trên Sapa nhiều nơi trồng toàn là Su, để thu hoạch đợt Su bán, nếu thu hoạch trái, người ta phải làm giàn. Hôm nay, có thể chúng tôi đã gọi được những món ăn ngon, nhà tôi khen cơm rang, đợt Su xào, gói xoài, bầu hồ lô xào đều ngon, hình như chúng tôi ăn hết không để thừa món ăn nào.

Từ trái Thành, Mai, nhà tôi và tôi

Huỳnh Ái Tông

Nhà hàng Chay Giác Ngộ khung cảnh không bằng Hum ở đường Thi Sách, nhưng có đẳng cấp hơn nhà hàng Hoa Đăng ở Đa Kao, Phi Nhung ở đường Nguyễn Chí Thanh gần đó,

Do tình đồng nghiệp, trước kia Thành và tôi cùng làm chung phòng, cũng như cô Mai làm chung phòng với tôi gần 10 năm, nên đến nay mỗi lần tôi về Việt Nam, Thành và Mai đều có mời tôi đi ăn vài lần, mỗi lần đều để lại trong tôi kỷ niệm, nhắc nhở tình bạn bền chặt lâu ngày. Biết nhau từ thuở Thành và Mai độc thân, nay họ gần có cháu ngoại rồi.

866405032020

Sinh nhật của nhà tôi

Năm nay về Việt Nam ăn Tết cùng gia đình con gái lớn, sinh nhật của nhà tôi rơi vào trong thời kỳ này, nên con gái tôi đã tổ chức mừng sinh nhật cho mẹ vào ngày 02 tháng 3 năm 2020.

Đương nhiên là có hoa và có bánh sinh nhật. Hoa con gái tôi mua hoa lan Vũ Nữ có màu vàng và hoa cúc màu hồng, cắm vào bình, màu sắc tương phản nổi bật.

Huỳnh Ái Tông

Bánh thì đặt ở Givral, vì chẳng có ai, ngoài chúng tôi và gia đình con gái nên cái bánh vừa đủ, nhưng bắt bông rất đẹp.

Nhà tôi rất hài lòng về cái bánh với mấy cái bông kem.

Đốt và thổi nến Sinh nhật 77

Những chuyện về Việt Nam

Sau đó nhà tôi chụp ảnh cùng các cháu, một ngày sinh nhật 77 đậm ấm trong gia đình.

Huyền Ái Tông

Dĩ nhiên là tôi không thể quên, trao cho nhà tôi cái thiệp mừng Sinh nhật, trước đó tôi đi mua ở nhà sách Nguyễn Văn Cừ, tại cầu vượt Cây Gõ.

Tuy xa nhà, nhưng nhà con, rể cũng là nhà trong gia đình, được quay quần cùng chồng, con và các cháu. Tôi nghĩ nhà tôi được hạnh phúc như những sinh nhật đã qua, mỗi sinh nhật là một vẻ, ghi lại những dấu ấn đậm ấm trong gia đình.

Tưởng được như vậy. Cầu mong chi hơn hạnh phúc ở tuổi già.

866403032020

Những chuyến về Việt Nam

+

Kết thúc chuyến về Việt Nam 2020

Ngày mai 7-3-2020, đúng 2 tháng chúng tôi về Việt Nam ăn Tết Canh Tý. Định năm nay về Việt Nam sẽ đi tham quan đảo Nam Du ở Kiên Giang, nhưng nhà tôi không được khỏe, rồi lại bị trận dịch Covid-19, nên mọi dự tính không thành, tuy nhiên chúng tôi có chuyến đi viếng chùa Bà ở Tây Ninh, giao lưu với nhóm Hội Ngộ Miền Tây ở Bến Tre.

Duyên lành được anh em GDPT báo tin, nên được đi viếng tang đức Tăng Thống Thích Quảng Độ tại chùa Từ Hiếu đêm 23-5-2020.

Nhà tôi và tôi có duyên được anh Thiện Đạt đưa đi thăm 5 Chú tiểu ở Thiền Am vào ngày Chủ nhật 23-2-2020.

Huỳnh Ái Tông

Tôi có dành chút thời gian để đi thăm chị Nguyễn Hữu Huỳnh, chị năm nay đã 93 tuổi, vài năm trước chị đã bị mất mờ không còn thấy rõ nữa. Con gái chị là Nguyệt Đức ở nhà chăm sóc mẹ, có cho tôi biết: “Nghe nói Bác Cầm bị đi cứu cấp”.

Nguyệt Đức không biết thêm, tôi định đi thăm anh Tống Hồ Cầm lần này, nhưng cũng vì Covid-19, nên tôi không thể đi thăm anh, mặc dù tôi rất muốn, cho nên tôi gọi điện thoại tới

Những chuyện về Việt Nam

nhà anh, được cô con gái anh bắt phone, cho biết hôm Tết anh Cầm có bị đi cứu cấp vì bệnh người già 102 tuổi rồi, nay đã ổn. Vậy cũng mừng sức khỏe của anh. Tiếc là không được đi thăm anh lần này, nhất định lần tới sẽ phải đi thăm anh, vì anh và tôi biết nhau cũng đã 60 năm rồi.

Nhớ là vào khoảng 6, 7 năm trước đi sang Santa Ana chơi, rong chơi ở khu Sài Gòn nhỏ thì gặp Trung, Huỳnh Trường GDPT Chánh Đạo, Trung đưa tôi đến khu thương mại gần đó, Tổng Hồ Thanh Kỳ đang lui cui nhận hàng của khách để gửi về Việt Nam. Kỳ nói với chúng tôi: Bây giờ tôi thanh thân lắm, ngày nào đó, có thể về Việt Nam vào chùa, xuống tóc, đi tu.

Năm sau tôi về Việt Nam đi thăm anh Tổng Hồ Cầm, hỏi thăm Kỳ, anh chỉ tay về bàn thờ gần đó nói với tôi: “Kỳ đó ! Hấn về đây rồi mất, tang lễ cử hành tại chùa Xá Lợi”. Tôi thầm nghĩ: “Sau khi chia tay vợ. Kỳ thanh thân về Việt Nam và đã ra đi.”.

Còn nữa, tôi có hẹn với Đặng Văn Nữ. Vài hôm trước Nữ nhắc lại: “Anh có thì giờ đi Long Khánh thăm Đỗ Ngọc Đắc không ? Em vẫn nhớ là đã hứa đưa anh đi.” Tôi phải xin lỗi Nữ vì không thể đi mặc dù thời giờ thì có. Tôi vẫn nhớ và định mời Hùng đi uống cà-phê, nhưng không thực hiện được. Còn Đức Quảng Nguyễn Hoàng Phụng muốn gặp anh để chuyện trò, nhưng duyên chưa đủ. Phụng gần đây có giúp cung cấp cho tôi một số ảnh, như ảnh Đại hội thành lập THPGVN năm 1951, ảnh Đại hội Huỳnh Trường GDPT Toàn Quốc kỳ 2, tôi đã dung chúng trong tập sách Lược sử GDPT Việt Nam. Tôi có gửi nhờ Tịnh Uyên Nguyễn Thị Oanh trao cho Phụng 1 quyền, đánh dấu sự đóng góp của anh trong quyển sách này.

Hồ Văn Hiền sau Tết có báo cho tôi biết: “Anh Phú đã về đây. Hẹn hôm nào mình gặp nhau nghe.” Hồ Văn Phú ở Virginia, mỗi năm mỗi về Việt Nam chơi. Tôi cũng định hẹn Hiền đi uống cà-phê ở đường Nguyễn Thị Diệu, Quận 3, để gặp nhà

Huyền Ái Tông

văn Nguyễn Quốc Thái, Ngụy Ngũ, gặp gs Hoàng Dũng, thầy giáo Nguyễn Thanh Văn và vài người khác nữa. Nhưng cũng chỉ vì Covid-19, nên đành phải ở nhà, tự hện: “Không gặp lần này sẽ gặp lần tới vậy, miễn đừng quên bạn bè thì thôi.”

Covid-19 chẳng những làm cho kinh tế Trung Quốc khó khăn, mà dịch bệnh lan tràn sang Hàn quốc, Iran, Ý, làm cho kinh tế thế giới bị đình trệ. Theo tin tức dịch bệnh trên toàn cầu ngày hôm nay như sau:

Những chuyên về Việt Nam

Tương cũng nên xem tình hình dịch bệnh vào ngày 12-2-2020 để thấy sự lây lan của dịch bệnh gần tháng qua trên thế giới.

Tình hình dịch bệnh như thế cho ta thấy đến hôm nay có 3,4% bị tử vong, so với số người nhiễm bệnh và 56% được chữa khỏi so với người nhiễm bệnh. Riêng tại Việt Nam chỉ có 16 người nhiễm bệnh, đều được chữa khỏi.

Huỳnh Ái Tông

Theo Chương trình, khuya nay tôi sẽ ra phi trường Tân Sơn Nhất lúc 5 giờ sáng để 7:50 phi cơ cất cánh. Đến phi trường Narita Nhật Bản lúc 3:25 chiều, rời đây lúc 6:20 PM ngày 7/3/2020. Đến phi trường Dallas-Forth Worth lúc 3:00 PM ngày 7/3/2020. Rời Dallas lúc 4:30 PM và về tới phi trường Louisville lúc 7:35 PM. Đến đây mới thực sự kết thúc chuyến hành trình về Việt Nam năm 2020.

Tương cùng nên nhắc lại rằng, giờ Việt Nam đi trước giờ Miền Đông Hoa Kỳ 12 tiếng đồng hồ. Khi phi cơ tại Tân Sơn Nhất cất cánh lúc 7:50 AM, ngày 7/3/2020 lúc đó giờ Miền Đông Hoa Kỳ như Washinton DC, New York, Florida chỉ mới có 7:50 PM ngày 6/3/2020.

866406032020

Về tới Mỹ

Ngày hôm qua, tôi đã đặt chân về lại Mỹ vào lúc 15 giờ 30 tại phi trường Dallas-Forth Worth, tiểu bang Texas. Do con gái tôi sợ lây nhiễm Covid-19, nên gửi từ Mỹ về Việt Nam nào là khẩu trang, nước rửa tay diệt khuẩn, bao tay.

Sáng sớm con rể chúng tôi đưa ra phi trường vào lúc 5 giờ 20, vào trong làm thủ tục cũng mất khoảng nửa giờ, trong khi chờ đợi cân gửi hành lý, chúng tôi nhờ người ở phi trường giúp, nên anh ta bảo: “Hai bác ra ngoài ngồi chờ, khỏi phải xếp hàng”. Chúng tôi ra ngồi ở dải ghế ngồi chờ, ngồi chưa đầy 2 phút có một cặp vợ chồng già người ngoại quốc tới ngồi hàng ghế trước mặt tôi, ghế dành cho người già, người tàn tật, tôi thấy ông ta đang ăn hột gà luộc, rồi ông ta ho một tràng, lát sau ông ta lại ho một tràng nữa, thế là chúng tôi rời khỏi nơi đó, vì sợ chẳng may sẽ bị lây nhiễm.

Ra ngoài không muốn ngồi xung quanh khu đó, có nhiều ghế dành cho khách ngồi chờ. Chúng tôi đến đứng ngắm những cảnh hoa lan, phi trường đã tạo vườn cảnh bên trong chỗ làm thủ tục ký gửi hành lý và lấy vé lên máy bay.

Huyền Ái Tông

Từ phi trường Tân Sơn Nhất bay tới phi trường Narita của Nhật Bản, đa số hành khách là người Việt Nam, hầu hết đều mang khẩu trang. Có hai chị hành khách ngoài 60, tại chỗ dừng chờ ở cửa phi cơ, hai chị cứ to tiếng nói chuyện với nhau. Họ làm cho tôi cảm thấy rất khó chịu, nên tôi phải lưu ý họ: “Làm chi mà hai bà to tiếng như là cãi lộn vậy ? Để ý người ngoại quốc, họ nói chuyện với nhau chỉ vừa đủ nghe thôi !

Nói với họ xong, cả 2 từ đó mới im lặng, họ không phải là thân nhân với nhau, nhưng vì không biết phép lịch sự ở nơi công cộng, cứ muốn nói to, hình như để cho mọi người biết ta đây ! Việt Nam chúng ta cần phải biết, phải học phép lịch sự khi ra ngoài giao tiếp với thế giới văn minh. Cần nhất là phải tự trọng, phải biết tôn trọng sự tự do của người khác. Tôi biết rằng góp ý với 2 cô đó, tôi thành ra người không lịch sự, nhưng chuyện chẳng đáng dừng, đành phải góp ý.

Những chuyện về Việt Nam

Từ Narita về Dallas-Forth Worth, phi cơ phải bay đến 11 giờ 45 phút, thay vì đi đường Chicago chỉ mất 10 giờ 30 phút, rồi từ Dallas về Louisville mất 2 giờ thay vì từ Chicago về Louisville chỉ mất khoảng gần 1 giờ. Trên chuyến bay này, đa số là người Việt Nam, nhưng hầu hết đều mang khẩu trang. Có một phụ nữ Việt Nam ngồi ghế sau, thỉnh thoảng ho làm chúng tôi rất lo ngại.

Đến phi trường Dallas-Forth Worth, thì giờ chuyển cảnh rất ngắn, anh Mỹ da màu đẩy xe lăn cho nhà tôi, sau khi hỏi biết chúng tôi về Louisville, anh ta đến chỗ có tấm bảng, gỡ một tấm giấy màu đỏ, trên giấy này có dán 2 vé lên tàu của nhà tôi và tôi, ngay sau đó anh ta đẩy nhà tôi đến chỗ khai Nhập cảnh, chúng tôi khai không có mang thức ăn, vì chúng tôi chỉ mang quần áo mấy lần trước để lại, tôi mua mấy bộ ấm chén trà, trà, cà phê, hoa đậu biếc, dây khỏ qua rừng phơi khô, xong anh ta đẩy đến quầy an ninh phi trường, sau khi xong thủ tục này, anh ta đẩy chúng tôi đến nơi lấy hành lý ký gửi, sau đó qua thủ tục khám xét hành lý xách tay để lên máy bay.

Anh Mỹ da màu này biết chúng tôi không có thì giờ, anh ta đi vội vàng, tôi phải vừa đi vừa chạy theo anh ta, đến cuối hành lang hết các cửa D, anh ta đi thang máy lên cửa C rồi anh ta gửi chúng tôi cho xe điện, xe điện chạy một khoảng lại gửi cho anh xe điện khác người Nam Mỹ, tôi hỏi Gate mấy, anh ta nói tôi biết rồi, thế là anh ta chạy. Tôi nhớ Vé phi cơ lấy ở Việt Nam, cũng như đổi vé ở phi trường Narita, vé có ghi rõ chuyến bay của chúng tôi là AA 60 lên phi cơ tại Cổng D20, nhưng anh Mỹ da màu đầu tiên đã đẩy nhà tôi đến Cổng C, nên tôi không biết là Cổng mấy, tôi có hỏi anh ta khi anh ta chuyển cho anh Mỹ da màu khác, tôi nghe anh ta nói C 25, nhưng anh lái xe điện người Nam Mỹ, đến cổng C25 anh ta không ngừng, tôi không hỏi vì anh ta đã nói với tôi là tôi biết rồi, anh ta chạy đến Cổng 35 mới dừng lại.

Huyền Ái Tông

Những lần trước có thì giờ, tôi đều xem bảng Đi và Đến, biết chuyến bay của mình phải lên phi cơ ở Cổng số mấy, lần này phải cố đi nhanh theo anh Mỹ da màu, đi ngang qua các bảng không có thì giờ đứng lại để đọc.

Tôi nhìn bảng tại quầy xét vé thấy ghi đi Louisville, nhưng muốn chắc chắn hơn, tôi cầm vé đến hỏi tại quầy vé, cô này nhìn sơ qua bảo: “Chuyến này đó. Lên phi cơ đi !” Thế là chúng tôi đi. Vào trong phi cơ mới thấy có mấy người đi xe đẩy được lên trước mà thôi. Đây là phi cơ A370, chỉ có 28 dãy ghế, mỗi dãy chia là 2 hàng, mỗi hàng 3 ghế.

Lên phi cơ, trời ở Dallas mới có 4 giờ chiều, sau khi bay phi cơ đáp xuống phi trường Louisville đã 7 giờ 30, nhìn thấy phi trường và xung quanh đèn đuốc sáng trưng.

Khi lấy hành lý, tôi thấy ngay bị an ninh phi trường rọc một thùng để xét, thùng ấy chúng tôi để một hộp gỗ có 2 lọ sành chứa sâm Hàn Quốc, một hộp gỗ có 2 lọ sành chứa trà, một hộp gỗ chứa một bộ án chén trà, còn lại là những gói trà, những bình trà Nghi Hưng, những tách, chén uống trà bằng sứ.

Về đến nhà, sau khi khai mấy thùng hành lý ký gửi, thấy bị bẻ hết hai cái tách, một cái có vẽ hình đức Phật, một cái có con nai, trên sừng nai có con khỉ. Về đến nhà mới biết mọi việc an toàn, chuyến về không nhọc mệt lắm. Trong chuyến về Việt Nam lần này vì bị dịch Covid-19, không được đi chơi xa, tại Sài Gòn cũng không được thăm viếng vài người, họp mặt cùng bạn bè bên ly cà-phê, bên bàn tiệc có vài ly bia. Hẹn lại chuyến sau.

Những chuyện về Việt Nam

Tại Việt Nam, chúng tôi lo ngại về Mỹ, khi về Mỹ sẽ bị xét hỏi sức khỏe lúc nhập cảnh ở phi trường Dallas-Forth Worth. Nhưng không, mọi việc rất bình thường, chỉ có chuyến cảnh ở phi trường Narita, tại quầy vé, để đổi vé lên phi cơ, cô nhân viên đưa cho tôi tờ giấy trong đó có câu hỏi: Có đi tới Trung Quốc không ? Tôi trả lời: “No.”

Tại Dallas nơi nhập cảnh đầu tiên từ Việt Nam trở lại Mỹ, khi tách khỏi những người đi chung chuyến bay từ Nhật đến đây, tôi nhận thấy mọi người ở sân bay bình thường, anh đẩy xe mang khẩu trang, nhưng nói với nhà tôi : “Bỏ khẩu trang đi, kéo mọi người tưởng có bệnh, họ phải tránh xa.”

Sau khi qua khu vực khám xét an ninh phi trường, tôi cũng bỏ khẩu trang, để hòa vào đời sống bình thường như những người khác. Tôi muốn ngày mai Chủ nhật sẽ đi Sam’s Club và Costco, để xem tình hình nước uống và gạo thóc ra sao, vì ở Cali có Video Clip cho biết bị khách hàng vét sạch. Theo tin từ *Người Việt Online*:

Nhưng con gái tôi cho ý kiến: “Ngày Chủ Nhật đi chợ luôn đông khách, cho nên cha mẹ chờ đến Thứ Hai hãy đi chợ cho yên tâm”.

Huyền Ái Tông

Cũng theo tin của *Người Việt Online*:

ATLANTA, Georgia (NV) – Mỹ có ít nhất 304 ca nhiễm COVID-19 tính đến tối Thứ Sáu, 6 Tháng Ba, theo Trung Tâm Kiểm Soát và Phòng Ngừa Dịch Bệnh Hoa Kỳ (CDC), cũng như chính quyền các tiểu bang và địa phương, đài CNN đưa tin.

Theo thống kê của đài CNN số ca nhiễm được phát hiện và xét nghiệm ở Mỹ thông qua các hệ thống y tế trong nước, có 255 ca ở 28 tiểu bang.

Cộng với 49 ca từ những công dân được di tản từ Trung Quốc về, tổng số ca ở Mỹ đến tối Thứ Sáu là 304.

Con số này bao gồm cả những ca dương tính “sơ khởi,” tức được xét nghiệm dương tính tại một phòng thí nghiệm địa phương và đang chờ CDC xác nhận, lẫn những ca đã được CDC xác nhận.

Trong ngày Thứ Sáu, có thêm nhiều tiểu bang thông báo ca nhiễm đầu tiên, như Hawaii, South Carolina, Nebraska, Kentucky, Oklahoma, Indiana, và Pennsylvania.

Số người chết vì COVID-19 ở Mỹ tính đến tối Thứ Sáu là 15, gồm 14 người ở Washington và một người ở California. **(Th.Long)**

Theo con gái tôi cho biết, người bị lây nhiễm Covid-19 ở tại thành phố Lexington, Kentucky. Chúng tôi có gia đình con gái thứ 3 đang sống tại đó, cách xa nơi chúng tôi 1 giờ 15 phút lái xe.

866408032020

Những chuyên về Việt Nam

Sách giáo khoa kỹ thuật :

- *Kỹ Nghệ Họa Lớp 9*, Khai Trí Xuất Bản (1971)
- *Bài Tập Kỹ Nghệ Họa Lớp 8, 9*, Khai Trí Xuất Bản (1972)

Sách Phật học:

- *Các bài Học Phật* Hiên PHẬT HỌC

Các tác phẩm Văn học và nghệ thuật:

- *Hai Mươi Năm Văn Học Miền Bắc 1954-1975* – 5 Tập
- *Văn Học Việt Nam Cận và Hiện Đại* - 7 Tập
- *Báo Chí và Nhà văn Quốc ngữ Thời sơ khởi*
- *Các nhà văn Bắc, Trung làm báo ở Nam*
- *Văn Học Miền Nam 1954-1975* – 7 Tập
- *Tân nhạc Việt Nam* - Tập 1: Nhạc sĩ
- *Tân nhạc Việt Nam* - Tập 2: Ca sĩ
- *Văn Học Miền Nam (1623-1954)*
- *Tìm hiểu về sân khấu Cải lương*
- *Hò Miền Nam*

Truyện ngắn, ký và biên khảo

- *Thế Sự*
- *Dấu Xưa*
- *Rồng Hiên*
- *Trường tôi*
- *Giọt Sương*
- *Truyện Của Tôi*
- *Một thời đã qua*
- *Trên Cảnh Chim Hót*
- *Cuộc đời làm Trưởng*
- *Những chuyên về Việt Nam*
- *Thà chết vinh hơn sống nhục*
- *Chiêm bái Phật tích tại Ấn Độ*
- *Tôi sinh hoạt Gia Đình Phật Tử*
- *Lược sử Gia Đình Phật Việt Nam*
- *Tìm học Triết học Tây phương* – 2 Tập

Huyền Ái Tông

Những chuyến về VIỆT NAM